

శ్రీ

శ్రీ శివ భారతము.

(శివా జీవ బంధము.)

Remember Shivaji! And count this Life as grass;
In this world and the next rely on Fame alone,
Remember Shivaji! His form, his noble aims,
Forget not also all his valiant deeds on earth.

RAMDASA SWAMY.

గ్రంథకర్త

గడియారము వేంకటేశ్వరాస్త్రి

శతావధాని.

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర్తవి.

శ్రీ దేశబంధుముద్రణాలయమందు ముద్రితము.

తాడిపత్రి. 1948.

శ్రీ ఉ హో ద్వా త ము.

మనకు మహాకావ్యములు రచించుకాలము గడచినదని యొకచో తొందఱపడివ్రాసితిని†. ఆతప్పునకు ప్రాయశ్చిత్తముగా ఈ ‘శివభారతము’ న కిప్పుడు పోషాతముగా రెండుమాటలు వ్రాయుచున్నాను దీని యుద్దేశమును ఫలమును అదే; ఈ కార్యమున నా యధికారమును అంతే.

ఈ గ్రంథకర్తగారి పరిచయముగాని దర్శనముగాని నాకీవఱకురు లభించిన భాగ్యములేదు. వారు అహేతుక పక్షపాతముతోనాకు తమ గ్రంథమును బాపి తొలిపలుకులు వ్రాయుమని నియమించినదే మాయద్వితీ పరిచయమున .కంకురార్పణము. ఆధునికాంధ్రకవిమండలములో వారిపేరుగూడ నేను చదివిన జ్ఞప్తిలేదు. మఱి వారింకేమైన గ్రంథములు రచించినారేమో యెఱుంగను. తెలుఁగు దేశములో కవితలేనిది అవధానము లేదుగనుక, వీరి కిదివఱకేలభించిన ‘కవిసింహ’ బిరుదము ‘అవధాని పంచానన’ బిరుదమునకే ప్రతిపదమేమో యనికూడ నాకు సందేహము గలిగినది — అనఁగా ఈగ్రంథమును చదువకమునుపు. దీనికి నా జ్ఞాన సంకోచము కారణమో లేక వారికవితయొక్క గజగర్భపద్ధతి కారణమో చెప్పలేను.

ఎట్లును ఆధునికాంధ్రసాహిత్యచుదునాకుఁగల యల్పానుభవము లో మహాకావ్యమనుపేరున కింతతగిన గ్రంథమును నేఁజూడలేదు. దీనిరాశి యు పెద్దది; సుమారు ౨౫౦౦ పద్యములు. గుణము అంతకన్నగొప్పది.

విషయము శుష్కమగు చరిత్రము. శుష్కమనఁగా:— కథకు పనికివచ్చు ముఖ్యసందర్భములు కొన్ని మనమెఱుఁగుదుముగాని, కావ్య

† ‘క్రొక్కాఱుమెఱుఁగులు’ అను అనంతపురపు కవిశుమారసమితివారి పద్య సంహితకు పీఠిక.

మునకు పనికివచ్చు వ్యక్తుల విశిష్టధర్మములుగాని, వారి నిత్యనైమిత్తి జీవితముతో మేళవించిన అసంఖ్య పరికరములుగాని, మనప్రాచీనమహా పురుషులనుగూర్చి మనమెఱుంగము. ఇప్పటికి మనచరిత్రజ్ఞానము వట్టి కొండగుత్తులగుంపు. రావణుని జంపిన రాముడు, ఆదిల్ ఖానుని జంపిన కృష్ణదేవరాయుడు, అఫజల్ ఖానుని పులిగోళ్ళతో టక్కిచీల్చిన శివాజి, వీరికి పరస్పర వ్యక్తిభేదమును గల్పించుకొనుట చాలకష్టము. దుష్టశిక్షణము, శిష్టరక్షణము, ధర్మనీతి మతముల నుద్ధరించుట, అసిధారావ్రతము గా సత్యము, సాశీల్యము, ఔదార్యము, శౌర్యము, మొదలగు మహా తత్త్వములను పాలించి యాచరించుట, దానికై మితిలేని కష్టపరంపరలకు గుఱియగుట — ఇత్యాదిప్రధాన స్థూలభావములతోనే మనచరిత్రమహా పురుషుల వ్యక్తిసత్యాపనము మనమిప్పుడు చేసికోవలసియున్నది. కాని యింతమాత్రపు మూలద్రవ్యముతోనే మహాకావ్యము రచింపవచ్చునను తత్త్వమును ఈ శివభారతము వెల్లడించినది.

అసాధారణముగు తమ శీలస్థితిలచే కావ్యరచనోత్సాహమును గల్గించు మహాపురుషులు మన హిందూదేశచరిత్రలో పలువురు రున్నారు. ఆయుద్రదేశమునకు లోగి యెందఱో ఖండాఖండకావ్యములను రచించి నారుగూడ. కాని, ప్రాయీకముగ వారికావ్యములందలి వ్యక్తులకు జీవకళ మందము. వ్యక్తులు కథాసూత్రములను నడుపుదురుగాని, యందలి బ్రహ్మకు తాముబ్రదికినట్లుగాఁదోషరు. మఱియు ఇట్టిరచనలలో గ్రంథకర్తలకు కథానాయకులందు భక్తిగౌరవములు, వారిశత్రువులయెడ ద్వేషాసూయలును కృత్రిమిర్మాణమునకు మూలసాధనములుగా నుండును. పై భావము లెంతన్యాయములైనను వాని యుద్రదేశమును చాలవఱకు హద్దులోనుంచని యెడల అవి, కవికి కావ్యనిర్మాణమున ముఖ్యముగా వలసిన ప్రశాంతచిత్తమునకు, దాని ఫలమగు ప్రతిభావికాసమునకును.

అడ్డుగా పరిణమించి పని చెఱుచును. “నాన్మషిఃకురుతేకావ్యమ్” అను వ్యతిరేక విధి కిదేభావమని నా తలఁపు. శాంతిసిద్ధి కలవాడే ఋషి. అది కలవారందఱును కావ్యకర్తలు కాలేరు కాని, కావ్యకర్తకుమాత్రము ఋషిత్వసిద్ధిలేనిది వాని చేతినిర్మాణమునకు మహాకావ్యమును చేరురాద నుట మాత్రము సత్యము.

ఈతత్త్వమునకు ప్రథమోదాహరణము మనలో తిక్కనసోమయాజి. అతఁ డుపాసించిన హరిహరనాథుఁడు ‘శాంతమూర్తి’. అతనిది ‘భేదము లేనిభక్తి’. భేదములేమియే శాంతిపరీణామము. ఫలము ఆనందము. ప్రతి పర్యంత మాలిసీపద్యము కడపటి ‘పాదమందలి హరిహరనాథ సంబోధ నలందు ఆనందశబ్దము తప్పక ప్రయోగించి .యా తెలుఁగు మహర్షి తన జీవితమందలి జీవకళను వెలిపెట్టినాఁడు. ‘వైదికమార్గనిష్ఠమగువర్తనము’ నందే యుండియు తాకికప్రపంచమందెల్ల నిర్గళముగ తేజరిల్లినాఁడు. కావుననే ఆయన ప్రళయసాగరమువంటి మహాభారతపు మహాద్రాచక భావకల్లోలములలో నెమ్మదిగా, ఏక్షోభయులేక, నిర్లిప్తుడై, నగుమొగ ముతో, కడముట్టసీఁదినాఁడు; మనల సీఁదించుచున్నాఁడు. ఏ సన్నివేశము ను వర్ణించినను, ఏపాత్రమును చిత్రించినను, ఏధర్మమును నిర్వచించినను ప్రతిపద్యమునందును తనదే యొకముద్రవైచి, ఒకటేవిధమగు శయ్యతో ఎగుడుదిగుళ్ళు లేక పడునైదు పర్వములు రచించి, ఇంతటి మహాకార్యము కడపట, పూర్ణకార్యసిద్ధినికీ, చిత్తశుద్ధినికీ సహజమగు గాంభీర్యముతో

‘హరిహరనాథ! సర్వభువనార్చిత! నకా దయఁజూడు మెప్పుడుకా’

స్వర్గారోహణ పర్వము. ప. ౯౭.

అని యొకచిన్నమాటతో తిక్కన తనచేతులు దులుపుకొనఁగల్గుటకు నిజమైనమూలము, సహజమగు నాతని ప్రతిభారత్నమును సంస్కరించి సానఁబెట్టిన యీ యానందానుభవమే.

ప్రకృతగ్రంథమునకు 'శివభారత' మని పేరుపెట్టిన శ్రీగడియారము పేంకట శేషశాస్త్రిగారు పైతత్వమును చాల గౌరవించినారనుటకు దీని యందలి ప్రతిపద్యమును సాక్షిగానున్నది. భారతకథవలె శివాజి కథయు ప్రతి హిందువుయొక్కయు చిత్తవృత్తి నుడికించి నివమెత్తఁజేయునట్టిది. కథచెప్పువారును వినువారును వివేకమును గోలుపోవుట యిందు చాల సులభము ఈ సాహసకార్యమునకు చేయివేసినను వీ రాశ్రయించినది పూర్వసూరిక్షుణ్ణముగు ఘంటాపథము. నడచునప్పుడు కుడియెడమటి నుండు సందుగొందులు చూచుటకేకాని చొచ్చుటకుఁగాదు. ఇందు అసహ్యములగు తూగడింపులుగాని, వికారములగు పరువులు గంతులు గాని చేయవీలులేను. పాత్రములాడు మాటలన్నియు అచ్చుకట్టుగా ఆలోచించినవేతప్ప ఆక్రోశపు టధికప్రసంగములు గావు. అక్కఱలేని అర్థముకాని చక్కందాలులేవు. ఇందలి వ్యక్తులు, చిక్కదనము చక్కదనము గలిగి, సందర్భమునకు స్వరూపమునకుఁ దగినట్లు చెప్పవలసిన వన్నియుఁ జెప్పి, చేయవలసినవన్నియుఁ జేసితిమిను. చారిత్రవ్యక్తుల యాధిభౌతికస్వరూపము మనకిప్పు డెక్కువగా తెలిసికొన వీలులేదంటిని గదా, ఆలోపము విధిలేకయిదునుగలదు. కాని, కవిగారికి వారివిషయ మున తివ్రమై తలస్పర్శియగు ఆధ్యాత్మిక దృష్టికలదు గావున, పైలోపము మన మనస్సునకుఁ దగులదు.. కవిత్వమందలిమహత్త్వమున కిది యొక ప్రధాన సాక్ష్యము; పాత్రముల యాత్మల వర్చస్సును చిత్రించి, వారి భౌతిక స్వరూపము తెలియదనుచింతయే మనకు పుట్టనీకచేయుట.

ఇందలి భాష ఛందస్సుకూడ పైచిత్తవృత్తి నే చాటుచున్నది. అందందు అపురూపముగా వాడిన సంస్కృత పదములు — సమాసములు చూచితిమేని ఆభాషయందు వీరికిఁగల గొప్పచౌటవ స్పష్టముగును. కాని, యీరచనలో దానిని వీరు చాల అణచిపెట్టుకొన్నారు. తుద మొదలు నడకయంతయు తెలుగుపలుకుబళ్ళతోనే సాగించినారు.

‘సంస్కృతముకూడ’దను బిగుమానములేదు సరిగదా, తెలుఁగు తమపనికి చాలదేమో యను పేదసందేహమును వీరికిలేదు. కనుకనే యీ భారతముభాష, గొప్పవర్చస్సుతో ప్రసన్నమధురముగా ప్రవహించుచున్నది. పలుచోట్ల ‘తెలుఁగుకింత లగువుబిగువు కలదా’యని యాశ్చర్యపడునట్లుచేయు నుడికారము లిందుఁగలవు. కారణము ఈకవిగారు,

“పాత్రమునఁగాక ప్రకృతిలోఁ బుటలు విప్పి
పదములనుగాక భావముల్ పట్టి తరిచి”

శివభారతము. ఆ. ౨ ప. ౨౧౭.

నవారు గావున. గ్రంథమంతయు నిందు కుదాహరణము గనుక వేఱుగా నిం దుదాహరించుట వునరుక్తిదోష మగును.

ఇందలి ఛందస్సు నాటినుండి నేటిదాఁక తెలుఁగు నాటిలో మెడిపి నిలిపినదే. అందును తిక్కనకు ప్రీతిపాత్రములగు చంపకాది చతుష్టయము, కందగీతములు, ఆటవెలఁది-ఇవిమాత్రమే వీరుగ్రహించిరి. క్రొత్తక్రొత్త మార్గములలో నడకలలో పద్యములనుప్రయోగించు పరీక్షాదృష్టి వీరికిలేదు. ఉన్నవి, వాడుకపడినవి, చాలునను వినయము వీరికిఁ గలదు. కావ్యమందలి రసభావసిద్ధికి ఛందస్సుగూడ ముఖ్యమైన సాధన మను కొందఱిసిద్ధాంతమున వీరికి నమ్మికలేదని తలఁచెదను. నామట్టుకు నీనాకు లేదు.

అనపేక్షిత విస్తరముగా ఈ పీఠికను పెంచుపాపమునఁ బోను. మహాకావ్యము ముందున్నది. సాంతముగా చదివి చూడుఁడని ఆంధ్రులను వేఁడుచున్నాను. అట్లుచేసినవా రానందింపకుండుట యసంభవమని, యసాధ్యమని నా నమ్మిక.

మైసూరు, }
18-2-1943.

రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

Sri C. Ramalinga Reddy, KT.,

M. A., (Cantab.) Hon., D. Litt.,

VICE-CHANCELLOR, ANDHRA UNIVERSITY,

PREFACE.

I have read the SIVABHARATHAM with great interest. It is an epic poem dealing with the life and achievements of a historical personage, namely, Shivaji the Great. The theme is thus very attractive, and the presentation of the theme does great credit to the Poet. It is a book which deserves wide popularity.

GUNTUR, }
8th April, 1943 }

C. R. Reddy.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శత్రుపతి శివాజీ మహారాజు

“ధీరాగ్రైసరిమూర్తి, హైందవధరితీర్థ భాగ్య సత్యాపన
పాఠరంభుండి, దయాగుణాంబుధి, మహారాష్ట్రావ్యయోత్తంసుందా-
వీరిక్షత్రియవాళి, దేశ మత గో వేదాది రక్షాబ్జితి

శ్రీరమ్మండు, భవానిభక్తుండు, శివాజీరాజు సామాన్యదే!||

అతనిచరిత్రము హైందవ! జాతివరాయణము, భావిజగదభ్యుదయ
స్ఫీతము, ధర్మోపేతము! నీతిపథము, నిగమసూక్తి నిభమై వెలయుట||”

అ భి ప్తా య ము లు.

“కళాప్రపూర్ణ” ‘మహాపాఠ్యయ’

డాక్టర్. చిలుకూరి నారాయణరావు, అనంతపురము,

M. A., L. T., Ph. D., D. Litt.

“శ్రీ శివభారతము” - ఎంత చక్కనిచేరు! ‘శివ’ ము మంగళాశాసకము;
‘మూఁడవకన్ను నెన్నుదుట, ముమ్మొనవాలు కరమ్మునందు, రే
జేఁడు శిరమ్మునందుఁ జిగిరింపక, నాఁడనసూయయిటఁ బా
రాడినపాపఁడే మనగృహమ్ము’

భారతీయులగృహమ్మున - ఉదయించిన యపరశివునివృత్తాంత మితి
వృత్తము. భవానీ కృపాదత్త కరవాల పునర్లబ్ధ భారతరాజ్యలక్ష్మీకము,
ఆంధ్రమహాభారతమున నన్నయభట్టారకుడు వ్రాసినంత మహాగ్రంథము,
మహాభారతవీరసంతతి అంతరించలేదని - ధర్మసంస్థాపనార్థ మవిరతముగా
వీరపురుషు లీ భారతావని నుద్భవింపగలరని స్మృతిపథమునకు తెచ్చే
ఉద్దేశము - ‘శివభారతము’.

శివాజీ ‘కొండఎలుక’ - వెక్కిరింపు! ఇంకానయము - చూరెలుక,
చుంచెలుక - అనలేదు అయ్యలు! కడుపుమంట - చేతగానితనము - ఓర్వ
లేమి! అంతే. కానీ, ఒకవిధముగా ఒప్పుకొందాము - శివాజీ ‘కొండ
ఎలుకే’ - అంటేకొండంతఎలుక - వినాయకుని దివ్యవాహనము - మహా
పర్వతములను దొలిచి క్రుంగజేయగల ఎలుక; చెదపుట్టలను దొలిచి,
అందలి విషసర్పముల కాస్పదములేకుండ చేయడము దాని కెంతటిపని!
చేసినది, మరుగునకుపోయినది, నిద్రపోతున్నది. సమయమువచ్చినపుడు
మేలుకొంటుంది — మరొకరూపముతో.

సనాతనధర్మ పునరుద్ధరణమునకు కంకణముగట్టి పరిశ్రమించిన

వారిలో రాజపుత్రులు — తగువాత మహారాష్ట్రులు ముఖ్యులు. ఇద్దరును భారతచరిత్రములో మహాప్రఖ్యాతి పొందినవారు. కాని, ఒకరు కృత కృత్యులు కాలేకు; కాలక్రమమున శత్రువులకు వశులై, పరరాజ్యాభివృద్ధికి పట్టుగొమ్మ లయినారు శత్రువులను ధిక్కరించి, శౌర్య సాహసములను వెలయించి - అంతరించినవా రంతరించగా మిగిలినయోధులు పరులసింహాసనముమోల మోకరించి, తల మంచినారు. భారత నారీ ధర్మమును నిలుపుటకై అగ్నియందు ప్రవేశించిన వీరపతివ్రతలు గతింపగా కొందరు రాజపుత్రస్త్రీలు మొగలు జనానాలో ప్రవేశించినారు. అది కాలమహిమ. దానికి 'మొండితెగువ' కారణము.

మహారాష్ట్ర లట్టివారుకారు వారు రాజపుత్రులవలెకాక 'సమయ మోర్పునులు.' వారికి 'మొంటెగువ' లేదు. 'అడగుఁగాక, పేడియగుఁగాక, పెనువీర నాలఁ ద్రిప్పువాఁడె యర్జునుండు'. పరాకృష్టమైన భారతభూధేనువును త్రిప్పి శివాజీ అర్జునుడై, నాటి భారతోదంతము నవిచ్ఛిన్నముగ సాగించినాడు - కృతకృత్యుడైనాడు. ఒకొక్క మహారాష్ట్రుడు ఒకొక్క భారతీయుడు తనయంతటివా డగుటకు వలయు దీక్షాబీజములను వెదజల్లి నిష్కరించినాడు.

శివుని హృదయకోశము చిన్ననాటనే విసి వాసనల విరజిమ్మినది.

‘ధీరహృదయంబు హృదయముల్ దెఱచుచూపు,

పలుకుపొందిక, పొందికపలుచు తెలివి,

ధర్మభంగాసహిష్ణు వర్తనము బెరయ

విరిసి, యెల్లరమదులఁ బుష్పించె శివుఁడు’

శివునికి యవనులవై అసూయ లేదు. భారతభూమి సకలప్రపంచమునకు ఆతిధ్య మీయగలదు. కాని, ఆతడు 'నా' 'నీ' అనేభేదములమూలమున ఒకతెగ కన్యాయము జరుగడమును సహించలేదు.

‘యవనుల్ హైందవు లన్న భిన్నత నసూయం జూపఁగాలేదు, తా

మొవ కీరాజ్యము నేలినకా దగవు లేనేలేదు; 'నీ' 'నా' యటం
చవకాశమ్మునుబట్టి యొక్క-తెగ కన్యాయంబు గావింప, 'నా
నవు' నం చూరక 'మతుపాటపని' సేయంజాల' — డాతడు.

ఈ 'మతుపాటపని' జరుగునప్పుడు సంఘర్షణము, అగ్ని, కాల్చిచ్చు
కలుగుతూఉంటవి. భారతావనీపాలకు లైవలైనా ఇట్టి విపరీతపరిణామము
కలుగకుండా చేయడమే నీతి.

నిజమైనకావ్యమునకును పరబ్రహ్మమునకును పోలిక గలదు.
ఆపరబ్రహ్మము, 'శాంతము, శివము, సుందరము' గా మహర్షులచేత
నిర్దేశింపబడినది. ఆవిశేషణములకు 'సత్య' మనే విశేషణమును ముందు
గా చేర్చుకోవలసిన దనికూడా వారి ఆశయము. కావ్యవిషయమున నవి
'సత్యము, శాంతము, సుందరము, శివము' అనేవరుసతో అనుసంధానము
పొందవలెను.

'శివభార' తేతిహాసము సత్వమైనది. ఆకథ ఏనాడో జరిగినదై
ఉంటే, పురాణము - కట్టుకథ అని విపరీతవిమర్శకులు త్రోసిపుచ్చేవారు
కాని, అదిమనకన్నులయెదుట పొడగట్టుతూనేఉన్నది. చరిత్రము దాని
యాధార్థ్యము నుద్ఘోషిస్తూనే ఉన్నది.

'శివభారత' మహా కావ్యమునకు 'శాంతము' స్థాయి. మహాగంభీర
జలధి ఎంత ప్రశాంతస్వరూపము గలదో ఇదిన్నీ అట్లే. కాని, ఆజలధి
అంతర్భాగములోని సంక్షోభ మనిర్వాచ్యము. శివాజీచరిత్రము, అతని
కాలపుచరిత్రము సంక్షోభపూరితమైనది. కాని, ఆచరిత్రమునకు సం
పూర్ణచిహ్నముగా వెలసిన శివుడు తొనుకుబెనుకులు లేనివాడు. అట్టి
స్వరూపమును ధ్యేయముగా చేసికొన్నకవియు సట్టివాడే. అట్టివాడు
శాకున్న నిట్టి కావ్యసృష్టి కలుగజాలదు. ఈ ధ్యానశివస్వరూపము శాం
తము, నిర్మలము, ప్రసాదగుణభూయిష్ఠము, ఆశాంతమూర్తి, ధ్యానశివ

మూర్తిహృదయమో! ఎవరుచెప్పగలరు? ఆధ్యాసమునకు ప్రయోజనము - త్రిపురాసురసంహారమా? హైమవతీ పాణిగ్రహణమా?

‘శివభారత’ మొక సుందర కలాస్పృష్టి. నవయావన సుందరమూర్తి ఆంధ్రభారతి కవిహృదయుమున రూపమునొంది, సకలసంస్కారములను సంతరించిచుకొని, నారస్వతరంగమున కెక్కినది. ఆమె ముంజేతిచిలుక ముద్దులుమూటగట్టు తెలుగుపలుకులను మురిపముతో ముచ్చటిస్తున్నది. ఆమెముఖము నిగమసూక్తుల గానముచేస్తూ ధర్మోపన్యాసము కావిస్తున్నది. ఆమెచేతియందలి అక్షమాల భారతధర్మ మననధ్యానాదుల జేయవలెనని భారతీయుల నుద్బోధిస్తున్నది. అమె యెయ్యారముగ్రహించిన వీణనుండి మంద్ర, మధ్యమ తార భేదములతో ‘సరిగమపదనిస’ స్వరములు భావపూరితములై బయలువెడలుతూ లోకమును సమ్మోహితము జేస్తున్నవి. ఆమె మరియొకచేతియందు ధరించిన ఆ పుస్తకమే ‘శ్రీ శివభారతము.’

భావము, ఔచిత్యము, అలంకారము, రసము రీతి, పాకము, శయ్య, ఉక్తివిశేషము, వక్రోక్తి, స్వభావోక్తి, ధ్వని ఆలంకారికు లేవేవి కావ్యమునకు ప్రాణమని వేర్వేరుమాటలతో నిరూపించినారో వాటికన్నింటికిన్నీ ఉదాహరణములు కావలెనంటే ‘శ్రీ శివభారతము’ ను చదువవలెను. ఒకొక్క-ఆశ్వాసము, దానిలోని ఒకొక్క-ఘట్టము, ఒకొక్క-ఘట్టములోని ఒకొక్క-పద్యము, ఒకొక్క-పద్యములోని ఒకొక్క-పదముకూడా ఔచిత్యమున తూగి ఆనందమునకు దోహదమిచ్చిన వీ ‘శివభారతము’ లో.

ఇట్టికావ్యములే ప్రపంచమునకు ‘శివ’ మును ప్రసాదించేవి. ‘సివ’ మెత్తించే గ్రంథములు ప్రపంచసారస్వతములో బయలుదేరినవి, బయలుదేరుతున్నవి. అవి సూత్రముతెగిన గాలిపటములు. గాలి యెటువీస్తే అట్లానోయేవి. వాటి కొక ధ్యేయము లేదు. అవి వినోదమును కలిగించిన కలిగించవచ్చును. అంతేవాటికై యోజనము,

పైనివాసిన వతికయోక్తులు కావు; స్తుతివాక్యములు కావు. ముఖస్తుతిచేసే స్వభావము నాకు లేదు. ఒకసారి కాదు, పదిసార్లు గ్రంథమును చదివినతరువాత, ఒకరుచదువగా విన్నతర్వాత, నాకు కలిగిన తలపులకు ప్రతిధ్వనులవి. కవి నాకు పూర్వపరిచితుడు కాడు. అతనిని స్తుతించుటవల్ల నాకు కలుగబోయే విహికలాభమున్ను లేదు. నాదృష్టి పథమున - ఎవ్వరిదృష్టిపథమునను అత డితఃపూర్వము పడినవాడుకాడు. పడ నాసించినవాడు కాడు. ఇంకా ఎంతమంది ఇట్టి మహాకవు లాండ్రలోకమున నొదిగివున్నారో! ఇంకను ఎంతటి మహాకావ్యములు సృష్టి నొంది, ఏమూలల నణగిఉన్నవో! వానిని బయటికి తెచ్చి, చదివి, ఆంధ్రులు ధన్యులగుదురుగాక!

శ్రీ విశ్వనాథ, సత్యనారాయణగారు, బెజవాడ.

తమరచన మధుర గంగాస్రవంతి. మీవస్తువు నేటిభారతహృదయ నిష్ఠమైనది. బహుచరిత్రగ్రంథ పరిశోధనయు, ధర్మశాస్త్ర పరిశీలనా విషయములు పొందుపరచుటయు, సనేకములైన యచ్చాంద్ర పదములపొందికయు మీమేధాపటుత్వమును మీయందలి కవిశబ్దాస్వర్థతనుజూటుచున్నవి. ప్రత్యేకముగా నాకు “బాజీప్రభుకథ” యు “తానాజీ మరణమున శివాజీ దుఃఖమును” రమ్యతమములుగా నున్నవి. మహారాష్ట్ర బహ్మసీసేనల గెలుపులు ‘ఏతము త్రొక్కి-నట్లుగఁ’ ఉన్నవి యన్న మీయుపమ పరమ స్వతంత్రము రమ్యతమమైయున్నది. మీ పద్యరచన ఒక తేనె కాలువ. అనేకశబ్దము లుపయోగించుటలో, బౌచిత్యమెరిగిన స్వాతంత్ర్య మవలంబించుటలో మీరు నిజమైనకవు లనిపించు కొందురు. “సతాం సద్భి స్సంగః కథమపిహి పుణ్యేన భవతి.” మీ దర్శనము తాదృక్పణ్యవిశేషము నాయందున్నచో నెప్పుడోకాకపోదు.

శ్రీ చతుశ్చేదుల అమరేశ్వరశాస్త్రిగారు, గుంటూరు.

మ॥ సుకపి! వేంకటశేషశాస్త్రి! యమృతప్రాతస్విసే స్నిగ్ధ తా
వక దీవ్యచ్ఛివభారతంబుఁ గవితాస్వాధ్యాయితఁ బూని, పీ
ఠికయుఁ నాది నుపస్పృశించి తమి రెట్టింపఁ, శరత్సాంద్ర చం
ద్రికలఁ దూఁగుమఁగూడఁ గూర్తుగొన కర్థిఁ ద్రాగుమఁ దోఁగు
దుఁ॥

చ॥ చిరకవితా తపోఽర్థ రససిద్ధిఁ దరించిన సంస్కృతాంద్ర భా
సురకవిరా ణ్ణహంశ శతశోభ శుభాకృతి శేషశాస్త్రి ధీ
వరుఁడయి పొల్చి, నేఁడు శివభారతముఁ వెలయించె, గాదనఁ
బరగునె యీ యనన్యగుణమాధురి యింత యపూర్వవైఖరి॥

సీ॥ ఆకాశగంగా మహాప్రవాహవగా హాఖండసుఖ మబ్బినట్టులయ్యె
మలయమారుత సముచ్చలిత దుగ్ధాద్ధి భంగగ్రహోలల నూఁగినట్టు
లయ్యె
అచ్చానవద్యామరానోకహ ప్రసూనాన్రవ ద్రస మాని నట్టులయ్యె
ఘనసారపాంసు ముక్తాచూర్ణ పూర్ణ దీప్త తల్పములఁ బొల్లినట్టులయ్యె

గీ॥ ముచ్చుకైతల మెచ్చఁగాఁబోని నాకు, నీ శివాజీప్రబంధ వాణీప్రసన్న
రసవిశేష నిషేవణావసరమందు, నోకలాపూర్ణ! శేషశాస్త్రి!
కపింద్ర॥

శా॥ చారిత్రంబా ప్రబంధమో ప్రధనశిక్షా సంగ్రహంబో యలం
కారగ్రంథమో ధర్మశాస్త్రమో కలాంగంబో మహాభారత
శ్రీ రూపాంతరమో! యెఱుంగునెవఁ? డో శ్రీ శేషశాస్త్రి! కళా
ధారా! నీ శివభారతోరుకృతి యాభాతధ్య మభ్యుదయమా॥

చ॥ అమలినభావనిర్వృతి కథాన్వయవిస్తృతి చారుకల్పనో
త్తమస్మృతి వాక్సమత్కృతి స్వతంత్రత వాక్యపదార్థతోలన
క్షమత రసానుసంఘటనచాతురి మున్నగు కావ్యశిల్ప ని
స్సమ గుణ సంపదమన్నతి నిస్సర్జజహంగద నీకు సత్కవీ! ॥

ఉ॥ పాయని వేషబాషల శివాజిగ బాజిగ షాజిగా జిజ్ఞా
బాయిగ సాయిబాయిగ నవాజ్జిగ దాదొజ్జి ఖాండదేవుగా
నా యపురంగజీబుగ సమర్థుడుగా నెలు మాటుచున్న నా
ప్రాయ మొసంగు నీ యవికృతాకృతి నీకృతిఁ గాంతు నోకృతీ!॥

ఉ॥ రాసిరి మించురాణ శివరాణ్ణి భారతధర్మ పీఠ సిం
హాసన మెక్కువేళ నభయార్థిత వేడ భవాని వారి కా
శాసనతః 'తథా' స్రుతుచుఁ జాటినమాట భవప్రబంధ వి
న్యాసముచేఁ బ్రతిధ్వనితమై ధృతిఁ గూర్చుత భారతోర్వికి॥

శా॥ ఏకాంశంబున మున్ను దాల్చిన యసంఖ్యేయావతారంబులం
దే కించిన్మహిమంబూ సూపిన త్రిలోకేశుండు సర్వాంశ సు
శ్రీకై కాకృతి శ్రీ శివాజిగ ధరిత్రి బొల్చి చాటె బ్రభా
ప్రకట్యంబని విన్ను నీసుకృతి విశ్వశ్లాఘ్యమో సత్కవీ!॥

చ॥ నవ నవనీత దివ్య సుమనస్సుతి సిద్ధ సుధాద్రవోప మం
బపు భవదీయ భవ్య బహుళావ్యయ నవ్య శివాజి కావ్యగా
రవము మహత్తరంబయి తిరంబయి యుంబరచుంబితర్థి నా
రవి శశితార మిమ్ముహి విరాజిలు నోజ శివాజి తేజతో॥
ప్రతిభానుత్తమవృత్తమా యల మహారాష్ట్రానువిధంబు, స్వా
ర్జిత సామ్రాజ్యుడు నాయకుం డిఁగ శివాజీ చక్రరాణ్ణి, సం
భృత వాగ్భారుడు శేషశాస్త్రికవి; లోఁకుందింక! నో యాంధ్రభా
రతి! యేత చ్ఛివభారతాకృతి మహర్హప్రౌఢి భోగింపుమా!॥

(శ్రీ) రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు,

ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం, సికింద్రాబాదు.

- క॥ చదివితి మీ శివగీతము । పాదుగున మొగమిడిన లేగపోల్కిఁ; దదీయా
స్వదనామల పరిమళములు । చిదిమెను నాతమ్మిమొగ్గ శేషయ సుకవీ॥
- క॥ అక్షయలీలా పరమ వి । లక్షణ యీజగతి; తదమల స్తన్యరుచుల్
ఁజేపింపఁ గలిగెఁ గవి । ద్రాక్ష మధురాక్షరముల రససింధుడై॥
- క॥ అంగీయందను కర్మలఁ । బొందీపొందదు తపోవిభూతుల నే యా
నందం బది కవికోకిల । కుందవచస్సులనె నిలుపుఁగొనె శేషకవీ॥
- క॥ అవితథ మధురోపాసన । దవిలిన కవి భావనాపథము రసియింపఁ
గవితారసాలమునఁ బ । ల్లవించె నశరీర మంగళ బ్రహ్మకళల్॥
- క॥ నవనవములు కల్పన, లభి । నవ సుభగములైన భావనలు తరళింపఁ
భవదీయకవిత హయ్యం । గవీనమటు పరిమళించుఁగా శేషకవీ॥

(శ్రీ) వేలూరి శివరామ శాస్త్రిగారు, సూరవరం.

(శివభారతపద్ధంతికిఁ బంపినయాశీస్సులు.)

- శా॥ నాకంటె గడుఁజిన్న లో మటియొకింతఁ బెద్దలోగాని ము
క్కఁకల్ దీటిన జ్ఞానవృద్ధులనుచుఁ గ్రంథంబె మిమ్ము సహ
స్రాకారంబులఁ జెప్పు; నే నిపుడు మిమ్మాశీర్వాదింపఁ బహిఁ
స్రాకారంబున కెక్కు టొప్పెడినొకో! వాళ్ళేష! శేషాహ్వయా॥
- క॥ మటి కాడుకూడదని మీ । రెఱుంగక బలవంతపఱతురేని 'తథాస్తం'
చుటికెద నిదె 'యన్యోన్యం । గురవో విప్రా' యటంట గురిగాఁ గొను
చు॥
- శా॥ ఆశీర్వాదము నే నొనర్చుటది యే మంతో విశేషంబు! ది
ద్దేశభ్యర్థిత యావదండ్రవసుధా ధిహానవ ద్విత్య వా
గీశానంద మరందసుందర మహా హృద్వీణయా వాణియే
యాశీర్వాదము లిచ్చుచున్నయదిగాదా! శేషశాస్త్రి! సుధీ॥

- (శ్రీ) వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయణగారు,
 స్నేహలతా కవితాసంఘము, శ్రీ జటప్రోలుసంస్థానము, కొల్లాపురం.
- చ॥ పలుకులు కండచక్కెరలు, భవ్యము లేరచనావిధాన శీ
 తులు, రసపోషణం బమృతతుల్యము, పోకడతల్లఁ గ్రొత్తలై
 తఱఁపులఁదన్ను, భావము ముదంబిడు, నింతటి గోస్తసీఫలం
 బులఁ దలపించుకైతవలపుల్ మెఱపుల్ దలఁపంగ వచ్చునే॥
- ఉ॥ ఆఁగకయాడునట్టి గడియారమువోలె క్షణంబుగాని చే
 యాఁగక కైతవ్రాయు గడియారము మేకటశేషశాస్త్రీ మే
 ధా గరిమంబు - దివ్యకవితారుచి వేఱ వచ్చింపనేల? కా
 వ్యాగమ సర్వసార సుగుణాకర మీకృతి యొందు చాలదే॥
- ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు వీరుఁడు శ్రీ శివరాజమూర్తిని
 గూరిచి యొక్కకావ్యము మనోహర భావపదార్థ బంధము
 సారభమెల్లచోట్ల వెదఁజల్లెడు కొివ్విరజాజిదండయా
 తీరున వ్రాసినట్టి కవిధీరు ఋణంబు నమండు తీర్చెడి॥
- ఉ॥ పేరునఁ బెక్కుగ్రంథములు పెద్దగఁజేసి రచింపవచ్చు, నీ
 వీరిచరిత్ర కుద్ది యనిపింపఁ బ్రబంధము వ్రాయవచ్చునే?
 పారముతేనివిద్య, ప్రతిభా బలము, గవితావిభూతి తో
 డై రచియించెగాక మహితాత్ముఁడు శేషయశాస్త్రీ యీకృతి॥
- ఉ॥ భారతగాథవోలె శివభారతము నుతికెక్కఁజాలు శో
 భారమణీయకావ్యము; శివాజియు హైందవధర్మరక్షణో
 దారుఁడు; తిక్కనార్య నవతారమ యీకవి; యీప్రబంధ మి
 ధ్ధారుణిఁ దెల్లువారలకు దారినిజూపెడు దీపమయ్యెడి॥
- చ॥ సరస పదార్థ భావ గుణసంపద పొంపిరివోవునట్లు గా
 విరచనచేసినట్టి కృతి విశ్వజగన్నుతమై తనర్పు; న
 క్కరణి రచింపఁబడ్డ ఘనకావ్యమ యీ శివభారతంబు భా
 స్కర శశితారకాగణ వికాసముఁ గల్గెడి దాఁక వెల్లుత॥

విద్వాన్, శ్రీ జోస్యం జనార్దనశాస్త్రిగారు, తాడిపత్రి, (అనంతపురం జిల్లా)

మ॥ శివలీలా మహిమావిశేషముల నాశేషం డశేషంబుగా
వివరింపంగ నశక్తుడయ్యెనట తావేనోళ్ళవాడై; యదే
శివలీలా మహిమా విశేషముల నిశ్శేషంబు వేనోళ్ళ వాఁ
డవుగా, వెట్లు రచించితొర: కవిసింహ! శేష విద్వన్మణి॥

ఉ॥ తోచినరీతిగాక సరితూచినరీతిగ దేశకాల పా
త్రోచిత సూచితాశయ నిరూపణ లోకముపొచ్చరించి, యు
ఱ్ఱూచగ గంటగొట్టుటకు నూది 'అలారము' గొట్ట దిట్టయా
నాచతురత్వమెల్ల గడియారమువారికి నైజమేకదా॥

చ॥ మనమున నిక్కు-గాటమగు మక్కువవీడని పూర్వజన్మనా -
సనవెలిగా - నదేకవనశక్తి, యదేగుణరక్తి, యయ్యదే
యనుపమదేశభక్తి యెట్టులబ్బును రాయలసీమ బుట్టువం
దిన యలనాటిభారతపురి దిక్కనవేమొకొ శేషసత్కవీ॥

సీ॥ ఎల్లకాలము తన చల్లనినీడలఁ బథికాధికశ్రమ పాపజాలు,
నలుదెసల్ పరువాటి నకనకల్ బడి మేతకై చేరు కవికోకిలాశ్రయమగు
రాయలసీమ సారస్వతామ్రవనంబు రాగపల్లవ సుమరాజితముగ
లాతి పూదేనెల మూతిముట్టగవచ్చు సరసాభులకుఁదృష్టి సంతరింప

తే॥ మాటుతల్లుల యేవపు మాటపోటు
కెంతయునుగుందు పిల్లకోయిలలు పోత
రించి తమకుత్తుకల్ సవరించుకొనగ
నొదవె "గవితావసంత" భాగ్యోదయంబు॥

(శ్రీ) మధునాపంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రిగారు,
పల్లిపాలెము. (వయ) కాకినాడ.

.... "1943 లో శ్రీ శివభారతము వెలువడినది. ఆ కృతిచూచి
తెలుగు మహాకవులెల్లఁ దెలతెల్ల వోయిరి. 'ఇట్టిమహాకవి ఈ వరకుఁ
బుట్టలేదని కాదు- ఇన్నాళ్లదాఁక నీకవితావసంతుఁ డేసందులో డాఁగి
యుండెనని క్రమముగా నేటికి గడియారము శేషశాస్త్రి నెఱుంగని

పండితుడు, తెలియనికవి. విననితెనుగు రసికుడు లేడనిచో చచ్చుడు; ఆయన శివభారతకవిత సాహిత్యసభలలో గానము చేయుచున్నారు. హరి కథలలోఁ బాడుచున్నారు. పురాణముగాఁ బారాయణముగావించుచున్నారు. నేను విన్నంతలో కన్నంతలో శేషశాస్త్రిగారి శివభారత మరసి శిరఃకంపముగావింపనివాఁడు లేడు, నేడు శాస్త్రిగారి యీడు అయిదవ పదిలోనున్నది. శివభారత మించుమించు నాలుగు దశాబ్దుల భారతీతవస్తు పంట. శతాబ్దులు సహస్రాబ్దులు తెలుగువారి కడుపులు నింపించు రాయ లసీను పంట, గ్రంథకర్త విజ్ఞప్తియిటులున్నది.

“..... ఈ గ్రంథరచన వఱకు నదియొక కవితాతవస్తు. మూడు పర్వముల ప్రాయముతో ఆరణ్య అజ్ఞాతవాసముల సంస్కారముతోఁ బక్వమైన భారతగాథ. అది సోమయాజి కవిత్వమున ఉత్తరగ్రహణముతో విధిగా నీ శివభారతరచన యారంభమైంది. ఇంతయు ధర్మదేవతా వ్యవసాసము. అప్పటి నాయితరకృతులు లోకమెన్నఁదో చదువవచ్చును. నా కవిత్వముచువేర నిప్పటికి శివభారతము చాలును.....”

ఈ పలుకులు విలువగట్టలేదవి. శివభారతకృతియెల్ల నొకయెత్తు. ఈ యక్షరములన్నియు నొకయెత్తును. ఇది చిత్త శుద్ధిగా వాసినమాట. వారికృతి పూర్తిగఁ జదివిచూచి నాలో నేననుకొంటిని:- “శేషశాస్త్రి గారూ! నన్నయమూర్త్యంతరమగు సోమయాజిలా మీరు? కవిత్వయ భారతమువలె ‘జగములున్నంతవఱకెల్ల జనులు చదివితనియుటకు’ శివాజీ ప్రబంధము రచించి శివభారతమని పేరుపెట్టుకొంటిరా? ఎంత గడుసుద నము! అవును. తిక్కన భావనాశక్తి, పలుకుబడిసాపు, కళావేత్తత్వ, రాజకీయ పరిజ్ఞానము మిఱొక్కరే దక్కించుకొంటిరి కాఁబోలు! కానిచో గ్రంథాది విజ్ఞప్తిలో నటులు ప్రాసికొనుట కెన్నిగుండె లుండవలె! అని... .. శివభారతము ఆదినుండి తుదిదాక నొకేతీరుదీప్యముగల కవితలో సాగినది. గ్రంథమంతయు రసఘటిక. జాతీయపురుషులు వాడుటలో, చిక్కనిపలుకు లేరికొని పొదుగుటలో, వైపువాటము లెఱిగి పద్యములు నడుపుటలో, నడుమ నడుమఁ బానకములో మిరియపుఁ బలుకులవలె సం స్కృత పదములు సంతరించుటలో, నాటినేటి రాజ్యాంగ రహస్యములు

సమన్వయ పరచుటలో, బొచితి పాటించుటలో శివభారత కవికింగల జగ
జాణతనము మనతెనుఁగు నేలలో నీనాఁడు పలుచగ నున్నదనుటకు
సాహసించును. ఉభయ సూంధముల బలిమితో సారస్వత సాగరము
లోతులు ముట్టిరసామృత కలశమును జేవట్టిన భావుక కవులలో మన
శేషశాస్త్రిగారు ఒక భావుకమహాకవి. ఇందులకు శివభారతమే జెండా
యెత్తి నిలబడును.....”

“ THE INDIAN LITERATURES OF TODAY ”

Published for the P. E. N. All India centre, Bombay.

Page 171.

“Sri Gadiyaram Venkata Sesha Sastri of Proddatur, Cuddapah District, is the proud author of SIVA BHARATAMU, a work which next to the Mahabharata of Tikkana of seven centuries ago stands in volume, poetic excellence and scope as the greatest living monument of the present age and of the ages that have preceded it. If the Mahabharata is the story of heroes who have receded into the hoary past, the Siva Bharatamu is the story of modern Bharatavarsha and of the master of the present Bharatavarsha, namely Sivaji the great, who established the great Maratha empire as a bulwark against alien culture and alien domination. Parallels in incident and treatment can be found in plenty between the two great works. This achievement of Sesha Sastri has taken Telugu literature back to the eminent heights from which it had its source. The Andhras have rightly placed the kavi gāṇḍa penderamu, the envied golden anklet on his foot in appreciation of the service done by him to Telugu poetry.”

గ్రంథకర్త.

గడియారము పేరికట శేష శాస్త్రి.

శ్రీ విజ్ఞప్తి.

ఆవిష్కరణమైన యేడాదిలోపలనే శివభారత ప్రతులన్నియుఁ జెల్లిపోయినవి. అది తెలుఁగువారి రసికత్వమునకు గుర్తు. ఈ నాలు గేండ్ల నుండియు నెందఱో చదవరుల కాళాభంగము కలిగించితిని, దానికిఁ గాలపరిస్థితి కారణము. రెండవకూర్పుతో శివభారత మందఱి యందుబాటునకిచ్చి, ఈ వసంతోత్సవము సార్థకపరచినవారు, శ్రీ శ్రీ తిక్కవరపు రామిరెడ్డి మహోదయలు; ఆ విశేషమంతయు వారి “యా దార్యపతాక”లో విస్తరింపఁబడినది. శ్రీవారి యుచితజ్ఞతా గుణజ్ఞతా రసజ్ఞతలు తెలుఁగువారికి దివ్యశోభతులై వెలయుఁగాక! వారినంతా నము తరతరమ్ములవెంట శాశ్వత సారస్వతోద్ధరణ దీక్షాదక్షమై భోగ భాగ్యములఁ బుష్పించుగాక!

శివభారతము చదివి యానందించుటేగాక, దానివి హరికథగఁ బురాణముగఁ బారాయణముగఁ బ్రమాణగ్రంథముగ నుపయోగించు కొని యాంధ్రలోకము నారచనఁజరితార్థము చేసినది, ఆంధ్రపత్రిక. ఆంధ్ర ప్రభ, కృష్ణ, త్రిలింగ, రేనాడు, భారతి, అభివసరస్వతి, పి. ఈ. యన్. మున్నగు పత్రికలు తమ యమూల్యాభిప్రాయములతో శివభారతమును నాల్గువైపుల సుపరిచితముఁజేసినవి. శ్రీ విశ్వనాథవారు, శేషాద్రిరమణ కవులు, మధునాపంతులవారు, చిలుకూరివారు, గడిసర్లవారు మున్నగు సారస్వత వేత్తలు వ్యాసములతోఁ బ్రశంసలతో శివభారత గుణగౌరవము బుగ్గడించి తమయానందమును వెల్లడించిరి. మద్రాసు, మైసూరు విశ్వవిద్యాలయములు పాఠ్యగ్రంథముగ నియమించి గౌరవించినవి. చెన్నపురి, కొల్లాపురం, తాడిపత్రి, ఆదవాని, ఎమ్మిగనూరు, యాడికి, నంద్యాల, హిందూపురము, ప్రొద్దుటూరు, రాజంపేట, మదనపల్లి, పుల్లంపేట, ముక్త్యాల, (నవ్యసాహిత్యపరిషత్తు) నెల్లూరు మున్నగుపురముల విద్యా

సంస్థలు, సాహితీపరిషత్తులు, పౌరమహాజన సంఘములు, ఆహ్వానించి, బిరుదులతో, సేవ్యులతో, రజతపాత్రలతో, నూటపదియార్లతో, సన్మాన పత్రములతో, బ్రత్యేక సత్కారములు జరపినవి. కృష్ణదేవరాయపరిషత్తువారు హిందూపుర సేవామందిరమున శ్రీ కృష్ణదేవరాయల విజయోత్సవ వసంతోత్సవముల, బ్రత్యేకసభలు జరిపి “కవిగండ పెండేరము” న సమ్మానించిరి. మిత్రులు, శ్రీ వి. రామసుబ్బారాయుడుగారు, ముసునూరి సూర్యనారాయణమూర్తి భాగవతులుగారు, పెక్కుసభల శివభారతపరనముఁజేసి బహుముఖ ప్రచారము గలిగించిరి. ఈ యందటి హృదయసౌరభముల వెల్లడించి, వారీయాదర ప్రీతి గౌరవములకుఁ గృతజ్ఞతాంజలి పట్టుచున్నాను.

శివభారతమును సాదరముగఁ జదివి ‘ఇది యాంధ్రసారస్విత మహాకావ్యముగాఁ’ బ్రేమించి యమూల్యములైన సంస్కారములు సలహాలు సూచించిన పూజ్యులు, బ్రహ్మశ్రీ వేలూరి, శివరామశాస్త్రిలవారి యుపకృతిని రసికతను స్మరించుచున్నాను. వారి యాశీస్సులతోడి శివభారత విపుల సమీక్ష యదనున కందకపోయినను నచిరకాలమున నాంధ్రసాహిత్యము నలంకరింపఁగలదని యాసించుచున్నాను. శివభారతావిష్కరణముతోఁ బల్లవించిన యనురాగమును కోరికిత-కుసుమిత దశాక్రమముగఁ గవిగండపెండేరమును దొడుగుటతోఁ బండించి దీవించిన యభిమానశాలి, కళాప్రపూర్ణ-మహాసాధ్యాయ, డాక్టరు చిలుకూరి, నారాయణరావు, M. A, Ph. D. L. T, D. Lt, గారి యుదార హృదయమును నే నెన్నఁడు మరువఁజాలను. ఇట్లే నాహితకాంక్షులు ఉపకర్తలు పెద్దలు పిన్న లెందఱో కలరు, అందరికి నా ధన్యవాదములు.

ఈ కూర్పునఁ జేసినమార్పు లేవియు లేవు. మునుపటి ముద్రాదోషముల దిద్దుటయు, నచ్చటచ్చట నుచిత పదప్రయోగము ననుసంధించుటయు జరిగినది. “పైనక” అనునది ‘పైని’ యని మార్పుట సమంజసమని

కొందఱు పెద్దలు సూచించిరి, 'పైనఁ' అనుటయు శిష్ట వ్యవహారసిద్ధమే; యని మరికొందఱు అనుమతించిరి. ఏమైన నప్పటికే కొంతగ్రంథ మచ్చగుట చేతను ప్రవాహియైన భాషలో దీని సాధుత్వా సాధుత్వములు పండిత లోక మేనిర్ణయింపఁ గలదనియు దాని నట్లే యుంచితని.

కార్య సమర్థమునఁ దీరుబడి తేకున్నను కేవల శ్రద్ధాసక్తులతో నాభారము తానువహించి 'పూవులు' దిద్ది, యీ ముద్రణము నిట్లు నిర్వహించిన నా మిత్రులు, విద్వాంస, శ్రీ జోష్యము జనార్దనశాస్త్రిగారిని హృదయపూర్వకముగా దీవించుచున్నాను. కేవల దాదరాభిమానములతో వ్యయప్రయాసల కోర్చి శివభారతమును సర్వాంగ సుందరముగ ముద్రించి వెలయించిన మిత్రులు, శ్రీ దేశబంధు ముద్రణాలయాధికారులు అందఱి యభినందనములకుఁ బాత్రులు. శివభారత ప్రకాశకుఁడుగా నాటికి నేటికి సర్వభారము వహించి తోడ్పడు స్నిగ్ధహృదయుఁడు శ్రీ కొరటమద్ది కృష్ణయ్య, B. A., గారికి ఆయురారోగ్య భాగ్యములఁ బ్రసాదించ భగవానుని వేడుచున్నాను. శివభారతముపై నాదరముతోఁ బలుపురు మిత్రులు, పండితకవులు, తమ హృదయామోదమును దెలుపుచు వ్రాసిన వ్యాసములు పద్యములు ప్రశంసలు మున్నగునవి యిచ్చుమిచ్చు శివభారతమంత కలవు. అన్నిటిని ముద్రించుట గ్రంథమునకును జరువరులకును నాకును బరువు కాఁగలదనియే నాభయము. శివభారత సాహిత్య మంతయు నొక సంపుటముగఁ బ్రకటించు నవకాశమును భగవానుఁ డీయవలెను. ఇప్పటి కందఱి మన్నన గోరుచున్నాను. ఎంతజాగరూకత వహించినను దొరలిన నెరసులకుఁ దెలుగునాడు మమ్ము మన్నింపక పోదని విశ్వసించుచున్నాను,

ఇంతచెప్పినను, నామిత్రులు శ్రీ చెరుకుపల్లి సుందరరామయ్య గారిని తడవనిచో నీవిజ్ఞప్తి పూర్తికాదనియే నాతలంపు. వారి నీ ఛందోమయాశిషముల నభినందించు చున్నాను.

అ భి న న ద న ము.

—)o(—

- గీ॥ అతఁడె నుందరరామయ్య- యాంగ్లవిద్యఁ
బట్ట భద్రుఁ; దుపాధ్యాయ పద కుటుంబ
గౌరవాదిక మితర సాధారణంబ
యైన, గుణముఁ బ్రేమించు సాహర్ష మురపు!
- చ॥ తెలిసిన దెంతయున్నఁ దనతెల్వి నెఱుంగ; డనాథ సాధు బా
ధలకుఁ గరంగి తోడ్పడువిధమ్ములఁ జూపెడు రక్తి శక్తి యే
కలిమికిఁ జూపఁ; డీశ్వర జగత్తునకంటెఁ గవీంద్ర భావనా
ఫలిత జగత్తునక రస పిపాసితుఁడై మథియించుఁ గావ్యముల్॥
- ఉ॥ దైవముసేయ మే లిదిగదాయన మా కొకపాతశాలలో
జీవక యజ్ఞె; యోగ్య గుణశీల పరస్పరమైతి త్రోసినక
బోవనిదేము- మాచెలిమిపొంగి, గురుత్వము భక్తి రక్తి యి
ట్లై వికసింప, నా యనుగుఁడై తిగిచె ననుఁ గావ్యసృష్టికి॥
- చ॥ పనిగొని పొత్తముల్ చదివి పాయని యోర్మిఁ జరిత్రమెల్లఁ జ
క్కన వడఁబోసి యిచ్చుటయె గా, దపుడప్పుడు యోగ్యమైన సూ
చనలిడి జాగు నోగు నలసత్వము వో ననుఁబోతపించి, యీ
పని తనదైనయట్లు శివభారతసృష్టిని నాకుఁ దోడ్పడె॥
- ఉ॥ అంతటి స్నిగ్ధ సాధు హృదయంబున స్వార్థములేని వృత్తి నే
కాంత హితుండు- శిష్యుఁ డనుయాయుగఁగూడ ననుక భజింపుచుక
సంతసమందువాని కిడఁజాలిన దేది! శుభమ్ములంద దీ
మితు; మఱొక్కజన్మ సుకవి ప్రవరుండయి మేల్చి గాంచుత॥॥

గడియారము, వేంకటేశ్వశాస్త్రి.

“ శ్రీ తిక్కవరపు రామిరెడ్డిగారు, నల్లూరు.
(శివభారత ద్వితీయముద్రణదాతలు) ”

(శ్రీ)

“శ్రీ శివభారత ద్వితీయముద్రా ప్రదాతలు”

శ్రీ శ్రీ తిక్క వరపు రామిరెడ్డి గారి

ఔదార్య సతాక.

మ॥ అమృతాసార మరందబిందు మధుర వ్యాహరముల్ గూర్చి, ర
మ్యముగా శ్రీ శివభారతంబు రచియింపజేయు నీ సత్కటా
క్షము నేఁ డీశివభారతంబు వెలయంగాఁ జేయు శ్రీరామిరె
డ్డి మహాదార్యము వల్కుచో విధివధూటీ! సుత రాసింగదే! ॥

మ॥ అదిగో తూర్పున స్వర్గఖండ- మది దివ్యారామ కేదార భా
గ్యద జీవాతు పినాకినీ జల తరంగ స్నాత వాతార్భ కా,
న దినోపాసిత రంగనాథ కరుణానుజ్ఞాత నిత్యోత్సవా
స్పదమై నెల్లరు వొల్చెడు గురు కవి బ్రహ్మ ప్రతిష్ఠాంకమై॥

చ॥ పరువపుఁ దెల్లువైదలికిఁ బాశటబొట్టన నందగించు నె
ల్లరుపురి మూలపేట సిరులు గళ లొప్పిన పూలతోట; యం
దరు దగుచు ‘సుదర్శనమహల్’ వెలయు దెలిరాలమేడ - సుం
దర తరుణాబ్జ పత్రశత దంతురి తాంతర కర్ణికాభమై॥

ఉ॥ అందు వసించు దిక్కవర పన్వయరత్నము రామిరెడ్డి - మో
మందున లేతనవ్వు - మది యందునఁ జల్లని శాంతిలక్ష్మి - ప
ల్కందుఁ బరోపకార కరుణాకర శీకరవృష్టి - వర్తనం
బందు మహా యుగద్వయ సమన్వయమూర్తి వెలుంగుచుండఁగళ॥

ఉ॥ పెద్దలు సేయు పున్నెములు - పేద లొనర్చెడు దేవపూజలు
దద్దయుఁ బండి నిండి యిటుదక్కె- ననక ధనభాన్యలత్సులై
మిదైలు మేడలై గనులు మేలిమితోటలు నాలమందలై
యొద్దికఁ గొల్చు భృత్యగణ మొప్పు దగుక దదుదార భాగ్యముల్॥

శా॥ విద్యా శీల వివేకవంతులు కళావేత్తల్ మహాదాత్త సం
పద్యక్తుల్ రసమూర్తులౌ సుతులు మగ్గుల్ కూతు లల్లుండు బం
ధూద్యోగుల్ విలసిల్లు తద్భవన మోహా! విశ్వవిద్యాలయం -
బుద్ధ్యానేదిర - యుద్రసాధ మన సుద్యోతించు విద్యుత్ప్రభల్॥

తే॥ రవికపింద్రుని విశ్వభారతిని గొలిచి
గాంధి గురు దేవు ల్యాగశిక్షణము గజచి
మనసు పండించి, తత్కుటుంబమున పాపఁ
డైన స్వాతంత్ర్యయోధుడై యాటలాడు॥

తే॥ ఖద్దరు ధరించు టతుల దీక్షావ్రతంబు
కష్ట మెదురెక్కి- చెరకేగు టిష్ట తపము
గాఁగ, స్వాతంత్ర్య రథమును లాగినారు
భరతవీరులఁ దత్కుటుంబమునవారు॥

చ॥ అనుపమ శీలభూషిత దయామయి సాధ్వీ సుదర్శనాంబ పూ
జ్యుని నరవిందు శ్రీ రమణయోగి భజించియుఁ, బేదసాదులకా
దనిపియుఁ గొన్న శాంతి సమదర్శనభావము దేశభక్తియుక
దనప్రజ కిచ్చి, నాథుసవిధమ్మున దైవముఁ జేరె ధన్యులై॥

ఉ॥ ఆయమ పేరనే ప్రథితమైనది మేడ సుదర్శనాఖ్యమై,
యాయమ కీర్తిమూర్తికి శుభాంకిత మైనది కావ్య మొండు; నేఁ
డాయమ తృప్తికై యిడుదు రన్నము వస్త్రయు పేదవారి కా
ప్రాయముగా నుగాది; నిటు లామె నిజేశ్వరుఁ బాయ దెన్నఁడు॥

మ॥ అడుగో! ధీనిధి రామిరెడ్డి తనతో నర్థాంగి లేవయ్యు, మా
నఁడు కర్తవ్యము - బూనఁ జేతగుల మింటకా బైట నిర్లిప్తుడై,
కడలికా నొకకుఁ గర్ణధారువలెఁ 'బక్కా' దేశకాలజ్ఞుడై
నడుపుకా లోకహితంబు నాత్మవిధి నంతర్బుద్ధ శుద్ధాత్ముడై॥

చ॥ కలిమియు మాటచెల్లుబడి గౌరవ లాంఛన సుప్రతిష్ఠలుకా
గలుగుకొలంది, ధర్మరసికత్వ మదంభవిసీతవర్తనం
బులు చిగిరింప, నాదరణ పూలు - వదాన్యత పండ్లు - జాలి తే
నలు వెలయించి, యశాచితి గణించి, యతం డలరించు నర్థులకా॥

గీ॥ భారతాగమ పఠనంబు, భరతభూమి
భాగ్యచింతన, భారత భవ్య ధర్మ
పాలన, మనాథ ని స్వార్త లాలనంబు
రామిరెడ్డికి నిత్యపారాయణములు॥

సీ॥ వెలయించినాఁ డాంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం
బున దివ్యభవనంబు జనకుపేర,
నొదవించినాఁడు 'విద్యోదయ' హైస్కూలు
భవనభాగము చెన్నపట్టణమునఁ
గస్తూరిబా స్మారకము బాలికాపాఠ
శాల కేబడివే లొసంగినాఁడు
నేతేట నర్చించు నూటపదార్ల నొ
క్కకవీంద్రుఁ బిలిచి తిక్కనజయంతి

తే॥ మఱియు సత్కళాగోష్ఠుల జరిపి యందు
నర్హత లెఱింగి యుచిత మర్యాద లిచ్చు
నతని శారదామండపం బలరుఁ డొంటి
రెడ్డిరాజులకొల్వ లీకీతి వనఁగ॥

చ॥ పనివడి యెన్నఁ డనృ నుతిపాఠము లొల్లఁగఁజూని నాదు లే
ఖనిఁ గదలించి యిట్లు పలికించిన తగ్గుణ నీతి ధర్మ వ
ర్తన సముదాత్త రేఖల కెదఁ ముదమందుచు, నొం డొక శ్లేఱు
గని మము నిట్లు కూర్చిన సుఖస్మృతి సంఘటనఁ వచించెదఁ॥

మ॥ అనుసంవత్సర మట్ల తిక్కనజయం త్యాహ్వన సమ్మాన వా
ర్తను - దోడ్తో శివభారతం బాకటి యందఁజేయఁగా నాత్మకాం
క్షను వ్రావించిరి రెడ్డిగారు; మది హర్షం బందియుఁ వారికో
రెను దీర్పఁ వెరవేది, వ్రాసితె మృదూక్తిస్ఫూర్తి నీరీతిగఁ॥

మ॥ “తమపిల్పుఁ గొని యాంధ్రభారత విధాతఁ గొల్వ నేత్రెతుఁ; గా
ని మనస్వీ! శివభారతం బెటు లెటఁ దేనేరు! దత్తావళి
ప్రముగా రెండవకూర్పుకై యొకటి యుండఁ, “లేమ లే” దం చన
త్యము మూఁడేండ్లుగఁ బ్రతిఁత్తిబ్రజలయత్సాహంబు జోకొట్టుచుఁ॥

గి॥ రసికులగు మీరు గోర నిరాకరించు
తెంపు లే చాట దానినే పుపికొందు,
నెవ్వడొ ద్వితీయ ముద్రణాదృష్టలక్ష్మీ
చేయివిసరిన నపుడె యాచింతు మిమ్ము॥”

మ॥ అనుచుఁ బంపితిఁ గమ్మ - కావ్య; మటుపై నా తత్త్వసంవేది యే
మని భావించెనొ! వచ్చెఁ దిక్కనజయం త్యాహ్వన; మేనుఁ మహా
జన విద్యత్సభ సోమయాజి కవితాసాభాగ్యముల్ వల్కి నం
తన తన్ముఁగొని రామిరెడ్డియుఁ దదాసానంబునఁ నిల్చుచుఁ॥

చ॥ మృదు మధురోక్తి భారతకవీంద్రుల గొప్పతనంబు వల్కి, యం
దుఁ దనకు నించు తిక్కన యనూనమహత్త్వము నెంచి, నవ్య కా
వ్యదశల మాటవెంట శివభారతగౌరవ ముగ్ధుడించి, కో
విదమణి రామిరెడ్డి తనిపెఁ నను నూటపదార్ల సత్కృతిఁ॥

ఉ॥ అంతట లేతనవ్వు వెలయుగ సదస్సులఁ జూచి పల్కె - “నేఁ
డింతయుఁ నండ్రీపేరఁ బ్రతియేట నొనర్చెడు కార్య; మిందు నా
సంతస - మాండ్రభారతము సత్కృతికిఁ శివ భారతంబు - నూ
పాంతర భారతంబు మన కందుట - సత్కృతు లందఁజేయుటల్॥

ఉ॥ ఉత్తమధార ధోరణి రసోజ్జిత భావ పదార్థ బుధ సు
పత్తులు నిల్వనన్ దొరయుమాత్రమగాక, మర్దిక గరంచి స
దృష్టికి మానవన్ నడుపు తీయనితోటలు పూలబాటలై
యిత్తఱి గావ్యముల్ వెలయు పెంతయు భావ్యము భవ్యమై తగున్॥

ఉ॥ ఇప్పటి తెన్నుఁ గబ్బముల నీశివభారత మట్టికాట నేఁ
జెప్పఁగనేల యీ తెనుఁగుసీమయె చాటఁగఁ; దత్ప్రబంధమున్
దప్పక చూడఁగోరి పలుతావుల నే వెదికింప నెందున్
గప్పుర మట్టులై ప్రతి యొకండు లభింపద యితకాలమున్॥

ఉ॥ మానవజాతి కభ్యుదయ మార్గముఁ జూపెడు నిష్ఠి కావ్య సు
తానము యావదాండ్ర జనతా సులభంబుగ నుండు టిప్పు డె
తేని యవశ్యమైనతటి నీశివభారత మి ట్లలభ్యమై
మానజగంబునన్ వెలుఁగుమాయుట కన్నులు మూయుటే యగున్॥

ఉ॥ కావున నంద అందుకొనఁగాఁదగు రెండవకూర్పు దీనికిఁ
గావలె; నందుకై వలయు కార్యకలాపము లన్నిటన్ ధనా
భావముఁ దీర్చు టాద్యము; శుభమ్మని దాని భరింతునేను; స
ర్వావయ వాభిరామ మగునట్లు కృతిన్ వెలయుంపఁ గోరెదన్॥

చ॥ అడుగుట నేర్వనట్టి నియతాత్మకుఁ డీకవి; కావ్య మెవ్వరే
నడుగఁ దలంపులన్ దఱుమునట్టిది; రాయలు లేడు - లేడు ముం
దడుగిడు ధీరుఁ; డియ్యెడ నయాచితమయ్యు విధేయమంచు నే
నొడివితిఁ - దెల్గుతల్లి నిటు నోణుచు నూపురసేవ సేయఁగన్॥”

మ॥ అని యశాచిత్యము వల్ల, కప్పురపు వీడ్వ బిచ్చి, వర్ధంతి సం
తనయెల్ల ముగియించి వీడ్కొనియె; నంతక బ్రాహ్మణ నన్ను 'గా
రున బిల్పించి వినోదగోష్ఠి గవవస్యల్ గొల్వ నానా విమ
ర్శనముల కావ్య కళాప్రసంగములు మీఱక గాలముక బుచ్చుచుక॥

తే॥ పసిండి పశ్యెంబులోఁ బుష్ప ఫల సుగంధ
ములును గర్భూర తాంబూలములును బదియు
నైదువందల ధనముఁ బూర్ణానురాగ
హృదయమున నించి నాకు సర్పించి యనియె॥

చ॥ “ప్రకృతము కాగితమ్ముఁ గొనవచ్చు నటు చిది యిచ్చుచుంటి, అ
చ్చుకుఁ బయి నందచందముల చుంగులకుక దగు విల్వవిల్వ యెం
తకుదిగు - సంతయుక గొనుఁ డనంతరమా” దని సాదరోక్తి వీ
డుకొలిపె; నేఁ గృతజ్ఞత కడుక దలమోసి గృహమ్ముఁ జేరితిక॥

చ॥ అది యొకదివ్యదృశ్య మటులై మదిలో మెఱపుల వెలార్చు చు
న్నది - “యతఁ డెవ్వఁ - డే నెవఁడ! యాచన లే, దొరు మేలిమాట లే
దొదవినచెల్మి సేవ వినయోక్తులు లే; విటు తానుదాన సా
హృదమున మూఁడువే లొసఁగునే శివభారత ముద్ధరింపఁగక॥

ఉ॥ ఎందఱు లే రుదారు - లవనీశ ధనేశ సరస్వతీశతల్
వొంది, పురందరుక దొరయు భోగము భాగ్యముఁ గన్నవారల!
య్యందఱు కెందు డెందముల కందని దేగతి రెడ్డిగారికిక
గండువ చిక్కె! వేడి వెలిగాఁ గను మూఁడవక ని జేమొకో॥

ఉ॥ కీర్తినిగోరి, పల్కుబడికిక బరువెత్తి, స్వకార్య లాభ సం
పూర్తికి మూఁగి, పత్రికలుమ్రోఁగఁ బ్రశంసలు రేఁగ సాగు ఆ
ధూర్త వదాన్యతాసరణిఁ ద్రొక్క. కదంభ నిగూఢదాన ని
ర్వర్తన మెట్టి యాత్మపదిసాక మొ యెంత వివేకమో గడే॥

మ॥ ఘన మైశ్వర్యము, దాని మించిన వివేక ప్రాధవ స్ఫూర్తి, మే
లున దానిక దలమీఱు సంతతియు - నల్లుడైన గోపాలరె
డ్డి నిదేశించు ప్రభుత్వమంతరి - యిటులై శ్రీపుల్ విరాజిల్ల, నిం
త నిరాడంబరుఁ డీతఁ డింత సులభుండా! యితి భావజ్ఞుఁడా! ॥

మ॥ కవి కావ్యములతోఁ బ్రజాభ్యుదయముక గల్పించువాఁ డౌటఁ, ద
త్కవి కావ్యములఁ బెంచి మన్నుట ప్రజాకర్తవ్యముక - దద్విభు
త్వ విధేయం బగుఁ; దద్వయంబు తమత్రోవల్ దప్పుచోఁ జీకటి
ల్లపు నీతెల్లున నింటిపెద్దయన సంధ్యాదీప మెవ్వండిదుక! ॥

గీ॥ ఇంత యోజించి, యాచిత్త్య మొంచి, తెలుగు
నాట నేటికి వలయు సంతన గ్రహించి
లలిత సారస్వతజ్యోతి వెలుగఁజేయ-
దక్కినది యగ్రసోదరత్వము దనంత॥

చ॥ అపు - నిటు లాంధ్రదేశమున నంతట దక్కిన దగ్రజత్వ గా
రవ మది రెడ్డిగారికి; సరస్వతి కాయన తీర్చిదిద్దు నై
కవిధ సపర్యలక దెలుగుగడ్డ కృతజ్ఞత మోసి ధన్యవా
ద వితతి మ్రోయుచున్న దుచితజ్ఞ గుణజ్ఞ రసజ్ఞతా శ్రుతిక॥

చ॥ అని యనుకొంచు నామది బయల్పడు తన్నున రెడ్డిగారి మే
ల్లోనములఁ బాల్చు నీ కుసుమగుచ్ఛము - రెండవకూర్పు తీర్పు నం
దిన శివభారతం బిపుడు తెగ్గజగంబున కందఁజేసి, యీ
యనువునఁ గావ్యసృష్టి చరితార్థత వల్కెదఁ దెల్లు తల్లికి॥

శా॥ “ఆమ్మా! ఆంధ్రసవిత్రి! స్వర్ణయుగమా ఆనాటి నీ యందచం
దమ్ముల్ మాసినవేమొ చూడు! మదియున్గా, కెప్పుడుక బూయుఁగా
యు మ్మా కావ్యకళా వసంతవని; యీ యుద్యానముక బెంప డెం
దమ్ముల్ విచ్చి యుదాదుతా రసికు లున్నా రిందు నత్తైపులా॥

ఉ॥ అందఱలోనఁ దిక్క వరపన్వయ మిప్పుడు పాలసంద్రమై
యిందిర తోడుగా - నమృత మెద్దుగఁ - గల్పక కామధేను పూ
ర్ణేందుల వెల్వరించె, నిటు తేచిన నెల్లురు స్వర్గఖండమై
నందనమై ప్రజాహితమనస్క-త సత్క-ళ లుద్ధరించెడిన్॥

తే॥ కావున సరస్వతీ: కలకాల మిట్లు
తరతరంబులనెంట సత్క-ళలఁ బెంపఁ
దిక్క-వర పన్వయము సుప్రతిష్ఠితముగ
వెలయ - సంపద ల్వాలయ దీవింపవమ్మ!!

గడియారము వేంకటేశ్వరశాస్త్రి.

వి శ్వ య సూ చి క.

—♦ ప్రథమాశ్వాసము. ♦—

పుట.

భారతదేశము—దక్షిణపీఠభూమి.	1
బహుమనీ ప్రభుత్వము	6
అహమదునగరరాజ్యము, లుకజీ — సాజీ	7
నైజాము విప్లవము, లుకజీ సాజీల యభిప్రాయ భేదములు	9
సాజీ భార్యతోగూడ నహమదునగరము వీడిపోవుట	18
లుకజీ జీజియాల సంభాషణము	23
దాదోజీఖండదేవునితో జీజియాబాయి శివసేరుఁజేరుట	28
సాజీ తనకర్తవ్యము నిశ్చయించుకొనుట	29
శివాజీ జన్మవృత్తాంతము దాదోజీ సాజీకిఁ దెలుపుట	31
లుకజీ హత్య, సాజీ జీజియాల పరితాపము	36
సాజీ ప్రతీకారప్రయత్నము—రెండవ వినాహము	42
నైజాముపై సాజీ దండయాత్రలు—విజయము	44
మోగలులు సాజీపైదండెత్తుట	49
జీజియా మోగలుల దాడినుండి తప్పించుకొనుట	50
బిజాపూరమంత్రీ మురారిపంతు సాజీకి సాయమేగుట	52
నైజాముపై మోగలుల పునర్దండయాత్ర—సాజీసంధి.	54

—♦ ద్వితీయాశ్వాసము. ♦—

మహారాష్ట్రుల స్వభావ — వృత్తి — పరిస్థితులు	60
దక్కనులో బహుమనీరాజ్యములు—పరిపాలన	62
శివాజీ జన్మమనకుఁ బూర్వరంగము	66
సాజీ పరిస్థితి జీజియా శివాజీకిఁ దెలుపుట	71
సాజీయుత్తరము—పునఃప్రయాణము	76
శివాజీ కల్యాణము — బిజాపూరిలోనివాసము	82
తండ్రికోరికపై శివాజి సుల్తానుదర్బారు కేగుట	84
శివాజీ ప్రథమ గోరక్షణవిజయము	89
శివాజీ పునః నివాసము—రాజ్యాంగ శిక్షణము	99
దాదోజీ శివాజీలరాజనీతి ధర్మములు	104
జాతీయోద్యమ పూర్వరంగము	107

శివాజీ మావళీవీరులఁ గలసికొనుట	109
దాదోజీ మందలింపు, శివాజీ దృఢనిశ్చయము	116

—♦ తృతీయాశ్వాసము. ♦—

“ఘోరణా” దుర్గ విజయము	123
దాదోజీ చరమదశ—శివాజీ కృతజ్ఞత	130
శివాజీ చాకణి, సుపా, సింహగడము, పురిందరు లోఁగొనుట	136
శివాజీ మతభక్తి—తుకారాముని యుపదేశము	142
శివాజీ సైన్యసన్నాహము—ప్రథమ దండయాత్రావిజయము	145
రామదాసు దర్శనము—ధర్మోపదేశము	158
శివాజీ చర్యలపై విజాపురపుఁ గొల్వలలోఁ జర్చ	173
షాజీ నిర్బంధము	179

—♦ చతుర్థాశ్వాసము. ♦—

షాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయత్నము	182
షాజీ విడుదలకై శివాజీ పర్యాలోచన—జీజియా నిగ్గయము	190
సయీబాయి సలహా—భవానీ ప్రార్థనము	194
పాదుషాకుత్తరము—షాజీ విడుదల	201
విజాపూరువారి పన్నుగడలు - శివాజీ ప్రతిక్రియలు	207
ప్రతిపక్షుఁడగు చంద్రరావుమోరేను శివాజీ శిక్షించుట	211
శివాజీ రెండవసారి ద.డయాత్రలు—విజయములు	223

—♦ పంచమాశ్వాసము. ♦—

శివాజీ నణఁచుటకై విజాపురి కొల్వలలోఁ బ్రయత్నము	233
అఫజల్ ఖాను ప్రతిజ్ఞ—రాజమాత పోత్తాహము	235
ఖానుని యుద్ధయాత్ర—శివాజీ కడకు రాయబారము	238
ఖానుని సంధించుటకై శివాజీ సన్నాహము	249
జీజియాబాయి దీపన	254
విజయోత్సవము—తృతీయ దండయాత్రాప్రయాణము	261
శివాజీపైకి విజాపురివారి మూఁడువైపుల మొగ్గరము	265
శివాజీ సన్నాహము—పస్తాఖాగడమునుండి బయలు దొక్కుట	268
పదునైదువేల విజాపూరుసేనతో బాజీప్రభుఁడు పోరుట	275
బాజీప్రభు మరణము—శివాజీ సానుభూతి	282

బాజీఘోరపటుని శివాజీ వధించుట	290
వాడీ, జింజిగా విజయము—సముద్రాధిపత్యము	294
బిజాపూరునవాబు సఃధికై సాజీనిఁ బంపుట	297
సాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము	299

—♦ షష్ఠాశ్వాసము. ♦—

శివాజీపై మోగలు దండయాత్ర—శివాజీసన్నాహము	309
సయిస్తాఖానుపై శివాజీ విజృంభణము	314
మూరతు ముట్టడి	324
సాజీ మరణము—శివాజీ విచారము	333
దండయాత్రా విజయములు—సముద్రప్రయాణము	336
ఔరంగజేబు శివాజీపైకి జయసింగును బంపుట	339
శివాజీ ఓడప్రయాణము—జయసింగుతో సంఘి ప్రయత్నము	346
శివాజీ జయసింగుల సమావేశము—సంధి	353
శివాజీ జయసింగునకుఁ దోడ్పడె బిజాపూరునుపై కేగుట	368
శివాజీని దర్బారునకుఁ బిలిపింపఁ బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము	372

—♦ సప్తమాశ్వాసము. ♦—

ఔరంగజేబు నాహ్వానము—శివాజీ యాగ్రాప్రయాణము	375
శివాజీ పాదుషా కొల్లెను కేగుట	384
శివాజీ చెఱసాలనుండి వెడలి రాయగడముఁజేరుట	392
జయసింగు పశ్చాత్తాపము—మరణము	401
శివాజీ రాజ్యవ్యవస్థ—పరిపాలనక్రమము	405
సింహదుర్గ విజయ సన్నాహము	410
తానాజీ ప్రతిజ్ఞ—సింహగడము లగ్నవట్టుట	413
మూర్యాజీ సింహగడము గెల్పుట	427
తానాజీ నిర్యాణము—శివాజీ సంతాపము	430

—♦ అష్టమాశ్వాసము. ♦—

సింహదుర్గ విజయ బహుమానములు—దండయాత్రలు	437
పట్టాభిషేక పూర్వరంగము	449
పట్టాభిషేక మహోత్సవము—మంగళము	453

శ్రీమత్పరమేశ్వరాయనమః

పుష్పాంజలి.

గీతి.

“ప్రకృతిపరమేశ్వరులుగాఁ బ్రపంచస్సృష్టి
తలఁపుమెలపున నెనసి, కాన్పులకు మురిసి,
కష్టముల కోర్చి పెంచి లోకమునకిచ్చు
తల్లిదండ్రులౌ మీ ధన్యతపముఁ దలఁతు॥

శ్రీ శివప్రభుచరిత్ర షాజీ జిజాంబి
కా హృదయనాసికా ప్రేమవాహినీ వి
గాహనముల మీ జీవితోత్కర్షఁ దలఁచి
సోగియు కన్నుల నుబుకు నశ్రువుల నిలుతు॥

ఆట పాటలు చదువు సంధ్య యని కడచె
మూవ ప్రాయము మీ ప్రేమభూములందు,
నన్నొక గృహస్థుఁ జేసితి: రిన్ని కళలు
వడసి, యనుభోక్తనై ఋణంపడితి మీకు॥

స్వర్గ మర్త్యంతరమున మీ చరణమంటి
యెటుల బడులిత్తు! ఏమిత్తు! ఎంతయిత్తు!
అది యసాధ్యము: ఇదియ నా హృదయగీతి
కృతి సమర్పింతుఁ దృప్తదాంకితముఁ జేసి॥

మాతృ పితృ దైవ పూజా సుమస్రజంబు
భావ సురభిళ మీ ‘శివభారతంబు’
జగము లున్నంతవఱ కెల్లజనులు చదివి
తనియుదురుగాక! మీనుది తనియుఁగాక!”॥

శ్రీ శివభారతము.

(శివాజీ ప్రబంధము.)

నాంది

★

శా॥ శ్రీలంగూర్పు కటాక్షమాలికల నాశీర్వాదముల్వాసి, హృ
ద్యాలాపముల బుజ్జగించుకొని, శ్రేయః పాయసాన్నంబు వి
ద్యాలాలిత్యముఁ గీర్త్యలంకరణ మొయ్యకబెట్టి, భక్తావళి
బాలింపంగల కన్నతల్లి జగదంబు గొల్తుఁ గామేశ్వరి॥

సీ॥ ఆర్యప్రపంచ మాత్మారామమయ్యు, న
నార్య గుణోద్వృత్తి యలము కొనఁగఁ.

దతమా నవిద్య నాత్మ పితృయ మడంగ,

నసజా త్యహంకార మావరింప,

భామినీ రాజ్యంబు ప్రబలఁగా, * మోహ లు

ప్ర స్వతంత్రతఁ బరవశత మిగుల,

నదనెంచి, యోగవిద్యాతపోబలశక్తి

సధ్యాత్మ శివతేజ మవతరింపఁ

తే॥ జేసి, విమత విక్రాంతి భంజించి, స్వీయ

మగు మహారాష్ట్ర నవ్య కల్యాణ సిద్ధి

కలరు జగదంబ, భక్త జనావలంబ

శరణు సాచ్యెద జ్ఞాన భిక్షా ప్రతీక్ష॥

తే॥ చిన్నకొడుకని కడుఁజెద్దచేసి, ప్రేమ

మధుర మృదుచిత్తముల నన్ను మనిపినట్టి,

నాదు పితృదైవతంబుల, సరసమాంబ —

రామమూర్ధుని, ఘనుల స్వర్గతులఁ దలఁతు॥

* “మోహతో (మోగతో) + త ప్ర” అనియే ఛేదము.

మ॥ అనురాగంబునఁ జేరఁదీసి హిత విద్యా బుద్ధులన్నేర్చి, 'పెంచిన శిష్యుండు కవీంద్రుఁడౌత' మని యాశీర్వాదముల్పొంది, పాత్రునిఁగావించిన శిష్యవత్సలు గురుఁ యాపావతారాన్వయుఁ దిననాథోపము శేషశాస్త్రిఁ బితృభక్తిఁ గొల్తు శ్రీయోగిని॥

తే॥ శాళిదాసాది గీర్వాణ కవుల, నన్న
యాదిక ప్రాక్త నాద్యత నాంధ్రకవుల,
భవ్య కావ్యప్రపంచ సాభాగ్యసృష్టి
నపర భారతీ నాథుల నభినుతించు॥

చ॥ హరిహరనాథ శాంత మధురాకృతి లోపలిచూపునఁ, బురా
చరిత తపఃఫలం బుభయ సత్కవిమిత్రత వెల్ల, ధ్యాన త
త్పరుఁడయి భారతాగమము వల్కెడు తిక్కన వాక్కువెంటఁ ద
త్కరమునఁ దాండవించు వరదాయిని లేఖని నే భజించెదఁ॥

ప్ర స్తా వ న.

మ॥ అని యస్మత్పితృదేవ దేవనుతి నాంద్యాహ్వానముఁ జేసి, నూ
తనముఁ బ్రార్థన సమ్మితం బొకప్రబంధం బేను నిర్మింపఁగా
ననుసంధింపుచు, నొక్కనాఁ డమల సాయంకాలవాహ్యాళి నా
యనుఁగు న్నెచ్చెలితోడఁగూడి పురబాహ్యాక్షోణికిఁ బోయినఁ॥

తే॥ అచట నామిత్రుఁ డాంగ్లవిద్యా విశార
దుం, దుపాధ్యాయ పట్టభద్రుండు, చెఱుకు
పల్లి సుందర రామయాహ్వాయుఁడు మధుర
భాషణ వినోద గోష్ఠిమేఁ బలికె నిటు॥

చ॥ “కవులు శతావధాను లనఁగా మిమువిందుము; గ్రంథకర్తృ గౌ
రవమున కేలఁచూడ” రని, రక్తివచింపఁగ నిట్టులంటి, “నీ
నవయుగమందు గ్రంథరచనఁ బలుదారులు దోచుఁ; నైతఁబోఁ
జవి, యనుభూతి, లక్ష్యమును, శైలి తమంతయు కట్టులేదగుఁ”॥

ఉ॥ ఇంతయుఁ దేర్చికొన్న నితివృత్తము తేటను; పూర్వగాథ సా
యంతనపద్మమై పలితమైనది; కల్పితగాథ బూటకం,
బంత రసారమై, విలువకందని దైనది; ఖండగీతి భా
వాంతర లక్ష్యమై, జగమునంట దుదాసిత నాయకొన్నతి॥

ఉ॥ ఇన్నిటిలోన మేలిమి రహించెడు దేశచరిత్ర నేడు; సం
పన్నుఁ డుదాత్తుఁడుఁ జగదుపస్కృతి కాశ్రయమైన నాయకుం
డున్నతుఁ డబ్బెనేనిఁ, గృతియుఁ జనరంజకమై తనర్పు; నా
యెన్నిక నట్టిగాథ లభియింపమి నింతట నూరకుండితి॥

చ॥ అనఁగ నతఁడు “మీ రుచితమా కథఁ గోరుదురే, నుదాత్త వ
ర్తనుఁడగు శ్రీ శివాజి చరితమును నైకొనుఁ; డుత్తమ వ్రతుం
డనఁదగు నాయకుం డతఁడటంచు జగమ్మె యెఱుఁగు; నేటి కీ
ఘను చరితముపైఁ గలవు గ్రంథములెన్నియొ పెక్కుభాషలఁ”॥

శా॥ ధీరాగ్రేసరమూర్తి, హైందవధరిత్రీ భాగ్య సత్యాపన
సార్థంభుండు, దయాగుణాంబుధి, మహారాష్ట్రాన్వయోత్తంసుఁడ
వీరక్షత్రియమాళి, భవ్య భరతోర్వి ధర్మరక్షార్పిత
శ్రీరమ్యుండు, భవానిభక్తుఁడు, శివాజీరాజ సామాన్యఁజే॥

క॥ ఆతని చరితము హైందవ

జాతి పరాయణము, భావిజగ దభ్యుదయ

స్ఫీతము, ధర్మోపేతము,

నీతిపథము, నిగమసూక్తి నిభమై వెలయు॥

- ఉ॥ వాయుఁడు తచ్చరిత్ర) — రసబంధుర బంధముగాఁగ, భారతా
 మ్నాయము దీటుగా, నుభయ మార్గ సమన్వయ ధోరణి గుణ
 ధ్యేయముగాఁగఁ; గావలయు నెల్లచరిత్రము గూర్చియిత్తుఁ; గా
 త్యాయని మీకుఁ బెన్నిధిగదా, కవితాసుధఁ బంచిపెట్టుఁడి!”
- చ॥ అనుటయు, నాప్తవాక్యము శుభాంకముగాఁగొని, స్నేహపూర్ణుఁడా
 తనికిఁ గృతజ్ఞతఁ దెలిపి, దాన దయా శమ ధర్మ వీర వ
 ర్తనుఁడు ప్రబంధనాయకపదమున కబ్బెను శ్రీశివప్రభుం
 డని ముదమంది, గ్రంథరచనాదరణంబున నుత్సహింపుచుఁ
- చ॥ పరహిత, మాతృనిర్వృత్తి యపార యశోధన గౌరవాది వి
 స్ఫురణము లందఁజేసి యిహముఁ బరముఁ వెలయించి, మానవుఁ
 ధరఁ జరితార్థుఁజేయు కవితాకళ నావశమాటఁ, బంచమ
 స్వరమున నాలపించెద వసంత వనాంత రసాల శాఖలఁ

సీ॥ ఊరు — కుముద్వతీ తీరాగ్రహార స
 మ్మాన్యతఁ గన్న నెమళ్ళదిన్నె,
 వేద శాస్త్రార్థవి ద్విబుధ మందార మ
 హంబుధి ‘గడియార’ మన్వయంబు,
 తలిదండు) — లనిశ సీతారామ పాదసే
 వా ధన్య పుణ్యదంపతులు — వార,
 లన్నలు మువ్వ — రభిన్న భావులు వేద
 విధి విత్తములు కళావినులు ఘనులు,
 తే॥ భవ్యమైత్రేయ ముని గోత్ర భవుఁడ, వారి
 చిన్నితమ్ముఁడ, వేంకట శేషశాస్త్రి —
 నేను ‘శివభారతము’ రచించి సకల
 రసికజనహస్తముల సమర్పణము సేతు॥

శ్రీమత్సరజీవితాద్వైతము:

శ్రీ శివభారతము (శివాజీప్రబంధము.)

ప్రథమాశ్వాసము.

మంత్రము, సకల కళా
సీమ, ప్రకృతిసహజ భాగ్యసేవధి, విజ్ఞా
నామృత భాండము, దైవత
భూమి, ఋషులభూమి, భరతభూమి దలతుఁగ.

భారతదేశము - దక్షిణ పీఠభూమి.

సీ| అచలావతంసమై యలరు హిమాలయం
బుత్తరసీమయై యొప్పుచుండఁ,
బూర్వ దక్షిణ పశ్చిమోర్వీ విశాలత
కాయత జలరాసు లవధిగాఁగ,
నలరు “భారతదేశ” మనుభూమి; దాని మ
ధ్యమ భాగమందు వింధ్యాద్రి గలదు;
వింధ్యాద్రి కుత్తరపీఠి “నార్యావర్త”
మొప్పు నుత్తరభారతోర్వీ యనఁగ
తే| వింధ్య దక్షిణపీఠిఁ బవిత్రనదులు
తపతి, గోదావరియు, భీమకటినీ, కృష్ణ,
తుంగభద్రయుఁ, గావేరి పొంగిపాటు
పావనస్థలి దక్షిణ భారతోర్వీ॥

ఉ॥ తూరుపుమోముదక్కిరముతోఁప, శయించిన దక్షిణోర్వి కా
ధార పదోపధాన మగు దక్షిణ వారిధి; వింధ్యసీమ వి
స్ఫారకిరీటమై తనరు; సహ్యానగంబు నితుబబింబ శో
భారమణీయమై, సకలభారవహక్షమమై, తనరైడిన్॥

3

తే॥ వితత దక్షిణ భారతోర్విని సగంబు,
నర్మదా తుంగభద్రల నడిమినేల
వెలయు “దక్క-ను” “దక్షిణపీఠభూమి”
యనఁగఁ, గడమ కర్ణాటరాజ్యం బనంగ॥

4

సీ॥ శ్రీరామమూర్తి కాంతారవాసము సేయు
నపుడు దక్కను దండకాఖ్య మడవి;
నాఁ డగస్త్యుఁడు దక్షిణాపథ మేగుచోఁ
గొండజాతులఁ జూచియుండె నిచటఁ;
బాణిని సంస్కృత వ్యాకరణమ్మున
వినిచె నొక్కింత దక్కనుగుఱించి;
కాత్యాయనమహర్షి కాఁపురంబులు సేర్చె
దనతోడియూర్యసంతతుల నిచట;

తే॥ వరుస నెందతో యిట్లు కాఁపురముసేరఁ
గెరలి, దక్కను బహుజనాకీర్ణమయ్యె;
బ్రజలు రాజులు రాజ్యముల్ ప్రిబల, నిందు.
సూర్యవంశరాజన్యులు సొచ్చి రపుడె॥

5

మ॥ అలకావేరికి గౌతమీనదికి మధ్యక, సూర్యవంశీయ రా
జులు “కొల్హాపురి” రాజధాని గయికొంచుక రాజ్యమేలంగఁ, ద
త్కులజుండైన శిశోదరాయఁ డభితో గోదావరీ నర్మదా
స్థల “మసీ” ద్పురి రాజధానిగను రాజ్యంబేలె నత్యున్నతిన్॥

6

మ॥ అనఘుండైతగు శాలివాహన స్వపుండ్రప్రేషిత్తినానప
త్తనసింహాసన మెక్కుచో, నతనిపై దండై శ్రీవిక్రమా
ర్క స్వపాలాగ్రణి; యాతనికడ జీమి, యుగ్రస్ఫూర్తి నోడించి, ద
క్కనులో నిల్వెను శాలివాహనుడు చొక్క బాంధ్రనామ్రాజ్యము॥

తే॥ బలియుండై, శాలివాహనప్రభుడు చూర్య
వంశ రాజులఁ బరిమార్చె, బారందోలె;
ననదయాచు, శిశోదరాయని నెలత
తనయుతోడ నార్యావర్తమునకుఁ బోయె॥ 8

తే॥ తేజఁగన్న “శిశోదియా” రాజపుత్రి
వంశ మవ్వానిపేరనే ప్రథితమయ్యె;
నా “శిశోదియా” వంశ విఖ్యాతుఁ డొకఁడు
సారిది “భోకసలే” కుల మూలపురుషుఁడయ్యె॥ 9

క॥ చనె శాలివాహనుఁ డా
తని వెనుకఁ బెక్కునృపులు దారసిలిరి; ద
క్కను కీడాకందుకమై
యనువుపడియె “నాంద్రభృత్యు” లనువారలకు॥ 10

ఉ॥ శూరుల నాంద్రభృత్యులగు† “చోటుల” “నాగుల” నొత్తరాహులా
భీరులుగెల్చి, యేలి రొకమెపున బొంబయిప్పొంతమెల్ల; న
వ్వారల “రాష్ట్రకూటు” లనువారు మహారథు లోర్చిపేర్చి; ర
వ్వారిఁ గదంబరాజు, లలవారిఁ జభుక్కు లడచి రుద్ధతి॥ 11

† “The Chutus and the Nagas, the so-called Andhra-
bhrityas, established a vigorous though short rule in the
various parts of the Deccan.....In the meanwhile.....
the Abhirs established themselves in the western portion of
the Deccan.....The power that successfully wrested

ఉ॥ దక్షిణాపీఠభూమి బలితబగు రాజ్యముగాఁ, జభుక్య రా
జాక్షతశక్తి యేలఁ దత్తమై; పులకేశి ద్వితీయుఁ డందు హ
ర్యక్షమువోలెనుడి, యెమరక జనుపెంచిన హృవర్ధను
శిషీతుఁడేసి, విధ్యనగసీమచు దాటంగఁ దోల వేల్చిడి॥ 12

సీ॥ చాళుక్య రాజ్యబు జరిగె, నాటవ శతా
బ్దమునుడి యెన్నిది దాటుదాక;
మరల “మహారథ” మహితరాజ్యము నిల్చె
బమనొకండవ శతాబ్దబుదాక;
నందు, రాజాధిరాజాదిక బిరుదముల్
గొనె వీరదంతిమగుండు; మొదటి
కృష్ణుఁ డెల్లోరాపురిని నొక్క-రాతి యు
ద మలంచెఁ గైలాసనాథుగుడిని;

తే॥ వారి నణచి, చాళుక్యవైభవము మరల
వఱలెఁ; బమమూడవ శతాబ్దివచ్చె; నపుడు
దేవగిరి యాదవప్రభుదీప్తిమెఱసి
దక్కనున నాల్గములలఁ దాండవించె॥ 13

తే॥ సింగనయు రామదేవుండు చెలఁగిపోవ
రామచంద్రదేవు డట రాజ్యమేలెఁ;
దొంగిచూచి రొకట రెంటు దొడరి యవను;
లొతఁ బమమూడవ శతాబ్ద ముతుముట్టె॥ 14

political control after the Abhirs would appear to be the Rashtrakutas.....The power of the Rashtrakutas in the Deccan was eclipsed by a new dynasty—that of the Chalukyas.....the Kadambas.”

Page 162. A History of India - Part I. Hindu India- by C. S. Srinivasachari & M. S. Ramaswami Iyengar.

క॥ “అలాయుద్దీక్ ఖిస్సీ”

మల్లడింగొని కప్పముడె; “మాలికా-ఫర్”

కొల్లంగొనె; యాదవశీ)

సశ్శేఁ, జతుర్దశ శతాబ్ది సగమగుసరికి॥

15

§ సీ॥ మనసుపెట్టెచు “మహమ్మదుట్ల” కినువాడు

దక్కనుభూమిపై దుడువెడలె;

నలునున్న ప్రజలెల్ల రతనిమార్కొన “జప

ర్థాను” సేనాపతిగా నొనర్చి;

రతఁడు టుగ్లకుఁ బారడఁచె డిల్లీఁ జేర;

నతని సుల్తానుగా ననుమతించి,

జను “అలాయుద్దీక్ హసన్ గంగుభామిని”

యను బిరుదిచ్చి రాతనికి మెచ్చి;

తే॥ జఫరుఖాను సుల్తానుడై సంతరించె

వితతమైయున్న దక్షిణపీఠభూమిఁ;

దనకు యజమానుడౌ బ్రాహ్మణునిఁ దలంచి,

“బహమనీరాజ్య” మని, తనప్రభుత నెఱపె!

16

§ “In the time of Mahomed-bin-Taghlak an insurrection took place in the Deccan. The people elected Zuffir Khan, destined to be the founder of a race of kings. He repulsed the Mahomedans. He was the slave of a Brahmin, an inhabitant of Delhi. He discovered the merits of his slave and foretold his subsequent fortune. On being raised to empire Zuffir Khan did not forget the brahmin, whom he appointed to the charge of the treasury. Zuffir Khan became the King and took the title of “Sultan Allauddeen Hoossein Kangoh Bhamini.”

Chapter I. A History of the Mahrattas, by James Grant Duff.

—♦— బహమనీ ప్రభుత్వము. —♦—

చ॥ నెలకొనె నప్పుడే “బహమనీ” ప్రభుత్వాంక పతాక; దానఁ ద
మ్ములమది కుందుపో; దరులపోటు దొలంగదు; మిత్రహానియున్
దలఁగదు; కొంతయైనఁ గుముదమ్ముల దిమ్ముడివోదు; మానదే
యలజడి; పోడశాంకము శతాబ్దము పాదమువెట్టె నంతలోన్॥ 17

ఉ॥ *భామినిరాజ్య మ స్థయిసుభాగము లయ్యె; “బరీదుషా” “ఉమ
ద్దా” మొదలున్న రెండునివి తా మడఁగెన్ దమలోనఁబోరి; “నై
జా” మహమత్పురంబును, బిజాపుర “మాదిలుశాహియున్,” “గుతు
బ్బా” మఱిగోలకొండయనఁ, బ్రస్తుతముం డెను మూఁడురాజ్యముల్॥ 18

ఉ॥ వారును వీరు నొండొకరి వంపఁగఁ బైపడి, కొల్లగొట్టుచున్
బోరి, విభుత్వముల్ విభవము ల్గొనుచుండఁగ, హైందవప్రజా
వారము వారిభారిఁ బలుబాముల నొందుచు, దిక్కులేని సు
సారముఁ, దీరులేని వ్యవసాయముఁ, జేయఁగ రోసి రెంతయున్॥ 19

మ॥ జనసామాన్యము కష్టజీవనములన్ సాగించుచుండఁగ, “నా”
నని “కా” దం చొకదారి చూపఁగలవాఁ డానాఁడు లేడయ్యె; శ
క్తిని భక్తి గనిపించి, యాదొరలరక్తి గొంతజాగీరా ని
న్నని యుద్యోగమొ కొందఱంది; రదియైనన్ గొప్పగానెంచుచున్॥

* “In the years 1489 — 1512 five kingdoms branched off from the withering trunk of the Bahamini Kingdom. Of these Bijapur, Golkonda and Ahmadnagar grew to be large, powerful and long-lived kingdom. The other two, Berar and Bidar, were small and were swallowed up, after a short time, by their powerful neighbours.”

Page 160, A History of India, by

C. S. Sri...

ఉ॥ కొంకణరాజ్యభూమి తమకుఁ జననస్థలమౌచు, రాజరా
జాంకముగొన్న శూరులు నుహారధవంశజు లప్పడప్పడుఁ
బింకము సూపుచుండినను, బెంపటి నేటికి నిల్చి రిందు, ని
శ్శంకితవృత్తి రైతులయి, జాగిరుదారులునై, స్వతంత్రులై॥ 21

తే॥ ధవళయవనిక “సినిమా” ప్రదర్శనమునఁ
దాండవింపవె వివిధచిత్రములు వరుసఁ!
దిమిర గంభీర కాళరాత్రిని గమించి,
యరుణ గర్భరేఖలు ప్రాచి నలముకొనవె!॥ 22

❖❖❖ అహమదునగర రాజ్యము, లుకజీ - పాజీ. ❖❖❖

సీ॥ పదియునేడవ శతాబ్దముపుట్టి, యప్పుడ
ప్పుడె పప్పుటడుగుల నడుచుచుండ,
నైజామహమ్మదునగర రాజ్యమున మ
హారాష్ట్ర వీరద్వయంబు వెలసె;
వారిలో నొకఁడు, † దేవగిరి యాదవరాజు
కులజుండు, పేర లఖాజి, “సింధు
ఫేడు” పరగణాకుఁ గీర్తిత దేశము
ఖుండునై, పదివేల గుఱ్ఱములకుఁ

తే॥ బెద్దదొరయౌచు, సులతానుపేర్చిగాంచి,
తన మహాశక్తి రాజ్యతంత్రములునడిపె;
మోగలులు దండురా వెనుముట్టి తఱిమె
నల్లునికొగూడి, నర్మదయవలి కరుగ॥ 23

† “లుకజీ బాధపుడు దేవగిరి యాదవరాజుల వంశజుండు. ... ఇతడు ... కొద్ది
ఫేడు పరగణాకు దేశముఖులుగానుండఁ బదివేల గుఱ్ఱపురాతులకు నధికారియై యున్నాడను.
క్రి. శ. 1620 ... మోగలులకు వర్మాదానది యవతలి తీరమునకుఁ బాఠానందాదు.”

పేజీ 7. కీ॥ శ్వాస చరిత్రము. - కె. వి. అచ్యుతారావు, ఎం ఏ ,

ఉ॥ ఆ యసమాన వీరమణి కల్లుడై రెండవవాడు, భోక్షసలా
ఖ్యాయుత వశవర్ధనుఁ, డఖండ పరాక్రమ ధూర్వహుడు, “పా
జీ; యపు డాతడచ్చట వసించె, నిజామువిభుత్వలక్ష్మీకీర్ణ
బాయనికోట లట్లు తనబాహువు లొడ్లిన దండనాథుడై॥ 24

* సీ॥ తండ్రియకా మాలోజి తా నైదువేల మా
న్యబుదారుడై నిజశక్తి నెఱపి,
నైజామువలన “పూనా” “సుపా” జాగీరు,
“శివనేరు” “చాకణ” ప్రసిద్ధ దుర్గ
ముల యేలుబడి, ప్రాంతముల దేశముఖిరి,
రాజాంకబిరుదమ్ము రాణగొనియె;
నా హక్కు-లెల్లఁ దా.నందుచు, పాజీ ని
జామురాజ్య ప్రతిపాత యయ్యె;
తే॥ బలుకుబడి, రాజమర్యాద, కలిమిపెంపు,
జీజియాబాయి యభిమానసీమ భార్య,
కొడుకు సాంభాజి రెండేడ్ల బుడుత గల్గి,
యతనికాపుర మానంద వితత మయ్యె॥ 25

ఉ॥ మామయు నల్లుడుకా విమతమండల శిక్షణ దక్షులౌచు, నై
జామున సవ్య దక్షిణ భుజంబు లనం దగి; రింతలో బలో
ద్దాముడు “మాలికంబరు” ప్రధానుఁ డటా మరణించె; బాలరా
జేమి యెఱుంగఁడట, మొలకెత్తె నరాజక మందుఁగ్రొందుగఁ॥ 26

* “Maloji was raised to the rank of Commander of 5,000 horse and presented with the jaghirs of Poona, Supa and the forts of Chakan and Sivaneri.”

“Shivaji. — the Mahratta,” by Rawlinson.

✠ నైజాము విప్లవము - లుకజీ షాజీల యభిప్రాయభేదములు. ✠

ఆ॥ వె॥ నాధునదుపు లేనినాతి, పెంచనికోతి,
మావటీడులేని మత్తగజము,
గరిడిలేనిసాము, దొరలేనిరాజ్యంబు
చెడునుగాదె! యెరులఁ జెఱచుఁగాదె॥

27

చ॥ ఎఱుంగనిపిన్నవాఁడు ధరణీశుఁడు; మంత్రీ గతించె; నందఱు
దొరలయి, రాజ్యమున్ దమకుఁదోచినటుల్ నడివీధిలోనికాఁ
పురముగఁజేసి; రయ్యదనుఁబొందిన మోగలుపాదుషాహి కొం
దఱు దనవైపులాగె సరదారుల, లాభము లాసగొల్పుచున్॥

28

చ॥ § “తొలుతటినుండి బాహుబలధూర్వహ దుర్దముతా మరాటసీ
రులు గలయంతకున్, మనముద్రొక్కగలేము నిజాము” నంచు, దాఁ
దెలిసినపాదుషా తనివిడీరగ లాభముఁజూపి, కూర్చిరం
జిల బలవంతపెట్టె లుకజీ షహజీలను దన్నుఁజేరగన్॥

29

చ॥ కులబలపౌరుషంబుల, నకుంతిత రాజసభా ప్రతిష్ఠలన్
బలుకుబడిన్ గడించి, యహమత్పరరాజ్యము నెల్లవారు రం
జిల నడిపించుచున్నలుకజీ పడిపోవునిజామురాజ్యమున్
నిలువఁగలేమి, దా నచట నిల్వఁగలేమి, దలంచె నాత్మలోన్॥

30

§ Shahjahan saw that as long as the Nizam Shahi was supported by the Maratha power it was impossible to subvert it. He, therefore, began to sow intrigues. He corrupted Lukhaji Jadhav and other nobles and drew over to the Mogul side.

Fig. 18. "The Life of Shivaji Maharaja", by

M. S. Talpade M. A.

సీ॥ సులతాను బాలుడై, కలప్రభుత్వము వాని
 జననిచేతులవెంట సాగుచుంటు,
 గొఱవియై, మాలికాంబరుకుమారుండు ప
 త్రేక్షాను మంత్రిగాఁ దిరుగఁబడుట,
 నల్లరిమూఁతతో నతఁడు విజృంభించి
 తనమాటవెలివెట్టి చెనకుచుంట,
 నినమొన్న బాలుడై తనవెంటఁదిరుగుమా
 జీని నేఁడు వజీరుఁజేయనుంట,
 తే॥ మెండుకొని ముట్టిపలుమారు దండునడిపి,
 మొగలుపాదుషా తమపైకి మొగియుచుంట,
 నొకటిపై నొండు చెలరేగి వికటమగుటఁ,
 దలఁచె లుకజీవిభుండు పెత్తనమునెడుట॥

31

చ॥ “ఇది సవరింపరాదు, సహియింపఁగరా; దిట నిల్చియున్న, దు
 ర్మదులగువీరుగాని, పగరాఁజినవారునుగాని, పొంచి యా
 పదలు ఘటించుటే నిజము; వారిని వీరి నడంపఁ బెంపఁగా
 నదుకనివేళ యిప్పుడు నిజాభ్యుదయంబుఁ దలంచు టొప్పుదే!”

32

చ॥ అని తలపోసి, దేవగిరియాదవరాజ కులీనతా నిబం
 ధన మభిమాన మొత్తిడిగొనన్, లుకజీ యహమత్పురంబుఁ బా
 చును మది నిశ్చయించి, తనయాపుదొలంగిన నెట్టిచిక్కు ల
 ల్లని కొడఁగూడునో, యతఁడు లోఁబడునోతన కంచు నెంచుచున్॥

చ॥ కడుపును బట్టియిచ్చుమమకారము దోఁప, హితాభిలాషియై
 చిడిమిడిపాటు వీడి, లుకజీవిభుఁ డల్లుని “గూడర” మ్మటం
 చడిగెఁ; బ్రియమ్ములాడె; హితుడై బలవంతమునలెఁ; గాని లోఁ
 బడఁడు పహాజి, పెంచినసవాబులపై ననురక్తిఁజూపుచున్॥

34

తే॥ చెదరకుండినయల్లునిచేయి వట్టి
యనియె నిటు; “వెట్టిముదిరి వేదాంతిగాకు;
ముడుకురక్తంపుఁమందుడు కుడుగవయ్య!
పిల్లకాకి యెఱుగునే వింటిదెబ్బ!॥

35

చ॥ కుడి యెడమందలంచు దుడుకుందనముంగలవీరి నమ్ము తె
ప్పుఁజియినఁ జేటుఁగూర్పుఁ; జెడిపోవుచుండ నిజము; పాదుషా
విడువఁడుదీని; వీర లవివేకులు; వీరినిఁగూడి యేలచే
డ్పడవలె? నిన్నుతోఁ గలియువహ్నికి సమ్మెటపెట్టు దప్పునే? 36

ఉ॥ నే నెట్లులైన నేఁడె పయనింతు; నిజమును నిల్పుయత్నమున్
మానుము; నన్నుఁజూడు; మొకమంచి యెసంగిన నేను భోదునే?
మానక యింతకాల మభిమానమునన్ దలయొడ్డి, యిదు సుల్తా
నులఁగొల్చునే నిటుతొలంగుట యేలనియైన నెంచవో?॥ 37

తే॥ మాన మభిమాన మనునవి మంచివైనఁ,
దనకుమాలినధర్మపథంబు, మొదలు
చెడ్డబేరము, తలమీఱుసివము, సుతికి
మించురాగము రక్తిపుట్టించఁగలవె?”॥

చ॥ అను లుకజీనుడుల్విని, షహాజి నయమ్ము ప్రియమ్ము దోఁప ని
ట్లనుఁ “దమపల్కు- మిక్కిలియుదాత్తమ; నాహితమెంచి కూడ ర
మ్మనియెదు; మీయుదారహృదయమ్మున కేను గృతజ్ఞుఁడన్; మనం
బున నెడఁబోక, నావచనముల్ గొనియున్ నయమున్ దలంపుఁడి!॥

ఆ॥ వె॥ “ఎనయుమార్పులెల్ల నిట ననుకూలముల్
గా” వటంచు, దీనిఁ గడకుఁదోసి,
మొగలుకొలుపుఁ జేరఁబోక తొందరపాటు
గా, దురాశపదువుగాఁగఁ దోచు

40

సీ॥ తొలుత మాతుడి కుద్యోగమిప్పించి, యా
 దరువిచ్చి, హితబుద్ధి నరసినాపు;
 పేదయానాతండు పెద్దవాడై, సరి
 సాటిగౌరవమంద సలిపినాడ;
 వైదేండ్లవాడనై యాడు నన్నెత్తి, నీ
 తొడజేర్చికొని, మన్నుదుడిచినాపు;
 చనవిచ్చి, కడుపారంగనినపుత్రికనిచ్చి
 నీయంతవానిగా నెరపినాపు;

ఆ॥ వె॥ నీదుమాటవినక, ని న్నేడఁబాయఁగాఁ
 దలఁపుఁగొనుట గొప్పతప్పె; యైన
 ధర్మ మొకట, రాజ్యతంత్రము నొక్కట
 నిలిపి, తూచి, నీవె నిర్ణయింపు॥

41

క॥ లోకముమెచ్చినధర్మముఁ
 గైకొనఁదగు; రాజసీతిగాఁ దంత్రంబున్
 వాకొందు; రదియు నదియు వి
 వేకార్హం, బొండాకంట విఱుగనికలిమిన్॥

42

ఉ॥ నాకెటునీవు, నీకుయవనప్రభుడలై; కృతఘ్నుతాభరం
 బేకవిధంబ; నీవుచననెంచిన మోగలుపాదుషాహి యే
 మీ కుబంధువా? యహమదీశుఁడు నీ కహితంబుసేసినాఁ
 డా? కడుభోమఁగా దొరకదా యొకచేరెఁడు మాతృకుక్షిలోన్॥

చ॥ మదవ దరాతి శీర్ష సుమముజరులన్ గొనగోటగిల్లి, స
 మ్ముదమున దేశమాతపరపూజ యొనర్పఁగ నేరమైతి; మ
 య్యది యటులుండునిమ్ము; మనసార నినున్ ననునమ్మి, రాజ్యసం
 పద మనచేతఁబెట్టె; దగవా సులతానుని గొంతుకోయుటల్॥ 45

ఉ॥ నమ్మినవారలక నిలువునక బడఁగూల్చుట ధర్మమో? ప్రతా
పమ్మునఁ బందెమాడి, నిలువక దలఁపొందుట ధర్మమో? విచా
ర మొనరింపు; నానుది తిరం బిటులయ్యె;- గృతఘ్నతాపవా
దమ్ముభయమ్ము నీకుఁగలదా? యదినాకును; లేద? యేమనక!॥ 45

ఉ॥ తప్పనిదేమొ నాకెటు కృతఘ్నత; మైనను నీవు ధర్మముక
దప్పిన నిన్నుఁదప్పుట కృతఘ్నతగాదని పెద్దలందు; శీ
యొప్పులుఁదప్పు లట్లునిచి, యొక్కటి చూడుము; మాతృభూమికి
దెప్పరిమైన దాస్యనిరతిక దొలఁగింపఁదలంచు టొప్పుదే॥ 46

తే॥ మన మహారాష్ట్రభూదేవి మునిగియున్న
దుద్ధ తారి బలాంబుధి; నుద్ధరింపఁ
జొరుము; వీరవరాహబంధురత మెఱసి;
కదిసి నీమెటవత్తు; నియ్యదను విడకు॥ 47

ఉ॥ నీవునునేనునుక గదిసినిల్చిన, భామినిరాజ్యమొత? యు
ద్ధావని విచ్చిసాఱదె, భయమ్మున మోగలుదండు మొన్న? గాం
డివికి నీడుగా, రణపటిష్ఠ విహారములక స్వదేశ ల
క్ష్మీవిజయంబుఁదెత్తు; బరికింపుము నీవటు కృష్ణపూలికక॥ 48

చ॥ అను షహజీ నుడు ల్వినుచు, నర్థనిమిలిత లోచనాంతచా
లనపరివృత్తపాల కుటిలభుక్కుటీ నట దాత్మభావ బు
ధనుఁడయి జాధవుండనె; “యథార్థమ నీ వనుమాట; మైన నా
కు నివి సుమర్శటంబులగు గొంతెమకోరిక లంచుఁ దోఁచెడిక॥ 49

తే॥ స్వహితపరు, లన్యవైభవాసహనమతులు
మనమహారాష్ట్ర లొకపక్షమునకు రాదు;
రాకపో, రొక్కటిగ జాతిరక్తి మెఱసి
నవాబులు; తలఁతు వేమేమొ నీవు॥ 50

ఉ॥ తల్లికి నోచకున్నఁ బినతల్లికి నోతురె? నిన్నుఁజూచి రా
గిల్లుట నేచు బోవువఱకే; పయిమాట వచిపనేల? నీ
యుల్లమునందు నాటుకొనియున్నవి యూహలు పెక్కు; వాని న
ర్తిల్లఁగఁజేయఁ, దాళమొనరించెడువారల నే నెఱుంగుదు॥ 51

చ॥ వివరము లేల సీకువినిపింప, వివాదముఁబెంప? నున్న బాం
ధవమున నట్టలాడితి; గతుంబు గతుంబ; భవిష్యదర్థ మె
ట్లవునో! స్వయంసహాయమున కర్హతయబ్బిన, దంతెఱాలు; జా
ధవుఁ డెప్పుడైన సీమనసు దాఁకిన, నాఁడె యెఱుంగుమన్నియు॥ 52

ఆ॥ వె॥ ఒకపళేలు పల్లెలకుఁ, దాత బాబాజి:

తండ్రి యైదువేల దళమునేత:

యతనిపుత్రుఁ డీమహారాష్ట్రానిర్మాత:

భోన్న లేకులప్రభూతి యశార!"॥

53

చ॥ అని లుకజీవిభుండు మనసంటినయీసునఁ "బోయివత్తు" నం
చని, బదులిచ్చగింపక రయమ్మున వెల్వడి, పాదుషాహి దా
పునఁ ॥ బదునైదువేల హయముల్ గలసేనకు నాధుఁడౌచు, న
ల్లనిజతనమ్ము లెంచి, యొకలోపము తాపము కోపముగ నె॥ 54

తే॥ షాహజీ స్వప్రతిష్ఠకై సలుపుచున్న

యత్నములు తనకైన ద్రోహములుగాఁగ,

నతనితోఁ జేరుచుట్టమ్ము లాపులెల్లఁ

దనకు రిపులుగాఁ దలఁచి, జాధవుఁడు కినిసె॥

55

¶ "Lakhoji Jadhavarao, indeed, went over to the Moghuls, who in 1621 conferred upon him command of 15,000 horse and 2,000 foot.

Page 40. "Rise of the Maratha Power", by

M. G. Ranade Vol. I,

సీ॥ కవగూడి పెనుప్రాపుగానున్నమామ వే
 ర్వడిపోవఁ, దన యొంటిచాటుఁ దలఁచి,
 యభిమానధనుఁడైన యతనిమాటలఁడఁగి
 యుబుకారు మదిలోని యుడుకుఁ దలఁచి,
 పొగరాజి రవిలి కప్పులనంటి మండు నై
 జామువిప్లవ దవజ్వాలఁ దలఁచి,
 గుటివెట్టుకొని, గావుగొనఁ బొంచియున్న మో
 గలుసింగ ముమటుచూపులఁ దలఁచి,
 తే॥ తలఁచి, యురియాడు మనసుతెక్కలు బిగించి,
 యలవుఁ జలమును బలము నిశ్చలముఁజేసి
 సిద్ధసాధనుఁడైన పాజీవిభుండు
 కడఁగి కర్తవ్యదక్ష దీక్షను వహించె॥

56

సీ॥ తనతోడి సరదారులను బిల్చి మాటాడె;
 మంతుల వేర్వేఱ మందలించె;
 దనమరాటావారి నెససి మంతనమాడె;
 సామంతులకును లంచములు సూపె;
 నొండాకళ్లకు మైత్రియొదవింప సమకట్టె;
 భేదవాదములఁ గల్పించి సూచె;
 సులతానుమది డాసి, కలవరమడఁచి, యా
 ప్రతఁ జూపి, యభయహస్తంబు నిచ్చె;
 తే॥ శక్తిభక్తుల నయభయసరణిఁ గొలిపె;
 నెంతయత్నించినను ఫలమింతలేక
 తుదకు పాజీవిభుండు నెమ్మదిని విసిగెఁ
 “బాసిపోయిన దక్కఱుపడ” దటంచు॥

57

చ॥ “మిగిలిన దొక్కదారి; బలిమి గరవాలమునెత్తి, సర్వమున్
దెగఁగొని బుద్ధిసెప్పు, టిది తేకువ గా; దిదిగాక, మామయున్
మొగలులఁ జేరె; నెప్పు డెటుమూఁగునో! యెవ్వరినైన నమ్మఁగాఁ
దగ” దనుచున్ షహజి బలితమ్ముగ యోజనఁజేసె; నితలోన్॥ 58

తే॥ తనకు లోబడ కొకప్రయత్నమ్ము నడిపి,
పరులఁగూడిన యల్లునిపంత మెఱిగి,
నయముతోఁ గానికార్యమ్ము భయముసూపి,
మాటపట్టింపు గెలువఁగా, మదిఁ దలంచి॥

59

మ॥ లుకజీజాధపుఁ డల్లమోగలుల బల్పున్ గెల్పు నగ్గించి, పొం
దికమాటాడి నవాబుకన్దుడిచి, సంధిబొంద నూల్కొల్పెఁ; గొం
డికవాఁడైననవాబు మెత్తవడెఁ; గొటిల్వంబు వాటించి, మ
చ్చికఁ జూపించుచు, బాదుషా యనుమతించెన్ సంతసించెన్మదిన్॥

చ॥ . గుసగుస లంతఁబ్రాకి తనకున్ వినరాఁగ షహజి చాల వె
క్కసపడుచున్, నవాబువినఁగా ననె “భీతిలనేలనయ్య మా
నసముననీకు? మోగలులనమ్మి యెవండు నుఖంబునొందె? బా
యసము విసమ్మునున్ గలుపఁడా లుకజీ? యిది నీ వెఱుంగవో?॥ 61

ఆ॥ పాముపడగనీడఁ బండెద: విపు డేమి

భయము వచ్చెనీకు? బ్రాణమిచ్చి
నిన్నుఁ గాచియుందు నే” ననె మాజీ: న
వాబు వినక సంధి పట్టుకొనియె॥

62

క॥ మంచిఁ దలంపుచు, నిటు గా

వించిన జతనంబు లడవివెన్నెల, ఫణిఁద్రా
వించినపా లొటకుఁ జొ

తించుచు, ని ల్లతఁడు తనమదిన్ దలబోసెన్॥

63

చ॥ “తనహిత మొచి, నా కగు హితంబు నడచి, హితంబుగోరు మా
మను విడనాడి తొంటియభిమానముఁ జూప, నవాబు నన్నుఁ గై
కొనఁ; డిది వీనిలోప మనఁగూడను, కృత్రిమరాజనీతి పం
డినఫల; మానుగాక వికటింపఁగ నేటికి మామ నాపయిన్?॥ 64

ఉ॥ నామతమున్ వచించితి; మనంబున నచ్చకపోయెఁ; బోవుఁగా
కేమి, చలంబువట్టి యది యింతలు సంతలు సేయనేల? పా
జీ మిసిమింతుఁడై తను భజించునటంచుఁ దలంచెనో? నిజ
క్షేమము దేశమున్ బరులచేతులఁ బెట్టుట యిట్టిదేకదా! 65

మ॥ “మనచేయూత నిజము నిల్పద; మహంభావించి నైజామె మా
ర్కొనుచో దాని నడచి, మోగలులు ముక్కుంజూపకుండంగఁ బై
కొని, స్వాతంత్ర్యము నిల్పికొంద” మనుపల్కుల్ మామకెగ్గయ్యె; న
న్ననుమానించె నవాబు; స్వార్థపరు లారా యెంతకుం జాలరో!॥ 66

తే॥ మొగముఁ జూచినయపుడెల్ల నెగిరిపడుచు,

“సంధి గానీయఁ” డంచు మచ్చరముఁ గొనుచుఁ,

దప్పుఁగొను రాజమాత పెత్తనముక్రింద

మనుటకంటె, నెందేనియుఁ జనుట తగదె?॥ 67

ఉ॥ ఇమ్మెయి నేడలంపఁ బనియేమి? యతండు నతండు పొందులా
భమ్ములఁ జూతుఁగాక: గుణవతున కెందుఁ గొఱుతయున్నె? పూ
లమ్మినవీటఁ గట్టియల నమ్మఁగరా” దనుచున్, నిజామురా
జ్యమ్మును వీడిపోదలఁచె; సత్త్విఘ్నం డవమాన మొర్చునే?॥ 68

ఉ॥ మామయొనర్చినట్టి యనమాన, మరాజకమైనయూరు, నై
జామును మోగలు ల్లియుసంధియునున్, దననిశ్చయంబు భా
ర్యామణి కుగ్గడించె నతఁ; డామెయు మే లనిసమ్మతించి, “యి
ట్లే మనమేగుట్టాప్పుఁ; దక్షశిష్యుల కంచని తొందరించినన్॥ 69

పాజీ భార్యతోఁగూడ నహమదునగరము వీడిపోవుట

తే॥ ఎవరితోఁ జెప్పఁగా మది నిచ్చఁగొనక,
సర్వసామగ్రిఁ గొనుచు, విశ్వాసచాతుర్య
లైన సుభటులు గొల్వఁగా, నతఁడు పురము
విడిచె; గాని పురం బెటు విడుచు నతని?॥

70

సీ॥ తల్లిపొత్తిలి వీఁగి, తప్పితారుచు, దోఁగి

యాడిన రమ్యహర్మ్యములఁ జూచి,
చిఱుతనాఁ డీడుబాలురఁ గూడియాడిన
కమనీయ కీర్తనాంగణములఁ జూచి,
పరిణయోత్సవవేళఁ బట్టవేనుఁగు నెక్కి-
వలగొన్న రాచబాటలను జూచి,
నిఖిలప్రభుత్వసన్నిధి దండనాథ ప
ట్టముఁ గొన్న కొల్వుకూటమ్ముఁ జూచి,
తే॥ చూచుచూపుల నూరి, హుంతులకుబారి,
మగిడి, కనుజెప్ప తుదలంటి, మంచుదొరయు
నుడుకుఁ గన్నీటి నడచి, “నిజ విడుతు”నంచు
నదరుఁ బెదవుల పాజీ ప్రయాణమయ్యె॥

71

తే॥ గర్భదళములఁ బువ్వుపిందెఁ గప్పికొన్న
పరువపుందీవ, చూలాలు, పసుపుఁ బూసి
కుంకుమముఁ బెట్టి, శివునింటికొడ లనఁగ
జీజియాబాయి ధవునండఁజేరి నడిచె॥

72

మ॥ తననాథుండు మనంబునకా మిగులసంతాపంబుఁ గొన్నాఁ డటం
చనుతాపమ్మున డగ్గరించి, యుచితవ్యాహరణహార సం
జనితాప్యాయనుఁ జేసి, మో మెనసి, యుత్సాహంబు దీపింప ని
ట్లనె “నాథా! మది నింతవంత గొననేలా? దీన మే లున్నదే?॥

73

అ॥ వె॥ ఈనిజామురాజ్య మెట్లైన మనకేమి?
చేయవలసినంత చేసినారు;
వినరు వారు; మిమ్ము విడదీసె దైవ; మీ
ముండ్లపాదల లేదా మొగలిపువ్వు?॥

74

మ॥ మనకుఁ జిక్కులుగూర్చు నీయవనంపర్కంబు నిట్లొడఁదీ
సినపున్నెంబున కుత్సహింపవలె; గాసింబాండ మీకేల? కం
సునకుంబాసిన వాసుదేవుడ వటంచుకొ మిమ్ముభావించు; నా
జనకుం డీసునఁ దప్పుదారిఁ జనె; నిచ్చుల్ పాపముల్ పండవే?॥

75

అ॥ వె॥ పశ్చాత్తిసాధనములఁ బటసత్త్వ మెనయించి,
తపముఁ జేసి, దేశదాస్యమోక్ష
సిద్ధిఁగనుఁడు; మీకు సిద్ధింపదా, భగీ
రథుఁడు గంగఁ దేరఁ బ్రభవమందు”॥

76

మ॥ అని యావీరవధూవతంస ముచిత వ్యాపార మేపారఁ బ
ల్కిన, పాజీ కనుదోయి విప్పలరఁ దెల్పింబొంది, యిల్లాలిమే
లున కుప్పొంగె; బ్రయాణ మింత చను నాలో వెన్న దూరంబుగాఁ
గనుపించెకొ జటులాపతత్తురగ రింఖాధూత ధూళిచ్చటల్॥

77

చ॥ “వెనుకొనినచ్చె నీతురగవీరపతాకిని; యెవ్వరింతగా
ననువునఁ బొంచి దూకి” రనియారయుచోః నొకదూత వచ్చి, యొ
య్యన శ్రీ “లుకజీవిభుండు ప్రళయాంతకుడై మిముదాకి యోర్వఁగా
ఘనతర సైన్యమున్గొని, యెకాయకి వచ్చె” నటంచుఁ దెల్పినకొ॥

78

§ “Lukhaji pursued him until the barriers of Phaltan were reached.”

Page 18. “The Life of Sivaji Maharaja”, by
N. S. Takalkhav, M. A.

ఉ॥ అల్లుడులేడు; తోడిభటు లంతకు లే; రొకశ్రీనివాస రా
వల్లన వచ్చి యున్నకథయంతయుఁ దెల్పిన, నూర్పువుచ్చి, ఘూ
ర్ణిల్లుమనంబుతో మిఁనుఁగుఱించిన కన్నులతోడ జీజియా
యుల్లము దూసిపోవఁ బరుషోక్తులఁగ్రీకి, లఖూజి యిల్లును॥ 91

ఉ॥ “తప్పి కొనెంగదే పరువుదప్పినశూరుఁడు! మీస మున్నచో
నిప్పుని సేయనేల, యెదురెక్కి నిలంబడి సోరరాదె? యీ
యప్ప యరిప్రకాండము లయంబొనరించి, స్వదేశలక్ష్మీకి
గొప్పకిరీట ముంచునట, కోటలుదాటెఁడు మాటలేటికో!” 92

సీ॥ నీమాటవినని నాతో మచ్చరించి, నీ

మతము సాధింపఁ గుచ్చితముఁబూని,

నీశ్రీనివాసుతో నీమేనమామతోఁ

గుటిలుఁడౌ మోహితేకులజుతోడఁ

గలయికల్మషి, చొక్కపుఁజెల్పిఁ ధీ జుట్టటి

కంబు నొండొరులతోఁ గట్టికొనుచు;

నను విడఁదీసి, యీసునఁ జిక్కుముడిపెట్టి

యడఁగఁద్రొక్కఁగ నిట్లు వెడలినాడ;

తే॥ గీ॥ విది యెఱింగితి మొన్న; నీమెదడుఁదీసి

చక్కఁబఱుపఁగా నిటు కాలుద్రొక్కుకొనుచు

వచ్చితిని; నీబలంబెల్లఁ దెచ్చి నిలుము:

తేల్చెదను నేనొ వారలో దిక్కునీకు॥ 93

ఉ॥ నాపెనుపొంది, నాదుకరుణంగొని యల్లుడవై ఘనుండవై
రేపునుమాపు నన్ననుసరింపుచు, నేటికిఁ గోఱవచ్చి, న
న్నాపుచు బుద్ధిసెప్పఁగలవా తులువా? నినుఁ జేరఁదీసిన
బాపపుఁ బాఁపజాతులకుఁ బాలిడిపెంచిన ముప్పుదప్పునే? 94

§ “He (Lukhaji) feared that Shahji might be reinforced with the militia of the Nimbalkars.” N. S. Takakhav.

—+— లుకజీ జీజియాల సంభాషణము. —+—

ఉ॥ ౧॥ నాయుపకారమెల్లఁ దిని, నాకె దురంతము లెన్నుచున్, విష
ప్రాయుఁడవైననిన్ దఱిమిపట్టక, యాయువుముట్ట కుండరాః
దేయెడనైన దిక్కు-గలదేఁ గొనిర” మృదునంత, జీజియా
డాయచు, “నాగు-మాగు: వికటంబుగఁ దాండవమాఁడనేటికిన్?” 95

మ॥ అని కాత్యాయనివోలె దూకి, సముఖంబై, కంటఁ గెంపూర, నీ
నినసింగంబటు రోఁజుచున్ బలికె “గానీ! దిక్కు-లేదేమి నా
కును నాభర్తకు? నాయువుగొనెదవాక్కో? రమ్మ నేనుంటి నా
తనియథ్థాంగను; నేమిచేసెదవా, పంతంబెట్టిదో చూచెదన్! 96

ఉ॥ అంతరువెంచి, నీదుమరియాదల నెంచి, హితంబునెంచి వ
ర్తింతువుగాక; నీపలుకుతీడ్చిమునున్ మదివేండ్) మొప్ప న
ర్తింతువా, జీజియాను గుఱుతింపవా, చంపెదా, చంపనేర్తువా?
యొతకసాయి! వీవు మనియే, నను దిక్క-అఁజేయుచుంటివే! 97

ఉ॥ కెవ్వన హుంకరించి యడికించెద, నాయుధ మెత్తనుంటి వీ
వెవ్వరిపైన? నీయెడఁద కింతవివేకము చాలదయ్యెనే?
గువ్వలుఁగూడఁ గాన్పులను గూరిమిఁబెంచుజగంబుచందు నీ
వెవ్వఁడవయ్య? యూదరణకెక్కరె యల్లుఁడు నాడుబిడ్డయున్? 98

చ॥ కనికర మింతలేనికొటికాడవు నన్నిటుపెంచనేల, పు
ట్టినయపుడే గళ మ్మటమటించినఁ బోవదె? వెంటనంటి యి
య్యనువున వేటలాడ మనసయ్యెనే? కన్ననిసుంగుమ్రుగువ
ర్తనమది సర్పజాతికిఁగదా, యొకమానవుఁ డిట్లుసేయునే! 99

౧ “Her father never excused the injury that had mortified his pride, and the turn of events, which made Shahaji king-maker at Ahmednagar and Daulatabad, only aggravated this enmity. He retired to Bijapur hotly pursued by his father-in-law” M. G. Ranade.

మ॥ ఒక కీడే యొనరించినాఁ డనుము, నీ వుదేకమున్ గందువో?
 పృకటబౌ మనజాధవాన్వయపుమర్యాదల్ దిగంద్రోతువో?
 “లుకజీ యల్లున కిల్లొనర్చె ననుచున్ లోకమ్ము పైకెత్తుని
 దకు నీయాఁదలవంతువో? ప్రణయబంధ మ్మిట్లు పోకాన్తువో? 100

తే॥ వింతవేడుకఁ దొలికాన్పు సంతరించి
 బుడుతమన్ననిఁ గాఁగిటఁ బొదివికొన్న
 సదయహస్తంబు లిపు డిట్లుపదిలపడెనె
 పదనుకత్తులఁ గుత్తుకల్ చిదిమిపోయో? 101

తే॥ పసుపుఁకుంకుము, నునుటిపై బాసికంబు
 పెండ్లియుడుపులు, నునుసిగ్గుపెంపు దోఁప,
 నడుగులంటిన మ మ్మెత్తి, యాదరించి
 యిడిన దీవనపరమార్థ మిదియె, తండ్రి? 102

సీ॥ అనురాగనిలయ నాజననిమాల్యాదేవి
 కడుపులోఁ గార్చిచ్చుఁ గనలఁజేసి,
 కన్నీటిబుగ్గ బుగ్గలజాఱఁ గుమిలిపో
 యెడు నన్న “యక్లోజి” యెడఁదఁ ద్రుంచి,
 తల్లితెక్కలప్రోవుఁ దలఁగని సాంభాజి
 భావిజీవితనౌక భంగపఱచి,
 కమియమాగినపండు గర్భపిండ మగల్చి
 కఱకుఁగాఁకలదాలిఁ గ్రాఁగఁజేసి,

తే॥ ఇంతప్రళయంబుఁ గలిగింపజేలనయ్యో?
 కనికరములేదొ, పాపసంకటమురాదొ
 కన్నతండ్రివిగాదొ, యక్కసముపోదొ
 వలదువలదయ్య పచ్చనియిలు రగుల్చు!

సీ॥ రంగపంచమిపండుగం “గులాల్బుక్క” యా
 డెడుమమ్ముఁ గని కూర్చిపడిననాఁడు
 పదిమందిబందుగుల్ బలిసినచవికెలో
 మెచ్చి కన్యాదాన మిచ్చునాఁడు
 పెండ్లిలో మెఱవడివెంట బెత్తముఁగొంచు
 జనుల బరాబరుల్ సలుపునాఁడు
 పుడికి బుద్ధులుసెప్పి, యెడినించి, మగనితో
 నత్తగారింటికి ననుపునాఁడు

తే॥ మొగమునందాడు నానందముద్ర నేడు
 చెదరి భయదమై నిప్పులుచెరుగుచున్న
 దయ్య! కనఁజాల నిను; నీ లయాంతమూర్తి
 యుడిగి, శాంతించి, సుప్రసన్నుడవు గమ్ము॥

104

ఆ॥ నే॥ ఉనికి, రెండుకనుల నురియాడుచున్నది
 కన్నప్రేమ - నన్నుఁగొన్నప్రేమ
 నాకెకాదు, చూడు నీరును; దండ్రీ! యీ
 కనుల మూసికొనెదో? కాచికొనెదో?॥

105

మ॥ పసుపు గుంకుము పూలు పూజలిడి, సాభాగ్యంబు శోభిల్ల, భూ
 మిసురవ్రాతము దీవనల్ గురియ, నా మేలెంచి కట్టించి తిం
 పెసఁగన్ మంగళసూత్ర మీమెడను; దండ్రీ! దీని నీచేతులా
 ర,”—సతీరత్నము వెక్కియేడ్చె నెదజాఱన్ రుద్ధకంఠంబునన్॥

చ॥ పలపలఁ గంటిజా లురలిపాఱఁ, గరాళకరాసి జాఱఁ, దొ
 ట్రిలునడ మీఱ, జాధవుఁడు టివ్వనఁ బుత్రికదాపుఁజేరి, చే
 తులఁగొని, యక్కునన్ జూనిపి, తొంగలితెప్పలసోన లొత్తి, కె
 పాలసినబుగ్గల న్నిమిర్చి మోడినకుత్తుకతోడ నిల్లనన్॥

107

సీ॥ “కళవళపడి యెంతయలసితివే తల్లి!

దయలేని నావంటితండ్రవలనఁ,

దడిలేడు పెదవిపై, దడ తగ్గలే, దపా

యములేదుగాదె గర్భాశయమునఁ?

గనలుకుంపటి రాజుకొని కాటుపొగ ప్రామఁ

గననైతి నిట్లంటుకొనుట, తల్లి!

తఱియెంచి, యమృతమ్ముగురియించి, సాదనార్పి

నిలిపితివచ్చు! పెద్దలతపమ్ము;

తే॥ ఆఁడుబిడ్డవు, దొడ్లయిల్లాల, విపుడు

నిండుచూలాల, వీవు కన్నీరువిడువ

నాకులమునిల్చునే? తల్లి! నన్నుజూడు

చూడు నీవుట్టినింటికి శోభనములు॥

108

చ॥ ననువిను; సింధుభేడునకు నావెనుకఁ జనుదెమ్ముతల్లి! నీ

పెనిమిటినిఁ గుమారుఁ బిలిపించెదఁ, గానుపు సంతరించెదఁ,

దనయునిఁ గుస్తరించుకొనుదంపతులఁ మిముఁ దండ్రీచూపులఁ

గని మది సంతసిత; నుపకారమయీ! యిది సమ్మతింపవే!”॥ 109

చ॥ అని బతిమాలుతండ్రి కిటులాడె “దయామయ! నీమనంబువ

చ్చిన, దిదిచాలుఁ; జాలనివిశేషము దైవము నిర్వహించు; నా

ధనివను పట్టులుండె; నిది త్రోయఁగరా; దభిమానశాలి నిఁ

గన మొగమోడు; ఆయనకుఁగానిది నాకును నీకు నర్హమే?॥ 110

ఉ॥ అక్షరమక్షరం బెఱుఁగవా తమయల్లునిచిత్తవృత్తి? పృ

త్యక్షమగాదె నీ కెదిరియాడక యూరక జాతిపోక! శాం

తిక్షము నన్యబుద్ధి గమనింపకు; తెల్లంపకు ప్రేమవల్లి; ఛా

లాక్షునితోడుగా నతనియం దొకదోసము లే; దెఱుంగవే!॥ 111

తే॥ తండ్రియెడఁదలోఁ దనయకుఁ దావుగల్గి,
యల్లునకు లేకపోవు తెువైనఁ గలదె?
తలఁపకుమువేటు; నీ ప్రేమనిలయమునకుఁ
దలుపుమూయకు; మిదియె ప్రార్థనము తండ్రి!”॥ 112

సీ॥ అరుమాటలకు బదులాడఁజాలక, లుక
జీ జాధవుఁడు సుతచేయి వట్టి,
“భయపడకమ్మ! నీపతియండ నుండు; మీ
జరిగినదంతయు మఱచిపొమ్ము;
తలఁచినమాత్ర తెక్కలుగట్టుకొని వచ్చి
వారితెద; దూరమ౯వగపుఁ గొనకు;
కనుగల్గియుండు; మీకానుపుసేయ మీ
తల్లి మాల్యాబాయి తరలివచ్చు;”

ఆ॥ వె॥ ననుచు బుజ్జగించి, యభయహస్తం బిచ్చి
వలయుధనము దీవనల నొసంగి
శ్రీనివాసరావుచేతిపా) పమరించి
జాధవుండు మరలిచనియెఁ బురికి॥ 113

తే॥ ఒక్కదఱుఁడు, జయచంద్రుఁడొక్కఁ డుండి
రవని విపరీతదృష్టాంత; మంతెగాని,
కన్నబిడ్డకై ప్రాణముల్ కరఁగిపోయు
తండ్రియెడఁదకు సహజవత్సలత యరుదె!॥ 114

ఆ॥ వె॥ ప్రాణమెత్తుచూచి, పరిచర్య నడిపించి
జీజియా మనంబుచింత లుడిపి,
తడవు కొంత గడపి, దాదోజిఁ బిలిపింప
శ్రీనివాసరావు చెప్పింప॥ 115

❖❖❖ దాదోజీఖాండదేవునితో జీజియాబాయి శివనేరుఁజేరుట. ❖❖❖

సీ॥ కఱకుఁబెండలు గాసి, కాటుమబ్బులు రేఁగి,

చిమ్మచీకటితెరల్ గ్రమ్మకొనుచుఁ

దళతళమెఱపులున్ బెళపెళయుఱుములై

కుండపోతలవాన గురిసి వెలియు

సుప్రభాతమునాఁటి సురుచిరపృథ్వి శో

భల శాంతగంభీరభావుకముల

ననుభవింపుచు, జీజియాబాయి విస్మయ

వికచనేత్రముల భావింపుచుండె

తే॥ గీ॥ సంతలో నేగుదెంచె, బ్రహ్మాస్వరూప

తా సుభగమూర్తియై వచ్చుతరణికరణి

ఘనుఁడు విశ్వాసి దాదోజీఖాండదేవుఁ

డనెడు సచివుఁడు బ్రాహ్మణుం డామెకడకు॥ 116

క॥ వచ్చినయతనిఁగని, సిరి

వచ్చినయటు చన్నయుసురు వచ్చినయటులన్

మెచ్చుచు, విచ్చినమొగమునఁ

దచ్చరణములందుఁ గంటితడితో వ్రాలె॥ 117

తే॥ భర్త నెడఁబాసి, వాల్మీకిపదములంటి

పనవుచున్నసీతను దలంపునకుఁదెచ్చు

జీజియాబాయి నెత్తి, దాదోజీ చలువ

పొలపమున నూఱడించుచుఁ బలికెనిట్లు॥ 118

ఉ చ॥ “అడలకుమమ్మ! నీచరితమంత యెఱింగితి; నీ విటుల్భయం

పడఁ బనియేమి? నాయుసురు పందెముగా నినుఁగాచికొందు; నె

ప్పడు తగవేది, యట్టియనుపుల్ పచరించెదఁ; గార్యమేమియి

య్యెడ? శివనేరుదుర్గమున కిప్పుడ పోవుద” మంచు, నాతఁడు॥ 119

తే॥ పూలపటపులఁ బల్లకిఁ బొందుపటచి,
జీజియాబాయి నందు వేంచేయఁజేసి,
తగిన పరివారముల్ గొని తరలిచనియెఁ,
ద్రోవఁగాచుచు “శివనేరు” దుర్గమునకు॥ 120

తే॥ ఉచిత పరికర భరితమా నొక్కమేడ
విడిసి, తండ్రియై దాదోజి వేయికనుల
నరయుచుండఁగఁ, బలిరాక లరయు చామె
కణ్వుచెత శకుంతలకరణి నుండె॥ 121

*** పాజీ తనకర్తవ్యము నిశ్చయించుకొనుట ***

ఉ॥ జన్నరువీడి, దాపయినచోట నొకించుక వేచి, స్నామయుక్త
జన్న తెఱంగు నాత్మసతి సౌఖ్యముగా “శివనేరు” దుర్గము
దున్న తెఱు గెఱిగి, మదియూటఁబొంది; షహాజి మీఁదఁబో
నెన్నుచుఁ, బైపయి మొలకలెత్తుతలంపులఁ దోఁగె నీగతి॥ 122

తే॥ గీ॥ “నెలలునిండినసతిఁ బాయు నెఱిఁ దపితు
నా? నిలుపులేని రాజ్యతంత్రముఁ దలంతు
నా? పగలుగొన్న చుట్టల ననుసరింతు
నా? యొకనిఁబట్టి దైవ మిట్లాడనేల?॥ 123

చ॥ ఇది యొకదుర్లభంబగుపరీక్ష; తితిక్షకుఁ దాపులేదు; “మే
లిది” “యిదికీ” డటంచు మనసిచ్చి, సహాయముఁజూపి, వెంటదూఁ
కెదనను మామ యిట్టులడికించె; నిజామునవాబు కొన్న మే
లదిమి కృతఘ్నుడయ్యె; నిక నాత్మసహాయమ నిల్చియుండెడి॥

చ॥ అనుకొనియుంటి, నాబలమునంతయు నూఁది స్వతంత్రరాజ్యల
క్ష్మిని నెలకొల్పి; మామ యది ఛిన్నముభిన్నముచేసె; మామయే
యని యననేల, దైవమున కయ్యది యిష్టముకాదు; కానిచో
ననువులుదప్పనే? యిటుల నుండినకొప్పులు చీలిపోవునే?॥ 125

ఉ॥ ఒక్కొక్క డద్భవిచు, బలుపొందిన యాత్మబలంబు నూది లా
వెక్కుచుఁ ద న్నెదుర్చునవియెల్లను ద్రొక్కుచుఁ, ద న్నడంచినన్
నిక్కుచు, నిష్ఠ - నీరమున, నిష్ఠల - నీరము నేర్చికూర్చి పై
కెక్కెడు ధీరసత్త్వఁ; డిది యెల్లరకున్ దరియాకొలందియే॥ 126

ఉ॥ నా కొనగూడియున్న కరణంబులు లావణియుండె; నెందునన్
బ్రాహ్మికి ధణంధణించె యవసప్రభుతాపటు తాండవంబు; నా
యేక ధనుర్ధరత్వము జయింపఁగనోపునె దీని? నిష్ఠ డా
కోకిలవృత్తి యుత్తమ మగుందగ తెక్కలువచ్చునంతకున్॥ 172

ఆ॥ వె! కడఁక సమయమోర్పుఘనుఁ బంద యన్నచో

మోటుతెగువవాని మూర్ఖుఁ డనరె?

అడఁగుఁగాక, పేడియగుఁగాక, పెనువీడ

నాలఁ ద్రిప్పవాఁడె యర్జునుండు॥

128

ఉ॥ మోగలుపాదుపాహి తనుమ్రొక్కినవారలఁ ద్రొక్కివైచు; నా
యాగమనంబుఁ గైకొన దహమ్మదురాజ్యము; గోలకొండలో
నా గుఱుతున్నవారలు గనంబడ, రొంటరిపాటు మేలె? నా
జాగిరుఁ జేరునేర్పున బిజాపురమున్ గదలించిచూచెదన్॥ 129

చ॥ అగును మురారిపంతు సచివాగ్రణి యచ్చట, మేటిమాటఁ దీ
ర్పఁగలుగు నేర్పువాఁడు, కులబంధువు ప్రాణహితుం; డతండు నా
కగు నుపకారమారసి సహాయము చేయకపోడు; వ్రేలుమో
పఁగ నెడమున్నఁ గా లిడఁగవచ్చుఁ, బరుండగవచ్చు నాపయిన్॥ 130

తే॥ గీ॥ జీజియాబాయి నోమ దాదోజి గలఁడు,

భయములే" దని తలపోసి, భటులగొనుచుఁ

దరలి, "భీమా" తరంగిణి తటమువెంట

నడచి, "సూపా" భిఘానమండలముఁ జేరి॥

131

క॥ ఆ మండలమున “సూపా”

నామకపత్తనము: దాన నవ్యవిభవశో

భామంజులమైతగు నిజ

ధామంబున విడిసి, కార్యతత్పరుఁ డయ్యె॥

132

చ॥ తనభటులందు నొక్క-యచితజ్ఞుని ధీరునిఁ బలుకుపొందుమి

దెనసినవానిఁ జీరి, తగవెల్ల వచించి, “హితమ్ముఁగొంచు ర”

మ్మనుచు బిజాపురమ్మునకు నంపి, నిజోద్యమసిద్ధిఁ గోరుచున్

మునుకొని దుర్గముల్ బలఁగముల్ గమనింపుచునుండె నచ్చటన్॥

తే॥ ఇంతలోన బిజాపుర మేగినట్టి

భటుఁడు చనుదెంచి యచ్చటివార్తఁ దెలిపె

దాన లాభములేమి వ్యక్తముగఁ దెలిసి

యరయుచుండె స్వతంత్రరాజ్యంబు తెరువు॥

134

—+ శివాజీ జన్మవృత్తాంతము దాదోజీ పాజీకిఁ దెలుపుట. —+

మ॥ అలసాయాత సమీర సంయమిత సంధ్యా గర్భనిర్భిన్నకం

దళ బాలారుణ పాదచోదన దళన్మందేహ సుదోహమై

చెలువౌ నొండొకసుప్రభాతమున పాజీ కాల్యకృత్యంబులన్

గలయన్ దీరిచియుండ, వచ్చె నటకున్ దాదోజి మోదంబునన్॥ 135

ఉ॥ విచ్చినమోముతో, విరియవిచ్చినకన్నులతోడఁ జేరఁగా

వచ్చి “సుపుత్రలాభమున వర్ధిలు” మంచు శుభాశిషమ్ము వా

క్రొచ్చినఁ, బొంగి మేనఁగలక్రొన్నగలెల్లను నిల్వదోపుగా

నిచ్చె పహంజి యాతనికి, నెల్లరకున్ దగఁబంచె గానుకల్॥ 136

క॥ “జీజా సుఖమున్నదె దా

దోజీ! సుతుఁడెట్టులుండె? దోసమ్ములు లే

వే? జాతకమెట్టిది?” యని

పాజీ పుష్పింప, నతఁ డెఘఁగ నిట్లనియె॥

137.

ఉ॥ “ఏయెడరున్ దపోబలము నెల్లలమున్? సుఖముండె జీజియా
బాయ్; కుమారుఁ డున్నత శివంకరలక్షణ లక్షితుండు; రా
జా! యవిజయ్యతేజమున కాస్పద మాముఖమండలంబు ని
ధ్యేయమ; యిట్టిమూర్తి గలదే జగమందని నాకుఁ దోచెడున్॥ 138

ఉ॥ మూడవకన్ను నెన్నుదుట, ముమ్మొనవాలు కరమ్మునందు, రే
తేడు శిరమ్మునందుఁ జిగిరింపక, నాఁ డనసూయయిటఁ బా
రాడినపాపఁడే మనగృహమ్మున నేఁ డుదయించెనేమొ? తే
కాడినవానిచాయ లవి యట్టివి; ధన్యుడ వీవు భూవరా! 139

తే॥ ॥ పదియునేనూర్ల నాలుగుపదుల తొమ్మి
దైన శాలివాహనశక హయనములఁ
బ్రభవ వైశాఖ సితపక్ష పంచమి కు
జాంక వాసరమున సుత్రోదయము రాజ!॥ 140

క॥ శివ మార్ద్రానక్షత్రము
శివదైవత, నున్మృతకరుండు చెందినవేళన్
గవి దైవత వృషరాశిన్
భువనోద్ధారకుండు సుతుండు పుట్టె నరేంద్రా!॥ 141

॥ “క్రీ॥శ॥౧౬౨౭ సం- ఏప్రిల్ ౧౭౨౭ తే॥ కలిగతము ౪౭౨౭, శాలి ౧౭౪౯
విక్రమ ౧౭౨౭ ప్రభవ సం॥ వైశాఖ శు॥ ౫ మంగళవారము ౧౯-౪౭, ఆర్ద్రా ౫౪-౦
అతిగండ ౩-౩౨, బాల ౧౯-౪౭, ది-వి ౧౬-౩ శ్యావ్ర ౩-౫౦, అహస్న ౩౧-౨౪
భుక్తి ౧-౪౦, ఈశాంజన ఉదయాది ౫-౩ ఘడియలకు వృషభలగ్నమందు జననము.

— శ్రీ శివాజీ జాతక చక్రము ; —

	ర బు	ల	చం
కు శు	రాశి చక్రము		రా
శు			
	గు		శ

	శ	ల	శు
రా	అంశా చక్రము		ర
			కే
కు	బు గు		

“శ్రీశివాజీ జాతక గ్రంథము” తెల్కపల్లి పెంకటరావువ్రాసినది.

తే॥ ఆర్యమతములఁ బరులు తాపాడునాఁడు
శంకరాచార్యుఁగన్న వైశాఖపంచ
మీదినంబిది నేఁడు జన్మింపఁజేసె
నపరశివుఁ నెట్టిమేలు ముం దరయఁగలదొ!"॥

142

తే॥ అని పలుకు ఖండదేవువాక్యముల కలరి
“సర్వమును శ్రీభవానీప్రసాద” మరుచు
సంతసముఁదెల్పి, మనసులో సరదుకొన్న
చిటితలంపుల మాజీ వచించెనిటుల॥

143

మ॥ * “మును మాతండ్రికిఁడె భవానియె వరంబుల్ గొన్ని “సీమాశమం
దనఘుం డొక్కఁడుపుట్టి, నాతఁడు స్వరాజ్యంబుఁ బ్రతిష్ఠించి ని
ల్పును ధర్మస్థితి, యిర్వదేడు తరముల్ పొల్పారుఁ దద్రాజ్య” మం
చని; యీనాఁడవి నిక్కమైనటుతలంపై కోర్కు లూరించెడిఁ॥ 144

ఉ॥ ధీ మున్నొకనాఁడు నిద్రఁగనుమూసిన నా కొకయోగి తోఁచి, పై
చిన్నెలె పల్కి, పండాకటి చేతనిడె, జనె; మేలుకాంచి నే
విన్నది జీజియూకు వినిపించితిఁ; బండు భుజించినాము; నాఁ
డిన్నియు స్వప్నగాధ, లవియే నిజమయ్యెఁ గ్రమక్రమంబుగఁ॥ 145

* Goddess Bhavani declared to Mallojee; namely, that
“There shall be one of thy family who shall became a king:
he shall be endowed with the qualities and attributes of
Sambh; he shall re-establish and preserve justice in Maha-
rashtra;.....his reign shall form an epoch and his posterity
shall mount the throne for twenty-seven generations.

Page 71, A History of the Mahrattas, by James Grant Duff.

§ One night he (Shahji) dreamt that a Hindu anchorite
put a mango in his hand and said: “Share the fruit with
your wife and you will be the father of a son, who will be
the incarnation of the God Shiva.” When Shahji awoke

సీ॥ అహమదునగరంబునం దున్నయపుడె మా
 యిరువురిలోఁ దోచె నివియరెండు
 జాధవుండిచ్చిన చనవు వాని భరించి
 పాదుల నెదిగించి ప్రోదిసేసెఁ;
 బ్రతికూల కాల తీవ్రతరేగి, యితలో
 వానిసుస్థితికి నెవ్వగలు గూర్చె
 నిజసత్త్వమెనసి పూనికమెట్టి తఱిబట్టి
 యనుకూలగతి నిప్పు డవతరించె

తే॥ ౧॥ నవియసుమ్మ స్వతంత్రరాజ్య ప్రతిష్ఠ
 యొకటి, జీజియాగన్న యభ్యుదయ మొకటి
 నేను దానిని, నీవుదీనిని భరించి

పెంచుదము, దానినిది ముందు పెంచుఁగాక॥

146

తే॥ ౧॥ శ్రీ శివాదేవికరుణ నార్జించుకతన
 నిపుడు శివనేరుదుర్గమం దెనయుకతన
 ముందు హైందవధర శివం బందుకతన
 నితనికి “శివాజి” యనునామ మే నొనర్తు॥

147

చ॥ ఇతఁ బయనింపుమీవు; బరువెల్లను నీపయి నిల్చియుండెఁ; బు
 త్రోకుఁ గనిపెట్టి; జాగిరులరాబడిఁ బెంచుచు, రాజ్యభారమున్
 సుకముగఁ దీర్పు; మీ వనుపుసొమ్మున సాగుచునుండు నాదుపూ
 నిక; తగుసూత్రధారుడవు నీవ గదయ్య స్వరాజ్యనాటికన్॥

148

from his dream, he found a mango in his hand, visited his wife and shared it with her. The offspring of this reunion was the birth of a little boy,

Page 181 "Great Men of India" by Rush Brook Williams.

౧ ".... and he (Shahji) was himself secretly preparing for the inauguration of an independent sovereignty." N. S. T

తే॥ జరుగుసంగతులెల్ల నీ వరయుచుండి
వలయుచో సాయమేవైనఁ బుపుచుండు,
మరుగుమీ" యంచు దాదోజనంపి, తాను
సమయసముచితసన్నాహ సహితుడయ్యె॥

సీ॥ "అలజహంగీరు మోగలుచాదుషా పోయె"

ననువార్త నింతలో నతఁడు వినుచు,
"దైవము నాప్రయత్నముమెచ్చె, నికఁ గొంత
యడఁగు మోగలు దండయాత్ర, లిప్పు
డహమదునగరరాజ్యము నన్నుఁ దాఁతలే,
దనుకూలమిది" యని యపుడె కదలి,

"భోక్తాసతే" కుల మూలపురుష వాసస్థాన
మగు "వెరోళా" ప్రాంత మాక్రమించి,

తే॥ బలిసి, "జన్నరు" "దాలతాబా" "దహమదు
నగరు" "సంగమనేరుల" నడుమఁగల్గు
దేశమునుగెల్చి, వైరులతేజ మడఁచి,
యచట శ్రీ షాజీ స్వతంత్రరాజ్యమును నిలిపె॥

150

చ॥ పృథులతరంబు "భీమగడ" పెద్దలుగట్టినకోట నేటికి
శిథిలతఁ బొందియుండ, షహజీ యది చక్కనొనర్చి, వైరిని
ర్మధనబలంబు లందుఁ దనరక్ష "షహజీగడ" మన్న పేరున
ప్రథితముగా నొనర్చి, యది ప్రాపుగ నేలుచునుండఁ బ్రాంతముల్॥

శ్రీ "He brought within his grasp all the Balaghat (upland) country from Junair and Sangamner to Ahmadnagar and Daulatabad and attained to great power."

Page 249. "The Modern Review" September 1917.

'The Rise of Shaji Bhonsla' by

Prof. Jadunath Sarkar, M. A. F. R. S.

ఉ॥ కాలము కొంతవోయె; నట “ఖాండిషు” నేలెడు “కాకజహనులో
 డీ” లయకాలుండై ప్రతిఘటింపఁగ, వాని నడంపవచ్చె నా
 భీలత పాజహా; నతఁడు పెంపుమెయిన్ దనపైకి వచ్చుచో
 నాలము పోలదంచని పహాజియు సంధియొనర్చె వానితో॥ 152

తే॥ కన్దుడచి పాదుషా నిట్లు కలియఁబలికి,
 కన్నుబెదరించి నైజాముకాలుగట్టి,
 కన్నుగలిగి స్వరాజ్యంబుఁ గాచికొనుచుఁ
 గుఱచవాయ నైజాము లోఁగొనియె నతఁడు॥ 153

ఆ॥ దండుగట్టుకొని, “పరెండా” పురమ్మును
 గెలిచి రాజధానిసలిపి, యందు
 విడిదిసేసి రాజ్యవిభవ మేలుచునుండె,
 నపుడె యొకవిపర్యయంబు జరిగె॥ 154

—+— లుకజీహత్య; పాజీ జీజియాల పరితాపము. —+—

సీ॥ తమువీడి స్వార్థలాభముఁగోరి, మోగలు
 పాదుషా పాదంబువట్టె ననుచుఁ,
 దమమర్మములు నెప్పి తంత్రముల్ నడిపి, మో
 గలులదాపునఁ గమ్ము నలిపె ననుచుఁ,
 దమకుఁ బ్రాప్తినయత్తము పాహజీఁ దోలి,
 తమకు దౌర్బల్యంబుఁ దార్చె ననుచుఁ,
 దమరాజ్య మతఁడు కొంతకుఁగొంత గైకొను
 చుండ, నూరక చూచుచుండె ననుచు,

తే॥ ఇంత లుకజీకుతంత్రము చెంచి పొంచి,
 నమ్మకముఁజూపి, రాజకార్యమ్ముపేరఁ
 బిలువనంపి, నిజానవాబులు వధించి
 రతని సకుటుంబముగ సభాభ్యంతరమున॥

మ॥ ఒకనాఁ డాషహజీహితుండగు నిజామున్యోగి యేతెంచి, చీ
లికలైయున్న నిజామువిష్ణవము లోలికదెచ్చి, “మోసంపు ట
ల్లిక నుల్తానులు గొల్పుకుంబిలిచి బల్మిక్ బుత్రునిక్ బాత్రునిక్
లుకజీజాధపుఁ గొంతుకొసి” రనుపల్కుల్ వల్కుఁగా చుచ్చుడై॥ 156

శా॥ “ఏమేమి? లుకజీవిభుక్ దునిమినారే? కొల్పుకూటమ్ములో
నే? మోసంబొనరించియే? తెగువయేమి త్రుళ్ళిపాటుత? నుం
తే మామాటఁ దలంపరే? తలచినారే దిక్కులేదంచు? నై
జామెల్లక్ దిటమానటంచు నడియాసకజేసి చెల్లాడిరే?॥ 157

శా॥ వాలుకడాలునుబూని బట్టబయలక్ బారాడి పోరాడుచుక్
లీలాకేళి నరాతిమస్తముల బల్మిక్ దున్నితూటాడఁ మీ
సాలక్ ద్రిప్పిన నొప్పుఁగాక; యిటు మూసక్ మ్రగ్గుచుక్, వంటయి
ల్లాలై కూరలుగాయలుక్ దఱుగుటెర్పా నేర్పు వీరాళికి?॥ 158

శా॥ మోగల్ సైన్యములుక్ విజాపురబలంబుల్ చుట్టి ధట్టించునాఁ
డీ గాండ్రింపులులేవు; నేడు పులులైరే, యిట్లు వేటాడిరే!
మోగల్ పాదుషహను జేరుటయె తప్పో? తప్పు దండ్రించుటో
యిగోషాతెరగ్రుద్దులాటలివి? ఛీ! ఛీ! యిత కార్పణ్యమే?॥ 159

ఉ॥ చేసిరి చేతనైనపని చీకటికొట్టన; దీన శాత్రవు
ల్మాసిరటంచు నూటట జెలంగిరొకో నులతానుగారు? వి
శ్వాసనిహంతలక్ బులిమి పామెడు దాఁక మరాటుఁ డెవ్వఁడే
నీనుదొఱంగఁడం చెఱుంగఁడే? యింకనైన నెఱుంగకుండునే?॥ 160

మ॥ ఒకచో మామకుమాకునుక్ గలుగుఁగా కొక్కింతభేదమ్ము, కం
టికినిక్ తెప్పకు దూరమాన? మదిఁ గొటిల్యంబుఁ బాటింపుచుక్
లుకజీజాధపు నట్లు సేసినపు, డల్లుండైవహఁ డెంతతే
లికయైపోయె! గుఱవమాన ముక్తాల్మిక్ మ్రొంగుపాతుదురే?॥

తే॥ అనుచు, నవమానధూతరోషాగ్ని యొకటఁ
గుములుచుండ, వేళొకట దిక్కుదరిలేక
కఠినహత్యా విదీర్ణాంగకములఁ బొరలు
చున్నచుట్టాలు మదికిరా నూర్పువుచ్చి॥

162

మ॥ “కసురుంబిందెల దూసిపోసి చిదుమంగాఁ జేతుల్లెడ్లఁజెనో!
నినుఁగుల్ దిక్కటి యెంతగాఁబదరి “తండ్రి”యంచు వాపోయిరో!
యసిధారన్ జళిపించి పైఁబడెడు హత్యాభృత్యులన్ గంచుఁ, దా
నసహాయుండయి మామ యెట్టి మరణాయాసంబునన్ గ్రాఁగెనో!”

॥३॥ వె॥ “అందఱుండి తండ్రి యాటడిఁబోయెనే!

యాపువీరుఁ డొక్కఁడైన లేడె!”

యనుచుఁ బనవు జీజియాబాయిమొగ మెట్లు

చూడనేర్తు! మొగము చూపనేర్తు!”॥

164

చ॥ అని బలితంపుఁజింత నురియాడుచు నూర్పువుచ్చి, జీజియా
కనువుగ వార్తనంపి, యెటులైనఁ బగందెగఁదీయఁ గొంతయో
జనగొని, జీజియామది విపాదదవానల మార్పు టిప్పు డొ
ప్పని కడుతొందరంగొని, షహజి చనెన్ శివనేరుకోటకున్॥

165

చ॥ పరుగులువారుడెందమునఁ బర్వడి, రాజగృహంబుడాసి, బా
పురుమనియున్నవాఁకిటికిఁ బోఁ దడుమాడుచు ముందుసాగి, ని
వ్వెఱగొనియున్న సేవకుల వెల్వెలఁబోయిన ఖాండదేవునిన్
నెఱిదురపిల్లుభార్యఁ గని, నిల్వన సీరయి నిల్చెదాపునన్॥

166

చ॥ నిలిచిననాథుఁగాంచి, మదినిండినశోకము పొంగి కన్నుతె
ప్పలఁగురియన్, జిజాంబ “యెక్కఁబాసఁగదే గురుదైవతంబు! మి
మ్మల మముఁగాచుకోట పడిపోయెగదే! యెక్కఁ బుట్టినింటయా
సలు చెడిపోయెనే! పరువుచాలనివిడ్డలఁ జేసెదామనె!”

167

మ॥ అకటా! అంతటివాని కిట్టిమరణంబా! గొట్టెలకబట్టి గొం
తుకలకగోయు కసాయులల్లు కొలువదుక దండ్రుకవిష్ట వి
డ్డకునుక దండియు దిక్కులేనిగతి గట్ట చుట్టిమట్టాడిరే!
యొకడే నించుక జాలిగుండెగలుగంఁదో! కాంచఁదో బిడ్డలక॥ 168

సీ॥ మొనమొన్న నేగదా జననిఁ బుపుమనంచుఁ
బోతివే యెటు మాయమైతితండి!
పసుపుకుంకుముకల్మి నెసఁగుమహాలక్ష్మి
తల్లి కీకడవ్రాత తప్పదయ్యె!
“నే నుంటిగాదె యక్కా! నీకు భయమేమి”
యంటివే యన్న! యెందుంటివయ్య!
పూలుగందమువెట్టి పూజించునిలువేల్పు
లోకరైన వచ్చి యాదుకొనరైరె!
తే॥ తొలఁగితివె నన్ను! నీప్రేమనిలయమునకుఁ
దలుపుమూసితివే, తండి! తరలిపోతె!
కన్నసంతాన మిటుబైలుగాలిఁదోలి
కన్నుగవ మూసికొంటివే! కన్నతండి!॥ 169

ఉ॥ రోసముదూసి, నాఁ డొడలెటుంగక యేమిశపించి, యీవివ
ర్యాసముఁ దెచ్చికొంటినో గదా జనకా! “చిటిమన్మఁ డింద” మం
చాసలుమీఱ నీదునొడియం దిడ నోఁచఁగనైతి; వట్టియా
యాసమగాక నేను సుతనై సుక మేమిఘటింపఁ గల్గితి॥ 170

తే॥ గీ॥ రక్తమునుబోసి నైజామురాజ్యమెల్లఁ
బెంచితివి; వాకు నిన్నిట్లు త్రుంచివారె?
నీదుబలమును వేంబు నేటికగ్గి
పలుకు లయ్యెనా వాటికన్నులకుఁ దండి!॥ 171

తే॥ గీ॥ వేచి భారతసంపదల్ దోచికొనఁగ
యవను లనువుమై ఈదీప మార్చినారె!"
అనుచు, నాథునిమోమువై పెనసిచూచి
యెలుఁగు సవరించుకొని, యామె పలికెన్దీ॥

172

ఉ॥ "కన్నులుచెమ్మగిల్లఁ దటకాపడి నిల్వఁగనేల నాథ! మీ
పున్నెము నాదుపున్నె మిటుపూచిఫలించె, గతించె సర్వ; మీ
కన్నులయూట మామ కొడికంపుఁదిలోదక మిత్తువో? తెగం
గొన్న కసాయిదాయగమికుత్తుక నెత్తురుదోయి లిత్తువో?॥

173

చ॥ ఒకయభిమానవంతునకు నోర్పుకొనందగుపాటియే కిరా
తకజన దుర్విహారమిది? దర్పసమగ్ర భుజార్గళచ్చిదా
వికలితరాజులోకుఁడగు వీరున కేమివచింపఁ? దండిమే
రకుఁ దగు మామ; యా పరశురాముకృతజ్ఞత నిర్వహింపవే!॥

174

ఆ॥ గీ॥ పుట్టినిల్లు తఱిగిపోయు నశ్వత్థామఁ
దలఁచుకొన్న ద్రుపదతనయ నైతి;
బావసాయ మందు పాథుండవౌచు, నా
కంటిసిటఁ బగఱఁ గాల్పవలదె!॥

175

చ॥ కరకరగోయుచున్న మదికాఁకలకున్ నిలుబోపలేక, యం
తరువును దాఁటి, కొంతబెడిదమ్ముగ నాడితినేమి! వేఱుగా
నరయక యీ సముద్యమమహాభరమున్ దరిజేర్పు; మందు కే
తెదు వ్రచితంబొ దానిని విధింపుము; నీమత మేనుద్రొక్క-దక॥

176

ఆ॥ వె॥ నాయభీష్ట మిదియై, నన్ను మన్నింపుము,
దుడుకుఁగొనకు, మలఁతఁబుట్టు మెడరు
మఱచిపోకు; నాదుమంగళముతోమ్ముఁ
గాచికొనుచు, సవ్యపాచి వగవడి

177

చ॥ ఇది యొకసాధనంబ యగునేమొ తలంచిన నూత్నరాజ్య సు
పదకుఁ; గృతజ్ఞతఁ నెఱపుపట్టుదలఁ బదనెక్కి, దుష్టులఁ
మదమడఁగించి, ధర్మగమనంబునుబెంచి, స్వరాజ్యసిద్ధి కా
స్పద మగుఁగాక నీదుకరవాల కరాళ విహారవైఖరుల్”॥ 178

చ॥ అని తగవార మేటితెగువార మనంబునదూయు జీజియాఁ
గని షహజీ వచించె, “గలఁగఁ బనిలేదు, నిజమ్మ వల్కి: తే
యనుచిత మేలగల్గు? దిటవారిన దిప్పుడు నామనంబు, మా
నిని! యిదె వాలుకైకొనెద నీహృదయమ్మున సానఁబెట్టుచుక॥ 179

మ॥ కనె నిన్నుక, గొనె నన్నుఁ; బెంచె ననురాగంబంది యిందాఁక; న
య్యనఘుక ముట్టుమదాంధులక జెఱుప కే నల్లుండనే? బీడుగాఁ
జనుఁగా కొక్కఁడుదిక్కులేనిగతి నైజామెల్ల; ఆనాఁడె వా
డని నీమోముచు గందు, నీమనసు ముట్టంగందు, దీక్షావతీ!॥ 180

తే॥ గీ॥ కొలుతుఁ జాణక్య చంద్రగుప్తుల తపంబు;
నిలుతు నీమాట, నామాట నిలిపికొందు;
భయపడకు నన్నుఁగూర్చి; యాపదలు నీకుఁ
బాడమునో! వీరపత్నివి; పోయివత్తు”॥ 181

మ॥ అని జీజానెలవంద, నామె మొగమింతై చెంగటన్నిల్చి, దాఁ
చిన ప్రేమైకఫలంబుగా సుతు శివాజీఁ జేతికందిచ్చె; ఆ
తనయుక గాఁగిటఁ జేర్చి;ముద్దుఁగొని, చేతక ముంగురుల్ దువ్వి, వి
చ్చినమోముక దనుపారఁగాఁ గనియె షాజీ తృప్త నేత్రంబులక॥

తే॥ గీ॥ చూపు మరలించి, భార్యకు సుతునొసంగి,
“ప్రాణపదముగా నితనిఁ గాపాడు” మనుచు
నచ్చగాఁజెప్పి, దాదోజి హెచ్చరించి,
గుండెపిటవ్రన నాచివిరుందుఁడనెను॥

ఉ॥ పోయెడునాథుఁ జూపులెడఁబోయెడునంతకుఁ జూచి, జీజియూ
బాయి మదిన్ మరల్చి, “యొక పాపముఁ జేసితి నేమొ! తెంపుమైఁ
బోయె; సహాయమేదయినఁ బుట్టునొకో! కులనైవతంబు కా
త్యాయనియే మమున్ మనుష నాదరు” వంచు నిమిలతాక్షియై॥ 184

తే॥ “ఉడికిపోయినమనసులో నోర్చితేక,

పుట్టినింటిమమత్వ మాపుకొనలేక,

దుడుకుచేసితి నేమొ! యీయెడరుఁబాపి

చేరఁదీయుము, విభుని రక్షించు తల్లి!”॥

185

చ॥ అని పరమేశ్వరిం గొలిచి, యారట మూఱట మూరిఁబోవ, నా
థునివిజయంబు నభ్యుదయదోహదమున్ దలపోయుచుండె; నో
పినకడఁకన్ షహాజి తలపెట్టిన కర్జముత్రోవలెత్తి, మి
త్రునిఁ గనఁబోయె జున్నరుకు, దూరవిచారస హస్పహాయతిన్॥ 186

❖ పాజీపతీకారప్రయత్నము - రెండవవివాహము. ❖

ఉ॥ వచ్చిననెయ్యనిన్ గరమువట్టి, మనంబునుముట్టి, లోనికిన్
జొచ్చి, గతాగతమ్ములగుచొప్పులెఱింగి, భవిష్యదర్థమున్
ద్రొచ్చి, హితాహితమ్ములఁ దిరమ్ముగనారసి, శ్రీనివాసరా
వచ్చుపుణెల్లికల్లి యలరార వచించె నుదారధోరణిన్॥ 187

చ॥ “జరిగినదానిలోఁ గల దసహ్యవిషం బమృతంబుఁగూడఁ; దొం
దరపడరాదు; వార్ధిమథనంబున మందర సర్ప కూర్మ శం
కరులును మోహినిసతియుఁ గావలె: ముప్పదిమూఁడుకోట్ల ని
ర్జరు లొకత్రాడు లాగవలె: ద్రాగవలెన్ సుధ; లక్ష్మీరావలెన్॥

ఉ॥ ఉన్నవి కొన్నిసాధనము, లోర్పుమెయిన్ సమకూర్చుకోఁదగున్
గొన్నిటి; గడ్డిపోచలనుగూర్చి పెనంచిన మత్తుటేనుఁగున్
బన్నఁగవచ్చు; నామతముఁబట్టుము, సర్వసహాయసంపదల్
మున్నుగఁబెట్టి నీమతలఁపున్ గెలిపించెదఁ; గొంత యాఁగుమీ!॥ 189

శ్రీ॥ నా సేన నీదు సైన్యము చేరిపోరినఁ

జాల, దీయరుల గగ్గోలువఱుప,

మహితుండు నీమేనమామ “మోకోజి నిం

బభుకరుఁ” డతనిఁ జేపట్టవలయు;

బలియుండు గుంపెండుబలఁగమ్మువాఁడు “బా

జీమోహితే” వానిఁ జేర్పవలయు;

వారిసాహాయ్యమేర్పడినచో మనకత్తి

కెమరొడ్డువాఁడులేఁ డితినిజము,

తే॥ గీ॥ అందు “బాజీ” దలంచినాఁ డతనిచెల్లె

లల “తుకాబాయి” నీకు నిల్లాల్లిఁజేయ

ననుమతింపుము నీవు; నే ననువుపఱతు

నదియు నిదియును, నూతనాభ్యుదయభంగి॥ 190

చ॥ ఒక విడఁదీయరాని క్షౌతుకున్నది నీకును నాకుఁగూడః దా

నికిఁ దగునుత్తరంబు గమనించుట నీపని; నాకుఁ దోచినం

తకుఁ దగుధర్మమందు బహుదారపరిగ్రహ మిష్ట; నీవు కా

ముకత నెసంగి మాటువలపుంగొన, విందున దోసమున్నదే?॥ 191

మ॥ పృణయోపాసకులైనదగవతుల తాత్పర్యంబు వ్యాఖ్యాత కం

దని యానందమయాద్వయత్వ; మనుసంధానమ్మునన్ నేర్పుమిం

చినవా రన్నిసమన్వయించి, విజయశ్రీఁగందు; రీపైన నీ

మనసున్ డగ్గఱి, జీజియాఁదలఁచి, సౌమ్యం బుత్తరం బీఁదగున్॥ 192

మ॥ కడఁకన్ బూనిన కార్యనిర్వహణదీక్షాదక్షతన్ బెంచు; మి

ప్పుడు పేరందినవానిలో మొదటి దీ “మోతే” కులం, బిట్టి వం

గడపుంజుట్టఱికంబు మే ల్దలఁపు; మేకగ్రీవమితున్గొడనై

యడుగంబూనిన నన్నుఁజూడుము కుమారా! సమ్మతిఁజూపుమి!”॥

తే॥ గీ॥ అనెడుచెలికాని వేడుకో లవధరించి,
ముందువెనుకు బాగోగుల సందడించి,
యరమరలువాయఁ బ్రణయమర్మరము లణచి,
పొందికలుమీఱ, పాజీవిభుండు పలికె॥ 1

మ॥ “సుకముగవృక్షముఁగూర్చి నేఁ దలఁపఁ; గ్రచ్చుల్ గ్రచ్చులేమైన, వ
మకునై కార్యముఁ గొంటి, దానిగెలిపింపక నిన్నుఁ బ్రాపించితికా
లుకజే పోయినమీఁద నీ వతనియట్లుకా నాకు సర్వార్థసా
ధకుఁడౌమామవు, నేనుసాధనమ, సాధ్యం బెట్లొ సాధింపుమీ॥ 18

చ॥ ఎఱుంగుదు జీజియామది; యొకింతతోనంకనికుండ, కార్యబం
ధురతయెఱుంగు, నా నడచుతోవ లెఱుంగు, మఱుంగులేదు; క
న్పఱచియయుండె నామతముఁబట్టఁగ సమ్మతి; యైన నామె నే
నరయుదు, నీవు నీతలఁచినట్లుగఁ గార్యము సాగఁదోలుమీ॥” 19

చ॥ అనుషహజీనుడుల్ విని, మహాముదనుదుచు శ్రీనివాసరా
వనుపడమేగి, కార్యగతులన్నియు సిద్ధముచేసి, పెండ్లిపె
త్తనమున నిల్పువేకయును దానయి లగ్నమువెట్టె; జీజియా
యనుమతి మెల్లఁగైకొనె షహాజియుఁ, బెండ్లికిఁబోయి రెల్లరుక॥ 197

తే॥ గీ॥ పరిణయోత్సవ మతివైభవమున జరిగె
విందువేడుకల్ గొని బంధువితతి యేగెఁ
బ్రతిననెరవేర్పఁ దొందరపడి, షహాజి
శ్రీనివాసరావును జెంతఁజేరి పలికె॥

198

✱ ✱ ✱ జాముపై పాజీదండయాత్రలు - విజయము. ✱ ✱ ✱

చ॥ “అనుకొనియున్న శత్రువలయం బను హామముఁ దీర్పకుండఁ దీ
ఱని కసిరేఁగ వారిరుద్ధిరమ్ము వసంతము లాడకుండ, బో
రన జయలక్ష్మిఁగైకొని పురమ్మున నుత్సవమేగకుండ, నీ
వానరుచుపెండ్లి పూర్తియగునో? యవశిష్టము నిర్వహింపుమీ॥ 199

సీ॥ అహమమనగరరాజ్యంబు కల్లోల సౌ

కులమాట నిది యనుకూలవేళ;

యటఁ బ్రధానామాత్యుడైన పత్తేఖాను

చెఱఁబెట్టఁబడియె; వజీరుపదవి

రాఁబట్టెఁ గ్గి దన భార్యరాయబారమ్ముల

నంపి “హమీదుఖా” ననెడియవనుఁ;

డతఁడును సులతానుఁ డనువుమైఁ బిలిపించి,

వంచించి మామఁ జుపించినారు;

తే॥ మొన్న జున్నరప్రాంతముల్ గొన్నయపుడు

నన్నుఁదాఁకిరే? భయముఁగొన్నారుగాక:

నేఁడుమాత్ర మడ్డమువచ్చునే నిజాము

బలము? బలమటే దొంగపోటులకు మరగె॥

200

చ॥ అది యటులుండె; లోఁ గలఁతలంటి బిజాపురరాజ్య మీదెసఁ

గదుపఁగలేమపాదము; మొగల్బలఁగం బిటురాదు, సంధికిఁ

గుదిరినదాట; నిట్టు లనుకూలతలెంచితిఁగాని యందఱుఁ

గదిసినఁగూడఁ బైపడి తెగంగొన కూరక జాఱనిత్తుమే?॥

201

ఉ॥ ఊరక కాలముం గడపు టొప్పుదు; సైన్యములెల్ల నొక్కటఁ

జేరిచి, సర్వసాధనవిశిష్టముగాఁ బలుమొగ్గరంబులఁ

దీరిచి, నీవు సేన కధినేతవుగా మును మోహరింపుచుఁ

భేరిని వేయఁబంపు, మరివీర విదారణ దారుణముగఁ॥

202

¶ Khafi Khan says that Aamid Khan, an Abyssinian noble, who had risen to power on account of the fascination of his wife's beauty upon the Sultan, succeeded Fatteh Khan as Vizier.

Page 23. "The Life of Sivaji Maharaja," by

N. S. Takakhav, M. A.

సీ॥ నాచేతనుండె “పూనా” “సుపా” జాగీరు;
 జన్నరుప్రాంతముల్ గొన్నవయ్యె;
 నిపుడు “బారామతి” “యందపూర్” ప్రాంతమ్ము
 లరికట్టి, కొంకణ మాక్రమింత;
 మింతటితో మూడువంతులు చేరుకు
 నహమదునగరరాజ్యమున మనకుఁ;
 దక్కినభాగమ్ము దక్కుఁదనంతనే,
 విడువనిపూనిఁ బైబడితిమేని;
 తే॥ గీ॥ గాలిమేడలుగావివి, కావటంచు
 రుజువుసేయుము, రిపులమార్కొనుము నేడె”
 యనుచు షాజీ వచింప, మిన్నంది యతఁడు
 సకల సైన్యసన్నాహముల్ సంతరించె॥

203

సీ॥ ఒఱపాడు తరంగతంపరవోలె గుట్టపుఁ
 బొఱలు మున్నందు పరుగువాఱఁ,
 దళతళలాడు నీఁటెలు బారులనుదీరి
 వీరపదాతులు వెంటనడువ,
 బెనఁకువఁ గాఁకదీరిన మరాటావీరు
 లంగరక్షకులౌచు ననుసరింప,
 శంఖచక్రములట్లు చక్రరక్షకులౌచు
 మఱదియు మిత్రుండు నురవడింపఁ
 తే॥ గీ॥ నుత్తమాశ్వంబుపై మధ్యమోర్వి నిలిచి,
 పెండ్లియుడుపుల నిన్నటిపెండ్లికొడుకు
 నేఁడు వీరవిహారసందీప్తుఁ డగుచు,
 నఱిమి షాజీవిభుండు సైన్యములఁ దఱిమె॥

204

ఉ॥ ఆమడలామడల్ దటిమియాడుచుఁబోయి పరాక్రమించి, “బా
రామతి” “యిందపూర్” పరిసరమ్ములఁ జుట్టునుముట్టి, శాత్రువ
స్తోమముఁ బిల్కుమార్చి, పటుదుర్గములఁ గయికొంచు, రాజ్యము
ద్దామత నాకృమించె నరితండముగుండెలు తల్లడిల్లఁగఁ॥ 205

చ॥ జరుగుషహజివిక్రమము చారులుదెల్పి, హమీమఖానుఁ డా
తురపడి తద్విజృంభణముఁ దోలఁగ సేనల సైన్యనాథులఁ
దటిమె; షహజి వారిబలదర్పము లాఱడిఁబుచ్చి, కొందఱఁ
దటిమె యమాలయంబునకుఁ, దక్కినవారి నిజాముఁజేరఁగఁ॥ 206

ఉ॥ చిక్కినదానితోఁ దనవిఁజెంద, కహమ్మదురాజ్యసేమకుఁ
బ్రక్క బిజాపురాంకమగురాజ్యములో నెలకొన్న “షోలపూ”
“రక్కలకోట” “గుల్బరగ” యఁపురముల్ గొనుచుఁ, నిజాములోఁ
బెక్కులు దుర్గముల్ గెలిచి, పెంపునఁ గొంకణభాగముల్ గొనె॥

చ॥ ఇటుబలశాలియై రిపులనేఁచి, స్వతంత్రము రాజ్యలక్ష్మి న
చ్చట నెలకొల్పి, యాపులయి సాయముఁజేసినవారి సాదరో
త్కట బహుమానమానితులఁగాఁ దమయూళ్లకు వీడుకొల్పె; న
ప్పటి షహజీ కడంకవిని పాదుషహ యిటులంపె వార్తలఁ॥ 208

చ॥ “విపుల భవద్భజాబలము వింటిమి: దక్షిణమందు మాప్రభు
త్వపు టధికారివై నిలుము: ద్రవ్యములక్షలురెండు, సేన య
చ్చపుహరు లైదువేలిడెద: జాగిరుగాఁ “దలినేరు” ప్రాంతముఁ
తపతికి దక్షిణమ్మున స్వతంత్రముఁజేసెద; సమ్మెతింపుమి!” 209

ఉ॥ ఈగతిఁ బాదుషాపిలువ, నిచ్చకువచ్చినదయ్య ముందు బా
గోగుల కూతగాఁదలఁచి యూఁకొని, కైకొనియున్న రాజ్యమం
దాఁగని యెల్బడిఁనడిపి, యందకతక్కు నిజామురాజ్యముఁ
లోఁగొనఁబొంది, తత్సమయలోచనుడయ్యె షహజి యచ్చటఁ॥

సీ॥ “అహమదునగరరాజ్యమునెల్లఁ దైకొనె

పాజీ, హమీదుఖాన్ చాలఁడయ్యె”

నని నవాబైన బర్హనునిజాముషహా వ

జీరు పత్తేఖానుఁజెఱునుబాపె;

నతఁడు సమర్థుఁడై యదియది సవరించు

నంతలోన నవాబుహత్య జరిగె;

నిదియుఁ బత్తేఖానుఁడే చేసెననిమోపి

చిరుసెక్కి ప్రజలెల్లఁ దిరుగఁబడిరి;

తే॥ గీ॥ రాజ్యమెఘైనఁ దనప్రాణరక్షణంబుఁ

దలచి, యాతఁడు మోగలుకొలుపుఁ జేరెఁ;

దఱియెఱింగి పాజీ యహంతముగదూఁకి

తలుపులేనినైజామెల్ల గెలిచికొనియె॥

211

ఉ॥ మామనుజుంపైననకసి మాసె, నిజామునవాబు పోయెఁ, బే

రామునఁ ద్రుళ్లిపోయిన యహమ్మదురాజ్యము చేతఁజిక్కె; సం

గ్రామకిరీటియై రిపులఁగ్రాఁచి ప్రతిజ్ఞను నిర్వహించి, పా

జీ ముదమందె, - నింతపనిచేసిన యాత్మసతిఁ దలంచుచు॥

212

ఉ॥ పూవులకన్నఁగోమలము, పూజ్యము, భారతభూ పతివ్రతా

వైవము; సుప్రసాదమిళితంబుగ నాయమ చూచెనేని, సు

శ్రీవిభవమ్ములక గురియు; రేఁగి కనుంగవజేపురించినక,

గావిరిగుప్పనిప్పు లుబుకక జగమెల్ల దహింపకుండునే?॥

213

చ॥ జరిగిననాథుఁగెల్పువిని, సంతసపున్నడిఁ బంపె జీజియా

తరుణి: తుకావధూటికి సుతప్రభవంబనువార్తవచ్చె; దొం

తరగొనివచ్చు నభ్యుదయధన్యతకుఁ గుఱియై, షహాజి చే

కురిన నిజాములక్ష్మీమఱుఁగుల్ గొనెఁ జిక్కులువాయ దువ్వుచు॥

తే॥ గీ॥ అచటిసరదాద్లు తక్కినయవనిపతులు

ప్రజలు కనుకుట్టువడకుండ, ఖ బాలునొకని

రాజుగాఁజూపి, తా స్వతంత్రతను నడిపె;

నెఱిగె మోగలుపాదుషా యీతెఱుగు॥

215

— మోగలులు షాజీపై దండెత్తుట. —

మ॥ తెగువఁ జేరఁగవచ్చి తఁగొలుచు పత్తేఖానుఁ జేపట్టి, మ

ర్మగుఁడౌ నాతనిచే నిజామును జయింపఁవచ్చు నంచెంచి, ముం

దుగ షాజీకిడు జాగిరుఁ బదవిఁ దోడ్పాని కిప్పించి, యా

మొగలుం బాదుషహా నిజాముపయికిఁ బుత్తెంచె నావిరుని॥ 216

ఉ॥ వాదరదీరియున్న పరివారముతో నతఁడేగి, చాలతా

బాదును ముట్టడించి యటఁ బ్రాంతములెల్లను లోఁగొనంగ, షా

జీ దురత్రిక్రమంబులగు సేనలతో నెదిరించి మించె; ఏ

రాదరణీయవైఖరి మహాహవ మచ్చటఁ జెల్లె వారికి॥

217

చ॥ మిడుతలదండువోలె బలిమిఁ బయిపైఁబడి నేలయీనిన

ట్లడరుచునున్న మోగలుబలాంబుధి నీదఁగ నోహటించి, రా

వడి నిలుచున్నసైన్యములపాటు దలంచి, షహాజి సాహసం

బుడిగి నెపంబువెట్టి, సమయోచితభంగి రణంబు వెల్పడె॥

218

చ॥ “అహమదుపట్టణం బరిగినంత ఫలం బిసుమంతలేదు: దు

స్సహరిపులఁ జయింపఁగ బిజాపురమేగి, మురారిపంతు నా

సహచరు సాయముఁ గొనుచు శాత్రువులఁ బరిహర్తు” నంచు స

స్పృహఁడగుచుఁ, షహాజి యనివీడి బిజాపురిత్రోవలఁ జనె॥ 219

§ The Maratha chief (Shahji) took out of the fort Judhan, a Nizam Shahi prince named Murtaza Nizam Shah II aged 10 or 11 years.....and carried on the government for three years. 'The Modern Review' September, 1917.

Prof. Jadunath Sarkar, M. A., F. R. S.

సీ॥ చాలకాలమునుండి సమయంబువేచిన

పాదుషా కిది మేటిపండు గయ్యె;
నహమదునగరరాజ్యము బీడుపడియుండె
నొకరిలోనొకరు లే కున్నిజేసి;
సులతాను మరణించె; శూరుఁడు మంత్రి ప
త్తేఖాను మోగలుతేరు నడిపె;
మొనమొన్న రాజ్యంబుగొనిన పాజీ నేఁడు
బలమఱి పరులపంచలకుఁబాతె;

తే॥ గీ॥ “అదనిది” యటంచు మొగలునైన్యములు కట్ట
తెగినచెఱుపునీరమువోలె దేశమెల్ల
ముంచుకొనిపాటి, జనుల బాధించుకొనుచు,
దటిమె పాజీని శివనేరుదాఁటిపోవ॥

220

❖❖ జీజియా మోగలుల దాడినుండి తప్పించుకొనుట. ❖❖

తే॥ తఱుముకొనివచ్చు మోగలుదాడి నెఱిగి,
జీజియా తన్ను సుతుని రక్షించుకొనుచు,
నిన్నశివనేరు, మాహుళినేఁడు, రేపు
కొండనాగడ, మిటు మార్పుచుండె వసతి॥

221

మ॥ తమకుంజిక్కినయూళ్ళు కొల్లగొని, పేదనాదు భంజించి, దే
శము గగ్గోలొనరించి, మోగలులు “వైజా” పట్టణంబు దప
త్యముతోఁడాఁగినజీజియా నెఱిగి, తొల్తవారిబంధింప ను
గ్రముగాముట్టి; రదల్చి యామె కసిరేగఁ వారివారింపుచు॥ 222

శా॥ “ఏమీ! మోగలుపాదుషాప్రభుతయిట్లే? శూరధర్మంబు కాం
తామర్యాదకు భంగముఁదలంచు బానా? రాణివాసంపు “గో
షా” మన్నించు మహమ్మదీయు లిటు స్వేచ్ఛఁజొత్తురే? లేదు కా
దా మీ కొండొక యాఁడుతో? డిదియె మీకానేని మీరోర్తురా?॥

ఉ॥ ఈఁటెలదూసి, బల్లములనేసి, ఫిరుగులుమోసి, లేతకుం
దేటిని వేటలాడుమగదేబెలు కయ్యము లాడ నేటికో!
కూటికి విచ్చమెత్తుకొనఁగూడదో? కూలికి గుండమెక్కు స
య్యాటములేల? హైందవకులాంగనఁదాఁకినఁ దక్కిపోదురే? 224

ఉ॥ తోడటియున్ననన్ను విడఁదోయుచు, నాసుతుఁ బట్టనుంటిరే
యోడక? దూడపైనఁ గరమూఁదిన బెబ్బులివైనఁ గొట్టి గో
రాడుచుఁ గొమ్ములకొ జెలిగియార్చెడుధేనువుభాగి, గాళికా
క్రీడనముల్ వెలార్చి విహరించెద; నక్షముదాఁకి చూడుఁడి! 225

తే॥ సతుల గోవుల విప్రసంతతుల సురలఁ
గసురుఁగందులఁ గలఁచి, యిక్కటులువఱచు.
తులువకొలములఁ దుడిచి, తుందుడుకు లడఁచు
కాళికాదేవి మిమ్ముల గావుగొనదె!” 226

మ॥ అను జీజాపలు కాదరింపక తురుష్కాసీకిసినాథు లా
మెను బుత్రుకొ జెఱపట్టఁగాఁదలఁచి బల్మిక్జట్టి; రాలోన నం
దునఁ గొల్వొన్నమరాటవీరులు “బహదూర్జీ” “మహాదేవజీ”
యను జీజాపినతండ్రి యన్నయగువా రడ్డంబుగా నిల్చుచుకొ॥ 227

చ॥ “ఇదివినఁడయ్య! యాయబల యేయపరాధమొనర్చె? పాజిపై
నొదవినయగ్గి నీమెపయి నూఁదఁగనేల? కృతఘ్నుఁడతఁ డీ
పెఁ దఱుమఁగొట్టి, వేతొకతెఁ బెండిలియయ్యె; నభాగ్యభిన్నయై
బ్రదు కెడరోయు నీమెఁ జెఱపట్టి కఠోరముసేత ముచిదే? 228

ఆ॥ వె॥ పరువులేనుదీనఁ; బాచుపామెచ్చు; డీ
వనిత విడువుఁ” డనఁగ, వార లల్లె
వెడలి; రామె జరుగువిధమెల్లఁ బతికి వి
న్నించి, సుతున కుర్గువెట్టుచుండె॥ 229

❖❖❖ విజాపురమంత్ర మురారిపంతు పాజీకి సాయమేగుట. ❖❖❖

చ॥ అచట విజాపురమ్మన మహాసచివుండు మురారిపంతు దా
నిచటి యుదంతమెల్లవిని, “యిట్టులె మోగలుదండు సాగుచోఁ
బ్రచలితమానోయేమొ మనరాజ్యముగూడ; నిజము త్రోవయా
నిచటికిరాఁగ; దాని నిపుడే బలితమ్ముగఁజేయు టొప్పుదే!” 230

క॥ మనలోమన మెటు తగవులఁ

గొనుచున్నను సహజవైరి గూడినచో నా
తనిఁ దఱుము టొప్పు; పాజీ

కనువుగ నైనయముల సాయమంపుట తగదే!” 231

చ॥ అనితలపోసి, యీవిషయ మల్లనవాబున కెక్కఁబల్కి, యా
తని పనుపొంది, సేనఁగొని తత్పరతఁ జనుచుండి. దారిలో
వినియె మురారిపంతుఁడు “రవిగ్రహణంబను పర్వవేళ”నేఁ
డని; మది నెంచె స్నానము సమంచితదానము లాచరంపఁగఁ 232

క॥ “ఇది యింద్రాణీ భీమా

నమలు గలియుచోటు, పావనంబు “తులాపూర్”
పొదలునిట” ననుచు నాతఁడు

నది మునుకలువెట్టి తర్పణంబులు సలిపె॥ 233

ఉ॥ ఏనుఁగుతూఁగునంతధన మెత్తుచు దానముసేయఁగోరి, యా
యేనుఁగు దూచునట్టి వేరవేది, మురారి తలంచుచుండె పా
జీ; నతఁ డింతలో నచటఁజేరె; బరస్పరకార్యకారవా
ధానత ముచ్చటించుకొని, తత్పరులైరి గజమ్ము తూఁచఁగఁ 234

తే॥ ఓడలో నేర్చునెక్కించి, యోడమునుక

నీట గుర్తించి, దానికి దీటుధనముఁ

జేర్చి తూచుట పాజీ వచింప, నతఁడు

మెచ్చి యారీతి దానముల్ పెచ్చుసలిపె 235

చ॥ పదపడి కర్జముగొని, యపారధనంబు నసంఖ్యసైన్యసం
పద సమకూర్చి, “శత్రుబలవాహిని వెన్నకునెట్ట నిప్పుడే
కదలుద” మంచు నుత్సుకత గన్నడ మంత్ర మురారి వల్క, న
భ్యుచిత భుజావిజృంభణ సమున్నతిమీఱు షహజి నవ్వుచు॥ 236

తే॥ “ఇట్టి మీయభిమాన మొక్కింతచాలు;
జాలు షహజీ యొకండ యీశత్రుబలము
బడలువడఁజేయ; సేనతోడ్పడినఁ జాలు”
నన, మురారియు నతనిధైర్యమును మెచ్చి॥ 237

చ॥ “నడుపుముసేన, శత్రుబలనాశముసేయుము; నా సహాయ మె
ప్పుడువలెనన్నఁ దత్క్షణమ పుచ్చెద, నీకు నవాబుచెంత నా
కుడియెడ నున్నతాసనముఁ గూర్చెదఁ, గోర్కులు తీర్చెదఁ, దెగం
బడి విజయమ్ముదె” మృనుచుఁబల్కి, మురారి షహజి నంపిన॥ 238

చ॥ అఱిముఱినేగి వెన్నఱిమి, యాతఁడు మోగలుసేనముట్టి, చి
చ్చుఱపిడుగట్లుదాఁకి, పెలుచఁ గలఁచఁ, గెలుపాసలేక “యూ
పిరి గలదేని యుప్పుఁదినియుండగవచ్చు” నటంచు మోగలుల్
పరువులువెట్టి; రిట్లు తెగువఁ బలుమాఱులు దోలె వారల॥ 239

శా॥ డాబుల్గొట్టుచు మోగలులెగి “పరెండా” పొంతముఁముట్టి, “క
ర్కి” బాధించి, “నిజాము” దొమ్మిగొనుకోర్కె బల్కఱుఁముట్టి, పా
జీ బాహటముగా నెదిర్చె, దఱిమెఁ, జీకాకుగావించె; నీ
లో బీజాపురమందు మెండుకొనె గల్గొలంబు లొక్కుమ్మడి॥ 240

తే॥ పలుకుబడిమై బిజాపుర ప్రభుతనడుపు
మంత్రిని మురారిపంతు, నమాత్యుఁ “గవసు
ఖాను” నోర్వక యొంటిపాటూని, హత్య
సేసి రాకొల్పులోనున్న చెనఁటిదొరలు॥ 241

— ❦ నైజాముపై మోగలుల పునర్దండయాత్ర - పాడీసంధి. ❦ —

ఉ॥ తెక్కలులేనిపటివలె తీచ్చవడెన్ మహాజీ విభుండు; లా
వెక్కుచు మోగలుల్ సమయమెంచి బలమ్ములఁబెంచి, యొక్కటన్
దక్కను నెల్లమింగ బలితమ్మగు పూనికమించి, దిక్కులన్
చిక్కటిలంగ దండు నడిపించిరి దక్షిణ పీఠభూమికిన్॥ 242

మ॥ సరదారుల్ పదివేలు గొల్వొగ “సయిస్తాఖానుఁ” డొక్కంట, ము
మ్మరుండా “ఖాన్ జమనుండు” వేతొకట, మోగల్ సర్వసేనానులై
తరంగల్ వోలె బలమ్ముల న్నడిపి, చెంతన్ “చాలతాబాదు” “జు
న్నరున్” “గర్జీ” “నహమద్పరంబును” “బరెండా” నన్నిటిన్ ముట్టినన్॥

క॥ కనుచూపుమేర నెందును

గనఁబడి కేకిసలుగొను మోగలుసైన్యంబున్

గనుఁగొని, పాడీ నివ్వెఱఁ

గొని, యుద్ధముసేత మానుకొని, యిటు దలఁచెన్॥ 243

సీ॥ “కసివెట్టుకొనుచు మోగలుపాదుషా యఖం

డముగఁ బల్కెఱు దండునడిపె నిచట;

నహమదునగరరాజ్యము లోనఁ గుల్లెవ

ట్టుచు వెత్తురోడి గొడ్డుపడిపోయె;

బాపుగానున్న బిజాపురమంత్రీ ము

రారితోఁ దదుపకారములు దీతె;

ననవరతంబుఁ గయ్యములాడియాడి నా

బలములెల్ల నలంత సొలసిపోయె;

తే॥ నొంటితెగువఁ బైపడి మొదలంటఁజెడుట

సీతిగా” దని పాహజీ నిశ్చయించి,

బీజపూరునుల్తానుల పెత్తనమునఁ

బాదుషాగారితో సంధిచాదుకొలిపె

తే॥ గీ॥ అలనిజాములో నర్ధరాజ్యమునకన్నఁ
బయిగఁ గైకొని, మాహజీపట్టుకొన్న
గా యాటుదుర్గముల్ దనవిగా నాక్రమించి,
దండుమరలించి పాదుషా తరలిచనియె॥ 246

తే॥ గీ॥ జరుగుసంధిలోఁ బాదుషా సంగ్రహించు
కొనినరాజ్యముగాక, తక్కినదియెల్ల
సాయమొనరించి యాదిలుషాహి గొనియె;
నంతనైజామురాజ్య మిట్లంతరించె॥ 247

చ॥ అనుకొని నట్లుగాక కొఱియై తనకార్యమడంగ, మాహజీ
తనయునిఁ జూడనైనను బదంబు మరల్పకపోరి, పాదుషా
మనసుమరల్చి, కొన్నిబహుమాన చమూ ధన గౌరవాదులన్
గొని, రణరంగముల్ విడిచి, కొండాకతీరుబడిన్ దలంచుచున్॥ 248

మ॥ తనకున్ నిల్పిన సొంతజాగిరులచెంతన్ నిల్పియుండంగ, నా
తనిబల్మిన్ గనుచున్ బిజాపురపు సుల్తా నంతలోఁ బిల్వఁ బం
ప, నతం డచ్చటికేరి యందుఁ గలతల్వారింపుచున్ శాంతిని
ల్పిన, సుల్తా నదిమెచ్చికొం చతని సల్పెన్ దొడ్డసర్దారుగన్॥ 249

ఉ॥ సాటియొకింతలేనిబలశాలి షహాజి నవాబుపంపెఁ గ
ర్ణాటకదండయాత్ర; బవరమ్ములఁదేరిన రంగరాయఁ డా
మేటి నెదిర్చితాఁకె; గడిమించి కలంచి షహాజి వాని పో
రాట మడంచి, పూర్ణవిజయంబున వచ్చి, నవాబుఁ గన్గొనెన్॥ 250

[He entered the Bijapur service and gave up to the
Mughals his Nizam Shahi princeling, together with Junnar
and six other forts still held by his men. Evidently he got
good terms out of the Imperial Government.

Page 48. "History of Aurangzeb" Volume I.

Prof. Jadunath Sarkar, M. A. F. R. S.

సీ॥ మహామదాదిలుశాహి మహాజీపరాక్రమ
 మగ్గించి, మేటిమర్యాద సలిపె;
 గన్నడమ్మన గెల్చుకొన్నప్రాంతములెల్ల
 నతనిజాగీరుగా ననుమతించె;
 శ్రీ దనరాజ్యమందు “రత్నపురంబు” “దేవగఢ్”
 “మావళా” మొదలుగా మాన్యమిచ్చె;
 బేర్ని నీరానదీ భీమానదులమధ్యఁ
 గలదేశమున కధికారిఁ జేసె;
 తే॥ గీ॥ దనమహారాజ్యసర్వతంత్రములు నడుపఁ
 గుడిబుజమ్ముగాఁ గొల్పిచ్చి కుదురుపఱచె;
 నిటు బిజాపురరాజ్యమం దెలమిఁగొనుచుఁ
 జెలఁగె బల్మినిఁగల్మి పాజీవిభుండు॥

251.

ప్రథమాశ్వాసము - సంపూర్ణము.

శ్రీ Not long after, the districts of Ratanpore, Deogad, Kanakgiri and Raidurg were added to his jagir (already given in the Carnatic) and his Maharashtra jagir likewise received the addition of Indapur, Baramati and Maval. In addition to all this, the deshmukhi of twenty-two villages, in the Karhad district was conferred upon Shahji.

N. S. Takakhav, M. A.

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీపురబంధము.)

ద్వి తీయాశ్వాసము.

చ॥ జరిగిన సంధిమేరకు నిజామువిభుత్వ ముంకె; నగుచు
త్తరమునఁ గొంతభాగమును దక్కొనె మోగలుపాదుషా; బిజా
పురమునఁజేరె నందువిడిపోయిన దక్షిణమెల్ల; నంతఁ దా
మొరయుచు రెండురాజ్యములు నొండొకటిక గబళింప మేల్పొనె॥

క॥ ఈరెండు రాజ్యములను మ

హారాష్ట్రం బడఁగియుండె, యమునా గంగా

పూరాంతర్లీన నిరా

కార సరస్వతీయవోలే గణనా గుణమే॥

2

మ॥ ౧॥ అమితప్రాభవతా మహారథులు పెంపారక మహారాష్ట్రరా
జ్యము మున్నేలిరి, - దక్షిణోత్తరము కృష్ణా తాపతీ మధ్యభా
గము, పార్వాపరదిగ్విభాగము “వెయింగానా” నదీభాగ ప
శ్చిమవారాన్నిధిమధ్య; మియవధి నిల్చెన్ నాటికి నేటికి॥ 3

తే॥ కొంకణము, సహ్యాపర్వతక్షోణి, దాని

తూర్పు పీఠభూమియు, నిన్నిదొరసి కొనుచుఁ

దత మహారాష్ట్ర రాజ్యాభిధాన మందు;

నిదియ రంగస్థలము మనచదువు కథకు॥

4

¶ the name Maha-rashtra was confined to the Western edge of the Deccan plateau, bounded on the north by the Tapati, on the south by the upper courses of the Krishna and on the east by the Sina.

సీ॥ * ఒకగీత, - “నందోడు” నుండియు సాత్పురా
 కనుమలవెంటఁ దూర్పునకుఁబోయి,
 యట “వెయింగానా” మహానదివెంట ద
 ష్టీణము “వార్ధా” నది; జేరుదాఁక
 నడిచి, యచ్చటినుండి పడమర “మణిఘరు”
 “మాహారూఁ” జేరుచు మరలి, దక్షి
 ణమున “బీడారు”కు నడిచి, యాపైని ప
 శ్చిమము “పోలాపూరుఁ” జేరి, యచట
 చే॥ దక్షిణముమల్లి, కృష్ణనుదాఁకి, వక్ర
 గతిని మూలగా “గోవా”ను గలియవలయు;
 నుత్తరమునుండి యీరేఖ నొదిఁగియున్న
 ధర మహారాష్ట్ర, మహారాష్ట్ర తటము వఱకు॥

5

సీ॥ అటు పశ్చిమాంబుధి, యిటు సహ్యా పర్వతం
 బీరెంటి నడుమ విస్తారభూమి
 కొంకణదేశమై కొమరారుఁ, బొడవుగా
 నుత్తర దక్షిణా భ్యున్నతమయి;
 వైరుపచ్చల కంత సారవంతముగాని
 వెలినేల గులకతాల్ గలదియైనఁ,
 బలురకంబుల పూల పండ్ల గుత్తులువ్రేలు
 రమ్యత రోద్యానరాజి గలదు;
 తే॥ ఎండలో వానలోఁ దపముండియుండి,
 దైవమునునమ్మి జీవితాధ్యాయ మెట్లొ
 జరుపు నిరుపేదరైతు కాపురము లిచటఁ
 గలవు, గుడిలేని శంభులింగముల కరణి॥

6

చ॥ ఉఱుముచుఁ బశ్చిమాంబునిధి యూర్విక లొండొరుఁ ద్రోపులాడఁగా
బెరసినయుప్పు, సహ్యాధరపెట్టిన కందలుఁ గాయగూరలున్
బరువపు జీవనంబు నడుపంగ, స్వతంత్రత సొంతహక్కు-గాఁ
జెరిగినవీరులై ప్రకృతి పెంచిన బిడ్డలు వొల్తు రచ్చటన్॥ 7

ఉ॥ కొంకణరాజ్యమున్ నిలుపుకోట, సముద్రము పొగు నాఁపఁగా
నుంకువ గొన్న మేటి, రవియుగ్రత మాపెడు మాంత్రికుండు, ప
ర్యంకమునందు నాడెడు తరంగిణులన్ గని యుబ్బు తండ్రి, ని
శ్శంకపు “మావళా” నెలపు “సహ్యాము” కొంకణమంటి-రాజులున్॥

మ॥ మన కీ సహ్యా మహా మహీధరము సమ్మాన్యంబు; శ్రీదేవి శం
భునియిల్లా లిట శ్రీ “నేకవీర” యనఁగాఁ బొల్పారు. నీశైలకుం
జ నితంబాంత దరీ ఝరీ తటములన్ జాగ్ర న్మహారాష్ట్ర వీ
రుని హుంకారము మూలమూల నుటిమెన్ రూక్షక్రియా భీలమై॥ 9

చ॥ పలితముతా దినాంత రవిభానుల బంగరువీరుడేలు లో
యలు దరు లొప్పు నీగిరి తటాగ్రము లెక్కుచు, మావళేలు దా
పులఁ దొనఁకాడు పశ్చిమ సముద్రపుఁ దుంగతరంగపాళి ము
స్కలుగొను గాలికూసగమి కొఁగిభులన్ రమియింతు రెంతయున్॥

ఉ॥ సాద్ర నగంబు తూరుపుదెసన్ వరుసన్ గిరిపాద మంటి, య
క్షుద్రములైన దుర్గములు శోభిలుఁ; దొంటిన్మపుల్ స్వరాజ్యమున్
భద్రముఁజేయఁ గట్టి: రివి పాడటి నేడు సపత్న మండలీ
ముద్ర వహించె జీమగమి పుట్టలు పాములకైన కైవడిన్॥ 11

శ్లో॥ విపులే విపులాదేవీ కల్యాణీ మలయావరే!

సహ్యాద్రావేకవీరాతు హరిశ్చంద్రేతు చంద్రికా॥

“దేవీభాగవతము” 7 స్కంధము, 30 అధ్యాయము, 66 శ్లోకము.

సీ॥ పగడాలదండ చెల్వము మించు నాదుర్గ
 వితతికిఁ దూర్పుగాఁ బీతభూమి,
 “తపతి” “యింద్రాణి” “శతమి” “భీమ” “సీర” “కృ
 వ్య” యు నాటలాడెడు చలువనేల,
 “భాండుారు” శిఖర “భాస్వానాథ” “మంబికా
 నాథ” మఱ గిరుల నందమగుసీమ,
 పావనక్షేత్రముల్ “పండరి” “నాసిక”
 “తులజ” “కొల్హాపురి” వెలయు నెలవు,
 తే॥ నదుల గట్టుల గుట్టుల నెదిగి యొడుగు
 ఫలితవనరాజిఁ గనుమించు నొలుపుఁగాని,
 పండి యొఱగిన పచ్చని పైరులిచ్చి
 కడుపు విందులుసేయఁ బాల్పడని దయ్యె॥ 12

❖ మహారాష్ట్రులు స్వభావ - వృత్తి - పరిస్థితులు. ❖

క॥ ఇట్టి మహారాష్ట్రము సిరి
 పట్టయి, శౌర్యంబు విడిదిపట్టయి, యరులఱ
 నెట్టుచుఁ గీర్తికిఁ బట్టము
 గట్టెఱ జనరంజనానుగత వైఖరులఱ॥ 13
 తే॥ దక్షిణోత్తరములనుండి ద్రవిడు లార్క్య
 లిందుఁ జేరంగ, నందఱు నేకమగుచుఁ
 గ్రామముగా మించి యొకమహారాష్ట్రజాతి
 యందుఁజేలు వారె మిశ్ర గుణాశ్రయముగ॥ 14

ఉ॥ ఆర్యులరూపు - ద్రావిడుగుణాతిశయంబు - నిసర్గధైర్యగాం
 భీర్యము - లేకరూపతను బెంపంగ, దక్షిణపీఠభూమిలో
 నార్క్య లకన్న ద్రావిడులకన్న దృఢాంగు, లుపాత్తసాహ సా
 దార్యులునై జనుల్ యశముఁదాల్చిరి దుర్దమకార్యధుర్యత॥ 15

- చ॥ విడువని నైవభక్తి, తమపెద్దలనాటి పవిత్ర ధర్మముల్
నడిపెడు జాతిరక్తి, యెరు నమ్మక సేగి దమించి జీవిక
గడపు స్వతంత్రశక్తి, కొఱగాములనోచ్చి మతంబు దేశమున్
బుడుకు నురుప్రసక్తి, యివి పుట్టుకతోడనే పుట్టెవారికి॥ 16
- ఉ॥ మంచితనంబు నమ్మకపు మాట హితంబొనరించురీతిఁ గా
నిప్పించినవారికిన్, దెగువఁబెంచి శరీరముఁ బ్రాణమైన న
ర్పించి శుభంబుసేత, గికురించి నికారముసేయువారి సా
ధించి నిజంబుదెల్పి పగదీత, మరాటులకున్ నిసర్గముల్॥ 17
- మ॥ గుములౌ కొండలయున్ని; వాహినులు పెక్కుల్ పొంగి పారాడుటన్
సమ నిమోన్నత మూషరంబు నుపలచ్చన్నంబు నిస్సారమై
న మహారాష్ట్రమునన్ జనుల్ మనుదు, రెండన్ వానఁగొల్వండి దు
ర్దమ యోగంబున నైహికంబుఁ బర మంతర్వహి సాధించుచున్॥ 18
- చ॥ నదులు మహీధరంబులు వనంబులుఁ దల్లియుఁదోడునీడగా
నెదిగినవారలై, జను లకృత్రిమ నిష్ఠురవృత్తి జీవనా
భ్యుదయ పరోపకారముల నోమెడుచో మెయిఁబొంగు ఘర్మబు
ద్బుదములమొగ్గలన్ జదిమి, దోయిలివట్టుదు రర్థమెత్తుచున్॥ 19
- చ॥ విరియని భాషలో నొడుఁగు విద్యలు, చిత్తముకంటెఁ జేతికిన్
బరిచితమైనవిద్య లొకపాటిగ నేరిచి, కావ్యబంధముల్
విరచన సేత కంటె, మదివిప్పి రసంబునుగుప్పి, భావనా
పఠణతిఁ దంత్రులన్ గలిపిపాట మరాటుల కాటయై తగున్॥ 20
- మ॥ వ్యవసాయంబును కూలినాలి పనులున్ వాణిజ్య ఖైషజ్యముల్
వ్యవహారంబులు వృత్తి విద్యలును బూర్వాచార ముద్యోగగా
రవముల్ వారును వారుఁబొందిరి మహారాష్ట్రంబునన్; యోగిభా
గవతుల్ మిగిచిరి గొంద, అందఱ నమస్కారంబులన్ బొందుచున్॥

శా॥ “గోసాయి” “బయిరాగి” “సాధు” వను శాస్త్రుల్ నైష్ఠువుల్ నైవస
 న్నాస్యసుల్ దేశికుతాచు, నేకులమువారైనా మతాచార్యులై
 వాసింగాంచిరి; వృత్తిబట్టి కులముల్ వ్యాపించి యంతున్న, వృ
 త్యాసంబు గొన, రందఱొక్క తెగవారై సంఘ మర్యాదలక॥

తే॥ హైందవ మతంబులోని జీవాణువులను
 బాటలను బద్యములనింపి పాడికొనుచు,
 సాధుజనులు బైరాగి గోసాయి గములు
 గాదె వోసిరి భక్తియాగామి రక్తి॥

23

*** దక్కనులో బహమనీరాజ్యములు - పరిపాలన. ***

క॥ ఈరాజ్యమేలుచుండిరే
 నేరుపునై నిపుడు “బహమనీ” సులతానుల్;
 పౌరుషము విరియఁ జమ్మి, మ
 హారాష్ట్రులు తోడు నీడలై సాయపడక॥

24

ఉ॥ దక్కను భామినీదొరలు తామటు యావనులయ్యు, నెయ్యముక
 మక్కువఁజూపి హైందవుల మానసముల్ తనివొందఁ జేయుటల్
 పెక్కుతెఱంగులై, సవతి బిడ్డలు, కౌరవపాండు పుత్రుల
 ట్లొక్క కుటుంబమందలి యయోమయతల్ గనుచుండి రెంతయుక॥

ఉ॥ † కన్నెలఁ బెండ్లిచూడి, యధికారము లిచ్చియు, గొందఱు నే
 యన్నెముఁ బున్నెమెంచక; సహసన భోజన పానరక్తి మీ
 ఆన్నటి యించి; వారి బయిరాగుల వీరిఫకీరులక సమా
 నోన్నతి గౌరవించి, రిటు లొండొకనెయ్యము నామతింపుచుక॥ 26

† “The Mahomedan rulers in the Deccan took Hindu wives in their harems.” (Page 31)

“Some Mahomedan Fakirs have been ranked with the Hindu saints in general veneration and there are some saints who are venerated by both communities alike.” (P.24)

Rise of the Maratha Power by M. G. Ranade.

శా॥ “ఈరాజ్యంబిది మీది, యేల్బడియు మీదే, మాకు సుల్తానులక
బేరొక్కం డదిచాలు, నెల్లరును దృష్టి బొంద నేలింపుఁ”డం
చూరక బల్కెడు నా నవాబుల సుహృద్ద్యోగంబు స్వాక్షైక లా
భాపూఢంబని యన్వయించెబ్రజ; యారా! రాజ్యమెభ్యంగిదో॥ 27

తే॥ మంచి తనముఁ జూప నశక్తిమించుఁ; బరుసఁ
దనముతోడ నత్మప్తి తప్పనిద యయ్యె;
మనసు ప్రేమింపవలెఁగాక మాటవరుసఁ
దేనపూతల రాజ్యంబు తియ్య నగునె! 28

సీ॥ † ఆదృతిలేని మతాచారములఁ జూచి,
యరయని దేవాలయములఁ జూచి,
విఠిగెడు జాతీయ విద్యలగతిఁ జూచి,
ఖిలమైన వృత్తి విద్యలనుజూచి,
పన్నువసూలు దబాయ్పులను జూచి,
ఫలమీయఁగాలేని పొలముఁ జూచి,
కడు పోమఁగాలేని కాపురంబులఁ జూచి,
మొఱ లాలకింపని దొరలఁజూచి,
తే॥ నిలుపు మాటిన వేషభాషలఁ దలంచి,
పొదుంగుఁజేసిన పరమతాభ్యుదయ మొంచి,
కన్ను గూర్కెడు స్వమతంబుఁ గాంచలేక
యుడికిపోయె మరాటుల యెడఁద లపుడు॥ 29

† “The history of the Deccan Sultanates is a long tale of intrigue and wars, not relieved by a single act of real benevolence to the people consciously undertaken. Even judged by the standard of public morality prevailing in that age, we are forced to conclude that the Hindus who formed the bulk of the population were most cruelly treated and

చ॥ మొదవును లేగ మూతివిటుపుల్ గనకుండగ సంతరింపుచున్
బిదికినఁ, గుండపాల్గురియుఁ; బెట్టక ముట్టక త్రాటఁ గట్టుచున్
బాదుఁగును గోయిచో రుధిర పూరము జాటదె? యిట్టి యేల్బడిన్
మెదిగిన రాజులున్ బ్రజలు మేలిమిఁదాలిమిఁ బొంద నేస్తురే॥ 30

ఉ॥ తీతని యుమ్మలో మునిగితేలుచు, నాటి మరాటులున్ “శిలే
దారు” ‘హావాలుదారు” ‘సరదారును’ ‘మాన్సబుదారునున్’ ‘ముజం
దా’ రనుపేరఁగొందఱు, స్వతంత్రులు జాగిరుదాద్లు వైతులన్
బేరులఁగొందఱై, మదిఁ దపించి రతంత్ర పరాశ్రయంబులన్॥ 31

ఆ॥ వే! తల్లిలేని దూడ తడవుచు, నేయాపు
పొదుఁగునైన మూతిముట్టఁబోవఁ
జుఱుకుఁగాలివేటు కఱకుఁగొమ్ముల పోటు
గాక, కడుపు నిండు కరణి గలదె॥ 32

శా॥ “స్వాతంత్ర్యంబునఁబుట్టి చావవలె” నన్వారల్ మహారాష్ట్ర) లీ
రీతుల్ గొందఱుమెచ్చ కొక్క పెరదారిన్ దీసి; రేకొందఱో
యోతప్రతము లెంచ కాదొరల యుద్యోగంబుసాగించి; రు
ఱ్ఱాతల్వో నెదురొడ్డ నీయలలు తా మొండొండు తాపాడుచున్
క॥ కడుపునకై కౌలీనత

నడఁపంగా నిష్టపడని యభిమానధనుల్
పడఁతులతోఁ గొడుకులతో

నిడుమఁ గుడిచి రడవులన్ మహీధరదరులన్॥ 34

oppressed beyond measure.” “A History of India - Part II”
P., 135, C. S. Srinivasachari & M. S. Ramaswami Aiyangar.

† “Everything, therefore, seemed to be leading up to one inevitable end — the ruin and the devastation of the Hindu Province, the annihilation of their old royal houses, the destruction of their religion, their temples, their cities.”

“A Forgotten Empire” Mr. Sewell.

సీ॥ కావిగుడ్డల బూది కఱకు మైపూతల
 రాజరాజచ్ఛాయ గాజవాఱఁ,
 గాయగూరల వృటకట్టెల నుఱుమాడి
 వజ్రాయుధపు టుచువాఁడి మగ్గఁ,
 గాలిగజ్జలు చిట్టికరతాళములు నవ్వ
 దొరమగంటిమి యుమ్మఁ గరఁగిపోవ,
 గుఱ్ఱాల నదలించి గోవుల సవరించి
 రాచపుట్టువు కొండతాల మఱుఁగ,
 తే॥ యతులు, పేదరైతులు, భక్తతతులు, పసుల
 కాపరులునై మహారాష్ట్ర భూపు లిపుడు
 నాటి యజ్ఞాతవాస పాండవులు వోతె
 నుడికిపోయిరి గూఢాగ్ని హోత్ర దీక్ష॥

35

సీ॥ ఎఱ్ఱదోలెడునాథు నెడమగా నొడిఁగట్టి
 చదునార విత్తనాల్ చల్లునపుడు
 మూన్నెల్లపాపని మూపుజోలెఁ దగిల్చి
 తెగని లిక్కులఁ గల్పుదీయునపుడు
 నడిమింట మండు నెండలకాఁకఁ గమలుచుఁ
 గొడవండ్లఁ బైరులు గోయునప్పు
 డెదిరి పంజలుదీర్చి యిరుత్రాళ్ళ బిగియించి
 ముడిగడ్డిమోపులు మోయునపుడు
 తే॥ ముంగురుల ముంచి చెమ్మటల్ మొగమునిండఁ
 బెదవి కమలించి యెగయూర్పు లెద బిగింప,
 ఆ “మరాఠా” కుటుంబిను లడరుటగ్గిఁ
 గడఁక సాగించి రబీచార కర్మదీక్ష॥

36

—+ శివాజీ జన్మమునకుఁ బూర్వరంగము. +—

క॥ తమవారి చెయిదములకుఁ

గుములుచుఁ, బయివారి యెడను కుడి చూపులకుఁ

గమలు మహారాష్ట్రముపై

నమరె నపుడు మొగలు దండయాత్రలు కట్టె॥

37

ఉ॥ ఏ శుభలగ్నముం దడుగులేసిరొ దక్కనుపైనఁ దొల్లి ఢి
ల్లీశులు: నాటఁగోలె వెరవేది మహారథరాజ్యలక్ష్మీ శో
భా శిథిలాంగకంబులఁ దపస్వినియై, పచరించె జీర్ణ ప
ద్మాశన దావసేవన గుహంగణ జంతుసహాధివాసముల్॥

38

మ॥ చిలుముంబాయఁ గటారి నూతికొని, “ఖిలీ” బిడ్డతొరుష్కు సే
నల పాదాహత ధూళిధూమములు మింటకబామ్మఁ, దత్కూరతా
జ్వలనజ్వాలల హైందవప్రజల సర్వస్వంబు వేల్చించుకాఁ
కలు నాడుక “సినిమా” ప్రదర్శనములై కన్నట్టై నవ్వారికి॥

39

మ॥ ఖిలీజీ వంశమువారి దారిఁగొనుచుక గ్రేట్టై, “తుగ్ల” కులుల్
పెలుచక దండులుదోలి దక్షిపుటర్విదొక్కి; రవ్వారి సే
తలకుఁ జాతిమతావరోధముల కద్దంబైన విఖ్యాతగా
ధలు కీర్తించిరి దక్షిణోర్విజను లంతస్తాప మేపారఁగ॥

40

తే॥ పుష్లవో - బోని పెనుగంటువోలె, దొంటి

యవనుల దురంతములగుర్తు లడఁగ లేద,

మరల నవ్వని గాయమ్ము పఱచునట్లు

“గింగు” రనిమోసె మొగలు ఫిరంగిగుండు॥

41

మ॥ ఖీ చనినాఁ డక్కరు చల్లఁగా మిణుగులుల్ సంధించి, మామంచివాఁ
డన; నవ్వని రగుల్చినాడు సెగ లల్లార్పక జహంగీరు; త
త్తనయుం డాసెగలెల్లఁ బై జెరుగుచుక దండెత్తినాఁ; డిట్లు ద
క్కనులోదొంటి దురంతముల్ మరల నిక్కఁజొచ్చె నానాటికి॥

§ “A new danger threatened the country in the attempts.

చ॥ శ్రీ ఇవి యొక నాటి దుండగములే! తరముల్ బడి మూడునాల్గుపైం
దవుల మనంబులకదవిలి, తాకినచో బాగరాజి మంటలక
గవియుచు, నందునందు సుడిగాడ్పులదేలుచు, మానస వ్యధా
దవ దహనంబు నలెసలదట్టై మరాటులనాట నాటికి॥ 43

తే॥ పసులకాపరి గుడిసెలో, బంటకాపు
మనసులో, వీరయోధు కన్యనలయందు,
నల మరాటా కుటుంబము దన్నియెడల

బ్రాకి, స్వమతాభిమానంబు పాదుకొనియె॥ 44

చ॥ అదనపు పెండలక బఱియలై, తొలుకారునబొంగి, నాగటక
మెదుగుచు, నెర్వులకబలిసి, మిక్కిలి మొక్కలువాసి, నానలక
బడునయి, విత్తనంబుగొలుపకదగి, దక్షిణభూమి నేటి క
భృదయమువేచియుండె మనసాగి మహాపురుషావతారము॥ 45

చ॥ మెఱుపులవంటిచూపు, నులిమీసల బుగ్గలనంటు గడ్డపు
బరుజులు, ముళ్ళకన్నోమలు పర్వత, జేగురుగొన్న మోముతో
దురగమునెక్కి నల్లడల దూకు మహారథు ధర్మరక్షణ
తురతకుఁ బూర్వరంగమగుతోవలు పెక్కులుదోచె నీగతి॥ 46

made by the Delhi Emperors, from Akbar to Aurangzeb, to extend the Mahomedan power again to the south of the Narmada and the Tapti rivers." (Page 36)

శ్రీ "The new Moghul invasion threatened the land.... the like of which had not troubled their ancestors three centuries before. Those three centuries had left lasting memories of past horrors and justified apprehensions of the renewal of the fanatical intolerance and cruelty which the Mahomedan Conquerors, left to themselves, were so prone to exhibit in their dealings with the people of the country."

P. 45 "Rise of the Maratha Power" by M. G. Ranade.

సీ॥ ఆది శిశోదరాయఁడుఁ దత్కులంబువా

రేలునాఁడు కుమల్ల నెసఁగిమించి,

రాష్ట్రకూటులు మహారథులు వాలించునాఁ

డంకురించి చివుళ్ల నందగించి,

దంతిదుర్గాది భూధవుల యేల్పడినాఁడు

మూవప్రాయపు నిండుమొగ్గఁ నొడిగి,

యాదవప్రభుల రాజ్యమునాఁడు కమియ మాఁ

గిన పండ్లబరువునఁ గొనలువిరిసి,

తే॥ యల మహారాష్ట్రరాజ్య కల్పాగమంబు

భామినీరాజ్యవాత విధ్వస్తమయ్యెఁ;

¶ జెదరె బీజముల్, దక్షిణక్షేత్రమందు

మొలచె సహ్యాద్రిభవ నదీజలముచలువ॥

47

చ॥ మొలచిన మొక్కలందు బలుపుక గనుచుక, వడిదేలు కాండతో

నలముచు, నూఁగుదేలు చిగురాకుల నిక్కినమొక్క, - భోస్సలే

కులచిత పూర్వపుణ్యములకు న్నెలవై † శివనేరు కోటలో

నలకొనె, జీజియా పొదుపు నిండిన పొత్తిటఁ బ్రోదిఁగాంచుచుక॥ 48

ఉ॥ లట్టి యుదీర్ణ దేవగిరి యాదవరాజ మహాన్వయంబునక

బుట్టి, శిశోదియాంక రసపుత్ర కులీనుని భోస్సలే విభుక

బట్టిన పీఠయోష, దురుపప్లవ ఘూర్ణితచిత్త, జీజియా

పట్టినఁ బెంచుచుండె బులిపాల మగంటిమి నుగ్గుపెట్టుచుక॥ 49

¶ "The Maratha power had been already created, though scattered in small centres all over the country."

† "The seed was sown for which the ground had been prepared for more than three centuries ... when Shivaji ... was born at Shivaner." (Pages 38 & 39)

"Rise of the Maratha Power" by M. G. Ranade

సీ॥ తలయంటి నీర్వోసి తడియార్చి పొగయించి
 తిలకంబు నుడుటిపైఁ దీర్చునపుడు
 నొడిఁజేరి పైఁటలోనొదిగి మ్రోగన్నులఁ
 జనుదాపు సుతుమోము గ నెడునపుడు
 నాటబొమ్మలకు మోకాటఁ బారాడుచో
 ఆకిక్కివేయుచు నెచ్చరించునపుడుఁ
 “జందమామా! రావె! జాబిల్లి! రా!” యని
 పిలిచి, పాల్కువ్వఁ దిన్నించునపుడు

తే॥ జీజియాబాయి పెద్దలచేత విన్న
 చిత్తముననున్న యవతార చిహ్నములను
 దనయుచూపులో నవ్వులోఁ దడవికొనుచు
 నిలుపుతెప్పలఁ గబళించి నెమరువేయు॥

50

తే॥ పూలపొత్తిలిఁ దొట్లలోఁ బుత్రునినిచి
 పోరుమాన్పించి, నిద్దరపుచ్చునపుడు
 విరివిగన్న మహారాష్ట్ర వీరచరిత
 లాలపించుచు జీజియా జోలఁబాడు॥

51

చ॥ నడువగనేర్చి, ముద్దులుగొనన్ జటిపల్కులు వింతలూరఁగా
 నుడువగనేర్చి, యాటల ననుంగులవెంబడిఁ బుట్టచెండులన్
 విడువగనేర్చి, హానియొదవించెడుప్రాణి యదెట్టి వైనమున్
 బొడువగనేర్చి, తల్లి ముదమున్ గనుచుండ శివాజి వర్ధిలెన్॥

52

నిద్దరవాయ బాలతరణిన్ దొలికూతలలేపి, కాలు క
 న్నద్రీ జగంబుచూపి, హిత మారయఁజేసెడు మాత జీజియా
 ముద్దుకుమారు వెంటగొనిపోవు, నటన్ శివనేడుకోటలోఁ
 బెద్దలనాఁటినుండి యిల్లువేల్పుభవాని నమస్కరింపఁగన్॥

53

తే॥ కొండవరుసల శివనేరు కోటచుట్టు
గుహల నొక్కటఁ గొలుపున్న గుఱ్ఱవేల్పు
గణపతికి మ్రొక్కుఁదల్లితోఁగదలి శివుఁడు
భావికృతులకు విఘ్నముల్ వ్రాయకుండ॥

54

ఉ॥ తా నొకరాజు, మేటిసరదాగులు కొండలు, కొందఱున్య రా
త్సేనలుగాఁగ బాలురను జేరిచి, పూహము లొడ్డి, దుర్గసం
తానము లెక్కి, భేదనవిధానములున్ విజయేదిరాను సం
ధానము లాటలాడెఁ బిననాఁడె, శివాజి భవిష్యదర్శముల్॥

55

మ॥ కనుదానిన్ వినుదానిఁ జెప్పకయె చక్కన్నేర్పు ధీశాలితన్
గని దాదోజి శివాజి మెచ్చుకొని ప్రక్కన్ జేర్చి, యాడించుమె
ల్పున వాఁయన్ జనువంగ, సంకగణితంబున్ గూర్చఁగానేర్చి, యొ
య్యన రాజ్యాంగవిధానముల్ వినిచెఁ బ్రత్యక్షానుమానామలన్॥

మ॥ కలతన్ జెందెండు నాత్మదేశమతముల్ గాపాడ, శస్త్రాస్త్ర వి
ద్యలుఁ జాణక్యతపంబులున్ జనువు విద్వాంసుల్, మహారాష్ట్ర పీ
ఠులు వేదాంగములెత్తి యర్థముల మార్పున్ దీర్చు చర్చించు తా
తల తాటాకులమీఁది గంటముల వ్రాతల్ గోతలున్ మెత్తురే॥ 57

ఆ॥ వె॥ ఆత్మదేశ గౌర వాభ్యుదయంబుల
నామతించు జీజియా వధూటి
తనయు గుణగణంబువిని, చిన్నికథలుగాఁ
బూర్వ పీఠ చరితముల్ వచించె॥

58

మ॥ చనవారన్ దొడఁజేర్చి మైనిమిరి జీజా పుత్రు నగ్గించి, ప్రా
క్షనగాధల్ వినిపించునప్పు డతఁడుత్సాహంబునన్ బొంగి, దు
ర్జన శిక్షాపర పీఠవిక్రమకథా సంక్రాంత దుర్దాంత వ
ర్తనుడై మైమఱ పండుఁ, గాళియ ఫణాగ్ర వృగ్గివాట్యంబులన్॥ 59

సీ॥ “అతిథిపూజకుఁ గుటీరాంగణ మేతెంచు

పతిదేవతను జెఱవట్టికొనియె”

“దగు పెద్ద కొలువులో ధర్మాసనముచేతఁ

జెరలాడి మగనాలి చీర లొలిచె”

“బసుపు గుడ్డల పెండ్లి పడుచు మెర్వడి నాఁగి

కుత్తుకఁ దెగఁగోయఁ గత్తిమాసె”

“నద్దమందైన నీయతివ జూపింపవో

యని, దండుగొని కోట కగ్గిపెట్టె”

తే॥ నను పురాణ కథాగీతు లాలపింప

వినుచు, దద్భావ భావనావేశపరతఁ

గంట వేడిసి రూర, మై గగురువాఱ

నడరి ఘూర్ణిల్లు బాలవీరుఁడు శివుండు॥

60

చ॥ శివు నవతారమేయని వచింపగనొప్పు శివాజి, ప్రాగ్భవో

ద్భావమగు భక్తిసంపదయుఁ దల్లియొసంగు మతాభిమానమున్

బువువెడలించుతావివలె బొంగిన సాహస ధైర్య శౌర్య శా

రవము తెలర్పఁగాఁ జిటుతప్రాయపు టాటల మేలిమిన్ గనె॥ 61

—+— పాజీపరిస్థితి జీజీయా శివాజికె దెల్పుట. —+—

తే॥ శివుని యీ యాటలెల్ల పాజీవిభుండు

మొగలు దండుతోఁ దలపడి పోరుచుంటఁ,

గంటితోఁగాక మనసుతోఁగాంచుచుండె

నోడుగెలుపుల నుయ్యాల లూఁగికొనుచు॥

62

తే॥ ఓటమిని మింగి గెలుపున నుచికి, మొగలు

దండు పాజీనిఁ బలుమాఱు దఱిమికొనుచుఁ

బ్రజలఁ బీడించి గగ్గోలు పఱచుచుండ

గళవళంపడె న్నాఁడు దక్కను ధరిత్రి॥

63

తే॥ తన్నుఁగారించి, పాజీనిఁ దఱుములాడి
ప్రజల నుడికించు మొగలు కర్కశత నెంచి
జీజియాబాయి యెడఁదలోఁ జింతఁ దవిలి
యురియుచుండె; నిట్లుండఁగా నొక్కనాఁడు॥

64

ఉ॥ ఆటల బాలురక గలిసి యాడుచు బాలశివుండు, వీధులం
దోటమొగంబులక జనము లొండొకరు గుమిగూడి, ముందుభో
రాటము, లందుమోగలుల యాగడ, మిప్పుడువత్తురేమొ య
న్మాటలు విను, డెందము కుమారిలఁ దల్లినిఁజూడ నెంచుచుక॥ 65

చ॥ సరగున మేడకుఁజని, విషాద మలీమసమైన మోమునక
గొరలిన చెమ్మటక గరఁగు కుంకుము చాటలుగట్టి. చెక్కులక
దొరఁగెడు నశుఁపూరములతో డిగజాట, విఘ్నార్జితాక్షులక
బటపెడు జీజియాఁగని శివాజి కుతార విదారి తాత్కుడై॥ 66

మ॥ “జనసి! యేమిది? బిడ్డతో గిరిగుహఁ స్వచ్ఛంద నిష్పందతక
గను సింగంబును తెచ్చుకొట్టి బ్రతుకంగా నెవ్వఁడాహించె? నీ
కనుసోనల్ గురియించి దప్పి నడఁపంగా నెవ్వఁడాసించె? నిం
డిన కుండక దొనఁకించు గాలితుటుముల్ నేఁడిందు రాపాడెనే?” 67

చ॥ అని యొడిఁజేరి పైచెఱఁగు నద్దచుఁ గన్నులయాటలొత్తి, మో
మెనసెడుచూపుతో ననునయించు కుమారునిఁ జూచి, జీజియా
కునుకఁగనున్న దీపమునకుక జము రందినయట్టులై, మనం
బునఁ జెరలాడు వేఁడివగపుక డిగమింగుచు, నిట్లువాకొనెక॥ 68

మ॥ “తనయా! నేఁటికిఁగల్గె నామనసువంతల్ దెల్ప - నూఁకొట్టి; ‘నుం
డెనొ లేదో జగమెల్లనిండిన భవానీమాత, నా ప్రార్థనల్
వినలేదో’ యనుకొంటి; దక్షిణ ధరావిర్భూత జేమూత దు
ర్దినములోవోవ, జపారుణారుణ ముష్కశ్రీ దోచినట్లయ్యెడుక॥ 69

శా॥ అన్నా! దక్షిణ భారతోర్విని జనం బాబాలగోపాలమున్
గన్నారన్ నిమరించిరే? పిడికె డన్నులైన నిశ్చింతగాఁ
దిన్నారే? 'యెపు డెల్లువైబడునొ యుద్వృత్తి మొగల్గిండు' లం
చున్నా రాపునుదాపు లేనిప్రజలై యుత్సాహమున్ బాయుచున్॥

ఉ॥ ఈ దవకీల లాఁగి యెమరెత్తులఁబోరుచు, నీమతండ్రి తో
డేది కుటుంబమేది నిలుపేది శ్రమంపడుచుండ, నారిఁ గా
లూఁదఁగనీకయే తఱుముచున్నది మోగలుదండు దేశ మం
దేద యొనర్చి; యింత మిడిమేల మిదేలని యుమ్మలించెదన్॥ 71

మ॥ అయి దా తేఁడులవాఁడ వీవెఱుఁగ, వన్నా! మొన్న మోగల్ చమూ
చయముల్ గత్తిఁ గటారిదూసి కసిమించన్ డాసి, మీయయ్య నే
బయలన్ నిల్వఁగనీక తోలే, నటుపైఁ బంతంబు సాధింప నా
పయికిన్ దూఁకె, నిఁకేమి వల్కుదుఁ? దలంపన్ మేచు గంపించెడిన్॥

సీ॥ ఉదరమునంట నిన్ బొదివి, మర్కటివోలె
బ్రతిదుర్గమున కెగఁబాఁక లేక,
బావురుగాని యాపదఁబాప, రాచిల్క
వలె బంజరమున ని న్నిలుపలేక,
కంసు కటారిసోఁకఁగనీక, వసుదేవు
వలె గోకులముఁ జేర్చువాఁడులేక,
పులివాతఁబడు గోవువలె, లేగదరిఁ జేరి
దిక్కులేని తనంబు దెలుపలేక

తే॥ యలసిపోయితిఁ; 'దోడు లేనైతి' ననుచుఁ
గుమిలిపోయితి; మొగలు కక్కుఁజీతి నెదిరి
ధిక్కరించితి; 'నీతికై తెంపునేయ
నొక్కఁడు లేడయ్యెనే' యుచు నుడికిపోతి॥

ఉ॥ దేవత లాపువచ్చినగతిన్ బిసతండ్రియుఁ దమ్ముఁడుండి, యా
 యా వివరమ్ములాడి హితమాడి తెగంబడి దేవురించి, నా
 జీవములిచ్చి; రీపాదుపు చిక్కనిచో, శివనేరుకోటలో
 నీవును నేనును న్గలిసి, నేఁడు మొగమ్ములఁ జూచికొందుమే॥ 74

చ॥ ఇది యొక్కడే తలంప వచియింపః నిజాము నవాబు మోసపుం
 జదుగుల నీదుతాత లుకజేఁ దనకొల్వుకుఁ బిల్చి, భృత్యులన్
 బాదువఁగఁజేసి, గొట్టియలఁబోలెఁ గుటుంబమునెల్లఁగూల్చె. నీ
 చిదగొద లిట్టిరోతలు నశింపవె హైందవభూమి నెన్నఁడున్॥ 75

ఉ॥ † కన్నులపడువై తనుపుఁగాంచిన గోవుల నిండుపైరులన్
 గన్నెల విప్రులన్ జెఱచి, గండతనమ్మునఁ గాడు బీడుగాఁ
 దన్నుచుదున్నుచున్ మొగలు దండులు రా, నదలించి ధీరతన్
 నెన్నడిఁ బాఱఁదోలఁగల వీరుఁ డొకం డిట లేకపోయెనే॥ 76

ఉ॥ క్రుమ్మెడు నీఁటెపోటులకు ఊమ్మిడుచున్ బయిదూఁకి వైరి జీ
 వమ్ములఁ దీయుదాఁక ధరపైఁ బడనొల్లని మేటి వీర వం
 శమ్ములు గొడ్డుపోయినవి, సాగుచునున్నది వారియాట; దై
 వమ్మెపుడోము! నెప్పు మనమశములన్ మణు లుద్భవించునో!॥ 77

మ॥ అనుమాటల్ విని, బాల్యచాపలము త్రోయన్, దల్లిగైకొన్నవే
 దనదూయన్, శివబాలుఁడుక్కేససి, “మాతా! మానుమీచింత; క్రూ
 ర నిరాస మొనరింప దేవుఁ డవతారం బొందు; సింగంబు నీ
 నిన సహ్యాపని గొడ్డువోవునె? భవానీమాత కన్నూయునే? 78

† “The long wars of Mughal aggression completed their ruin. The oppressed ryots fled from their homes, the deserted fields lapsed into the jungle; many once flourishing villages became manless wilderness.”

సీ॥ కార్తవీర్యుడుగొన్న కపిలధేనువుడేర
 రణభీము భార్గవరామునట్టు,
 లేక చక్రపురంబు నెరియుచు బకు గెల్పు
 ద్విరదాయుతస్థేము భీమునట్టు,
 లాదితేయులగెల్చి యమృతకుంభముడేర
 దత విపక్ష దిశ్శుం దాన్యునట్టు,
 లమరసామ్రాజ్యపహర్తయా బలిదొక్క
 మాయావతార వామనునియట్లు,
 తే॥ పనుపుమీ నన్ను; సంశయపడకు తల్లి!
 యమృతవాక్కులదీవించు, మదియచాలు;
 జలము బలమును శక్తియున్తులను జూపి
 జయముగొనివస్తు; నీ మనశ్శరము బుత్తు॥

79

ఉ॥ ఈ యుబలాట మాను జననీ! “మనమైందవభూమినోమఁగాఁ
 బాయక భోన్ సలే కుల తపంబునకున్ వరమిచ్చియుండె గా
 త్తాయని” యంచు వింటిమిగదా! జగదంబ నిజార్థసిద్ధికై
 యే యవతారమే నభినయించుత్పరన్ దేర యెత్తుకుండునే!”॥

80

మ॥ అనుటక దా నమృతాభిషేకమునయట్లు జీజియాబాయి పు
 త్రునిఁజేయారఁ గవుంగలించుకొని, ముప్పకొంచు, “నాతుడి! నీ
 వనుమాటల్, గొనుకార్యముల్ గెలిచి, దీర్ఘాయు ర్యశో వీర్య వ
 ర్ధనతక మించుత; వజ్రవర్మ మపుగాతక నీకు నాదీవనల్”॥

81

మ॥ అని దీవించెడు సంతలోపలఁ “దధా” స్త్రోచుక, సుధాస్తార వా
 చనుడై వచ్చిన ఖాండదేవుని నమస్కారంబులకొల్చి; రా
 యనయుక డెందమునందు విందు కనులందై మోమునందై నుడిం
 గొనుటందై వెడజాలువాఱి, నిటు వాక్రుచ్చెక కుభాశంసియై॥

82

— పాజీయుత్తరము - పునహాప్రయాణము. —

శా|| “అమ్మా! కేటికి విచ్చిపోయినవి నిత్యంబై మహారాష్ట్ర రా
జ్యమ్ముక ముట్టిన కాలమేఘములు: సస్యశ్యామల తేత్ర ర
మ్యమ్మా నింక నుపాంత భూములు, వరాహవ్యాఘ్ర భల్లది స
త్యమ్ముల్ దోల శివాజి మేల్కొనె నుదాత్త త్రోత్ర ధర్మంబునన్ || 83

ఉ|| తీరనికయ్యముల్ వాడిచి, తెప్పిరి నేడు షహజిరాజ తన్
గోరు బిజాపురప్రభువుకున్ బెనుబాసటగాఁగ నిల్చి, స
త్కారముతోడ మేటియధికారములంది, జనంబుమెచ్చ స
ర్దారుడనుం బ్రధానుడయి, తా వసియించె బిజాపురమ్మునన్ || 84

ఉ|| దుర్గమలైన మోగలులతో దురముల్ భరమాను దేశమున్.
శర్మవిదూరమున్ జలుప, సంధిగొనెన్ షహజీవిభుండు; త
త్కర్మఫలంబుగా మనకుదక్కినరాజ్యము కొంతవోయె; నీ
నిర్మల పుణ్యభూమి శివనేరు పడెన్ మొగలాయించేతులన్ || 85

ఉ|| పట్టినపట్టు దీర్చి, యొకపాటివిరామముతోడ నెమ్మదిన్
మెట్టి , నివాససుస్థిరత మేకొనఁగాఁ “బునహాపురమ్మునన్
బట్టిన మిమ్ముఁ గందు” నని పంపిన యీశుభలేఖ యిప్పుడే
ముట్టినదమ్మ! మీ పయనమున్ బతియానతిఁ జేయఁగోరెదన్” || 86

మ|| అనుమాటల్ విని జీజియా యునికి “దాదా! నేడు నానాధునె
మ్మన మీపాటివిరామముకొని, ననున్ మన్నింపఁ గాలంబు వ
చ్చెనే? కష్టమ్ములు విచ్చెనే? శిరముపై జీరాడి మమ్మేచు దు
ర్దినముల్ విచ్చెనే? మాభవాని ననుఁ దండ్రి! నేటికిన్ మెచ్చెనే? 87

మ|| చనఁగాదా పదియేండ్లకాల! మపు డాసాంభాజి నమ్మొము నా
కనులన్ గట్టినయట్టులుండె; నల రాకాయామినుల్ గూడ నం
ధ నిశితమ్ములె యయ్యె; వేళకగు నన్నంబేది, నీశేది, యిం
తనువొ నిద్దరయేది, యేమయిహోగాదా! తండ్రియొక బిడ్డయ్యా || 88

ఉ॥ తల్లినిఁబోలి గర్భమున దాచి, శుభమ్ములఁ బుట్టినిల్లు న
త్తిల్లును విస్మృతిఁగొలిపి యేలిన మా శివనేరుకోటలోఁ
జల్లెగఁ గాలమున్ గడపఁజాలుచు; మాశివుఁడెన్నఁడేని వ
ర్ధిని నియంతయై కొలువుదీరినఁ, గన్నులఁ జూడఁ గోరితిన్॥ 89

తే॥ ఇంతలో నిట్టివిపరీత మెఱుంగనైతిఁ;
దఱుముచున్నాఁడు బలవంతపఱచి మమ్ము
నాలిదైవము; మాశివనగర మింక
శివునిఁబాసిన కైలాస శిఖరిగాదె॥ 90

శా॥ దాదా! నామది నిండిపోయె; నిదియుత్సాహంబో! శోకంబో? ని
ర్వేదంబో! త్వరపాటా! నేనెఱుంగఁ; దండీ! సర్వసన్నాహ మా
పాదింపన్ నియమింపు; మీ విపు డుపస్తావ్యంబునన్ బాండవ
శ్రీ దర్శింపఁగఁబోవు కృష్ణుడవు; భ్రాతృత్వంబు నీదేనుమీ!॥ 91

తే॥ అవెడుపల్కుల కలరి, కల్యాణయాత్ర
సముచితంబుగ దాదోజి సంతరించె;
జీజియాయి బాకొడుకునుజేయివట్టి,
కరఁగి కరఁడెత్తుతలఁపులఁ గదలినడిచె॥ 92

ఉ॥ ద్వారముజేరి, గాటమగు భక్తిమెయిన్ గృహదేవతా నమ
స్కారముఁజేసి, యాభ్యుదయికంబగు దాన సమర్చనాదికా
చారములెల్లఁదీర్చి, పరిచారకులన్ దనియించి, తోరణ
ద్వారము డాసి, యచ్చటి భవానికి మొక్కులువెట్టి, వెల్వడెన్॥ 93

తే॥ క్రిందఁ గనుపట్టు నుపవన శ్రేత్రములను
వరుస దిగిపోవు నిడుపు సోపానములను
గనుచు, ద్వారమ్ముదాటి, యుత్కంఠతోడ
మనసుఁ గనులను గోటవైపునకుఁ దిగిచి॥ 94

చ॥ బురుజులతో, బిగింపుబలుపుంగని నిక్కినకోటతో, నభం
గుర పురతఃకవాటముల గుబ్బలతో, గిరిపంక్తితో, నిరం
తర తరురాజితో, వెఱుగు దాగలియా శివనేరు దుర్గపు
బరి నిలువెల్లఁజూచి, యెడఁబాటు తలంపున నీడలాడఁగన్॥ 95

సీ॥ “నడిపించితివి, తోడుపడి కాన్పుసవరించి
యల యాడుబిడ్డ మర్యాదలెల్ల;
నాడిపించితివి, బిడ్డ నాడిఁజేర్చి పుషికించి
పెద్దకోడలి యింటిపెరిమయెల్లఁ;
గుడిపించితివి, పీటయిడి పశ్యేరంబిడి
వియ్యపురాలి యొప్పిదములెల్ల;
విడిపించితివి, నీదుకడుపులోఁ జోటిచ్చి
సవతి పుట్టింటిమచ్చరములెల్లఁ;

తే॥ బదివసంతముల్ నీదుగర్భమున. నడిచెఁ;
బ్రోచితివి నీదుతెక్కలఁ బొదివికొనుచు;
మఱతుమే నిన్ను! మాశివు పురుటియిల్ల!
పతిని దరిసింప నెలవిచ్చి పనుపుతల్లి!” 96

చ॥ అ నడుతలంపులన్ బెదవియాడ, మన మ్మూరియాడఁ, గన్నులున్
మినుమినుకాడ, తెప్పతుది మిట్టిన ముత్తైములాడ, జీజియా
గొనకొనుకూర్మితోఁ బసుపుఁగుంకుము దోయిలివట్టి, భక్తి భా
వనము కృతజ్ఞత న్నైరయ, వాకొన దీవనపల్కు లీగతిన్॥ 97

తే॥ “శివుఁడు శివుఁడేని, యంబ శాంభవియ యేని,
భరతభూమి పతివ్రతాకరమయేని,
శివుని పురుటిల్లు తద్యశ శ్రీల బెరసి
దక్షిణ ధ్రువతారయై తనముగానన్॥ 98

మ॥ అను జీజాపలుకంది బాలశివుఁ “డంబా! నేఁడు నీవిచ్చు దీ
వనకు నాయభిమానముద్రొ యిడి, సావజ్ఞాక్షరశ్రీల నిం
డిన యీపద్యము భావిహౌదవులకు నిత్యోపపారమ్ముగా
నొనరింతున్; శివవేరు వాఙ్మయ చిరాయుశ్శ్రీల రాజ్ఞిత్వ!”॥ 99

తే॥ అనుచుఁ దల్లియుఁగొడుకు జోహారులిచ్చి,
నడువ ససిలేని మదిలేనియడుగు దిద్ది,
త్రోవ నడిపించు దాదోజితోడఁ గదలి;
రంతఁ బల్లకి సోపాన మవతరించె॥ 100

తే॥ మొదట విస్తారమై, కొంత పోవఁ బోవ
ముగురుమాత్రమే యొకటిగాఁ బోవజాలు,
నిటుకుత్రోవలో నైన్యమ్ము లొరసికొనుచు
నాయుధము లెత్తించన వేడుకై రహించె॥ 101

మ॥ ఇరుపార్శ్వంబులు కొండలుబలిసి, మధ్యేమార్గసోపానముల్
తరగల్గా, డిగఁబాటు నిర్మరముమీఁదఁ దేలితూఁగాడు మం
థరమా నోడయుఁబోలెఁ బల్లకి బహిర్ద్వారంబు లేడిటినిఁ
వరుసఁదాటుచుఁబోయి నేలపయి నిల్వన్, వారు వె న్నూచుచున్॥

మ॥ * ధరణీ గర్భము దూఁటి, చక్కఁగ శిలీంధ్రమ్మొట్ల పైకుబ్బి, మి
న్నరయన్ నిక్కుచు, వేనవేలడుగు లెత్తెకొండపైఁ గోట లే
డరిగాపా శివనేరు దుర్గ మవిభేద్య శ్రీల శ్రీచక్ర గో
పురమై కన్పడ, మొగ్గులిచ్చిరి తలంపులోన్విని వీడ్కొల్పులన్॥103

* “The hill of Sivaneri rises at a straight line from the surrounding ground level and is thousands of feet high..... Eight or nine gateways (toranas) (were) built.....over the narrow pathway.....It is one of the holiest of the holy places of Dakhan, because....from this....mountain top of SivaneriMaharaja Sivaji....greeted the first rising Sun of his new life.”—P. 269. “Modern Review” Sept. 1937. Adris Banerji

ఉ॥ మునుకొని వీరయోధభటముఖుల లుదాయుధులౌచుఁ బర్వడన్
వెనుకొని ఖాండదేవుఁ డట వింత విశేషము ముచ్చటించుచున్,
దనహయ మొక్కపార్శ్వమున దాపుగొనన్ గదలించి, ముందునున్
వెనుకను గన్ను వెట్టి నడిపించెఁ బ్రమాణము సత్వరమ్ముగన్॥ 104

క॥ “అది ‘చాకః య దుర్గం’ బను
నది; యింద్రాణీస్రవతి యదియ; తుకారా
ముదయించిన ‘దేహూ. పుర
మిది” యని దాదోజి వింతలెన్నుచు నడిపెన్॥ 105

మ॥ పునహః పట్టణ సౌధరాజి కనుచూపుం డాయ, నుత్తంగకే
తనముల్, గోపురచంద్రశాలిక, లభేద్యంబైన ప్రాకారముల్,
వనముల్, పచ్చికనేల, లంతికమునన్ బారాడు “మ్యూటా” నదీ
స్వనదూర్ముల్ గనుచుండఁ బల్లకి పురద్వారంబు డాయన్ జనెన్॥

ఉ॥ అచ్చటి ద్వారపాలురు నయమ్ము ప్రియమ్మును జూపి లోనికిన్
బుచ్చిన, రాజవీధి హయమున్ నడిపించుచు, ఖాండదేవుఁడున్
బొచ్చెములేనిభక్తి జనముల్ కరముల్ ముకుళింప వీడుకో
లిచ్చుచుఁ బోయి, సేన విడియించె నొకానొకమేడచెంగటన్॥ 107

క॥ అది, “రాజమహాలు” నా నొ
ప్పిదమకా భవనంబు; దాన విడియుచు, జీజా
సుదతీమణి తనయునితో
ముదమునఁ బతిరాక కెదురుపోవుచు నుండెన్॥ 108

శా॥ షాజీరాజు బిజాపురప్రభువునాజ్ఞన్ గన్నడంబేగి, ఘో
రాజిన్ దద్రీపులన్ జయించి, సులతా నందిచ్చు మర్యాద లా
యీజాగీ రధికారలాంఛనములెన్నేఁ బొంది “పూనా” పురిన్
జీజాబాయి శివాజినిన్ గనఁగ వచ్చెన్ నిండుకూదంబునన్॥ 109

ఉ॥ ఉండఁగఁ బండఁగా నిముస మూపిరి యాడఁగనీక, యెండునున్
నిండినగండముల్ దొలఁచి, నేటికి రాజకుటుంబ మొక్క-వో
నొండొరుఁ గూడి సంతసము నొందఁగఁ జేయు భవానికూరిమిన్
గుండల గాదెలం గొలిచి, కొల్చిరి తత్పునహపురీ జనుల్॥ 110

తే॥ చీడపుర్వులఁ బాసి, కొంజపురుమొగ్గ
దొడిగి, పూచిన విరజాజితోట వోలె
నాపదలఁ బాసి, యభ్యుదయమ్ము డాసి
సిరులఁ గళకళలాడె మాజీ గృహంబు॥ 111

సీ॥ పరిసర సహ్యాభూధర దుర్గ వాహినీ
తీర కాంతార సంచారములను,
ఉభయ సంధ్యోపాస నోష్ఠుష్యమాణ భ
వానీప్రభావ నిధ్యానములను,
స్థిరభక్తిభావోపదిశ్యమాన పురాణ
రమణీయ హరికథా శ్రవణములను,
నిపుణ దాదోజీప్రణీత రాజ్యాంగతం
త్ర విధాన దత్తావధానములను,

తే॥ సంక్షుభిత మాతృదేవతా శ్రావ్యమాణ
సాధు గో విప్ర విప్లవ స్మరణములను
బడుచుఁబ్రాయంపుఁ దెర బయల్పడి, శివాజి
యుత్తరాయణ బాలార్కు నొరిమఁ గనియె॥ 112

శా॥ దాదోజీ వినిపింపఁగా శివుని శ్రద్ధా సాహ సోత్సాహ దీ
క్షా దాక్షిణ్య పరాక్రమక్రమ తితిక్షా శక్తు లాలించి, మా
జీ దుస్సాధము భోక్తసలేకుల తపశ్రీ పండిన క్షైంచి స
మ్మోదమ్మున్ గనె, సాధు సిద్ధ వచనంబుల్ లోన భావింపుచున్॥

తే॥ స్వమత గోదేశ ధర్మ రక్షణముకొఱకు
నుచిత వజ్రాయుధముగా నొకపువ్వు
తనయుఁ బెంచిన జీజియ “ధర్మపత్ని”
“వీరపత్ని” యటంచు గర్వించె నతఁడు॥

114

❖❖❖ శివాజీకల్యాణము - బిజాపూరిలోనివాసము. ❖❖❖

ఉ॥ ధీర గుణానురక్తి గడిదేటు కుమారకుఁ జూచి, వియ్యపుం
గోరికఁజీరు బుధువులకుఁ మొగమోడియు, నాటి సాంఘిక
చారము నెంచి, బాధవముసాగిన పక్షబలంబు హెచ్చు తీ
రారసి, మాహజీ తలఁచె నస్థ కుమారకు పెద్ది సేయఁగన్॥ 115

ఉ॥ శ్రీ ఆచార్యుని నింబళుకరన్వయఁడౌ జగదేవరావు భా
గ్యాయతనంపుఁ డమ్మి యలరార జనించిన లక్ష్మీయకా సయీ
బాయినిఁ బెండ్లియాడి, గుణవంతుఁడు బాలశివుండు నేఁడు భా
ర్యాయుతుఁడౌచుఁ, బెద్దల శుభాశిష్యులగొనె దోయిలించుచున్॥

తే॥ తల్లియనుమతిఁ దత భారతస్వతంత్ర
రాజ్యలక్ష్మీకిఁ గంఠసూత్రంబుఁ గట్టఁ
దలఁచెడు శివుండు తండ్రిపెత్తనముక్రిందఁ
జవి యెఱుంగని లేతసంసారి యయ్యె॥

117

చ॥ జరిగె వివాహవైభవ; మజ్రస వినోద విహార వృత్తి సం
బరముగఁ గొన్నినాళ్ళు గడపంబడె; నంత షహజిరాజు జా
గిరు పరికించు నేలుబడికిన్ మతిమంతుని ఖాండదేవు నే
ర్పఱచి, సతీ సుతానుగ పురస్కృతుడై చనె బీజపూరుకున్॥ 118

§ “The marriage of Shivji took place at Poona in 1640 with great pomp and eclat. The bride chosen was Sayi bai, a daughter of the distinguished Nimbalkar family.”

N. S. Takakhav, M. A.

సీ॥ భార్యలు “జీజియాబాయి” “తుకాబాయి”

యనురాగనిలయలై యనుసరింపఁ,
దనయులు “సాంభాజి” యను “శ్రీశివాజి” “వె
కోజి” యు నెద ముష్టగురియుచుండఁ,
దన యాప్తసచివుండు దాదోజిభాండదే
పుండు సర్వకార్యముల్ నడుపుచుండ,
సులతానుఁ డాతనికొలుపులో నుద్యోగు

లెనలేని మర్యాద లిచ్చుచుండ,
తే॥ నచట నిచ్చట జాగీరు లరసికొనుచుఁ
గొన్నదానితో మఱికొంత గూర్చుకొనుచుఁ,
బలుకుబడి రాచకొల్లులో వెలుంగఁజేసి,
చెలంగె బల్మినిఁ గల్మి షాజీవిభుండు॥

119

స॥ శివనేరుక బునహాపురంబు, సహజశ్రీ మించు సహ్యావసీ
సవిధారణ్యతరంగిణీ గిరి గుహా సౌభాగ్యముల్ వొంది, తృ
ప్తివడ న్నేర్చిన భావుకుండు శివుఁ డీబీజాపురీ ప్రాజ్య వై
భవముల్ మెచ్చక, ధీర వీర విహృతి ప్రాగల్భ్యముల్ గైకొనె॥

ః॥ పందెములొడ్డి ధూర్త హయ వారణ శిక్షయు, విల్లు నమ్ములక
బొందిక, వాలు డాలు గొని పోరు, తుపాకుల కాల్పు, మల్లవి
ద్యం దిట, వన్నిటక విజయమంది, శివుం డట సాటివారిలో
నందియ వేసి, వాసి యెనయక “బులిపిల్ల” యనంగ వర్ధిలె॥

121

తే॥ కనెడు నాసక్తి, దానిఁగైకొనెడు రక్తిఁ,
దగ విమర్శించు యుక్తిఁ, దత్పః పసక్తిఁ,
నిగ్రహానుగ్రహాభావ నిపుణ శక్తిఁ
దరిచి; కనుచుండ రాజ్యతంత్రముల నతఁడు॥

122

సీ॥ అలవోక రాజకార్యాలయంబుల కేగి
 నడుచురాజ్యాంగ తంత్రములఁ దెలియుఁ,
 జతురంగ బల నివేశ స్థానములఁజొచ్చి,
 కలబలంబుల బలంబుల నెఱుంగు,
 మొగినాయుధాగారముల కేగి, బహువిధ
 శస్త్రాస్త్ర సుధాన సరణిఁ గఱచు,
 సైనిక శిక్షావసరముల మెట్టి, వ్యూ
 హ విధాన భేదనోపాయ మరయు,

తే॥ మఱపు వెఱపును వెనుఁబాటు దరియనీక
 చుఱుకుఁదనమున నన్నింటిఁ దఱచి, శివుఁడు
 తల్లిచేఁ దండ్రీచే గురూత్తమునిచేతఁ
 బడయఁగా రాని యాత్మానుభవముఁ బడసె॥ 123

తే॥ ధీరహృదయంబు, హృదయముల్ దెఱచుచూపు,
 పలుకు పొందిక, పొందిక పఱచు తెలివి,
 ధర్మ భంగాసహిష్ణు వర్తనము బెరయ,
 విరిసి, యెల్లరమదులఁ బుష్పించె శివుఁడు॥ 124

తే॥ హైందవమతంబు పడు నమర్యాదయొకట,
 నఖిల సంసేవ్య గోమాతృ హత్య యొకట,
 నల్పసువలఁ గంటఁ బడుచు నీ రొలుకఁజేసి
 బాలశివు లేతమది గాసిపఱచుచుండె॥ 125

--- తండ్రీకోరికపై శివాజి సుల్తానుదర్బారు కేగుట. ---

మ॥ తన సర్దారుకుమారుఁడౌ శివు నుదాత్త ట్రాత్ర సంపన్న వ
 ర్తనమెల్లఁ వినుచుఁ బిజాపురపుసుల్తా నాతనిఁ జూడఁ గో
 రిన, పాజీవిభుఁడు నవాబుమదిఁ గోర్కె దెల్పి, "నావెంటఁ గొ
 ల్వునకుఁ" మృని పల్కఁగా, శివుఁడు మోక్షుంగెలుతో నిట్లనె॥

మ॥ “నిగమాలాపమునోలె సీపలుకు తుండీ! నాకు సంభావ్యః మట్లగుటకై నీచిటివ్రేలఁ జూపఁ దలతో నద్దానిఁ గైకొందు; వేఱుగ భావింపకు నన్ను; నేటి ధరణీద్రుల్ వారిమర్యాద లంతగ నాయుచ్చకు నచ్చ; వేమనుచు నంతస్సాక్షి జోకొట్టుదుక?”

మ॥ కులధర్మంబుల కార్యవృత్తముల కెన్న లాప్తి పొందుట, దుర్బలులకై దాఁగయికొంట, ధూర్తజనులకై బంధించి న్యాయమ్ము నార్తులకుకై బంచుట, నొప్పుదప్పులకుఁ గిందుకొమిఁదు గాకుట, రాజులకుకై ధర్మము; లిన్నిటికొవిడు మహీశుక గొల్వ మేలున్నదే?॥

మ॥ వనితారత్నము లన్న లోకము సృజింపక బెంపఁ దూలింపఁ జాలిన మూర్తిత్రయశక్తు; లేకులముతల్లికై గాని పూజించుటే ఘన; మందుకై బతిదేవతా చరితముల్ గావడ, నీ భారతావని మేల్కొన్నది; రాజు దీని గమనింపక బోలదే సుంతయుక? 129

మ॥ అమృతాసారముఁ జేపి చన్నవిసి, బ్రహ్మాండంబు సంతానకల్పముగా నోము పురంద్రు, హైందవధరా భాగ్యంబు గోమాతఁ బుష్పములకై బూజ యొనర్పరే యనుము, స్వేచ్ఛావృత్తి నాయేట నీరము లీబీటఁ దృణమ్ము లానిఁ నెమరూరక బండఁగా నీయరే! 130

మ॥ జనకా! నామతముకై వదించెద, - హరిశ్చంద్రాది రాజన్య లేలిన యీ భారతభూమి గోహనన మాలిన్యంబునకై బాసి, ప్రాకృత జాతీయత నందగింపవలె; సుల్తానైన నీనాటి పాలనసూత్రమ్ములు మార్చివేయవలె; గల్యాణంబు మ్రోయకవలె॥

మ॥ యవనుల్ హైందవు లన్న భిన్నత నసూయక జూపఁగాలేదు; తామె వ రీరాజ్యము నేలినకై దగవు లేనేలేదు; ‘నీ’ ‘నా’ యటంచవకాశమ్మును బట్టి యొక్కతెగ కన్యాయంబు గావించ, ‘నానవు’ నంచూరక ‘వంతుపాటవు’ సేయంజాల ముమ్మాటికిక॥ 133

తే॥ తుండీ కెదురాడు మూర్ఖపుత్రకుండ నంచుఁ
దలఁపకుము, తుండీ! నామాట తప్పగొనకు;
మనసు రెండుగావితీచి నీ కనులయెదుటఁ
బట్టితిని; దీసికొనుము నీవలచినట్లు”॥ 133

తే॥ అనెడు తనయుని పలుకులు విచుకొలంది
మనసు పారాడి పలుచనై మరులుగొలుప,
సరులు గొనుచిక్కు సడలించు సరణిఁ, జలువ
పులకరింపఁగా పాజీవిభుండు వలికె॥ 134

శా॥ “అన్నా! నీపలు కెంతయేదగు; నసత్యం బేదియున్ లేద; వి
చ్చిన్నంబై చెడు దేశగౌరవ ముపేక్షింపంగ నే సత్త్వసం
పన్నుం డోర్పు? నసత్కు-మారుడవు నీవా? కాదు; ధీరచి
తైన్నత్యంబు పురాణ వీర చరితోదాహర్యమై యొప్పెడిన్” 135

మ॥ పలుమాఱున్ గమనించి పొంచి, వివిధోపాయమ్ములన్ సర్వశ
క్తులఁ బోరాడితి నేనుఁగూడ మనహక్కుల్ నిల్పి జాతీయతన్
వెలయింపన్; వితయయ్యె నాజతన; ముర్ఖున్ నిండె దారుష్క రా
జుల సామ్రాజ్యము; లెవ్వఁ డీజలధియంచుల్ ముట్ట నీతాడెడున్?॥

తే॥ భాగ్యరమ వారి కిట్లొడంబడిన దేమొ!

కుటిలదైవమే యొక లంచగొండి యేమొ!

కాలచక్రమునడక యీకరణి యేమొ!

వంతువై వంతు మాటు శుర్పడిన దేమొ! 137

౨॥ అలఁతం జెందకు, తొందరం బడకు; పుత్రా! చీకటున్ వోయి వెఁ
న్నెల రాదా? కసుగాయ పండవలెగానీ బల్కిఁ బండితువా?
యిలకుం గంగనుదెచ్చు కృచ్చెఱుంగవా? యాయేటిలో నెన్నిము
న్కులతోనో నెఱయింతకాడగుట; యన్నా! యోషికన్ జూపుమీ!

ఉ॥ ఇంతట మించిపోయినది యేమియు లేదు; నయమ్ముఁజూపి యూ
రింతము పాలుఁగూడ, బెదరించి జలమ్ము గ్రహింపలేము; నీ
వింతయు నేఁడు రే పనునయింపుము నాపలు; కేనుఁగూడ భా
వింతు; భవాని యెట్లునడిపించు నటుల్ పయనింత మోపికన్”॥ 139

చ॥ అని షహజీవిభుం డనునయంబునఁ బుత్రుకు వీడుకొల్పి, మా
తనిమన నెట్టలైనఁ దనదారిఁబడన్ బురకొల్ప మిత్తులన్
బనుపుచు, జీజియూ హితమువల్కఁగఁజేసి, మురారిపంతుచే
వినిచి, నయమ్ము సూపి తనవెంట నుత్తుం డరుదేరఁ గైకొనెన్॥ 140

ఉ॥ ఆదిలుషానవాబు సుగుణాతిశయంబులు ముచ్చటించి, య
త్యాదర మొప్పుఁగాఁ గొలుపునందు ‘సలా’ మొనరించుటాది మ
ర్యాదల నుగ్గడించి, వినయంబు విధేయత నూలుకొల్పి, షా
జీ దనపుత్తుతోఁ గొలుపుఁజేరె, భటాళి బరాబరుల్ గొనెన్॥ 141

తే॥ కొలువుగదై కొకింత ముంగలిగ నిలిచి,

నేల యొరయఁగా నెడమమోకాలు వంచి,

శిరముసోఁక సలాము మువ్వరుసఁ జేసి,

వెనుక కొదిఁగి షాజీ తనపీఠమెక్కె॥

142

ఉ॥ వీరశిండు తండ్రివెనువెంట సరాసరి ముందుకేగి, ద
ర్బా రటు పారఁజూచి, తలవంపకయే యొకఁజీవిమై నమ
స్కారముఁ జేసి, తండ్రికెడగా నుచితాసన మెక్కె; ధీరతో
దారుఁ గుమారుఁజూచి సభయంతయు విస్మయముద్రఁ గైకొనెన్॥

మ॥ “ఇతఁడేనా షహజీనుత్తుం?” డని నవా బీక్షింపఁగాఁ జూచి, త
న్మతి గుర్తించి, మురారిపం తనుమహామాత్మ్యండు “షాజీనుత్తు
డితఁడే; బాల్యము పల్లెలన్ గడచిపోయెన్ గాన, వాస్తాన సం
గతమర్యాదల రాచకొల్వుల నెఱుంగం” డంచు వాక్కుచ్చినన్॥ 144

చ॥ తనమది నవ్వుకొంచు సులతాను శివప్రభు హెచ్చరించి “నీ
జనకునికన్న నమ్మకముచాలిన సైన్యవిభుండవౌచు, నా
తనివలె మమ్ము గౌరవపదంబున నిల్పుచు, శక్తి భక్తి మ
న్ననఁగొను టొప్పుఁగాదె?” యనినఁ, శివజీ యవికంపితాత్ముడై॥

మ॥ తన పీఠంబుననుండిలేచి కడు నుత్సాహంబు దీపింప ని
ట్లనె, “బీజాపురనాయకా! తమకు నాయం దేదియో వేఱు తోఁ
చినటుల్ గన్పడుచున్న; దిట్టియెడ మీచిత్తంబొ నాదా ప్రవ
ర్తనమో మాఱకయుండ; దెందును గొఱుతల్ పెద్దలందుండునే?॥

చ॥ నడిచితినేమొ మీకొలుపునఁగల తీరుకు వేఱు! దాన వే
ర్పడుతెఱఁ గానె? యీప్రజలు రాజులబిడ్డలు గారె? కొన్న వి
డ్డఁడయిరఁ గన్న బిడ్డని కెడఁగనుతల్లికి మాతృభావ మే
ర్పడునె? విభుత్వముల్ మదిదొఱుగని యంత్రములౌట యొప్పుదే?

తే॥ తండ్రియటు రాజు మిగుల వత్సలతఁ జూప,
సుతులువోలె ప్రజల్ గొల్తు రతులభక్తిఁ;
దండ్రుకటు సల్పినాఁడ వందనము; లిట్లు
తగదె? యింతకన్నను గోరఁదగునె మీకు?॥

148

ఉ॥ శక్తియు భక్తియన్న నిలఁ జాఁగిలి సేయుసలాములందు సు
సక్త నున్నదే? మనసుజాడ లెఱుంగఁగ నద్ద మున్నదే?
యుక్తి రహింపఁగాఁ బెదవియూశినతేనె విసమ్ము గాదో? పే
మాక్తములౌచు రెండుమదు లచ్చపునమ్మిక హెచ్చఁగావలె॥ 149

ఉ॥ ఇంతటి రాజ్యమెల్లఁ దగవెంచి సుఖంబులఁ దేర్చురాజు పీ
ఠుంత యెఱుంగజాల వనుచున్ వివరించుట గాదు; లోచన
ప్రాంతము లల్లమూసి యొకరంగునఁ గన్గొనుటెల? మేనిపై
గంతులు వేయుదాఁకఁ జిటుగాలిదిసొతులు నూడనేర్తువే?

150

తే॥ యవన సామ్రాజ్య కనకసింహాసనమునఁ
గొలుపుదీరుచు నీ వేలుకొనెడు నాఁడు
నేను సరదారుఁడనుగ నీయాన మోయు
నట్టికాలము వచ్చుఁగా, కది య శుభము”॥

చ॥ అనఁగ శివాజిపల్కుల యథార్థముఁ గైకొనినాఁడో లేదో! యా
తని సమయోచితప్రతిభ, ధైర్యము, పల్కులనేర్పు లెంచి నె
మ్మన మలరణ, దుకూల బహుమానము లిచ్చి నవాబుమెచ్చి, “నీ
వనుదిన మిందు రావలయు” నంచుఁ బ్రియముగ్గన వీడుకొల్పినన్॥ 152

మ॥ శివుఁ డా సత్కృతులంది గీమునకు రా, జీజాబయున్ లోచనో
త్సవమున్ బొంది కవుంగలింపఁజన, నాతం డాఁగి, † “నామేను మై
ల వడన్ గొల్వులరాకపోకల, సచేలస్నానమున్ జేసి హై
దవ మర్యాదల మిమ్ముఁ గొల్చెద; ననున్మన్నింపుమీ!” యుం చనన్॥

తే॥ తనయుని పురాణ వీర హైందవులు మెచ్చు
సత్య నైషిక్ శ్రోత్రియాచార పరత
జీజియా మెచ్చె, గాని మాజీ భుజింప
ననువుపడదయ్యె నుడుకుపాయసమువోలె॥

154

—+ శివాజి ప్రథమగోరక్షణ విజయము, +—

చ॥ మఱియొక నాఁటి మాపునఁ గుమారశివుండు విహార మేగు సు
బరమున రాచ బాటఁ గనుపట్టు వినోదములెల్ల వింతగా
నరయుచుఁ బోవుచుండి, యొకయంగడిదాపున బట్టబైల న
ల్లరు గుదిగట్టి నేలఁబడఁగొట్టఁ గలంగెడు గోవుఁ గన్గొనన్॥ 155

† “ఇంటికిఁ బోవునపుడు బాలశివాజికి నవాబు వస్త్రాభ్యలంకారము లిప్పించి పంపెను
కాన యింటికిఁ బోయినతోడనే యావస్త్రములు తీసివేసి సచేలస్నానము చేసెను.”

పుట 231 ‘శ్రీ శివాజిచరిత్రము’ కె. వి. లక్ష్మణరావు

సీ॥ యమకింకరులు వోలె నదిమి పైఁబడి కూత
కోవి నొక్కెడు ఘాతుకులను జూచి,
బలివెట్టఁగా నొడ్డి జలిపించుచోఁ దళ
త్తళలీను వారికత్తులను జూచి,
యూపిరి బిగఁబట్ట నుబిక్కిడుపు డొ
క్కలుఁ దన్నుకొను గుదికాళ్ళుఁజూచి,
ప్రాణభయంబునక బదరు నెమ్మేను నీ
రొలయించు తేలకన్నులను జూచి,

తే॥ అదుకు లవకులుగాఁగ 'నంబా' యటంచు
సుడిసికొను కూయితో మోముచొక్కుఁ జూచి,
చుట్టు ముసరుచుఁ బేపులు సుక్కిపోవ
నటచులేగను జూచి, మైమఱచె శివుఁడు॥

156

మ॥ “ఎవ రాపాపము లుక్కఱించు నరు? లిస్సీ! సాధుగోమాత హైం
దవదైవం బనియైన నెంచ, కిటు లన్యాయంబుఁ గావించురే?
యివి సైపందగు పాటివే?” యనుచు నట్లే బాణమట్లేగి, ధే
నువుపై వ్రాలు కటారి కడ్డముగ ముందుకొ దూకి, తా నిట్లనె॥

మ॥ “ఇదియే ధర్మపథంబు? మానవులుగారే? జాలి లేదయ్యెనే
మది? మీ కొండొకముల్లు గ్రుచ్చుకొన ‘నమ్మా’ యంచు వాపోదురే
గద? మీబిడ్డల నెవ్వఁడైనఁ జెనకంగా వాడుకుం బోదురే
గద? యేదిక్కునులేని జంతువనియేగా కత్తులకొ దూయుటలే?॥ 158

ఈ॥ మీవలెఁ గాలకింకరులు మేకొని, మీ యసిధారకంటెనుకొ
జేవగలట్టి శస్త్రములఁ జేకొనుచుకొ, యమలోకవీధి నీ
తూపునుబోలె మిమ్ము సుడియకొబడ నేలనుగొట్టి కుత్తుల
బాల్చీగొనరగ రాక? నరకమ్ములతో నిటు వత్తులాటయే?

- చ॥ అటు గనుడయ్యు! పేద మొగమై కనుగోపుల నీరువాట ను
త్కటముగ నార్చుచున్ గుములుత్తయు, దల్లిని జుట్టుముట్టి సం
కటపడు దూడ, మీకులముకై యొకశాపము వోయ, గన్నుదో
యిట జలమెఱైదున్, బ్రతుకనెంచిన నీవిన మారగింతురే? 160
- ఉ॥ ఈ బలవంతమా మరణ, మిట్లు కులమ్ములపోక, దీనికిన్
లోబడు రాజుకున్ గలుగులోకువ, యిన్ని సహింపఁగూడ; దే
యే బెడిదమ్ములైన నెలయించి ననున్ సాలయించుఁగాక; నా
చేఁ బడియోపు దూడయు నశింపఁగరాదు; భరించి తీరెదన్ 161
- ఉ॥ న న్నెడచేసి గోతనువునన్ ములు మోయఁగరాదు; బుద్ధిసం
పన్నుల కింతకంటె నుడువన్ బనిలే; దొకవేళ మీకు ని
ష్పన్నము గాకపోయిన నవాబునకున్ వినిపించు; డింతకున్
గన్నులు రేఁగి డెందములు క్రొగెడునంతకుఁ బోమి యొప్పుకున్” 162
- చ॥ అని యొకధర్మమున్ నయభయమ్ములు ముట్టఁగఁ బల్కి, ధేనుపా
లన దృఢనిశ్చయంబున నిలబడి యుండె శివాజి; వార లా
తనియెదిరించుకీవి, యెడఁదన్ గలతెంపు, షహాజిరాజు పెం
పు నెఱిగి, నోటికండ పడిపోయినటుల్ వెతఁగూరి, మెల్లనన్ 163
- మ॥ “మము మన్నింపుము; పొట్టకూటి కిదియేమార్గమ్ముగా నమ్మియుం
టమి; పాపమ్ములఁ జేసియుంటిమి; కడు స్నిచమ్ముగా నిందు విం
టిమి; మీమాన భరింపనుటి” మచుచున్ డెందమ్ములన్ విప్పి దీ
నముగా వేడ, శివుడు వారిమది నాంతర్యంబు మన్నించుచున్ 164
- ఉ॥ “మీకు శుభమ్ములొత, గడిమించు నఘమ్ము లడంగుఁగాత” మం
చా కరుణామయుండు తగవౌ ప్రతిఁగారముగాఁగ దోయిటన్
రూకలు వోసి పంచి, యెడఁగుం గొను ధేనువు బంధ మూడ్చి య
త్మాకల లేవనెత్తి, మెయిసంటు దుమారము వాయ దువ్వుచున్ 165

తే॥ “బలము తేజంబు జీవన భాగ్యమిచ్చు.
సాధు గోమాత భరతభూ శ్వాసకోశ;
మురియ నద్దాని బంధింప, నుడికిపోదె
వట దళమ్మనఁ గనుమూయువాని కడుపు॥” 166

తే॥ పదరకుము తల్లి! నీ కేమిభయము గలదు?
బాలకృష్ణుఁడు నిన్నుఁ గాపాడఁగలఁడు;
తల్లిగండానఁ బాయుఁ నీతఱపితోడ
నాడుకొనవమ్మ పసరుబయళ్ళయందు॥” 167

చ॥ అని కదలింప, నల్ల నడయాడుచు ధేనువు పోవ, లేఁగ దా
నిని వెనుకాడ, నాయడుగునీడల బాలశివుండు వోపుచున్,
దన యదలింపు, ఘాతుకులు తాలిమిదేటి మనమ్ముమాటి చూ
పిన వినయంబు, పౌరుల నవీన గుణాదరణంబు నెంచుచున్॥ 168

తే॥ తలఁపులోనున్న గోదేశ ధర్మ రక్ష
పలుకుతోడన చేసేతఁ గలుగఁజేసి
ప్రధమ విజయంబు గూర్చు శాంభవికి మొక్కిరి,
యావు నడిపించుకొని, యింటికరిగె శివుఁడు॥ 169

ఉ॥ అతని చెమ్మరింత యుడుకాటియు నాతని మేనఁదోఁప వి
ప్పారిన కంటితో నడుగులంటిన పుత్రకు నెత్తి, జీజియా
యాత్రలైని యాతురత నొగ్గి, శివుండు వచింపఁగా సమా
చార మెఱింగి, విస్మయ రసంబునఁ దోఁగుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 170

మ॥ “కొమరారున్ దగుధర్మమోచుఁ దనయా! గోదేవతా ప్రాణదా
నము; కాలీన ముదాత్తలక్షణము నూత్నస్ఫూర్తి నీయందు రూ
పమరెన్; ధూర్వహు లెందరో ధరణి లేదా! నీకుఁగా నిల్పి రు
క్మపుణ్యంబిది; సంతరించితివి పెద్దల్, శిన్నులున్ మత్సరన్॥” 171

తే॥ ధర్మదేవత గోమాప ధారి గాంగఁ,
జెనకు కలిరాజుఁ బట్టి శిక్షించినాఁడు
మును పరీక్షితుఁ; డాతనివెనుక నీకు
దక్షిణది తండ్రి! గోసతీ ధర్మ రక్ష॥

172

మ॥ నునుఁబ్రాయమ్ములవెన్నెలల్ గురియుచున్రక్ష జూచి, సంతోషమున్
జనులెల్లన్ గనుచుందు రంట తగ దన్నా! యేడ్పువా రెందఱో
యనుకొ; మ్మి ఘనకార్యముల్ తెగువఁజేయన్బోవుచోఁ గుట్టుతే
లును రాకొట్టెడు భూతమున్ గనుట పోలున్; దెంపు అంపాఁజుమి!

తే॥ కొండవలె నీకుఁ జెనుప్రాపుఁ గూర్పువాఁడు
తండ్రి గలఁ; డాయనయెడంద తడవి చూచి
నడుచుకొమ్ము; కుమార! దుందుడుకు మాను,
మడవి త్రోవలు రాజకార్యములు గాన॥

174

చ॥ అని తగవాడి, పుత్రుహృదయమ్మున నుద్ధతిఁ బ్రాయఁజోపి, యా
యన నుచితాభిషేక సరసాన్నములన్ దనియించె జీజియా
జనని, షహాజి యేదియనఁజాలక యూరకయుండె; బట్టణం
బెనసి ఫిరంగిమ్రోతవలె నీకథ: యావనులెల్ల నొవ్వంగన్॥

175

చ॥ ముడుంగనిభక్తి నాత్మమతమున్ గొను యావనపౌరులెల్ల రా
గడ మొకరీతిగా నొడియంగట్టి, నవాబున కందఁజేసి రీ
దుడుకుఁదనంబు; శాంతగుణధూర్వహుఁ డాతఁడు మంచిమాటలన్
దడుపుచు, వారలన్ సరిది, ధర్మవిచారణ సల్పెఁ గొల్పునన్॥

176

అ॥ వె॥ సమయవేదియైనమాజీ కుమారుని
తెఱఁగు వలుకనోడి, చిర హితుండు
మేటిమంత్రియైన 'మీరు జువ్వాఖాను'
తో వచింపఁ నతఁడు తొడరి పలికె॥

177

చ॥ “ఇది యొకతప్పుగా గణనకెత్తఁగ రాదు; మతప్రసక్తి నొ
ప్పిదముగ వారివారి నడిపించుట మంచిది; యీ విభుత్వము
దదనపుసంఖ్యవారును సహాయులు హైదవుతాటఁ, దత్ప్రజా
హృదయము వెచ్చసేయఁ బనియేమి? సమానత యొప్పురానిదే?॥178

చ॥ మన మతమందు ‘భూతదయ మంచిదిగా’ దని వ్రాసిపెట్టిరే?
‘యనదల ముంచివేయుఁ’ డని యాడిరే? వీధులవెంటఁ గొల్చుదా
పునను, మసీదుపజ్జ, నెటువోయిన నచ్చట నిట్లు జంతుహిం
సనములు రోత గొల్చువాకొ? సాటివిభుత్వము లేవగింపవో?॥ 179

మ॥ మన పాజీతనయులడుఁగూడ నటులే మన్నింపఁ డీసేత, కొ
ల్చునకుకరాఁ”డనఁగా, నవాబు విని “యొప్పుకొ నీనువాక్యంబు, లా
తనికే గా దిది యెట్టివారికిని రోతఁ పుట్టఁగాఁ జేయు; మె
చ్చనిదీనికొ దొలఁగింపఁగా నిపుడ యాజ్ఞాపితు నీరీతిగక॥ 180

తే॥ † మన విజాపురమందు నేమనుజుడైనఁ.

దులువతనమున గోహత్య సలుపరాదు,

అంగభులువెట్టి మాంసంబు లమ్మరాదు,

తోవవెంటఁ గన్నంటఁ గొంపోవరాదు॥

181

శా॥ “నా యాజ్ఞా వెలివైచి పోవునెవఁడైనకాగాని శిక్షార్హుడౌ;
నీయంగభు పురీ బహిష్థలమునందే నిల్పుఁ” డంచాడె; నా
రా! యెవ్వ రెటులాడుకొన్నను, గుణగ్రాహిత్యముకొ జూపుచుకొ
న్యాయస్థాపనఁ జేయు యావన నృపాధ్యక్షుండు సామాన్యుఁడే!॥

† “The Sultan disallowed forth with the slaughter and sale of the Kine” — as a consequence of Mir Jumla's gentle remonstrance with him against the loathsome spectacles of the sales of beef, cooked-flesh and cow-slaughter.

For the above facts please refer to Chapter III.

“The Life of Sivaji Maharaja by N. S. Takakhav

తే॥ “ముండ్లపాదలఁ బాములఁగూడ మురియఁజేసి,

పరువుమేర గుబాళించు పరిమళమ్ము

నెగచి, సరసాభులకుఁ బంచ మొగలిపువ్వు!

మురియుమీ! నీవు నీ పూలదొరతనమున”॥

183

చ॥ అని కవు లామతించు సుగుణాళిఁ గుణావళి పోహళించి నై
కొను మది, నెమ్మదిఁ గుబులుకొన్న యభిన్నత, యిన్నియొప్పు యా
వనపతి సచ్చరిత్రము ప్రబంధములందు సువర్ణ ముద్రణం
బెనయుచు, భావి భారతమహిఁ గననొప్పదె నిల్వటద్దమై॥ 184

మ॥ ఘనుతా పూర్వులు పెక్కురిందనుకఁ జక్కఁ జేయలేనట్టి గో
హననంబుఁ సులతానుమెళ్ళఁగొని మాయఁజేయు బాలుండు, బా
లుని సాగ్ధ్యాము నెల్లరం దనువు మేలుఁ మెచ్చునుఁ ధర్మవ
ర్తనము నిల్పు నవాబు, నిర్వరును సర్వజ్ఞాఘృధర్మాతిఘల్!॥ 185

చ॥ “శివుఁ డవమాన మొంచె” నను చింత క్రమమ్ముగ నీను రోసమై
రవులఁగఁ బక్షపాత మొనరఁ గనె నంచు నవాబు నెన్నుచుఁ
యవనులు గుంపులై, గుమురులై, గుదులై, తలపోయసాగి; రీ
యవినయ మంతయుఁ గని, షహాజి విచార పరీత చిత్తుడై॥ 186

ఉ॥ ఈయుడు కిట్టిలున్న నెదియే నొక ముప్పుగు నంచు నెంచి, పా
జీ యొకనాఁడు భావి హితచింతనము న్నడిపింపఁగా, జిహ
బాయిని రాజకార్యము నెవమ్మున వచ్చిన ఖాండదేవు మే
ధాయుతుఁ జేరఁబిల్చి, విహిత మ్ముచితమ్ముగ నిట్లు వాకొనె॥ 187

చ॥ “సహజ మతాభిమానమున సానలుదీతె శివుండు; యావచుల్
సహనములేక లేనియపచారములఁ దలమోపి, యేదియే
నహితముఁజేయనుండి; రిది యాఁగఁగరా దవునేమొ! పూర్వమా
యహమదుపట్టణంపు వ్యవహారము లన్నియు మీ రెఱుంగరే”॥ 188

చ॥ ఒకరినిఁ దప్పువట్టఁ బనియుండదు; చోటిఱుకైనవేళఁ గొం
కక తన కాలుసేతు లొదుఁగన్ సవరించుట సాధురీతి; యం
తకు వెగటైనచో నచటు దాటుట మంచిది; లేనిపోని వా
దుకు దిగరాదు; స్థానబల దుస్సహముల్ గదమత్త చిత్తముల్!”॥

చ॥ అనుటయు జీజియా విని “యదంతయుఁ బుత్రునకొక్కనాఁడు నే
వినిచితి; నాతఁడున్ ‘స్వమతవిప్లవమున్ సయిరింపజాల, వీ
రినిఁ గొలువంగజాల, నెదిరించినచోఁ దమకెల్లఁ జిక్కు; న
న్ననుపుఁడు దూరదేశమున’ కంచను, నయ్యది పోలదో” యనెన్॥

శ్లా॥ షాజీదంపతు లాడుపల్కుల మనస్తత్వంబు గుర్తించి, దా
దోజీ, “యింతవిచారమేల? శివుఁ డిందున్ నిల్వఁగాకేల? పూ
నా జాగీరున నాకు సాయముగ నుండకవచ్చుఁ గొన్నాఁడు, లా
పైజాడల్ మఱి చూడవచ్చు, నిది సర్వశ్రేయ” మంచాడినన్॥ 191

చ॥ అది సమయోచితం బని వహజి శివాజినిఁ బిల్వఁ బంచి, సా
హృదమున నండఁజేర్చుకొని, “యీ మనజాగిరు చక్కబెట్టి నె
మ్మడిఁ గలిగింప వృద్ధుడగు మంత్రికి సాయముఁజేయఁ బొమ్ము; నీ
వెదిగివాడ, వియ్యది భరించుట మీఁదట మేలు చేకురున్॥ 192

ఉ॥ నీ వెనువెంట నుండునుమి నీజనయిత్రీయు ఖాండదేవుఁ; డా
యా వివరమ్ము లాతఁడు నయమ్మున నీ కుపదేశ మిచ్చు; దు
ర్భావులతోడఁ బోక, సమభావమునన్ బ్రజ నాదరించి, రాఁ
బోవు శుభమ్ములందుఁ గనుమూయక, యశాచితి నిర్వహింపుమి!”॥

మ॥ అని దాదోజినిఁ జూచి, “యీతని కుపాధ్యాయుండవై, తండ్రివై
మనుపం జూడఁగదయ్య! నేఁడు మొదలై మావంశ మర్యాద లీ
తనిపై నీపయి నిల్చియుండు” నని యుత్సాహముఁ జూపించి, యొ
య్యనఁ జేజామొగ మయ్యె; నామె తదభిప్రాయంబు నూహింపుచున్॥

తే॥ కనుల మెఱయుచు ప్రణయభోగములకంటె

దలంపు సొగియుచు భావ బంధమును మెచ్చు

శీలవతి గాన, నొక తపస్సిన్ధి కొఱకు

దనయు వెన్నంటు దలంచి, యిట్లనుచు బలికె॥ 195

మ॥ “తమ తాత్పర్యము భక్తిమై గొనుట నాధా! నాకు సిద్ధాంత; మీ
కొమరుకై కొని, మీ యనుగ్రహము నెక్కోనోచి, రానున్న భా
గ్యముఁ గాంక్షింతుఁ; గుమార రక్షణ: మనర్హులైన భర్తాక్ష: దే
శముమే: లిన్ని ఘటింపఁ గల్గునట, తిచ్చలోకవ నా కేటికే!”॥ 196

మ॥ అను జీజా సముదార భావమున నర్ధాంగిత్వముకొ జూచి, వి
చ్చిన డెందమున మెప్పులకొ దనిసి పాజీ కార్యమూహించి, “పా
ర్థనఁ బోవక బయనంబుఁ జూడు” మని దాదోజీని వీడ్కొల్పి, యం
గనతోఁ బుత్రునితోడ విశ్రమ సుఖాగారంబుఁ జేరకొ జనెక॥ 197

సీ॥ కలకలమ్రోయు పక్షుల మంగళస్వర

ములు, స్వరమ్ములవెంట మలయుగాలి,

గాలితున్నలఁ దలల్ గదలించు తరువులు,

తరుల నీరాడించు నరుణకాంతి,

యరుణకాంతుల మెఱుంగారు శస్త్రాస్త్రంబు,

లస్త్రముల్ గయిసేయు నాశ్విక తతి,

యాశ్విక తతివెంట నంగరక్షకబల,

మృంగరక్షకులతో నందలంబు,

తే॥ అందలము దాపుగా జీజియా వధూటి,

జీజియావెంట శివుడు పాజీవిభుడు,

నండగాచుచు ధాదోజి యనుసరింపఁ,

జాత రారంభమునఁ బురహింత ఘలరె॥

198

తే॥ అత్తగోడండు) మాజీ పదాంబుజముల
కెఱుగి నెలవంది యందల మెక్కి; రంత
నడుగులంటిన శివునిఁ గేలంటి యెత్తి
నెనరుఁదొలఁచులు పలుకు లిట్లనియె నతఁడు॥

199

చ॥ “ఇఁకఁ బయనింపు మీపు; వచ్చియించిన నాహితమెల్ల విస్మరిం
పకు; మట నేనుబోలె మనుషణ్ గురుదేవుని ఖాండదేవుఁ బా
యక గయికొమ్ము; నీజననియానతి యన్నిట మేలుబుతి; తా
వక హృదయాధివాసిని భవాని శుభమ్ముల నీ కొసంగుతణ్!”॥ 200

మ॥ అను మాటల్ శిరసావహించి వినతుండై తండ్రి వీడ్కొంచు, డా
సిన భద్రాశ్రయముఁ దట్టి పైకొనె శివాజీ; ఖాండదేవుండు హె
చ్చినపేర్చి నడిపించెఁ బైనము; పహాజీ స్నిగ్ధ నిష్పంద లో
చనముల్వాఱఁగఁ జూచుచు న్నిలిచె, నిష్ఠభ్రాంతరంగంబునణ్॥ 201-

సీ॥ ఉత్సాహమున మేను లొరయంగఁ దమభటుల్
నగుమొగమ్ముల ముందు నడచుచుండఁ,
జెదరని చూపులో నొదిగించి రాజ్యమ్ము
లదకు దాదోజి వెన్నాడుచుండ,
మదికిఁ జేవలువోయు మాత జీహబాయి
దాపుగాఁ బల్లకిఁ దరలుచుండ,
సమయమారుతమట్లు సాజీ మనోవృత్తి
వెన్నుబలంబుగా వీచుచుండ,

తే॥ నన్నియును భావికార్య దోహదముగాఁగ
నన్వయింపుచు, శివుఁ డున్నతాశ్వ మెక్కి-
కఱకుఁబుండలోఁ గార్కబ్బు తెరల నడిచి
నెమ్మదిని మెట్టి పునహాపురమ్ముఁ జేరె॥

202,

❖ శివాజీ పునహానివాసము - రాజ్యాంగశిక్షణము. ❖

ఉ॥ రాజుల కర్హ మహానటు పురాతనరీతుల సుస్కరించి, దా
దోజి యనూన శిల్పములతో నెసకొల్పిన నవ్యసృష్టి యా
'రాజమహల్' మహాభవనరాజమున నివసించుచుండి భా
ర్యా జనసీ యుతుండు, యవరాజశివుండు సుఖస్థులక గన్కె॥ 203

చ॥ తఱుంగని వత్సలత్వమునఁ దండ్రియొసంగు హితోపదేశముక
దరిచి, శివుండు మీఁదటి హితమొనరింపుచు, గాలికంఠులక
దరఁగలువోలెఁ బూర్వచరితములు నెమ్మదిఁ దారసిల్లఁ, దొం
దర విడనాడి తల్లికడఁ దత్త్వసమీక్ష యొనర్చె నీగతిక॥ 204

మ॥ “మనతోడు న్నడుపంగ నెంచియెగదా మాతండ్రి బీజాపుర
మ్మునకుక గైకొనిపోయె నిన్ను నను? అపుల్ గుంపులై యితలోఁ
బునహాపట్టణ మంపె; ‘నానడక తప్పుదారిమైఁ బోయెనా!’
యనుకొందుక; జనకుండు వేటువడ, నేలా యట్లు తెంపాడితిక!॥

శా॥ పూనాజాగిరు చక్కసేయు మని పంపుక గాక మాయయ్య: నా
లో నేనెంతు, ‘మతానుబంధమగు కల్లోలంబు వారింప నా
కీ నిజ్జేపముఁ జూపె’ నంచు; నిది యిట్లేకానిచోఁ, గూర్చి లే
దా నాపై? మఱి నీవు నేను మనరాదా తండ్రి మైసిడలక?॥ 205

తే॥ దైవ శాసనమగు సత్య ధర్మ రక్ష,
దైవ సముద్రగు తండ్రియత్తరువు చేత,
యాత్మగలవారి కెయ్యది యర్హతరము?
‘లెంటి సవరించుకొనుచు వర్తించు తెట్లు?’॥ 207

మ॥ అను మాటల్ విని జీజియాసతి, “కుమారా! నేటి నీయాహ నా
మనసున్ ముట్టినదయ్యె; నీకుఁదగుసేమం బెంచి మీతండ్రి ని
న్ననిపెన్ నిక్కము; నీసుసంశయము వాయన్ జేసి, యుక్తమ్ము వా
కొన దాదోజిహితమ్ము గొ - మృతనిఘట్టుల్ నీతి సిద్ధాంతముల్ ॥ 208

సీ॥ రాజ్యాంగసీతి, పురాణ శాస్త్రాధీతి
 యొడిగించుకొన్న విప్రోత్తముండు,
 మన పునహస్తాంత మెనయు 'మాల్తాను' జ
 న్మగ్రామమా నభిమానధనుండు,
 గ్రామాధిపత్యమ్ముం గడపుచు, 'గొండనా
 గడము' సుబేదారి వడసినాండు,
 వరశక్తి నెఱపి 'జన్నరు' సుబాలోన 'ము
 జందారు' గా యశ మందినాండు
 తే॥ పిదప మీతండ్రికొల్వులోఁ బేరుచెంది
 మన కుటుంబము తనదిగా మనిపినాండు,
 సంగరము లేచి శిథిలమా జాగిరెల్ల
 జీవకళవోసి దాదోజి చేవఁగొలిపె॥

209

సీ॥ బహుమానములు పంచి పందెముల్ పెట్టి, దొం
 గలబాధ మృగబాధ తొలఁగఁజేసి,
 యుగబళిగా నిండ్ల నొసఁగి భూములనిచ్చి
 క్రొత్తకాపురములు గుదురుపఱచి,
 బావులు త్రవ్వించి ఫలవృక్షములఁ బెంచి
 పడిపోవు దుర్గముల్ భద్రపఱచి,
 గుత్తలు పన్ను తక్కువచేసి, వెలిసేలఁ
 గలుము లీనెడు పంటపొలముఁ జేసి.

తే॥ న్యాయముఁ దలంచి, భూపాలనము గణించి
 యాయమును బెంచి, సేనల నలవరించి
 నీతి చతురత సకలంబు నిర్వహించె,
 దాత దాదోజి మన క్షులతాత గాఁడె॥

210

చ॥ అని వినిపించుచున్న సమయంబున నాతఁడువచ్చి నిల్చినఁ
గనుఁగొని, జీజియీ తనయుకార్యగతుల్ వివరించి, యుక్తవ
ర్తన మెఱింగింపుడంచన, నతం డిటులాడె, “నిజంబు నీవచిం
చినది; మనసివౌట శివజీ! గమనించెద వీ రహస్యముల్॥ 211

చ॥ అనుచు రాజనీతి సమయఁజ్ఞుఁడు నీజనకుండు దూరపు
గనులిడి నిన్నుఁ బంపె - నెడఁగాంచఁ డతం, డటు నీవు భేదము
ల్గొనకుము:- రేఖ రెండుకొనలుఁ బెడఁగాఁజనునేని మండలా
బెనయునె? చుట్టునుఁ బొదివి యేకమతిఁ గుఱి ముట్టఁగావలె॥

ఉ॥ ఆ వివరంబులఁ వినుతు” నంచని, నాటనుగోలె - రాజవి
ద్యా విమరు - డతండు సవయస్కులతో శివబాలు మెటఁ గొం
పోవుచు, జాగిరుఁ మనుచుపోడిమి, యప్పటి రాజకీయ సా
భావన, తండ్రియూహ, తనపద్ధతి, నేర్పుచుచుండె నమ్మది॥ 213

సీ॥ ప్రజలను బ్రకృతివర్గము సంతరించుట,
రాజ్యాంగ సప్తక రక్షణంబు,
షాస్త్రణ్య సముచిత స్థాన వివేకంబు,
పంచేంద్రియావేగ బంధనంబు,
చతురుపాయ పౌఢ సమ్యక్ప్రియోగంబు,
శక్తిత్రి యాచూఢ చతుర సరణి,
ద్వంద్వోపతాప నిష్పందభావ స్థితి,
ధర్మమార్గైక సంధాన నిరతి,

తే॥ పూహవిరచన, సమరసన్నాహ పటుత,
యాయుధవిశేష నైపుణ - మాదిగాఁగ
నలువదియునాల్గు విద్యల యుతుదెలిపి,
శివుని ధాదోజి రాజ్యాంగధర్మనిజేసె॥

సీ॥ 'పూనా, సుపా, యిందపూరు, బారామతి'
 యనెడు జాగీరుల యవధిఁ జూపి,
 తమ యేలుబడిఁ గ్రహంతర పట్టములఁ గొన్న
 గ్రామాధికారి వర్గములఁ జూపి,
 యాయ వ్యయ వ్యవహారముల్ నేలకొ
 ల్తులు పన్ను దెలుపుపాత్రములఁ జూపి,
 భటు లాయుధములు వాహనములు మొద
 ల్లాఁగ నేనాంగ సంగతులఁ జూపి,
 తే॥ చేరి పంచాయతులఁ దీర్పుఁజేయఁ దెలిపి,
 వెదకి యపరాధులకు శిక్షవేయఁ దెలిపి,
 యన్ని కార్యముల్ తనమెట నరయఁ జొనిపి,
 శివుని దాదోజ రాజ్యాంగధవునిఁ జేసె॥

215

సీ॥ పశ్చిమాప పవనముల్ పారాడఁ జలువలూ
 రిన వాలుకా వితర్దికలయందు,
 ఫలి తోపవన వాటికల శీతలచ్ఛాయ
 లలమిన హరిత శాద్వలములందు,
 బరువంపువెన్నెలల్ వాటి చుక్కలుదేలు .
 పఱపైన మేడయుప్పరిగలందు,
 బాగఁజోపి చిటువత్తు లెగఁద్రోసి చమురుదీ
 పా లిడ్డ వీధిసోఘాలయందు,
 తే॥ శిష్యగణముతో శివరాజుఁ జేర్చికొనుచు,
 భారతాదుల భావసంపదలఁ దెలిపి,
 ఘనుఁడు దాదోజ తన విమర్శనము లిచ్చి,
 నవ్యసాహిత్య యోధసంతతుల నెడఁచి॥

216

సీ॥ ఆపులించినమాత్రం బ్రేవులెంచగ నేర్చి,
 నీటిలో జాడలు నెమకనేర్చి,
 పాలు నీరును వేరుపఱచు నాణెము నేర్చి,
 కనుపాపనీడలఁ గాంచ నేర్చి,
 బాలెంతబెబ్బలిపాలు పిండఁగ నేర్చి,
 దళము లంటక తేనెఁ ద్రావనేర్చి,
 యెండసోకుల దప్పి నెడలింపఁగా నేర్చి,
 శిలలకు గిలిగింతఁ గొలుపనేర్చి,
 తే॥ పొత్తమునఁగాక ప్రకృతిలోఁ బుటలు విప్పి,
 పదములనుగాక భావముల్ పట్టి తరిచి,
 యన్వయ వృత్తిరేక దృష్టాంత గతుల.
 నరసి, భావుకపండితుం డయ్యె శివుఁడు।

217

సీ॥ మొనలుగట్టుచు, గుఱ్ఱములఁ గాల్చులాబులఁ
 జొనిపించు 'చ బ్బాజి' సోనదేవు'
 మదపుటేనుఁగునైనఁ గుదియించు 'రఘునాథ
 బల్లాలు' శస్త్రాస్త్ర పండితుండు
 సమయోచి తోపాయ సరణిఁ దంత్రములొడ్డు
 నోజఁ దెంపరి 'శ్యామరాజపంతు'
 బలశాలి ధీశాలి పటుదుర్గనిర్మాణ
 విదుఁడు 'మోరోపంతుపింగళుండు'.

తే॥ ఉక్కుఁబిండము 'తానాజి' యుద్ధతుండు
 'బాజి' 'యేసాజి' మొదలుగాఁ బ్రాణమిత్రు
 లన్నివిద్యలఁ దనకు దీలైనవార
 లనుసరించుఁగ శివుఁడు విద్యలను నేర్చె॥

281

—+— దాదోజీ శివాజీల - రాజనీతిధర్మములు. —+—

మ॥ తనశిష్యుల్ గొలువంగ నొక్కదిన మాదాదోజి యుద్యానమున్
జని, యా యా ఫల పుష్ప పల్లవ లతాసాభాగ్యముల్ వేడుకన్
గనుచో, నయ్యెడఁ బక్ష్యచూతఫల మొక్కం డింపుగాన్పింప, దా
నినిఁ గోసెన్ మదియూరి, గాని యది యెంతే దప్పగా నెంచుచున్॥

మ॥ “శివజీ! యీకర మొక్కనేర మొసరించెన్, దీని మన్నింపరా
దవు, నీవాలునఁ ద్రుంచు” మన్న, నతఁడయ్యా! దీనఁ దప్పేమి? యీ
యవనీజమ్మును నాటి పెంచి, ననలేయన్ గాయ పండంగబ్రా
పవువాఁ డొక్కఫలమ్ముఁ గోసికొనరాదా? ధర్మ మిట్లుండునే?”॥220

మ॥ అనఁ దాదోజి వచించె, “ధర్మగతు లన్నా! చాల సూక్ష్మంబు; లీ
మనకెల్లన్ పహజీవిభుండు పతి; యీహ్లాసీమలో సర్వ మా
యన; దేసుంతయు వారియుత్తరువులే కంటంగరా, దంటఁగా
ననుకోరా, దనరాదు; పాలకత పాల్యత్వంబు గుర్తింపవే?॥ 221

సీ॥ బాహుదాతటమున బ్రాహ్మణు లన్నద

మ్ములు శంఖలిఖతులు గలరు మునులు,

లిఖతుండు తన యన్న లేనప్ప డట భూరు

హములపండులు గోసి యారగించె,

నన్న యెఱింగి “యీయపరాధమును భూమి

పతిదండనమ్మునఁ బాయు” మనియె,

నతఁడేగి సుద్యమ్ముఁ డనురాజు నొడఁబడఁ

జేసి, కరచ్చేదశిక్ష వడసె;

తే॥ నిరయమును బాసి బాహుదనీట మునుఁగ

మొలచె గరము లాఘనునకు మున్నువోలె,

నది కతమ్ముగ బాహుద యియ్యెడఁటిని;

యధయమా! దీన ధర్మరహస్యభరణి

తే॥ అనెడు దాదోజిపల్కుల నాలకించి

శివుఁ డనియె, “ధర్మ మితభీష్మించి యున్నె?

లేతకన్నులు చూడఁగాలేవో దాని?

జాలిగుండియ దానివాసనలు చొరవో?॥

223

శా॥ దాదా! ధర్మపథమ్ము హద్దులిడి గీతల్ గీచి బంధించు మ
ర్యాదల్ - స్రాభవశక్తిఁ బైకొలిపి సాహసంబు వచ్చించుటే
గాదా! భావవిస్ఫుర్తిగాక పయిరేకల్ చూచి, చూపించుటే
లా దోషమ్ములు? మేడిపండువలెనే యుజారమున్ జూతురే?॥

ఉ॥ * ఈ కఠినవృత్తం బపనయిపుము; మోక్షిడులు, మోసులెత్తఁగా
నాకర మీకరంబు దునియన్ గొనరా, దిట ధర్మహానియున్
మేకొన“ దన్న శ్రీశివునిమెచ్చి, కరంబు క్షమించియున్, స్వదో
షాకృతి గుర్తుసూపె నతఁ, డంగరకా కుడిచేయిఁ బాపుచున్॥ 225

ఉ॥ అంతటఁజోక బాలశివుఁ, “డార్య! యథుమ్ములు రాజశిక్షచే
నంతమునొందు నంటి, రదియకానె? నృపుండన నెట్టివాఁడు? తా
నింత మహత్త్వమందఁ గతమేది? వచ్చింపుఁ” డటన్న, నీతిసి
ద్ధాంత విమం డతండు శివుతత్పరతన్ గమనించి; యిట్లనెన్॥ 226

మ॥ “తనయా! లోకుల పాపపుణ్యములకై దండింప రక్షింపఁ బు
ట్టిన విష్ణువంశము రాజు; రాజు సమదృష్టిన్ జూచి శిక్షింప, భూ
జనపాపమ్ము లడంగు నంచుఁ దెలుపున్ శాస్త్రంబు; లక్ష్మణ, రా
జును దత్తాభవమున్ దదాజ్ఞ నసదంచున్, జూడరా దెవ్వఁడున్॥

* When he was tempted to pluck without leave a ripe mango he ordered to cut off his right hand by way of self-inflicted punishment. the hand was spared, but he ceased to wear the sleeve on the right side as a token of the conscious wrong he had done,” (Page 65)

“Rise of the Maratha Power” by M. G. Ranade.

- చ॥ అరయుము వత్స! రాజు ప్రిజ కాత్మ; మహామహుఁ డాతఁ డెట్టులు
త్తరు విడనేని, దాని జవదాఁటఁగ రా; దొకవేళ దుష్టుఁడై
పఱచిన దుర్గతిఁ బొరయుఁ; బన్నులఁగైకొని పాపముల్ గ్రహిం
పరె నృపు? లిట్లుపోక తెగఁబట్టు జనమ్ములు మేలు గాంతురే?॥ 228
- చ॥ పవనుఁడు సూర్యుఁ డీజగతిఁ బాటుచు, మంచియుఁ జెడ్డ సర్వముఁ
డవులుచు; రెండునంగు మలినత్వము తప్పదు; చూచి వేచి నీ
కవుగతి వాడుకొమ్ము; వెరవందక, వానివిభుత్వ చూఁగఁగా
నవునె? కుమార! యీ జగమునంతయు శుద్ధముఁజేయ శక్యమే!”
- చ॥ అనుపలు కాలకించి, వినయమ్ము వివేకము తోడుసూప ని
ట్లనె శివజీ, “గురూ! తమ యుదార నయానున యానుయోగ బో
ధనము సుధా సధర్మము; కృతజ్ఞతతోఁ గయికొంటి; నైన నా
మనమున నొక్క-సంశయము మూనదు; మన్నన సేయఁగావలె॥ 230
- ఉ॥ ఈనయశాస్త్రరీతి నిజమే యగు; నైనను, దేశ కాల పా
త్రానుగుణమ్ముగా జగతియంతయు నవ్య శరవ్యమై, యను
ష్ఠానమునందు వేర్వడుట సాజము; భూజు లొక్కత్రోవ, భూ
జానులు వేఱుత్రోవఁ బెలుచు జనుచో, నిత శాంతి దక్కునే?॥
- ఉ॥ నీతిపథమ్ము మెట్టి యవనీపతు లందఱు నేగుచో, జగ
త్రాతకు లేనిపోని యవతారము లెత్తఁ బనేమి? దుష్టసం
ఘాతము రాజులఁ బ్రజలఁ గల్గుట నిక్కము నాడు నేడు; భూ
నేత యటన్నమాత్ర నవిసీతుని శాసన మేల మోయఁగల?॥ 232
- చ॥ “హిత మహితమ్ముచుఁ దెలిసి, యెప్పటికప్పుడు వేచి, గర్భిణీ
సతిని బలెఁ బ్రజావధిని పాకఁదగుఁ బతియందు రార్యు; ల
య్యతివచు గర్భముఁ బలె నిరంకుశుఁడై ప్రజనేద, నన్నఁడో
గర్భిణీ పాపము, పిచ్చుడుపాదగు వాని నువేక్ష సేతురే?॥ 233

ఉ॥ కా దిది రాచబాట; కొఱగాములు గూర్చు జనమ్ము నోమఁగా
రాదు; పరోపతాపన పరమ్మగు రాచటికమ్ము మేపఁగా
రాదు; బలాధికత్వము నిరంకుశమైన, బలోన దీన ప
క్షాదరణమ్ముఁ బెంచుట హితార్థుల ధర్మముగాఁ దలంచెదన్॥ 243

తే॥ పవన సూర్యులువోలె జీవనము వోయు
దొరలు గలరేనిఁ బ్రజ కేలుదోయి మోడ్చు;
నురక విషమించి వడగాలి చెరిగిరేనిఁ

బ్రకృతిమాత యొండొకమార్పు పన్నకున్నె?॥ 235

చ॥ అను శివరాజు ధీరహృదయమ్మున నంకురమా నవీచ భా
వనఁ గని, ఖండదేవుఁ “డిది వర్ధిలుచో నిక నెట్టిపాడు పా
డునా? యునివేళ్ళతో నిపుడ నొక్కుట యుక్త” మటంచునెంచి, యా
తనిపలు కాదరించినవిధ మ్మొనయన్ బురికొల్పి, యిట్లనెన్॥ 236

మ॥ “మనజాగీరు కృమమ్ముగాఁ బెరిగి, సామంతాధిపత్యంబు లోఁ
గొని, విస్తీర్ణత నందెడున్; నలుఁగెలంకుల్ ముట్టి లోపమ్ములన్
గని వారిచి, స్వయమ్ముగాఁ బ్రజల యోగక్షేమముల్ దీర్చఁగాఁ
జనులెల్లన్ యువరాజధర్మముఁ భవిష్య ద్భాగ్యమున్ గూర్చెడున్॥

తే॥ మనసుఁ గన్నులు విచ్చి, దర్శనము గోరి,

యర్యమునిఁబోలె నిను వేచినది జగమ్ము;

చరము జాగిరు జూడ నీసఖులఁగూడి,

విశ్రమించెద నేను నీయాశ్రయముచ॥ 238

❦ జాతీయోద్యమ పూర్వరంగము, ❦

చ॥ అను గురుదేవు వాక్యనిచితామృత ‘మున్నతభాగ్య’ మంచుఁ గై
కొని, యువరాజు మిత్రులనుగూడి భటావళి వెంటనంటఁగా
మునుకొని పల్లెలున్ నగరముల్ గిరి దుర్గ నివాదభూము లె
ల్లనుజని, హరిహరివెతలన్ గని, కూరిమి నాదరించుచున్॥ 239

సీ॥ కుల మతాచార సుకులత మాయగఁజేసి

ప్రబల జాతీయత పాదుకొలిపి,

అధికారి దౌర్జన్య మంతరింపఁగఁజేసి

గ్రామ వైషమ్యముల్ కట్టుగట్టి,

వ్యవసాయమునకుఁ గావలయు సాయ మొనర్చి

నీటిసౌకర్యముల్ నెగడఁజేసి,

రాకపోకల కించు రాచబాటలఁ గూర్చి

పేదసాదుల మొఱల్ పెద్దచేసి,

తే॥ మనసుఁ గరఁగించి, నిలువెల్ల నెనరు గురిసి,

యన్నిటికిఁ దానుగా వారి కభయ మిచ్చి,

తలఁపుజాడలఁ గను నుపాధ్యాయునట్లు,

శివుఁడు ప్రజలలో నాత్మబంధవము నెఱపె॥

240

శా॥ ఆ జాగీరుజనంబులెల్ల శివు సౌహార్దంబునఁ దేలి, మా

లోజీనాఁడు షహాజినాఁడు తుద కీలోకజ్ఞుఁడౌ మంత్రి దా

దోజీనాఁడును లేని కొవ్వరిపసందుల్ శీతవాతమ్ము లిం

పా జాబిల్లివెలుంగులం దనిసి, యాహా స్విన్న చిత్తంబులఁ॥

141

మ॥ 'మనదేశమ్ము మతమ్మును' మనుష నాత్మత్యాగము' జేయువా

డని, 'సుల్తానులఁ గొల్వఁబో' డని, 'యభిప్రాయంబు భేదింప నొ

య్యనఁ దండ్రీ' విడిపోవనయ్యె' నని, 'గోహత్యామల' మాన్వినా

డని, విశ్వాసము పెద్దచేసి శివుసాయం బంది రాభూజనుల్॥

242

మ॥ పర భూపాలక పాలనంబు విసిగింపఁ, దండయాత్రలో పొరిం

బోరిఁ జీకాకొనరింప, జాతిమతముల్ భుగ్గంబులై పోవఁ, ద

త్పతిహారంబున కొక్కనాయకునకై పారాడు దేశీయు లె

ల్లరుఁ భోదైరి శివాజి, కువ్యచుము సల్పు' ధర్మరక్షా'మై॥

243

తే॥ ఉదధి యూర్కలఁ దేలు పాయువులఁ భోతె
జనులపలుకుల హృదయకోశమ్ముబలియ,
దిటవుఁ బెంచి స్వతంత్ర జాతీయ రాష్ట్ర
నిర్మితిఁ బునాదివేయ యత్నించె శివుఁడు॥

244

చ॥ అనుచరు లాపులుఁ బ్రయత్నలై తనయుద్యమ ముత్సహించి వెంట
నడువఁ, గుంటువోవని దృఢవ్రాతఁ డాతఁడు భద్రచిహ్న శో
భన జవనాశ్వ మెక్కి, యెడఁబాయక భీమరథీ తటంబునన్
జనిచని, ముందటఁ గనియె సానువిశాలము సహ్యశైలము॥

245

సీ॥ అమర దొంతులుదీర్చినటు గోపురములట్లు
కదిసి మిన్నంటు శృంగములు వెలయఁ,
గడు పక్కఁబొందినగతి నాపులించిన

తెఱఁ గొప్పఁ బాటులును దరులు వెలుఁగఁ,
బైనుండ నిలువు అంపపుఁగోతఁబలెఁ బాయ
-- తాచు లోఁతైనలోయలు రహింప,
బలిసి యంతట నిలిపనరులఁ దొలఁకాడు

కడలినా వివిధవృక్షములు గవియ,
తే॥ నడుమనడుమ లోయలవెంట నాగుఁబాము

కరణి దిగఁబాటు నెలయేళ్ళు పరువులిడఁగఁ,
బ్రక్కతి గంభీరమగు సహ్యపర్వతంబుఁ
గనుచు హర్షించి ముందుఁజనియె శివుఁడు॥

246

శివాజీ మావఁభేదీరులఁ గలిసికొనుట.

శా॥ ఆజిస్థితుఁడు మావభాధిపతి సహ్యరణ్య సింహంబు 'తా
నాజీమాలసురే' శివప్రభునియండఁ గల్గెముఁ బట్టి య
య్యాజానేయముద్రిప్పచుఁ గుహలు లోయల్ నెత్తముల్ వేటు లా
యా జాడల్ నడిపించుచుఁ జనియె నైజాపాసముఁ జేరఁగఁ॥

చ॥ అదియు 'నుమారథం' బను మహాచలసాచువు; దానిపై ముదం
బొదవ శివుడువోలె శివుఁ డున్నతపీఠము నెక్క, మావభుల్
క్రిదశ గణంబువోలె యువతీ శిశు వృద్ధ పురస్సరంబుగాఁ
గదిసిరి చుట్టనుం బొదివి, కన్నుల యేఁకటవాయఁ జూచుచున్॥ 248

సీ॥ కరఁగిపోసిన యుక్కుఁగంబమ్మలటు బలి
వ్వుములైన శ్యామలాంగములు మెఱయఁ,
జలి గాలి నెండఁ గాఁకలుదీటి బలుపారు
మేన మానార్థ కాపీన మమర,
మాయ మర్మములేని మనసున కద్దమా
మొఱకుమోమునఁ జూపు మెఱపులాడ,
మెలికలుదీటి, బుగ్గలకెక్కి, వలుదలౌ
జవ కోర కుచ్చు మీసములు నెలయ,
తే॥ సహజ గంభీర ధీర నిష్క-పటవృత్తి
యెదుట సాక్షాత్కరించిన ట్లింపు గడురఁ
జుట్టుముట్టిన మావళే శూరవరులఁ
గనియె, విస్మయ స్తిమిత లోచనుఁడు శివుఁడు॥ 249

ఉ॥ ప్రనుగుదంతపుం జికిలి యెఱ్ఱిన గాజులు, గవ్వగుత్తులన్
దూనిఁగలైన పెన్ జడలు, తోరములౌ గురివెంద దుడలున్
మానిత శీలరక్షకయి మాసిన యల్లిక బొంతపావడల్
పూనిన మావళేసతుల పోడిమి యూరె శివాజి కన్నులన్॥ 250

అ॥ తల్లిపాల బలుపుఁ ద్రావి నున్నాడుచు,
నేనుగున్న లట్టు లిందు నందు
మలసి; గంతువేయు మావళేబిడ్డల
పశువ మదసి, యెడఁద ముతినె శివుఁడు॥ 251

చ॥ కపటములేని వృత్తిమెయిఁ గన్నుల కందని దైవతత్త్వమున్
దపమునఁ గాంచు యోగులవిధమ్మునఁ గొండలనమ్మి జీవికా
శపథముఁ దీర్చు మావళులచర్యల జాలి వహించి, ధర్మలో
లుపుఁడు శివుండు తాత్త్విక విలోకనముల్ దనుకంగ నిట్లనెన్॥ 252

శా॥ “ఉన్నాఁడా భగవంతుఁ డెదయినఁ? దా నొక్కొంత సంసారియై
గన్నాఁడా ప్రజ? తండ్రివోలే సమసౌఖ్యం బందఁగా బిడ్డలన్
గన్నాఁడా? యనుకొందుఁ: గానియెడ, నీ కాంతారముల్ కొండ ల
న్నన్నా! మీకు నివాసమై మనఁగనేలా జంతువుల్ తోడుగన్?॥ 253

మ॥ జనసామాన్యమువోలే మీరు ధరణీసంజాత సౌఖ్యంబులన్
గనరాదో? సరిసాటి గౌరవములన్ గాంక్షింపఁగా రాదో? సా
ధ నివాసమ్ముల మెట్టి, నాగరక రథ్యా శీతల చ్ఛాయలన్
జనరాదో? మనఁగూడదో యుదర భిక్షా దైన్య శూన్యంబుగన్?॥

మ॥ తెరలో నుదముఁ జూడఁగాఁ, బ్రకృతిసందేశంబు వాక్కువ్వఁ, ద
త్త్వరతిన్ జింతనసేయ సాధనము - విద్యావ్యాప్తి లేదయ్యె; నం
బరమో భూషణమో గృహంబో ధనమో ప్రాపింప; డేలా మిమున్
దిరుగంజాలిన తాయిగాఁ దరువుగా నిర్మించినాఁడో గడే!॥ 255

చ॥ యువతులు ‘భాగ్యమూర్తు’ లనియున్, ‘సుకుమారశరీర’ లంచు గౌ
రవమిడి, నాథుమెబడి నరణ్యములేగిన తొంటి సాధ్వలన్
బువులను బూజసేయు మనభూమి సదా వసవాస ఖిన్నులై
చివికెడు మావళాసతులఁ జెట్టుల గుట్టలఁ దోలు టొప్పునే?॥ 256

చ॥ పిడికిటఁ గొండలన్ బొడిచి పిండియొనర్చు బలమ్ము, సింగపుం
దడముల జూలువట్టుకొను ధైర్యము వీర్యము గల్గు మావళా
బుడుతలు కార్యఖడ్గములఁ బూని స్వదేశము నోమఁగాక, కా
అడవులఁ బట్టులై మృగములై కడుబోమఁ జరించు టొప్పునే?॥ 257

చ॥ మతమున కోర్వరాని యవమానము, జాతికి శిక్ష, దేశసు
సితికి దుపాను, నీతి కవధీరణ, యిట్టి వికర్యయంబు శా
శ్వతముగ నిల్పుటేమి? బలవంతులు కొందఱు దైవ సత్కృపా
మృతనది నానగట్టి, బలిమిఁ దమనేలలు వార్చుటేటికిన్?॥ 258

ఉ॥ దీనిని నైఁపరాదు; జగతీజన జాతి మతోపకార సు
ధానము నిర్వహించుట ప్రధానముగా, జగదంబ తోడుగా
నే నిపు డుద్యమింతు; నిది నెగ్గిన మగ్గిన దైవనిర్ణయా
ధీనము; సత్యదీక్ష వెనుదీయక ధర్మరథంబు లాగెదన్॥ 259

తే॥ దొరల మనుపేరి పొడుగుచేతులకుఁ గాక
యనద దోయిళ్ళకుఁ బ్రసాద మందవలయు;
మా ప్రయత్నము దైవసమ్మతమ యేనిఁ
జీమ దోమయు సాయంబుఁ జేయుఁగాక॥ 260

మ॥ అనుమాటల్ విని మైగగుర్ప వినతుడై వల్కెఁ దానాజి, “స
జ్జనబంధూ! తమచిత్త మింత యమృతాసారంబు వర్షించునే!
యనదఁ జూచినఁ గంటనీరొడియు దైవాంశంబు సాక్షాత్కరిం
చినదయ్యెన్; గొద వేమియున్నది ప్రభూ! సిద్ధార్థతా మీకికన్?॥

ఉ॥ లోకము లోమఁగాఁ దమ విలోకనముల్ వఱఁగింతు రేని, న
త్తాఁకల నడ్డువారు గలరా, యిది యేమిటిమాట? దేవతా
నీక మెదుర్చుఁగాక గమనింపఁజూమి? జయలక్ష్మి మీపద
శ్రీకడఁ దారసిల్లవలెఁ జెప్పెడుమాటకుఁ జేత ముందుగా॥ 262

శా॥ ఢిల్లీపాదుషహాలు దక్కనువిభుల్ డీకొంచుఁ భోరాడియున్
ముల్లున్ మోపినయంత సంపగొని యెల్లుగొని మా మావళా
యల్లెన్ ముట్టఁగలేద యిందనుక; దేవా! సహ్యా భూభాగముం
దెల్లెన్ వీరికి ముక్కుఁజూపఁ దరమానే మేము మాతొడ్డినన్?॥ 263

శా॥ ఈ సహ్యవని యెల్ల మాకొఱకుఁగాదే ముందు సృష్టించినాఁ
డాసర్వేశుఁడు? రాజరాజకయినకా హక్కున్నదే యిదు? దే
వా! సామ్రాజ్యము స్వర్గలోకమన నీడా దీనికి? నీవు మా
యీ సింహాసన మెక్కు; మీయడుగుదోయిక బూన్తు డిల్లీశ్వరుక॥

సీ! అదరుచా పెఱుఁగని మదినిడి తొనుఁకాడు
పరిపక్వమగు స్వామిభక్తితోడ,
నొకకార్యమందు ముంగుకున్ద్రచరణంబుఁ
ద్రిప్పనోపని గుండెదిటవుతోడఁ,
జెనకెనా నాగుఁబామును బోలి పగఁబూని
కసిదీర్చి విడుచు నక్కసముతోడ,
నగ్గి నాహరించి, హాలాహలముఁ ద్రావి
యైనఁ బూనికమెట్టు నలవుతోడఁ,
ఆ॥ బిల్లివోలెఁ బ్రాకి, బెబ్బలివలె దూకి,
చెలఁగి మలఁగి పగఱఁ జీల్చివేయు
మావళాబలంబు నీవెట నడిపించి,
జయముఁ గూర్తు నీదు చరణమాన॥

265

మ॥ శివరాజా! ననువంటి మేటిమగ, లీ సింగంబు, 'లేసాజి' 'బా
జి' 'విఠోజీ' మన మావళాదొరలు నీసేవార్థమై వేచి, సై
న్య వితానంబు 'భివండి' 'నాగపురి' 'కల్యాణంబు' 'చంపావతీ'
సవిధస్థానములందుఁ జేర్తురు, యథేచ్ఛక రాముసైన్యంబుగక॥ 266

మ॥ ఇక సుంతేనిఁ గొఱంతయుండదు ప్రభూ! యీకార్యముకదీర్పు; మా
మక సర్వస్వము మీది: మి మృదుసరింపక వాలునుక డాలు సే
వకుఁడుక వార్వము వర్మమై నిలుతు: నాప్రాణంబు లర్పింతుఁ; గొం
కక సాగింపుము జాతి నీతి మత రక్షా జైత్ర ధూత్రావళి॥ 267

మ॥ అనుచోఁ దక్కినమావళేదొరలు, “రాజా! నిక్క మీమాట; యీ
మన సహ్యవని నొక్కపిట్టయైనచో మాతాడ; దత్తాని ‘జే’
యని యీధర్మరథంబు లాగ సుముఖంబై యుండు; నుత్సాహ వ
ర్ధన తా ధూర్వాహ దుందుభిష్వనులు పర్వజేయు” ము చాడినన్॥

తే॥ “తండ్రి తాతలకంటె మాతత్వమెఱుంగు

దొడ్డసామివి! మొన్నటిబిడ్డవైనఁ

గార్యమును దీర్చి విజయమ్ముఁ గాంచు” మనుచు

వృద్ధమావళుల్ శివుని దీవించి రపుడు॥

269

మ॥ శివజీ - నారి సహనభూతి సహనశ్రీ మెచ్చి యుత్సాహమున్
మివులన్ జూపుచు, నందఱన్ గలిపి నెమ్మిన్ మంతనం బాడి, కా
ర్యవిధానం బిటు ముచ్చటించె, “హితులారా! ధర్మరక్షార్థ మీ
వ్యవసాయంబున దూఱుచుంటి మొకదైవాంశంబు పేరేపఁగన్॥

మ॥ మనకా కోటలు లేవు: సైన్యబల సామ్రాజ్యంబులా లేవు: ‘నే’
నని సాయం బొనరించి తోడుపడువాఁడా లేడు: ధర్మంబు యీ
వన ముద్రాంకిత మయ్యె; దీని సవరింపన్ బూనుచోఁ, గంధిము
ఖనముల్ దప్పవ; యెండలో నుడుకకున్నన్ వాన లింపారునే॥ 271

ఉ॥ రాఁగల కార్యమందు బవరమ్ములు పెక్కు; లుదీర్ణ సైనికో
ద్యోగముగల్గు శత్రువులతో నెదురొడ్డఁగ వట్టిబైలఁ బ
న్నాగము లాఁగలేవు; జతంబున నీటిమొసళ్ళువోలె స
హ్యగము నాశ్రయించి దిటవది, మగంటిమిఁ జూపఁగావలెన్॥ 272

తే॥ దరులు లోయలు, కొండనెత్తములు, గుహలు

దుర్గములు, మాఱుమూలల త్రోవ లెల్ల

నమరుకొనవలె సమయ నిర్గమముకొఱకుఁ,

దల్లిగర్భమువలె సహస్రధరణి మనకు॥

ఉ॥ ఓలము బైలు నాక, మనయుద్యమ గాంగర్పురంబు సన్మతో
త్రాలముగా భగీరథరథంబును వెన్నడి, స్వర్గ మర్త్య పా
తాళము లాక్రమింపవలె, ధన్యత ముట్టి యనాథు లున్నత
శ్రీల సుపర్వలై తనియ, జీవనసౌఖ్యము నిండిపోవలె!" 274

మ॥ అని మేధావి శివుడు వారి కుచితవ్యాహరముల్ సెప్పి, సే
నను గూర్పంగల కొందఱు బనిచి, తానాజీమొదల్ గొందఱు
దనవెంట గొని, రేబవల్ నడిచి, నిద్రా యు త్పిపాసాదు లొ
ల్లని పూనిక జని, సహ్యాభూ తటములెల్ల మెట్టై నిశ్చాకతః॥

తే॥ 'కోయనా' లోయ, 'లిందాణి' డాయనేల,
'భీమరథి పుట్టినిలు 'కృష్ణవేణి' దరులు,
కాలిత్రోవలు, శృంగాటకముల గుములు
విడక తిరుగాడె, గార్యశూరుడు శివుడు॥ 276

సీ॥ చిగురాకు పసరాకు చిటిమొగ్గ నగుపువ్వు
కసుగాయ పండునై యెసగు వనులఁ
నిలువెల్ల బెరసి యాచుల ముత్తయపుగోరవ
యెనయించు నడియూడు జనుకులందుఁ,
దొలుకారు కారుమబ్బుల నీలితెరల దూ
బూచులాడు మెఱుగులేచు నిశలఁ,
దొగరు లేజాయలఁ జిగిరించి, తొలికొండ
పురుటిల్లు నగు ప్రొద్దుపొడుపులందు,

తే॥ వేయిరంగుల మిసమిసల్ వెల్లివిరియు
సహ్య సహజ సౌభాగ్యంబు చవులఁ గొనుచు,
ననుచరులతోడ ముంచెల నధివసించి
యరసి ముదమందుఁ బ్రకృతితత్పరుడు శివుడు॥ 277

మ॥ ఇటు సహ్యచల సాంగయాత్ర కడగా నేతెంచి, యా మావళా
భటులన్ జేరిచి, సైన్యశిక్షణము లొప్పం దీర్చి, నానాయుధో
త్కటసామగ్రిని జేర్చి, వారికగు కాన్కల్ సైనికోద్యోగముల్
చటులాశ్వంబుల నిచ్చి, సిద్ధపఱచెన్ సన్నాహ మేపారగఁగ॥ 278

—❦— దాదోజీ మందలింపు - శివాజీ దృఢనిశ్చయము —❦—

ఉ॥ అచ్చట ఖండదేవుఁడు నిజానుచరుల్ వివరింపఁగా, శివు
డిచ్చటఁ జేయచున్న పనులెల్ల నెఱింగి, - వినాయకార్థమే
యచ్చునఁ బోయఁగా హనుమయాటకుఁ జింతిలి, - రాజకార్యపుం
గ్రచ్చునుజూపి, 'సత్వరమ ర' మ్మని కమ్మయొకండుపంపినఁ॥ 279

చ॥ గురువరు నుత్తరమ్ముఁ గయికొంచు శివుండు హయమ్మునెక్కి, యు
ద్ధరమగు మావళాబలముతోడ నెకాయకి వచ్చి, జీజియా
చరణములంటి, మంత్రికడ సాఁగిలి కర్జ మెఱుంగఁగోర, ధీ
పరిణతుఁ డాతఁ డాదరణపక్వముగా నెసకొల్పి యిట్లనె॥ 280

మ॥ "యువరాజా! మనజాగిరుల్ మనుచు నీయుద్యోగ ముత్సాహ మె
ల్ల విశేషంబుగ వింటి; నీ చతుర వాల్లభ్యంబుఁ జేపట్టి తృ
ప్తి వడఁగ లోకము; పిన్నవాడవయినఁ దేజంబుఁ జేకూర్చినాఁ
డవు మాకెల్లఁ; గుమార! నీహితుఁడనొటఁ సుత వాక్రుచ్చెదఁ॥

మ॥ మన మీ యాదిలుశాహిరాజ్యమున సామంతాధికారమ్ముఁ గై
కొనియున్నారము, గాన వారిమనసుఁ గుర్తించి, ధిక్కార వ
ర్తనము ల్తుని, తదంతితాదరణమున్ రాఁబట్టి, యీరాజ్యసా
లనమున్ జూచుట యొప్పు; వేఱుతెఱఁగుల్ దప్పట ముప్పొజుమీ!॥

శా॥ అన్నా! రాజ్యముఁ జక్కఁబెట్టుకొనుతీరా - మంచిదే; కాని నీ
కన్నుల్ కొత్తలుసూచు, నీమనసుపోకల్ వేఱుగాఁ దోచు; న
న్నన్నా! సైన్యములేల? శిక్షణములేలా? కొండలన్ గోటలన్
సన్నాహంబు లివేల? యెందుకొకటికొన్న సంతానముల్?॥ 283

ఉ॥ గాలియు నెండయున్ - జెవులు కన్నులుగా, జగమేలుచున్న భూ
పాలురు నీమనమ్ము సడిపట్టరె? కచ్చెకుఁ గాలుద్రవ్వి తు
టా లిడువార లోర్కిఁ గుమటన్బడి నిద్దరవోదురే? కుటుం
బాలకుఁ జేటుఁదెచ్చు విషవాయువుకో వికి మూఁతఁదీతువే?॥ 284

మ॥ పలుపాట్లంబడి నిన్న మొన్నఁగద సుపాదించె మీతొండ్రి యం
దలియుద్యోగము నిదురాజ్యః మెపుడైనన్ మీతినాఁడే నవా
బుల యాజ్ఞావిధి? యట్టివాని కదలింపుల్ దానికిఁమించి యకాఁ
దలవంపుల్ గలిగించి, లేనియపనిందల్ మోయ నీకేటికి?॥ 285

మ॥ ఒకలాడుబది చిక్కుఁగాక, పయి నెంతో తక్కు-సామగ్తి, ఘో
టకమున్ జిక్కిన స్వారిచేయనగు; గుట్టన్ జెట్టునన్ బుట్టు నై
నికులన్ గొందఱఁగూర్ప నేమియగు? దండ్రీ! వల్స దీయాట; యూ
రక సింగంబులరేచి, మైపరువుఁబాఱన్ దూఱ మేలున్నదే?॥ 286

శా॥ నీ మేధావిత, యస్త్రశస్త్రముల పాండిత్యంబు, రాజ్యాంగ గో
ష్ఠీ మర్మజ్ఞత, యిన్నియున్ వెలువడన్, డిల్లీప్రభుత్వంబుగా
నీ, మీతొండ్రయిటుల్ బిజాపురముఁగానీ, లేక గోల్కొండగా
నీ మెప్పించుము; గొప్పవాఁడవయి ముత్రిత్వంబు రాబట్టుమి!॥

తే॥ ఇంత యొప్పవయేని నీ విందయుండి,

రాజ్య మేలుము సకలానురంజకముగ”

ననెడు దాదోజనుడుల సమన్వయించి,

వెలిపారలు దీసి శివరాజు పలికెన్లు॥

288

మ॥ “గురుజీ! నిండుమనంబునన్ దొడరి, నాకున్ మేలుచింతించు త
త్పరన్, దండ్రీయెకాదు దైవమవుకాదా నీవు! నీ వాక్కులన్
సరిగా నర్థముఁజేసికో నెఱుంగకున్నన్ నన్ను మన్నింపు, మా
దరమున్ వీడకు; మేనునున్ దరిచి తత్త్వవ్యాఖ్యఁ గావించితిన్॥ 289

ఉ॥ నాకును మీకు నన్నిటఁ గనంబడు లక్ష్యసమత్వః మైన ను
దేకము వీడి, 'దైవము విధించెడుఁగా' కని వేచి, ప్రభవాం
ధీకృతులైన రాజుల కధీరత దోయిలివట్టి, యెన్నఁడో
పాకముఁజేయు మీ తెరువుఁ బట్టక, నామది వేఱుపోయెడున్॥ 290

ఉ॥ నిక్కినవారు, పోగొడ్చులము నిండినవారును, రాచగద్దెపై
నెక్కినవారు 'పాప' మని యిత్తురె యూరక నిల్వఁజోటు? లా
వెక్కిన పోటరుల్ బలిమిసీడ్వఁగ దూఱురథంబు, తెడ్డులన్
గొక్కున నడ్డకున్న, నెడఁగాఁబడి కొంపలు గూల్చుకుండునే?॥ 291

ఉ॥ వేయితరమ్ము లిట్లాదిగి వేఁగిన లోఁగినఁ, గొల్పుకాండ్రమై
దోయిలివట్టినన్, గరుణతోడ నవాబులు తుల్య గౌరవ
శ్రీ యిడఁబోరు; వారి నెదిరించుటగా దిది దేశరక్షణా
ధ్యాయము; దీనఁ దప్పగలదా? కలదా పెరదారి ముక్తికిన్?॥ 292

మ॥ ఒక సింహాసనమెక్కి భోగములతో నుయ్యెలలూగంగఁ గో
రిక లే, దన్యులవైభవంబుఁ గని యార్తి బొందుటా లేదు; కూ
టికినిన్ గుడ్డకు లేని దీనపరిపాటిన్ గుండుదేశం, బనా
మకమై వీఁగు మతమ్ముఁజూచి, నిజధర్మం బిట్లు సాగించితిన్॥ 293

శ్లా॥ నేనేకా, దొకదేశబంధు వెవఁడున్ నేడైన రేపైన ని
ట్లే నిర్ధారణ సేయఁగావలయు, నిట్లే పోరు సాగించి దీ
నానాథావళి నోమఁగావలయు; గాదా, హైందవంబే పరా
ధీనంబై, మన జాతి నీతి మతముల్ దిక్కేది సుగ్రన్ వలెన్॥ 294

మ॥ ఎవఁడో కన్నులుమూసి, 'గుడ్డికబళంబే చాలు' నంచున్న, హైం
దవలోకంబు సమస్త మట్లు పడియుండన్ జాల, దాతీయ ధ
ర్మ వినాశంబును నైఘఁ జాల; దొకనిర్మాణంబా, విధ్వంసమో
యవుఁగా: కేను స్వధర్మరక్షకయి ప్రాణాయామమున్ జేసితిన్॥ 295

చ॥ ఎవరికివారు వారిహితమేనిఁ దలంపక యుందురేమి? చా
భవము బలమ్ముచున్ గలుగువారు పరోన్నతి నాక్రమింపఁగాఁ
దివ్వరక యుందురేమి? వెనుదీయరు వారుచువారు; భర్మమెం
దు విజయముందుఁ దప్ప; దకుతోభయ సుస్థిరతన్ జపించెదన్॥ 296

ఉ॥ నే నొకరుడనే యని, వనేచరులే భటవర్గమును, ను
ల్లానులతోడ వైరమని, తాలిమిదూలి తలంకనేల? దా
దా! నిముసంబులో జగమునంతయు మాటుచు చైవశక్తియు
దీ నలుసెంత? వామన బలీంద్ర కథానక మాలకింపవే?॥ 297

చ॥ ఆనుభవ మింతగాఁగల మహా మతిమంతుఁడ - నీవుఁగూడ నే
నొనరుచు పూనికఁ దండ్రి కెదియో తలవంపు ఘటిల్లు నందు: వే
మని తలపోసితో యెఱుంగ! నట్లగునే, నిక నెవ్వఁడున్ - దపో
ధన! తనదేశమున్ మతముఁ దల్లినిఁ దండ్రినిఁ గొల్చుటాప్పదే?॥

ఉ॥ కావర మెక్కువై కనులుగానని రాజులచేతులం దసం
భావితులౌ స్వదేశ మత మాత్మ పితృ స్వజనంబు లూఱటన్
బోవఁగ నుద్యమమ్ము పరిభూతియె? యందున నాకుఁగాక స
ద్భావము గల్గుతండ్రి కొకతప్పు ఘటెందురే? ముప్పుఁ గూర్తురే?॥

ఉ॥ నీచత కొగ్గుచున్ బహమనీసులతాను లిఁకేమిసేతురో
చూచెదఁ: దండ్రిపైనఁ బగచూపినచో నెదురొడ్డి మర్మముల్
దోచెదఁ: వారిగౌరవముతో మనహౌదవలక్ష్మి మొగ్గఁగాఁ
దూచెదఁ: నెల్లెడన్ జలువఁదోఁగిన తెమ్మెర లారవీచెదన్॥ 300

చ॥ ఒకనిపదమ్ములంటి, సమయోచితరీతి మతమ్ము మాచ్చి, గొం
కకయ సలాము లిచ్చి, యధికారపుఁజెటలు మోసి, పాపజీ
విక నడుపంగఁజాలఁ; బితృ విత్తమె యైనఁ బరాధికార వా
చకమగు జాగిరున్ మనుపఁజాల; స్వతంత్రత నూఁది నిలెదన్॥

ఉ॥ ఇందలు మావశాజనము లీగిరి కానన కుంజ వాటికా
కందర భూములన్నిలిచి, కష్టములక బడుచుండ, నేను రా
జ్యేంద్రిరకాఁగిలింత రమియితున? వారికినేను; నాకువా,
రందలు మొక్కడై కలిసియాడెద మిందు స్వరాజ్య నాటిక॥ 302

మ॥ గురుజీ! నే నిటు నిశ్చయించితఁ; బరాకుం బొందలే, దింత తొం
దరయు లే; దిది నిన్నమొన్న మొలకెత్త లేదు, వేఱొక్కనాఁ
డరుగంబో; దవిధేయుఁ డీతఁ డనుకో; కాత్మీయతా భావ బం
ధురతక దీవళిచ్చి నన్ననుపు; నాదోసమ్ము మన్నింపుమి!॥ 303

తే॥ అనెడు యవరాజు దృఢనిశ్చయంబుఁ దెలిసి,
ప్రాత పలుకుల మరలింపరామిఁ దలఁచి,
యప్రయత్నముగాఁ 'దధా' స్త నెడు రీతి
నోరగిలుకంట దాదోజి యూరకుండ॥

304

ఉ॥ అంతట ఖాండదేవు సెలవంది, శివప్రభుఁ డపై జీజియా
యంతిక మేగి తత్పదములంటి, మదిక గయికొన్న నిర్ణయం
బంతయు విన్నవింప, వెఱగందుచు నామెయు నిర్నిమేష నే
త్రాంతర నగ్న మాతృహృదయమ్మునఁ బుత్రకుఁ జూచి యిట్లనె॥

మ॥ “తనయా! బాల్యమునుండి నీమతము నీతత్త్వమ్ము వేఱొండుగాఁ
గనుపట్టుక, దృఢనిశ్చయండు ‘విపు డీకార్యమ్మునక నీవు తృ
ప్తిని సాధించెడు సంతకం’టె ఘనమై వేయంతలై, యాపదలో
నిను ముట్టక డమకించుచున్న’ వని తండ్రి! నాకుఁ గాన్పించెడిక॥ 306

మ॥ ‘ఒక సాధ్వీమణిబిడ్డఁ డున్నత మహాద్యోగంబునక మాతృభూ
మికఁ గల్యాణముఁ గూర్చినాఁ’ డనుచు వెమ్మిక్ లోకులగ్గింపఁ గా
తుకమున్ బొందఁగవచ్చుఁ; గాని మనసున్ దూలించి గాలించి, దా
నికినై గర్భముకోసి పంచెడు పురంధ్రున్ దల్లు లేమందురో!॥ 307

ఉ॥ “నే నదియంతయున్ మఱచి, నీమతమే యురరీకరింతు; మే
ధానిధి ఖాండదేవుని హితమ్మునకంటె విశేష మేమియున్
నే నుడువంగఁజాల; గమనింపుము నీవె శుభాశుభమ్ము: తె
ఱైనను ‘బాలనాయక’ మటంచు నప్రప్రథ రామిఁ జూడుమీ! 308

ఉ॥ “కొండలతోడ డీకొనెడు కుట్టడ వైతివి; యావనప్రభా
ద్దండత మాటుమ్రోగ బెడిదంబగు నీ సమయంబునందు, ‘మూ
ర్ఖు డెదురీదుచుండె’ ననుకోక సహాయ మెవడుసేయు? ని
ట్లుండియు నేడు ధర్మపథ మోమఁగ నీమదివోక మెప్పుగున్ 309

ఉ॥ “ఎంచియుఁబంచి యిట్లు వచ్చియుచుట నీజతనంబు నాఁగ య
త్నించుట గాదు, ‘చాల’ వని నిన్నదలించుట గాదు; కరజ్జమా
ర్జించెడుపట్లఁ జీమ యెదిరించినఁ - గొండలు కూలనున్న, భీ
ష్మించక బేలగాక సమసించి జయింపఁగ హెచ్చరించితిన్ 310

చ॥ “కడచిన గ్రంథమున్ దడవఁగాఁ బనిలేదు; స్వధర్మ రక్షకై
నడుమును గట్టినాఁడ; విది న్యాయము లోకహితంబయేనిఁ దో
డ్పడు సకలంబు; నీమది భవానిఁ దిరమ్ముగ నమ్మి, నేర్పుమై
నడుపుము శాలివాహనుఁ డొనర్చిన పోకల సేకరింపుచున్ 311

తే॥ “అక్షరమ్ముల సర్వార్థ మమరినట్లు
ప్రకృతిలో సర్వశక్తిసంపదలు గలవు;
అనువుగా నేర్చి కూర్చి, కావ్యముచుబోలెఁ
గార్యమునుదీర్చి, యొక సృష్టికర్త వగుము! 312

క॥ “పట్టినదెల్ల బంగరువు - పల్కినదెల్లను వేదవాక్యమై,
గుట్టలు పట్టణంబులయి, కొండలఁ గోటల నిండునైన్యమై,
పట్టినపంతమున్ గెలిచి భద్రముగూర్చి, స్వరాజ్యలక్ష్మికిన్
బట్టముఁ గట్టుమయ్య! యెడఁబాటుని ధర్మబలంబు పెంపునన్ 313

చ॥ దిటవును దెంపుఁ గూర్చి, కులదేవతయైన భవాని నీకు ను
త్కట కరవామై, కవచ కార్ముక కాండములై, రణంబునం
తట నినుఁ గాచుఁగాక! గుణతత్పరతన్ జయలక్ష్మి నిండుకొఁ
గిటఁ గొనుఁగాక! సేమ మెదిగించెడుఁగావుత నాదుదీవనల్!”॥ 314

మ॥ అను జిజ్ఞాపలు కంది, యుత్సుకత డాయన్ మావళావీరు లే
చినపేర్చిన్ గరయుగ్ధ మెత్తుచు, ‘శివాజీరాజకుఁ భోక్తసలే
శునకున్ జే! మన రాజమాతకును జే! శూరుండు షాజీన్మపా
లునకుఁ జే!’ యని దీవనల్ వలికి, రెబ్బల్ మింట రాపాడఁగన్॥ 315

ఉ॥ ఆ నినదమ్ము లాని పులకాచితుడై శివుఁ డంబజూచి, “మా
తా! నెనరంటి నీవిడుహితమ్ము శిరమ్మునఁ బూలదండగాఁ
బూనితి; శ్రీభవాని పరిపూర్ణకటాక్షము సర్వరక్షకం
జానఁట తక్కువున్నదె? సురాసురు లొడ్డిన లెక్కసేతునే!॥ 316

చ॥ అక్షలకు నన్నుఁ గూర్చి, మనసంటిన యీసున నెవ్వఁ డేదియే
నుడివిన నమ్మఁబోకుము; నినుఁ గనుపెట్టుచు నండ నుండియే
నడిపెద సర్వకార్యములు; నావిజయమ్ము శుభమ్ము నెమ్మదిఁ
దడవుచు నుండు మిందుఁ, గరుణా సెలవి; మ్మిఁకఁ బోయివచ్చెదన్”॥

చ॥ అనుచు శివుండు తల్లిచరణాబ్జము లొడలఁ దాల్చి, కన్నులం
ట నదిమి, పాదధూళి నుమటం ఘటియించి శిరమ్మునాల్చి యొ
య్యన సెలవాది, మేటివినయమ్మున మూదుకుసాగి, మెంట నం
టిన తనసేవతోడఁ బయనించె నిజోద్యమ దత్తదృష్టియై॥ 318

ద్వితీయాశ్వాసము - సంపూర్ణము.

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము.)

తృతీయాశ్వాసము.

ఉ॥ శ్రీయమృతాంశు శివప్రభుఁడు చేకొను నుద్యమమున్ ఘటించువాఁ
డై యొకనాఁడు సహ్యవనమందు విశాలరసాల భూరుహ
చ్ఛాయ వసించి; కావలయు సన్నహనంబులఁ బూని చుట్టునున్
డాయ నిజానుయాయు సుభటప్రతితిన్ గని యిట్లు వాకొనెన్॥

—*— తోరణాదుర్గవిజయము. —*—

మ॥ “హితులారా! మన మొక్కధర్మపథ మెట్లే బట్టి సాధింపఁ బూ
నితి; మిందున్ బ్రతికూలమై నిలిచియుండెన్ నేటి రాజ్యాంగ; ము
న్నతమా తత్ప్రభుశక్తితో నెదిరి, కొండల్ పిండిసేయంగ దూఁ
కితిమన్నన్ గొఱగాడు; నేర్పుమెయి వాకిం డ్లూడఁదీయన్ దగున్॥

చ॥ కలరు, మతమ్ము దేశమనఁగా నభిమానముఁజూపువారు - రా
జులు బ్రజ లందునం; దయిన, శూరతఁదక్కి మహమ్మదీయరా
జులదయ కొగ్గు వీరిమనసుల్ మనవంకకు రావు; గాన, నీ
యిల సకలమ్ముఁగూడ ధ్వజమెత్తుఁజూమి మనపైకి రేఁగుచున్॥ 3

చ॥ ‘ఇందఱ కిచ్చ లేనిపని యేల ఘటించఁగ: లేనిపోని యీ
తొందర లేటి’ కంచు వెనుదొక్కినచో, నిక దక్షిణక్షితిన్
హైందవజాతియే కటకటా! కఱవై యడుగంటిపోదె! యీ
చందము భావ్యమానె రవిచంద్రుల సంతతి యుడునంతకున్॥ 4

- ఉ॥ కావున, నెవ్వ రెల్లు తిరుగఁబడుచున్న సహించి, ధర్మమున్
దైవము నమ్మి దూఁతుట యుదాత్త మహాపురుషోచితంబు; రాఁ
బోవు జయంబూ యొండొకఁడొ పూవులదండలుగాఁగ భారత
శ్రీ వహించుఁగాకః సవరించుత దుర్గను దుష్పథంబులన్॥ 5
- చ॥ 'అగు' నని, 'కా' దటంచు వెచుకాడుట మందులరీతి; మానవుఁ
డగునట తాను, ధర్మయుతమానట కార్యము - కాకపోవునో,
జగములు నిల్చునే? నియతిశాసన మన్నిటి గెల్చునే? మదిన్
దెగువయుఁ దెల్వయున్ గలుగ, దేవతలన్ గబళింపరాదొకో!॥ 6
- చ॥ అటు లగుటన్, దురుద్ధరములైనను మానవశక్తి కెందు లోఁ
గుట మది నుత్సహించి, ములుకుల్ మలకల్ గమనించి, పొంచి పో
రుట తగు; సహ్యశైలము విరోధులకున్ జొరరానిదాట నూ
ఱటఁగొని, దీనిపాపునఁ బర ప్రియోగము లాఁగఁగావలెన్॥ 7
- మ॥ మనకార్యం బొకరీతిఁజూడ సుఖ సంపాద్యంబ యకానంచు నా
మన మూహించు; బిజాపురప్రభువుతో మాఱొడ్డి పోరాట త
ప్పనిదయ్యున్, సులతా నొకింత తగవున్ బాటించువాడౌట - యుం
డినసర్దారుల కొండొకళ్ళకును 'బోటీ' యుటయున్ దోడగున్॥ 8
- చ॥ మఱియును, నిన్న మొన్న నహమత్పుర రాజ్యము కొంత చేరె నీ
దొరలకు; వీరు దానిఁ దగుత్రోవలఁ జక్క-నొనర్ప; రింత కీ
ధర మన తండ్రితాతల యుదారత మెచ్చినదాటఁ జారులె
ల్లరు మనమాట దాటరు; తలంపరు వారికి మేలుసేయఁగన్॥ 9
- ఉ॥ అంతియగాక, యీ మహామదాదిలుశాసనవాబు రోగసం
క్రాంతశరీరుడై యతనిరాణియె రాజ్యము నేలుచుంట - సా
మంతులు దుర్గనాథు లెదమాటి యలక్ష్యముఁజేయుచుండి; రీ
ప్రాంతములెల్లనున్ శిథిలబంధములై యిటు దాచిచూపెనున్॥ 10

ఉ॥ ఇన్నిటికంటె మాజనకుఁ డిచ్చటలేమిప్రధాన; మాయనక
గన్నడరాజ్యముక గెలువఁగా నొగిఁ బంపె నవాబు; వారితో
నెన్నికఁ గన్నపీరభటు లెల్లరుఁబో నిట నిల్చె సున్న; లీ
చిన్నెల సన్నలెత్తె మనచేతలు చేతుల కందుపాటులక 11

చ॥ మన మిపు డొక్కసారి యరిమంజలమెల్లఁ బరాక్రమించి, ద
క్కను సకలమునుక గెలువఁగాఁ దమకించుట లగ్గుగాదు; నా
జనకునిజాగి రంటి నలుచక్రియలక గల శైలదుర్గము
ల్గొని బలమంది, తక్కినవి గూర్చుట యొప్పుఁ గ్రమక్రమంబుగక 12

మ॥ అటు మోగల్బల - మీ బిజాపురపునైన్యం బిట్లు రాఁ బోవ, న
న్నిటికిక గూడలియైన దీనెలపు; దీనిక బట్టి లోఁగొన్నచోఁ
గుటిల పొంత దరీ ఝరీ గిరితటీ కుంభవన్మార్గమై
దిటవేదక, మనవైపు గన్గొన దరాతివాత మేరీతిగక 13

తే॥ స్థానబలమునుబట్టి, యిచ్చటి గడంబు
లందు ముఖ్యముల్ నాల్గు, 'పురందరంబు'
'కొండనగడంబు' 'చాకణకొట' 'త్రోర
ణాఖ్యదుర్గము' - నివి యభేద్యంబు లెందు॥ 14

ఉ॥ దుర్గములన్నిటక మిగుల దుర్భిద, మున్నతిమించుఁ దోరణా
దుర్గము; వైరివర్గములు దూటి పెనంగిననైన లోఁజొరక
మార్గము లేదు; దీని నొకమచ్చునఁ బట్టితిమేని, దానిపై
భర్తుఁడు వచ్చెనే నెదురవచ్చు, జయింపఁగవచ్చు నొక్కటక 15

మ॥ మన తానాజి వచింపఁగాఁ దెలిసెఁజుమ్మా - తోరణాదుర్గనా
థు నుదాసీనత; సేనతో నెదిరి, కత్తుల్దూసి, పోరాడఁగాఁ
బనిలే కించుక చెమ్మరింపకయ గెల్వకవచ్చు దుర్గంబు; నే
పనులైనక నమయోచితంబుగ లగింపకవచ్చు నామోదటక 16

మ॥ ఇది యెంతే ననుకూలకాలము: తటాయంపంగ లాభమ్ము లే:
దిదిగో పోదము లెం” డటంచు శివరా జెల్లెత్త, ‘జే! జే! యటం
చుదితోత్సాహముతో నుదాయుధ సహాయుల్ మావళాపీరు లు
నృద మాతంగములై, శివప్రభునివెంటఁ దూఁకి రొక్కుమ్మడిక॥ 17

తే॥ పదియుఁ దొమ్మిదియేండ్ల జవ్వనపుఁ దిమురు
కార్య ఖడ్గాభిమాన కర్కశతఁ బెరుప,
దంటతనమున శివరాజు - గెంటులేని
బంటు లరుదేర - నడపులవెంట నడిచె॥

18

చ॥ ముసిముసిచీకలుల్ విరియు మున్నుగ, మున్నుగ మావళాబలం
బసి ముస లోరుతోమర శరాసన బాణ ధురీణ పాణులక
ముసర, హయంబునెక్కి- శివభూపతి తోరణ డాసి, మేటిసా
హసమున లోనికిక జనియె - నచ్చటి కావలివారు డిల్పడక॥ 19

క॥ సోమరితన, మేమఱుపా,
టామును, దండిపులేమి యమరిన దుగ్గ
స్వామి పరాకుపడక, శివ
భూమీశుని భటులు చుట్టుముట్టిరి నగరుక॥

20

ఉ॥ ఒంటరిపాటుతోడఁ గను లూడియునూడని మంపుతోడఁ, గే
లంటియు నంటఁబోని నిశితాసిలతాగ్రముతోడ, తిచ్చ పా
టంటిన దుర్గనాథుఁడు నిజాగమనంబు నెఱింగి బైట రా
కుంట శివప్రభుం డరసి, యుద్ధతి లోనికిఁజొచ్చి యిట్లనెన్॥ 21

21

శా॥ “అయ్యా! మే మొక గొప్పయుద్వమముఁ జేయంబూని, యీదుర్గ మి
ట్లోయ్యన్ గైకొనుచుంటి, మిందు సమరోద్యోగంబు నూల్చొల్పుచున్
డయ్యంబోకు; నవాబుతోఁ దగినమాటన్ జేచు గైకొందు; నా
నయ్యం బానుచు దుర్గమున్ విడుముచుంబోయింబ నీ కేటికిన్? 22

ఉ॥ 'కా' దని 'కూడ' దంచుఁ బెనఁగఁబడఁ - బెద్దలనాఁటి స్వత్వమా -
కాదిది; జీవనమ్ముకొఱకా - గుణమతున కెదులేదు సం
పాదన? కాని కూడని వివాదములకా దలకెత్తికోకు; నీ
కేదయినకా దలంపు గలదేని వచిపుము; దానిఁ దీర్చెదకా"॥ 23

చ॥ ॥ అని సమయోచితంపుఁ బలుకాడి, శివప్రభుఁ - డించుకైనఁ దా
ననవసరమ్ముగాఁ బెనఁగులాడుచు నెత్తురు లోడఁజేయ నొ
ల్లని తత రాజనీతి కుశలక్రముఁ జౌటను - గొన్నిమాక లా
తని పెనుదోయిటకా నినిచెఁ; దత్పరుడై యతఁ డిట్లు చింతిలెకా॥ 24

చ॥ "బలఁగము లేదు నాకుఁ; బరివారముతోడ హతాత్తుగా నితు
డలముకొనెకా; బెనంగిన జయమ్మును గాంచుట కల్ల; యూరకే
తొలఁగుట మే" లటం చపుడ దుర్గము నప్పనసేసి, నెమ్మదికా
జల ముడివోవ, కాతఁడు బిజాపుర మేగె నవాబుఁ గర్తనకా॥ 25

చ॥ తమ ప్రథమప్రయత్న మిటు దైవమునకా విజయమ్ము నందఁ, జి
త్తము చిగిరింపఁగా, శివుఁ డుదాత్తగతికా గులదేవతా పదా
బ్జములు భజించి, కానుకలఁ బంచి, చిరంతన తోరణాఖ్యమ
ర్గమున స్వరాజ్య తోరణముఁ గట్టె రసాల కిసాలయమ్ములకా॥ 26

చ॥ పదపడి కర్జముకొని శివప్రభుఁడుకా "సులతాను దీనిచే
మదిసెడి మాఱుకొన్నఁ జిఱుమంటలు రేఁగకపోవు; వల్వ దీ
తొద; యిది యిప్పుడే యణఁగఁద్రొక్కుట మే"లనుచు దలంచి, నె
మ్మది గలిగింప, నుత్తరము మానితవైఖరి వ్రాసె నీగతికా॥ 27

ఉ॥ "మా సులతానుగారు గుణమండను లాదిలుశాహిగారికికా
మీ సరదారుబిడ్డ ప్రణమిల్లి కుమారశివుం డవశ్యమై
చేసెడు..విన్నపంబు - తమచిత్తము రాఁగలదంచు నమ్ముచుకా
జేసితి నొక్క-కార్య మిట, స్వీయవిధి న్నెరవేర్చుచాడునకా॥ 28

ఉ॥ ఇచ్చటి తోరణాగడము నేలెడు మీసరదారు కన్నులన్
విచ్చి చరింపఁజూని యవివేకయు సోమరిపోతు: పీనిచే
నిచ్చటి ప్రాంతమెల్లఁ జెడియెన్: జెడె రాబడి: లేని యల్లరుల్
సాచ్చిలె; గాన, పీని దిగఁజోపుచు, నేఁ గయికొంటి దుర్గమున్॥ 29

చ॥ శ్రీ ఇదియునుగాక, శత్రువుల కియ్యది వచ్చెడుదారి; దీన బ
ల్లిమఁడును స్వామిభక్తినిఁ జలింపని మాదృశుఁ డేలుచుంట యొ
ప్పిద; మిటుపైన రాబడినిఁ బొచి క్రమమ్ముగ మీకుఁ బంపుచుం
డెద; మిది సన్నుతించి, తమ నిక్కపుటుత్తురు పీయఁగోరెదన్॥ 20

తే॥ ఆతఁడు మిమ్మును దర్శించి, యనువుమీఱ

నిచటి యాగాములను వచియింపవచ్చు;

నైన, సావధానముగ సత్యమ్ము నరయు

విభులగుట యెంచి, మీయాజ్ఞ వేచియుంటి"॥ 31

చ॥ అని లిఖించి ముద్రయిడి, యప్పుడ వేగరియైన దూతచేఁ
బనిచిన, దానిఁ గైకొని నవాబు శివుం డొనరించు కార్యమ
దునఁగల తత్త్వ మారసికనుంగొన వేచె నొకింత; యాతఁ డే
మన కిటు లూరకుండుట నిజాభిమతోచిత మంచు నెంచుచున్॥ 32

or bribed the governor of the fort of Torna to throw open the gates of his stronghold which he occupied and repaired."

Chapter III. - Rawlinson's "Shivaji."

§ "Skivaji represented that the taking over of the fort of Torna was entirely in the interest of the government, that a loyal servant like him had to be in charge that he would be able to compel the deshmukhs to render true accounts of revenue to the state, thus saving immense sums of money annually to the government he undertook to pay over to the government a far larger revenue."

Page 96. 'The Life of Sivaji Maharaja' by N. S. Takakhav.

మ॥ శివరా జూటట వొంది యందలి ప్రిజాక్షేమంబు భావించి గౌ
రవముం జూపుచు, వారిదారి కనువారణ నూత్న సౌకర్యముల్
మివులన్ గూరిచి, యేల్బడిక బెనిచి, నెమ్మిన్ నూతనోద్యోగి పుం
గవులన్ జేరిచి, తోరణగడము చక్కంజేసి నల్కూలలన్॥ 33

చ॥ * శిధిలము దుర్గమెల్లఁ బరిశీలన చేసెడుపట్ల నొక్కవోఁ
బృథుల సువర్ణ రత్న సముపేత మహానిధి చిక్కె; దాన సు
ప్రథితుఁడు సుస్థిరుఁడయి శివప్రభుఁ డాదృత కార్యసిద్ధి కీ
ప్రథమబలంబు దైవబలపాకముగాఁ దలపోసి పొందుచున్॥ 34

మ॥ ఒకరాజ్యాంగము నిల్పఁగాఁ దలఁచి, యుద్యోగంబులన్ - ముత్రి సే
వకుఁ డిట్లుండట నిల్పి, కాల్బలము వార్వంపుబలం బాది సై
నికులన్ జేరిచి, యస్త్ర శస్త్ర వితతిన్ నిండిచి, భూపాలనా
దికమున్ గూరిచి, రాజధాని కనువౌ దేశంబు పాటించుచున్॥ 35

తే॥ గీ॥ సహజ తుంగ శృంగత్రయీ స్తంభి తాభ్ర
పథము * 'మార్బడు' నా గిరిభాగ మొకఁడు
తోరణకు దాపుగాఁ గోశదూరమందుఁ
జెలఁగ, నద్దాని నొకదుర్గసీమఁ జేసి॥ 36

తే॥ గీ॥ శృంగములకు మూఁటికిని 'సంజీవని' యు 'సు
వేల' 'పద్మావతి' యనంగఁ బేరుపెట్టి,
యన్నిటికి మధ్య రాజగృహంబు గట్టి
'రాజగడ' మను దానఁ గార్యములు నడిపె॥ 37

* "In course of these operations Shivaji had the good luck to unearth a quantity of buried treasure among the debris of the fortShivaji devoted the treasure to the purchase of arms and ammunition and the erection of a new fort of his own," "(which was originally) known as Morbad; but he changed its name to Raigad or the King's Fort."

P. 96. N. S. Takakhay - P. 134. Kinoid, C. V. O., I. C. C.

❖ దాదోజీ చరమదశ - శివాజీ కృతజ్ఞత. ❖

- చ॥ ఇటు శివరాజ యత్నముల నెల్ల నెఱుంగుచు, ఖాండదేవుఁ డొక్కట సులతా నొకంట వడిగా షహజీ కెఱిగించి; రాతఁడు జటుల రణమ్ములఁ దెఱపిచాలక కన్నడమందునుండి, 'యచ్చట శివు మందలింపు' మని సత్వర ముత్తర మొపె మాత్రికి॥ 38
- చ॥ పరువము వచ్చుటాది నరపాల సభావిరతక్రియా ధురంధరత వహించి, మోము ముడుతల్వడ నీల శిరోజబంధముల్ నరసినపండు, తొంబది తొనంకిన వృద్ధుఁడు, ఖాండదేవుఁ డీ యఱగొఱలెల్లఁ జూచి, హృదయంబున దూయుచు నిట్లు చింతిలె॥
- చ॥ "ముదుసలి నెఱుఁ గార్యభరముఁ దలమోయఁగఁ జాలఁ; బ్రాయపుంబదటున మీఱుచుఁ శివకుమారుఁడు నా పలు కాదరింపఁ; డియ్యది సవరింపనంచు నొగులాడు షహజి; నవాబు సూచుఁ దప్పిదముగ; దేనికై పఱితిమింతు, భరింతు దురంత వేదనల్!" 40
- చ॥ † పడుచుఁదనమ్మునఁ దుమికిపారుట గాదు, శివాజి చేతలఁ గడకు మహత్తరాశయము గర్భితమైనటు దోచుచుండె; దోడ్పడఁ దొడఁగెఁ జగ మ్మతనిపట్టయి; నే నెదురాడి మాట చేడ్పడఁ జనుటెల్లు? స్వార్థపరవా ద్యపవాదము లెల్లు మోయఁగె!"
- చ॥ అను పెనుచింతతోఁ గుమిలి, యప్పటికప్పటి కాటుపోటులఁ దనికి రుజాభిభూతుఁడయి, తాఱిన ధార్మికవృద్ధు ఖాండదేవునిఁగని, జీజియా యడలి పుత్రికవోలె సపర్యక్షేయుచుఁ దనయునిఁ బిల్వఁబంపఁగ, నతం డరుదెంచి వివక్ష చిత్తుఁడై॥ 42

† "When, however, he was satisfied that his young charge had the capacity to realise this wild dream (of common liberation from the Moslem yoke) the old man yielded and blessed him." Page 66. *M.G.Ranade.*

"Jijabai and Shivaji attended him with assiduity Shivaji was always by his bed side." P. 80 & 81. *N. S. Takakhav.*

చ॥ మరణపు మంచమే, తెఱఁగుమాటిన మోమును దేలకన్నుతా
గురువరుజూచినంతఁ గనుగొల్కుల 'గిట్టు' న సీరువాఱఁ, ద
చ్చరణము లంటఁగా నిలిచి, సవ్వడి కుత్తుక నొత్తిగిల్ల, వా
తెఱ వణఁకించు పేదనుడి దీనముగా వెడలించి యిట్లునె॥

43

శా॥ “దాదాజీ! శరతల్ప శాంతనపు చందం బైతివే! త్రాణయే
లేదే! యేదయినఁ జకిత్సఁ గొనఁగా లేవైతివే! తెల్పఁగా
రాదే నా కొకవార్త! నీమమదికిఁ రా నైతినే! తండ్రి మ
ర్యాదఁ గూరిమి గుమ్మరించితివి కాదా! నేటి కిట్టైతివే॥

44

సీ॥ బలమఱు నవయవంబుల సుక్కి-సోలు నీ

ముదిమి రాజ్యభరంబు మోయలేక,

మనసాగ్ని మీమాట మన్నింపలేని నా

కొఱకుఁ గూరినవేడిఁ గుడువలేక,

తెరచాటునుండి తొందరసేయు తండ్రి యు

త్తరువు సమాధాన పఱుపలేక,

చెమ్మటల్ వోసి పెంచినమొక్క - పురుగాడి

చెడకుండు తెఱఁగు లార్జింపలేక,

తే॥ గీ॥ తలఁపునెగ లంటి యుడికి, రక్తస్పృహతి

బిందుబిందువు నిమికి యావిరిగఁబోవఁ,

జివికి జీర్ణించి శల్యావశిష్ట మూర్తిఁ

బెను తపసివైతే! ప్రాయోపవేశ దీక్ష॥

45

ఉ॥ కన్నగురుత్వ మొక్కటియగా పహజీవిభుండందె; 'దండి'గా
రన్న గురుత్వముక విలిచినట్టి మహాత్ముండ వీవ గాదె! నా
యున్నతిఁ గోరి జీవకళయొడ్డిన నీ హృదయానుభూతి కే
మున్నది మారుతూఁచఁగ గుహా! యొక యక్షుకణంబు చక్కఁగ॥

శ్రీ శివభారతము.

సీ॥ చిరకీర్తి వెలయుపఁ జననాఁడె నాపేరఁ

దిరముచేసిన 'శివాపురముఁ' జూచి,

నీచేత ననుఁబెట్టి, నిశ్చింత దూరదే

శములేగు తండ్రి నిశ్చయముఁ జూచి,

నెనఱురి దరిఁజేరి నినుఁజూచి ననుఁజూచు

తల్లి కందోయి చిత్తడినిఁ జూచి,

ననుఁ జూచినంతమాత్రాన విన్ను కనుజోతి

పొదఁవఁగాఁ బదరు నీపెదవిఁ జూచి,

తే॥ గీ॥ యిందుఁ బారాడు చీమయే నెఱుంగలేదె

నివిడ వాత్సల్య కల్యమా నీ యెడంద!

మనసు సుడిసిల్లఁ బెరదారిఁ జనితినేము!

తప్పగొనకుము తండ్రి! యాదరము విడకు!॥

47.

చ॥ ఇపుడుగదయ్య కంటి నిటు లీకృశియించిన నిన్ను - నిన్నశ
కృపు వెతకీడ్చు నీమ హృదయవ్యధః యితకు వచ్చుదాఁక నె
య్యపువిన మిట్లు మింగి, వెలయందని జీవితముగ్గఁబట్టి, పా
పపుబరు వెత్తుపూని- తగవా, యపుడే నను మార్పఁగూడదా?॥

మ॥ గురుజీ! మన్ననఁజూడు మిప్పుడయినకా, గొండంత నాదోస మే
పట గోరంత యనుగ్రహింపు; ముదయ ద్వాత్సల్య పీయూష శీ
కరము లోవోయుచుఁ బెంచు నీపెరటిమొక్కఁ ముందుగా వాడుకొ;
మ్మరగాధీశ ఫణాగ్ర జీవనుణి డాయుక నీవు కాంక్షించినకా॥

49

చ॥ నవయకు తండ్రి! నా హృదయనాడుల సత్వము నప్పగింతు; నైం
దవ కళవోలె నీ మొగమునకా వెలుఁగాడిన సంతెఱాలు; నా
యవినయముకా డ్దమింపు" మనియాడుచు దోయిటఁ బాదమంటు నా
శివుఁడరిఁజేరఁగాఁ దిగిచి, చేపినకన్నుల నాతఁ డిట్లనె॥

50.

మ॥ “శివజీ! యూఱు; మేల యిట్టసెగలక జత్తోపతాపంబుఁ గం
దువు? నీచేసిన నేర మున్నదె? జరక దూపిల్లి, నానాటి కి
ట్లవసన్నం బగుచున్న దీతనువు: హెచ్చెచున్న దీరాజ్య: మీ
యవకాశంబున నండ లేవయితిమి చాసాస నట్లాడితిక॥

51

ఉ॥ ఇప్పటి రాజకీయముల నేదలపోయుచు, నీచు కర్జముక
దప్పఁదలంచియుంటి; వితత స్థిర చిత్తుడ వీవు కాలముక
గప్పుచు, నాత్మశక్తి మెదుగం బొదిగించితి వుద్యమంబు; నీ
గొప్పకడంక దైవమునకుక మనసంటినదాట కన్నడక॥

52

మ॥ కుల శీలంబులు జాతి నీతి మతముల్ గో దేవ భూదేవతల్
కలఁగంబూఱఁగ, నార్యధర్మములు బ్రుంగక దూలుదేశమ్ము - ముం
దల మూపుక మొగియించి పూనఁగల స్వార్థత్యాగుతా దేశబం
ధుల నాహ్వానము సేయుచుండఁగ, సమర్థు డెట్లు కాలాఁగెడిక॥ 53

ఉ॥ మంచిది, నాయనా! యుచితమార్గమునక గొని దేశలక్ష్మి లా
లింతుట మంచి; దైనఁ, గదలించిన తేనియతెట్టెఁ బూర్తిగా
మచినదాఁక, నేమరక పాయక ప్రాపుఁ దొలంగిపోక సా
ధించుము; లేనిచో నదవదించుఁజూమి మధుపాళి రేఁగినక॥

54

ఉ॥ నీ నెఱవాదితీరు గమనించిన, నిప్పటి రాజకీయపుం
దోనియ నేర్పుమై దరికిఁద్రోయఁగఁ జాలినదిట్లవంచు నా
మానస మూఱటక గొనియె; మన్యుము దక్షిణ హౌదవోర్విఁ, బ్రా
చీన పరిష్కృతిక బొరుగుచేతులు దాఁకినమచ్చ వాయఁగన్॥

55

ఉ॥ ఒక్కటిమాత్ర మేమఱకు - మూఁదరఁగొల్పు పరాశ్రయంబునక
గుక్కలుమింగి, దేశరమఁగోరి తపించెడు నీచుతండ్రి; నీ
మొక్కలమొంచి, యీ యవనభూపులు పైకొనిరన్న నెప్పు డే
చిక్కులు మూఁడునో! కనులు చేడ్వడఁ గాటుక దిద్దు టొప్పునే॥ 56

చ॥ మెలపని దంటవై యెడరు మ్రింగుచు, నంతటఁ గన్నువెట్టి నీ
తలఁపు జయింపు; మిందనుకఁ దాల్చిన నాబరు విఘ్న నీపయిన్
నిలిపితిఁ; దండ్రీకిన్ బ్రజకు నీకును నుత్తరవాది వాచు, దో
యిలిసె విత్తులన్ గొలిపి, యిడ్లను బండ్లను బంటఁ గొల్పుమి!॥ 57

మ॥ శివజీ! నాతుదికోర్కి, - నీవు వితత శ్రీశాలివై ప్రాజ్య హైం
దవసామ్రాజ్యము నేలుఁనాడు నవరత్న స్వర్ణ సింహాసనో
త్సవమున్ దీరిచి, దీవనల్ గురిసి మోదం బందుటే: నాటిఁవై
భవ మీకన్నులు నోచెనే! యిపుడ సంభావించు నాకోరికన్!॥ 58

తే॥ గీ॥ అనుచు దాదోజి శివరాజు నంకపీఠఁ

జేర్చి, వంచిన శిరముపైఁ జేయి సేర్చి,

చిత్తమున నిండి కన్నులఁ జిందు హర్ష

శీకరమ్ములఁ బట్టాభిషిక్తుఁ జేసి॥

59

సీ॥ బహువిధోపాయన పాణులై తమయాజ్ఞ

వలచు సామంతమండలముఁ జూపి,

సేవకుఁ డాదిగా సేనాధిపతిదాఁకఁ

గలుగు నుద్యోగివర్గములఁ జూపి,

హస్త్యశ్వ రథ పదాత్యాదిక చతురంగ

భరిత రాజ్యాంగ సప్తకముఁజూపి,

నాగర పౌర జానప దాటవికు లాది

తనయేలుబడిఁ బ్రజాతతినిఁ జూపి,

తే॥ గీ॥ “ఇదియ శివరాజ! నీదు పైతృక ధనంబు

నీవు మనుషఁగా బలుపొంది, నిన్నుఁ గొలువ

వేచియున్నది: ధర్మోపపీత దీక్ష

సరయుమి!” యంచు సర్వస్వ మప్పగించె॥

60

ఉ॥ పండిన తెల్వితోఁ గమియఁబండిన స్వానుభ వాత్మశక్తులన్
నిండిన చూపులన్ - గనులనిడు ముదశులు నిగ్గుదేరి యీ
రెండలుగాయ, తెప్ప సాగియించి శివున్ మొగమంటఁజూచి, పూ
జ్యుండగు ఖండదేవు మదియోడిగిలన్ దుదిపల్కు లిట్లనెన్॥ 61

తే॥ గీ॥ “నిజము, శివజీ! భవాని విన్పించుపలుకు
నిజము; తనకుఁదా నది తోఁచు నేఁడొ రేపా!
అటగొటలు దీరినవి నాకు: హైదవోర్వి
నుదయశోణిను వెలుఁగుచున్నది కుమార!॥ 62

ళా॥ న్నాకై చేయఁగ నేమియున్ వలవ, దన్నా! భారతక్షోణి - కా
తాకుల్ దుల్లఁగ లేఁజివుళ్ళ రమణీయంబైన కల్పాగమం
బై కల్యాణము లందగించవలె: నీ యాదాత్మ్య మెందున్ వసం
తాకల్పమ్మునఁ గప్పఁగావలె, గుమారా! యితకాంక్షించితిన్॥ 63

చ॥ ‘ఒకపరి ఖండదేవుఁడు గుహాత్తముఁ డీశివరాజు’ కంచు, మా
మకచరితంబు నీ విజయమంగళ నాటక పూర్వరంగ మా
టకుఁ దగె; నాయకుడు ప్రకటంబుగ రంగమునెక్క సూత్రీధా
రకుబలె భూమికాంతర పురస్కృతికై తెరచాటు కేగదన్॥ 64

మ॥ శివజీ! నా కరణీయమెల్ల సమసించెన్: మేను జీర్ణించె: నీ
యవతారమ్ము ముగింతు; నీహితముఁజేయు - జేతనామాత్ర జు
తువనై నీవెనువెంట నుండెద: గురుండున్ మంత్రియై నీకుఁ గా
ర్య విధానం బెరిగింతు: బ్రాహ్మణుడనై యాశీస్సులన్ బోసెదన్॥

ఉ॥ † ఏమటఁబోకుమీ! సుర మహీసుర గో మత దేశ రక్ష: సుం
తేమటఁబోకుమీ! హితము నంచి తపించెడు మాతృదైవ: మెం
దేమటఁబోకుమీ! మదిలయించిన నీ కులదైవతమ్ము: వ
త్సా! మఱచించు వెట్టితెలుఁగైనను నేమటఁబోకుమీ నినున్॥ 65

† “He (Dadoji) exhorted Shiwaji to look after his family and

తే॥ గీ॥ అదరు బెదరును లేని నెమ్మదులఁ బొదలి

హైందవజగమ్ము నీకుఁ దోడొనుగాక!

భరతమాత దీవసపులు గురియుఁగాక!

గెలువుమీ వత్స! నే నింక నెలపు గొండు!"॥ 67

చ॥ అను తుదిమాట లొం డొకటియై, కనుఁగొల్కుల నీటిబుగ్గతో
మునుకొని జాటుచుండ, శివు మో మెడఁబాయని నిల్వచూపుతోఁ
గనుఁగవ మూసె నస్తమయకాల రవింబలె ఖాండదేవుఁ; డా
ఘనుఁ దలపోసి రెల్లరును, గన్గవోయిట నర్హ్య మెత్తుచున్॥ 68

చ॥ కవిసిన చిహ్నుచీకటి జగమ్మునెఱుంగని తత్కుటుబమున్
దవలిన నెవ్వగన్ బసపు తల్లినిఁ దక్కినవారి నూటసిం
చి, వగ నడంగి సొమ్మసిలు చిత్తముఁ దేచువ నూలుకొల్పుచున్
శివపతి నిర్వహించె గురు శిష్యవిధిన్ బరలోక సత్త్రియల్॥ 69

శివాజీ చాకణ, సుపా, సింహగడము, పురందరు లోఁగొనుట.

ఉ॥ కొన్నిదినంబు లిట్టు లొనఁగూడిన కాతీయఁ బాయఁ జోపి, కై
కొన్న విభుత్వమం దదనుగొన్న పనుల్ దగనిర్వహించి, యా
సన్న హితానుయాయు జనసమ్మతి మంతనమాడి, చేయఁగా
నున్న సమద్యమంబుఁ దలయొడ్డుచు ముందుకుఁద్రోయ నున్నెడన్॥ 70

ఉ॥ “జాగిరురాబడిన్ నిలువసల్పిన రొక్కముఁ బుపు” మంచు, పా
జీ గురు ఖాండదేవునకు సేవకులన్ మునువోలె బంపె; న
వ్యాగమ రాజ్యకార్య ఘటనాతురుడై శివరాజు ముందు బా
గోగుల నాకళించి, సమయోచిత ముత్తరమిచ్చె నీగతిన్॥ 71

dependents and expressed a cordial wish for his happiness and glory and the fulfilment of his noble vow to inaugurate a new state for the protection of cows and Brahmans and the glory of his religion. Purandara Nidhi Talakhau

శ్రీమ॥ “మన దాదోజి గతియె; జాగిరుపనుల్ మా కెందుకున్ గ్రొత్త; లీ
మన సామంతులరీతి యెట్లువునో! సమ్యక్బాండ్లమా లేకు; మా
పని సేనా చతురంగసంపదలఁ గూర్చున్ దీర్చునై యుండె; గా
వున మీరే యొకకొంత వైకమును బంపు డేము కాలూదఁగన్”॥

చ॥ అని బనులిచ్చి సేవకులనంపి, నిజోద్యమ సాధనైక వీ
క్షును దనయేల్పడిక గలుగు జాగిరుదారుల మృదాఘలక
దన యధికారముదిక్ గొనక - దన యుద్యమ మామతించి కై
కొనఁ బిలిపించె; నందఱును గూడి భజించిరి స్వామిభక్తులై॥ 73

సీ॥ ప్రాంత ‘చాకణ’ దుర్గ పతి, ‘ఫిరంగజీ’ న
రాసాళా’ యనెడు మహాసత్త్వశాలి,
దాదోజి శివునకుఁ దండ్రి జాగిరు లప్ప
గించినవిధ మాలకించి, తాను
సముచి తోపాయ నోత్తమ లాంఛనములొప్పుఁ
జనుడెంచి రాజ దర్శనము సేసి,
తండ్రికాలమునుండి తమచేతనున్న దు
ర్గాధిపత్యము భక్తి నప్పగించె;

తే॥ గీ॥ స్వామిభక్తికి ధార్మిక స్థైర్యమునకు
గుఱుతుగానున్న యతని సద్గుణము మెచ్చి,
గారవమునిచ్చి, పూర్వాధికార మిచ్చి,
చనవుఁ బెనయించి శివవిభుం డనియె నిల్లు॥

74

ఉ॥ “చాకణ దుర్గనేత సరసాశ్వకులుండు ‘ఫిరంగజీ’ - పరా
నీకము లొడ్డనేనియు గణింపని శూరుండు, స్వామిభక్తియుక
దేకువ తెంపునున్ గలుగు ధీరవరుం” డని. ఖాండ దేవుడే
మా కెఱిగింప వింటిమిస్తుమా! భవదున్నత భర్తనంబులన్॥

75

మ॥ ఒక దుర్గాధిపతిత్వ మిచ్చుటయ గా, దో వీరశాస్త్రుల! మా
మక రాజ్యంబున నాల్గుమూలలఁ జరింపఁ - బెంపు సాధింపఁ బూ
నిక మీపైఁ గల; దేను హైందవధరా నిర్ద్యుంద్వ సామ్రాజ్యమా
లిక యర్పింతు భవాని; కచ్చమణు లోలిక మీరు గూర్పకవలె॥

తే॥ గీ॥ చిర తపోభూమి శివనేరుశిఖర మెక్కి-

యాడు 'మోగలుబావుటా' నూడఁదీయు;

మిదియసుమ్ము - నీకునునాకు మొదటికాన్క;

శూరుఁడా! పొమ్ము, జయముతోఁ జూడరమ్ము!"॥ 77

చ॥ అని సరదారులెల్ల 'రిదియకానని మెచ్చఁగ ముచ్చటించి, యా
తని నుచితాంబరాభరణ దానములక దనివొందఁజేసి యొ
య్యన నెలవిచ్చి పంపి, తదనంతర కార్యవిధాన ధోరణి
సునిశ్చితుఁడౌచుఁ, దస్తోలువఁ జూడని వారల జూడలక గనె॥ 78

సీ॥ సవతితల్లికి నన్న, పాజీమఱుది, 'బా

జీమోహితే' సుపాక్షీతివిభుండు,

తనయాన కొగ్గఁజాలని రీతి - సతనివ

రత్నముచే నెఱిగియుఁ గినుకమాని,

తగినమర్యాదఁ 'బండుగువిందు గుడువఁగా

విచ్చేయు' మని వానిఁబిలువనంపి,

యప్పటి రాజకీయములెల్ల వినిపించి

మన్నించి బోధించి మందలించి,

తే॥ గీ॥ యెంతసెప్పిన విన కుడాయించు నతని

సత్వధనముల ముహూర్తు వార్షములను

గోళమునఁ తేర్చి, తగు సేవకులను దోడు

కనిది, 'బావను జూడఁజూ' వచ్చుననుచుండెచు

ఉ॥ ఈవిధిఁ దోరణాగడము నేల్కొని, చాకణుఁ జేతఁబట్టి, నూ
పా విభుఁ దోలుచున్, శివనృపాలుఁడు సింహాగడమ్ము లోఁగొనన్
భావముఁ గొల్పి, తాఁ జతురుపాయములన్ నడిపించు దంట యాఁ
గావున దుర్గనాథుమదిఁ గైకొనె, రొక్కము లాసగొల్పుచున్॥ 80

తే॥ అచటి యావనసేనానియై - నవాబు

పనుపుఁ గొనియున్నవాఁడు ద్రవ్యమున లొంగి;

యనువుగా సింహాగడదుర్గ మప్పగించి,

తనకుటుంబముతోఁగూడఁ దరలి చనియె॥

81

సీ॥ ఘన పురందరదుర్గమును 'సీలకంఠపై

బతరావు' పాలించు: నతఁడు ప్రజలఁ

గరుణింపఁడని, యొకకారణంబునఁ దన

నెలతనే త్రుంచెన న్నింద గలదు;

మరణించె నతఁడు - కుమారులుమువ్వ రా

గడమునేల్పడిఁ బెనంబడుచు నుండి:

రం దగ్రసుతుఁడు పురందరదుర్గాధి

పతియౌచుఁ దమ్ములఁ బారనడఁచె:

తే॥ ననదలై వారు శివునిసాయంబుఁ గోర

నచటి విధమెల్ల శివవిభుం డరసె నిట్లు

"తండ్రివలె వీరు వ్యర్థ, లాదరము లేదు

ప్రజకు వీరిపై: నదిలేని ప్రభుత యుటవె॥

82

ఉ॥ వీటిఁడి యన్నగాని, వెఱవీగిన తమ్ములుగాని - చల్లఁగాఁ

దీరుపఁజాల రేల్పడి: మదిన్ గమనించు నవాబు మెల్లఁగాఁ

దూఱకపోడు దీన: నిటు దూరమునన్ గల చిక్కు-ప్రక్కలోఁ

జేరిన వీరికిన్ మనకుఁ జేటగు - నిట్టిది మాన్పు టాపుదే॥

83

మ॥ మనజాగీరులఁ దూర్పుమండలము లోమన్ సైన్యముల్ నిల్పఁజూ
లిన దుర్గంబులు లేవు: శత్రువులఁ దూలింపంగ దుర్గాశ్రయం
బనురూపంబు: పురందరం బొకయసాధ్యంబైన దుర్గంబు: దీ
నిని పీరిన్ మనవైపు చేర్చుకొని సంధింతున్ నిజోద్యోగమున్॥ 84

చ॥ అని తలపోసి, వారికొఱకై పయనంబును వెల్లడించి, న
మ్మిన సుఖటాళి త న్ననుగమింపఁ బురందర దుర్గమేగి, య
య్యనుజుల నగ్రజున్ గలిపి యందఱకున్ దగుమాటలాడి, నె
మ్మనము కలంకఁబాప సుకుమారముగా శివభూపుఁ డిట్లనెన్॥ 85

శా॥ “అన్నా! దుర్గవిభుత్వ మేమి సుఖమా? యద్దానికై మీరు మీ
కన్నుల్ గ్రుచ్చుకొనంగనేల? పెరపోకల్ పోయి - ప్రేమామృత
స్విన్నంజా నొకమాతృగర్భమును విచ్ఛేదించి, దోయిళ్ల న
న్నన్నా! నెత్తుద్రావనేల? మనలోనా యిట్టి పోరాటముల్!॥ 86

చ॥ సమయముఁజూడుఁ - డొక్కపిడుచున్ గబళింపఁగ వేచియుండె దే
శము సకలమ్ము యా వనవిశాంపతికేతన; మీ కుటుంబవై
రము లిటునైపు రేఁగినఁ - బరస్పర విశ్లేష సంధిబంధమై
సమయదె జాతి నీతి మత సర్వధనమ్ముల హైందవం బిఁకన్?॥ 87

ఉ॥ ఈ విపరీతమెల్ల మది నెంచి తెగింపుచు, నే స్వదేశల
క్ష్మీ విజయోద్యమంబుఁ బరికించితి నీగతి; నొక్కఁ డెవ్వఁడే
మోవఁగరాని భారమిది; ముందల యొడ్డుచు, మీరు మేమునున్
బ్రోవులు త్రాళ్తులొచు, బలుపున్ గెలుపున్ గొనఁ దోడ్పడఁవలెన్॥

మ॥ ‘ఇది యేదో కడుదుర్లుటంబు - తరమానే దీనిసాధింప’ నం
చెడమాఱున్ బనిలేద; యన్నిటికి నేనే ముందుగానుందు: నా
యదుపుంగూడ భుటింతు దుర్గమున సైన్యంబింత కాపుంచి: యే
తొడజే కీలుఁడు మీఠు మీధరణి; కందున్ గొందు మీసాయము॥

ఉ॥ ఇందువసించి ప్రాంతముల నేలెడుఁగా కితఁ డగ్రిజుండు; మీ
కుం దగుజాగి రిత్తుఁ గయికొండు; మనుద్యమమును మేలుచే
యంది, పురందరమ్ముగడమందలి నా బలఁగమ్ముతో స్వరా
జ్యేంద్రునిర. పెంపుసేయుఁ; డిదియే మనకుఁ గరణీయమై తగున్”॥ 90

చ॥ † అనివచియించి, వారు హితులై భజియింపఁగ - నామఁ దమ్ములక
దనకొలువఁగ జెచ్చి యుచితమ్ముగు జాగిరులందఁజేసి, య
న్న నచటి ప్రాంతభూములకు నాయకుఁ జేసి, పురందరమ్ముపైఁ
దనమపతాక నిల్పి, సుహితక్రముఁడై శివుఁ డేగె వీటికిన్॥ 91

సీ॥ పూనా సుపా యిందపూరు బారామతి

నా నొప్పు నాలుమండలములైన
తండ్రిజాగిరులందుఁ దనయేలుబడి నిల్పి

ప్రాంతకుగములు లోబడఁగఁ జేసి
యాదిలుపాహిరాజ్యమునంటు దొలఁగించి

సర్వాధికారమ్ము సాగఁజేసి,
కాల్బలంబును దురంగబలంబు నెసకొల్పి

యాయుధసామగ్రి నలవరించి,

తే॥ యైకమత్యంబు ప్రభుభక్తి యమరఁ - బ్రజలు
తనకుఁ దోడ్పడునుత్సాహ మెనయఁజేసి,

భట సుహృత్తోశ దుర్గాది బలము వెలయఁ
బ్రథితుఁడై సోద్యమము శివప్రభుఁడు నడిపె॥ 92

† The Naick's retainers, "all faithless and disorderly men," were expelled and a Mavle garrison was placed there by Shivaji. Page 40. J. N. Sarkar.

† The three Naik brothers got the hereditary watan (the eldest brother Nilo Nilkanth had the senior rights) of Naickship and Inam villages. It was settled that they should remain below the hill and serve the king.

Page 167. "Shiva Digvijayam" Sabhasad.

❖ శివాజీ మతభక్తి - తుకారాముని యుపదేశము. ❖

ఉ॥ దైవము సాయమై యమృతధారలు వోయఁగ, రాజ్యలక్ష్మికిఁ
జేవలు గూర్చినట్లై మతస్థికిఁ ద్రోవలు దీసి, పాదులఁ
దీవలఁబెంచు మాలకరితీరున నాత్మమతంబుఁ బెంచె మే
ధావి శివుండు, సాధువులు తన్మతబీజము లెందు నాటఁగన్॥ 93

సీ॥ పాండురంగనిసేవ భవబంధ మూడ్చు పా

వనుఁడు తుకారాము భక్తవరుఁడు,

విజ్ఞానకిరణ వివేచిత సదసత్వ

దార్థతత్త్వఁడు రామదాసయోగి,

భారతామ్నాయంబు వ్రాసి, ధర్మపథంబు

నెసకొల్పు భక్తముక్తిశ్వరుండు,

ప్రజలలో భక్తితత్పరత జాతీయభా

వముఁ గూర్చు వామనపండితుండు,

తే॥ మొదలుగా సాధువులు శివుపూనిక నెఱిగి,

యల మహారాష్ట్ర మన్నిమూలలను దిరిగి,

స్వమతసందేశ మెల్లఁ జాటుచుండి,

రమృతములు వాఱ - భక్తిగేయములు మీఱ॥ 94

చ॥ తనదు మహాద్యమంబు సుహితక్రమతఁ వెలయించి, భక్తిభా
ధనముల సంఘశక్తి వితతం బొనరించు మహాత్ము లా తపో
ధనులను బిల్వఁబంచి, సముదార సపర్యల సత్కరింపుచున్
ఘనుఁడు శివప్రభుండు సమకట్టై నఖండ మతప్రచారముల్॥ 95

తే॥ ఒకపరి, మహానుభావుఁ డనూనభక్తి

పరిణతుండు తుకారాము - తెరువువెంటఁ

వ్రాంత 'లోహదుర్గము' జేరవచ్చు తెఱిగి,

భక్తి గదురఁగా శివుఁ డిట్లు వార్తనంపె॥ 96

సీ॥ “మా ‘పునా’ ప్రాంత ‘దేహూ’ పట్టణము నీకుఁ
 బురుడుదీర్చుటఁ బుణ్యభూమి యయ్యె,
 సాంద్రోదపూర మీ ‘యింద్రాణి’ యలలలో
 నీభవ్యకవిత ధ్వనించుచుండె,
 నాబాల గోపాల మన్నినోభుల నీ ‘య
 భంగ’ గేయము లూటఁబాటు చుండె,
 బాదెమ్ముఁజఱచి మా పాండురంగస్వామి
 నీగీయుగీటుల నిలిచియుండె,
 డే॥ దొంటి ధృవుభక్తి ప్రస్థాదు దొడతనము
 నీదుసీడల నిజముఁ గాన్పించుచుండె,
 బరమపురుషా! శివాజి మీవాదసేవ
 వేచియున్నాఁడు - మిముఁ దొంగిచూచు కనుల”॥ 97

లే॥ అనుచు లిఖించి, బహువి ధోపాయసముల
 రాజ లాంఛనమ్ములఁ దుకారాముఁజేర్చె;
 భక్తి భాండారమున లోటువడని యతఁడు
 కాన్కలంటక యిటు లొక్క-కమ్మవ్రాసె॥ 98

మ॥ “శివరాజా! భవదీయ భక్తివినయశ్రీ మోదముం గూర్చె నా
 కు; విధేయుండవు మాతృభూమిఁ గొలువన్; గో దేవ భూదేవతా
 త్సవ సంధాతవు; దర్శన మ్మడుగు నీ తాత్పర్యమున్ ద్రోయరా;
 దవృన్దన్ మఱియొండు వల్కెదఁ, గుమారా! వేటు గాఁబోకుమీ॥

చ॥ కాలము చేరువై, గహనకల్పము సంస్మృతి దూరమై, దయా
 శీల శమాది మానసికసిద్ధుల సర్వము విస్మరించి, శ్రీ
 లోలుని దివ్యమూర్తి యవలోకన సేయఁగనున్న నాకు భూ
 పాలుర కొల్వులేల? కటుభాగ్యము భోగ మదేల పుత్రకా॥ 100

ఉ॥ బూటకమాడి రంగులను బూయుచుఁ దీయుచు, రాజకీయపు
న్నాటకరంగ మెక్కుటలు నాకు రుచిపపు తొల్తునుడి; బా
హుటముగా మురారి చరణాబ్జ మరందము లాను తేటినై
పాటలు పాడుకొంచు, జొరఁబాటుదుఁ బుణ్య సరి ద్వనంబులన్॥

ఉ॥ కావున నాయనా! బయలుగాలికి వేచిననన్నుఁ గొల్పుకుం
దే వల; దెందు నేఁ జనిన నీకును నీప్రజ కాయురున్నతి
శ్రీ విభవంబులన్ దలఁతుఁ; జేరుము నీ విఁక రామదాను; మే
ధావి యతండు కృష్ణపరతత్వము పాఠ్యనకట్లు నీ కగున్॥ 102

ఉ॥ మావలె నీవు నిశ్చలసమాధుల దైవ పదద్వయీ రహ
స్సేవలఁ గాలమున్ గడపఁజెల్లదు: బల్లిదు త్రైవారిచే
నావిల మా జగంబు నరయన్ రవివంశమునన్ జనించు ల
క్ష్మీవిభు సంశ మీపు; తెలిసెన్ జుమి మా కిది సాధుబోధలన్॥ 103

ఉ॥ ఊత్రియమాళి వొట నయశాస్త్రము శస్త్రముఁ గేలఁ బూనుచున్
బాత్రు లపాత్రులౌ జనులఁ బాలనసేయఁగఁ బారఁదోలఁగా
సూత్రము నీకుఁ జెల్లినది; చూడుము శక్తులు మూఁడుఁగల్పి; తౌ
ర్య తిక్ర మేళనం బగుఁగదా పరిపాలన సంగతశ్రుతిన్॥ 104

ఉ॥ హైందవధర్మ మిప్పుడు నిరాశ్రయమాచుఁ, బరాధికార వి
స్ఫండితమయ్యె; సాధు బలసంహతి చాలదు; ఊత్రియోచిత
స్వందన మెక్కి లావు వెరవంది కడిందిగ మోహరించి, దా
నిం దిటవందఁ జేయు, మిది నీవిధి; తక్కినవెల్ల వేడుకల్॥ 105

తే॥ గీ॥ కనులు మొగిడించు ధర్మచింతనముతోడఁ
గడఁగు కార్యమం దేమటుపడఁగ వలదు;
వలదు ననుగూర్చి తలఁపు, నే నెలవుగొందు;
శివపతి! నీ కభీష్టార్థవిధి యగును॥

- చ॥ అని లిఖించి యుత్తరము సంపుచు, నాదరమార దేవతా
ర్చనమునఁ బూలు కుంకుమ లసత్తులసీదళమాల కమ్మతో
ననిచె; శివుడు భక్తిమెయి నన్నిటిఁ గన్నుల నొత్తికొంచు, మా
ళి నుడుటఁ బేరెద న్నిలిపి, లేఖఁబఠించి సముత్సుకాత్ముడై॥ 107
- ఉ॥ “ఆయును గామమున్ తొలఁచిఁజ్ఞి మహాత్ములు గావొకో తుకా
రాములు! నేఁడు నాయెడకు రా రననేటికి - వారు సచ్చిదా
రాములు! తన్ని దేశము తెలుగున ధీనిధి రామదాసు నా
స్వామిగఁ గొల్తుఁ: గొల్తు నిరపాయ పథమ్ముల దేశభాగ్యమున్॥ 108
- చ॥ ఇది యొకవైవశాసనమ: యిప్పటి పెద్దలకెల్ల సమ్మతం
బిది యగు తేర్పడెన్: స్వజనులెల్లరుఁ దోడ్పడుచుండి రిండు: న
భ్యుదయము దోఁప దుర్గచయ మొడొక్కడై మనచేతఁ జిక్క: నీ
యద నుడివోనితెంపు తిరమై, పరమండల మాక్రమించెదన్”॥ 109
- శివాజీ సైన్యసన్నాహము - ప్రథమ దండయాత్రా విజయము. ❧
- చ॥ అని తలపోసి, వైవపరమారతి దేశపరమ్ముగాఁగఁ జే
కొని, గరుపాటు డెందమునకున్ దలమీతెను పొంగు మ్రింగుచున్
ఘనతర కార్య నిర్వహణ కర్కశుడై, శివరాజు సర్వసా
ధన చతురంగ సైన్యసముదాయములన్ సమకూర్చె నత్తటిన్॥ 110
- ఉ॥ ఆదర మింతఁచూపని పరాశ్రయణమ్ము దలంచి, తండ్రిమ
ర్యాద హితమ్ముజూపు శివరాజుపరామరికన్ గ్రహించి, ని
త్యోదయ మందుచున్న స్వమతోద్యమమున్ దలమోసి చేరి, రా
యా దెసనుండి వెక్కురు సహాయులునై శివరాజుకొల్వినన్॥ 111
- ఉ॥ చేరినవారి ధీబలము శీలము సాహస విక్రమ క్రమో
దారత సత్కులీనత మత స్థిరరక్తియు దేశభక్తియున్
శారవ మాది యోగ్యతలు గన్గొని, యర్హ పదంబు లిచ్చి స
త్కారము లిచ్చి, యంద అవధానమునన్ దనుఁగొల్పఁ గైకొనెన్॥

సీ॥ బ్రాహ్మణోత్తములు, - నీరాజి దత్తాజి య
 జ్ఞాజి రావజీ రఘునాథపంతు;
 ప్రభువంశభవులు, - మురారిబాజీప్రభు
 డాజిమస్సహుండు బాలాజియవజి;
 మావళాజాతిసంభవులు, - నేతాజి యే
 సాజి సూర్యాజి సాంభాజికవజి;
 స్వకులబంధువులు, - నింబళుకరు, మోహితే,
 మోరేలు, యాదవ, ఘోరపటులు,
 తే॥ గీ॥ నాదిగా వీరయోధు లేకైకశూరు
 లనుపమ త్యాగశీలు రేకాంతహితులు,
 దేశకల్యాణ సిద్ధ్యంత దీక్షుఁ బూని,
 శివపతినిఁ గొల్చి రాత్రిజ్య మవధరించి॥

113

సీ॥ ఆ బాల్య పరమాప్తుఁడగు 'శ్యామరాజపం
 తును' మహామాత్యుగా నొనరఁ జేసి
 దీప్తితోత్సాహు 'మోరోపంతుసింగళే'
 నఖిలసేనాధినాయకునిఁ జేసి,
 'బాజీఫసల్కు' 'రబ్బాజిసోదేవుల'
 బహిరాక్రమ చ్చమూపతులఁ జేసి,
 'నేతాజి' 'నేసాజి' నాతత మావళా
 తురగ పాదాత నాథులను జేసి,
 తే॥ 'సూర్యజీ' 'తానజీ' యను శూరవరుల
 జగ్గులఁబాయని యంగరక్షకులఁ జేసి,
 యనఘు 'దత్తాజి' రాజగృహాధికారి—
 నాంతరంగికు 'బాలాజియవజి' జేసె॥

114

తే॥ గీ॥ దక్షిణోత్తర కొంకణ ధరణియునుఁ
బాంతుభూముల నికట దుర్గములయును
నల బిజాపురరాజ్యమం దన్నియెడల
వేగు నడిపించి; యచటి బాగోగు లరసె॥

115

చ॥ ఇటు శివరాజు సన్నహనమెల్లను బూర్తియొనర్చి, కార్యలా
పముఁడయి యొక్కనాఁడు హితవర్గముతో సచివాళితో సము
ద్భట నిజ వీరయోధ సముదాయముతోఁ బెనుకొల్పుదీర్చి, మీఁ
దటిజతనమ్ము వారియెడఁదక్ష బురికొల్పుచునిట్లు వాకొనె॥ 116

చ॥ గరువపు దేశభక్తిఁ దుదికాఁకలఁదీరిన యోధులార! దు
ర్ధమగు నొక్కకార్యమున దైవము పూనిచె మిమ్ముమమ్ము; న
ధ్వరములకన్న దుశ్శర తపంబులకన్నఁ బవిత్ర మిట్టిసం
గరః మిట దాస్యమోక్ష ఫలకాంక్షులమై, తెగి పోరఁగావలె॥ 117

చ॥ మత మొక దొడ్డసాధనము - మర్త్యలిహమ్ముఁ బరమ్ము నొందః సు
స్థితిఁ గలిగించు దానికి స్వదేశవిభుత్వముః దానిప్రాపగుణ
మతః మిటు రెండు నొండాకటి మన్నెడు; నిష్ఠ పరాధికార దు
ర్గతము మతమ్ము నోమఁదగుఁగాదె ప్రభుత్వముఁ జేతఁబట్టుచు॥ 118

చ॥ ఒకసులతానునో ప్రభువునో పదమంటి విభుత్వ మందు కో
రిక తగః దట్లు రాజ్యముభరించుట - బిచ్చపుఁగూడు స్వర్ణపా
త్రిక నిడుకొంటగాదె? బెదరింపులఁ బోని స్వత స్స్వతంత్ర జీ
విక మననైన నింద్రపదవి గొనుకంటె సుమాళమే యగు॥ 119

ఉ॥ 'ఈ యవనాధిరాజ బలమే యిల నేలఁగఁబోలు' నంచు దీ
ర్ఘాయువుఁబోసి ముద్రయిడిరా? యదిగాదు; బలోద్యమైక పా
థేయులచేతినా మ్మిది: విధేయములై మనభాగధేయముల్
డాయకపోవునే పెనుకడక మెయి మొనకట్టినిల్చినా?॥ 120

ఉ॥ కాపునఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁగాఁ దలఁచక బనిలేదు; సాహస
 శ్రీ వెలివోని యిందఱము చేరితి మీఘసకార్యమందు; స
 ర్వావయ వాభిరామ చతురంగ బలమ్ములు నిండియున్న; వీ
 యావనరాజ్యమెల్ల సుడియక గయికొందము దండయాత్రలక॥ 121

మ॥ మన జాగీరులచుట్టు నీయవన సామ్రాజ్యంబులే ముట్టి పై
 కొని యుంటక రిపుమధ్య మొప్పు, దొకదిక్కుక మెట్టి లోఁగొంద మె
 ట్లన: సీపశ్చిమవార్ధి హద్దగొని, సహ్యాక్షిణి సర్వంబు లోఁ
 గొనుచో వెన్నుబలంబుగల్గుఁ, బయి మాన్తోవచ్చుఁ బార్శ్వంబులక॥

సీ॥ మన కుత్తరంపుదిక్కున మోగలు విభుత్వ

మది బలిష్ఠము, దాని నంటరాదు,

ప్రా గ్దక్షిణముల దూరపుమేర బయలొట

నట బిజాపురరాజ్య మనువుగాదు,

నైర్వతిమూల నర్ణవపుటంచుల నున్న

‘సిద్ధీల’ రాజ్యంబుఁ జెనకఁగూడ,

దటువైపు ‘కల్యాణి’ - యిటు ‘తాళ’ ‘గోశాల’

లదిమి, పశ్చిమమెల్ల నాక్రమింత:

తే॥ మందుఁ గల్యాణి క్రొత్తగా నమరుకతనఁ

జక్కఁబఱుపరు దాని బిజాపురీశు:

లచటి యధికారియును రోగియకా నవాబు

నరసికొను చుండు - నట బిజాపురమునందె॥

123

చ॥ ఊరియుచునున్న దీకరణి నుత్తర కొంకణభూమి; దక్షిణ
 స్థిర ‘యబిసీనియా’ యవన శిక్షితవశాచు, మతాభిమాన ము
 మ్మరమగు వారియేల్పడిఁ గకావికలయ్యె: మతావమానపు
 దఱటుల మ్రగ్గు నారియెడఁదల్ మనప్రభావును ధావుఁ గోరెడుక॥

తే॥ 'మీయ దంఢేశ్చివచ్చిన మేముకూడఁ
దోడుపడెద, మర్పింతుము దుర్గనిచయ'
మనుచు, బంపుచున్నారు రహస్యవార్త
లచటి మనమహారాష్ట్ర దుర్గాధిపతులు॥ 125

ఉ॥ కావున దీనిగెల్పుటనఁగాఁ గడుఁజుల్కనః తజ్జయంబుతో
యావనసేన లీవలకునావలకుఁ జనుదారి బద్ధమాఁఁ
ద్రోవలులేని యీ నెలవుఁ ద్రొక్కినచో - మనచేతి బొమ్మలే
కావలెవారు, 'తా'హి' యనఁగావలె, నీగతి లోఁగొనఁవలె॥ 126

ఉ॥ లెండిక శూరులార! కదలింపుఁడు సేనలః నడ్డమాచు బ్ర
హ్మాండము లొడ్డుఁగాక వెఱఁగందకుఁ: డంతటఁ గన్ను పెట్టి నే
నుండెద నండగాచి, పయినున్నది మాత భవాని; మీర లు
ద్దండులు - మీవడిక బగఱదండులు బెండులుగాక నిల్చునే!॥ 127

తే॥ శూరపుంగవుఁ 'జబ్బాజిసోనదేవు'
'బాజి' మొదలుగా సేనాధిపతులు గొలువ
వెడలుఁగాక మోరోపంతుపింగళుడు!
విందు లిడుఁగాక మనసిచ్చి విజయలక్ష్మి!॥ 128

చ॥ మఱియొకమాట, - మీ రహితమర్దనులై చనునప్పు డెచ్చటఁ
ద్వరపడి పేదసాదులకుఁ బైరులకుఁ బతిదేవతా జనో
త్కరమున కాలమందలకు దైవత భూసురకోటి కెట్టి దు
శ్చరితము నల్పరా, దొరులునల్పిన నైఁవఁగరాదు చూచుచుకా!॥ 129

తే॥ ఇదిసుమీ దైవశాసనం, బిదియచూవె
రాజశాసన: మిది దాటరా దెవండు
ధీరచరిత మహారాష్ట్రదేశమాత
దొడ్డకొన్నుల - గజమైన దోమయైన!॥ 130

చ॥ అను శివరాజును ధరపుటానతి వార్షకమేఘు నిస్వనం
బున వెడలంగ, నుత్సుకత ముట్టి చమూపతులందఱు జయ
ధ్వనులు ప్రతిధ్వనింపఁ గరవాలము: బట్టి జోహారువెట్టి, యె
య్యన సెలవందుచుక వెడలి రాహవ దోహల సాహసంబులక॥

తే॥ బహుళ శస్త్రాస్త్ర సాధనోద్భటత మెఱయఁ
దరలి చతురంగబలము దొంతరలు గొనఁగ,
బారులను దీర్చి సేనాధిపతులు నడువ,
దండు నడిపె మోరోపంతు గండుమిగిలి॥

132

ఉ॥ ఆ నిరపాయనైస్వము లనంతములై యుపనద్యుపేత గం
గానదివోలెఁ బొంగి, గిరి కానన పత్తన దుర్గవర్గ శా
ఖానగరాదులెల్ల మునుఁగక గొనుచుక జనుచుండ, నందు నెం
దే నొకయన్దులేక భజియించె జగమ్ము శివప్రభుత్వముక॥

133

తే॥ 'రోహిణి' 'తికోన' 'కాంగారి' 'లోహగడము'
'రాజమచి' మున్నుగాఁగ దుర్గముల పతులు
ధన కనక రత్న వస్తు వాహనము లాది
కానులిడి కొల్చి రాత్రి దుర్గముల నిచ్చి॥

134

ఉ॥ కానుకవెట్టి నెయ్యమెసఁగక దమదుర్గము లిచ్చువారి స
మ్మానము మెచ్చి, రోసమున మార్కొనువారి నడంచి దుర్గసం
తానముఁగొంచు సహ్యగిరి దక్కొని, గొంకణభూమి మధ్యమ
స్థానము నాక్రమించె శివునైస్వము లన్య దురాసదమ్ములై॥

135

శా॥ ఆరంభోరి జయంబుగొన్న నిజ. సేనాధీశ వర్గంబుతో
మోరోపంతు వచించె, "నేటి విజయంబుల్ శ్రీమహారాష్ట్ర రా
జ్యారంభంబున స్వస్తివాచనము: లా యాదుర్గముల్ వట్టుచో
మీ రంకించిన తెంపు తేఱవయు నెమ్మిగూర్చు తా తెంతయుక॥

ఉ॥ వాలుమగంటిమిన్ జికిలివాటిన యీబలంగుబునెల్లఁ బైఁ
దోలుచు మీరు మే మొకట దూకినచో నెదురొడ్డి నిల్వఁగాఁ
జాలునె యేకమైనను బిజాపురరాజ్యము? లేనిపోని గ
గ్గో లిదియేల, యేలగజకోటి శశమ్ముల వేట లాడఁగన్?॥ 137

సీ॥ ‘బాజ్ఘసల్క’ ‘రేసాజియుఁ’ దోడుగా
‘నబ్బాజిసోన్’ దేవుఁ డరుల ముట్టి
‘కల్యాణి’ ‘మాహుళి’ గయికొంచు, సర్వమ్ముఁ
గొనవలె నుత్తర కొంకణంబు;
నబిసీనియనుల శౌర్య మడంప - ‘రఘునాథ
బల్లాలు’ ‘నేతాజి’ పట్టుగాఁగఁ
జని, నేను ‘తాళ’ ‘గోశాల’ లాది జయించి
కొనియెద దక్షిణ కొంకణంబు:

తే॥ చనుఁడు మీ” రనఁ, గల్యాణిజయము గొనఁగ
నడిచె నబ్బాజి బహుళ సైన్యములఁ గొనుచు:
‘బోరు’ కనుమలోయలు దాఁటి, ‘పారు’ కనుమ
దరులు వెడల మోరోపంతు దండునడిపె॥ 138

చ॥ మలయుచు సేన ‘పారు’కనుమన్ వెడలఁజన నొక్కచారుఁ డ
త్యలఘు జవంబునన్ దఱిసి, “ఆర్య! బిజాపుర మేగెడున్ నవా
బుల ధనసంచయం బదిగొ! ముంగలిగా నట: దానివెంట నే
బలఁగము లేదు, కొంత పరివారముమాత్రము కాపువోయెడున్॥

తే॥ గీ॥ అధిక్రతుండు ‘మాలానాయహమ్మ’ దనెడు
వాఁడు కల్యాణినుండియుఁ బంపె దీని”
ననివచింప, మోరోపంతు వినియు వినక
మునుపె రఘునాథబల్లాలుఁ డనియె నిట్లు॥ 140

- చ॥ “తడయఁగరాదు: దీనిఁగొనఁ దప్పనుగా: దొకఁడైతు దీనఁ జే
 డ్పడుటయు లేదు: దీని విడువఁబనిలే” దని విన్నవింపఁ, ‘బైఁ
 బడు’ మనె పింగళుం: డెలుకపైఁబడఁ బొంచిన పిల్లివోలె న
 ప్పడ బలఁగమ్ముతో నతఁడు ముట్టి పయిబడె నార్భటించుచు॥
- చ॥ పెనఁకువ ఘోరమై, యవనవీరులు ప్రాణములొడ్డి పోరి; రా
 మున శివసేన కొట్టికదుపుఁగొనె; దద్బలధాటి కోడి యా
 వనబల మల్పమై శరణువట్టె బడెఁ జెడెఁ బాతె; నిట్లు పె
 ల్చిన ధనలక్ష్మీయుఁ - విజయలక్ష్మీయుఁ గైవసమయ్యె వారికి॥
- మ॥ రుధిర స్నానము లాడి జీవబలి కోరుంబెట్టుచుఁ - గుప్తమా
 నిధి సాధించిన యాత్మసైనికుల నెంతే మెచ్చి మన్నించి, వి
 శ్లేషమా దక్షిణకొంకణక్షీతిని గెల్వఁ దండు సాగించె, శ
 త్రు ధరాపాల విగాహ దోహలుండు మోరోపంతు పంతంబున॥
- చ॥ విజయముగొన్న పేర్ని శివోరచమూపతు లేపునఁ జయ
 ధ్వజముల నెత్తి కొంకణముదక్షిణమెల్లఁ జరించి, పత్తన
 వ్రజములు దుర్గవర్గములు పల్లెలు సర్వము లోఁగొనంగఁ, ద
 త్పిజలును దుర్గనాథు లతిభక్తి భజించిరి కాన్కొలిచ్చుచు॥ 144
- చ॥ కఱకు మతాభి మానమునఁ గక్కుఱితిఁ గుడిపించు యావనో
 త్కర - మబిసీనియా నృపవితానము మార్కొన, వారిఁ గోల్తలఁ
 దఱుముచు, నందు హైందవమతమ్ము తిర మ్మొసరించి, దక్షిణ
 స్థిరఁ దమరాజ్యసీమలకుఁ జేరిచి రా శివరాట్చమూపతుల్॥ 145

తే॥ గీ॥ సురగడము - తాల - గోశాల - శుద్ధగడము
 రైరి - భిర్వాడి - మొదలు దుర్గముల పతులు
 స్వమిత మోము శివాజి యుద్యమముఁ దలంచి,
 యొప్పగించిరి కోట లత్యుత్సవమున॥

చ॥ శివపతియానతిఁ నిరవశేషముగా నిటు నిర్వహించి, మ్రో
దవ మత గౌరవమ్ము వితతస్థిరతఁ వెలయుంగఁ జేసి, శా
త్రవుల నడచి దుర్గ నికరమ్ముల లోఁగొని, సర్వవాహినీ
ధవుఁ డతఁ డేగె నైన్యసముదాయముతో శివరాజుఁ జూడఁగఁ॥147

ఉ॥ వచ్చిన నైన్యనాథుల సహరముదమ్మున నాదరింపుచుఁ
దెచ్చిన కానుకల్ ఘనమణి ప్రముఖాబులు చిత్తగింపుచుఁ
జొచ్చిన కార్యమందుఁగల చోద్యములఁ విస నుత్సహింపుచుఁ
జెచ్చెర హెచ్చరించు శివజేఁ గని, పింగళుఁ డిట్లు వాకొనెఁ॥ 148

మ॥ “తమయాజ్ఞన్ శిరసావహించి, జయయాత్రా సంభృతోత్సాహ దు
ర్దమ నైన్యంబులు వెంటరా - నికట దుర్గత్రేణి లోఁగొంచు, స
హ్య మహీభృ త్కటకుంబు లెక్కిలిమి; పై సబ్బాజి సోన్ దేవు నై
న్యముతోఁ బంపితి నుత్తరమ్మునకుఁ గల్యాణీ జగీషారతిన్॥ 149

అ॥ తక్కినసేనతోఁ గదలి దక్షిణ కొంకణ భూమిఁ ద్రొక్కుచో
నొక్కటఁ గంటఁ బార్కునుమయొద్ద బిజాపురమేగు రొక్కపుం
బొక్కస; మింతలో మనచమూపతు లా ధనరక్షకావళిన్
గ్రక్కునఁదోలి, కైకొని రఖండ బిజాపుర రాజ విత్తమున్॥ 150

మ॥ అటుపై దండుఁగదల్చి యుద్ధరత నాయాప్రాంతముల్ గొంచు, న
చ్చట నేపా ‘నబిసీనియా’ యవన రాజత్రేణి దండించి, త్రొ
క్కటవాయన్ మత జాతి గౌరవముఁ జక్కన్నిల్చి, యందందు ను
త్కట దుర్గమ్ములఁ గొంచు వచ్చితిమి వేడ్కన్ మిమ్ముదర్శింపఁగన్

తే॥ గీ॥ అచటిప్రజలెల్లఁ దమయాజ్ఞ నామతించి,
రివియ వారువా రందందు నీచ్చు కాన్క-
లనుచు వేర్వేఱఁ జూపించి యప్పగించి,
వినయమార మోరోపంతు వినిచె మరల॥

శా॥ “దేవా! దేవరయాన మీఱ, మెచటక దీండ్రించుచుకొని వధూ
దేవ గ్రాహ్యుణ హానిసేయుము, ప్రజార్తిం గూర్చు; మిట్టై నఁగా
ర్యావాత్తిక దుది రక్తపాత మనివార్యంబయ్యె నీబాక్కసం
బావర్జింపఁగః ఖడ్గధారలకు సాహస్యంబు సేకూరునే!॥ 153

తే॥ గీ॥ కోశ మొకవైపు - చతురంగకోటి యొకటఁ
బెరిగి, మఱయుద్యమంబును బెంపవలయు
ననుతలంపున నీ శత్రుధనముఁ గొంటిః
మవసరోచిత నిర్ణయ మవధరింపు”॥ 154

క॥ అని మనవిసేయ, శివపతి
విని “మీ విక్రమమునెల్ల వింటిమి మీరల్
వినిపింపః మేమ స్వయముగఁ
గనుఁగొంటిమి కొన్నియెడలఁ గనుచా టగుచుకొ॥ 155

చ॥ అనుచిత మొందు లేద, యదనానాకచో ననివార్యమే యగుకొ
నునిశిత ఖడ్గపాతః మిది శోణితిధారల సాధులోక జీ
వన మెదిగించునేనిఁ గడుఁబావనమా హయమేధతుల్య; మీ
వొనరుచునేత నేడు సమయోచితమై కడుఁ జేవగూర్చెడుకొ”॥ 156

మ॥ అనుచో నుత్తరసహ్యాభూ విజయమై యబ్బాజిసోక దేవుఁ డొ
య్యన నేతెంచి సఖ్యపాణి వినతుడై “దేవ! మీయానతి
రునఁ గల్యాణి జయించి దానిసరదారుక బట్టి బంధించి, యా
తనిసర్వస్వము రాణివాసమును దోడ్కొ దెచ్చినా” మం చనకొ॥ 157

శా॥ “ఆ - యేమీ? యొక రాణివాసమును బుణ్యావాసముకొ దెచ్చినా
వా? యేహైందవుడైన నీగతి నమర్యాదకొ బ్రవర్తించునే?
మా యాజ్ఞకొ గమనింపవో? జయ మదోన్మాదంబునకొ రేఁగి, నీ
యాయుస్సుత్రము లీవత్తుచుకొనెదో? యాధర్మ మొర్వకొజమీ!

మ॥ అనుచుఁ జేపుటుమీటు కన్నుఁగవతో నాస్పంది తోఁపుంబుతో
ఘన హంకారముతో నలద్రుక్కుకుటితో గర్జిల్లు నా భోక్తాసలే
శునిఁజూడక బుయిలోఁడెఁగొల్పు; శివుఁ డీసుక గుత్తుకక మ్రింగి, బో
రన నవ్వారల బంధమూడ్చి గొనితేరక, బంచె సోకదేవుని॥ 159

మ॥ త్వరితుడై యతఁ డట్టులేసలిపి “దేవా! నన్ను మన్నింపు: మీ
సరదారుక గొని తెచ్చుచో సరభసోత్సాహంబు కన్గప్పె: దు
శ్చరితాలోచన లేదు, లేను భవదాజ్ఞా లంఘనోద్వృత్తి: మీ
చరణద్వంద్వమునాన” యంచు వినిపించక, సుత శాంతించుచుక॥

మ॥ శివరా జుతట మేల్ముసుంగుఁదెరలో - స్నిగ్ధాంబుద చ్చాయలో
నవ సాదామినిఁబోలు నా యవనకాంతా రత్నముక భక్తి గా
రవముల్ వాఱఁగఁ జూచి పల్కె “వనితారత్నంబు లీ భవ్యమై
దవభూ జంగమ పుణ్యదేవతలు; మాతా! తప్పు సైరింపుమి!॥ 161

సీ॥ హరి హర బ్రహ్మలఁ బురుటిబిడ్డలఁ జేసి

జోలఁబాడిన పురంధ్రీ లలామ,

యచుధర్మరాజుపాశముఁ ద్రుంచి యదలించి

పతిభిక్షు గొన్న పావనచరిత్ర

ధగధగ ద్రహనమధ్యము పూలరాసిగా

విహరించియున్న సాధ్వీమతల్లి,

పతినిమిత్తము సూర్యభగవానునుదయంబు

నరికట్టి నిలుపు పుణ్యములపంట,

తే॥ లట్టి యెందఱో భరతాంబయాఁడుబిడ్డ

లమల పతిదేవతాత్వ భాగ్యములువోసి

పుట్టినిలు మెట్టినిలుఁ జెంచు పుణ్యసతులు

గలరు, భారణావని భాగ్య కల్పలతలు॥

మ॥ అనలజ్యోతుల నీ పతివ్రతలఁ బాపాచారులై డాయు భూ
జనులెల్లఁ నిజసంపదల్ దొఱఁగి యస్త ధ్యస్తులై పోరె? వి
త్తనమే నిల్చునె? ము న్నెఱుంగమె పులస్త్యబ్రహ్మసంతాన? మో
జననీ! హైందవభూమి నీపగిది దుశ్చార్పితముల్ సాగునే? 163

తే॥ శ్రీ యవన పుణ్యాంగనామణి వగుమగాక

హైందవులపూజ తల్లియట్లందరాదె?

నీమరూపము నాయందు లేద యైనఁ

గనని తల్లివిగా నిన్ను గారవెంతు!

164

శా॥ శ్రీ మా సర్దారుఁడు తొందరకబడి యసన్మార్గంబునక బోయె; నీ
దోసంబుక గని నొచ్చుకోకు; నినుఁ జేర్తుక నీగృహం బిప్పుడే,
నాసైన్యంబును దోడుగాఁ బనిచెదక, నాతల్లిగాఁ దోడుగా
దోసిశ్చక నడిపింతు; నీ కనులయందుక దాల్చి సారింపుమి!" 165

మ॥ అని కొండాడి, పతివ్రతా హిత సపర్యా ధుర్యుఁ డాతండు యా
వన కాంతామణి కర్హసత్కృతు లొనర్పక జేసి, చేచేతఁ జి
క్కినసర్దారుని గారవించి హితనూక్తిక బల్కి, బీజాపురం
బునకుక బోవిడె - వారితోఁ దనబలంబుల్ గొన్ని తోడంపుచుక॥

మ॥ శివరా జంతట సోనదేవుమొగమై "స్త్రీలెంతయుకబూజ్య, లే
యవమానంబు ఘటంపరా, దిది మదీయాదర్య: మస్మచ్చమూ
ధవు లీయాజ్ఞ నవశ్య మోమవలె; నీతాత్పర్యమున్ జూచి, లోఁ
కువ చేకూరమి నెంచి, నీయెడ దొసంగు లేమి భావించితిన్॥ 167

శ్రీ "Then the fort of Kalian was capturedAbaji had captured a handsome girl (the daughter-in-law of Maulana Ahmed, the Governor of Kalian) in his raid and presented her to Shivaji. Shivaji said, "If my mother had had your beauty how happy it would have been! I too should have looked handsome." He treated the girl as his own daughter, gave her clothes and sent her to her home in Bijapur.

తే॥ మోగలుల దండు రాముడి ముడుంగజేయ
నుత్తరమునఁ గల్యాణి 'మాహుళి' యుఁ జేరి,
ప్రజలసౌఖ్యము మాప్రభుత్వమును బెనుప
నట సుబేదారుఁడవుగఁ గార్యమ్ము గొమ్ము॥

మ॥ అని వాక్రుచ్చి, నవీనసంగతము రాజ్యంబెల్లఁ బాలించుతీ
రున నాబా దొనరింపఁగాఁ దలఁచి మోరోపతు నీకీంచి యి
ట్లనె "నీ వీ గయికొన్న కొంకణము సహ్యాక్షోణి సర్వంబు నే
ర్చున నల్మూలలు మెట్టి పాలనముతీరున్ దీరుసేయన్ దగున్॥ 169

సీ॥ బాజీఫసల్క- రేసాజియు - శాత్రువుల్

చొరకుండఁ బ్రాంతముల్ చుట్టవలయు;
శిథిల దుర్గముల సుస్థితిఁ గూర్చి, వీరయో
ధుల దుర్గపతులుగా నిలువవలయు;
'బయలు - బీ' డనక యేల్బడినున్న ధరయెల్ల
నెఱ పంటపొలముగా నెఱవవలయు;
నమరపుఁబన్ను - సుకము - గుత్త - కప్పము
మొదలుగా రాబడి యెరుగవలయు;

తే॥ కుల మతాచార నీతి సంకులతఁ బాపి
వసతు లెసఁగించి ప్రజ సౌఖ్యపఱుపవలయు;
నన్ని పనులను దీర్చ సమర్థులైన
యంచితోద్యోగులను నియమించవలయు॥

170

తే॥ అరిగణము చొచ్చిరాకుండ నదుపుగొలుప
రాయరీ ప్రాంతమున 'లింగణా' యటన్న
గడము, గోశాలకడ 'బిరవడి' గడమ్ము
మించుదిటవున వెలయ నిర్మించవలయు॥

171

ఉ॥ ఈ పనులందుఁ గావలయు నెల్లసహాయముఁ దీసికొంచు, దీ
తొ పరిపాటి నన్నిటినిఁ జక్కనొనర్పు; మవశ్యమైనచో
నా పిలు పెప్పుడందిన తుణమునఁ జేరఁగర” మ్మటంచు నా
యా పడవాళ్ళు దోడ్కొలుప, నందఱు లేచి సముత్సుకాత్ములై॥

చ॥ “జను శివరాజ! దర్పజిత సహ్యాధర ణ్యధిరాజ! హైందవో
దయ దినరాజ! శ్రీ భృశబలాన్వయ వాఘ్యశురాజ!” యంచు న
ధ్యయ జయనాదముల్ వెలయ నప్పుడ జోతలువెట్టి, సాహసో
న్నయ తత రాజకార్య ఘటనాపటులై చని రుత్సవంబునన్॥ 173

—❖— రామదాసు దర్శనము - ధర్మోపదేశము. —❖—

మ॥ శివరా జీగణిఁ గొంకణక్షితి జయశ్రీ వొంది తత్పాలన
వ్యవహారంబులు దీర్పఁగాఁ బనిచి, సేవాకాంక్షియై రామదా
సు విలోకింపఁగ నెంచి, వారియునికిన్ జూపెట్టఁగా నాత్మ భృ
త్య వితానంబును బంచి, యొక్కతఱి వేటాడన్ మదిన్ గోరుచున్॥

ఉ॥ ఖీ సేనలతోడ సహ్యా వనసీమలః జొచ్చి నురంత జంతు సు
తానముఁ ద్రొంచు నప్పు - డట దాపునఁ దీవల యాకులందు ము
క్తా నిచయంబుఁ గూర్చినవిధంబగు నిద్దపువ్రాలఁ జూచి, య
వ్వానిఁ బఠించె నీగతి శివపద్మంబుఁ మత్సుకి తాంతరంగుడై॥ 175

తే॥ గీ॥ “అదరువోయిన హైందవ హృదయములకు

జీవబలములఁ బోసి పొచ్చిన ధర్మ

పాలనము సేయ నినుఁగోరి, భరతభూమి

వేచియున్నది; శివపతీ! వెడలుమింక॥

176

శ్రీ ఒకదినము శివాజి వేటమార్గమునకై యరణ్యములోనికిఁ బోఁగా నచ్చట వృక్షముల
మీఁది యాకులపై దేశాభిమానమును బుట్టించు కొన్నిశ్లోకములు వ్రాయబడి యుండెను.
వానినిజూచి యట్టి ప్రార్థనాది శ్లోకములు వ్రాసిన కవిపుంగవుఁ డెక్కడ నున్నాఁడాయని
శివాజి పెడకీ చూచెను. పుట 78 “శ్రీశివాజీ చరిత్రము” శా. వి. అక్షరమురావు.

తే॥ గీ॥ తుక్తిభ్య కెరటాల నురుగుకరుభ్య చేల,
 'భోరు' మనుమ్రోత జగమెల్ల బుక్కిలింప
 దాటు కడలితుపానులో 'ధర్మనాక'
 సుడియుచున్నది: దరిజేర్ప నడువు మింక॥ 177

తే॥ గీ॥ చెదరిపోయిన యంగముల్ కుడురుపఱచి,
 సడలువాటిన తంతువుల్ చక్కఁదీర్చి,
 యనుగతశ్రుతి భువన మోహనముగాఁగ
 హాయిఁ బలికింప లెమ్ము జాతీయవీణ॥ 178

తే॥ గీ॥ దేవ ముని ధేను విప్ర సాధ్వీ పదాబ్జ
 పావన పరాగ పరిపూత భరతభూమి,
 కలిపురుష దుర్విహార కశ్మలముగాఁగఁ
 జూడఁజాలక శివపతీ! చూతు నిన్ను॥ 179

సీ॥ ఆసురబల పరాహత మూర్ఛి తాత్మీయ
 చేతనాధర్మ సంజీవకరణి,
 పరమతాశుగ శల్యపా తోపతాపిత
 స్వమతాపవేధ విశల్యకరణి,
 భగ్నావయవ సంధిబంధ స్వజాతీయ
 తా యథాకరణ సంధానకరణి,
 యిన కులాపాయ దుర్దిన తాంత సుభట జీ
 వన నవోత్సాహ సావర్ణకరణి,
 తే॥ అయిన క్షత్రాన్వ యశాషధీ శాకురంబు
 నంచిత తదాప్తి సహ్య శైలాంతరమున
 నరయుచున్నాఁడుసుమి - సుమిత్రాపచార
 పరివృత్తి పరాయణుఁడు రామభక్తుఁ డిప్పుడు॥ 180

చ॥ అనియెడు పద్య పక్షి హృదయంగమమై విశదాక్షరంబునై
కనుపడఁ బల్మఱున్ జదివి, గాథ నిగూఢ తదీయ భావ భా
వనమున మేనుపొంగ - గరుపాటిన డెంద మమంద విస్మయ
ధ్వనితముగాగ, నచ్చటి విధమ్మునకున్ దలయూచె నీగతిన్॥ 181

చ॥ “ఇది పరమావృత్తంబు పరమేశ నిదేశము; సహ్యపర్వతం
బిది చిగిరించెనేమొ యిపు డీగతి నెందును దేశభక్తి - సా
భ్యుదయ మతప్రసక్తి - సమయోచిత ధర్మపథానురక్తి; యు
చ్చ దశకుఁ బోవు హైందవము సర్వము నేఁ డిటు మేలుకొన్నదో

ఉ॥ కా దిది తానుదామొలచి కన్నడు భౌతికసృష్టి, యోగవి
ద్యా దయితుం డొకానొక మహాపురుషుం డొనరించు శాంబరీ
వాదమః రామదాసమునివర్యుల పాదుక లంటుగొన్న యీ
మేదిని నిర్వహింపదె యమేయము లిట్టివి పెక్కుచిత్రముల్॥ 182

ఉ॥ ఎన్నిదినంబులయ్యెఁ గనులెత్తి గుహత్తము దర్శనమ్ముకై
జన్నియవట్టి! యా యడుగు జాడలు నేటికిఁ జిక్కవయ్యె; నా
వెన్నునఁ జేయిదట్టి నడిపించెడు దైవముఁ జూడ వీఁపునన్
గన్నులు నాకుఁ దోచవలెఁ, గా కతఁడే యెదురైనఁ గావలెన్॥

ఉ॥ పౌరుష మెందు దైవబల పక్వము, దైవము సాధు సజ్జనా
కారము: సాధుపుంగవుఁ డకారణబంధువు రామదాసుఁడే
భారత భావి భాగ్యరమ పట్టు న న్నడిపించుచుండ, నా
ధోరణ ధూత గంధగజ ధోరణి నింకఁ బరాక్రమించెదన్॥ 185

చ॥ ఒక పరమాణువుం బోదివి యూర్జిత సృష్టిసమన్వయంబుఁ గొం
కక యొనరించు పండితునిఁ గానక నా కొకరూపు నిల్చునే?
యింక సకలంబు నాకడఁక యేకముఖం బొనరించి, నాదు దే
శికుఁ గనుకాఁక నిట్లు పువసెందులూహన యోగఁ జీవికన్!”॥ 186

చ॥ అని తలపోయుచుకా, శివమహాప్రభుఁ డవ్వనసీమ నందు నం
దును వెదకెకా భటవ్రజముతోడుగ సాధు సమర్థరామదా
సుని మునివర్యు; ని ట్లలఁతఁజూపక చెట్టునుగుట్ట లోయలుకా
గనుమలు నెత్తముల్ గుహలుగా వెడఁగ్రుమ్మరుచుండ, నొక్కచోకా॥

మ॥ దళసంతాన నితాన శీతల వటాధశ్చాయఁ - గుంజోదర
స్థలి - దర్భాస్తరణఘ్నఁడై - గణికపోచల్ రెండు మూఁ డంది, పా
త్తిలిసెజ్జకా బారలాడు లేడి నిసుఁగుకా దిన్నించుచుకా, దానిచేఁ
తల కుప్పొంగెడు రామదాసు - భవబంధగ్రాసు నీక్షించుచుకా॥ 188

ఉ॥ కన్నులఁ దొంగలించు కుతుకంబున మోము దుఱంగలింపఁ, బై
కొన్న సముత్సుకత్వమునకుకా గుఱియై మది చెంగలింప, న
భ్యున్నత పాణలెత్తి శిరముకా గదియకాగొని దోయిలించి, “సం
విన్నిధయే నమోస్తు గురవే!” యని తత్పదపీఠి వ్రాలినకా॥ 189

చ॥ బెదరెడు లేడికూన మఱపించుచు నక్కునఁ జేర్చి, కన్నులకా
బ్రదిలెడు తేనె తావులను మ్రింగి, దయా మృదులాక్షరంబులకా
బెదవి గదల్చి దీవనలఁ బెట్టిన వల్పలికేలు చెమ్మటల్
చిదుమఁగఁ దాకి, “లెమ్ము శివజీ” యని యల్లన లేవనెత్తుచుకా॥

ఉ॥ ఆదరమారఁ జెంత నుచితాసన మందఁగఁజేసి, తండ్రిమ
ర్యాద హితంబుసూపి శివరాజున కిట్లనె రామదాసు, “వ
త్సా! దురత్తిక్రమంబులు ప్రజాహితకార్యములందు రేఁబవ
ల్భీదుచునున్న నీకుఁ గలదే యొకతీరిక మమ్ముఁజూడఁగకా॥ 191

ఉ॥ కొన్నిదినంబులొచ్చు మదిఁ గోరికయున్నది నిన్నుఁజూడఁ నై
న న్నిలుచున్నచో నిలక నల్గడఁ గార్యమువెంట దూఁచు నీ
సన్నిధి చిక్కదయ్యె; గడసారికి నేటికిఁ జూడఁగంటి నో
యన్న! నినుకా గలంపవుగదా పగదారుల మాయమర్మముల్?॥ 192

ఉ॥ అండనయుండి కార్యగతు లారయఁజేయఁగఁ దండ్రి దూరమై
యుండెఁ గురుండుఁ దండ్రియగు నుత్తమవిప్రుఁడు ఖాండదేవు వే
ఱొండుజగంబుఁ జేరెఁ నిపు డొక్కఁడవున్ దరుణుండవౌచు, ను
ద్దండము వీప్రభుత్వముల దందడి నేగతి నాఁగి నీఁగెదో!॥ 193

ఉ॥ పాయనికూర్చి నీకు నిరపాయపథమ్మును జూపఁగా నుపా
ధ్యాయ తపస్సహాయ భవదంబ దయాజగదంబ జీజియా
బాయికి సేనుమే? సుగుణబంధుర బాంధవసింధువౌ సయీ
బాయికి నీ వధూమణికి భద్రమే? నీప్రజకెల్ల శ్రేయమే?"॥ 194

చ॥ అను గురువర్యునాదరణ మందుచు, సాంద్ర సుధారసాభిషే
చమునఁ బోలె నెమ్మనము చల్లనగా శివరాజు వల్కె, "మీ
ఘన కరుణావలంబనము గల్గిననాఁడె శుభోదయంబు మా
కొనరినదయ్యెఁ నేకొఱతయున్ గలదే సురధేను సన్నిధిన్!॥ 195

మ॥ గురుజీ! మీ రనినట్లు కార్యములచిక్కుల్ పెక్కులై యున్న, నీ
శ్వరచింతా పరతంత్రమాచు మది నిచ్చల్ సాధుసేవా సమా
దరమున్ గోరెడు; వేచియుంటి మిముఁ జెందన్ బెద్దయున్ బ్రాప్తు; నె
త్తురుపొత్తుం గుడిపించు రాచటిక మెండున్ విందు చేకూర్చునే!॥ 196

చ॥ జనకుఁడు దూరమాచుఁ, బితృసమ్మితుఁడౌ గురుఖాండదేవుఁ డే
గినకొఱ దోఁపకుండ నుడిగించితి రాచటికంపుఁజిక్కు; లై
నను మఱికొన్ని యూహలు పెనంబడుచుండె మనంబునందు; నా
కనువగు ధర్మనిర్ణయము నందుటకే మిము నాశ్రయించితిన్!॥ 197

ఉ॥ రాచటికంబునన్ గలదు, - తాఁగఁదనంబు కసాయిచేత మా
యా చరణంబు; ధర్మపథ మైనను దప్ప దొకప్పు డాత్మసం
కోచము; రాజనీతి యనుకొన్నను నోదముపైని పైరుగాఁ
దోఁచు; బ్రభుత్వముల్ నరకదుర్గము లంచని పెద్ద లాడరే!॥ 198

ఉ॥ కొందఱఁ జేతఁబట్టి, మఱికొందఱనుక దలక్రిమసేసి, రా
జ్యేంద్రిరపేర రక్తబలి యిచ్చుట యెవ్వరికోస? మీశ్వరుం
డందఱఁ గావఁడే? ప్రకృతియంతయుఁ బాడదె జీవభుక్తిదై
నందిన? మోమరే యిర ఘన శ్వసనాదులు పూటకాఁపులై?॥ 199

ఉ॥ నామది నింతవట్టు మననం బగుచుండు; మతమ్ము దేశముక
బ్రామిన చీకటిక దలఁచుపట్టునఁ బట్టఁగరాని తెంపు పెం
పై మెఱపాడు; దానికొఱ కాయుధమెత్తినఁ 'గ్రూరకర్మమా
నేమొ' యటంచు, 'శాంతి - బలహీనతయా' ననియుక దలంపగుక॥

మ॥ 'మన కింతే' లని యూరకుంట విబుధుల్ మన్నింప; 'రన్నింటి కే'
ననుచుక దూఱిన లోకమే పెడమొగం బొనట్టుల; నీయెడక
మనుజుం డెట్లు చరింపఁగావలె? మహా మాయామయం బీజగం
బనుచుక మానులువట్టుదారియ ఘనంబై గమ్యమై యుండునో?॥

చ॥ అది యగునేని రాచఱికమం చొకబంధ మిదేల? యెవ్వరే
నొదుఁగుచు రాజకల్పిత నియోగములక జనుటెల? యిట్టిసం
పద యెటుగల్గె రాజనకుఁ? బాపము లాతని కంటవో? బలో
నృదమున రేగి పైకొనెడు మానవులెల్లరు రాజు లొదురో?॥ 202

ఉ॥ ఈమెయిఁ దారసిల్లెడు ననేకతరంగములెత్తి సంకులం
బొమది నిర్ణయంబుకొఱ కాకలి గొన్నది; పూజ్యుడౌ తుకా
రాముండు 'ధర్మసంగరము రాజుల కర్హ' మటంచుఁ దెప్పి, వి
ద్యామయు నిన్నుఁ జేరుమనె; సంకిలివో మది నూలుకొల్పవే!॥ 203

చ॥ అను శివరాజుచిత్తమున హత్తిన యొత్తిడిఁ జూచి విస్మితా
ననుడయి రామదాసమునినాథుండు వలెఁగ "గుమార! నీ వచిం
చిన దుచితంబ: ధర్మపరిశీలన సేయుచుఁ బాపపుణ్యముల్
గని, నిరపాయవృత్తి మెలఁగక దలఁపొందిన - నింత యొప్పుదే!॥ 204

ఉ॥ మానవ జీవితంబు సుకుమారము: స్వార్థ - పరార్థ సౌఖ్యసం
ధానముతో మదిన్ దనువు తత్పరమార్థము; స్వార్థవృత్తియొ
దైనను గేవ లైహిక సమాహృతి రాజస తామసాంక: మా
మానులు ముక్తికై నడచుమార్గము స్వార్థమ, సాత్త్వికం బగున్॥

చ॥ తగులము లేక, మాసలకు దాసులుగాక, తమంత పండి పై
రగు ఫల మూల శాకముల నంది, బహిర్గత పంచభూత శ
క్తిగొనుచు నాత్మముక్తి పరికించుట యొక్క తెలుగు; దీని మే
లు గొనరు గొంద - తాత్మసుఖలోభ మభూతహితత్వ మెన్నుచున్॥

తే॥ గుడిసెలోఁ గన్నుమూసి, వైదొడరు భూత
ములకు మేనిచ్చి, లోని శత్రులనె యడఁచి
జగము నంటని ముని తపశ్చర్య స్వార్థ;
మట్లుపోని రాజర్షి పరార్థపరుఁడు॥

207

తే॥ తన్నుఁబోలిన సకలభూతములు దనియఁ
దాను మురియుటె - మానవత్వంపుగుఱుతు:
దాని సాధించుటె - పరార్థమగు: నందుఁ
దెరువులివి, రాజసంబు - సాత్త్విక మనంగ॥

208

మ॥ తన కేమేలు దలంప, కన్యహితచింతన్ బ్రాభవం బంది, శా
సనశక్తిన్ జగమోమ రాజసమగుఁ: సామ ప్రబోధంబునన్
దను పొందించుట సాత్త్వికం; బిటులముక్తప్రాయులౌ జ్ఞానియున్
జననాథుండు పరార్థమున్ గొనుచు - రంతశ్శాంతి దైవారినన్॥

209

చ॥ ఒదవిన రెండుమార్గముల యోగ్యము సాత్త్వికమైన, మూఢ మూ
ర్ఖ దశల గండరించిన జగంబున మేలు ఘటింప - రాజసం
బదికినయట్లుగా ఫలసమగ్రదశన్ నియమించి నిల్వఁజూ
ల; దవుట శాంత రాజసకళా పరిపాకము సాధనం బగున్॥

210

తే॥ దాన స్వార్థముఁగోరు భూధవులకంటె
మునులు మేలు; వారలకంటె మొగిఁ బరార్థ
సాధకులుమేలు; వారిలో జ్ఞానధనుని
కంటె రాజుని శాంతిరక్షకుఁడు మేలు॥ 211

తే॥ వినుము శివజీ! పరార్థమున్ బెరుచునపుడు
జ్ఞానధనుకంటె శాంతిరక్షకున కన్ని
గతుల నొఱపును గల, దన్నిగతుల విఱుపుఁ
గల; దది పరులరంజించు కత్తిసాము॥ 212

ఉ॥ రాజతపస్వియై భువనరంజకతన్ వెలయించుటే సుధా
భాజన ముద్ధరించుట; యపారపయోధి మధించునాటి వి
ద్యా జటిలత్వ మబ్బినఁగదా - సకలమ్ము దమింపుచున్ బయో
భోజన మిచ్చుఁ! బెత్తనముఁ బొందు టనన్ బయ్యపైన నున్న జే॥ 213

ఉ॥ వేడిమి సూపరా, దొరుల వేడినచో బలహీనవృత్తి, బొం
కాడుట కానికార్యము, యధార్థత లోకవిరోధి; మేలునన్
గీడునఁబోలె గీడు పరికించు జగంబున - నెల్లవారు 'మా
వా' డన - రాజనీతి నడుపన్ దరమే యొక పాటివానికిన్! 214

మ॥ ప్రతికూలంబు లడంచి మేలు గలిగింపన్ బూని, గాఢాభిమా
న తరంగోద్ధతి రేగి దూఱునెడ విఘ్నవాత్రితముల్ లేచి ప
ర్వతముల్వోలె నెదుర్చు; వాని నొదిగింపన్ దీరు లేనప్పు, డు
ద్ధతుఁడౌ రాజసయోగి కుక్రింగి యడఁగున్ దైవంబు సాధించుచున్॥

ఉ॥ లాఁతుల కి ట్లడంగుటయు లాఘవమై కనుపట్టు; బోరఁగాఁ .
జేతులురాని రాజముని సేగి దమింపఁగనోప; డట్టి యా
కూత మెఱుంగువారు దొసఁగున్ దగ వెంచక స్వార్థసిద్ధి కు
ఱ్ఱూతలు వోదు; రీ జగ మయోమయమై కనులుండి లే వగున్॥ 216

తే॥ ఇంతయురవడి కెనురీడి, యింతకంత
కులికివడక, యెడంద కాయువునుబోసి,
పరహితముఁ బెంపవలెఁగాక బమ్మరింపఁ
దగదు; తగవెల్ల సృష్టితత్త్వమునఁ గలదు॥ 217

ఉ॥ సృష్టి - పరస్పరాశ్రయ పరీతమ యయ్యు, స్వత స్స్వతంత్రతా
పుష్టము: భిన్నమార్గములఁ బోకడ - నైజము న్యాయ్యమయ్యు, ను
త్కృష్టము తన్నికృష్ట మడఁగించెడి: ధర్మపదార్థ మిట్లు సం
సృష్టము సంకరం బగుటఁజేసి సమన్వయశక్తి కావలె॥ 218

తే॥ ఆ సమన్వయ మకరంద మందుకొఱకు
మధుకరము పూవుఁబొదరిండ్ల మలయునట్లు
ప్రకృతియంతట సృష్టిమర్మముల నెమకి
తరిచి పొరలెత్తి - చవులంటువెరపు వలయు॥ 219

ఉ॥ అట్టి సమన్వయములు ఘనులైన మహాత్ముల కైనఁ బూర్తిగాఁ
బట్టదు - దైవశక్తి బిగఁబట్టినవారికిఁ గాక: వారి కీ
చుట్టటికంటె గిట్టదు - విశుద్ధ సమాధిలయము గాక; యి
ప్పట్టున లోకసుస్థితి కెవడు సమర్థుఁడు తోడుసూపెడుక?॥ 220

మ॥ తనముక్తికొదలపోయు సంయమి; పరార్థం బెంచువిజ్ఞానియుక
వినినక మేలువచించు; ధర్మగతు లన్నేపించురాజుర్ని పూ
నినచోఁగాక సమాధినిష్ఠుడయినక - నిర్భీకమై లోక మె
వ్వనికొకవాఁడుగఁ దాండవించు; నిటు విధ్వస్తంబు ధర్మం బగుక॥ 221

ఉ॥ ఉన్నది దైవరక్ష: సకలోపకృతుల ప్రకృతిక ఫలించియే
యున్నవి: భూతశక్తి జగమోముచున్నది: కాని, లోక మా
యున్నతికోసమై పెనఁగి యొం డొకటిక గబళించుచున్న - దీ
చెన్నుట చీకటిక బొడుగుచేతులు పైకొని విక్రమించెడుక॥ 222

తే॥ దొరలమని యస్త్ర శస్త్ర బంధురత నెఱపి,

తెలివిగలమని పెను కుయుక్తులను జొనిపి

జగముఁ గబళించు బలియురఁ జక్కఁబఱుప

కున్నఁ దెరువున్నె? వా దూర కొదుఁగఁగలరె?

223

ఉ॥ అట్టి ప్రజాపకారము బయల్పడ ధీరుఁడు సైఁపఁగూడ; ద

ప్పట్టున సామదానములు పాఱనియప్పుడు భేదదండముల్

ముట్టకతీఱ: దందు రణముల్ మరణంబులు నోర్చి, కత్తులన్

గట్టుచు నెత్తురుల్ గురిసిగాక - తొలంగునె దుర్విహారముల్?॥ 224

ఉ॥ ఇంతలు సేయకున్న ఫలియింప దొకప్పుడు లోకమంగళం:

బింతలు సేత హింస యగునేమొ యట చొకజంకు దోచు; నా

స్వాంతమునను లోకహిత యజ్ఞముగా నిది యెంత: వేదసి

ద్ధాంతము - యజ్ఞ ముత్తమ మటం: చదియున్ బరులండ్లు హింసగన్॥

చ॥ ఇది దరిలేనిసాగర - మహింసయు హింసయు నిర్ణయింప; నె

య్యదనునఁ బ్రాణికోటి కహితాచరణం బది హింస; యైన స్వా

భ్యుదయముఁగోరిగాక జగదున్నతికై యొనరించు కార్యమం

దొదవిన హింసయున్, ఫలశతోన్నతమకాచు నహింస నాఁబడున్॥

క॥ ఇటు లగుట లోకరక్షా

ఘటన యవశ్యంబు చేయఁగాఁదగు: దానన్

జటులత కుటిలత హింసా

పాపతయుఁ గొనరాదు¹ - స్వార్థపరత యెసఁగమిన్॥ 227

తే॥ స్వార్థమునఁగూడఁ దారతమ్యంబు గలదు:

తొలుతఁ దాను, గుటుంబము, కులము, జాతి -

యిందు స్వార్థము క్రమముగా డింది, కడ క

ధర్మమే ధర్మమగుఁ - బరార్థమునఁ దవిలి॥

228

క॥ 'నా' యనునది లేని జగ

చ్చేయంబ పరార్థః మది భరించుటయుదే

నాయకుఁ డాకఁడు సమస్తో

పాయవిడుఁడు వలయు: నతఁడే ప్రభువన నొప్పున్॥ 229

ఉ॥ ఆ చతురుం డొనర్చు జగదాదృతి రాచటికంబు నాఁబడున్;

'రాచటికంబునన్ గలదు - తాఁగఁదనంబు, కసాయిచేత, మా

యాచరణంబు' నంటివిగదా - యది స్వాధిగముగొన్న దృష్టి; ధ

ర్మాచరణంబునం దతని కంటపు తగ్గత పాపపంకముల్॥ 230

ఉ॥ పాపము లంటఁబోని గునపంబునఁ బువ్వులతోటఁ బెంచి, న

లైవులువిచ్చు పూల పొలపంబునకున్ దలయూఁచి, కన్నునన్

జేపిన తోటకాఁపువలె, జేకొను ధన్యత: దేవపూజకున్

బ్రాపగు: లోకనిర్వృత్తికిఁ బట్టగు - నాతఁడు ధర్మకర్తయై॥ 231

క॥ ఈగతి, లోకోద్ధరణ

శ్రీ గురుభారమును దలధరించిన స్వాధి

త్యాగి విధించెడు శిక్ష

భాగం బది - రాజసీతిపథము, కుమారా!॥ 232

ఉ॥ నీమము లేనిచోఁ దగవునేర్వదు లోకము తానుదా - నహం

తా మమతా పురస్కృతపథం బది; కావున ధర్మబద్ధుడై

సేమముఁ గూర్పఁగా నడరుసేగినిఁ దీర్పఁగఁ జాలు ప్రాభవో

ద్ధాముఁడు రాజు, కావలె; నతంద్రము, కావలె రాజసీతియున్॥ 233

ఉ॥ రాజన మర్త్యమాత్రుఁ డనరాదు - జనార్దనమూర్తి: యష్ట ది

గాజుల యుశ మంది, మునిరాజ తపంబుల వృష్టభాగమున్

బూజితవృత్తిఁగొంచు జగమున్ నడిపించు నియంత: వాని శి

క్షో జటిలాతపం బఘము గ్రాఁచుఁ, బదంపడి కాయు వెన్నెలన్॥ 234

చ॥ బలితపుటెండలన్ దెవులువాసిగమొక్కలు - చల్వవెన్నెలల్
వాలసిన సేదదేటి, తనుపున్ బెచుపున్ గొని పూచుఁ గాచు; నీ
లలి నరపాల శిక్షణబలంబున సంస్కృతమా జగంబు - సా
ధుల వచనంబులన్ దెలివిఁ దోఁగి, పరాపరసిద్ధిఁ బొల్పెడిన్॥ 235

తే॥ నా వచించిన యర్థమంతయును నేటి
హైందవజగంబునకు - నీకు నన్వయించి,
ధర్మదండము నభయహస్తమునఁ బూని
పంచినదిసూరె నిన్ను భవానిమాత!॥ 236

ఉ॥ కావున భూపతీ! ప్రజలఁ గాచుట నీవిధి; నేల దున్నుచో -
నావులఁ గాచుచో - బ్రజల నారయుచో - బ్రతికూలశిక్ష హిం
సావిధి గా, దుపేక్ష బలశాలికిఁ బాపముఁగూర్చు; నీకు నే
లా వెనుదీయ - నీశ్వరవిలాసము నీకరమందుఁ బొడెడున్॥ 237

మ॥ మతమున్ దేశముఁ బ్రాణతుల్యముగ సంభావించు నీతీరు, సం
తతమున్ నీ వొనరించు తద్బహుళ సన్నాహంబు రాజోవు ను
న్నతికిన్ గుర్తులు; భూత భావి చరితాంతర్యంబుఁ 'గన్నారఁ జూ
చితి' మన్నన్ గొఱలేదు; నీవలన సుశ్రీ భారతం బొడెడున్॥ 238

చ॥ అఱమది మాని ధర్మవిజయధ్వజ మెత్తి, పరాధికార జ
ర్ఘరితము దేశమున్ మతముఁ జక్కనొనర్చుము: భారమెల్ల నీ
యఱకడఁ బూనుచో - సమయమారసి నీవెచువెంటఁ దామ వ
త్తురు మనహైందవప్రజలు: తోడ్పడెడున్ మముబోంట్ల దీవనల్॥ 239

ఉ॥ ఆవును లేగయున్ బరుల యాకటి కమ్ముడువోవఁ, దీవలున్
బూవులువోని స్త్రీచరితముల్ కడునాఱడిఁ బొంద, దేవుడున్
గోవెల రూపుమాసి వెడకొఁతల రోఁతల బుగ్గిదేల వ
త్సా! వెనుదీసి పోవిడుతువా భరతావని భాగ్యసంపద!॥ 240

ఉ॥ ఆ రవినుండి నేటివట కానికఁబూని బుజమ్ముల్లోడ్డి, భూ
భారము మోయు వంగడముపాదునఁ బుట్టినమొక్క - తత్ప్రభా
మీఱకయున్నె? పంచిన యమిత్రకులంబులు దానిపెంపునన్
దీటకపోవునే? శివపతి! తెరదీయుము వీరలక్ష్మీకా! 241

తే॥ వేసముల మాటు ధర్మజిహ్వాస నీకు
వలదు - వలవదు పుణ్య పాపములగొడవ:
రాచబిడ్డవు - ధర్మశస్త్రమున దున్ని
పంట గొలుపుమీ యిహ పర భాగ్యలక్ష్మీ॥ 242

ఉ॥ కాపరిలేని గోగణముకైవడి - భారతభూమి ధర్మర
క్షాపరులైన క్షత్రియులఁ గానక, ముష్కర తస్కరాళిచే
నేపటి, నీపయిన్ బరువులెత్తెడు నాసల వేచియుండె; బా
హు పరిణాహ ధూర్వహుండవై శివరాజ! భరింపు మీధరన్॥ 243

మ॥ చివురుంజెక్కులు చెమ్మరింప విజయశ్రీ నీవు సాధించుచోఁ
గవియున్ జిక్కులుపెక్కుఁ: లొక్కమొగి లోకంబెల్లలోఁగొన్న యీ
యవనాధీశు లెదుర్తు, రద్ధిమథనం బా; నేటి పోరాటలో
శివజీ! యంగిటఁ జేదనాఁపి, యమృతశ్రీ యిమ్ము నీవారికిన్॥ 244

చ॥ ‘మునుకలుపెట్టు దేశ మతముల్ దరిజేర్చగ ధీరుఁ డెవ్వఁడా’
యని నినుఁ గంటిఁ, గంటి భవదాశయ; మీ నినుఁబ్రోత్సహింపఁగా
బనిగొని ధర్మగీతములు వ్రాసితి; నాతలఁపున్ వదించి నె
మ్మనమున నూఱిడిల్లితిఁ; గుమార! సమీహిత మీవ చూడుమీ!”॥

చ॥ అను మునిరామదాసు వచనామృతమున్ మనసారఁ గ్రోలి, త
న్నున నిలువెల్లఁ బొంగి శివభూపతి యిట్లనె, “నోమహాత్మ! నా
మనసు కలంకవాసఁ జిటుమబ్బులు మాసె, నువ్వన్నమాధి మే
ల్కొని యరుణుడు దూసె మునికోటఁ జరింతు జగద్ధితార్థి॥ 245

మ॥ తమయాజ్ఞా శిరసావహింపుచు నుదాత్త తాత్రధర్మంబు కృ
త్యముగాఁ దీర్చెదఁ - బాపపుణ్య విచిక్తిత్సల్వోవ నాకేల! రా
జ్యమునెల్లన్ గురుదక్షిణాత్మకముగా నర్పించితిన్ మీకుఁ, బూ
జ్యముగా నేలుఁడు; గైకొనుండు నను హస్తాలంబ దండంబుగన్॥ 247

మ॥ * గురుజీ! సుందర కందర ద్రుమ తటీ కుంజాపగా రమ్య మీ
పరశీ పర్వతదుర్గ - మిందు వసతి బాటింపుఁ; డేఁ బల్మఱున్
దరిసింతున్ మిము; నేటినుండియు భవద్రాజ్యంబుగాఁ జాట - భా
స్వర కాషాయపతాక యెత్తి 'భగవాజండా' బ్రతిష్ఠించెదన్॥ 248

చ॥ అను పలు కాలకించి పులకాంచితుండై ముని రామదాసుఁ డి
ట్లనె "శివజీ! త్వదీప్సితమ యయ్యెడుఁగాక! విరక్తి సన్న్యసిం
చిన ననుబోటి కీ భవన శిక్షణ రక్షణలేల? నీవ నా
యనుమతి నేలు మీయిల సమస్త - మపాస్త రజ స్తమంబుగన్॥

చ॥ వెరవును లావు గూర్చి నడిపింపఁగ నేర్తువు రాజనీతి: నీ
కొరు లుప దేశమీముఁ బనియుండదు: నే దరిలేనియప్పు - డ
క్కఱగలచో - బఠించెదవుగాక మదీయము చాసబోధ: భూ
వర! హిత సర్వధర్మ పరిపాకము నీ కలదానఁ జేకుఱున్॥ 250

చ॥ నలుగడఁ జిక్కులంటుచు నునంబునఁ ద్రొక్కట మీఱుచో ననా
కుల మతిశాలివై శరణుగోరుము నీ కులదైవతమ్ము; ని
ర్మల ముకురంబునందువలె మానసమందు భవాని తోచి నీ
యులు కెడలించుఁ: బూటవడియున్నదిగా భవ దన్వయర్థికై॥ 251

* "Bhagwan Zenda or orange brown (was the) standard of Shivaji The tradition is that Shivaji's standard assumed this particular colour from the orange coloured robes worn by the great sage (Ramdas)"

Page 532. "The Life of Sivaji Maharaja", by
N. S. Takakhav. M. A.

ఉ॥ కూరిమి వోయుచున్ నుదుటఁ గుంకుము వెట్టి, సఖిప్రపాణికిన్
దోరముగట్టి, వె న్నొరయు తూణమునన్ జయలక్ష్మి వెట్టి, హృ
స్మిరజమందుఁ దా నిలిచి నిన్ నడిపించు భవాని: యెందుఁ బో
స్వారికి - నీ పటాణిగారిజన్ దడి యుటఁగనీక త్రిప్పెడున్॥ 252

మ॥ శివజీ! లె: మ్మిది దాసబోధ-మిదియే శ్రీచక్ర పూజాస్రజా
బివి నాదీవన - లిన్నిటిన్ గర శిరో హృత్తీమల న్నిల్పి, యు
త్సవ ముత్సాహము దోహలింప, భరత స్వాతంత్ర్య దీక్షాంతమా
సవనంబున్ జరిగింపు: మా భవనరక్షాకర్త్రి ని న్నోమెడున్॥ 253

చ॥ చనుము కుమార! నీవు సువిశాల మహీవలయమ్మునెల్లఁ బ
చ్చనిపయి రిచ్చగించు వ్యవసాయఘనుండవు; నాల్గుమూలలన్
బనులు - మతెన్నియో పెనఁకువల్ నిను ముట్టఁగనుండు; నన్నిటన్
గనుఁగవ గల్గియుండు: మవుఁగావుత నీకు జయమ్ముఁ గీర్తియున్॥

మ॥ అని యర్పింప శివప్రభుండు వినతుడై వానిఁ గొంచున్, బ్రియం
బునఁ “దండ్రీ! నెలవిచ్చినాడ, విఁక నేఁ బోవచ్చునే! పోదునే!”
యనుచోఁ - గుత్తుక డిందఁ, గన్ను పడనై యత్తాడ, మోమోట ము
న్దొన్దూల్చొంచుఁ, బునఃప్రణామమున వీడ్కోలందఁగా - నాతఁడున్॥

తే॥ “ఎదఁ - బెదవిఁ - గాలుఁ గదలించు నదనులందు

నెంత మెలఁకువ యున్నదోయీ కుమార!

గురులయెడ లేత - యరులపైఁ గులిశభార

నీమమడి, వారి వీరి బంధింపకున్నె॥

256

ఉ॥ నా యెడఁబాటునన్ దలఁకు మానుము, నీ మయినీడ జాడలన్
బాయకయుండు; నీ వదనుఁబట్టుచుఁ బట్టిన దైవకార్యమున్
జేయుము, కీర్తిగొ” మ్మని వచింప, శివప్రభుఁడున్ ద దాదరా
ప్రాయిత భావుడై చనె రయమ్మున రాజగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥ 157

మ॥ తనకై వేచిన మాతృవైవతము - నంతర్వత్నియా పత్నినిన్
గని, సహ్యవని రామదాసముని సాక్షాత్కార భాగ్యంబు - నా
తని సందేశము ముచ్చటించి, తన వాగ్దానంబుఁ దీర్పంగ వే
యనిచెన్ భృత్యుల “రామదాసమునిరాజ్యం” బంచుఁ జాటింపఁగన్॥

చ॥ పదపడి కర్జమున్ గొని శివప్రభుఁడున్ జతురంగసైన్య స
పద యెదిగించి, సాధన సమగ్రతఁ జెంచుచు, గోటతెల్ల దు
ర్భిదములు సేసి, వేగు నడిపించి, బిజాపుర రాజ్యసీమలన్
బొదివి జయింపఁగా జతనమున్ వెలయించె నుదార ధీరతక్॥ 259

~~—~~ శివాజి చర్యలపై బిజాపురపుఁ గొల్వులోఁ జర్చ. ~~—~~

ఉ॥ ఇట్టి శివప్రభుల్లసితమెల్ల బిజాపురి రాచకొల్వులో
నెట్టసమ్రాసె “దుర్గముల నెట్టిరి, పట్టిరి బొక్కసంబు, చే
పట్టిరి దేశమెల్లఁ, జెఱఁబట్టిరి కామినులన్, మతుంబు చీ
కొట్టిరి - షాహజీతనయు గొంటరిబంటు” లటన్న వార్తలన్॥ 260

ఉ॥ తోరణం బట్టుటాది పెడతోవలఁ బోవు శివప్రభూద్యమం
బారయుచుండి, నేటి కిటు ‘లాదర బాదర’ గాఁ బ్రతీపమున్
జేరు తెఱింగి, త త్రుతినిషేధము లారయఁగా నవాబు స
ర్దారులు మంత్రు లాపు లొసరన్ గొల్వువై యిటువల్కె వారితోన్॥

ఉ॥ “చిన్నటనాటి చేతలయి చేయినుబాటు నెఱుంగఁడంచు బై
నున్న షహజి వాని సరియొత్తకపోడని, మొన్నఁ దోరణన్
గొన్నపు డంపు నుత్తరము కొంత విధేయతఁ జూపెనంచు, మా
క న్నటు త్రిప్పమైతి - మదిగా కుమరయ్య శివాజిచేతకున్॥ 262

శా॥ అయ్యారే! మొనమొన్న బాలకుఁడు గాదా! యెంతలో నెంతవాఁ
డయ్యెన్ - గొండల నూపి లేపఁగలవాఁ డానాఁడు మాకొల్వునన్
దియ్యం బాడఁగఁ ‘దేటతేనె’ యనుకొంటిన్ - నేడు లోఁ బురుషలే
క్రయ్యన్ దోఁగెడు మూఁగెడున్ బయిన నీగల్ గూయుచున్ గుట్టుచున్

ఉ॥ ఇంతటితెంపు బాలకున కేగతిఁ జేకుఁబు - లోన నెవ్వరో
కొంతకుఁగొంత సాయమును గూర్పక తీర్పక? విప్పిచూచుచో
నంతయుఁ దానయై మనషహజియె యాడఁడో బొమ్మలాట? లే
నంతట వానిజాగిరుల యంచులనే యితఁ డేల పైకొనున్?॥ 264

శా॥ లావుజూపి జయంబుగొన్న 'రణమల్లాఖాను' కణ్ణాటల
క్ష్మీ వాల్లభ్యము మెటనుండిన షహజీ కిచ్చి, యేతెంచె మా
సేవల్నేయఁగః నాటినుండి యట పాజీ రాజ్యమున్ గొంచు, దు
ర్భావున్ బుత్రకుఁ దోలె మాపయికిఁ బైపైఁ దాను గాపుండుచున్॥

ఉ॥ ఆ సరదారు లిట్లు మరియాదల మీఱుచు, నస్మదీయ వి
శ్వాసము వమ్ముసేసి మనపైఁ బగయొత్తుట సైఁపరాదు; సం
త్రాసము నొంద దూకి శివరాజు నడంచుట మేలొ? పాహజీ
వేసము బైటవేసి నడిపించుట మేలొ? వచిపుఁడి" యనన్॥ 266

శా॥ ఆ మాటల్విని షోలపూర్విభుఁడు ముఖ్యామాత్యుఁ 'డబ్బల్ రహీం'
సామర్థంబుగ లేచి "యిట్టి విపరీతాచారముల్ గొత్త లే
యీమన్నీలకు? సైఁపఁగూడ దిఁక, బ్రత్యేకంబుగా నియ్యరన్
స్వామిద్రోహులఁ బట్టఁగావలె నవశ్యం" బంచు వాక్రుచ్చినన్॥ 267

మ॥ సరదార్లందఱలోన మేటియు, బలిష్ఠ ప్రౌఢ బాహుమదా
కరుఁడున్, తొమ్మనఁజిమ్ము గండఁ 'డఫజుల్ ఖాన్' లేచి యిట్లాడె, "దే
వరవా రిట్లభిమాన మీవఱకుఁ జూపన్ వారు చెల్లాడుచుం
డిరి - లేదే దలయొగ్గి మీచరణపీఠిన్ గొల్చి కూర్చుండరే?॥ 268

ఉ॥ కన్నులుమూసి తంత్రములు గట్టెడువాఁడు షహజీ; యాతఁడే
మన్ననఁ జూపుచున్న - సహమత్పరరాజ్యము చేయిచేతులన్
సున్నముఁ జేసె; నేఁ డిచటఁ జొచ్చె; బిజాపురరాజ్య మెట్టు ల
భ్యున్నతిఁ గొంచు - నీపురుగు లూడలు వేరులు తుంచుచుండినన్?॥

చ॥ ఎఱుగనియట్టులుండి - యొశవిచ్చి - బలమ్ములనిచ్చి - పుత్రకుఁ
బురికొలిపెఁ షహజి, పయిబొంచె నొకించుక దూరముండి; ము
మ్మరుడు సుతుం డొనర్చు కొఱగామి వచింపగరాను - దుర్గముల్
పొరిగొనె, స్త్రీలబట్టె, మతముఁ బొలియించె, గలంచె దేశముఁ॥

ఉ॥ ఇంకను గన్నువిచ్చి తమ రీ చలిచీమల తాచకుండినన్
గొంకు కళంకు రాజ్యమునకుఁ మతకర్తలకుఁ ఘటిల్లు; మీ
కింకరు నాజ్ఞ సేయు; డొదిగించెద - దంచెద - వాని వీనినిఁ
బింకమడంచి మీయెదుటఁ బెట్టెద - బట్టెద వానిదేశముఁ॥” 271

చ॥ అను నెడఁ, దోరణాధిపతి “యంతటిగండఁడు దుండగీడు లేఁ
డని మును విన్నవించితిగదా - యిప్పుడైనను జిత్తసింపుఁ” డం
చనె; “మన దుర్గనాథులకు నందు జనాళికి నిల్వ వీలులే”
దని యనెఁ గొండనాధిపతి; “యాను, నిజ” మ్మని పల్కి రందఱుఁ॥

సీ॥ అంతఁ గల్యాణినాయకుఁడు ‘మాలానాయ
హమ్మదు’ వినతుఁడై యనియె నిట్టు;
“లీమాట లిటు నిజంబేయగుఁ - దచ్చమూ
పతులఁ గొందఱు సేయు పనులబట్టి;
పాహజీతనయు దుశ్చరిత మింతలుగాఁగ
భావింప నా యనుభవమువలన;
సతులైన శత్రు సంహతులైనఁ జేజిక్క
మన్నించి విడుమహామహుఁ డతండు;”

తే॥ అనెడునంతలో నొకదూత యరుగుదెంచి
“కన్నడమునుండి ముస్తఫాఖానుగారి
మనవి” యన, నవా ‘బాజాబుఁగొని పరింపు’
మనుటయు, మురారిజగదేవుఁ డంది చదివె॥

మ॥ “తమయాజ్ఞా గొని కన్నడంపుజయయాత్రా గొంత సాగించియుం
టిమి: లోఁగొంటిమి పోర ధీరపరిపాటి గొన్ని సామంతరా
జ్యము: లాంధ్రావనిపోరుతీరు బలితంబైయుండె: ‘జింజీ’ జయం
బమితాయాసముఁ గూర్చె, నేటికి నసాధ్యం బంచుఁ గాన్పించెడిన్॥

మ॥ మన షాజీసరదారు వర్తనమునకా మార్పెంతయున్ దోచె: ర
మ్మనినకా రాఁడు, బలంబు లంపఁ, డనిసేయకా దెంపుఁ జూపింపఁ: డా
తని పేర్వాసికి మాటులే దిచటఁ: దంత్రాలేవియో చేయుఁ: జే
సినకార్యమ్ములఁ ద్రోయుఁ దోడ్పడఁడు ‘జింజీ’ కోట సాధింపఁగన్॥

ఉ॥ † నాలుగుమాసముల్ చనె ఘనమ్ముగఁ గోటను ముట్టడించి: తా
నాలముసేత మాని, సెలవంది స్వదేశమునేగ గోరెఁ; “గ
య్యా లిటులుండఁ బోక తగవా - సులతానులఁ గోరు” మంటి: “సై
న్యాలకుఁ దిండిలే” దనుచు నప్పుడ యేగె ననాదరింపుచున్॥ 276

తే॥ గీ॥ అతనిఁగూర్చి విచారణ యవధరింపుఁ,

డంపుఁ డొకకొంతసేన సాయముగ మాకుఁ;

దమ యనారోగ్య మిట్టితొందరలఁ గడుప

వలదు; స్వామివంచకుల సైఁపంగవలదు!”॥ 277

చ॥ అని పఠియించునప్పు డరుణాననుఁడై సులతాను విప్పుక
న్గొనల మిఁబుగుఱుల్ గురియఁ “గూళఁ గృతఘ్ను సహింపఁగూడ, దా
తని యపరాధ మిట్లు విదితంబ, విచారణలేలయింక? నే
మనెదదమి?” రటన్న, వినయానతుఁడౌచు మురారి యిట్లనెన్॥ 278

† “When the siege of Jinji was protracted and fighting continued long, the cunning Shahji sent an agent to the Nawab Mustafa Khan to say that grain was very dear in the camp, that the soldiers could not bear the privation, any longer, and that he would retire to his own country without waiting for permission.” Page 44. - J. N. Sarkar.

మ॥ “నను మన్నించు జహపనా! యొక కృతఘ్నువృత్తి-దా నెంతమో
చ్చినవాడైన ఊమింపఁగూడదు; షహజీనేరముల్ పెక్కులై
గనుపించుక, దమరన్నయట్టు లతఁడుకా గావచ్చు విదోహి: యె
వ్వని నాడింపవు తాఱుమాఱుగ స్వలాభభూణ రాజ్యాంగముల్!!

ఉ॥ మంచియుఁజెడ్డయుకదెలియు మాన్యులు శాంతులుగాన,మిమ్ముఁబ్రా
ర్థించెద; మాహజీ నడకతీ రొకమాదిరి తొల్తునుండి గు
ర్తించితి; మింతలో నిటు మదించి కృతఘ్నును విస్మరించి వం
చించునె! సింగముక జెనకి చేడ్పడునంత వివేకదూరుడే!! 280

చ॥ అహమదురాజ్యముక నిలుప నంతలు సేసినవాఁడు - మోగలుల్
బహుతరధాటిఁ బైకొనఁగఁ, బట్టి పొకార్చి బిజాపురీ యశో
మహిమము నిల్పువాఁడు-రిపుమండల మొర్పుచుఁ గన్నడమ్ము మీ
మహిత విభుత్వముద్రికకు మార్చినవాఁడిటు ధిక్కరించునే!! 281

మ॥ శివజీ చిన్నటనాఁడె సుంతమడుకై చిట్టాడ- మీ నెమ్మదిక
జివుకక జేయఁగఁజాల కంపె బునహఁ జేరంగ: శిక్షించె భూ
ధవమర్యాదలు-ఖాండదేవుగురుచెంతక: దోరణాఁ బట్టుకొం
ట విగర్హించె షహజి: యాతఁ డిపు డొడ్డారించి యొడ్డాడునే!! 282

చ॥ తనయుని యెత్తికోలున కతండు నిదానమ యకానా! కన్నడ
మ్మునఁగల రాజకార్యముల పోకడ లెవ్వరి వెట్టివానా! యే
యనువునైన నన్నిట యథార్థ మెఱుంగుచు, సామ దాన భే
దనములఁ దీరుసేయఁదగుఁ: దప్పదు దండవిధాన మావలక॥ 283

తే॥ గీ॥ మాహజీ సాయపడునట్లు సరదుకొనియె -
యతని విడదీసియె- శివు నణఁపవలయు;
నిరువు రొకటైనఁ గార్యమ్ము బరువుగాదె?
ప్రథమ ముచితంబు రాజ్యాంగ పథమునందు”॥ 284

చ॥ అని వినిపింపఁగా సుముఖుడై సులతా “నిదియొప్పు, షాహజీ
యన నసదంచుఁ జూడఁదగఁడాహవ పండితుఁ- డాత్మగౌరవం
బెనసినమేటి; కార్యగతులెల్ల నెఱుంగుచు యుక్తవర్తన
మ్మునఁ జనుటొప్పు; దీని కతిముఖ్యుల యోగ్యులఁ బంపఁగావలె॥

శా॥ * ‘బాజీఘోరపడే’ ముఘోళుపతి, ‘జస్వంతుండు’ సేనానియున్
షాజీ కాపులు చుట్టముల్: గనుక విశ్వాసంబుఁ జూపించుచున్
‘రాజీ’ మాటల వాని యుద్యమముసారంబెల్ల గుర్తించి, యా
యా జాడల్ గమనించి, నాటి కుచితోపాయంబుఁజేయన్ దగున్॥”

చ॥ అని వచియించి వారిమొగమై “చనుఁడిప్పుడ మీరు: నే వచిం
చినగతి సంచరించి షహజీనడకల్ గనిపట్టి, కన్నడం
బున మన ‘ముస్తఫా’ చెయిదముల్ గమనింపుఁడు: షాహజీపర్వ
ర్తనము దురాకృతంబయిన దర్పమునన్ జెఱఁబట్టుఁ డాతనిన్॥ 287

తే॥ అట్టితెగువ యవశ్యమా నపుడు గూడ
నొడుపుదప్పిన నడఁగు తుందుడుకు తగదు,
చేటు నిందయు మిగులు చెల్లాట తగదు,
‘నిరపరాధినిఁ గొని’ రన్న నింద తగదు॥

288

ఉ॥ * మానసమందు మాహితము మానక, మాకును మీకుఁ స్మిత్తిసం
ధానముగాఁగఁ, దోడిసరదారులకున్ గుణపాఠమట్లుగాఁ
బూనిక నిర్వహించి జయమున్ గొనిరం: డధికాధికార స
మ్మాన మమూల్యవస్తు బహుమానము నందుఁడు, పోయిరం”డనన్॥

* “The Raja is a general of high rank and it is not proper to dishonour him. You are all well-wishers of the Raja.

.... If you can bring the Raja a prisoner your fame will increase and you shall be promoted.”

Page 174. Sabhasad.

— ❧ — పాజీనిర్బంధము. ❧ —

ఉ॥ వా రసహాయశూరులు నవాబుమదిన్ దచుపాడఁ బల్కి, స
త్రా-రము లంది నైనన్య సముదాయముతోఁ జని కన్నడంబునన్
జేరుచు, దూతనంపి షహజీనడకల్ గమనించి ముస్తఫా
తీరు నెఱింగి, చేయఁగల తీరుపులన్ దలపోసి కీగతిన్॥ 290

ఉ॥ “కంటిమి వింటి మిందుఁగల కార్యములున్ గథలెల్ల; నేఁడు ని
మ్మంటకవృత్తిలోఁబడియెఁ గన్నడదేశము కొంత పాహజీ
దంటతనమ్ముచే: నతనిదర్పము ధైర్యము సగ్గుణంబు వా
కొంటయగాని- యెవ్వరినిఁగోరినఁ గీడు వచింప రింతయున్॥ 291

తే॥ మన నవాబుచు వంచించు మనసుగాని -

కొడుకు నుసికొల్పి దండెత్తు గుఱుతుగాని -

పాహజీయెడఁ గనుపట్ట: వాహవమును

దొలఁగిపోవుట కుచిత హేతువులు గలవు॥ 292

మ॥ ‘లలఁతన్ దూలినసేన యాని యనిసేయన్ జాల, దాహార వ
స్త్రులు లే, విప్పుడ కోట లోఁబడ’ దటంచున్ పాహజీ యుద్ధమున్
దొలఁగెన్; దోహముసేయు తెం పతనియందున్ జూడఁగాన్పింప: దీ
జలుముంజేతలు ముస్తఫా గదిపెనంచున్ దోచుసాసూయతన్॥ 293

చ॥ ఇటులని పాహజీఁ గొనకయేగిన ‘జాత్యభిమాన’ మంచు న
చ్చటి సరదారు లాగడము సల్పకపోరు: నవాబు దీనఁ దొ
క్కటపడు: బైనఁ బొంచి కసిగత్తులు నూతెడు తాఁగ ముస్తఫా
కుటిలతఁజూపు-నిన్ని యొనఁగూడినచో మనదారి యేమగున్!॥ 294

చ॥ ఇది యొకయూహ; యొండొకటి యేమన, నిష్ఠు షహజీ చాల బ
ల్లిడుఁడయి కొల్వులోన నదలింపుచు నెవ్వని మోయనీఁడు: పై
నెదుగుచునుండెఁ గన్నడమునేల్పడి: యీగతినిక్కు- వీని కే
మొదుఁగుచు విన్నవోయి పడియుండుట-దివ్వటికిఁగిది దివ్వెల్లె!॥ 295

- మ॥ అదిగా: దభ్యుదయైకసిద్ధి వివృతద్వారమ్ముగాఁ దానుగా
 నెదురై కన్నడ- నూరకుండంగలఁడే యెల్లెనఁ గార్యజ్ఞఁ, డా
 యదనున్ లోఁగొనుఁగాక! లోకమిది న్యాయాన్యాయముల్ గప్పి సం
 పదఁ గొండాడునుగాని- దానిఁగొను త్రోవల్ నొక్కి నోనాడునే!॥
- ఉ॥ కాపున పాహజీఁగొనుట కన్జము: దీన నవాబుగూర్చు సా
 భావన, కొల్లులో బలిమి, ప్రాభవవైభవముల్ ఘటిల్లు; మా
 పై వికటింపవచ్చుఁ గులబంధులు కొందఁ అసూయఁజూపి - యే
 త్రోవలఁ బోయినన్ దొలఁగద్రోయఁగ నొనె స్వజాతివైరముల్!॥
- ఉ॥ ఇప్పటి నిర్ణయంబు సరియే: పాహజీఁ జెఱఁపట్టు కార్యమో
 డెప్పురమైన, దాతఁడు కడిదియగు - డెరురాష్టి పోరుచోఁ
 దప్పనో! తాకునో! యదనుతప్పక చెల్లినటించి, నమ్మకం
 బొప్పుఁగ జేరఁబిల్చికొని, యొంటిమెయిన్ జెఱపట్టఁగావలెన్”॥ 298
- చ॥ అని మది నిర్ణయించి, కుటిలాశయు లా సరదాల్లు సైన్యముల్
 గొని చని, పాహజీనలవుకుం దరిగా విడియించి, పల్క తా
 తనిఁ గనుచున్, దదీయ బలదర్పములున్ సులతానుఁడిచ్చు మ
 న్ననఁ గొనియాడుచున్ మివుల నమ్మికఁజూపిరి రాకవోకలన్॥ 299
- మ॥ “ఒకనాఁ డొండాక విందుపేరున దురుద్యోగంబు నూహించి, యా
 దుకు సన్నాహములెల్ల గుప్తముగఁ దోడ్పొందీర్చి, పాజీ చరూ
 పకు లాయాపనివెంటఁ బోయినతెఱిన్ బాటించి, “యీనాఁడు వేఁ
 డుకవిందున్ గుడువంగ ర” మ్మన - నతండున్ జెల్మి మన్నించుచున్॥

“Ghorpade never dreamt of achieving such a feat (to defeat Shahji in the open field and to take him prisoner.) He resorted to stratagem. He invited Shahji to an entertainment and had him arrested as an unsuspecting guest.”

Page 47. “The Life of Sivaji Maharaja”, by
 N. S. Takakhav, M. A.

చ॥ అటమది లేనివాడయి షహజి భటుం డొకరుండు వెరిటరా
నరిగె; బ్రయమ్ముజూపి కుటిలాత్ముండు ఘోరపటుండు షహజీ
కరమును బట్టి లోపలి యగారముచున్ దరియంగ నేగె; మం
దిరమున విందుకుందగిన తీరులు గానమి సుశయించుచున్॥ 301

శా॥ షహజీ - “యేమిది? చేరరెవ్వరును? జస్వంతుండు లేడే?” యనన్
బాజీ - నవ్వుచు “నందఱుగలరు, సన్నాహంబుమై నుండి, రిం
కేజాగున్ బనిలేమి లె” డనుటతోనే - భీకరాకారు లా
బాజీభృత్యులు శస్త్రపాణులయి పైపైముట్టి రుగ్రాకృతిన్॥ 302

మ॥ లయకా లాంతకుండై షహజి కరవాలక్రీడ నా ఘాతుకో
చ్చయమున్ దోలుచుఁ దేలుచున్ గినిసి, “సీచా! కప్పవైకూసి పా
మయి మావైఁ బడగెత్తి యాడెదవె? మాయా వాగురాబంధ దు
ర్జయతా గ్రంథిలుఁ ద్రుంతు నిన్నిపుడ సాక్షా ద్వీరభద్రాకృతిన్॥

చ॥ అని యదలించి పైఁబడంగ - నందఱుఁ గ్రందుగ ముట్టి, సాహస
మ్మునఁ దెమలించియున్ బాదివి, మూర్ఛితుఁ బాశనిబద్ధుఁజేసి: రా
తని శిబిరంబు సొచ్చి వితతమ్మగు తద్ధనమున్ షహజినిన్
గొని, నడిపించె సైన్యముల ఘోరపటుండు నవాబుఁ జూడంగన్॥ 304

ఉ॥ ఘోరపడే - నవాబుకడకుం జని సుగతి విన్నవించె; “ద
ర్బారున షహజీ నిరపరాధత దేలెడుదాక బంధనా.
గారముఁ జేర్చి రక్షకులఁ గట్టడసేయు” మనె న్నవాబు; వి
స్తారములై షహజి చెఱసాలకతల్ విననయ్యె నల్లడన్॥ 305

తృతీయాశ్వాసము - సమాప్తము.

శ్రీమత్పురజీవతామ్రసముః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము.)

చతుర్థాశ్వాసము.

చ॥ తిరమగు రామదాసునుపదేశమునక బలుపొందు పూనికక
బరికర బద్ధుడై శివనృపాలుఁడు కొల్విన భావికార్య వై
ఖరి వివరించుచుండ, వడిగా నొకవేగరి వచ్చి యూరుపుల్
చెరుగుచు విన్నవించె పహజీఁ జెఱఁబెట్టు నుదంతమంతయు॥ 1

—+ పాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయత్నము. —+

చ॥ బెడిదముగాఁగఁ దండ్రఁ జెఱఁబెట్టినవార్త హఠాత్తుగాఁ జెవిక
బడి కుదురొనెడందఁ గలఁచక, గలుచక గనుచుక శివప్రభుం
డుడుకును మ్రింగికొంచుఁ దలయూచి, మొగమ్ము గభీరముద్ర ము
ట్టడిఁగొన, ధీరభావ నిబిడమ్ముగఁ గొల్వను జూచి యిట్లనె॥ 2

శా॥ “విన్నారే? సులతానుగారి దురుసుంబీరంబు; లీనాఁడు మే
లొక్కన్నారో యటగన్నులక దెఱచి? యభ్యుం జూపి యారీతిఁ బై
కొన్నక ‘లోఁబడిపోదు’ రంచు బయలక గోరాడిరో? యెందు కీ
పన్నాగంబులు? సింగపుంకొదమ నాఁచక ద్రాడులుక దల్లులా?॥ 3

మ॥ తమ రాజ్యంబును జక్కఁబెట్టుకొను పంతం బొప్పెయ్యాఁగాక - యు
త్తముడౌ తండ్రినిఁ బట్టనేల? బలవ ద్దర్పంబునక మేముగా
తమరాజ్యంబును గొంటి - మందుకతనక దండెత్తి రాఁగూడదో
మము సాధింప? నవాబులై పెరటిగుమ్మం బేల దూఱకజనక?॥ 4

మ॥ పరమోదాత్తత వీరిరాజ్యమునకై ప్రాణమ్ము మాజూశ్చి, న
త్తురుఁ గండల్ దెగఁగోసి పోసె రణమందు ముందు మాత్రుడి, దూఁ
బఱవో నన్నియు - వారిఁబట్టు తెగుదెంపా? యప్పుడైనా సరా
సరి పోరక జెయిచేయి గల్పికొని తూఁచక గూడదో బీరముకా?॥ 5

మ॥ 'ఒకపాజీ చెఱుపోయె' నంట తగ దీయుద్యోగముకా జూడఁ సే
వకవృత్తికా దలఁదాల్చి, భారతముసర్వం బిట్లు విశ్వాసఘా
తుకుతా రాజులక్రిందఁ గుందెడుఁ నరేంద్రుల్ నేడు కన్నూసి, యూ
రక యీ కప్పుయెలుంగుఁబాములకుఁ జేరంబోయి పాల్వోతురే?॥ 6

చ॥ కుదిరికలేని భారతముఁ గ్రుక్కి, పదంబునఁ ద్రొక్కి, నల్లడకా
గదుముచు, నేల్బడికా నడువఁగా మొవలై చనె మూఁడువంద లేం
డ్లదనముగాఁగఁ నూరకిపు డాయలవాటులు వోవునే - పది
బదిగఁ బయింబయింబడక, పట్టక, యాయువుపట్టు ముట్టకకా?॥ 7

చ॥ తన బలఁగమ్ము పైకొలిపి తా నరిగాపుగ నుండుకొండె - బై
కొను బలఁగమ్ము చెప్పుములకుకా దలయూఁపుచు నుండుకొండె - మె
ల్పున సులతానుఁ డిట్లు పొరివుచ్చుఁజూమి దరిలేని భారతంః
బనువునఁ బట్టి యీబెడిద మార్పక తీర్ప కెడద కూర్కునే?॥ 8

తే॥ అని వచింపుచోఁ గంచుకి యరుగుదెంచి

“యల బిజాపురి సులతాను లంపు లేఖ”

లనుచు సర్పింప, శివరాజనాజ్ఞఁ గొనుచు,

శ్యామరాజపం తవానిఁ జదివె నిట్లు॥

9

మ॥ “శివరాజా! చిననాటి నీ నడకవాసికా జూచి ‘మా రాజ్యకా
రవముల్ పెంపొనరింప వాడిగల సర్దారుండవై, కీర్తి వై
భవముల్ తండ్రికి మాకుఁ దెత్తు’ వనుచుకా భావించితిన్ నాడు; నే
డవురా! యల్లరిమూఁకలకా గలిసి, యన్యాయ్యంబులకా జొత్తువే?॥ 9

ఉ॥ కొండికవాడవోటఁ జెడుగుల్ పొడిగింతువు: దీన లాభ మే
ముండ్ నట చెఱుగ; వెదురొడ్డి ప్రభుత్వము ధిక్కరించి యె
వ్వండు సుఖము నొందె? బలమాతుఁడు తొడ్రివిధంబుఁ జూడు; ధీ
పరుండగు నట్టివాని కొమరు డనఁగాఁ జరియించు టొప్పు దే?॥ 11

చ॥ శ్రీ జరిగిన దంతయున్ మఱచి సమ్మతి మాకొలు వంద రమ్ము; నీ
పరుసములెల్ల నైచెదము: పట్టిన దుర్గములెల్ల నీదు జా
గిరుగ ననుగ్రహింతు: మెదిగింతుము మా సరదార్లలోన నీ
పరువుఁ బ్రతిష్ఠ: నీ తరముపట్టిన మ మ్మెడసేత మానుమీ!॥ 12

ఉ॥ అంచిత రాజభక్తి వెలయన్ మముగొల్చిన నీమతండ్రికిన్
బెంచిన మాకు నీవలన భేదములేర్పడె; నాతఁ డిట్లు పా
ప్తించిన సేగి కెంతయుఁ దపించి, హితమ్ము దలంచి, నీకు వా
యించిన కమ్మజూడు; మెడయెత్తుల సందియ మందఁబోకుమీ!॥ 13

తే॥ చల్లఁగా మను ప్రజలు రాపిళ్ల నదువఁ,
బరిణతుఁడు తండ్రి లేనితొందరలఁ గుడువ,
నరుల కెడమిచ్చి, గగ్గోలు పఱుపనేల?
రమ్ము, శివరాజ! నీ యభీష్టమ్ము దీర్తు॥ 14

చ॥ † అను సులతానుగారి సనయమ్మగు కమ్మఁ బఠించి, చూపు మా
ఱిన శివరాజు మోముఁ గని, రెండవ యుత్తరమంది శ్యామరా
వనుగత మీగతిన్ జదివె, “నభ్యుదయంబుఁ జిరాయు వందుమీ
తనయ! హితంబుగోరు సులతానుల యుత్తరువంది వాస్తవం”॥ 15

‡ There was Badshahi letter (also) (to the following effect) “Your misdeeds will be pardoned and the provinces will be confirmed. Come to the presence”

Page 174. *Sabhasad.*

† “Shahji sent a letter to Shivaji under the Sultan's commission to go to Bijapur,” Ch. VIII. *N. S. Takakhav,*

క॥ అని చదువుచుండ, ధర్మా
ససమును డిగి శివవిభుండు చయ్యఁడ జేతుల్
పెనఁచి - తలవంచి - నిలిచెన్
వినయంబున; శ్వామరాజు విసిపించె నిటుల్॥

16

చ॥ “విఁబడియుండు నన్నుఁ జెఱఁబెట్టినవారః నచాబుగారు నీ
వొనరుచు సేతలన్ గిరుకనొంచుచు, నిన్ బురికొల్పినాఁడ నం
చనియు - మదీయముక్తికొఱకై నను నీ విఁకమీఁద మంచిత్తో
వ నడుతుమచు - నన్నుఁ జెఱఁబెట్టిరి: కూడ దనంగ వచ్చునే?॥

17

ఉ॥ పెక్కు తెఱుగులన్ మనసువిప్పి వచించితి - నీకడంక నా
కెక్కనిదంచు, నాపలుకు లెచవు నీ వని, దండనంబునన్
దక్కొనుడంచు: నాపలుకు నమ్మక నీకొఱ కిట్టు లీచెఱుక్
గ్రుక్కీరి నన్నుఁ - గాయకయి కొమ్మకుఁ దప్పునె తాలరువ్వటల్!॥

చ॥ ఉసురులపోకకై తలఁచు నొంచుట లే: దొకనిద వొంది, య
క్కనుఁ గుడిపించు వీరి కొఱగాములకున్ దలయొగ్గి, శాత్రవ
గ్రసన విహార ధీరము పరాక్రమ మాఱజిఁబో - దిసమ్ములన్
గొసరుచుఁ జీకటింటిబ్రతుకున్ గడపన్ గడు భారమయ్యెడిన్!॥

19

ఉ॥ పిన్నటనాటఁగోలె వినిపించితిఁ ‘దొందర మాచు’ మంచు: నీ
యున్నతి యెట్టిదో తలఁపనోపవు నాపలు కాదరింప; నేఁ
డిన్నెగు లేగుదెంచె, సడియెత్తకపోదు జగంబు నీకు; నే
నన్నది వేఱుసూడ, కిప్పుడైనను మీఁదటిమే లెఱుగుమీ!॥

20

చ॥ తరములనుండి యీ దొరలదాపున నింతటివారమైతి: మే
తెఱుగున నైననే - మొకటఁ దింటిమి వారలయువ్వు కొంత: తొం
దరపడి నేఁడు వారి కహితమ్ముగ మాఱుకొనంగవచ్చునే?
యెఱకలు వచ్చెనే నెగిరి యేగుము - కూల్చెదవే కులాయము!॥

ఉ॥ ఉన్న రవతప్రాపు గొని, యగ్గర్జితశక్తియు రక్తిసూపుచున్
గన్నడమందు ని దెనయఁగల్గితి రాజ్యము - రాచకొల్వులో
నున్నతి: యిత యెంచుకొఱకో గమనింపుము; దీనిప్రాపునన్
జన్నది పెద్దగాదో? విడిచేతుల సంద్రము లీదనేస్తువో?॥ 22

ఉ॥ తోచిన యూహ విన్ను - సరితూచుము దానిని: నీకుఁ దండ్రిగా
నోచిన నన్ను - నాబలమునోచిన రాజ్యముఁ గోరికొందువే
నా చనుదారితీరు మననం బొనరింపుము; లేనిపోని సం
కోచములేల యొండు తెఱఁగుం గొని కార్యముఁబట్టనున్నదే?॥ 23

ఉ॥ చీకటిచూపు చూడకుము: చేతులకందని పండుఁగోయ న
త్రాఁకలఁ దూలిపోకుము: యథార్థ మెఱుంగుము జీజియూ మనః
పాకము వేచి: నీవు బలవంతుడవుకా మతిశాలి; వన్నిటన్
దేకువఁ బట్టుమీ! తలుపుఁదీయకుమీ సుడిగాలి ధూళికిన్!॥ 24

ఉ॥ ఏవెత్తైన - మమ్ము భరియించుట నీవిధిగాఁ దలంపు: మీ
యావనరాజసేవ తగ దం చనుటెందుకు - రాజనీతి వి
ద్యావిదు లిట్టిచో నడుచుదారులఁ బట్టుము: నన్నుఁ జూడఁగా
నీ వొకసారి రమ్ము: గమనింపుము నీ హితవాదివర్గమున్!॥ 25

తే॥ అభ్యుదయమందు నీభాగ్య మరసి, మేము
దీవనలఁబోసి, హర్షించు తెరువుఁ జూడు:
మిదియ నాకోర్కీ; సులతానుఁ డిదియ కోరె
నని తలంపుము తనయ! భంగ్యంతరమున॥ 26

చ॥ అని పఠియించి, యుత్తరము లాతనిముంగల నున్న తాసనం
బున నిడె శ్యామరాజు; శివభూపతి తండ్రియొసంగు పత్రికన్
గనుఁగవ నొత్తుచున్ గొలుపు గన్గొనిఁ తొన్నని పాలవెల్లిపైఁ
జారు చిలుగలికూనల పదాచువ వాతొలివిన్నునీగరెన్! 27

- ఉ॥ “కూడలి యంతయున్ దెలిసికొంటిమి నేడు; ననాబు జాబులో
జాడలు దేటిచూచునెడ - జక్కెరపూతవిసమ్ము చందమై
యూడెడు; దండ్రుగా రిడిన యుత్తరమో - చిగురాకునీడలన్
వేడిమివోని యెండవలె వెక్కస ముమ్మద ముక్కళించెడున్” 28
- ఉ॥ ఇంతకుఁ దేలు సారమిది, యే మొనరించు మహిమద్వయమంబునన్
ఱుంతులువోయి, తండ్రునిఁ జెఱుగొని - రండును మోసగించి: మా
పంత మడంపఁగా నెడమువట్టిరి - తండ్రునిఁ నొందరించి: యీ
తంతువుఁ జుట్టి నన్నుఁ దమదాసునిఁ జేయుట వారి తీరగున్ 29
- చ॥ ఇది యొనఁగూడునే - ప్రళయమే యగుఁగా; కథికార మత్తులై
యెదిరెడువారు లేక బిరుసెక్కుచు హైందవభూమి నేచు బ
ల్లిదుల నడంచి, దీని - కనిలింప చమూ పరిముక్త దేవతా
సదనమువానిఁ దేక, కుఱుచల్లొని యే నొకవానిఁ గొల్తునే? 30
- ఉ॥ ఇంతయుఁ దీర్పఁగా వెలితి యెందు నొకింతయు లేదు: గాని, య
భ్యంతరమాచుఁ దండ్రుచెఱయన్నది నేఁ డెమరయ్యె; వీరు ను
ల్చింతులు, మా వడిఁబడి కసిఁగొని పాపమొకంటఁ దండ్రుఁ దూ
లింతురా! యట్టులైన విదళించి జయించియు సేద దీఱునే? 31
- చ॥ కొఱపడియున్నయప్పు డనఁగూడదు గాని - కుమారుఁ డిట్లు దు
ర్ధర నిజధర్మ నిర్వహణ తత్పరతఁ జెరలాడుచుండఁ, దా
నొరులకు దోయిశ్రాగ్గఁ బనియున్నదె? యుక్తమె? రాచబాటకున్
దెఱుగులు దిద్దవాఁ డిది మదిన్ గమనింపఁ డనంగ వచ్చునే! 32
- చ॥ గతజల సేతుబంధనము కార్యము గాదు; దెగించి దూఁకు ధూ
ర్తత సరిగాదు; కాదని వెతంబడి, లోకహితంబు జాఱు భీ
రుత కొఱగాదు; భీరుఁడు నరుం డెదిరించువిపత్తు లోర్పుచున్
గుఱిలవడంగఁబోక, యెదకుం గుదురిచ్చి కడంక యొప్పుగున్ 33

ఉ॥ కొందఱి కుందుగోరములకుఁ గుఱియైనది నేటికార్యః మా
కొందఱుఁ బ్రాణమట్లు విడఁగూడనివా రగునప్పు డూరకే
తొందరపాటు మేలె? సరితూచి కడంగుద మొక్కదారి: మీ
రందఱుఁగూడ నిందలి శుభాశుభముల్ పరికించి పల్కుఁడీ!”॥ 34

తే॥ అనఁగ సభలోని జనులెల్ల ‘శాను, గా’ ద
టంచు గుసగుసవోవంగ నాలకించి,
యుద్ధతుఁడు తానజీ వారి నోసరించి
పలికె - నిజరాజభక్తి దర్పమున మెదిపి॥ 35

మ॥ “అనువుల్ పెక్కులు సూపి మీనుడికి మాతాడంగ నోరాడ, దై
నను ‘సుల్తానుల సైఁపఁగూడ’ దనుటే నామాట: ‘పాజీప్రభుఁ
గొని’ రన్నప్పుడు పేదపన్నగతిఁ బేర్కొనేల? మావంటివా
రనుగుల్ గల్గియు మిమ్మువంటిప్రభు లీ యన్యాయముల్ సైఁతురే?”

మ॥ తమ రీరాజగడమ్ము కోటగవతుఁ డాటం బనే - మాజ్ఞ యిం:
డమితోత్సాహులు మావభాభటులు తోడైరాఁగఁ బైఁదూకి, య
డ్డముగా నెవ్వఁడువచ్చినక దఱిగి తుంటల్ సేసి, కారా కవా
టము భేదించెదఁ - దండ్రుగారిఁ దమ యండక జేర్తు నిశ్చంకతక॥ 37

ఉ॥ దీనికిఁ దప్పేనేనిఁ దెగఁదీయుఁడు నాతల; లేనిపోని సు
ధానములేల - యేల వ్యవధానము? దేవరవారిచిత్త మా
పై” నన, శ్యామరా జనె “నపాయములేని యుపాయ మూనుటే
పూనిక; ముల్లు ముల్లుగొనిపుచ్చక కొఱ్ఱునఁ గ్రుమ్మివైతురే॥ 37

మ॥ మన సన్నాహము లెన్నియున్న, మనవై మాతొడ్డి పోరాడఁగా
ననుమానింప - రఖండ చండ పటుసైన్యాటోపు లవ్వారు; హె
చ్చినచో రేఁగెడు - రింత లొచ్చునెడలక ‘జేనున్న పాజీప్రభుఁ
గొని, యేపాపము సేతురో’ యనుట నాకుఁ దోచు మాగనములు॥

చ॥ మఱియును 'మీరు రావలయు మాకడ' కంచను మాట 'మచనా పర' మని తోచు; సమ్మకముఁ బట్టుచుఁ దృడ్డినిఁగోరి పోయినన్ జరచుర నందఱున్ బాదువుచో - పహజీవిభు నట్లుసేయు పోటరు లెది సేయఁజాలి? రెమటన్ బడి యొంటిఁ బెనంగ నేటికిన్?॥ 40

చ॥ తమపయిఁ గూర్చిఁ గాక - సులతానులయొత్తిడి నందు రమ్మనెన్ మిము పహజీవిభుం డనుట మిక్కిలిమాట: లిఖించు కమ్మలో నిమిడిన భావ మున్ను - నెదురేగుట మాని యుపాయ మూని కా ర్యముఁ గొను తెచ్చరించు: నది య్హపథమ్మని నాకుఁ దోచెడిన్॥

చ॥ ఒక బలవంతుఁ బైకొలిపి యొండె, నవాంతరమా కలంత లొం డొకరికిఁగూర్చియొండె, దగు నొక్కని కాసలుగొల్పియుండె, బూనికఁ గొను నొక్కతీ రగుట - నేటివిభుత్వములన్ బలీయమా నొకటిఁ దలంచి, దాని నుచితోపచితిన్ మొగియుపఁ బోలదో!"॥ 42

చ॥ పర హృదయమ్మునీడలను బట్టెడు యంత్రము మీ మనీష నే ర్పరితన మిచ్చిదానికిఁ దిరమ్మగు రూపము వోయఁజాలు మీ వెర వొకతీరుసేసి నడిపింపుడు కార్యము; మీ విధించు వైఖరి మునుమెత్తికూర్తు - మదిగాక కొలందులు కొల్వనేర్తుమే!"॥ 43

చ॥ అని వచియింప, నంద టిది యశానని; రుత శివప్రభుండు "మీ మనసు మథించి చూడుఁ డొకమార్గము; నేనును నాకుఁ బెద్దతా ఘనుల యెడంద ముట్టి, మొరకట్టెద నొక్కతెఱు" గటంచుఁ గొల్పిన విడి, జీజియఁ గనఁగఁబోయె విధేయ పథానుగామియై॥ 44

డాయఁగఁబోయి భక్తినిబడమ్ముగ మ్రొక్కినఁ, బుత్రునెత్తి దీర్ఘాయు రనామయంబుల శుభాశిషముల్ గురియించి, జీజియా బాయి కుమారు నమ్మొగమువట్టిన విన్నదనంబు - గావికం దోయినిఁ జూచి, జాటునెదతోడ నిమిత్త మెఱుంగఁ గోరినన్॥ 45

- షాజీవిడుదలకై శివాజీ పర్యాలోచన - జీజియా నిర్ణయము
 చ॥ కొత్తుకు నెడందతోడ నతుకుల్ గొను కుత్తుకతో శివుండు సం
 గతి వినిపింపఁగా - విప దకంపిత వీరవధూటి జీజియా
 చిత్తుకు నెదన్ గుదించి, పగచేతల కూర్చుచుఁ బల్కె, “నంతలా
 జతనము లింతలయ్యె: బలశాలులకున్ జెఱసాల లయ్యెనే! 46
- ఉ॥ పోసరమార నిట్లు కదుపుంబలె హైందవమెల్లఁ దోలుచున్,
 మోసము లెంచుచున్, గదనముల్ నడిపించుచు, మృత్యుదేవతా
 హాసముల న్నటించు యవనాధిపులన్ గననోడి, దైవమే
 వీసరవోయి యోసరిలె; వే రొకరు డిపు డేమిసేసెడున్” 47
- చ॥ అనునెడ నామెనెమ్మొగము నంటిన జేగుఱుంగప్పు, చూపులన్
 దునుఁగుమిఱుంగుఱుల్, పలుకుదూఁటిన వాఁడియు, లోని వేఁడియున్
 గని, తెగుదెంపు ముమ్మరముగా మొనకట్టియు నిర్వికారతన్
 గొని, శివరాజు తల్లియుడుకున్ దడిచేతుల నంటి యిట్లనెన్ 48
- చ॥ “కనలకు తల్లి! నీమది నొకంటఁ దిరం బొనరింపకున్న మా
 మనసులు ప్రీతిపోవె? యది మాస్పంగవచ్చునె? దైవ మెప్పు క
 న్నొన లఱమోడ్చునే? మెఱుంగుఁగోఱలు డుల్లంగ మృత్యుదేవతా
 నన మఱకాలఁ దన్ని, భువనముల నోమ శివుండు చాలఁజే? 49
- ఉ॥ అత్యమలంబు ధర్మపథ, మందు జయంబు ధ్రువంబు, దానితో
 నిత్యము లాపదల్, మనసునిండిన యోర్మి కడంక తెంపు సాం
 గత్యమువొంది పండు, నటుగావున సాత్త్విక వీర భూమికా
 సృత్యముల న్నటించు; జనసి! నడిపింపుము కార్యరంగముల్! 50
- ఉ॥ అంతటి షాహజీనృపున కర్మిలిబిడ్డఁడనై, యుదాత్త శు
 ధ్ధాంతర జీజియా యమృతహస్తములన్ బెనుపొంది, ఖాండదే
 వంతటి దేశికున్ గొలిచి, యాపుల నందఱ నేలఁగల్గి - యీ
 క్రంతలు కాఱియల్ దుడువఁగానక, యే నిక రిత్తవోదునే? 51

ఉ॥ మానుము చిత్ర, చేయఁగల మార్గమునన్ దగవున్ దలంచి నీ
యాన నొసంగు; మిప్పు యవనాధిపుఁడున్ జనకుండు కొల్వకున్
రా నొక కమ్మఁ బంపిరి; తిరస్కృతిఁ జూపిన నొక్క-ముప్పు, లే
దే నిరువైపు ముప్పు - మొదలెత్తిన కార్యముతప్పు దోచెడిన్॥ 52

ఉ॥ 'రమ్మనినాఁడు తండ్రి' యనరా దనకుండఁగరాదు; 'నాదు క
ర్జమ్మును మెచ్చినాఁ' డనఁగరా దనకుండఁగరాదు; 'నాకుఁ గా
ర్యమ్మును జూపినాఁ' డనఁగరా దనకుండఁగరాదు; వారి బం
ధమ్మునఁ దక్కి వ్రాసెనిటు - తా నెదకోతలఁ గ్రుంగిపోవుచున్॥

చ॥ ఒకయెడ భారతోదయసముద్ధరణైక మహిమాద్యమంబు, వే
ఱొక యెడఁ దండ్రికై జతన - మొ డొకఁ డిట్లు పరస్పరోపరో
ధకముగ నడ్డుతాఁకె; నొకదానినిఁ బెంచితి నేను - పెంచెన
న్నొకఁ, డివిప్రాణమట్టి; వెదియొమును? రెండు భరించు తెల్లగున్?॥

ఉ॥ కేవల రాజనీతిఁ బరికింపఁగరా - దిది ప్రేమతత్త్వ వి
ద్యావిదు లార్చి తీర్చఁగల యంశ మగున్; బ్రణయ, ప్రబుద్ధమా
దేవత - వన్నిటం దనుకు తేజమునన్ గనువిచ్చి చూడు, మా
జ్ఞా వచనమ్ము నిమ్ము! సడిసవ్వడికిన్ ననుఁ బాయఁద్రోయుమి!॥ 55

ఉ॥ ఉన్నది చేతశస్త్ర - మదియున్ బదనైనది; లోనఁ జారుషం
బున్నది మొక్క-వోక - యదియున్ బదనైనది; పెంట మార్బలం
బున్నది మున్నుదూఁక - నదియున్ బదనైనది; ప్రాణశక్తి నీ
వన్నిటఁబోసి యొక్క తెరువాడుము తల్లి! జయింతు విశ్వమున్॥

చ॥ అను శివరాజువిన్నపము నందుచుఁ గన్నుల మోమునన్ మనం
బున వడఁదేటి, తేఱుకొను పూనిక మీఁదటితీరు సేయఁగాఁ
బెనఁగు తలంపులన్ జదివి, ప్రేమపరీక్షల నిల్చి, జీజియా
ననుపున వాకొనెన్ - హృదయనాడుల దాఁపటికమ్ము విప్పుచున్॥

చ॥ “అవును గుమార! నీ వనినయట్టులు గార్యవిధాన శక్తి పాటవములు నీయెడఁ గడుదిటుమ్ముగ నున్నవి; చెప్పినంత చేయువెరపు పెద్ద; పెద్దల హితోదితముల్ గొని ధర్మమార్గముఁ దవులుదు - వీతెఱుగు లుచితమ్ములు శ్రేయము గోరువారికిన్ | 58

ఉ॥ పెద్దల చాటుఁబాసి, బడిపెద్దటికమ్ము గడించి, తీఱముల్ దిద్దఁగ నేర్చినప్పు - డొకతెంపును దేఱువ లేక యుండ; వా పద్దశ లడ్డమైన - బిగఁబట్టిన తాలిమికేలఁ గొండలఁ బ్రద్రలుసేసి కార్యములఁ బట్టెడు ధీరులజాడఁ జూడవో? | 59

ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు భక్తిరతియుఁ దలిదండ్రులపైన: ధర్మశూరుండవుగాన, వారి యెడరుఁ వెడలింపఁగవచ్చుఁ: గార్యశూయండనఁ జిక్కుఁబాపఁ జతురుండవు గావలదయ్యె? నిన్ను బ్రహ్మాండము లాఁపఁజాల - విటు లానయిడఁ బనియేమి నాపయి? |

ఉ॥ నీమది కొందలంబు గమనించితి - ‘లోకహితమ్ముపొంటె నుద్దామత రేఁగఁ దండ్రీ కహిత మ్మగునో యని, దాన దుర్వ్యధల్ నామది ముట్టునంచు, నిటు నచ్చిన యుద్యమ మాఁపరామియున్ బ్రేమసమాధికిన్ జలదరింపులు వోయఁగలేమి కన్నడున్ | 61

ఉ॥ ఉన్నతిఁ గోరి, హైందవ సమున్నతిఁ గోరియు, సంతలంతలా బన్నము లంది, యన్యులకుఁ బ్రాణము లొడ్డి గడించె బ్రాపు - నీ కన్నగురుండు నీహితముఁగన్న విభుండగు తండ్రీ నీకు, నా కన్నిట దైవ - మయ్యనఘుఁ డాపదవో నెటు తాల్మి నిల్చెడు? |

ఉ॥ అంచితరీతి హైందవ మహాభ్యుదయంబును గన్నులారఁ బ్రేమించితి: దానికై యధిగమించిన నిన్ను మనంబునిండఁ బ్రేమించితి: నీవుగాఁ బరిణమించిన మూలమహస్సు నేల ప్రేమించినమాట - యట్లుపరమించెఁజూచి ప్రణయ ప్రబంధముల్ |

చ॥ బుడిబుడి చెమ్మటల్ మునుఁగఁబోయుచుఁ బెంచఁగఁ బూలుపూచు నీ
వడి యుడిగితునా? యటుతబంటి నెగ్గ దగవోవు తండ్రి నా
అడి విడుమందునా? కఱకు అక్కెసతాలిమిఁ బూని వారిచేఁ
బడ నినుఁ బుత్తునా? తనయ! ప్రాణములే బడునై కలంగెడున్॥ 64

చ॥ అడుగకునన్నుః వట్టిబయ్యలై పెనుగాలికిఁ దూలిపోవు నా
యెడఁదకు నిల్వ లే; దయిన నిప్పటికప్పటి కొక్కనమ్మకం
బడగొనియుంటి: నీ వభయహస్తములన్ గొని పూరి పోఁ చయే
విడు - మది వజ్రమై యమృత వీరుధమై ఫలసిద్ధిఁ గొల్పెడున్॥ 65

ఉ॥ ఇంతట నిల్చియుందుఁ; దగవెంచుచు నీవెదియెనఁ జేయు - మా
పతమునన్ ఫలించెడు శుభ మృశుభమ్మును 'దైవ నిర్ణయా
గంతుక' మంచు మొగ్గవడుకన్నుల గన్గొనుచుందుఁ, గండు ని
శ్చింతత: లేదు నీకు సడి - సేగియు రాదనియున్ గడంగుమి!॥ 66

ఉ॥ తక్కినమాట లట్లునిచి, తండ్రియొసంగిన యుత్తరమ్ములో
దక్కిన తెల్విఁ బట్టు - మది తాకునఁ దప్పనఁ దాటిపోక పై
కెక్కుతెలుగునన్ జూనుపు; మిందునఁ - దప్పుదు తండ్రికోసమై
యక్కఱగొన్న కీర్తి: యదియై జయమబ్బిన - రెంట మేలగున్॥ 67

చ॥ అకపడు రెంటిలో నొకటియెనను దక్కొను టొక్కదారి: కొం
చక తనమేలుఁ జూచికొని చల్లఁగ జాటు టధీరవృత్తి: యెం
దుకు వెనువోక దూకి, తఱితోఁ దలలెక్కుట సాహసంబ: యీ
సకలము దాటి, మేటి యొకచక్కటి సర్వముఁ దీర్పజాలఁజో!॥ 68

ఉ॥ డాచక తల్లిదండ్రులయెడన్ గల యష్టచు, భారతా వసీ
తాపముఁ బాపఁగా నదనుదప్పిన తప్పును, మచ్చరించువా
రోపుచు నీ కొనర్పఁగల యుప్పలికప్పును దూచికొమ్ము, నీ
యేపునఁ దూఁగుదాని విరియింపుము: తీర్పరు తెవ్వ రిందునన్॥ 69

జే॥ గీ॥ అన్నివైపుల శుభము జయమ్ముఁ గూర్చి
యేగుదెంచెడు నీరాక కెమరుచూతుః
నలంతమైఁగాక - ముమ్మరమైన తినివిఁ
జెమ్మటలఁ దోఁగు నిన్ను నాశీర్వదింతు”॥

70

చ॥ అని తగవాడి, పుత్రహృదయమ్మును మోమునఁజూచి జీజియా
తనువునఁ బొంగి, “పుత్ర! కులదైవతమైన భవాని నీమరూ
పున సకలమ్ము దీర్చు, శుభముఁ జయముఁ సమకూర్చు, దత్తదం
బును శరణందు” మన్న, శివభూపతి “భాగ్య” మటంచుఁబల్కుచు॥

ఉ॥ పొంగెడుమేనఁ దల్లిసెలవుఁ గొని యాత్మగృహంబు సాచ్చి, చే
యంగల సాంధ్యకృత్యముల నాదటఁదీర్చి, యనేకభావనా
సంగతిఁ బోవు చిత్తమున సాపడి, నెయ్యమువోసి తోడుసూ
పం గల మేడకుం జనియె భావికథా రచనాభిలాషియై॥

72

—❖— సయీభాయిసలహా - భవానీప్రార్థనము. —❖—

మ॥ నవమాసంబుల నిండుగర్భమున మందస్పంద యానంబునఁ
నవకంబుల్ దులకించునిల్విన నలంతల్వో సయీభాయి త
న్నవలోకించి యెదుర్కొనంగ, శివరా జాచెల్వచెల్వంబు క
న్గవకుఁ జల్వలువోయ ‘నిల్వ’ మనుజోకఁ డాసి కేలందుచు॥ 73

ఉ॥ ఆదరవీచికా నిచుళితాంతురుండై మృదులోపధాన త
ల్వోదరసీమఁ జేరఁ, బతియొర మెలంగుచు నామె తన్ముఖ
శ్రీ దిగువాఱు నీడలును రీతులుమాటిన చేత లెంచి, త
ద్దేద మెఱుంగ విన్నపముఁబెట్ట శివప్రభుఁ డండఁ జేర్చుచు॥ 74

ఉ॥ సంగతి యంతయుఁ దెలిసి, “చాన! విధానము దోఁప, దిప్పు డే
భంగిఁ జనంగ నేదొసఁగు పట్టునొ! చూడుము నీవుఁగూడః ‘రా
జ్యాంగములందు మాకుఁ జొరవా’ యనెదో యదిగాదు - నాకు న
ర్థాంగివి: తెల్వి కొక్క నెలవన్నది యున్నదె? తోడుసూపుమి!”॥ 75

చ॥ అని వినిపింపఁ, బెన్దెఱఁగుతా తలపోతల నూర్పువుచ్చి, నా
ధుని యనుసీతీరీతిఁ గొని, తొంగలితెప్పలఁబోలె నెమ్మనం
బునఁ దెరమంచుఁ బోఁదుడిచి, పుట్టిన వంగడపుంగొనంబు మె
ట్టిన యిలువవి రాచసురఁటిన్ గదలింపుచు నామె యిట్లనెన్॥ 76

మ॥ “నను మన్నింపుము నాధ; యిట్టిపనులన్ నాబోఁటు లేమన్నఁ జా
లినజానే ‘యొక యాఁడుకూ’ యనుచుఁ దూలింపంగ నాఁగాక: నే
ర్చిన మీతీరులు దిద్దనానె, యది యశాచిత్వంబె? యేమైననే
మనెదన్ మీ చనువంది - పొందుగొనఁదోడైయున్న మేలయ్యెడిన్॥

ఉ॥ తీఱమి యింతవట్టు కడతేటిన దిప్పటి కీగతిక; మనే
దారితనంబులేక, పెరదారుల వైరులు పుట్టఁగలఁ పూ
త్కారము సేయుచుండిరి: తెగంబడ కిప్పుడు వారుఁబోయుచున్
దోరమువెట్టి మ్రొక్కుబడి నోఁచుట యావను లిచ్చ మెత్తురే॥ 78

చ॥ మనసున మాట రెంటఁ బురిమార్పుచు, ముప్పురితీరు చేతఁ బె
చిన పగత్రాళ్ళు ద్రోపఁ దడిచేతులు చాలునె - వాఁడికత్తులన్
దనియలు సేతగాక? పెరత్రోవ లవెన్నియు వారిమంచికై
పనుపడనేర్చునే - యడుగుఁ బట్టినఁగా? కిది శూరుఁ డోర్పునే? 79

చ॥ ఇరుదరు లంటఁజూచి మొదలెత్తుట మే; లొకకొంత యీఁది ద
గ్గతిదరి వీడుచో - నవలిగట్టును మెట్టుట గట్టిపూనిక; సా
గరమున దూతునడ్డు తరంగల్ నురుగుల్ సురగాలినుళ్ళు పైఁ
దెరలఁ - దలంకుగుండియలు ధీవరులన్ దనియింప నేర్పునే? 80

ఉ॥ ఉత్తముఁడైన మామ పగయొత్తుల గత్తరవోపుచుండ నే
జిత్తులతోఁ బనేమి? యెగఁజిమ్ము మగంటిమి కావిరేగఁ, బై
కెత్తిన కేల విచ్చిపరువెత్తఁగ దాయలఁ దోలి, కార్యమున్
బొత్తిటఁ జేర్చుదాఁకఁ దఱిపుత్తురె దాఁగురుమూత లాడుచుక?॥

ఉ॥ ఇంతగ లోతు పాఠ తరయనేటికి - వైరులు మామగారికి
బంతమువట్టి యేదయినఁ బాపము సేతు రటంచుఁగాదె? యీ
మతు తొలంగుఁగా - కది యవశ్యమ యానెడ దాఁగనొనె? వి
భ్రాంతియగాక పట్టుగొని ప్రాణము లెవ్వఁడు గాదెఁబోనెడున్!॥ 82

ఉ॥ అత్తకు మామకున్ గుఱుచలాడిన పాపము సేయ - వారు నా
యుత్తనువైవ దైవతము: లూజితశక్తిఁ గడంగి వారి యా
పత్తులు దీర్చు టాద్యమ యవశ్యమ - కాదనదానిఁ గొని, యీ
పొత్తున మీకడంక గతివోవకవిచ్చుట లామఱించెదన్!॥ 83

ఉ॥ తల్లిమొగంబుఁ జూచి, పగదారుల దక్కిన తండ్రీఁ జూచి, మీ
యుల్లిము సళ్ళువోనునికి యొప్పునె? హైందవ రాజ్యలక్ష్మీకి
బల్లవతోరణంబు నిలుపంగల యీకర మిట్లు చెక్కిటన్
జెల్లువడంగ - నేభవనజేత శతారము చేతఁబట్టెడున్!॥ 8

ఉ॥ పున్నెము నోచి, కొత్తసరిపువ్వులు వోసి భవానిపూజలన్
గన్నది జీజియ - భరతఖండము గొన్నది మిమ్ముఁ; దత్తప
శ్చిన్నములొచు విఘ్నములు చేడ్పడుఁ; దత్తునునోరధామృత
స్విన్నము మీకడంక వికసించుఁజుమీ నిలువెల్లఁ బూచుచున్!॥ 85

చ॥ గడుసరివాయి మీఁగడలుగట్ట వచింపఁగ నేరనయ్యు, వా
విడిచిన తెంపు నైఁపుఁ; డదవీయసమా నిజ శార్యసిద్ధికి
దొడిమెలు నొక్కువారివడి దోచి, స్వతంత్రత నిగ్గుదేఱ, న
ల్గడ జయ మంగళధ్వను లెలర్చెడు హైందవలక్ష్మీఁ జూడుఁడి!॥ 86

తే॥ తలఁచ సలుపఁగా మనము కర్తలమె మైనఁ
గనులకందని బ్రహ్మాండ గర్భగోళ
మెనసి యూఁకొట్టు సర్వభూక్తను దలంపుఁ,
డతని మే లంద భావికార్యమునఁ జనుఁడు॥

చ॥ అనెడు వధూమణిఁ బులకితాశయుఁడై తుదికంట విచ్చు మె
చ్చునఁ గని, ముంగురుల్ పుణకుచుక శివభూపతి వలె “నీ వచిం
చినతెఱఁ గింతయొప్పునొకా! చిత్తము గెంజిగురాకులెత్తె మా
నిని! సరిక్రొత్త ప్రోకడల నేన్పితి - మబ్బులలో మెఱుగులక॥ 88

ఉ॥ నాదము లెన్నియేనియు వినంబడి గింగురుమ్రోసఁ: నీ శ్రీవో
భేదమునక శ్రుతికగలిపి వీణియతంత్రులు మీటఁజాలఁ: జిం
తా దమనంబు శాంతి సదనంబు వివిక్తమునా సమాధి నే
నాదటనోదు; నీవు బరువౌ కనుతెప్పల సేదఁదేర్చుమీ!”॥ 89

తే॥ అనుచు నిల్లాలి మృదుల తల్పాంతరమున
విడిచి, యేకాంత మాధురీ విహృతిఁ గోరి,
పాలపొంగుల వెన్నెల లావ్వి మేడ
బయలఁ జల్వరాచప్పటఁ బవ్వళించె॥ 90

ఉ॥ దొంతరలై తలంపు లెడదోచక చుక్కలువోలెఁ బొంగి, భా
వాంతరపీఠి నాడి, నయనాంతములక దిగువాటి, యిందుపా
దాంతరితంబులై చనఁగ, నన్నిటికిఁ దరువాయి సర్వవి
శ్రాంతి నికేతనంబు కడసారి భవానిపదంబు దోచినక॥ 91

ఉ॥ ఆకటఁ దూలు తేటి యొకఁడై వికచోత్పలపాళి నిల్చి, య
త్తాఁకల తెక్కలార్చుకొని యాడుచుఁ దేనియ లానియాని, యం
గీకృత గీతికారతి సుఖించినరీతి భవానియంఘ్రిలక
జేకొని, తెప్పవ్రాలుపురుచిక శివరాజు తలంచె నీగతిక॥ 92

తే॥ “గగన ఫలకము - వెన్నెల జిగురుఁబూత,
తారకాపక్షి నీ మహత్త్వంపు వాఁత,
కనులు మలపక నిలువెల్లఁ గలయఁజూచి
చదివితిని - దల్లి! తాత్పర్య మొందుఁగదేమొ!” 93

తే॥ అరసితిని వారివారి భావాంతరముల,
 ననుసరించితి నురక విద్యార్థివోలె,
 దనువు దొరకదు - తగినయుత్తరము రాదు:
 గురువు దరిలేనిచదు వెంతబరువు తల్లి!॥ 94

తే॥ తఱపిపాడిలోఁ గొసరు తత్తరము తరిచి;
 ధర్మజ్ఞానలో నిరుత్తరతఁ గఱచి,
 యాత్మశక్తిని మఱచి యిట్టైతి నేమొ -
 దారిచూపుము తల్లి! చిత్తమున వెలిగి॥ 95

తే॥ కొతుకుమదితోడఁ గార్యమ్ముఁ గొనుటలేదు,
 కొను కడుకలో ద్రోహచింతనము లేదు,
 చింతితము చేతిమోపైనఁ జెదరలేదు,
 చెదరఁబోమి పరీక్ష సేయుదువా తల్లి!॥ 96

తే॥ అటుతనిడు తమ్ములపుటాకు నఱకునపుడు
 తూగు త్రాసులో ధర్మంబుఁ దూచునపుడు
 వణకులాడని కరము - నిల్వఁగల కన్ను -
 తగవు - మెలఁకువ - చొరవ నీ ధర్మభిక్ష!॥ 97

తే॥ రేబవలు వెలుకంట గుర్తింతు వనుచు
 పాఁగఁదోలితి ధర్మరక్షారథంబుఁ,
 గనులు మలపకు - మిరు లరుల్ క్రమ్ముకొన్నఁ
 జీకటిజగంబులో నేమిసేతువమ్మ!॥ 98

తే॥ ఇంత నిక్కచ్చి - సిరులు నిల్వెల్ల నమలి
 కొలుపుగద్దెపై నొఱగి కుల్కుటకుఁగాదు:
 'దొడ్డతల్లివి - గుంపెఁడుబిడ్డ' లనుచుఁ
 గొదవఁ దూలింపఁ 'బ్రాతపల్కులకుఁ' బోతి॥ 99

తే॥ అయిన నేమాయె - నిప్పటికైనఁగాని
నన్ను నడిపించుకొనుము నీ కన్నయల్లుఁ
తలఁపుఁ దిరుగ కే న్నెఱునఁ దఱిమినడిచి
దుడుకుబిడ్డల తల్లిప్రేముడి గడితు॥ 100

తే॥ ఇంతకును నన్నుమీఱి కల్పాంతకమగు
వాన గాలియు నగ్నిపర్వతము లేమ,
'ప్రేమ' మని 'ధర్మ' మని తూచి పెనఁగు మఱనుఁ
ద్రెంప లేనైతిఁ దగవుఁ జూపింపవమ్మ॥ 101

తే॥ చెఱయు సంకెల తలిదండ్రు లురియుచుట -
యందు నిందును సమయః నీ వవతరించి,
తలుపు దీయించి యమునలో దారియిమ్ముః
కలఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డీవలఁ - గంసుఁ డవల॥ 102

తే॥ రావణుని లంక మ్రొంగె భారతతపస్సు;
నడ్డు పడె వార్ధి; భేదింప నగునొ హింస!
ధర్మలక్ష్మీకి జెఱఁబాపఁ దలఁచు నాకుఁ
దెరు వొసంగెదో? శరము సుధింపు మనెదొ॥ 103

తే॥ అణువు మొదలుగా సర్వ సర్వాంతరములఁ
గార్య కారణ కర్తృ తాఖండమూర్తి
వెలుగుచున్న తేజోమయ విశ్వశక్తి
మేలుకొలుపుము! నాయందు మేలుకొనుము!"॥ 104

తే॥ అనెడు తలపోత గాఢసమాధి మునిఁగి
కన్నుమూసెనో - తెఱచెనో కన్నదెవఁడు!
సృష్టిశాంతిలో జరుగు సంసృష్టి యేదొ!
కోడి యెలుఁగెత్తె 'గొక్కొరోకో!' యటంచు॥ 105

చ॥ మలయుచు నిందునందు సుకుమార సమీరము లోరఁబాటి మే
లొలుప, శివప్రభుండు పురికొన్నమదిఁ గనుదోయి విచ్చి, తె
క్కలు విదిలించి లేచు విహగమ్ములవెంటన కాల్యకృత్యముల్
సలిపి, దివాకరుం డుదయసానువు నెక్కుటఁ గొల్వదీర్చుచు॥ 106

చ॥ పరిణత సత్త్వలైన సచివప్రవరుల్ హితులుఁ జమూపతుల్
దొరసినకొల్వఁ జూచి సరితూచి శివప్రభుఁ డిట్లు వలె, “ము
ష్కరమగు నేటిచిక్కు నలుచక్కియలఁ గదలించి యొర్పుమై
నరసితి - నెట్లువోఁ జివర కడ్డమగున్ జెఱివోని చీకటుల్॥ 107

చ॥ అడఁకువయుఁ బెనంకువయు నంకిలివో మొనకట్టఁ జాల వీ
గడుసరిమూఁకపట్టఁ; దునుఁగఁబడ లాగిన లగ్గులేని యీ
పడి కడుసున్నితంబ; యిరువైపుల మ్రొగ్గతిలంగఁ బోని కా
వడిఁ గొని, తొట్టువో కడుగుపట్టును బైలివ చూపఁగాఁదగు॥

తే॥ అడఁగి పోవుచో - సులతానుఁ డణఁచు మనల,

నెదిరి మార్కొన్న - దండ్రి కేయెడరు గలదో!

యిరుదెఱంగుల మేలులే, దిపుడు బలియు

నొకని వానిపై కనుపుసేయుటయ తగవు॥

109

ఉ॥ మోగలుపాదుపాబలఁగముఁ దలపోయుచు లోఁగి, వారి వై
రాగమ మెన్నుచుఁ బడగయాడక యుండె బిజాపురీశుఁ; డా
మోగలుపాదుపాహి తఱిముట్టుచు దఱిణభూమియెల్ల స్వా
హా గొన వేచియుండె - స్వసహాయుల బంగరుకేల దువ్వుచు॥ 110

చ॥ ఇది తగువేళ: మోగలుల కేదియొలాభముఁ జూపి, సాయముఁ
బదిలముఁజేసి, తండ్రిఁ జెఱఁబాపఁగ వచ్చు; బిజాపురంబుతో
నెదిరెడుమాకు సాయపడ నింతయు లోఁగఁడు పాదుపాహి: యీ
యిదుపునఁ జిక్కువాపి, సమయానుగుణంబుగఁ జూత మవ్వల॥

ఉ॥ ఇప్పటిదాక మోగలుల కెగ్గొనరింపక యుటగూడఁ దా
నొప్పిదమయ్యె: రెంటఁ బగయూఁది నిలంబడునే బిజాపురం -
బప్పులఁబోయ మాగలుల కగ్గము యైన: దొకంట వారికి
దప్పుఁదలంచి - తాను మనదాపునఁ జేరుటయైనఁ గాఁదగు॥ 112

తే॥ అనువుమెయి నిన్ను పాహజహనుసాయ
మందు టుర" వని తననిశ్చయంబుఁ దెలిపి,
యంద 'ఱిది యుక్త' దుని మెచ్చి యాడ, నపుడ
కమ్మ వ్రాయించె బాదుపాగారి కిట్లు॥ 113

❦ పాదుపా కుత్తరము - పాజీ విడుదల. ❦

సీ॥ "శ్రీమ దుద్దామ డిల్లీ మహాసామ్రాజ్య
సార్వభౌములవారి చరణపీఠి
విసతుఁడౌ శివరాజు విన్నపములు, - మేము
తమనియోగుల మొక్కతరమునుండి,
భారతభూ సార్వభౌములౌ మీప్రభు
త్వము నండఁగొనఁ బెద్దతలఁపు గలదు,
దక్షిణభూమియంతయు గెల్వఁదలఁచు మీ
జతనమందునఁ దోడు సలుపఁగలము,

తే॥ మా మనవి జిత్తగించి, సామంతులందు
మమ్ముఁ జేరిచి, మాతోడు సమ్మతింపు :
డిందు వంశక్రమాన మే మందుచున్న
'దేశముఖ' హక్కులను మాకుఁ దీర్చగనుఁడు॥ 114

చ॥ మఱియొక విన్నపంబు; తను మార్కొనఁగా నను రేఁపెనంచుఁ దీ
వరపడి, నాదుతండ్రి జెఱఁబట్టె బిజాపురపున్నవాబు; మీ
యెఱుంగని దున్నదే! యెవరికే నొకయెగ్గుఁ దలంప, నడ్డుగాఁ
దిరిగినవారిఁ గొందఱ నెదిర్చితి - వారికి మాకు మేలుగ॥ 115

చ॥ వివరములెల్ల మీకు వినిపించెడు మా రఘునాథపంతు; మీ
చెవినిడ కెట్టిసాహసముఁ జేయఁగరా; దిపు డేము తీర్పఁగా
నపు తెరు వానతిం; డుచితమానెడ వారల కాజ్ఞసేసి తం
డ్రి విడుపు సేయుఁ - డిట్టులఘటించిన నిదుఁ గలంత దీతెడుక॥ 116

ఉ॥ * 'గోటన తీటుకార్యమున గొడ్డలి యే' లని, మీ కలమ్ముతో
డ్పాటునఁ దండ్రికిఁ జెఱకవాటముఁ దీసితిరేని, మేటి యా
రాటమువోఁ గృతజ్ఞత దిరమ్ముగ మాతల మోసియుండుఁ; బో
రాటములేని దక్షిణధర్మ దమయేల్పడి తీవసాఁగెడుక॥ 117

తే॥ భరతఖండముఁ గొనగోరఁ బట్టి యేలు
తమయెదుటఁ దద్దవల్కు పెత్తనము డగుని!
నెరసు నెఱుఁగమిఁ గన్న మన్నింపవలయు!
వేచియున్నాడఁ దమయాజ్ఞ వెడలుదారి!" 118

మ॥ అనుచుక గమ్మ ముగించి ముద్రయిడి, న్యాయాధీశవర్యుండు నా
త్త నయుండా రఘునాథుపంతుకిడి కర్తవ్యంబు బోధించి, యీ
పని 'దారా' యవరాజుమూలమునఁ దీర్పక గట్టడకజేసి, యా
తనికిఁ గాన్గు లొసంగి వీడ్కొలిపె - భృత్యశ్రేణిఁ దో డంపుచుక॥

చ॥ పదపడి తుండ్రిగారికి నవాబునకుక బదు లీయఁగోరి, బ
ల్లదముగ వారిచిత్త మగలించుసెగల్ పయిఁ బ్రాఁకకుండఁ, దాఁ
బాదు పొనగూర్చుపూనిక వెడపొంగులఁ బ్రొయ్యినిబ్రుంగకుండ, యు
క్తి దనర సుత్తరమ్ముల లిఖించె నతం డిటు వేటువేటుగక॥ 120

* Shivaji petitioned to the Padsha invoking his patronage and instant aid ... and urged that in saving the life of such a distinguished general the emperor would strengthen the foundations of the Mughal power in the Deccan and could count upon the grateful assistance of Shahji and himself.

Ch. VIII. N. S. Takakhav.

తే॥ “శ్రీ బిజాపురపట్టణ సింహాపీఠి
భామిసీరాజ్య ధవళాతపత్రసీమః
బ్రభుత నెఱపు నాదిలుషానవాబుగారి
చెంత వినతుడై శివరాజు సేయుమనవి॥

121

మ॥ తమ యాహ్వానముఁ గొంటిఁ; బెద్దలగుటకా దా మింతగైకొంటయు
త్తమః మీ నాఁడును. నన్ను రాఁబిలుచు మీతాత్పర్య మెంతేనియో
గ్య మనకా జెల్లదె! తప్పగల్గునెడఁ జక్కఁజేయు దండం బవ
శ్యము కాదందురె - కన్నులుకా జెవు లొకండై దారి చూపించినకా॥

చ॥ ఒక కొఱగామియే కలిగియున్న దను డది నాకృతంబు; దా
నికి గుఱియైన న న్విడిచి, నిర్మలుఁ దండ్రునిఁ గొంటి; రిట్లు గొం
చక తమరాజనీతి కలుషం బగునో యని లోఁ దలంతుః ని
తకు నుచితజ్ఞులైన తమదాపుగదాయని యూఱడిల్లెదకా॥ 123

శా॥ నా కార్యంబులయందు నె దెవరికైనకా గుండు పొందించు నూ
హా కాలుష్యము లేదు, పట్టుగొని రాజ్యాకాంక్షయుకా లేదు: ధ
ర్మకాంతంబు మతంబు నోముటిది న్యాయ్యుంబంచుఁ గైకొంటి; శి
క్షా కల్పంబున దీనఁ దప్పుఁగొను రేకల్ మీరు భావించురే!॥ 124

ఉ॥ మోసముఁజేయువారడఁగ మొట్టుచు, దుర్గపదంబునకా విప
ర్యాసముఁ జూపువారి దిగతాచుచు, మ మ్మెదిరించువారికికా
ద్రాసముఁగొల్పి - యిట్లు తమరాజ్యము మామత మోము పూనికకా
జేసితి నాజ్ఞవేచి; పెడసేతల కిందున దారిఁజూతురే!॥ 125

ఉ॥ శాంతపథమ్మునకా దరిచి సాగిన సర్వముఁ జూడుఁ: డెందుఁ బ
క్షాంతర దీక్ష లేని తమయానతి కొప్పమి లేదు: తండ్రు వి
శ్రాంతికిఁ దోడుసూపెడు తెఱంగున నెమ్మదిముట్టి మిమ్ము ద
ర్శించుఁ, బాసంగుతీరు వివరించుఁ, ద్వరంబడఁబోమి కోరెదకా!”॥ 126

తే॥ అనుచుఁ గమ్మ ముగించి, యనంతరంబ
తండ్రినిగుఱించి యెడఁదలోఁ దరఁగలెత్తు
వెడతలంపులఁ బాడము సవ్వడి నడంచి,
తడవికొను కేల వ్రాసె నుత్తరము నిట్లు॥ 127

చ॥ “అదరు నెడందతో వణఁకు హస్తముతో వెనుకాడు పూన్కితో
‘నిది’ యని తేల్చలేని యెదియే లిఖింపఁగనైతిఁ దండ్రీ! శ్రీ
మొదలిడి, పైన మీకుశలము మఱి మాకుశలంబునైన వ్రా
యఁ దెరువులేనికమ్మ హితమానె - నమస్కృతి వ్రాసిపెట్టినన్॥ 128

చ॥ అటఁ జెఱసాల, గుండె లవియుంబడు చీకటికొట్టు, వాఁకిటన్
భటుల తళ్తల్లించు కరవాలుమెఱుగులు, తీవ్ర వేదనా
కుటలము మీ మొగం - బిటులుగోచరమై యెడఁ గ్రుమ్మివైచు నా
రట మొకకేల నొత్తికొని, వ్రాసెద రెండవకేలి తూలికన్॥ 129

చ॥ తెగువన కొంటి మీ రనుమతింపని యుద్యమ మొడు; దీనిపై
దిగినవి నేటిబన్నములు - తీఱకపో వవి వచ్చినట్లై; యీ
తగవున నేనొ - మీరొ - సులతానొ నిమిత్త మనంగవచ్చునే!
జగదుదయంబునన్ జగురుఁజాఱలు పోరులు సూడకుంటిమే!॥ 130

ఉ॥ ఏమని తప్పుగాఁదలఁతు రియ్యది వారును మీరుఁగూడ? నా
సేమముఁ గోరిగా, కెమటిసేగిఁ దలంచెయుఁగాక, నా మతం
బోమఁగ - నాదు హైందవము నోమఁగ - నే నిటు చేయఁగూడదో?
తాము దలంపరో తమహితం - బది మీరును సమ్మతింపరో?॥ 131

చ॥ దొరలమటంచు దీమసపుడుభృన వా రిటురేగిరైన నన్
జెఱఁగొనరాదో? తండ్రివని చేతికిలోబడు మిమ్ము శిక్షకున్
గుఱికొనుటేమి? మీరు నిదికూడదటం చలవారిఁ బల్కఁగా
నఱగొనుటేమి? మీకుఁ బ్రభులైరనుచున్ నమఁ దప్పఁజూతురో?॥

చ॥ † కొడుకని తండ్రియంచు నొనగూడిన బుధమకాక, నాయొన
రైడుకృతులందు ముచికినిఁ జెడ్డకు - మీకును బొత్తులేదు, వా
రడుగిడ హక్కులే - దెవరియత్నము వారుగ నుండవచ్చు; ధీ
రుడు సుతుఁడైనఁ దండ్రియెడరున్ దొలఁగించు నిజోద్యమంబునన్॥

ఉ॥ † వారల యుష్పఁ దింటిమని వాకొనరాదని నాతలంపు; నే
నేరనినాఁడు మీయొడిని నిల్చిననాఁ డది యుండవచ్చు: నే
నీరతి రెండునుంబదియునేఁడుల ప్రాయమునుండియున్ స్వతం
త్రారభటిన్ జరిచితి-సహాయులు పెక్కురు తోడుసూపఁగన్॥ 134

ఉ॥ † పట్టితి వారిదుర్గములుఁ బ్రాంతము - లట్టులే మీవికూడఁ జే
పట్టితి: నిర్వు రేకమయి బల్కిని నన్నరికట్టి పోరునన్
నెట్టఁగవచ్చు - నిల్వఁగల నేరిమిగల్గిన నిల్తు: నట్లుపో
కిట్టటు వ్రేలుచూపి, వెడయెత్తుల నెత్తు టదాత్త రీతియే?॥ 135

చ॥ † నిజము వచింప నింతే; గమనించెద నీపయి సాధురీతి నీ
గజిబిజయంతయున్ దులుపఁ - గాఁగలయంతయుఁ గాకమాన; దా
త్మజుడగువాఁడు చూపఁదగు ధర్మమునంతయుఁ జూపెదన్; మనో
రుజ లెడఁబాసి నిశ్చయపరుడవు గమ్ము, తలంకుఁబాయమి!॥

ఉ॥ మీ యుపదేశ మే ననుగమించితి సర్వము, తల్లిభావమున్
దోయిటఁగొంటి, నిండుమదితోడ భవానిహితమ్ముఁ గంటి, నా
ధేయము రాజనీతి గణుతిచితి, నెందుఁ గొఱుతలేని సు
ధేయము తీరుఁబొందఁగ - విధేయుడనై మిముఁ జూడ వచ్చెదన్॥

† I owe my birth to you but not my deeds. You may argue that till to-day I have eaten their bread but up to the twelfth year one is accounted a child and up to that age I lived upon your bread,....As I have taken forts and strongholds belonging to others. so are yours in my possession..... About them you should decide as is fit.... I shall in this way acquit myself of the duties of a son. Page 174. Sabhasad.

తే॥ కల యధార్థము సులతానుగారి కేను
 దెలియఁబటచితి నొక్కింత వెలితిలేకః
 నాప్రయత్నము వారిడెందము నిజుబ
 సరళమైన - భవానియే సరదుఁగాక”॥ 138

తే॥ అనుచు వ్రాత ముగించి ముద్రాంకనమున
 భద్ర మొనరించి, యుత్తరద్వయము భటుల
 చేత ననిపి, కొల్వునువీడి శివవిభుండు
 చనె - ననంతర కరణీయ సజ్జఁడగుచు॥ 139

చ॥ దినములు కొన్నివోయె; జనుదెంచె వడిక రఘునాథపంతుఁ; డ
 య్యనఘుఁడు, - పాదుషా యనునయంబునఁ గార్యము సమ్మతింపఁ గై
 కొని, మహాజీవిభుఁ విడువఁగోరి, నవాబున కాజ్ఞచేసి పం
 చిన వివరంబులెల్ల - వినిచేక శివభూపతి సంతసింపఁగఁ॥ 140

సీ॥ సార్వభౌముడైన షాజహా నంపిన
 యాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య మగుటవలనఁ,
 దగు శివరాజునుత్తరముల షాహజీ
 యనపరాధత వ్యక్త మగుటవలనఁ,
 దన మంతులందుఁ గొందఱు సేయువిన్నపం
 బవలఁ దోయఁగరాని దగుటవలనఁ,
 గ్రమముగాఁ బ్రజలలోఁ గలుగు నసంతృప్తి
 యణఁప కుండఁగరాని దగుటవలన,

తే॥ సర్వమెఱిగిన యాదిలుషానవాబు
 షాహజీప్రభు విడిపించి సత్కరించి
 తనకొలుపుఁ జేర్చి మన్నించె; దద్విధంబు
 చేతుల కప్పుతమై వార్తించె శివవిభుండు॥ 141

❖❖ బిజాపూరువారి పన్నుగడలు - శివాజీ ప్రతిక్రియలు. ❖❖

చ॥ ఒకయెడ భోక్తాసలేకుల శుభోదయమా సుతజన్మవార్త, వే
తొకయెడఁ దండిగారు చెఱునుండి తొలుగుట, భావిభాగ్య సూ
చకముగ రెండు దండగొని సంపతిలక్ - శివరా జొనర్చెఁ గౌ
తుకమున వైవతార్చనలు తోరపువేడుక లన్నదానముల్॥ 142

శా॥ కారాగారముఁ బాసియున్ జనకుఁ డాకన్యాటమున్ జేర కా
యూరక్ గొన్నిదినంబు లుంటఁ గని, యేయుద్యోగమున్ జేయ నే
యారాటం బొనగూడునో యని, శివు డందాఁక రాజ్యాంగ సు
స్కారంబుల్ గనుచుండె వారి మదిపోకల్ పైన గుర్తింపుచున్॥

చ॥ చనె మూఁడేం; డ్లటువైనఁ గన్నడపుదేశం బేగుచున్ మాహజీ -
“నను మోసంబునఁబట్టి కట్టి చెఱులోనన్ బెట్టు ‘బాజీ’ ముఘోళ్
జననాథున్ గసిదీటు కక్కసమునన్ జక్కాడి, నాపుత్రకుం
డనుటన్ నిల్పు” మటంచు వ్రాసి చనె, నీర్వా తప్త చిత్తబునన్॥

చ॥ జనకుని యానఁ దీర్పఁగలచందములన్ దఱివేచి, యుద్యమం
బనువునఁ గూర్పఁగాఁ దెరువులారసి, నల్గడ వేగువారలన్
ఁనిచి రహస్యమందుచు, శివప్రభుఁ డెప్పటియట్ల రామదా
సునిఁ గననేగెఁ దోడుగొనుచున్ - ‘బరళీ’ గిరిదుర్గ సీమకున్॥ 145

చ॥ గురుండగు రామదాసమునిఁ గొల్చి శివప్రభుఁ డంతఁ బూర్వపు
జరితముఁ దెల్పఁగా - నతఁడు సంగతముల్ వివరించుచుండెఁ నీ
మురువున రెండు మూఁడు దినముల్ గడవన్ మును పుపియున్న వే
గరి యొకఁ డేగుదెంచి, యటఁ గన్నయుదంతము వల్కె- నీగతిన్॥ 146

తే॥ “మాహజీరాజుగారు బిజాపూరమున
నుండుతఱి - వారిక్రింది యుద్యోగులెల్ల
గెరలి కన్యాటసీమలోఁ దిరుగఁబడిరి,
కనకగిరి దుర్గమునఁ బెద్ద కలహమయ్యె॥

శా॥ † ఆ జంజాట మడుపఁగాఁ జనిరి నైన్యాటోప మేపార సాం
భాజీగా - రట ముస్తఫా బలియుండై మాఱొడ్డె: దుస్తంత్ర రిం
ఖా జంఘాలుండు దూరమున్న యఫజల్ ఖాన్ ముస్తఫాతోపి, సాం
భాజీగారిని.... పల్కనోడెదను, దేవా! వారు లే రీధరన్॥ 148

చ॥ అనునెడ బల్లెముక్ జొనిపినట్లగుచున్ శివరాజు వేసినా
టిన పులివోలె రేగి, “వికటించిన వీరి దురంత మొత్తున్
జన వెనుదీయదో! బ్రతుకుసావుల నేమగు - నిందుపై లయం
బాసరుచు టాండుగా” కనుచునుండగ, నొండొకదూత డాయుచున్॥

శా॥ “దేవా! నేను బిజాపురంబరిగి నిర్దేశంబుఁ గైకొంటి: మా
యావుల్ వా రెటులైన మీ కొకయపాయం బీయఁగాఁ దంత్రపు
జేవాటంబున నుండి, రాపనికి ‘బాజీ శ్యామరా’ వన్న దు
ర్భావుం బుపి, రతుండు కాచుకొనెఁ ద్రోవల్ - మిమ్ము సాధింపఁగన్॥

చ॥ తతిఁగొని పల్కె టిచ్చటికిఁ దా మరుదెంచుటఁ గాంచి, తోవలో
నతఁడు ‘మహాద్వారంబు’ దరియంచుల దాఁకొనియుండె: జావో
పతియగు చంద్రరా వతనిపట్టయి దారియొసంగి సాయ మీ
జతగొనియుండె, సైన్యము లసంఖ్యము - లింతయుఁ జూచివచ్చితిన్॥

చ॥ అని వినిపింపఁగా శివమహాప్రభుఁ డా నులతానుగారి వ
చనములఁ గ్రించుసేతల నెసంగు మిడుంగులు లప్పళించుచున్
గనుల గభీరముద్ర వెలుంగన్ దలయాఁపుచు, భావికార్యమున్
గనుబామనుఞ్చు ముఞ్చుగొనఁగాఁ బెనవైచుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 152

† Instigated, if not actually aided, by Afzal Khan, Mustafa Khan overpowered Shahji's garrison and occupied Kanakgiri. Mustafa Khan treacherously ordered his artillery-men to hit, if they could, Sambhaji and the knot of officers about him. The batteries killed him instantly.

Page 147. Kincaid, C. V. O., I. C. S

చ॥ “సరి! యిక జుకు దీక్షిచది: సజ్జనతల్ కొఱగానిమచు నే
చ్చిరి సులతానుగా - రిటుల విగడముల్ మొకలెత్తి: యిక నె
వ్వరి చెయిమించు వారు తెగబట్టగవచ్చు న్నెఱైన - నీనునన్
గొఱవిని జూపఁ గుంతమునఁ గ్రువ్వక, పువ్వులఁ బూజసేతురే?॥

మ॥ తడయంగాఁ బనిలేదు, పొడిపుడ, మా తానాజితోఁ బల్కి - స
వ్వడిలేకుండ నఖండసేనఁ గొని త్రోవల్ మాచ్చి రాఁగా నొన
ర్పుడు; నే నైదవనాఁడు పార్కనుమలోఁ బొంచుండు : మీలోన నొ
క్కఁడు వీరిన్ గనుచుండు - డిపచులు జెక్కల్గట్టి తీర్పందగున్”॥

మ॥ అని వారిన్ వెడలించి, తాను గురు డాయుబోయి సుల్తానువ
ర్తనమున్ దెల్పుచు నిట్లువల్కె, “మునినాథా! రాజకార్యమ్ము లిం
త నిరాఘాటములౌన! పాపమని పుణ్యంబులౌ లేదౌన! యే
ఘనుఁడైనన్ దన మానవత్వ మిటఁ జక్కఁగ నిల్ప వీలున్న దే! 155

ఉ॥ ఏ నలు సుటరా, దశుత మెన్నఁచుఁ గూడకు, మోసగింపరా,
దే నొరుఁ గొల్పఁగూడ దనియే తలపోయుచుఁగాని - తొడ్డికై
యా నియమంబు తేలగొను టయ్యెనొ! నేఁ డొనరించు కార్యసం
ధానము లొప్పవో! మనసు తత్తటమందు నెఱుంగఁ బల్కవే!”॥

చ॥ అన విని రామదాసముని యాడె, “గుమార! యుదారమైన నీ
మనసున కీమెలంకువ సమంజస : మిప్పుడ రాజ్యతాత్రముల్
గను మెఱపించుచున్న, వటుగానఁ దలంకెద : వొక్కనిల్వనన్
గనుఁగొన నౌన ధర్మ - మధికారి విభిన్నత రూపుమాఱెడున్”॥ 157

ఉ॥ తాను జగమ్ము మేల్పడఁగ ధర్మము కావలె - ధర్మబద్ధుడై
తాను జగమ్ము నోమవలె; ధర్మము దైవ మొకండ - దానికిన్
దాను జగమ్ము గూర్పఁగల తారకమేది? జగమ్ము తాను లే
రే నలధర్మ మేరి? కిది యెన్నుచు ధర్మము వాడుకోదగున్ ॥ 158

- ఉ॥ మానవధర్మమున్న నొకమచ్చున నచ్చగునయ్య? దైవమే
మానుషరూపతః నడుపు మంచియుఁ జెష్ఠయు; నిట్లు సర్వసం
ధానము దైవమాఁవవిధా సదసగ్గుణశీల; మాటఁచేఁ
దేనియనోలె మానవవిధిఁ గొనుమీ ములినాంశమూడ్చుచుక!॥ 159
- ఉ॥ 'లోకులు కాకు' లన్న నుడిలో నిజమున్నది : వారి నోటిలోఁ
బాకముదీటి, పున్నెమును బాపమును జవిమాటు, రంగును
రేకయుఁ దేటు; నేలవివరింపఁగ - 'నా' కనిగాక, లోక ర
క్షాకృత్తికై యెనర్చునది సర్వము పున్నెముగాఁ దలంచుమీ! 160
- ఉ॥ అందును రాజనీతి కడు నబ్బురమైనది : యెత్తుకెత్తు వే
యం దగువాఁడ కార్య సమయజ్ఞుఁడు : పుటలు పండివచ్చునే
కందును గుందులేక - వెలికంచెలు వేయక! వజ్రవర్మము
బొందనిమేన శాతశరముల్ చొరఁబాటుచుఁ జీల్చివేయవే!॥ 161
- ఉ॥ కావున నీవు సేయఁగల కార్యము సర్వము యుక్త; మొక్కధ
ర్మావసరంబుఁ బట్టి తగవాడుట దబ్బఱగొంట గాదు; మా
యావుల మోసగించుట యనర్హము గాదు; జగద్ధితంబుకై
సేవయు నేవగాదు; వగఁజెందకు - నీమది మార్పఁబోకుమీ!"॥ 162
- చ॥ అనఁ దెలివొంది వారి నెలవది, కడంగిన కార్యసిద్ధికై
పనిఁగొని యుత్సహింపుచు శివప్రభుఁడుక సుభటాళి వెంటరాఁ
జని, మునుముందు త్రోవ నలుచక్కియలక దుదిగన్న వెట్టి, పా
ర్శ్వముకు దాపుగా నిలిచి కన్గొనె నచ్చటి యంగమచ్చముల్॥ 163
- మ॥ తన యాజ్ఞఁగొని యంతలో బలముతోఁ దానాజియువచ్చె; నా
తని కాసర్వముఁ జూపిఁ చేయఁగల సంధానంబు వాక్రుచ్చి, న
చ్చిన సైన్యంబునఁ గొంతగైకొని శివాజీరాజు తాఁ బొంచి, నె
మ్మిని పా రేమఱియున్న వైపుఁగొని దొమ్మిదూఁకె నొక్కుమ్రుడిక.

మ॥ అలఁ దానాజి మఱొక్కవైపు తత సైన్యాటోపుఁడై దూఁకి, యె
చ్చటఁ దానై రిపుసైన్యమున్ బామవ, నస్తవ్యస్త సన్నాహ లం
పటతన్ డీల్పడి వారు - నల్లజ దవ జ్వాలావల్లిఘటై
యెటువోఁ జాలని లేడిగుంపులటు - లెఁతేఁ గుది రాదందడిన్॥ 165

మ॥ ఒకకేలన్ గరవాల మన్యమున డాలోప్పారఁ, గట్టెబు మా
టి కుడాయించి, శివప్రభుండు హయమున్ డీకొల్పుచున్ వైరి మ
స్తకముల్ గోయుచుఁ గుప్పవోయ, శివరాజ తూత్రమున్ బేర్చుపో
లికఁ దానాజియుఁ గోల్తలన్ నెఱపి చీల్చెన్ శత్రు గాత్రంబులన్॥

మ॥ అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని సైన్యం బేచి భంజింపఁగాఁ
దమ పన్నాగము లిట్లు నేఁడు విపరీతింబొటకున్ గుది, యొ
చ్చెముఁ దీర్పం దెరువేసి పేదవడి, బాజీశ్యామరా వే నికుం
జములోనో తలఁదాఁచె; సైన్యములు విచ్చబాతె నల్మూలలన్॥ 167
పాతెడువైరులన్ దఱిమి పట్టు నిజానుగులన్ మరల్చి, దు
శ్చారుఁడు శ్యామరావు దిగజాటునెడల్ వెదకించి, జానీవ
శూరుఁడు చంద్రరావు తలచూపమికిన్ దలయూఁచి, భోసలే
వీరుఁడు సేనతోఁ జనియెఁ బెంపున రాజగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥ 168

ప్రతిపక్షుడగు చంద్రరావుమోరేరు శివాజీ శిక్షించుట. ❖

శా॥ ఆపైనన్ శివభూపుఁ డొక్కతటి ముత్రాలోచ నైకాంతిక
వ్యాపారంబున నాతరంగికుల నాస్తామాత్యులన్ జీరి, మా
యోపాయంబులఁ బన్ను వైరుల గురుద్యోగంబు విన్నించి, మ
ర్మాపాతంబుగఁ దత్ప్రీతిక్రియలు సేయఁగోరి తా నిట్లనెన్॥ 169

ఉ॥ “తో”వలు పాదుపాచెలిమితో వికటింప, బిజాపురీంద్రుడు
ర్భావము హెచ్చె; దండిఁ జెఱఁబాపుటనుండియు రాజకీయ వా
తావరణంబు గుల్లవడి, యందముచందము మాతె; సాహస
శ్రీ వెలివో నవాబు లొనరించెద రీ తెరచాటు బీరముల్॥ 170

చ॥ తమ కొలువందునున్న సరదారుల హౌదవులైన కొండఱ్ఱ
గమిగొని, యాసఁజూపి, బయకారములఁ బచరించి, మాపయిఁ
దుముకఁగ రేపుచుండఁ దఱితోడ నవా - బిట నెవ్వ రీగ్గినఁ
దమకొకలాభము; చిది యెదఁగ గమనింపర వా రమాయిసుల్॥ 171

చ॥ ఇరువురు శత్రులే యయిన, నించుక పైచెలిమి న్నటించి కీ
ఙ్గఱుపఁగ లోఁ దలంచు కులబంధులు వీ రనుకూలశత్రు; లే
యొరిమిలు లేక మాకుఁ బగయొత్తెద రాబహిరంగశత్రు, తా
దొర; లిపు డేరిపై రధముఁదోలుటకై మొదలెత్తఁగావలె॥ 172

చ॥ ౧ బయిటికి రాకతప్పదు నవా బెప్పుడైనను - నాఁడె తత్ప్రీతి
క్రియఁ గొనవచ్చు: నేఁ డనుసరింపని యీ కులబంధువర్గముఁ
నయమునఁ జేరఁదీసి యొకనమ్మిక లోఁగొన నైనచో ననా
మయమగు నాత్మపక్ష; మటు మాఱనివారలఁ జూత మవ్వలఁ॥ 173

సీ॥ జావశీధవుడు, మోరే వాశజుడైన

‘కృష్ణాజిబాజీ’ ప్రకృష్టబలుఁడు

బలవంతులైన తమ్ములు సుతుల్ గలవాఁడు,

పదివేల మావళాభటులు గలరు,

తనపెద్ద లెవరొ యుద్ధమున బిజాపురీ

పతిమెచ్చు బోరఁగా, నతఁ డొసగు

‘జావశీ’ జాగిరు - ‘చంద్రరావ్’ బిరుదంబు

తరము లెన్నిదినుండి దక్కె- వాని;

¶ “The times dictated a policy of union and mutual trust for a common purpose. Shivaji tried to interlace to men's interests or ambitions in a way to make them feel pride in common success and shame in common defeat.”

Page 54. “Rise of the Maratha Power” by

M. G. Banade.

తే॥ గీ॥ కట్టిసూరుండు మనపక్ష మయ్యెనేని
తఱుంగని బలమ్ము, దాన నుద్యమము పెరుంగు;
మనము పశ్చిమవత్సరి మధ్య మేగు
దారి సుగమమై - తజ్జయశ్రీ రహించు॥ 174

ఉ॥ కావునఁ జంద్రరావు నొడికమ్ముగ లోఁగొను టొప్పు; నైన మ
ర్బావుఁ డతండు, తంత్రపుఁ దెఱుగులఁగాక మతాభిమానపు
ద్రోవలఁ బోఁడు, ధర్మము నెఱుంగఁడు, చుట్టటికమ్ము చూడఁ - డీ
యావనసేవ మెచ్చి, మరియూదలు వోఁ గులహాని కొగ్గెడు॥ 175

చ॥ పనివడి రాయబారములఁ బిపితి, “వారలపిడి, మా కడం
కనుగొని యెరువేల బలఁగమ్మునఁ దోడ్పడుచు” స్వతంత్రత
గను, మటుగాక వారికి మ కప్పుము మాకిడి, మా స్వతంత్రత
జను” మని; ‘యకానుగా’ దనక చాటుమఱుగుల జాటిపోయెడు॥

ఉ॥ అంతటఁబోక ‘చుట్టటిక మంటినఁ గూడిక హెచ్చు’ ననునఁ, బ
తొంతరమైన నోర్చి మరు మపితి - గన్యక నిమ్మటంచు; దా
నింతయు సమ్మతించి బదులీ కొకపోడిమి నుండె; నిక సి
ద్ధాంతము సేసి వాని విహితాహితీతులఁ దేల్పు టొప్పుగు॥ 177

తే॥ గీ॥ అనుచు వివరించి శివవిభు డచటచున్న
ధీరు రఘుశాఖబల్లలుకోరదేవు -
నాజి దుర్జయుడైన సాంభాజికవజి
నాదరమ్మునఁ జూచి యిట్లనుచుఁ బలికె॥ 178

ఉ॥ “మిటిరి జావనీవిభుని మితచరిత్రము : లిట్లు వాని లోఁ
గొంటకు రీతులెల్లఁ గనుఁగొంటిరి : నేన్నన నందు మీకు మే
లంటినరీతి వాని మనయండకుఁ జేర్చుట చూడుఁ - డింతకుం
గుంటుచు గంటులేక పనిగొంచు మెలంకువతో మెలంగుఁడి! 179

తే॥ గీ॥ పరువుఁ గార్యమ్ము సెడకుండు తెరువు ముట్టి
యతని లోఁగొను తెఱఁగైన నది హితంబు;
బిరుసుతల గానఁ బెనఁకువ దొరయునేని -
మీ కపాయము లేకుండ మెలఁగుఁ డచట॥ 180

ఉ॥ నే నిపు డేగనుంటి జనసేసహితంబు మహాబలేశ్వర
స్థానముఁ జూడఁ, గొన్ని దివసంబులు మేమట నుందుమేమొ! యే
దైనను ముఖ్యమైన సలహా గొను పొందిక పుట్టునేని మీ
లో నొక రేగుదెండు, మనలోపము లేదనఁ దీరుసేయుఁడి!”॥ 181

చ॥ అని శివరాజు వల్క- వినయానత్తులై సెలవంది వార లే
చిన బలఁగంబు మెటఁ గయిసేయ నెకాయకి జావళీపురం
బున కరుదెంచి సేవకునిఁ బుచ్చి నిజాగమనంబుఁ దెల్పు, వా
రిని విడియింపఁజేసి, యొనరించె నతండు యధార్హ సత్కృతుల్॥ 182

మ॥ తమ యేతెంచిన రాయబారమును సూత్రప్రాయతం దెల్పి “చూ
తములెం డిప్పుడు విశ్రమింపుఁ” డని యాతం డాడ వీడ్కొంచు, దు
ర్గము నల్పాలలు సంచరించి - యట మర్కటాన సేనా రహ
స్యములెల్లన్ గమనింపుచుండిరి శివత్మోపాల సేనాపతుల్॥ 183

మ॥ ఒక సాయంతనవేళఁ దన్నగర బాహ్యద్వార సాధంబునం
దొక్కడై కొల్వయి, చంద్రరావు శివరాజోద్యోగులకా ద్వారపా
లకుతోఁ బిల్వఁగఁబంపి సంగతులు తెల్పంగోర, ద్రాక్షాసహ
త్సుకితాత్ముండగు వానితోడ రఘునాథుం డాడ నీరీతిగ॥ 184

శా॥ “రాజా! మా శివరాజమాళి తమధైర్య ప్రాభ వోదారతా
తేజంబుల్ గని చెల్లింగోరి మముఁ బుత్తెంచెకా; మహాభాగుఁ డా
మాజేపుత్రుఁడు జాతి నీతి మతరక్షా దీక్షఁ గైకొంచు, ని
ర్వాప్తిజంబా స్వకులీన బంధుల సహాయ విప్లవ దర్శించెడుకా!”॥ 185

చ॥ తమకడఁ బెక్కులేల విశదుబులుచేయఁగఁ! జూడుఁ డిప్పు దే
శము పడుచున్న కష్టములు! సమ్మతి చందఱు మీరు గూడియు
ద్యమమును నిర్వహింపవలదా! యిటు దాయలఁగూడియాత్మ ప
క్షముఁదెగఁజూతురా! యడవికట్టియ గొళ్లటఁదూఱుతీరున॥ 186

చ॥ ఇదియునుగాక, మా శివమహీపతి చుట్టటికంపుమేర మీ
యదు కొనరింపఁగాఁ దలఁచె; నంతటియత్తముఁ డల్లుఁడౌటయ
భ్యుదయమకాదే! యీసమయ మొచ్చెముసేయక భావికార్య దో
హదముగ నస్తుతించి, యుభయాన్వయముల్ వెలుఁగొందఁజేయుమి॥

ఉ॥ అన్యుల నమ్మి జాతి కహితాచరణం బగు నీతిమేల! సా
జన్యము శీలముగా బలము చాతురియుగా గల వీరలోక మూ
ర్ధన్యుని మాశివప్రభుని - రాజనియుగా హితుఁ డల్లుఁడంచు, మీ
కన్యక నిచ్చి, సర్వసహకారము లిచ్చియుఁ, దోడ్పడఁ దగు॥” 188

చ॥ అని వివరింప, మున్న మనసంతిన యీసు రగుల్చు నట్టులై
యినుమడి కావించేగఁ, గయిపెక్కు తలంపుల వేడియూరుపుల్
పెనఁగొనఁ జంద్రరావు తనపీటఁ జివాలున డిగ్గఁబాటి యి
ట్లనఁ - వడగండ్లువోని పరుషాక్షరముల్ వలకేలఁ జల్లుచున్॥ 189

చ॥ “బభిబభి! రాయబారము సెబాసుగ నున్నది! కొంటెగాండ్రకు
దలముడియైనవాఁడు సరదారుల కిప్పుడు మేలుబుత్తియై
వెలసెనె? దొమ్మిపోటు దలపెట్టుచు మమ్ములఁ గొల్పుఁజేరఁగాఁ
బిలిచెనె? వార్షమెక్కు తనవెంబడి మేము సవారిదీయుటో?॥ 190

చ॥ ఎఱుఁగఁడో మమ్ము? మాబలము నేమచుచుగా దలపోసెనో? బిజా
పురిసులతానుగూడఁ దన పోటుఁదనమ్మున కాఁగఁడో? సరా
సరి జగమెల్లఁ దాన పిడుచుగాని మ్రొంగునో? నేటిదాఁకను
దిరిపెపుఁ గూటికిగా గొలుపుదీతెడు తండ్రితెఱుంగెఱుంగఁడో?॥ 191

చ॥ ధీ పలువ యతండు మాకొలమువాడని పల్కిన నైన సిగ్గుచే
టలమెడు - నల్లుఁ జేసి తనయక ముడివెట్టెడు వెట్టు లుంగురే?
తల బిరుసయ్యెనే - కులముతక్కువకుక సుత నిమ్మనంగ? మీ
కొలఁదులఁ బోక - యెక్కువలకుం దలలెక్కుట లోర్వవచ్చునే?"॥

చ॥ అనియెడు పల్కులన్ గినుకనంటియు వచ్చినకార్య మెట్టులై
నను సవరింపఁబూని, తమనాయకు నానతి మేరముట్టి. యా
తని మధుపానరీతి యని యారసి, పే రభిమాన మొర్చి లోఁ
గొని, రఘునాథుఁ డాడె - ననుకూల వచోరచనా ధురీణతన్ ॥ 193

చ॥ “ఘనుడవు చంద్రరాయ! తమకమ్మునఁ బోవఁగఁ బాడియానె! నె
మ్మనమును జిక్కిఁబట్టు: మభిమానమె యున్నను - దేశకాలముల్
గని యనుకూలవృత్తి మెలఁగన్ దలపోయుట మేలు: మా వచిం
చిన దొసఁ గున్నదయ్య! నిరసిచుట పెద్దలుమెచ్చు దారియే!” ॥ 194

చ॥ తమమది మాటిపోకకుఁ గతంబు నెఱుంగము గాని - మాప్రభూ
త్తమునెడ లోటు లేదనక తప్పదు: మీరును వారుఁగూడి యు
ద్యమమును దీరుసేయఁ దగునంటిమి, వంతును వాడు లే, దవ
శ్య మనఁగలేదు, శాంతమతులై బదులిం - డిపు డింతయేటికిన్!”॥

చ॥ అనుటయు, నేయివోయ సెగలంటిన పావకునట్టు లిన్నడివ్
గనలుచుఁ జంద్రరా వనియె, “గాని కువాడము లేల మాటికిన్
వినిచెదరోయి? మాకుఁ దెలివిన్ గఱపంగల బంటులైతిరో?
చనుఁ, డధికప్రసంగములు చాలు - నికన్ బెడనోరు యూయుడీ?”॥

§ Balaji More, who regarded the Bhonsles as inferior to his own ancient house, declined the offer (marriage.)

ఉ॥ పెద్దటికమ్ము వేసికొని పిల్వనిపేరట మేలరాగ? మా
సుద్దులతోఁ బనేమి? గడుసుదన మంటు గరాసు నొక్కనిన్
బెద్ద యొనర్చి వేడబపుఁ బెట్టికి వత్తురే? యంచకూనకున్
గ్రద్దకు జోడే? వియ్యమునఁ గయ్యమునన్ మముఁదేటిఁచూతురే?”॥

చ॥ అని కనులెఱ్ఱఁజేసి తెగనాడు నుడుల్ మదిఁ గుమ్మివైవ, రేఁ
గిన కనుతెప్పవిప్పు మలఁగింప కెగాదిగ నిబ్బుసూచి యి
ట్లనె రఘునాథుఁ, “డాఁగు, మధికాధికముల్ తెగఁగోయనేల? యె
వ్వని బలకారవంబు లలవాని - వొరుల్ తడవంగ నేటికిన్?”॥ 198

ఉ॥ మా కిది యుక్తమంచుఁ దగుమాటలు పట్కితి : మిచ్చమైన ‘నాఁ
గా’ కను - మల్లె కానియెడఁ ‘గా’ దను మితియు, లేనిపోని వా
చా కుటిలత్వమేల? బలసంపద తూచుకొనం దలంతువా -
వాకులతోఁ బనేమి? మధుపాన మొకితయు, గుట్టెఱుంగదే?”॥ 199

ఉ॥ వీరుడ వాడుగాక, పదివేల తరమ్ములకైన భోన్సలే
ధీరునిఁ దేటిచూడఁగల తెంపరివే? పయికన్ను శూలమున్
దూరమువెట్టి యొక్కజడ దూయ జనించిన వీరభద్ర ఖ
డ్గారభటిన్ భరింపగలవా? శివుపైఁ జరు దక్షు లుందురే?”॥ 200

మ॥ అనఁ, దీండ్రింపుచుఁ జంద్రరావు పటు రోమావేశ దుర్ద్రావ వ
ర్తనుడై, ఖడ్గము ‘జఱ్ఱుచన్’ దిగిచి యుగ్రస్ఫూర్తిఁ బైఁదూఁకె: నా
తని కీడై రఘునాథుఁ డేమటని పుత్ర బాహువాడౌట, నె
త్తిన కాక్షేయముఁ బాయఁజమ్మి, తనకత్తిన్ నాటె వక్షంబునన్॥

ఉ॥ ప్రేటున రేఁగి, మైదొరఁగు వెచ్చని నెత్తుటఁ దోఁగి, చంద్రరా
వోటఁ దొలంగి పైఁబడఁగ-‘హుమ్మ’ని యార్చికుతారమున్ మెయిన్
నాటి గతానుఁ జేసె రఘునాథుఁడు; కావలివారు గొందఱ
చోట్టున సందడిన్ దెలిసి, చుట్టును ముట్టిరి శస్త్రపాణులై॥ 202

శా॥ దంభోభి ప్రతిమాన ఖడ్గమును హస్తంబుదుఁ గీలింపుచుక
సాంభాజీకవజీ యెదుర్కొను విపక్షవ్రాతముక దోలె : ది
క్కుంభి ద్వంద్వముఁబోలు నాయరువు రుక్కుంజూపి, యచ్చోనవ
ప్రభంబుక దొలఁగించుకొం చరిగి బైటక సేవలక జేరుచుక॥ 203

చ॥ జరిగిన కార్యమందుఁ జెయిజాతినలొందర, దాన నచ్చటక
దుర మొనగూడినన్ గలుగుతొందరయుక, శివరాజుఁ జూడ కే
తెఱఁ గొనరింపరామి గణుతింపుచు, వారు వెసన్ మహాబలే
శ్వరమున కేగి రాజుఁగని పల్కిరి నాఁటి యుదంత మంతయుక॥ 204

చ॥ వినయముతోడ వారు వినిపించెడు సంగతు లొం డొకండుగా
వినుతఱి - 'జుద్రరా వునురు వీడె' నటంచు వినంబడక మనం
బునఁ గడు నొల్లఁబోయి, శివభూపతి నివ్వెఱపాటు నెవ్వగల్
మునుకొన నూర్పువుచ్చి, తలపోతలకుక దలయాచి యిట్లనెక॥

చ॥ † “అనుకొనురీతి యేమి - కడ కైనదియే! మొక బాంధవంబు మె
ల్పున నయినక స్వజాతి బలమున్ నిలఁబెట్టెడుపూనిఁ యిట్టు ల
య్యెనె! యనుతాపమే నిలిచెనే తుద! కింతకుఁ బోక తీఱద
య్యెనె కులబాంధవం! బతనియేపున కింతలు రాక యొప్పునే!॥ 206

తే॥ † శత్రు పక్షమై యహితమే సలిపె, పైనఁ
దలఁపుమాటిన నెపుడైన ధర్మరథముఁ
బా) పొసఁగి లాగు నొకమహారాష్ట్రవీరుఁ
డంతరించిన కొఱతనో ననువు గలదె॥

207

† “From the recently discovered Mahabaleswar account, it is clear that Shivaji repeatedly strove to win More to his side, that More as often tried treacherously to take Shivaji prisoner and that he eventually fell in a quarrel between him and Ragho Ballal Atre, while the latter was delivering

శా॥ † ఆయోజ్ఞోయో నసంగరామ, రఘునాథా! యోతలో నెంతకీ
దోయి! నీకరవాలుకంటె మది కెంతో వాఁడి యున్నట్లుగాఁ
బోయోగ్ గార్యము; చంద్రరాయఁ డొకఁడే పోలేను-మీభక్తియుగ
మా యాదార్యముగూడఁ బోయె, నపనిందారేఖ నిల్చె దుడిగ్!॥

చ॥ † కలిగినదీనిలో నిజము కన్నడసేసి, యనూయఁజూపి, నిం
దలు తలకెత్తదే జగము నాకును వారికి మీకుఁగూడ? నీ
మెలఁకువఁజూపి మీమది దమించినచో మరకీర్తియొత రం
జలు! బహిరంగ యుద్ధములఁ జేతికటారికి విల్వ హెచ్చదే! 209

ఉ॥ † సంగతి యిట్టులుండఁ, దెఱచాటునఁ బోయిన దీనికిఁ బ్రధా
నాంగము నేనుగాఁ దలఁచి, యాత్మకులీచుల హత్యపేతగా
రంగులు పూయునేమొ వివరంబులు మాసిన భావికాల! మీ
యిగితమెంచి, యిందు నిజ మిట్టిదిగాఁ గనువాఁడు గల్గునో! 210

చ॥ అను శివరాజమాళి హృదయంబు నెఱుఁగుచు శ్వామరాజపం
తనియె, “మహాప్రభూ! వెలితియయ్యె ననన్ బనిలేదు; ద్రోహచిం
తనుఁ బాలియించి ధర్మను యొరర్చిన యీ రఘునాథు మన్ననన్
గనఁదగు - దోస మెంచెడు జగమ్మున కీశ్వరుడైనఁ దప్పనే! 211

him an ultimatum. Shivaji was thus clearly innocent of More's death!" Page 272. Kincaid, C. V. O., I C. S.

† This active hostility of Chandrarao More could not be safely put up with any longer, and Shivaji's agents, Ragho Ballal and Sambhaji Kawji resolved on their own account to punish the Mores. P. 93 M. G. Ranade.

† “చంద్రరావు ఘాతపృథ్వాంతమంతయు శివాజిచరిత్రలో నొక గొప్ప కలంకమనియు, నతఁడు నీతివిహీనుడని చూపుటకు గొప్పవిదగ్ధమనియుఁ గొందఱు ... చరిత్రకారుల యభిప్రాయమైయున్నది ... తన్ను మోసపుచ్చిన వానిని, మోసపుచ్చునున్నవానిని మోసపుచ్చిన నెంతదోషమందునూ అంతకంటె నధికదోషము శివాజిపై నారోపింపరా దనటకు సందేహములేదు.” పుట 55. “శ్రీశివాజిచరిత్రము.” - కె. వి. లక్ష్మణరావు.

- చ॥ కడచినదానికంటె జరుగంగల దానినిఁ జిత్తగింపు - డీ
యుడుకున జావోవిజయ ముద్దవిడిక గొననొప్పు : నింత సొ
దడివడి యెల్లఁబోక తగునా! యొకధర్మము నిర్ణయింపుచున్
దడయుట మేలె! దాన నమృతమ్ము విసమ్ముగ మాఱఁగూడదో!”॥
- చ॥ అనుటయుఁ గార్యమొచి, సమయానుగుణంబగు తత్ప్రబోధమున్
బనిగొని, యష్ట సేననడుపన్ రఘునాథున కాఙ్గసేసి, యే
చిన బలఁగమ్ముతో మసకచీకటి వాయకమున్న తత్పురం
బును దరిఁజేరి, కోట నలుమూలల ముట్టడివెట్టె నేపునన్॥ 213
- ఉ॥ “ఇప్పటికైన వారు తగవెంచి చలమ్ముచువీడి, కూడి రా
నొప్పెదరేమొ” యు చనునయొక్తులతో నొకదూతఁ బంపె గీ
డొప్పుక మాహజీతనయుఁ; డుక్కివులై పగరేఁగి యీసునన్
గొప్పరమెక్కి, వారు కసికోతలకున్ దిగి రక్కసింపుచున్॥ 214
- ఉ॥ గండు మగంటిమిన్ బిరుదుగట్టిన వీరులు - చంద్రరావుత
మ్ముండగు సూర్యరాయఁడు, చమూపతియకాహనుమంతరాయఁ, డు
ద్దండులు పుత్రులున్ దెగువ దందడిలన్ బదివేల మావళా
దండు వెలార్చుచున్ గవనుదాటి పయిబడి రంజవేయుచున్॥ 215
- ఉ॥ పుతము వాతువాఱఁ దెగఁబట్టి పెంపగెడు రెండువైపులన్
దంతురమయ్యె మొండెముల తండము, నెత్తురుటేలు పాతెఁ; గా
లాంతకుఁడొచుఁ దెపు మెఱయన్ రఘునాథుఁడు సూర్యరావుపైఁ
గుంతము దూసి, వక్షమునఁ గ్రుచ్చి ధరన్ బడఁదోసె నార్చుచున్॥
- తే॥ దానఁ జెలరేఁగి సేనలఁ దఱిమి నఱకె
మారి మసఁగినయటు హనుమంతరావు :
వాని కెదురెక్కి యుటిమి సాంభాజికవజి
శాతశరమున వానిమస్తకముఁ దునిమె॥ 217

ఉ. ఈ జడి యిట్టులుండ, మునుమెత్తుచు మూఁతల మ్రొంగుదోలి తా
నాజికి రాళ్ళ ఖగ్గవలనంబులఁ బీరుఁగుఁబెంటఁ జేసె : నా
తేజన శత్రునైన న్యములు విక్కఁజీ నల్లడఁ బాఱసాగె : నీ
యోజను జుద్రరావుచుతుఁలొంటిఁ బెనుఁగుచుఁ జిక్కి రచ్చటన్॥ 218

ఉ. చిక్కిన వైరిపుత్రకులఁ జేకొని, సేన మరల్చి, జావ
దక్కొని, యందు పాఁతఱలదాఁచిన పెద్దలనాఁటి రొక్కపుం
బొక్కన మేల్గులున్ దురగముల్ గొని, స్వీయపతాక దానిపై
నెక్కొనఁజేసి, తజ్జయము నించె శివప్రభుఁ దత్సవముల్॥ 219

చ॥ తలఁచిన యుతకంటె వితత మ్మనఁగా నెమరైన కార్యమున్
గెలిచి, శివప్రభుఁ డచటి కీడును మేలును దీర్చిదిద్దఁగాఁ
గొలువొకఁడానతిచ్చి - యనుగుల్ సచివుల్ హితులున్ జమూపతుల్
వలగొని కొల్చుచుండ నలవారలఁ గన్గొని పల్కె సీగతిన్॥ 220

చ॥ “ఒలియుండు చుద్రరావు మనపక్షముఁ జేరిన మే లటంచు మా
కొలిచిన కార్య మిట్లు తలకోతలతో ముగియుగనయ్యె : ని
తలు ముడివెట్టఁగాఁ దలఁచు వైవము కారణమయ్యెఁగాక - దా
యలవలె మేము పోరఁదగవా పగవారికిఁ జో టొసంగుచున్॥ 221

ఉ. § మాయలు వన్నె, వైరులకు ముతనమున్ బలమిచ్చె నాతఁ డ
న్యాయము గూడదంచు రఘునాథునిఁ బిఱితి సాధి; కైననున్
మాయక పోయెఁ దద్దరభిమానము! మా తగ వోర్చియున్ వృధా
వోయె! గుటుంబమెల్లఁ జెడిపోయె! సహాయము పోయె జాతికిన్॥

§ "At the suggestion of the Bijapur government, More now allowed Baji Shamraj to use his fief as a base from which to surprise and kill Shivaji.

తే॥ ఏ మనఁగనేమి! కడచనె నెల్లతగవు -

నిలిచె వారికి మన కొక్కవెలితిమాత్రః

మౌతయను వైవనిర్ణయం బగుట నిజచు

యైన, మనవైపు కొఱలేమి యరయవలదె!॥

223

ఉ॥ పోయినదానితోడఁ బగఁబుచ్చక, తత్సుతు లిర్వు రింత లేఁ
బ్రాయమువారుగానఁ దెగరాఁజెద : రండున సత్ప్రవర్తనఁ
బోయెడుదాఁక వీరి మనపొత్తున నేమటకుండి యోగ్యులఁ
జేయుఁడు - రక్షకాళి పరిశీలిత రాజగృహంబుఁ జేర్చుచుక!॥

224

తే॥ గీ॥ పతినిఁ బాసిన నెవ్వగఁ బరితపించు

తత్కుటుంబమునెడ సమాదరముఁ జూపి,

యచిత సౌకర్యములఁ గూర్చి యుపచరింప

నంచితోద్యోగులను నియమించుఁ డిచట!॥

225

ఉ॥ తక్కిన రాజ్యపాలన విధానము లొచితి యెంచి శ్యామరా
విక్కడఁ దీర్పఁగావలయు; నీవిజయమున దేశలక్ష్మిక్తే
యుక్కునఁ బ్రాణవాయువుల నొప్పరికించిన వీరయోధులఁ
మక్కువ నాదరించి, తగు మన్నన లీవలె వారివారికి॥

226

తే॥ గీ॥ అనుచు రఘునాథువైపున - నతనిపజ్జఁ

గవగొని వసించు సాంభాజికవజ్రపైఠఁ

జూపు వెలయించి యాదర సూచకముగఁ

దనకడకుఁ బిల్చి వారితో ననియె నిట్లు॥

227

చ॥ “పొరపడియుంటి మీ జతనముక వినిపించినయష్ట మీరు తొం
దరపడినా రటం, చది కతమ్ముగ రాఁగల కోపతాపముల్
విరసతఁ జూపకుండఁ గనువిచ్చె దయాళు భవాని; వారి ము
ష్కరతను గంటి నే స్వయముగా నిట - మీ నెఱిలే మెఱిగితిక॥

ఉ॥ ఈ విజయమ్మునందు మోక్షలెత్తుటనుండియు మీరుచూపు స
ద్భావము - ప్రాణమైన దెగబట్టిన తె - పెడవోనియోర్పు - బా
హు విభవంబుఁగూడి సమయానుకూలము మెచ్చుఁ గూర్చె; మీ
పోవు తెఱంగు తక్కిన చమూపతు లందఱు నేర్వఁగాఁదగె॥ 229

ఉ॥ శక్తియు రక్తియుఁ బలము సాహసముఁ వెలయుచి, దేశముఁ
భక్తి భజించు మీరు బహుమానముగా నిడు సేకటారు లా
సక్తినిఁ గొంచు, మా కుడిభుజమ్మునెడఁ గొలుపుడు, డాహవో
ద్రిక్తుల వైరులఁ దఱిమి తేజముఁ గూర్పుడు దేశలక్ష్మీకే॥”॥ 230

తే॥ గీ॥ అనుచు మన్ననఁ జూపి యచఁబ్రభూష

ణాంబరమ్ములఁ దనియించి, మర్హతీతిఁ

దక్కు-యోధుల మన్నించి, దండనున్న

వినయవతు మోరోపతుఁ గనుచుఁ బలికె॥ 231

శివాజీ రెండవసారి దండయాత్రలు - విజయములు.

ఉ॥ “ఏ నిటు దండయాత్ర మునుమెత్తెదఁ బశ్చిమవాద్ధియంచు ల
త్రానెడుదాఁక; నేటి విజయమ్ము వెలుంగ, మహాబలేశ్వర
స్థానముకొద్దఁ ‘బా’ ర్కనుమదాపున దుర్గముఁ గట్టుమీపు - కృ
ష్ణానది కియ్యెడఁ బురుటిసొతన దీరుటఁ బావరంబగు॥ 232

సీ॥ నాల్గువైపులఁ గొంకణము సహ్యాధరణి యం

తట రాను బో, ముఖద్వార మిచటఁ,

దొలుత బిజాపురీశుల మహాధనరాశి

యుడివోక మనచేతఁ బడియె నిచటఁ,

జెడుతలంపున మమ్ముఁ జెనకి బాజీశ్యామ

రాయఁ గేపటి, దాఁగిపోయె నిచటఁ,

బగఁబూని సకుటుంబముగఁ జుద్రరావు రూ

పటివోవ, ‘జావనీ’ దొరకె నిచట,

తే॥ మన ప్రతాపోదయము దినదినముఁ బెంచు
క్షేత్ర మిదియకాట నిట దుర్గసీమఁ గట్టి,
యట భవానికి దేవాలయము ఘటించి,
దానికి 'బ్రతాపగడ' మభిధాన మిమ్ము!"॥ 233

తే॥ అనుచు నిమ్మమించి, తక్కిన పనులు దీర్ప
వారివారినిఁ బంపి, తత్ప్రాంత దుర్గ
ముల 'వసోటా' ముఖాబుల గెలిచి, 'హీర
దాస' మను ప్రాంతమును గెల్వఁ దరలె శివుఁడు॥ 234

మ॥ అట 'బండా' లను 'రోహిడా' పతి యవార్యాటోపుఁడై పోరి, త
త్పటుధాటిఁ దెగి మ్రగ్గె; దత్పచివుఁడౌ బాజీప్రభు డాహవో
ద్భటుఁడై మార్కొని, యల్పసైన్యములతో దర్పించి పోరాడె; నే
మిట నేపా శివరాజుసైన్యములు దొమ్మిక బట్టె నా దుర్గము॥ 235

ఉ॥ అప్రతిమాన విక్రమ విహారములకై బ్రభుభక్తిఁ జూపు బా
జీప్రభు మెచ్చికొంచు శివజీ యట దుర్గపతిత్వ మిచ్చి, సై
న్యప్రభుఁగా నొనర్చి, తన యాన మెలంగుచు నాల్గువైపులకై
స్వప్రతిపక్షముకై దఱుముచాడ్పునఁ గట్టకచేసి యేల్కొనె॥ 236

ఉ॥ వారక 'హీరదాస' మను ప్రాంతము గెల్చి, శివప్రభుఁడు శృం
గారపురమ్మునుకై గెలువఁగాఁ జనె; నీకథ లాలకింపుచుకై
వీరుఁడయ్యు 'రామదళవీ' యను తత్పతి పాటిపోయె - శృం
గారపుర ప్రభుత్వమును గానుకవెట్టెఁ దదీయమంత్రియు॥ 237

ఉ॥ అంత శివప్రభుఁడు ముదమందుచు, 'వాడి' ధరాధినేత శా
వంతుని గెల్వఁబోయె; ఒలమంతుఁ డతం డెదిరింప నుండ, సా
వంతులు వానిమంత్రి లతిమానుషమా శివరాజు విక్రమం
దీంత యెఱుంగఁజేసి, యెలయించిరి తోఁబడ శాంతిదూతలై॥ 238

మ॥ † అలనామతుడు ఘోరశత్రులమువాడైయుంటు - బూర్వప్రభుల్
నిలయంబుమన నిల్పి కొల్పెను 'భవానీఖర్గ' మర్పించి కా
న్కలతో లోబడ సమ్మతించుట - శివశ్లోపాలుఁ డవ్వనితోఁ
జెలికారుబున కిచ్చుగించి, మది మెచ్చెన్ వాని సౌజన్యమున్॥ 239

తే॥ † మూడుమదల మొహరీల మోపు గలిగి
కలిత నవరత్న ధగధగత్కంతు లీను

నా భవానీనుహాఖర్గ ముదికొనుచు

శివపతి జగత్ప్రియుంబు గెల్చినటు లలరె॥ 240

ఉ॥ ఆపయి దండయాత్ర నపరాంబుధిమేరకుఁ బోవచుండ, "బీ
జాపురిలో నవా బాకరుజన్ మరణించె" నటంచు, "దత్తుతుం
డేపునఁ దండ్రుగద్దెపయి నెక్కె" నటం, "చవురంగజేబు బీ
జాపురి గెల్వఁబోయె" నని చారులచే శివరా జెఱుగుచున్॥ 241

చ॥ అనుకొనియున్న దిగ్విజయ మాఁపి, జయించిన రాజ్యమెల్లఁ బా
లనమునఁ దీరుసేయునటులన్ దగువారల కాజ్ఞసేసి, చే
సిన పనికంటె జేయఁగల చేతలకున్ మది నుత్సహింపుచున్
జనె శివరాజు సేనఁగొని చయ్యన రాజగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 242

ఉ॥ అంతట దూతలన్ బనిచి యచ్చటి సంగతులన్ గ్రహించి, నా
మంతుల మంత్రులన్ గలిసి మంతనముల్ శివరాజు వల్కె, "సి
హంతన మొక్కమేలునకుఁ బుట్టెనో! కీడున కయ్యెనేమో! సి
ద్ధాంతము సేయరాదయిన - దప్పదు మార్పొకఁ డంచుదోచెడిన్॥

† There was a famous long sword worth 300 huns (pagodas) with a chief, Gowalkar Sawant by name. The Sawant seeking an interview with Shivaji presented him with the sword. He (Shivaji) gave it the name of his tutelary deity Bhavani.

ఉ॥ బాలకుఁ డీనవాబు: బలవంతులు నైనపతుల్ వజీరులున్
దాలిమిఁదూలి లోనికలతల్ పెనవైతుర కాని తెంపునన్
మేలు దలంప; రి య్యదనుమెట్టినవాఁ డపురంగజేబు తా
నాలమునెత్తివచ్చె - సమయజ్ఞన కందనిత్రోవ లున్న వే!॥ 244

ఉ॥ పాహజహానువోలే నొక చక్కటివాఁ డనరా దితండు - దు
హ్వహములొడ్డుతాంత్రికుఁ, డపోహలకున్ గుదు, రెంతకేనియున్
సాహసమూను తెంపరి: బిజాపుర మీలనిచేతియందుఁ బూ
ర్ణాహుతి గాకపో - దెవరియంతకువారయి కన్నుమూసినన్॥ 245

చ॥ పయిబడి రాకయుండఁ తొలివతున లోఁగొనె గోలకొండ, న
క్షయముగ వారిపొత్తు జరుగన్ దనపుత్రిన కానవాబుక
న్నియఁ గొనె, వారు తోడుపడ నేడిటుపైకొనె - స్వీయసమ్మతిన్
గయికొన కేల్పడిన్ గొనుట కప్పములీమి నెపంబు వెట్టుచున్॥ 246

ఉ॥ ఇతయుఁ బానుపానికృతి, యిందు బిజాపుర మంతరించు తీ
రెంతయుఁ దోచు: 'నైన మనకే' మనియున్, 'బలవద్విరోధ' మం
చంతరమొచి కన్గలఁపు టర్హమె! నేఁడిది మ్రింగి బల్పునన్
గంతులు వేసి, రేపు కడఁకన్ మనపై కతఁ డెత్తిరాఁడొకో!॥ 247

చ॥ మనము బిజాపురీశుఁడు సమానముగాఁ దెగి పోరవచ్చు, నా
తని మన - మాతఁడున్ మనల దక్కొనవచ్చు, మఱొక్కఁడిందుఁబై
కొనఁ దగ: దట్టులెనఁ గలుగున్ జెడు గిర్వర కౌట, నేఁడు ము
నొగిని యపురంగజేబు నుఱుగొట్టి, బిజాపురి కూత యీఁదగున్॥

ఉ॥ ఆ వెర వొప్పునైన, మనమై మునుదూఁచుచు సాయ మీయఁగాఁ
బోవుట మేలుగాదు, నయమున్ బ్రియమున్ గలిగింప, దొక్కచోఁ
ద్రోవలుమాటి యిర్వయిపు ద్రోహముగానయి రెంటఁ గీడగున్
గావునఁ, దేలిపోని యెసకంబున వేఱొకదారి తీరగున్॥ 249

చ॥ ఒకట బిజాపురంబు బలమూడుచు నుక్కునఁ బోరుచుండ, వే
 టొకటఁ బరాక్రమించి మన ముద్దవిడికి మొగలాయిరాజ్యమున్
 వికలముఁడేసి కొల్లగొని వే యలయింతము - దీన వాని పూ
 నిక యిరుచాయలొచు, నెవనిక గెలువక దరిలేక చిక్కెడుక॥ 250

ఉ॥ ఇప్పటి కీకడంక సరియే - 'యొకచో యవసద్వయంబు తా
 మొప్పుగ సంతిగూర్చికొనియున్ మనపై కరుదెంచు' నన్ దలం
 పొప్పరికింపరాని, దపుడో? - యపుడో యననేటి కావిధం
 బెప్పటికైన నున్న, దదియెంచి తలంకిన నింత యేటికిక॥ 251

తే॥ మజ్జివిత్తులో నెంతటి మహిమ గలదా -
 దెసలఁ గబళించు కొమ్మల నెసఁగునాడె
 తెలియఁదగు; దాని మొలపించుదేవుఁ డెఱుఁగుఁ
 బెంచువిధ - మూడవాఱ బల్పించు విధము!" 252

చ॥ అని వివరంబులాడి, తగునంచని యందఱు వల్కఁగా ననీ,
 కిని వెడలించి, ముందు పరికించినతోవ నెకాయకిక బలం
 బును నడిపించి, యందుఁ దొలిముద్దగ జున్నరుపట్టణంబుఁ గై
 కొన మది నెంచి కోటగవఁకుల్ వడిదాఱుచు లోనికిక జనెక॥ 253

ఉ॥ జున్నరు నాయకుం డెడముసూపక వచ్చు శివాజ్ఞసైన్యమున్
 గన్నులఁ జూచి, వారి సరికట్టుటకున్ బలఁగంబులేమి నా
 పన్నత నొందియున్ బెనఁకువక గొన మేలిమిలేమి నెంచి, మే
 లొక్కన్న తెఱుగునక భటులఁగూడి చనెక శివరాజుఁ జూడఁగక॥

ఉ॥ ఆ సరదారు భక్తివినయంబులకున్ శివరాజు మెచ్చి, "నీ
 దోసము లేదు, మాకుఁ బగతోఁ బనిలే, దిట మాప్రభుత్వమున్
 వాసియొనర్పఁగాఁ దలఁచి వచ్చితి, మీవును మాపతాకకున్
 దాసుఁడవొచు బొక్కసమునక ధనమెల్ల నొసంగు" మంచనక॥ 255

తే॥ * దానికి విధేయుడై సుబేదారుఁ డపుడ
తలుపు తెఱచె భాండాగారములకు నెల్లః
మూఁడులక్షల మొహరీ, లమూల్య మణులు,
నమితధనము, నిన్నూఱు వార్వములు దొరకె॥

256

ఉ॥ ఆ వసుసంచయంబుఁ గొని యందుఁ బతాక ప్రితిచ్చచేసి, నై
న్యావధి మెటనంటఁగ నహమ్మనుపట్టణ మేగె శ్రీశివుఁ :
డీవిధమెల్ల మున్నవిని హెచ్చరికఁగొని తత్పురీశుఁ డె
దే వెడలిచె బొక్కసము; నితటిలో నరికట్టె నైన్యముల్॥

257

తే॥ పురము లోఁబడె మున్ను జున్నరునుబోలి,
యేడువందల గుఱ్ఱులు లీడులేని
కరులు నాలుగుమాత్ర మాపురిని మిగిలె :
వానిఁ గొని శివభూపుఁ డవ్వలకుఁ జనియె॥

258

చ॥ తమపరి శ్రీశివుడు సరదారులఁగొందఱఁ గొంతనైన్యసం
పదయిడి వేటువేట పనుపక, మొగలాయిచమూపతుల్ బలో
న్మదులయి వారలక దఱిమి మందటిలక గొనుచుడి - రొక్కచో
నొదుఁగుచునుండి, రందు గెలుపొటము లేతముఁద్రొక్కుటైతఁకె॥

మ॥ * శివరా జీగతిఁ బొంతపట్టణములక జేపట్టి, యందందు వ
న్తు వితానంబు ధనంబు వాజులు కరుల్ తోరంబుగాఁ గొంచు ని
ష్ట విహారంబులు సల్పి మోగలుల రాజ్యంబెల్ల గారించె; ని
య్యవి యిట్లుండ, బిజాపురంబున రణం బవ్యాహతంబై చనె॥ 260

* They carried devastation and alarm to the very gates of Ahmadnagar. He (Shivaji) carried off 300,000 hun in cash. 200 horses and much costly clothing and jewellery (from Junnar)....The success of the Maratha raiders was due to the negligence of the Mughal officers and probably also to their military weakness. Page 60. - J. N. Sarkar

ఉ॥ మోగలు సైన్యధాటి కెడబోయె బిజాపురిసేన, వారికిన్
లోకె వడిరు, సైన్యపతులున్ దమలోఁ గలహించుచుండి : నీ
యాగడమెల్లఁ జూచి భయమందుచుఁ గొండికయకా నవాబు రా
జేఁ గొనఁగాఁ దలంచి పనిచెక్ వడిగా నిటు రాయబారముల్॥ 261

తే॥ “పైక మొకలక్ష యిచ్చి, కావలయుగడము
లప్పశముసేసి, మిముఁ గొల్తు” ననె నవాబు;
రాజ్యమును మ్రింగ నొచు నొరంగజేబు
పట్టువిడ కాహవముఁ గట్టిపఱచుచుండె॥ 263

తే॥ అంతలోన, శివప్రభుం డధికుండగుచుఁ
దనమరాజ్యంబు గారించి తారసిల్లు
వార్త వినుచు నొరంగజే బార్తిబొంది
యిచటి యుద్ధము సడలించి యచట చూచె॥ 263

ఉ॥ కొంతబలంబు వేర్పఱచి, కోరిన సాధనముల్ ఘటించి, లా
వంతుల సైన్యనాథుల శివప్రభు నొంపఁగఁ బంపుసేసె; నీ
యంతరమందుఁ దండి మరణాంతరుజాపరీభూతుడైన వృ
త్తాంతము రాఁగ, దానఁ గలతెంబడె నా యవ్వరంగజే బటన్॥ 264

తే॥ “ఏ నిచటనున్నచో రాజ్యమెల్లఁ గొందు
రన్నదమ్ము” లటంచుఁ దా నచటికేగఁ
దలచి, యకారంగజేబు సుల్తానొసంగు
ధనముతోఁ దృప్తివడి సంధి యనుమతించె॥ 265

చ॥ కుదిరిన సంధిమాట విని కోల్కొనుచున్ శివరాజు “నేటి యం
గద నవ్వరంగజేబు మొకకట్టి పయిన్ బడునేని లేని యా
పదలగు - వీని నిప్పు డెడఁబాపి, నవాబునుగెల్చి, యాపయిన
గదియుట మే” లటంచు నొడికమ్ముగ నుత్తర మంపె నీగతిన్॥ 266

సీ॥ § “తమ బిజాపురిజయోదంతము విని చాల
 సంతసించితిని, మీ చనవుఁబట్టి
 తమరాజ్యమందుఁ బెద్దలనుండి మేముందు
 కొను ‘దేశములు’ పన్నుఁ గొంటి, నిదియు
 మును పాదుపాహిగారినిఁ గోరియుంటి, నా
 యన సమ్మతించియు నాజ్ఞ సుత
 తడవయ్యెనైన మీదయ రాకపోదని
 మునుకొంటి, నీసేత యనుమతింపుఁ;

తే॥ డైదునూర్ల గుట్టపునశం బనువుపఱచి
 తమకుఁ దోడ్పడుచుందు, మీదక్షిణమున
 నేయుగెల్చినవెల్ల మాయేలుబడిగ
 సమ్మతింపుచు, నిండు దేశములుహక్కు॥ 267

తే॥ అనెడుకమ్మ నారంగజేబునకుఁ బంప,
 నతఁడు సమ్మతించినయటు లభినయించి,
 “యాజ్ఞగొన నీదు ప్రతినిధి నంపు” మచుచు
 మచ్చుపొడిఁ జల్లి ‘ధిల్లీ’ కి మఱలి చనియె॥ 268

చ॥ ఇటు లపురంగజేబు చనుటెల్ల నెఱింగి శివప్రభుండు ము
 న్నటివలె దిగ్గయంబు నడుపన్ దలఁపొంది బలంబుపెంచి, మి
 క్కుటముగ దేశదేశముల గుట్టములఁ గొనితెచ్చి, వానితోఁ
 జటులతరాశ్వనైస్యముల - సాహిణులఁ వెలయించె నేర్పులఁ॥ 269

§ Ch. LX. “Relations with the Mughals,” by
N. S. Takakhav, M. A.

§ Page 102. “Rise of the Maratha Power,” by
M. G. Ranoder

శా॥ ధీ ఓజస్వంతము వాజ్ఞసైన్యముచకున్ యోధావతుండు నే
తాజీపాల్కురు నాధుఁ జేసి; నపుడే తగ్గించె సైన్యంబులన్
బీహపుర్విభుఁ; డేడునూల్ల యవచుల్ బీహపురీసైనికుల్
పాజేపుత్రునిఁ జేరి వేడికొని రాసన్ గొల్పులోఁజేరఁగన్॥ 270

తే॥ శత్రుపక్షమువారైన, శరణమడుగు
వారి లాలించి, నమ్మికఁ జేరఁదీసి,
చెంత, రఘునాథబల్లలుచేతిక్రింద
శిక్షణము లిచ్చి, కొల్విచ్చి శివవిభుండు॥ 271

చ॥ ఇటు బలఁగమ్ముఁ గూర్చి. మునుమెత్తిన దిగ్విజయంబు పూర్తేసే
యుట కెద నిశ్చయించి, సచివోత్తముడై తగు శ్యామరాజు ను
దృఢు చతురంగ సైన్యముల దండడితో వెడలించె; నాతఁ డొ
క్కొటాకటి దుర్గముల్ గెలిచికొంచుఁ జనన్ జరమాద్దిముట్టఁగన్॥

సీ॥ అట 'జీజిరా' యను నబ్ధిదుర్గ మొకండు
దనరుఁ, బత్తేఖాను దాని నేత;
యతఁడు 'నీగ్రో' జాతి నధికుండు, వానిరా
జ్యము సముద్రప్రాంత మలమియుండె;
సామంతుఁ డగుచు బిజాపురీశులకుఁ, ద
క్కినవారిధరఁ గొల్లగొను నతండు;
బలిత మాతని యోడబలఁగమ్ముఁ దలచి, యె
వ్వరుగాని వారితో నొరయ వెఱతు;

§ About 700 disbanded Pathans from Bijapur came to Poona and enlisted themselves under Shivaji Ragho Ballal Atre was placed in command of this Pathan division

Chapter X. "The Life of Shivaji Maharaja," by

N. S. Takakhav, M. A.

తే॥ రతండు మునుమున్న శ్యామరా జరుగుదెంచు
వార్త విని, సైన్య సన్నాహ ధూర్తుడగుచు
వీర నెదిరించి తఱిమి చీకాకుపఱుప,
వెనుదిరిగిపోయె శ్యామరా జనువులేక॥

273

ఉ॥ ఓడుమొగంబు సూపి తనయొద్ద నిలంబడి శ్యామరాజు మా
తాడకయుండ, నా యపజయమ్మునకు మదిఁ గిన్నవొంది నో
నాడుచు, 'వేషవా' పదవి కర్హతచాలమి వెట్టి, శ్రీశివు
డోడక పింగళేనచివు నొప్పుగఁ దత్పదమందు నిల్పుచు॥

274

తే॥ "జయముఁ గొని ర" మృటంచు నుత్సాహపఱచి,
బహుళ సైన్యముల్ - నేతాజిపాలకరుని -
ధూర్తు రఘునాథబల్లాలుఁ దోడ్పొందుగ,
వెడలె నపుడ మోహోపంతుపింగళుడు॥

275

ఉ॥ లంతటి వేషవాపదవి యబ్బుటకు మదిఁ బొంగి, పింగళే
పంతుఁ డజయ్య కార్యమును బట్టుదలక గెలువక దలంచి, త
త్ప్రితములెల్లఁ గైకొనుచు, బశ్చిమవార్ధి తటంబుఁ జేరి, దు
రాంతుఁడు జుజరాధిపతి రాజ్యమునక నడిపించె సేనలక॥

276

ఉ॥ లెక్కిన సైన్యనాయకు లుదగ్రముగా బలగంబుఁ గొంచు, న
ల్లిక్కుల నాకృమించి, యదలించి బిజాపుర రాజ్యభాగముల్
దక్కొనుచుండ, నప్రతిహత ప్రభుతక వెలిగెన్ శివప్రభు;
డక్కజ మీను రోస ముదుటై కనలెన్ సులతానుఁ డాత్మలోన్॥

277

చతుర్థాశ్వాసము - సమాప్తము

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము.)

పంచమాశ్వాసము.

చ॥ ఇట శివరాజువిక్రమమునెల్ల నెఱింగి బిజాపురీంద్రుఁ డు
త్కటముగ నీనుఁబెంచి, ప్రతికారమునకా దనరాజ్యలక్ష్మీ కూ
ఱట యొదవింపఁగా నవసరంబగు నోలగ మానతిచ్చి, ముం
దటి చరితము లెంచి సరదాపల ముత్రులఁజూచి యిట్లనెన్॥ 1

శివాజీ నణఁచుటకై బిజాపురికొల్వులోఁ బ్రయత్నము.

ఉ॥ “నాఁటికినాఁటి కుద్యమమునన్ బలుపొంది శివప్రభుండు పో
రాటము పెద్దసేసి, మనరాజ్యమునన్ నలుమూలలందు బా
హుటముగాఁ జరించి, యెదురాడినవారి నధఃకరింపుచున్
గోటలు దుర్గము ల్గొనియె, గొల్లగొనెన్ మనదేశ మెల్లెడన్॥ 2

తే॥ సహ్య పర్వత పాఞ్త రాజ్య మదియెల్ల
దక్షిణోత్తర కొంకణధరణి యెల్లఁ
గైవసముఁ జేసికొని, బలఁగంబుఁ బెంచి
మింగుచున్నాఁడు మన ధరిత్రీతలంబు॥ 3

ఉ॥ ఏబదివేల కాల్బలము, లేచినగుఱ్ఱము లేడువేలు, బా
హుబలగణ్య సైన్యపతు లర్ధసహస్రము మెటనంటి రాఁ
గాఁ బులివోలె దా ననిమొగమ్మున దూఁచుచు, దండయాత్రలన్
రేబవ లెత్తిరా నిలువరింపఁగఁజాలర వాని నెవ్వరున్॥ 4

ఉ॥ తేజిన క్షీబలంబు - గడిదేజిన బాహుబలంబు - కాకలక్ష్మ
దీరిన మార్చలంబుగల తెంపరియై, యటువైపు పాదుపా
గారిని సాగనంపి, మన గట్టిపెనంకువఁ జిమ్మి, యప్రతీ
కార విహారముల్ వెలయఁగా శివరా జిటు విక్రమించెడున్॥ 5

ఉ॥ కట్టిన మొగ్గరంబు కడు గట్టిగనున్నది; క్రొత్త దుర్గముల్
గట్టఁగఁ జేసె; బ్రాతయవి గట్టియొనర్చె; నపార సైన్యముల్
దిట్టముచేసె; మాఱుకొనుతెంపునఁ దండ్రిహితంబుఁగూడఁ జే
పట్టఁడు; వానిపట్టు మనపట్టణమున్ గదలింప నుండెడున్॥ 6

చ॥ తగునని సన్నియుటిమిగదా! వెడతంత్రము లప్పుడప్పు; డా
తెగువరి వానినెల్ల నొకతెంపున వమ్మొనరించె; దానితో
మగుడక మాఱుకొన్న పులిమాదిరిఁ బైబడ దూఁకుచుండె; నీ
మొగి నరికట్టి, యెట్లు మనపోడిమి నిల్చుకొనన్ దరంబగున్॥ 7

మ॥ 'కలరే నేఁడు బిజాపురీశ్వరుకడన్ ఖడ్గంబు నంకించు వీ
రులు సర్దారు' లటంచు నాడికొను కాఱుల్ సైఁపఁగావచ్చునే!
కలఁగంబాతెను దేశమున్ మత ముపేక్షన్ జూడఁగావచ్చునే!
నలునై ముల్లయి బాకు బల్లెమగు దంటన్ గెంట కిట్లోర్తురే!॥ 8

శా॥ మీలో నొక్కఁడుగాని, పల్కు రొకటన్ మెండ్లాడ్డియేగాని, దు
శ్శీలుండా శివరాజు నొంపవలయున్; జీవమ్ముతోఁ బట్టు పెం.
తే లెన్నె తగుఁ, గానిచో నునురు మాయొంపఁదగున్; శూరులా
రా! లెం, డెవ్వరు పట్టితేఁగలరొ సహ్యరణ్య శార్దూలమున్!॥ 9

చ॥ అనుటయు రాజమాత యిటులాడె "నిజప్రభుభక్తిఁ గీర్తిఁ బెం
చిన సరదారు లింద ఆవిజేయులు గల్గి, బిజాపురీ యశో
ధనమును గొల్లగొట్టు నొకతస్కరు నొంపఁగఁ జాలరో? గతి
చిన సులతానుతోడన నశించెనొ మీ భుజసార సంపదలో?॥ 10

ఉ॥ ‘ఈతెల నెత్తి నైనికు లనేకులు మెబడిరా శివాజి పె
ఘోటక మెక్కి సహ్యగిరి కూటములన్ దిగివచ్చె’ నన్నఁ, ద
ద్ధాటి బిజాపురిన్ గవళుతల్పులు గిట్టున మ్రోయుఁ, దధ్వనిన్
బీటలువోవు మా హృదయభిత్తిక, లింతలు రాక యొప్పునే! 11

ఉ॥ అన్నిటి కాధ్యతా మహామదాదిలుశాహినవాబు లూటటన్
గన్నులు మూసి; రీతఁడు పగన్ దెగఁదీయు తలంపెగాని, యా
సన్న లేటుగఁ; డాట బలశాలులు మీ రొకతెంపుసేసి, యా
మన్నెమరాట యాగడము మాన్పకపోయినఁ గీర్తి దక్కునే!” 12

❖❖❖ అపజల్ ఖానుప్రతిజ్ఞ - రాజమాతప్రోత్సాహము. ❖❖❖

తే॥ అనెడు పల్కులఁ జటచిబలాడుమనసు

గడుసుదేఱఁగ, వెడమోము గండువాఱఁ

గండబలుపున నపజలుఖాను లేచి

కొలుపుఁ గలయఁ గనుంగొని పలికె నిట్లు॥ 13

చ॥ “వలదు జహాపనా! వెఱఁగుసాటున నెమ్మది నొచ్చుకోలు; బె
బ్బలి మిడికోఱలే నొడిసి పుచ్చెడు మేల్ సరదారు లిందఱన్
గొలుపున నేలు మీ రడవికోఱుల చేతల కొల్లఁబోదురే!
చలమున సానదేఱిన బిజాపురికుంతము మొక్కవోవునే!” 14

మ॥ అతఁ డే మిందఱ మమ్ము మీఱు మొనగాఁడా? కొంతగూడెంబులన్
మెతుకుల్ చల్లుచు గుంపుగట్టికొని దొమ్మిన్ దోపిడికజేయు కు
చ్చితుఁ; డేనాఁ డెదిరించి మాయెదుట నిల్చెన్? దండ్రీకై పాదుషా
బ్రతిమాలన్ జనఁగాని, బీరమున మాపై కెత్తి రాఁగల్గెనే? 15

చ॥ అఱమదిలేని మా మహామదాదిలుశాహినవాబుగారు ము
మ్మరమునఁ బోక, వానిపయి మంచితనంబును జూపి : రంతఁ బా
సర మెగమేసి మాఱుకొనసాగె; నికన్ దమ రిట్లు మార్కొనన్
దరమగునే బిజాపురపు దండుమొనన్ మొనకట్ట వానికన్! 16

ఉ॥ ఈ సరదారు లీబలంగ మిందలు కావలెనే, నిరర్థకా
యాసమగాక? యీభటున కబ్బలుఖానున కాజ్ఞయిండు, సం
త్రాసము దోఁప దూకి శివరాజును బ్రాణముతోడఁ బట్టి మీ
దాసునిఁ జేతు, లేక పెరదారిఁ బెనుగిరఁ గ్రుమ్మివైచెదన్॥ 17

తే॥ బాటియదాపునఁ దల నిక్కవొడిచి యెగురు
‘కొండయెలుక’ కై తమ కింత కుదిలి కేల?
యిక్కు-బోనుగా నాబాహు లొడ్డి వానిఁ
బొదివి మెనుపుచు, నేలపై నుదికి విడనె॥ 18

ఉ॥ చూడుఁడు నాబలంబు, మలచుట్టును సేనలఁ దోలి కొట్టి గో
రాడెదఁ, గొండలందు గుహలం దెట దాఁగిన పెటనంటి వేఁ
టాడెద, మీ పదాబ్జములనైన - యమాలయమైనఁ జేర్తు; బాం
కాడఁగ నేర్తునే! కొలఁదు లాడక నన్నిపు డాజ్ఞసేయుఁడీ!”॥ 19

చ॥ అని యభిమాన ముట్టిపడ నబ్బలుఖాను వచింప, నంద తా
తని బల శౌర్య ధైర్య భుజదర్పములన్ గొనియాడి; రూఱటన్
గొని సులతానుఁ డాబలియుఁ గొల్వినఁ జెద్దయొనర్చి పేర్చు మ
న్ననలిడి, ప్రోత్సహించు వచనంబుల నాతనితోడ నిట్లనెన్॥ 20

చ॥ “అపజలుఖానుజీ! యెఱుంగమా భవ దద్భుత వీరకర్మముల్!
కుపితుఁడవైన ని న్నెదిరి కోల్కొను వీరులు గల్గిరే! కుతం
త్రపు మిడిమేల మెత్తుచు మరాటులు నేఁ డొకబంటులైరి; నీ
విపుల భుజాబలమ్ము పొదివించి విపక్షుల శిక్ష చేయుమి!”॥ 21

చ॥ బలగముతోడఁ గావలయుభంగి పిరంగులు మందు గుండ్లు క
త్తులు కరు లశ్వముల్ ధనము తోఁచినటుల్ గయికొమ్ము; సర్వ శ
క్తులు వెలయించి యెట్లయిన దుర్జయుఁడౌ శివరాజు గెల్పు; మా
మెలవరితోడి పోరగుట మిక్కిలిగా నిటు పొచ్చరించెదన్”॥ 22

చ॥ అనుటయు రాజమాత సమయమ్మును గార్యము హెచ్చరించి యి
ట్లనె “సరదాహుఁడా! యుచితమంతయు నీవ యెఱుంగనేర్తు; మా
మనసు కలంతవాయు సరిమర్దన దుర్దమ శక్తివై జయం
బును గొనిరమ్ము : శత్రుబలముల్ నినుఁదాఁకి భరింప నేర్పునే!” 23

చ॥ ‘బలితముతా తల ల్పదియు బాహువు లిర్వది లేవుగాని, యీ
కలియుగ రావణు’ డనియెగా నిను హౌదవయోధు లెఱ్ఱు; నీ
పలికినయంత చేయఁగల బంటువు; నీవలనన్ విజాపురీ
కళ విలసిల్లు, హనుకుల గణ్యతయున్ దిరమై వెలింగెడిన్॥ 24

ఉ॥ అన్నిటిపైన నొక్కతెఱఁ గారయు; మాతఁడు కార్య ఖడ్గ సు
పన్నుఁడు, నీవు రోసమునఁ బై పడుచోఁ గడు జాగరూకతఁ
ఁబన్నుము; కొండయెల్లఁ కెరఁబ్బుచు బోనుకుఁ దీయఁగల్గుచో
నన్నిట మేలు; శత్రువిజయంబునఁ దంత్రము లీ వెఱుంగవే?॥ 25

తే॥ శ్రీ సంగరారంభ మొకవైపు జరిపికొనుచుఁ
దంత్ర మఁబోని మామంచితనము నడిపి
యతనిఁ జెఱఁబట్టు; మట్టిట్టు లయ్యెనేని
విడక తెగఁబట్టు - మదను గోల్పడకు మెప్పుడు॥ 26

ఉ॥ దేహబలంబుకంటెఁ గడుఁ దీవ్రము బుద్ధిబలాబు; ధర్మసం
దేహముఁ బొందువానిఁ దెగఁదీయు నొకప్పుడు కార్యవాది; వి
ద్రోహము కూడవైనఁ బగతుఁ బరిమార్చుట రాజనీతి; యు
త్సాహము లక్ష్మీయంత మదిఁదప్పకు, మేగుము, గెల్పుఁగాంచుమీ”

శ్రీ The dowager queen had beside instructed him to effect the capture or murder of Shivaji by ‘pretending friendship’ and rousing hopes of the Sultan’s pardon.

— ఖానుని యుద్ధయాత్ర - శివాజీకడకు రాయభారము. —

చ॥ అనుడు 'మహాప్రసాద' మని యప్పుడ యబ్బలుఖానుఁ డాజ్ఞఁగై
కొని, పదివేల కాల్బలము - గుట్టపుదం డొకయైదువేలు - న
మ్మిన సరదారు లేఁబడికి మిక్కిలిగా మొచకట్టి, సర్వ సా
ధన సముపేత సైన్య సముదాయములఁ నడిపించె నత్తఱిఁగ॥ 28

ఉ॥ బారులుదీరి పౌఞ నడువన్, రణమందుభు లొక్కపెట్టునన్
బోరుకొనంగ, శస్త్రములఁ బానుచు నల్లడ నంగరక్షకుల్
వాఱంగ, వార్ష మెక్కి పటువైభవ మొప్పుఁగ ఖాను తత్పుర
ద్వారము దాటి, దీటుకొని దండు పుటాపటఁ దోలఁ దెంపునన్॥

ఉ॥ † గుంపులుగట్టి యొండొకరు గూడుచుఁ బాయుచుఁద్రోపులాడుచున్
దెంపున గంతువైచి వెనుదీయక సేనలు పర్వఁ, దోవలో
ఱుపులువోయెఁ బల్లెలు పురంబులు పంటపొలంబు; లింత దం
డిపులులేని సైనికుల నిఘరవృత్తికి మేర యున్నదే॥ 30

ఉ॥ † దండి మతాభిమానమున దర్పమునఁ జెలరేఁగి, సైన్య నా
ధుండగు ఖాను తాను జచుత్రోవల నూఁకులు గొట్టి, సాధు గో
తండము రూపుమాపి, వనితాజనమున్ జెఱపట్టి, దేవతా
మండప విగ్రహాదుల క్రమం బడఁగించి కలంచె దేశమున్॥ 31

ఉ॥ † ఆమున ఖానుఁ డేఁచెడు నపాయములన్ బడి, 'పండరి' పుర
స్వామి యదృశ్యుడయ్యె, 'దులజాపురి' లోని భవాని విగ్రహ
శ్రీ మురిపెంబు వాసె, నవశిల్పకళా కమనీయ దేవతా
ధామములెల్లఁ జేడ్చె, వెతంబడెఁ దైధిక సాధులోకముల్॥ 32

తే॥ † అల బిజాపురి మొదలుగాఁ దులజదాఁక
నడిచిన ధరితి గగ్గోలు నడిపి, ఖాను -
శివపతి ప్రతాపగడమును జేరు తెఱఁగి
దండు మరలించి తద్విశ్వాధ్వమునఁ జనియె॥ 33

మ॥ ఇటు లుద్దండత వేగి మార్గమున 'వాయూ' క్షేత్రమున జేరి, య
చ్చచి దేవాలయ గోపురాదికము లస్తభస్థానముల్ సేసి, ప
ల్లటము బొందఁగఁ దత్పురంబు నిలువెల్లఁ గొల్లగొట్టిచి, యు
తట ఖానుండు శివప్రభుఁ బూజువు తుత్తొం బెంచె నీరీతిగఁ॥ 34

ఉ॥ “ఇంతలు అతుసేసి మన మీగతి వమ్ము తెఱిగి, వాచనా
దంతురుఁ డాతఁ డొయ్యనఁ బ్రతాపగడమ్ముచు జేరె; దుర్గమో
పాత వనాంతమా నచట వాని జయింపఁ బెనంగుకంటె, నే
వంతునైన నమ్మకము వల్కుచుబైటికిఁ దీయుకొప్పుదే॥ 35

ఉ॥ మంచితనంబుఁ జూపి, యభిమానము గన్నక సుధివేరఁ బి
ల్పించిన రాకపోఁ డడుగువెట్టిన వాఁ డొకలాభ మాసఁజూ
పించిన జాతిపోఁడు, మనమెపున కొగ్గకపోఁడు : కాక వ
ల్లించిన నెందుఁబోవు - నెదిరించి ముఖముఖ నిగ్రహించెదఁ॥” 36

తే॥ అనుచుఁ దలపోసి, ప్రియవాది - తనమ రాయ

బారియైన గోపీనాథపంతుఁ బిలిచి,

కార్యమును జూపి తగిన వాక్యములు గఱపి

నికృతి వెలయ శివాజిసన్నిధికిఁ బంపె॥ 37

ఉ॥ ఖానునిరాక చారులముఖంబున మున్నె యెఱింగి, వైరి సం
ధానము నాఁప నోపిన ప్రతాపగడంబును జేరి, దుర్బిదం
జౌ నటు కోట లేర్పఱచి, యచ్చటనచ్చటనున్న సైన్యసం
తానముఁ బిల్వఁగాఁ బనిచి, తత్పురుండై శివభూపుఁ డంతటఁ॥ 38

ఉ॥ * సాఁగిన పట్టులఁ విడిదిసల్పిన పట్టుల శత్రుసేనలో
మూఁగుచు, గూఢచారుడయి పోకడలారయ నొక్కభృత్యు బై
రాగి విధానఁ బంపి, శివరాజు విరోధి రహస్యముల్ - తమ
ద్యోగము - తద్బలంబు నరయఁ బ్రతికారము లాచరింపఁగఁ॥ 39

* Viswasa Rao in the guise of a fakir informed the

చ॥ అవసర మెంచి వారికి భయపడినట్టులువార్త లంపుచుకా,
దవులునఁ దత్త్రియా ప్రతివిధానములకా నడిపింపఁ గొల్పులో
శివపతి వేచియుండ, నొకసేవకుఁ డప్పుడ యేగుదెంచి, యా
యవనుల రాయబారి తనయండకు వచ్చుట విన్నవించినకా॥ 40

తే॥ తగినమర్యాద నతని నాస్థానసీమఁ
జేర్చి, యుచితపీఠము నిచ్చి శివవిభుడు
“కార్యమునుదెల్పుఁ” డని పల్కఁగా, నతండు
వినతుడై భానువాక్యంబు లనియె నిట్లు॥ 41

మ॥ “శివరాజా! హితకాక్షి నై వినతు సీత్రేయంబు నాలింపు; మా
యవనాధీశుఁడు మాకు మీకును విభుడై యేలుచున్నాఁడు; కా
రవముకా జూపుచు వారి యుత్తరపుమేరకా బోక ధర్మంబు; శై
శవమందుకాబలె నాటలాడెదవు, రాజా! దీని నైరింతురే?॥ 42

మ॥ ప్రతికూలంబులు పెక్కు సల్పితివి; నీ పారుష్యమున్ దీర్ప ను
ద్ధతుఁడౌచుకా సులతాను నన్ననిపె, బద్ధస్పర్ధమై నేను వ
చ్చితిఁ; బోరానెడ మేలుగీడు మది యోజింపకదగుకా; నైనయ స
హతిఁ బోరకా బలివెట్టనేల, యొకతీరా దారి లేదయ్యెనే? 43

మ॥ ¶ నెరసుల్ దోచని చెల్వికల్కి నొకటకా సీతండ్రియు న్నేను సో
దరులన్నట్లు మెలంగియుంటి మగుటకా, దత్పుత్రుపై నట్టి యా
దరమే యున్నది; వానికంటె నినుఁ బెద్దకాజేయఁ గొండంత సం
బరమే యున్నది; యిందు న న్గలియరమ్మా నీకు మేలయ్యెడికా!॥ 44

movements of the Khan to Shivaji

Chapter IX - N. S. Takakhav, M. A.

¶ Your father has long been a great friend of mine and you are, therefore, no stranger to me. Come and see me and I shall use my influence to make Adil Shah confirm your

తే॥ రాజనీతిలోఁ గల యంతరంగమెల్ల
సంతరంగములోని సౌహార్దమెల్ల
నొరులతోఁ బంప ననువోనె! యుచితమానె!
హెచ్చు కుం దాడ కిందాఁక వచ్చిపొమ్ము॥

45

చ॥ మనసులు గల్పి యాడుకొను మాటలతో నొకచెల్మి గల్గుఁ: జే
సిన యపరాధముల్ తొలఁగఁజేతు నవాబున కెక్కఁబల్కి, గ
ల్పిన ధరయెల్ల నీ కొనఁగఁజేసెద జాగిరువేరుఁ బెట్టి, కొ
ల్పిన నినుఁ బెద్దసేతు, నెడవోవక నీ విటు వచ్చి పోదగున్॥ 46

చ॥ ‘ఇవి మనభానుగారు వచ్చియించిన మాటలు; వారు మిమ్ములక
మిశ్రుల ననుగ్రహించిరని మేము వచ్చిపఁగనేల! కార్య నా
రవమున మీకుఁ బోలినతెఱుగున సమ్మతిఁ జూపుఁ; డిందుఁ బొం
దవు తెరువైన నయ్యది ముదావహమే యగు నెల్లవారికిన్’॥ 47

ఆ॥ వె॥ అనుచు రాయబారి వినిపింప, శివరాజు
సాదరముగ సకల మాకళించి,
మనసుకొతుకు మ్మింగికొని, తెచ్చికోలు సు
బరము కనుల విరియఁ, బలికె నిట్లు॥

48

చ॥ “అపజులుభానుగా రన మహామతిమంతులు; వారు మాపయిన్
గృహ గలవారు; మా కహిత మెన్నఁడు సేయ రటంచు గట్టిగా
శపథము సేయవచ్చు; నిటు సాయము వా రొనరితురేని, నే
నిపుడ మదుద్యమంబు విడి యేలినవారినిఁ జేరకుందునే?॥ 49

చ॥ జరిగినదానికేమి, కడు సంబరమే యొనగూడ నేఁటి; కం
దఱమును రేపు గూడి యుచితంబగు సొధి ఘటంత, మేల తొం
దరపడ, విశ్రమించి గమనశ్రమమున్ దొలఁగింపుఁ డిప్పు” డం
చరుసము పుట్టఁగాఁ బలికి, యప్పుడ కొల్వును వీడుకొల్పుచున్॥ 50

possession of Konkan and the forts you now hold.

Page 71. - J. N. Sarkar.

తే॥ తన దివాణము దాపుగాఁ జగిన వసతు
 లడరు మేడ గోపీనాథు విడియఁజేసి,
 యతని యనుచరులకుఁ గొంతయవల విడిది
 యిచ్చి, యందఱ కుచిత సత్కృతు లొనర్చె॥

51

ఉ॥ వెన్నెల పొత్తిటఁ బూరలి, విచ్చిన తెక్కల గాలిసోకులక
 గన్నులు మూసి, మైమఱచి గాఢసమాధి మునింగె లోక; మి
 ట్లున్న, నసాధ్య కార్యమున కూడి శివప్రభుఁ డాదగొన్న లోఁ
 గన్నున రాయబారినుడిఁ గల్గిన మంతన మొచ్చె నీగతి॥

52

ఉ॥ “ఖానుని తొంటిచేతల నికారమగాని కృపాగుణంబు లే;
 దే నటు విన్నయంత కొకయెత్తున దోహముసేయు మోసపు
 బూనికగాని సంధిగొను పోకడ లే, దిటు రాయబారపు
 దేనియపూత పూసినను దీన హలాహల ముండకుండునే!”

చ॥ పగ మదియెత్తి, కీడుపటుపక జనుదెంచినవాఁడు మోసపు
 దెగువన పోవుఁగాక వెనుదీయఁడు; నేరిమి గల్గి, వానికిన్
 దగు వెరవంది, ముప్పునకుఁ దప్పుట - ముప్పొసరింపఁగల్గుటా
 ప్పగు; నెఱవాది కియ్యదనులందు మెలంకువృత్తెపు గావలెన్॥

54

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారి తన వచ్చినకార్యముఁ బల్కె : దీన నే
 కుచ్చిత మున్నదో తెలిసికొంట యసభ్యము గాదు: మర్మముల్
 విచ్చి వచించునే యనుట వే; అతఁ డేదియొ పల్కె మానెఁ గా
 కచ్చటి వన్నె చిన్న మొగమందున రంగులు జేఱ కుండునే?”

55

చ॥ * అని మది నెంచి, శాంతమగు నా నడు చేయి నొకండ ‘భాస్కరం’
 డను తనరాయబారిఁ గొని, యప్పుడ ఖానువక్తీ మేడకున్
 జని, బహుమాన మానిత వచఃపరిపాటినిఁ ద న్మనఃపూసా
 దన మొసరించి, కార్యగతి తత్పరుడై శివభూపుఁ డిట్లనె॥

56

* “At night (Shivaji) met him in secrecy and solemnly

శా॥ * “పంతోజీ! తమ దివ్యచిత్తమున విశ్వాసంబు మైకొల్పి యీ
చింతన్ బాపుడు; బాచుగారిమదిలో స్నేహంబు తా నెప్పిదం
చెతున్; మాపయిఁ గత్తికట్టికొని తానే వచ్చువాఁ డింతలో
నాంతర్యంబున సంధికిఁ దిగుట యానా? కూర్చి యిందున్నదే?॥ 57

ఉ॥ * ఎన్నడులేని యీవినయ - మీయుపలాలన - మిట్టినెచ్చుపుం
జిన్నెలు వింతలేక వికసింపవు నే; డతఁ డెట్టివాఁడుగా
నున్నను, మీరువచ్చి తగవొంద వచ్చించెద కాటఁ బల్కరా
కున్నది కీడుమాట; తనుయొద్ద మఱుగు తెఱుగు లేటికిన్?॥ 58

తే॥ * నైవతంత్రము జ్ఞాన నేత్రమునఁ జూచి
శాంతి విధులచే జగదరిష్టము లడంచు
బ్రాహ్మణాస్వయుఁడవు, నీకుఁ బాడిఁ గఱప
నేమియున్నది? తెలియని దేమిగలదు? 59

ఉ॥ * ఇంతగ నేను మి మ్మడుగుటేలని యెంచకుఁడయ్య; నేఁడు ను
ద్దాంతులచేత హౌదవమతుంబు నిరాకృతమై, స్వధర్మ సి
ద్ధాంతములెల్ల రూపునెడి, దైవత భూసుర ధేను మానిన
సంతతి భంగమందఁ, గనఁజాలక యుద్యమ మిట్లు సేసితిన్॥ 60

ఉ॥ * కావున నేఁడు హౌదవజగంబు సమస్తము నాకుఁ దోడ్పడం
గావలె; మీరు బ్రాహ్మణు లఖండ మహామతిశాలు లాట స
ద్భావముతోడ సాయపడి, తాఁకును దప్పును జూపుఁ; డింతయున్
మీవిధి - ఖడ్గముగొనఁగ మే, మిటులై మత మోమఁగావలెన్॥ 61

appealed to him as a Hindu and a priest to tell him of the Khan's real intentions. Krishnaji (Gopinath - according to Rawlinson) yielded so far as to hint that the Khan seemed to harbour some plan of mischief."

తే॥ ఖానుమదిలోని కపట రంగమును దెలిపి,

చేయఁగలయుత సీమాతు సాయపడుము:

నేటినుండియు మావాడవౌటఁ, దరత

ర మృదుభవింప 'హివరే' పురమ్ముఁ గొనుము"॥ 62

చ॥ అని శివరాజు భక్తి వినయాదరణమ్ములు మీఱఁ బల్కుఁగా
విని, తమదార సాహస వివేక ధురంధరతా గభీర వ
ర్తనముల కుబ్బు చిత్తముఁ దిరమ్ముగ నిల్పుచు, గోపినాథుఁ డి
ట్లనె - నిజ ధర్మదీక్ష యుభయానుగతిఁ గొఱవోని యట్లుగఁ॥ 63

ఉ॥ "అబ్బరమయ్యో మీకృతి, కుశాగ్రిమతీ! శివభూపతీ! కడు
న్నిబ్బరమైన పూనిఁ గమనితువు లోతును బాతు; నీకడఁ
దబ్బఱ లాడఁగాఁ - దగవుఁదప్పి చరింపఁగ నొనె? యిదు నా
కబ్బము రాయబార, మదిగా కగునే మన మొండు వల్కుఁగఁ॥ 64

చ॥ అవనిపు లిట్టి తాంత్రికరహస్యములఁ దమ యాంతరంగిక
స్థవిరులతోడ మంతనము సల్పుదు; రంతియగాక దూతకుఁ
జెవిఁబడ నిత్తురే? తమకుఁ జెప్పినపాఠము 'లాను; గాదు' నా
క వినుచుఁగాక దూత, పలుకఁ జనునే యధికప్రసంగముల్?॥ 65

తే॥ చతుర మతిశాలి విటు లొక్కసన్న వైచి

నాదు బ్రాహ్మణత్వంబు - హైందవత గూడ

సడిఁ బరీక్షించెదవుగాక, చారదృష్టి

నెఱుంగవే మబ్బులో నీర - ముఱుము - మెఱుము?॥ 66

చ॥ ఎఱుంగనివానియట్లు వచియించిన 'నేమి మెఱుంగ' వంచు, న
న్నరయుతలంపుతో నడిగినంతన 'నే నొకపెద్ద' నంచు, దొం
దరపడ నొనె? నాదు వచనమ్ముల నిర్వ్వర మొక్కనిందకుఁ
గుఱియగు బానె? నిక్కమునకుఁ నను - ఖానుని నీ వెఱుంగవే?॥

తే॥ నట్టనడు లేయి మేడలో నన్ను నిన్ను
జగ మెఱుంగకున్న, నెఱుంగుజూ సర్వసాక్షి!
కలియఁజూడని నాకంటె, ఖానుహృదయ
మెఱుంగు పాజీకుటుంబ; మిం తరయనేల?॥

66

చ॥ అడుగకు నన్ను, జెప్పఁడనియైనను దప్పగఁ జూడఁబోకు; నీ
కడఁక సమస్త హౌదవజగ త్సుఖదం బగునేని, దోడ్పడఁ
గడఁగు జగంబె; బ్రాహ్మణుడఁగావున దీవన లిత్తుఁ గొమ్ము - కా
ఱడవులు కమ్మఁదోట లగునట్లు భవాని యనుగ్రహించుతా॥ 69

చ॥ అనియెడు గోపినాథు హృదయమ్మును మెచ్చి శివప్రభుండు వా
కొనె, “దమ ధర్మనిశ్చలతకు ముదమయ్యె; నుదార ధీర వ
ర్తనమున హౌదవత్వమును బ్రాహ్మణతా వెలిగించినాడ; వి
చ్చిన హివ రేపురమ్ముఁ గయిసేయుము దొడ్లతనంపుఁ గాన్కగ॥ 70

తే॥ మనసునిండుగ నిడిన దీవన యొకండ

చాలు - సకలాంశములఁ గార్యసరణి గెలువ,
రాయబారమ్మునకు నుత్తరంబు వినుతుఁ
గొలుపునకు రం” డటంచు వీడ్కొనియె నతని॥

71

చ॥ మఱుదిన మాపులక గలిసి మంతన మాడి, రహఃప్రవృత్తులక
గుఱికొని, రాయబారులను గొల్వనకుం, బిలిపించి మన్ననల
జరిపి, శివప్రభుం డనియె “సాధుముఖుంబున ఖానుగారు మ
మ్మరసెడు నెయ్యపుంగలిమి యద్భుతమై మది విందుఁగొల్పెడిక॥ 72

ఉ॥ అంతటివాఁడు, దిగ్గజమునైన బలంబున నిగ్రహించువాఁ,
డంతకునైనఁ గిట్టి రణమాడువడిక బుజ మప్పించువాఁ,
డింతలు కూర్చి పేర్చి వెలయుచుట భాగ్యమ గాదె? వారి సా
మంతులమై చరించుటయు మా కొకమన్నన గాక యల్పమే?॥ 73

ఉ॥ కూరిమి ఖానుగారకడకున్ జని సంగతి విన్నవింపఁగాఁ
గోరిక యున్న, దైన నొకకొంకును జంకును బాయకున్న; దా
వీరు బలంబు నైవ్యబల విస్ఫురణంబుఁ దలంచి, యందు రా
నేరమి మాయమాతృలు గణితు రుపాయ మచాయభీతులై॥ 74

ఉ॥ కావున నితడూర మిటు కల్గదలించినఖాను కూర్చి య
ట్లే వికసింపఁ గోటకడ కిచ్చటికిన్ జనుదెంచునేని, స
ద్భావముతోఁ దదీయ హితపద్ధతులన్ శిరసావహితు; నీ
త్రోవకు వారు వచ్చుటయు దొడ్డతనం బగు మాకు వారికిన్॥ 75

తే॥ ఇంతయును ఖానుగారికి నెఱుకపఱచి,
కపటతాత్రము లిరువైపుఁ గదురకుండుఁ
దీరు సేయుఁడు; మా రాయబారిఁ గూడ
ననువు సేతు మీవెంటఁ గార్యమును నడుప॥ 76

చ॥ అని శివరాజు వాకొని, ప్రియంబునఁ గాన్కల రాయబారులన్
దనువుచు వీడుకొల్పి, నిభృతంబుగ మంత్రులతోడ మంతనం
బెనసి, భవిష్యదర్థమున నెందును గుందు పొసంగనట్లు - చే
సినపని ధర్మదూర మనుసేగికి లోఁగనియట్లు లెంచుచున్॥ 77

తే॥ ప్రతిభగలవాఁడు తన రాయబారియైన
భాస్కరునిఁ బిల్చి సంధిలోఁ బట్టు విడుపు
వినిచి, ప్రతినిధిగా వారివెంటఁ బనిచేఁ :
జనిరి వారలు ఖానుదర్శనముఁ సేయ॥ 78

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారుల కవశ్యపు గౌరవ మిచ్చి, భాస్కరున్
నచ్చిన యొక్క-మండపమునన్ విడియన్ వెడలించి, ఖానుఁ డా
తెచ్చిన వార్తలోఁ బొసంగుతీరు వినన్ మదిఁగోరి, “సంగతుల్
పొచ్చెములేక తెల్పు” మనఁ బొంగుచు ఖానువకీలు తా ననెన్॥ 79

ఉ॥ “కోరిన కార్యమేమొ సమకూరిన : దా శివరాజు మీ మహిమ
దారత కిచ్చమెచ్చి తమ దర్శనభాగ్యము వేదియుండె; వి
స్తారములైన నైశ్యముల - సాటి యొకింతయులేని మీ భుజా
సారము నెంచి గుండె దిగజాఱ, నతం డిటు రాఁ దలంకెడున్॥ 80

తే॥ ‘కార్యకారవమున నాత్మ కారవంబు
తడవ, కచ్చమాచెల్కిఁ బ్రతాపగడము
క్రింది కరుడేర, మిమ్ము దర్శించి హితము
ఁనియెద’ నటంచు శివరాజు విన్నవించె॥ 81

ఉ॥ కొండికయాటఁ - దుంటరులు కొండలు చేరుటఁ - బెద్దవారిదా
దండనలేమి దండగముఁ దార్కొనఁ గాక, శివాజి కింతతా
గుండెలు లేవు; దండుఁగొని ఘోరముగాఁ దమ రెత్తిరాఁగ, నీ
గండము దాఁటు పెట్లనువగన్ దిగఁబాటి, వితాకు వొందెడున్॥ 82

ఆ॥ ఖానుమహాప్రభూ! తమ మగంటిమి కాశివభూపుఁ డెంత? యా
జాను మహాభుజుండ, వతినత్వ ఘనుండవు : నిన్నుఁజూచెనే
నేనుఁగులైన భీతిఁ బరువెత్తెను, వామనుఁ డీతఁ డేమగున్
బోసము నాసఁజేసి పెరుబోనుఁ జొరంబడుఁగాక మీకడన్॥ 83

చ॥ మిముఁ గదిలింపలే, రెవరు మేకొనియన్ : శివరాజు భీతుఁ : డీ
సమయమునందు మీ రతనిజాడన పోవుచుఁ గొంత నమ్మకం
బనుర నటించు టొప్పు: మనయల్లెకుఁ జేరినమీఁదనో - సమ
స్తము సుకరంబ; గోటఁ దెగుదానికి గొడ్డలి యెత్త నేటికిన్?॥ 84

తే॥ ఇదియ నా చేయువిన్నపం, బింకుపైన
శివవిభుఁడు రాయబారితోఁ జెప్పి పంపు
పొత్తుమాటలు స్వయముగాఁ జిత్తగింపుఁ
డనినఁ, గృష్ణాజిభాస్కుఁడు నటకుఁ బిలిచి॥ 85

చ॥ “శివపతిపల్కులన్ మనవిసేయు” మనన్, సత్కుడై యతుడు గౌ
రవమునఁ బల్కె—“మాప్రభుడు రక్తిమెయిన్ దమచెల్మిఁ గోరె; నేఁ
డవసరమయ్యు, మీబలఁగమంతయుఁ గర్గొని సంశయంబునన్
సవిధముఁ జేరఁగా వెఱచి, సన్నిధి నీగతి విన్నవించెడున్॥ 86

ఉ॥ ‘మీరు తలంచుమేలునకు మేము కృతజ్ఞుల; మిట్లు మాహితం
బారసి తృప్తివోలె నుచితానుచితమ్ము లెవడు దెల్పెడున్?
గూరిమివోసి పిల్చుటయె గొప్పగ నే నటువత్తు నైన, మీ
తీరున రాజనీని గడిదేఱని చిత్తము తత్తఱించెడున్॥ 87

చ॥ తమమది నన్య మొచక, ప్రతాపగడమ్మును కోటక్రింద నూ
త్నముగ రచించు మండపమునన్ గలియన్ జనుదెండు; మెట నై
న్యము లితరాయుధమ్ము లెవరైనను దేదగ, దొక్కబుటు ఖ
డ్గముఁగొని మెటవచ్చుఁ, గపటమ్మును వీడి చరింపఁగావలెన్॥ 88

తే॥ అచట నియమంబులెల్ల మాటాడుపిదప

మదియు మది గూడి మనపొందు కుదిరెనేని

నన్నదమ్ములమై పేర్చి నందవచ్చు’

ననియె శివరాజు; మీచిత్త మానతిండు”॥ 89

చ॥ అనుటయు ఖాను “డింతసుఖవై జతనంబు ఫలించె” నంచుఁ, “బ
న్నిన వలలో శివప్రభుడు నేరిమిలేక తనంతఁ దాఁదగు
లొక్కనియె” నటంచుఁ, “గోటకడకున్ జనుచో నతఁ డేమిసేయు లె”
మ్మని, “దరిఁజేరువాని నెటులైనను బట్టెద” నంచు నుబ్బుచున్॥ 90

చ॥ తనుబలమున్ మనోబలము తద్దయుఁ బెద్దగఁ బోతరించి, వం
చనమెయిఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁ జాతురి మించియుఁ, గీడుసేయ నెం
చిన విధినిర్ణయంబు నెడసేయక యశాఁదలవంచి, ఖానుఁ డి
ట్లనె - శివరాజుపద్ధతి నిజాభిమతంబని వెల్లడించుచున్॥ 91

చ॥ భయపడనేల? మా కతనిపైఁ గడుఁగూర్చి; యతుడు కోరిన
ల్లయిదవనాఁడు కోటకడ నందఱమున్ బనిగొంద; మెట్టిసం
శయమును గూడ" దంచుఁ దనసమ్మతిఁ గాన్కల నిచ్చె; రాయబా
రియుఁ జనె; ఖాను పాఁజు నడరించె బ్రతాపగడమ్ము త్రోవలన్॥ 92

—❖— ఖానుని సుధించుటకై శివాజీ సన్నాహము. —❖—

చ॥ ఫిలట శివరాజు వేచి, సమయాగతుఁడౌ తన రాయబారి యి
చ్చటి చరితంబులన్ దెలుప సమ్మతిఁ జూపుచు, ఖానురాకకై
కుటిలపుమార్గముల్ చదునుగొల్పి, తదశ్వ గజాదిసేన కూ
ఱు యొదవించె - మేల్విడిదిరచ్చలఁ బచ్చిక నీరముల్ దగన్॥ 93

సీ॥ కోటకు దిగువగాఁ 'గోయనా' లోయ తీ

రమున నీరంధ్రవృక్షముల నఱికి,
సమ చతురస్రమై చదునైన యానేల
రమ్యమా నొక గుడారంబు గట్టి,
చలువ చాందిని - ముత్తైముల జాలరులు - వ్రేలు
రతనాల గుత్తులు రాణగొలిపి,
పరువముకొలఁది నందఱుఁ గూరుచుండఁ బీ
రములఁ దివాసీలఁ గొమరుగూర్చి,
తే॥ నడుమ నాస్థానవేదిక నవ్య రాజ
లాంఛనమ్ములు వెలయ నలంకరించి,
యతుల సామ్రాజ్య వైభవోన్నతులు దొరయ
సంధిభవనము నచ్చోట సుతరించె॥

94

\$ By Shivaji's orders a path was cut through the dense forest all the way from Wai to Pratapgarh and food and drink were kept ready for the Bijapur army at various points of it.

తే॥ ఖాను సేనలు వచ్చు మార్గమ్ము దప్పఁ
దక్కినవి యెల్ల బంధించి, దాఁగి వారి
జాడ లరయఁగాఁ దనయనుచరులఁ బాపి,
యన్నివైపులఁ గార్యంబు లనువుపఱచె॥

95

సీ॥ అబిసీనియనుల శౌర్య మడంప నేగిన
ప్రోడ మోరోపంతు ముఖ్యమంత్రీ),
నతనికి సాయమై యరిగిన నేతాజి
పాల్కరుఁ దారంగ బలమునేతఁ,
గల్యాణిప్రాంతంబుఁ గాచు సుబేదారు
నబ్బాజిసోన్ దేవు నహితదావుఁ
బ్రాంతరక్షకులైన, బాజీఫసల్కరు -
శౌర్యనిశ్శంకు నేసాజి కంకు,

తే॥ మఱియు దూరమేగిన యోధవరులనెల్లఁ
బిలువఁగాఁ బంచి, యొకనాఁడు కొలుపు దీర్చి,
యందు ముందు ఘటించు కార్యక్రమంబు
శివమహారాజమాళి వదించె నిట్లు॥

96

చ॥ మనల జయింపఁగా నహిత మర్దన దుర్దమ సైన్యసంపద
ల్లాని చనుదెంచినాఁడు కుటిలుండగు నబ్దులుఖానుఁ; డాతఁ డె
త్తినపగ మీఱఁ బోర మొనదీర్పక దర్పము డాఁగురించి, వం
చనమెయి రాయబారములు సల్పుచు, నల్పములన్ దలంచెడిన్॥ 97

తే॥ వేగువారలు వదియించు విధము వేటు,
రాయబారులు వల్కు మర్మములు వేటు,
విహితుఁడని కౌఁగిలించుటో! యహితుఁడంచుఁ
గత్తి దూయుటో! యొకతీరు గాకయుండె॥

98

మ॥ అతఁ డట్లుండుట నేముఁగూడ నొక మాయావ్యూహమున్ బన్ని మా
ఱుతుఁ జేరఁదలకొంటి; మీతెఱఁగు శూరుల్ మెచ్చరంచున్ గ్రుధా
యతి నంబేదల సేసలన్ నఱుకనేలా? బానుఁడు న్నేకె కు
చ్చితపుంబోరునఁ దారసిల్లెద; మనాచిత్వంబె నీల్గున్ దుడిక!॥ 99

చ॥ ఇది చదరంగమాడు తెఱఁ; గిడున రాజును మంత్రి నైవ్యసం
పద గల; వెత్తుకెత్తు నడుపంగల చాతురితోడి తెంపు పె
పొదవఁగఁ జేయు; నైనఁ బగయొత్తిడి హత్తు సజీవ సాధనం
బిది విపదాకరం బగుట నే నుసుకొనున జూద మాడెదక!॥ 100

ఉ॥ జూద మటంచుఁ బైచలువ సోక వచ్చిచితిఁ గాని, లోనఁ జి
వ్రై దరికొల్పుచున్నది దురాత్ముఁడు భానుఁడు వచ్చుదారిలో
నూచిన దుండగంబు; 'వెడ యుత్తులనైనను వైరిగర్భ ని
ర్భేదము చేసిగాక మది వేడిమివో' దనునట్లు లయ్యెడిక!॥ 101

ఉ॥ కావున సుధిబంధమున భానునిఁజేరఁగ నుంటి : నైన బా
హు విభవంబు నైవ్యబల మగ్గల మాతని కౌటఁ గార్యమున్
దోవకుఁ దీయు పెల్లనియుఁ దోచెడు; నిండు భవాని గూర్చి సు
భావనఁజేసి, చేయఁగల పద్ధతి నీగతి నిర్వహించెదక!॥ 102

మ॥ శ్రీ అమృతోత్పాదనఁజేసి పెంచితిమిగాదా యీ మహారాష్ట్ర రా
జ్యము! నే నొక్కఁడ నెట్లులైన నిది పూజ్యప్రాజ్య సామ్రాజ్య క
ల్పముగాఁ గావలె; నా యనంతరము సాంభాజిక మహారాజుగా
నమరకఁజేయుచు, మీర లేకమతిఁ బోవై దీని రక్షింపుఁడి!॥ 103

ఉ॥ శ్రీ ఏ యొక్కఁడైన మీరు జగ మేలఁగఁ జాలుచు, నైన జీజియా
బాయినిఁ బెద్దసేసి పరిపాలన దీర్పుఁడు; దైవ భూసు రా
మ్నాయ మతాభివృద్ధికయి నాయొనరించిన ధర్మశాసనం
బీయెడ నున్న; దిందుఁగ్రమమే నడిపించి హితంబు సేయుఁడి!॥ 104

శ్రీ He (Shivaji) left minute instructions for carrying

ఉ॥ ఇంతకు దైవనిగ్గయము నీ వెడగన్నులఁ జూడరామిఁ, గా
లాంతరమందుఁగూడ దిటమైన మమద్యమ మేపులేక రూ
పాంతర మందఁగూడదని, యర్హవిధిఁ నియమించి యిట్లు ని
శ్చింతుడ నైతి : నికఁ జెయిచేత నదృష్టము పెల్లగించెదఁ॥ 105

ఉ॥ భానుఁడు చెల్కిఁగొన్న సరి : కాదని దుండగమెన్న, జావో
కానన మల్లెదొక్కి చనఁగా నెడమిత్తునె? పొంచియున్న పం
చానన మట్లు దూకి, నిశితాసి లతాగ్రమునన్ దదున్నతా
పీన శిరోధిఁ గోసి బలివెట్టక నెట్టన జాఱనిత్తునే?॥ 106

ఉ॥ * ఈజతనంబు రంగమున నెట్లగునో కనుఁ డంగరక్షఁ దా
నాజి యొకండ వాలుగొని నావెరుకఁ జరుదెంచుఁగాక, యే
సాజి మొదల్ చమూపతులు సైన్యములఁ గొని దుర్గరక్షణ
వ్యాజమువెంట వేచి సమయానుగుణంబుగఁ బైకొనఁవలెక॥ 107

సీ॥ మన దుర్గమునకుఁ దూర్పున గుట్టలను డాఁగి
నేతాజి సేనతో నిలువవలయు;
బలముతో జావళివైపు కానలఁ బొంచి
పొలసి, మోరోపంతు మెలఁగవలయు,
భానుతోఁ గలియు మాకడక దుర్గముచుండి
కనిపెట్టి, యబ్బాజి కడఁగవలయు,
† బోరితమైన యప్పుడ శృంగరవము పి
రంగులై దిచట మ్రోయంగవలయు,

on the government in the event of his being killed,

Page 73. - Prof. J. N. Sarkar.

* Attended only by Tanaji, Shivaji slowly descended from the gateway of the castle.

† "When you see me strike", Shivaji ordered him (the

తే॥ † శృంగరవముతో నేలాజి చెలంగి రిపుల
భంగపటుపంగవలయుఁ, బిరంగిమోత
విన్నపెట మోవోపతు వెడలి, యరుల
నటిమి తటిమి వెన్నంటి వేటాడవలయు॥

108

చ॥ ఇక మన మాలసింపదగ; దింతకు రే పుదయంబునందు ఖా
నుకడకుఁ బోవలెక, దను మనోబలముల్ వెలయించి ప్రోద్బ్రా
లక మును కార్యసిద్ధి పొదలక జనుదేవలె గాన లెడు; పా
యక మన మీయెడక గలియునట్లు భవాని యనుగ్రహించుతక॥”॥

చ॥ అని బలంగంబు వీడ్కొలిపి, యన్నిశి పుచ్చి యుషస్సమాధి మే
ల్కొని, కరణీయముల్ నెఱపి, గోకుల వైవత విప్ర మదనా
ర్చనములు దానధర్మములు సప్తి, భవానిప్రసాదముక శిరం
బునఁ గొని, వీరయోధు నుడుపుల్ గయిసేసె నుదాత్త మూర్తియై॥

సీ॥ శిరమునిండుగ నుక్కుఁదెర శిరస్తానింబుఁ

గట్టి, పైఁ బట్టుపాగా ధరించి

మైనిండుగా నయోమయమైన కవచంబు

నూని, పై నిల్పుటంగీనిఁదొడిగి

యెడమచేఁ బులిగోళ్లఁ గుడిచేతఁ బిడిబాకు

నంగీమఱుగునో నమరఁ జొనిపి

నిడుపైన కరవాలు నడుముపట్టికనంటి

యొరసి వ్రేలాడ బంధురముఁజేసి

sentry), 'Don't think of me; sound the charge, whether I stand or fall.' The signal was to be passed on to Moro Trimal by firing five guns at the same moment.

Chapter IV. Rawlison.

తే॥ భావ గంభీర సువిశాల ఫాలమందు
 సర్వరక్షఁ గుంకుమరేఖ సంతరించి
 యుబుకు నెమ్మది - యొప్పొంగు నొడలు దోఁపఁ
 దస్లికడకేగి పాదపదనము సలిపె॥ 111

—* జీ జి యా బా యి దీ వ న. —*

ఉ॥ ఆయతభక్తి బాదముల నంటు కుమారకు నెత్తి జీజియా
 బాయి తదీయమస్తకముఁ బాణితలంబునఁ బుణ్ణి; విచ్చు కం
 దోయి; దొనంకు బాష్పములతో గళభుగ్న రవంబుతో జయ
 శ్రీ యొదవించు దీవనలఁ జేఁపిన పేమవచస్సు లిట్లనె॥ 112

త॥ "తనయ! సమకట్టినాడవు ధర్మదీక్ష
 ఖడ్గ మొకచేత - నొకచేతఁ గార్యవృత్త;
 మెడఁద ధైర్యంబు నంకించి, యీతలంపుఁ
 బెంచిన భవాని నిన్ను గెల్పించుఁగాత॥ 113

ఉ॥ కా దనరాదు నీ తెగువ; ఖానుబలంబుఁ దలంచి యందుఁ బో
 రా దనరాదు; లో మరులుటంపిలు ప్రేవులపాత్తు తాల్మి రా
 నీమ; కుమార! హైందవమహీ శుభముల్ తలమోసిపట్టి నీ
 వీఁదెద వొంటిచేత - నుడియెత్తుల కందని రేవుఁ జూడుమి॥ 114

చ॥ మెదలుచునున్న వీ మనసు మీటి - నినుక గనుటాది పుట్టెఁ డా
 పద, లవి దీర్ప నాపడినపాట్లు; శుభమ్ములు గూడె నేటి క
 న్నది యిటులయ్యె; నాతపము లట్టివి; లోకముగన్న బిడ్డవై
 యెదుగుము, తండ్రి! ఖానుని జయింపుము హైందవ భూతపంబులక॥

ఉ॥ వచ్చినవాఁడు ఖానుఁ; డొకవైపునఁ గుత్తుక లుత్తరించు నా
 పచ్చి కసాయి నీ వెఱుంగవా? భవదగ్రజ నల్లుసేనె; నా
 చి చెప్పదఁబాయ కింతలు కృశించితి; నీ తరళాశ్రుపూర మీ
 వెచ్చని యూర్పు నీ కనులవ్రేల మెలంగుము ఖానుపాత్తునక॥ 116

ఉ॥ నాకును నీకుఁ జిచ్చు మదినాటియుఁ దీఱక, హైందవ ప్రజా
లోకము నాచి వేఁచు కుటిలుఁ దఱియఁ జనుచుంటి; వో కుమా
రా! కసిగాటు నేమటకు; మన్నకొనచ్చిన సూకు దీర్చు; మా
చీకటికోనలో నెవనిచేతులు మించునో! కన్నవిచ్చుమీ! 117

చ॥ అడుగడుగుఁ బ్రమాదకరమా నొక మొగ్గరమందుఁ జొచ్చి, వే
పడగల పాముతోఁ జెలిమివట్టగ నెట్టన దూఁచుచుంటి; పీ
యెడ నినుఁ - గొల్లియాహి శరమెక్కుచుఁ దాండవమాడు బాలకృ
ష్ణుడ - వరుకొందు; నాకును యశోదతపంబు ఫలించుఁ గావుతఁ!॥

ఉ॥ బాలుడ వాచు గోహవన పాపము నాపిననాఁడు - నాహసో
త్తాలుడ వాచుఁ దోరణమొదల గడముల్ గొనునాఁడు - ప్రాథ వా
చాలుడ వాచుఁ దుడ్డిఁ జెఱసాలకుఁ బాపిననాఁడు - నీకుఁ దాం
బూలములో సుధాంశమయి పొల్చు నద్మచ్చము నేఁడు తోడగుఁ॥

మ॥ అరిసేనా హృదయాంతరాళములు మ్రోయఁ దార హుంకార భీ
కరమా సింగము నెక్కి, యష్టభుజముల్ శిఠ్ఠాది శస్త్రంబులఁ
దరళించఁ, రణమందు నీ మునుమువెంటఁ గోల్తలఁ జేయు శాం
కరి యవ్యాజ కటాక్షముల్ కవచరత్నా దీక్ష నిన్నొముతఁ!॥ 120

మ॥ తనయా! పచ్చనివైరు, లందు శిశుసంతానంబుతో నాడు పా
వన గోమాతలు, వానిసేవ ఘనులౌ బ్రహ్మణ్యు, లవ్వారు నే
చ్చిన మంత్రంబులు, వానిదైవతములుఁ జేయెత్తి నిల్వెత్తు దీ
వనపూలఁ గురియిత్తుగాక తమకుం బ్రాపైన నీ యాఁడలఁ!॥ 121

మ॥ అసిధారా వ్రత మూని, తెంపు కుదురౌ నాత్మోపహారంబునఁ
బసుపుం గుంకుముఁ గాన్క-వెట్టి ప్రిణయబ్రహ్మం బుపాసించుచుఁ
బసిపాపఁ నినుఁ బెంచి, నీవలన విశ్వశ్రేయముఁ గోరు తా
పసి నే నైతినయేని నాతలఁపుఁజేవల్ తుడ్రి! నిన్నొముతఁ!॥ 122

తే॥ కలదు నా యంగరక్ష నీ నిలువునిండి
భయములే - దింక నీయన్నపగ నడంచి
మరలిరమ్ము; కుమార! యీ మన లలాట
కంకమాంకము నీ గెల్పుగుడువ యాత!"॥

123

చ॥ అని నిభృతాత్మయై యభయహస్తములన్ దనమస్తమంటి దీ
వన లిడు జీజియూఁ గని శివప్రభుఁ డున్నమి తాననాబ్జుడై
“జనని! మహాప్రసాద మిది; సర్వజగ ద్విజయంబుఁ గందు నీ
యనుమతి; నెమ్మినుండు” మనియాడి, నతుండయి తల్లి వీడ్కొనె॥

మ॥ తరచారిన్ గొని యంగరక్షకుఁడుగాఁ దానాజి యేతేర, ని
బ్బరమా పూన్కి నగభృ దాటుచు బహిద్వారంబునున్ డాసి, “మీ
రరుదెం, డేమిదె వచ్చుచుంటి” మవి యాహ్వానంబుఁ బుత్రైంచె స
త్వరభంగిన్ శివరాజు ఖానునకు; నాతం డుబ్బి మిన్నందుచున్॥ 125

మ॥ పదునేచూటులు సాహిబుల్ గొలువఁగాఁ బైనంబు సాగించె; న
య్యదనన్ డగ్గటి గోపినాథుఁ డిటు కార్యాకార్యముల్ వల్కె - “నా
ప్పిదమే ఖానుమహాప్రభూ! తమ రిటుల్ వేంచేయ? నీసైన్యసం
పద లీదందడిఁ జూచి యాతఁడు వెఱన్ బాటించి రా నేర్చునే?”॥ 126

చ॥ వల, దతఁ డెట్లుకోరె నటు వైపునఁ గార్యము దీర్చికొంద; మీ
బలఁగము నింద నిల్పి, యొకపల్లకితోఁ బయనంబు గండు; బో
యలు మనయండ నుందురు; మహాబలుఁ డొక్కఁడు మెటనుండు; మీ
బలము పదాటువేల బలవంతులకుం దర - మిత చాలదే?”॥ 127

చ॥ అనఁ విని ఖానుఁ డుబ్బి, యిదియూనని తా నరమైలుదూరమం
దునఁ దనసేన నిల్పి, పటుదోర్బల గర్వితుఁ డాట నెట్టి సా
ధనముల నెట్టి రక్షణవిధంబులనైనఁ దలంప, కొక్క తె
ల్లని యుడుపుం ధరించి పదిలంబగు పల్లకిపాను పెక్కినన్॥ 128

ఉ॥ 'సయ్యమబుదు' నాఁగఁ బటుసత్త్వఁడు ఖాచుని యంగరక్షకుం
డొయ్యఁ గటారిజాటఁ గొని యుక్కున వెక్కొనె; గోపినాథుఁడు
నెయ్యముఁ జూపి వెంటఁబడె; నేరని గుట్టల నెక్కి-బోయలు
డయ్యచు మండపంబుచికటంబునఁ బల్లకి నిల్చి రూర్పుచు॥ 129

చ॥ అనుచరు లండ రా నడిచి యబ్బులుఖాచు సవర మండపం
బును గని, దాని వైభవసమున్నతికిఁ గమనీయ శిల్ప కో
భనతకు విస్మయంపడి, శివప్రభుఁ డచ్చట రామికిఁ మనం
బున వెఱఁగంది, యావివరముల్ వినఁ బాతును బల్కరించిన॥ 130

శా॥ గోపీనాథుఁడు ఖాచుగారిమది సుకోచంబు నాయంగ నా.
యా పల్కుల్ పచరించి, కోట దిగువాఁడై బంటువెన్నంట పా
జీపుతుఁ డరుదెంచుచుండ "నదె వచ్చెఁ జూడు" డంచన్నఁ, ద
ద్రూపంబుగని ఖాచు లేడిగను శాస్త్రాలంబుగా నుబ్బుచు॥ 131

చ॥ తనుఁ గని భీతిచెందిన విధంబు నటించు శివప్రభుఁ గనుం
గొని పయిమాటగా "నితఁడు కోపము తాపములేని మంచివాఁ"
డని, "యొక మన్నెఁడయిన నద్భుత వైభవమూర మండపం"
బని, "యెటుగూర్చె నీవిభవ" మంచని నాలుకతీపు నూపుచు॥ 132

చ॥ "భయపడినాఁడు పాప! మిటువచ్చిన నేమగునో యటంచు సు
శయపడినాఁడు; గుండె దిగజాటు నితం డెటు దేశ మెల్లెడ
బయికొనినాఁడో! నీ వరిగి నమ్మక మిచ్చుచు నిందుఁజేరఁగాఁ
గయికొనిరమ్ము చూత" మనఁగా మది నవ్వుచు గోపినాథుఁడు॥

చ॥ "అవును, మహాప్రభూ! యతని కంతటిసంపద లున్న, వైన నే
మవుఁ? దమచేతిలోఁ బడుగదా యవి యిప్పుడ? మీరు మెల్లఁగా
శివపతి యిందురా ననువుసేయుడు; మీభటు మిమ్ముఁ జూచి ని
క్కువముగ భీతుఁడయ్యె; బెనుకొంకున నియ్యెడ రాఁదలంకెడు॥

తే॥ అంగరక్షకు నెడముగా నంపి, మీరు

శస్త్రపాణులై యుండుఁ డిచ్చట; నతడు

నట్ల రాఁ గూర్తు” నన, ఖానుఁ డనుమరించె;

శివుని వినిచి, గోపీనాథుఁ డవలఁ జనియె॥

135

ఉ॥ పాప వచించినట్ల తన పార్శ్వచరుణ్ విడి, ఖాను మండపా.

భ్యంతరమందు నుండె; శివుఁ డవిధమే తన యంగరక్షకుణ్

బాహితముచందునన్ నిలిపి ద్వారము డాయఁగబోయె; ఖానుఁడున్

వితగఁ బేర్చి యొర్చిఁ గనిపించి, యెదుర్కొని కేలుముట్టుచున్॥

మ॥ “శివరాజా! దయసేయు, మేల జడుపు జాతింపఁగాఁ? గ్రొత్తవా

రెవరున్నా, రొకయిటివారమగదా? యెన్నొళ్లకున్ గల్గె ని

ట్టి విశేషం!” బని కౌఁగిలించె; శివుఁ డట్లే మారు గావించె; నా

కవుఁగింటన్ జని రొండు రెండడుగు లేకగీపులై యిప్పురున్॥ 137

తే॥ “అదను దప్పిన విడిపోవు” నంచు నొక్కఁ,

“డనువు దప్పినఁ జెడిపోవు” నంచునొక్కఁడు,

నమ్మికలు లేని బాహుబంధములఁ దవలి

నడిచి - రెవఁడు ముం దెట్లు వైబడునో యనుచు॥ 138

మ॥ శ్రీ బిగువా సందిట నొక్క, గొంతు నెడచే బిట్టాఁది, ఖాను డదా

టుగ వాలున్ గొని వ్రేయఁగా, శివవిభుడున్ మోస మా పొంచి, బ

ల్పగు పూనికన్ జెమకించి పట్టుబిగి వాయన్ దూసి, డాకేలునన్

మొగచాటా పులిగోళ్ళ ఖానునుదరంబున్ జీల్చె నుగ్రాకృతిన్॥ 139

§ Suddenly Afzal tightened his clasp and held Shivaji's neck in his left arm with an iron grip, while with his right hand he drew his long straight-bladed dagger and struck at the side of Shiva.

ఉ॥ 'మోసము మోస' నుం చఱచి ముట్టుచు, వ్రేలెడు వ్రేపు లొక్కచే
నోసర నొత్తి, వాలుగొని యుద్ధతి ఖాను శివాజియాదలక
వ్రేసె; శిరస్త్రు ముట నొదవెక నటు కించుక గోదుమంత; పే
రీసున హుంకరించి శివుఁ డీవడిలోఁ బిడిబాకు నెత్తుచుక॥ 140

శా॥ “ఓయీ! పాపచరాధమా! కుటిల మాయోపాయములన్ని, మై
త్రీయోగంబున మృత్యువుక బిలిచి రక్తిక నాట్యమాడింతువో?
నీయాటల్ మొనకట్టునే యిచట? గుండెల్ గండలుక రాల్చి నీ
యాయుధ్దీపము నార్తు: నీకెవఁడు తోడై వచ్చినక వచ్చెదక॥ 141

శా॥ † హిందూ ద్వేషముఁ ద్రావి త్రోవనెచటక హింసింతువో గో సతీ
బృందం? బీక్వర విగ్రహాలయము లుర్విక గూల్తువో? వ్రేల్తువో?
పదా! దైవము దిక్కులేనిదనుచుక - బాపాణముల్ పల్క వం
చుం దీండ్రితో? శివుండు నిన్నుఁ గడతేప్పుక గాక సోఁ - కోర్పునే?॥

శా॥ పాజీరాజున కెగ్గుసేసి చెఱలో స్రగ్గించి, మాయన్న సాం
భాజీరాజును దొంగపోటున ననిక మగ్గిందించి, గర్వించి నేఁ
డాజిక నా కెరువైతి; వింక నడుగే నట్టిట్టుఁ బోసియ, మూ
ఖా! జాల్కా! నిలు” ముం చదల్చి, పిడిబా కంకించి జంకింపుచుక॥

ఉ॥ జందెపువ్రేటునక జొనిపి, సవ్యభుజాబుననుండి కుక్షికిక
గ్రిందుగ దూయఁగాఁ దిగిచి, వ్రేపులు నెత్తురుఁ బాటఁ జీల్చి శ
త్రుండునిమెక శివప్రభుఁడు; రోఁజుచు ఖాను గతానుఁడయ్యె; నీ
సందడి నింతలో నెఱిగి సయ్యదుబందు కృపాణసాణియై॥ 144

† A brave exploit was it (indeed) to destroy stone buildings and to break mute images that could not offer thee any resistance! Dost thou know that if thou hadst not committed these barbarities, I would never resolve to seek thee....thou wilt pay with thy life for what thou hast done P. 17. "Life of the celebrated Sevagý" by Cosme-da-Guarda

మ॥ శివరాజు వడిఁ దాఁకె; నాతఁడును గొఱ్ఱేయంబు సారించి యు
ద్దవిడి వానినదల్చె; నీతెఱపిఁ దానాజి యేతెంచి ఖ
ద్గ విహారంబుల వానిపై కుఱికి, యుగ్ర స్ఫోటనాటోపుఁడై
యవియంగా నెడఁగ్రుమ్మిదొమ్మిఁగొని సయ్యద్బందుఁగూల్చెఁధర॥

ఉ॥ ఈ నడుమంతరంబు గొని యేపునఁ బల్లకిమోయుభోయ లా
ఖానుశవంబు నెత్తి శిబిక్ గొని పోవుచునుండ, మార్గర
తూ నియతుల్ శివప్రభునిసైనికు లా చనువారి నొంపుచున్
ఖానుశిరంబుఁ గోసికొని గ్రక్కున నేగిరి కోటమొడికి॥ 146

మ॥ పటు దర్పద్ధతు ఖానుఁ దాఁకి శివభూపాలుండు పోరాడు పెం
పట దుర్గమ్ముననుండి కన్గొని ఘనుం డబ్బాజిసోన్ దేవుఁ డం
తటిలో శృంగములన్ బిరంగుల జయధ్వనంబు మ్రోయించె; ను
ద్భటులై శత్రుబలంబుపైఁ బడిరి నేతాజీముఖుల్ యూధపుల్॥ 147

ఉ॥ కొండలు లోయలు గుహలు గుట్టలు పుట్టలు చెట్టు లీ చమూ
తండము నీనెనో యనువిధంబునఁ - జీమలపుట్ట ప్రీలిన
ట్లుండినచోటునుండియె రయోల్బణమై శివరాజునైవ్య ము
ద్దండత రేగి. శాత్రవ వితానముఁగూలిచెఁ గుప్పకూరగన్॥ 148

ఉ॥ సంధి ఘటిల్లెనంచుఁ దమ సాధన వాహన శస్త్రపాళికి
బంధములూడ్చి, నిబ్బరమువట్టిన యావనసేన సర్వతో
బంధముగాఁ బయిబడు శివప్రభుసేనకు లోఁగి, కార్య మూ
కాంధత వీగి, రావడి భయంపడి చేడ్పడెఁ దాటుమాటుగన్॥ 149

తే॥ నడుమనున్న పడేనువదల తురంగ

బలముపైఁ బడి నేతాజిపాలకరుండు

కత్తి కెమరైన ముక్కముక్కలుగ నఱికి

పలుచఁబడఁజేసె నాహవతలమునల్ల॥

చ॥ * శివపతి యితయున్ దెలిసి సేసల కీగతి నాన్జ్ఞచేసి “నా
హవమునఁ బాఱువాని, శరణాగతు, శస్త్రమువీడువాని వె
ద్దవిలివధిపరా, దకరుణంబుగ నెత్తురు వాఱరాదు; వా
రి వివిధ సాధనంబుల హరింపుచు, మారక సాగనంపుడీ!”॥ 151

ఉ॥ యావనసేన లా శివమహాప్రభుఁ నాన్జ్ఞ యెఱిగి, పోరఁగాఁ
జేవ యొకింతలేక, యనిసేసిన లాభములే దటంచు, నా
నావిధ వస్తు వాహన ధనంబుల నప్పనసేసి, వీటికిఁ
బోవ ననుజ్ఞవేడ శివభూపతి వారి ననుగ్రహించుచున్॥ 152

తే॥ * “ఇష్ట ముండిన మముఁ జేరుఁ డెవ్వరైన”

నని పిలిచి యొప్పుకొనువారి కభయ మిచ్చి,

తరలువారికి జావళి దాటు దాఁకఁ

ద్రోవఁ జూపింప భటులను దోడుపనిచె॥ 153

ఉ॥ ఆలము దీతఁ, జేరె జయ; మర్వదియేడ్గులు వేయియొంటెలున్
నాలుగువేల గుఱ్ఱము లనంతములైన పిరంగు లెల్లబు
ద్ధోలి నమేయవితము రఘోచితవస్తువు లిట్లు లాభ ము
ద్యేలము గొంచు రా జరుగుదెంచె బ్రతాపగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥ 154

❖ విజయోత్సవము - తృతీయదండయాత్రా ప్రయాణము ❖

మ॥ పురవీధుల్ విజయోత్సవభవనులతోఁ బొంగార నూరేగి, త
త్పరుడై. దేవి భవాని పూజ లొనరింపన్ జేసి, రక్తంపు జా
లరుదా ఖానుశిరం బుదా త్ర బలిగా నర్పించి, భక్త్యున్నతాం
తరుడై తల్లినిఁ జూడనేగి చరణద్వంద్వంబుపై వ్రాలినన్॥ 155

* “శస్త్రంబులు మనకప్పగించి శరణువొచ్చిన శత్రువైనకుఁ జంపక రక్షింపవలయును;
అనావశ్యముగా రక్తపాతము చేయవలదు” అని శివాజి వార్తనంపి.....వారికి సభయ
దానమిచ్చి...తనయొద్ద నుండుట కొప్పుకొనిన వాండ్రకుఁ దగిన పనులనిచ్చి యితరులను
పొలిపారి జేశంబులకుఁ బంపెను. పుట 102. కే. వి. లక్ష్మణరావు, ఎం. ఏ.

తే॥ నెమ్మదినిఁ బొంగు నానంద నిర్ఘరంబు
కనుల నిండాఁరి తెప్పలఁ దొనఁకులాడ
జీజయా పుత్రుఁ గాఁగిటఁ జేర్చుకొనుచు
సహజ వాత్సల్య శీతలాక్షరము లుఱిసె॥

156

ఉ॥ “గండము దాఁటి నేటికి సుఖంబున వచ్చితివే కుమార! పూ
జ్యుండగు నన్నఁ జంపు ననయున్ గొనుచున్ బగదీర్చికొంటి! నీ
యండన యుండి యేల్కొ- నెగదయ్య భవాని! మదీయ పుణ్యముల్
పండె! జిరాయు రున్నతుల వర్ధిలు మెందు జయంబుగాంచుచున్!”॥

మ॥ అని దీవింపుచు, దృష్టిదోష పరిహారాచారముల్ దైవతా
ర్చనముల్ దానము లెన్నియే సలిపె జీజాబాయి; కర్తవ్యతా
ఘనుఁడౌచున్ శివరాజు తల్లినెలపున్ గైకొంచు నాస్థానము
దునఁ గొల్వె విజయోత్సవంబు నెఱపెన్ దోరంబుతా కాన్కలన్॥

సీ॥ రణమునం దమితశౌర్యముఁ జూపినట్టి యో
ధులకు భూషాంబరాదుల నొసంగి,

గండపెండేరముల్ కంకణ గ్రేవేయ

కవచ ఖడ్గాదులఁ గాన్కలిచ్చి,

బవరంబులో గాయపడినవారల నొష

ధోపచారంబుల నూర్చి తేర్చి,

మృతులైన యోధుల సుతుల కుద్యోగంబు

సతుల కబ్దాశనభృతి నొసంగి,

తే॥ † సత్యపరత గోపీనాథు సత్కరించి

నమ్మి ‘హివరే’ పురమ్ము దాన మొసంగి;

యాజి దుర్జయుఁడైన తానాజిగళము

లలిత మాక్తకమాల నలంకరించె॥

159

† On Pantoji Gopinath he bestowed the village of Hivare.

మ॥ శ్రీ ఎవ నెమ్మిన్ గొని రుద; అన్యకభటు డేతెంచి, “సుబ్రాను సే
న దవీయంబుగ దాటిపోయె; మన సేనానేత భాండోజి యి
య్యదనన్ లంచముగొంచు వంచనకు లోనై చోరమార్గంబునన్
గదియన్ బానుకుటుంబమున్ గొని తొలగన్ దీసె గర్హాడకున్”॥

చ॥ అని వినిపింపగా శివమహాప్రభు డాగ్రహమంది “మిటిరే
మన సరదారువర్తనము! మా కొకమోస మగారవంబునున్ -
దన కొకలాభమున్ దలంచి, ‘దక్కిన శత్రుకుటుంబమైన మ
న్నన గని పంపినాఁ’ డను ఘనమ్మగు కీర్తికి బాపె మమ్ములన్”॥

చ॥ అతని క్షమింపఁగూడదు; దురాత్ము డతడును సేవ్య సేవక
స్థితి కొకదారి చూపవలె; జేయఁగలట్టి మమద్యమంబునం
దతుకులువోవు నిట్టి కుటిలాశయు లుండఁగరాదు; శత్రుస
మ్మితమగు రాజనీతి యరి మిత్ర భిదన్ గొన దిట్టిపట్టులన్” 162

ఉ॥ శ్రీ కాపున వాని నెదయించఁ గొని యవశ్యము పట్టి కూరశి
క్షావిధి జంపు; డీగెలుపుసంబర మూరక తీఱఁగూడ; దు
చ్చావచ నైశ్యముల్ గొని బహపురరాజ్యమునెల్ల లోఁగొనన్
గా వలె; లొంగినప్పుడె తెగం గొనఁగావలె శత్రువర్గమున్” 163

ఉ॥ రే పుదయంబునన్ వెలువరింపుడు సేనల; దుర్గరక్షణ
వ్యాపుతి గొంద టింద నిలువై, సరదారులు గొంద తాహవో
ద్దీపితు లేగుదెండు; వెనుదీయక పశ్చిమవాద్ధినుండి బీ
జాపురిదాఁక రాజ్యము విశాలము సేయఁగఁ బైకొనన్ వలెన్” 164

శ్రీ భండోజీ కాండేయను నొక మరాటి సరదారుడు దగ్గవ్యూహముచేత శత్రు
వులకు వకుండై, శివాజీకిఁదెలియకుండ అఫజల్ ఖానుని భార్య పుత్రాదులను దొంగ
త్రోవలఁ దీసుకొనిపోయి మరక్షితిముగా కర్హాడలోఁ జేర్చెను. ఈసమాచారము శివా
జీకిఁ దెలిసినతోడనే వానినిఁబిలిపించి శిరశ్చేదముచేయించెను.

పుట 103. “శ్రీశివాజీచరితము.” క. వి. లక్ష్మణరావు.

మ॥ అని శాసింపుచుఁ గొల్పువీడి శివరా జా వేఁకువకా సర్వసా
ధనముల్ తోడుగ సైన్యముల్ నడిపి, తొల్త జింజిరా గెల్వఁగా
ననుచున్ బైనముదీర్చి, మార్గమునఁ 'బహ్లాళా' మహాదుర్గమున్
గని, దానిన్ గొనఁగాఁ దలంచి నలుప్రక్కల్ ముట్టె నాదుర్గమున్॥

తే॥ భీతుఁ డగుచు 'రుస్తుంజమన్' పేరీ దుర్గ
నాధుఁ డప్పించె దాని; ధనమ్ముఁ గొంత
బహుమతి యొసంగి యవ్వానిఁ బంపి, శివుఁడు
నాయకునిఁ జేసి నచటనణ్ణాజదత్తు॥

166

సీ॥ పదపడి శివరాజు పొంతమందలి 'పావ
నగడంబు' మఱి 'వసంతగడ' మాది
బహుదుర్గముల గెల్చి, పొభవంబున నందుఁ
గప్పముల్ గొప్పకాన్కలను గొనుచుఁ,
గిందుమీఁదను సహ్యగిరి నంటుకొన్న 'రాం
గణ' 'భేలనాది' దుర్గముల గెలిచి
భేలనాగడము 'విశాలగడం' బస
వెలియించి దానిపై బలఁగ ముంచె॥

తే॥ నింత యెఱిఁగి 'కొలానూరు' పొంత రక్ష
కుండు 'రుస్తుముఖానుఁ' డుద్దండధాటి
మాటుకొన, వానిబలముఁ దార్దాటుసేసి
తఱిమఁ గృష్ణాతరంగిణి దాటిపోవ॥

167

౪॥ తఱుముచు నిట్లు బీజపురి దాపుగొనకా బెను దండయాత్రలన్
బఱచి, మరల్చి సైన్యములఁ బశ్చిమవార్ధి తటంబుదాఁక వె
న్నఱిమి, 'దభోభు' 'రాజపుర' మాది జయించి, యఖండలక్ష్మీకొ
ప్పెరలకొలందిగాఁ బనిచెఁ బెంపున రాజగడంబు సేరఁగన్॥ 168

శివాజీ పైకి చిహ్నపురివారి మూడువైపుల మొగ్గరము.

చ॥ శివపతి దండయాత్ర సవిశేషముగా వినుచున్ బిహపురీ
ధవుడు వితాకుఁ జెంది, పరీతాపముతోడి పరాభవ కుక్రిధా
దవదహనంబునన్ మఱిగి, తత్పరిహారము సేసిగాక పో
దవు కసించెంచి నిదుకొలువై సరదారులఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 169

మ॥ “వినుచున్నారగుదా! శివాజీ మనపై విక్రాంతుడై దుర్గముల్
గొనుచున్నాడని; వానియేపు నణఁపన్ గొండుత సర్దారు న
ట్లనుపన్ గాలికిఁ దూలిపోయె, నపుడౌరా బానుఁ డట్లెనె! నే
మన నేమున్నది - సింగమున్ దునిమెఁగాదా నేడు సారంగముల్॥

తే॥ రాచకొలు వొక్కటియ గాదు రాజ్యమెట్లఁ -

జుటిబిడ్డయు - రాశివాసంబుగూడ

ఖానుమరణంబువిని, పరాధీనహృదయ

దీనముఖముల నివ్వెఱఁ దేలిపోయె॥

171

చ॥ ఇది సమయంబుగాఁ దలఁచి యేడైఱఁ జైకొనుచుండ నాతఁ; డి
య్యదనున టిచ్చవోయి మన మట్టిటు చూచినచో నితోధికా
భ్యుదిత బలంబునన్ బలిసి యుప్పైన మీఱు నతండు; నేటికిన్
గొడుకని భామినీప్రభుతకున్ మనపట్టున సేగి యొప్పునే?॥ 172

ఉ॥ కావున నెట్టి దుష్కరముగాఁని ఘటించు తలంపుతో నహం
భావము కన్నుగప్పిన శివప్రభు నొంపక తప్ప; దిందుకై
లా వొనగూర్చ నాదగు బలమ్ము ధనమ్ము సమస్తమున్ బ్రతి
జ్ఞా విధి నొడ్డికొందు; బలశాలులు మీ రొకతెంపు సేయుడి!॥ 173

ఉ॥ పట్టినపట్టు మించి బలవంతముగాఁ దెగి పోరునపు వాఁ
డట్టిటు జాఱఁగూడ, దడియాసల నేమఱఁగూడ; దింతలోఁ
గుట్టినతేలుగా జణిగి గోడల కెక్కినఁగూడ దివ్వటిఁ
బట్టి సడించిగాక విడువన్ జన - దీగతి ముట్టఁగావలెన్॥ 174

తే॥ దీని కురవైన వెరవు సంధిపుం, డెవరు
ప్రతిస గొందురో లె॥డని పలుక, నంద
తొంజొరు మొగంబులన్ గనుచుండి; రంత
ననువున మురారిజగదేవుం డనియె నిట్లు॥

175

మ॥ “తమ రన్న ట్లతం డొక్కయెత్తుగడపై దండెత్తుచున్నాడు; దు
ర్దమ నైశ్యంబులు పెక్కు లున్న; వెచటన్ ధైర్యంబు తొత్తొంబు వి
కృమమున్ జూపుచు నోహటింపని కడంకన్ దూకు నన్నానిపైఁ
దమి నొక్కం డెవడైన మార్కొను టవర్థం బాచు భామిచెదన్॥

తే॥ అంత నెఱజోదు మనఘానుం డట్టులవుట
నంతకంతకు నతఁడు దుర్దాతుండగుట
నొంటిమొగమున నతని మార్కొంట దగమిఁ
దలఁచుచున్నారు మన సరదారులెల్ల॥

177

ఉ॥ నాలుగుమూలలన్ గవిసి, నల్గురుగా మొనకట్టి, మత్తశుం
డాలములట్లు దాకి, కపటంబున బెబ్బులులట్లు దూకి, తం
త్రాలకుఁ జొచ్చి, తాకు నసిధారులకున్ దలలిచ్చి, పెచ్చు గ
గ్గో లొనరింపకున్నఁ గుసిగుంపులఱుపుల కాతఁ డొగ్గునే?॥

178

సీ॥ అనుకూల మిపు డొండు వినుడు; డిల్లీసేన
లరుదెంచె నతనిపై కనుట వింటి;
మొకట నయ్యవి పోరు, నొకవైపు కవియిత
మబిసీనియా జింజిరాధిపతినిఁ;
బగఁ గొన్నవాఁడు శావంతు ‘వాక్సీ’ నేత
యతని రేపుద మొక్కయండఁ దవుల;
మనము స్వయమ్ముగా మార్కొని బలముతోఁ
దఱుములాడుద మొక్కదండగొనూచు;

తే॥ నందుఁ గర్నూల్ సుబేదారుఁడగు జోహారు

సేన కథినాథుఁగాఁ బంపుసేయునెడలఁ

జుట్టుకొన్న దవాగ్నిలో స్రుక్కిపోవు

హరిణ యూధమై శివబలం బణంగిపోవు॥

179

చ॥ అనుచు మురారి వల్క, నిది యా నని రచ్చటి కొల్వువార; లా
తనివెర విచ్చమెచ్చి సులతా నల వారలఁ బిల్వబుచి, యె
చిన తననిర్ణయంబును వచించి, జయించినమీఁదఁ గల్గు మే
ల్లనువునఁ జూపి, కావలయునట్లు ధనంబు బలం బొసంగుచు॥ 180

తే॥ వేటువేటు మార్కొని శివవిభుని గెల్పు

బలియు శామతు జింజిరాపతినిఁగూడ

నంపకమువెట్టి, సిద్ధిజోహారుఁ డనెడు

వీరుఁ గర్నూల్ సుబేదారుఁ బిలువనంపి॥

181

మ॥ పదియున్నాలుగువేల కాల్బలము, చేవల్ మీఱు తొరంగికుల్
పదివే, లేనుఁగు లుష్ప్రముల్ శకటముల్ శస్త్రాస్త్రముల్ పెక్కు లే
చి దిటంబా నొక సేనఁ గూర్చి, పతిగా సిద్ధిజోహారుఁ బొన
ర్చి, “దురాధర్ష శివప్రభుఁ గెలిచి వాసిఁగూర్చు” మంచాడుచు॥

తే॥ అతనిబలమును దొంటి కార్యములఁ బొగడి,

తగ ‘సలాబతుఖా’ బిరుదంబు నిచ్చి,

ధూర్తు నబ్జులుఖాపుత్రుఁ డో డొసంగి,

సత్కరింపుచు నందఱ సాగనంపె॥

183

ఉ॥ పతముఁబట్టి ముట్టి, తమప్రాంతములఁ బలఁగంబుఁ దోలి, శా
మతుఁడు జింజిరాపతియు వైరుల మార్కొని; రా బిజాపురీ
కాంతుని సేనలుఁ జనె నెకాయకి; నబ్జులుఖాసుతుండు దా
నంతయు రేఁగి తండ్రిపగ నీగుటకై చనె వానిమెంబడి॥ 184

❖ శివాజీ సన్నాహము - పన్నాభాగడమునుండి బయలుద్రొక్కుట. ❖

చ॥ కడు దిటమైన మొగ్గరముగట్టి నవా బిటు మూడుచోట్ల ము
ట్టడి యొనరింపఁగాఁ దివురుటన్ దనచారులచే నెఱింగి, ధీ
రుఁడు శివరాజు విక్రమహరుండు వివేకయుగంధరుండు నై
పుడిసిటఁ గార్యమున్ బిడుచుపోడిమి యోధులఁ జూచి యిట్లనెన్॥

చ॥ “అనుకొనినంతకంటె నరమై భరమై దుర మేగుదెంచె; దె
వునఁ దన సర్వసార మొకపుక్కిట నూఁదె బిజాపురింఁద్రుఁ; డీ
పెనఁకువ బొబ్బరించి జడిపించినఁ బోదు, పరాక్రమించి పం
చిన బలమూఁది పట్టుదలఁ జెంచి తెగించి జయింపఁగావలెన్॥ 186

చ॥ ఇది కడసారియెత్తుగడ, యిహ్వర కొక్కపరీక్ష; యిదునన్
గొడుకని లావుమై గెలుపుఁగొంటిమయే నిఁకమీదఁ నెన్నఁడున్
బదరి బిజాపురంబు మనవైపునకున్ దలయెత్తఁజాల; దీ
కదన మమూల్యమంచు మొనకట్టిన నేల జయంబు తక్కుడున్॥ 187

ఉ॥ ఉండినయట్టులుండి పగయెత్తుమదిన్ మనపైకి నిప్పుడే
దండు గదల్చినాఁ డదనుదప్పనివాఁ డపురంగజేబు; వాఁ
డండకువచ్చి ప్రాంతముల నాఁగిన నాఁగెడుఁగాక, తొల్త ను
ద్ధృడము నీ బిజాపురపుదండు నడంచుద మొక్కయెత్తునన్॥ 188

సీ॥ అబిసీనియా జింజిరాధిపు నెదిరి గె

ల్వఁగ రఘునాథబల్లాలువతు,

‘వాడి’ నియంత శావంతుఁ బంతమడంచి

తఱుమ బాజీఫసల్కరునివతు,

మోగలుదండు నాఁపుచుఁ గొంకణమునెల్లఁ

గావ నబ్బాజిసోదేవువతు,

రాజధానియును దత్పాఠి దురములెల్లఁ

జాలింపఁ బింగళివంతువతు,

తే॥ తగిచబలఁగమ్ముఁ గొని మీరు తరలుఁ డిపుడ,
యరుల కెడమీక పోరి జయంబు గొనుఁడు,
స్వయముగా నేను దొడరి బిజాపురీను
సేనల విజృంభణంబు భుజించినైతు॥

189

మ॥ అని శాసింపుచు నందఱు బనిచి, యుద్ధాయత్త సైన్యంబుఁ దె
మ్మని నేతాజిచమూపతిఁ బనిచి, పన్నాశాగడంబును వా
ని నిరీక్షించె శివప్రభుఁ; డతనియున్నిఁ బోల్చి బీజాపురీం
ద్రునిసేనాని హఠాత్తుగా సుడిగొనె దుర్గంబు నలవైపులఁ ॥

190

ఉ॥ కావలివెట్టి, నాలుగుమొగంబులఁ దల్పులు ముట్టి, యందు రాఁ
బోవఁగ దారిగట్టి, తగు భోజనవస్తులు బైటినుండిరాఁ
గా వెలిఁబెట్టి, దుర్గమున గల్గుజనంబులఁ జిక్కువెట్టి, సే
నా విభుఁ డింక నెట్టులయినఁ నడికోటఁ బగుల్పనుండినఁ ॥

191

సీ॥ ఇంతలో సైన్యసమేతుడై నేతాజి

యరుదెంచి యరుల వెన్నంటి తాఁకె,

బహిరంగముగఁ బోఁకె, గుహలు గుట్టలు చాటు

గొని పులివోలె గగ్గోలుపఱచె,

సంకులంబుగ దొమ్మిచఱచె, దూరమునుండి

పలుశరంబులు పిరంగులును గురిసె,

వెఱచినట్లుండి యేమఱచి పైఁబడె, రేల

నిద్దరమబ్బున నిగిడిదూఁకె,

తే॥ యవనసేనల కందు ధాన్యములు గడ్డి

నీరము లభింకకుండఁ గంగారుగొలిపె,

నెంతపోరినఁ జెదరిపో కీనువెంచి

యవనసేనాని ముట్టడి నడచివట్టె॥

192

ఉ॥ కోటకులోపలకా దిటవుగొల్పి శివప్రభుఁ డన్యు లెత్తు పో
రాట మడుపఁగా బురుజులంటిన సోరణగండ్లనుండియున్
మాటికిఁ గ్రాఁగునూనియలు ముడుపిరంగులగుండ్లు బాణముల్
పోటున గుప్పి, శత్రుబలమున్ దఱిమెన్ దరిఁ జేరకుండఁగన్॥ 193

తే॥ ఎంతపోరినఁ జెదరక యేపుసూపె
యవససేనాని; శివభూపుఁ డద నెఱిగి
యాజి భరమాటఁ దలఁచి, యణ్ణాజివత్తు -
శూరమాళి బాజీప్రభుఁ జూచి పలికె॥ 194

సీ॥ † “పిఱువోక పోరుసల్పితి మింతదనుక, నే
తాజియు వెలుపలఁ దఱుముచుండె;
నైన లాభములేదు, యవససేనాని ము
ట్టడి గట్టిపఱచి కోట గొన నుండె;
మనబలంబులు దూరముననుంట నీయల్ప
సేనతో రిపుల భంజించు టరిది;
యిదిగాక దుర్గమియ్యది మొన్న లోబఁడి
దిటవొనర్పమియు సందియముఁ గూర్చు;

తే॥ మఱియు దుర్గరహస్యముల్ మనల మించి
వారె యెఱుఁగుదురౌట నపాయ; మింత
నిలుపు నరయక నే నిదు నిలుచుటయును
దప్పిదమ యయ్యెననుచు లోఁ దడవికొందు॥ 195

॥ కడచినదానికై వగచి కార్యము లే, దొకచిక్కు నేర్పునన్
గడపుట నీతి; దుర్గమిది నైకొనుఁగా కతఁ డిట్లు, రేపు మా
ర్పడ నిది గెల్వలేమి? పోరపాటు వెలార్పఁగ నేడు రాంగణ
గడమును జేర నెంత; మొనకట్టుచు వీరి జయింత మవ్వలన్॥ 196

† To sally out and give battle was impossible, for the

ఉ॥ చీమయు జాతకుండఁ బరిశీలనసేయుచునున్న వీరిఁ గ.
 న్బ్రామి తొలంగరా దవుట, వారికి లోబడి దుర్గమిచ్చున
 ధైర్యులైన సాధి వెలయుపుచు నమ్మిక వుట్టఁబల్కి, వా
 రేమఱియుండువేన నెలయించి తొలంగుట నేటి కొప్పగున్॥ 197

చ॥ మన మిటు తప్పికొన్న ననుమానముఁ జెందఁగవచ్చు - లంచమున్
 గొని వెడలించెనేమొ యనుకొంచుఁ - జమూపత్తివై నవాబు; దీ
 ని నె జనులాడుకొన్న గమనించు నిజాబని; యిట్లు భేదముల్
 పెసఁచిన శత్రుపక్ష మది వీఁగిచనున్, మనతెంపు పెంపగున్॥198

సీ॥ † అని పల్కి, యుదయంబునందున సాధికీబోలు
 తెఱఁగెల్ల బోధించి, వెరవునూపి
 పనిచె నన్ణాజదత్తు; నతండు వోయి జొ
 హారుతో సాధి మాటాడ, నతండు.

“సమ్మతించితి సాధి, స్వయముగా శివరాజు
 రావలె, మాయమర్మములు కూడ”
 వని చెప్పె; శివుండు నమ్మినయట్ల నటియించి,
 తన జాగరూకతల్ ఘనముసేసి,

తే॥ తగినపైచ్యముతోఁ గోటదిగువ కేగి,
 యవనసేనానితో సాధి యనువదించి,
 “యొదవెఁ జీకటి యిపుడు, రే పుదయమంద
 కోట యర్పింతు” నని తనకొలుపుసేరె॥

199

enemy far outnumbered the garrison. He had therefore, to contrive his escape by daring and stratagem. With this view he opened communications with the Sidi.....First he consented to surrender the fortBy this time it was very dark and adjourned the conference for the night to be resumed the following morning. Page 185. N. S. Takakhav.

Rawlinson says, it was only an "apparent truce."

చ॥ § కొఱఁతలు దీఱెనంచు, దమకున్ శివభూపతి లోఁగెనంచు, నే
పలు నితఁ డింక భోరంగలఁడా యని, సంధి ఘట్టిల్లఁగా బిజా
పురపతిసేన వేడుకలు పొంపిరివో నిశఁ గొంతవుచ్చి, యా
తురతలు దీఱ మైమఱచి, తూఁగెఁ దమస్వినికొఁగింతలన్॥ 200

సీ॥ § నిశ్శబ్ద మా యర్ధనిశ లేచి శివరాజు
నలువైపుఁ గోటపైఁ గలియఁదిరిగి,
గాఢ నిద్రాముద్రఁ గదలికల్లక పం
డిన సేనలున్నవైపునకుఁ జేరి,
కొంతసైన్యముతోఁ గోటఁ గాపాడఁగా
నణ్ణజదత్తున కాజ్ఞ వెట్టి,
బాజీప్రభు డైదుమదలసేనతోఁ
దన్న వెన్నాడ నుత్తరువుసేసి,

తే॥ త్రాళ్ళు దిగవైచి, సైన్యముల్ దానుగూడ
వాని మోటన చప్పుడుగానియట్లు
కోట దిగివచ్చి, రాంగణాకోటవైపు
బలము నడిపించె సాహసోల్బులుఁడు శివుఁడు॥ 201

చ॥ ఇది యెటులో యెఱింగె శివుఁడేగినయంతటిలో మెలంకువన్
గదిసి నవాబుసేన; తమకన్నులఁ బ్రామి శివాజి యేగుటన్
బదరుచు, నెట్టులే నతని, బట్టకపోయిన మాట దక్కదం,
చద నిది యంచుఁ గొందఱు రయింబున నేగిరి శత్రుపాణులై॥ 202

§ The sentinels relaxed their watch and for the first time after a long period of tension gave themselves to mirth and frolic With the flower of his bravest Mavalis, Shivaji slipped down the fort walls and marched through the enemy's sentinel outposts. Page 185. N. S. Takakhav,

§ About midnight Shivaji and a body of chosen troopsdescended by a different path known as "Shivaji's Window."

తే॥ జవన తురగము లెక్కి గజబులెక్కి-

పరువులిడువారు - కాల్పడఁ బఱచువారు

ముందు వెచుకగా గుంపులై సందశించి

చనిరి, సులతానునైనెకుల్ సైన్యపతులు॥

203

చ॥ కడు వడిగా శివప్రభుఁడు గాఢతమంబునఁ గొండత్రోవ నె
క్కుడు దిగు డీచుచుండఁ దొలికొండపయిన్ రవి దోచె; రాంగణా
గడ మిఁక మూఁడుకోను లనుగట్టినకున్ శివుఁ డేగి చూడఁ, గ
న్నడె వెచువైపు దగ్గఱగఁ బర్వులువాఱుచు వచ్చు సైన్యముల్॥ 204

తే॥ అంత శివరాజు సమయఙ్గాఢౌచు, నిక

నాలసించిన నొక యపాయంబ యనుచుఁ,

జెంతనున్న బాజీప్రభుఁ జేరఁబిలిచి

యవనసైన్యముఁ జూపి యిట్లనుచుఁ బలికె॥

205

ఉ॥ “అల్లవిగో! బిజాపురపు మావనసేనలు గుంపుగుంపులై
పెల్లుగ వచ్చుచున్న - వొకపెట్టినఁ బైపడ; నిపు సైన్యముల్
గుల్లవడంగఁ గొండలును గుట్టలు నెక్కఁగ నేల? వైరులే
తల్లడమంద నియ్యెడన తాఁకుద మొక్కట మోహరింపుచున్॥ 206

మ॥ నునుపై నిల్వనఁ బొల్చు పార్శ్వములురెండున్ గోటలట్లుండ, మ
ధ్య నెడం బొచుకగల్గు లోయ యిది; యీదావ్వరంబు బంధించి ని
ల్చినచో యావనసేన లేవయిపునన్ జేరంగ రాఁజాల; వీ
మొనకున్ డాసినఁ గోస్తివైతము తలల్ పూబుతులై రాలఁగన్॥

మ॥ అన బాజీప్రభుఁ డుత్సహించి యనె, “దేవా! నిక్క, మీ లోయదా
పునఁ దీండ్రింపుచు నిల్చి శాత్రవబలంబున్ జేల్పఁగావచ్చు; నీ
పనికే న న్నియమింపుఁ; డింతచనపున్ బ్రాపించినన్ వీడు తీ
ర్పని దేమున్నది? * రాంగణాగడముఁ జేరన్ బొండు నిశ్చింతులై॥

N. S. Takakhav and J. N. Sarkar say that Shivaji reached 'Vishalgad.'

- చ॥ ఒక శివరాజమూలి యిట నుండకపోయిన నేము లేమె? త
త్ప్రకట మనోబలంబుచు బరాక్రమ మన్నిట వజ్రవర్మమై
సకలముఁ గావడే? యతఁడు సాక్షినయోధులు చిచ్చుమేసి క
చ్చెకు మునుదూఁతుచున్ రిపులఁ జీల్పక ప్రేల్పక తిచ్చవోదురే?॥
- మ॥ భవ దాక్షా పటుముష్టిబాధ నివత ద్భ్రహ్మాస్త్రమో వజ్రమో
యపు బాజీ చనుదెంచునే యురక? నృత్య స్మృత్య జిహ్వ కరా
ళ వలత్క విచారితారి తను కీలాలాభిషే కోదయ
ద్రవిబిబుబయి, రాంగణాగడముఁ జేరక వచ్చు మీమెంబడి॥ 210

తే॥ పావనం బిది 'పాండురపాణి' లోయ,

శూలపాణిచై యిచటఁ గాచుకొనియుండి

వైరిశిరముల సోపానపక్తిఁ గూర్తు;

నడువుఁ డింక మహాప్రభూ! యడుగులెత్తి”॥

211

- చ॥ అనుటయు, విస్మయ స్ఫుర దపాంగకుండై మది యారవిప్పు మె
ప్పున శివరాజు వానిశిరమున్ గరముద్రక నంటి “యోధుఁడా!
వినిచితి వొక్క యచ్ఛతనివేదిక; తెంపునమించు తేఁకువన్
దనరిన స్వామిభక్తి సదుదాహరణంబు గడించె నీయెడన్॥

212

- ఉ॥ హైహయరాజ మళజన క్షముగా వచియించినాడ; పు
త్సహముతోడి నీనుడి యుదారమ మైన, నొకండవైన ని
న్నాహవమందు శాత్రవుల కగ్రముసేసి తొలంగుటెట్లు, దు
ర్యోహమునుండి తప్పికొనకుండుటయెట్లు యెంతు - నైననున్॥

- ఉ॥ అందిత వీరవిక్రమ విహార మహాక్రతుదీక్ష నిన్ను నే
మించితి; సర్వసాధన సమీకృత సుస్థిర సుప్రయోగతో
దంచిత సిద్ధివై యవభృథంబున ర; మృపు జేను † గోటఁ బ్రా
పించినవార్తనీకు వినిపింతుఁ బిరంగియెలుంగు లైదిటన్॥

214

† “నేను (శివాజీ) కోటమీదికిఁజేరక గాన గుర్తుకొంటున్న వీరశిల్పము, అయిదుసార్లు

తే॥ † రాంగణాగడ మేను జేరంగ నెత్తిన

సైన్యముల నీకుఁ బంపుదు సాయపడంగ,
ననువు గలుగుచో రిపుల వేటూడి రమ్ము -
కానిచోఁ గొండలెక్కి నన్ గలిసికొమ్ము”॥

215

తే॥ అనుచు నియమించి, యున్న సైన్యముల నిచ్చి
పరిమిత సహాయుడై శివప్రభుఁడు చనియె;
విచ్చుకత్తుల మిసమిసల్ వెల్లివిరియ
యవనరాజ తురంగసైన్యములు డాసె॥

216

—+ పదునైదువేల విజాపూరుసేనతో బాజీప్రభుఁడు పోరుట. —+

ఉ॥ వేలకు వేలుగా యవనవీరులు పైకొని బాకు బల్లెముల్
వాలును డాలుఁ గేలఁగొని వార్షములన్ బఱపించి, విక్రమా
భీలతరాట్టహాసముల బిట్టుగఁ బైపడి - రత్ర భ విభ్రమ
తొలఁ ఘనాఘనంబు లనఁగా, నుటుముల్ మెఱుపుల్ సెలంగఁగన్॥

ఉ॥ శ్రీ అప్రతిరోధమై యడరు యావనసైన్యము బిట్టదల్చి బా
జీప్రభుఁ డాత్మసేనలకుఁ జే విసరంగ, నుదాయుధాశుగ
క్షిప్రతర ప్రహరములఁ జిమ్ముచుఁ గ్రమ్ముచు వార లేచి, ఘో
ర ప్రథనాభి నుంధర ధరాధరమట్లు గలంచి రీసునన్॥

218

ఉ॥ అందఱ కన్నిరూపులయి, యంతటఁ దా నగుచున్ బ్రభుండు మ
ధ్యందిన భానుఁడూచు నిశితాసి తళత్తళ లీన వైరులన్
గొందఱికాశుల న్నఱికి, కొందఱికుత్తుక లుత్తరించి, చే
యందనిచోట నీఁటె యలుఁ గవ్వలికిఁ దెగఁగ్రుమ్మె నిమ్ములన్॥

219

చేయనగును. ఆశబ్దములు వినినతోడనే నీవు సైనికులతో గుట్టలచాటునఁ గోటమీఁదికి
రావలసివచ్చి.” తుట. 113. “క్రీశివాజిచరితము.” క. వి. అక్షుణరావు.

శ్రీ The action at the Rangana Ghat has been compared
.....to the battle of Thermopylae. .. Rawlinson.

- శా॥ బాహీ శాతకృపాణ పాతిత శిరః పాదోయ వక్షస్సుతః
వాజల్ యోధులు చాపకట్టుగ ధరాభాగంబునక వ్రాల, న
య్యోజిక రిక్తనమల్ కబంధగిరు లేపై నిండె; నవ్వానిలో
బీజాపూర్విభు సైన్యముల్ సుశివడెక బెంపేది కంపించుచుక॥ 220
- చ॥ లరి కరవాల శూల వివిధాహతులన్ నెటిగంట్లు నిండి, నైఁ
బురపురఁబొంగురక్తములఁ బూచినకింశుకమై ప్రభుండు తెం
పొరయుచు హంకరించి రిపుయూధము నావులమందచాడ్పునక
దఱుముచు వెంటనంటఁగ, యథాయుధలై చనె శత్రుసైన్యముల్॥
- చ॥ మొన మొగవిచ్చి శత్రుబలముల్ వెనుదీయ, మరాటవీరు లే
చిన కసి వారివెంటఁబడి చిందఱవదఱలాడి; రింతలోఁ
గనుకని నా బిజాపురపుఁ గాల్బలముల్ చనుదెంచె; నయ్యెడక
బెనఁకువ ఘోరమయ్యెఁ బ్రతివీర పరస్పర ఖడ్గఘట్టనక॥ 221
- చ॥ గుంపులుగుంపులై కదియఁగూడిన యావనసేన లొక్కదాఁ
టింపున దూఱుచుక బ్రతిఘటించి కటారుల నొంచుచో, ననా
కంపిత ధైర్యసార మెదుగక శివసైనికు లేచి, మేను లా
సింపక ముందుకాలు వెనుసేయక పోరి రఖండచండిమక॥ 222
- శా॥ లడరిన దొమ్మిపోరున సహస్రములౌ యవనేంద్రుసేనలు
కొడరఁ బరాక్రమించి వివిధాయుధముల్ పరఁగించి నొంచు సం
వడిఁబడి, బీరువొక రణతాండవ మాడుచు నల్పమాటఁ జే
డ్పడి, శివరాజసేన సగపాలుగఁజేకొనె వీరతల్పముక॥ 2
- మ॥ పలుచంబాఱుచు టిచ్చవోవు టలముక బాటించి, కందోయిచా
టలలో నిప్పులువాఱ మేను గరుపాఱక దూటి బాజీప్రభుం
డలుకక వాలును డాలుఁ బూని పటు విరావేశ దుర్దాంతంబై
కలనక గోల్తలవెట్టి బిట్టడరె పాఠ్యో ద్వీకభయంకరము॥ 223

సీ॥ కొఱవిద్రిప్పిచయట్లు మెఱుంగు లేచినయట్లు
 కరవాలు మిసమిసల్ గ్రమ్ముకొనఁగ,
 మునుమెత్తి రిపుమధ్యమును జీల్చి చొరఁబాటి
 నలువైపు సేనల నఱకులాడి -
 పెనుగాలి తాటిపండ్లను రాల్చుచందానఁ,
 గొడవండ్లఁ బైరులు గోసినట్లు,
 చెఱుకుగడల్ నిల్చు నఱికివైచెడురీతిఁ
 జిగురాకు దూసిపోసిన విధానఁ -

తే॥ దలలు మొండెముల్ పాణి పాదములు కండ
 లింతలింతలు తునియలై, యిందునందుఁ
 బ్రోవులై, రాసులై, రణభూమి మిత్తి
 వంటయిల్లనఁ బీనుఁగుపెంట చేసె॥

226

ఉ॥ ఆతనివెంటఁ బార్శ్వచరులై చెలరేగి తదీయసైనికుల్
 శ్వాత కృపాణ పాళిఁ బెలుచన్ బరఁగించి తెగించి శాత్రవ
 వ్రాతముఁ గూల్చి; రిట్లు బవరంబునఁ జిందఱరేఁగు వారి పెన్
 కోతల కోహటించి యడుగుల్ మగిడించె నరానిసైన్యముల్॥

227

తే॥ మూఁడువందల సేనతో మోహరించి.
 దశ సహస్ర పతాకినీ దర్ప మడచి,
 కనుమవాకిటఁ జొరసక కాలుగట్టె
 సింహవిక్రముడైన బాజీప్రభుండు॥

228

ఉ॥ అక్కను దీర్పఁగా నడరి యబ్జులుఖానుకుమారుఁ డంతలో
 నుక్కున సానఁదేఱు భటు లొక్కసహస్రము వెంటనంటిరా
 నక్కడఁ జేరె; వానికి సహాయతఁ జూపిరి సైన్యనాథు; లా
 దిక్కున గట్టిమొగ్గరము దీర్చి పయిబడి రంద టొక్కటన్॥

229

ఉ॥ అప్రతిసు ప్రతాపమున నందఱకున్ దలమీటి పోరి, బా.
జీప్రగఁ జాకటన్ దనివెఁజెందని సింగమనోలె రేగుచున్
స్వప్రతిపక్ష సైన్యము లసారములై చనుదేర, ముందు తి
వ్ర ప్రసన్నులు నెంచి పరివారముఁ గాంచి వచించె నీగతిన్॥ 230

ఉ॥ “వీరవరేణ్యులార! యవీర విదారణ. దారుణార్భటిన్
బారముముట్టఁగా నదనువచ్చె; నిదే యెదు రేగుదెంచుచు
న్నా రరు; లిందు వీరశయనంబుననుండియు వాలు దూయుచు
న్నారు స్వకీయు; లింతటి రణం బెదురయ్యును జాగుసేతురే?॥ 231

ఉ॥ లెడు, పరాక్రమించి విదళింపుఁడు వైరుల; మృత్యు తాండవో
ద్దండతఁ జిందులాడి, మిముఁ దాఁకినవాఁ డెవఁడైన వానిపెన్
గండలు రాల్పుఁ; డింతబలఁగం బిది గొఱ్ఱెలమందగాదో? మీ
యండన లెడుమాల్లు చిటవానక పర్విడి యిప్పు డాఁగునే?॥ 232

చ॥ గడుసరియై శివప్రభుఁడు కట్టలుకన్ గుఱివెట్టి, రాంగణ
గడముననుండి శాత్రువులఁ గాల్చు పిరంగులగుండ్లు ప్రేలెనో -
పిడుగులు రాలెనో యనఁగ బెబ్బలిదాటున దూఁకి, మూఁతలన్
బడలువడంగ ముట్టి తెగఁబట్టుఁడు; నే నిదె ముందు దూఁకెదన్॥

చ॥ అని కరవాలమెత్తి విలయాంబుధరార్భటి హంకరించి చెం
గున రిపుసేనవై దుమికె; గోల్పులులట్లు తదీయసైనికుల్
మునుమున వాని ముందుఁబడి మూఁతఁ గకావికసల్పి; రిట్లు తాఁ
కిన యిరువారు రేగి కలఁగెన్ బ్రతికూల తరంగ భంగిమన్॥ 234

మ॥ యవనాధీశ్వరు వీరయోధు లభితో వ్యామర్ద దుర్దాంతులై
కవియన్ గొమ్మి, కుతార తోమర గదా ఖడ్గాదులన్ గుమ్ముచున్
శివరాశ్మవల నొక్కనిన్ బదుగురై చెఱాడి; రయ్యాహవం
బవశీర్ణాంగ నమద్వసా దుధిర పూయంబయ్యె నొక్కమ్మడిన్॥ 235

చ॥ తటిమినఁ దాటిపోక, నిశితప్రదరుబుల నెత్తి యంగముల్
తటిగిన బీరువోక, తమదాపునఁ దోడిభటాళి నేలపై
నొఱగినఁ దూలిపోక, యుసుకొంఠఁచుఁ బోరు నిజానుయాయులన్
బురికొనఁజేసి హాసి శివభూప చమూపతి దాఁకె వైరులన్॥ 236

మ॥ కుటిలారాతి చమూ విపాటనవిధా కూలంకషాటోపుఁడై
పటు బాహుయుగమును ఖిగ్గయుగమున్ బ్రాపించి, బాజీప్రభుం
డటు లంఘించి, తటిల్లతాశతము వోయన్ వాలు సారించుచున్
విటతాటంబుగఁ గూల్చివైచె సమరోచ్చిన్ శత్రు గాత్రంబులన్॥ 237

సీ॥ ద్వంద్వ యుద్ధపౌంధ్రీ దారసిల్లినవారి
నెదిరించి కుత్తుకల్ చిదిమివైచి,
యనువుమైఁ బొంచి పైకొని చుట్టుకొనువారి
విదిలించి కాల్సేతు లొదుఁగనఱికి,
గుంపుగా నడరి దూఁకుచుఁ బోరువారిఁ బె
ల్చునఁ జాపకట్టుగాఁ జదియమోఁది,
వెఱచినట్లుండి వెన్నోరయు మూఁకలమెట
నుఱికి తూలించి యుట్టుఁతలూఁచి,

తే॥ రాహుదంష్ట్రా కరాళ శాత్రవకృపాణ
పంజరముఁ బాయఁదట్టి యవ్వలకు నెగసి,
మొగులుఁబాయు దినేశ్వరుపగిది నధిక
దీవో కిరణుఁడై తటిమె బాజీప్రభుండు॥ 238

చ॥ పలుచని కూనయెండ తనవైఁ బడు తేవటిప్రాస్త్రునుండి నీ
ప్పులు గురియించు వేడికరముల్ మెయి గంటులు నూఁడుదాఁకఁ గా
ల్నిలుపక పోరి, బిట్టలము నీరసతన్ నిజరాజభక్తిమై
కొలిపి, యవార్థ్యధైర్యమునఁ గోల్తానుచున్ బ్రభుఁడాఁకె వైరులన్॥

ఉ॥ అంతకుఁత కేచి దిటమై తనుఁదాఁకు నరాతిసేనఁ గా
 లాంతకుఁడై యవల్పి, మెయిచంతట జల్లెడవోని గాయపు
 గొంతలఁ బొంగి నెత్తురులు గాఱఁ, గొలందికిమీఱి యూరుపుల్
 వతులువాఱఁ, జేవచెడి వ్రాలుచు - సోలుచు - విక్రమింపుచున్॥

చ॥ పయిఁబడు నాజ్యధారలకుఁ బాల్పడుచున్ బాగరాఁజి, యంతలో
 నెయిది ఛటచ్చటధ్వనుల నేచి ధగధగమండు పావకుం
 డయి ప్రభుఁ డపు తన్నోదువ నాఁగుచు లోఁగుచునున్న విద్విష
 చ్చయము నదల్పి ధిక్కరణసల్పుచు రోసమువోసి యిట్లనెన్॥ 241

తే॥ “రండు, రండోయి! యవన శూరవరులార!

చెదరి చూచెదరేమి? బాజీప్రభుండు

చిక్కినాఁడుగదోయి మీ చేతులందుఁ?

దెంపుఁ జూపించి యిపుడ బంధింపరాదె?॥

242

తే॥ బాను, మీ పెద్దసేనాని యండలేఁడు -

తలకు బరువైనపని మీకు వలదులెండు!

కోరమీసంబు మునివ్రేళ్ళఁ గొసరిదువ్వు

నీ యెడమచేతినైనఁ దీయింపరాదె?॥

243

తే॥ చెవులపోతుల వేటగాఁ గవిసినారో?

వచ్చినది పెద్దపులి, మిమ్ము వ్రచ్చివైచు;

శివవిభుని సైన్యపతులలోఁ జిన్నవానిఁ

తెనకఁజాలరో? యిది యెంత సిగ్గుచేటు?॥

244

తే॥ రండు, రండోయి! యవన శూరవరులార!

కనుమఁద్రొక్కుఁడు మీకాలు గట్టివైతు”

ననుచుఁ దెగనాడి, రాద్ర తనానుభూతి

నెనసి చూతుచుఁ, తనదాని నెన్నుచుఁ బలికె॥

245

తే॥ “వెడలిరండు మహారాష్ట్ర పీఠలార!
తఱిగిపోయుండు రిపులమస్తముల గములు!
మనకు రణరంగములు పెండ్లిమంటపములు -
వీరలక్ష్మితో జయలక్ష్మి వియ్యమాడు!!

246

తే॥ పడిన మనవారి యీ కళేబరము - లొకటి
యొకటి నిచ్చెనమెట్లుగా నూడి, ప్రభువు
నడుచుచున్నాడు రాంగణాగడము నెక్కడ,
జివర సోపానమైన మీ రవుట తగదో?

తే॥ ఖడ్గధారల మునిగి రక్తనమ లీడి
నవ్వుమోముల నరుగుచున్నారు వీరు;
లదిగో! మందారకుసుమ మాల్యములతావి
మలయుచున్నది సూర్యమండలముఁ దెఱచి॥

248

తే॥ వెడలిరండు మహారాష్ట్ర పీఠలార!
చేతఁ గరవాలుఁబట్టి బాజీప్రభుండు
ముందుగా దూఱుచున్నాడు - మునుమువెట్టి
నలుకుచున్నాడు రిపు కంఠనాళ తతులు॥

249

తే॥ ఇదిగో! యొక్కటి - రెండు - మూఁ డెగిరిపోయె
నరులకంఠము, లింక నైదాటు గడవ
శివమహారాజు కోటలోఁజేరు వార్త
వచ్చుఁ; దడవులే, దరిసేన వ్రచ్చుఁ డిపుడ!॥

250

తే॥ స్వామిభక్తిలో నిలువెల్ల జలకమాడి
ధైర్యసారము నమలి, యుద్ధమునఁ విరుగు
వీరుఁ డలయునే? బహుళాజ్యధార నెసగు
ననలుఁడై జ్వాల లంతంత కార్చుఁగాక!॥

251

- ఉ॥ దారులుగట్టి యీ కనుమదాపునఁ బోరుడు; నేటి కీ ముఖ
ద్వారము గర్వహూర్వహ విపక్ష వహాధినిపాలికిఁ యమ
ద్వారము - వీరయోధజన వల్లభ కీర్తిరమా సమాగమ
ద్వారము; స్వామిభక్తి పణబంధమునఁ జొరఁబారుఁ డిందునఁ॥
- చ॥ అని యెలుఁగెత్తి యార్చి, రభసాహవ దోహాలుఁజే ప్రిభుండు జా
తిన యడు గూడికొంచు, జెమరింపులచేఁజెయిజాటు వాలు బ
ల్మిని జళిపించుకొంచు, సుతిమించిన సామ్రాట్ సోలి తెంపుపెం
పున మెయికొంచు, శత్రుబలముఁ దటిమెఁ దరిఁజేరకుండఁగఁ॥ 253
- ఉ॥ ఆటని రక్తధార యరుణారణమై మెయి జాలువాటఁ, గో
పారుణమైన మోము నెఱయన్ గచబంధము వీడఁబాటఁ, ర
క్తాయుధ ఖడ్గజిహ్వ చెరలాడఁగ నార్పుచు, హుంకరింపుచుఁ
జాటల జెబ్బులిన్ దెగడి శ్వాత్రవులన్ నుటుమాడె నేపునన్॥ 254
- తే॥ గభిర శోణిత దుర్నిరీక్ష ప్రకారుఁ
డగుచు బాజీప్రభుండు పెన్ దగ వగర్చి
సోలి తఱుముచున్నను, వానిజోలిఁ బోవఁ
దెగువఁజూపర యొక్కరైన దిటవుమాలి॥ 255
- *** బాజీప్రభు మరణము - శివాజీ సానుభూతి ***
- ఉ॥ ఆటఁగనున్న విక్రమరసాంచితమా నొకపెద్దవెల్లు డు
ర్వార శిఖాసహస్రములఁ బైకొని మండుచునుండ, నింతలో
వారక రాంగణగడమువైపుననుండి పిరంగిమోత లే
పారె - శ్రవోద్వయంబు నులియన్ బడు సవ్వడిఁ బంచవారముల్॥
- ఉ॥ ఆ నినదంబు కర్ణయోగశాస్త్రుడై చనుదేర, స్వామి సం
ధాన కృతార్థతన్ దనిసి ధవ్యత ముట్టి, దురంత వేదనా
మానసఁ గంఠవాళములఁ ద్రోటిలు ప్రాణము తాపలేక, ని
ధ్యానపరాత్ముడై ప్రభుండు చుట్టరీతిఁ జూచి యిట్లునన్॥ 257

తే॥ “మనప్రభుడు - భారతీయ ధర్మ ప్రభుడు -
శ్రీ శివప్రభు డదె కోటఁ జేరినాడు!
ధన్య మీపోరు, మీరెల్ల ధన్యతరులు,
తనువుఁ దొఱఁగిన వీరెల్ల ధన్యతములు!

258

ఉ॥ చాలు, నరాతిమస్తములచాలునఁ బువ్వులబుతులాడు నీ
యాలము; కోటఁజేరె నిరపాయగతిఁ మననాథుఁ, డింతయే
చాలు; రయంబునఁ దొడరి శత్రులకుఁ దరిగాని త్రోవలఁ
జీలిచి రాగణాగడముఁ జేరి, భజింపుడు శ్రీ శివప్రభు॥ 259

చ॥ ఓ ప్రతిన యొనర్చినట్టులె శివప్రభు నెమ్మదిఁ గోటఁ జేర్చి నా
బ్రతుకు కృతార్థమయ్యె; నని బాటిన యొక్కొకరక్తబిందువుఁ
క్షీతిఁ జరితార్థమయ్యె; గడచేసిన మేను భరింపజాల; మీ
జత నెడఁబాయఁగా నెలవొసంగుడు, తెల్పుడు స్వామి కీనుడుల్!!

సీ॥ ‘తమయాజ్ఞ పుష్పదామమువోలెఁ దలఁదాల్చి
యరుల భంజించి వేటాడె’ ననుడు,
‘కడదాఁక రిపుల నొక్కొడైనఁ గనుమలో
నడుగేయ నెడమీయఁ డయ్యె’ ననుడు,
‘వ్రణితాంగకంబుల వచ్చి, మీ కీవార్త
యర్పింపఁగా నోచఁడయ్యె’ ననుడు,
‘తమ సేవ సేయు భాగ్యములేమిదప్ప, నే
కొదలేక తుదిఁ గన్నుగూర్కె’ ననుడు,

తే॥ ‘స్వామిసేవా కృతార్థ మీ చంద్రహాస
మపయశః కశ్మలము గానిదయ్యె’ ననుడు,
‘పూలదండలోఁ దిరుగు పిపీలికయును
శివునిపద మంటె ననుచు హర్షించె, ననుడు!”॥

261

§ Baji Prabhu expired with a sigh of satisfaction
at having accomplished his task. Rawlinson.

చ॥ అనియెడు పల్కు లొం డొకఁడు సంతకుసంత కణంగుచున్నయె
ల్లన డిగజాట, నీరసతఁగూఱు కరంబున వాలు జాటఁ, దే
లిన కనుదోయి తెప్పకబళింతల మూతలువాట, నిట్ట ని
ల్చిన నిలువైన మేర వివశీకృతుడై యొటఁగెఁ బ్రభుం డిలఁ॥ 262

తే॥ అప్రతీప ప్రతాప మార్తాండమూర్తి
యస్తమించు సకాల సంధ్యాగమమున
నుభయసేనల వేడి నిట్టూర్పుగముల
వాడుమోముల నులివెచ్చఁ బడియెఁ బ్రకృతి॥ 263

చ॥ అలమెడు మబ్బులో మెఱుంగులానఁగ నేర్పు శివాజ్ఞసైనికుల్
మెలఁకువ ముట్టుచుఁ, గడియమించినఁ గీడగునంచు, వైరు లొ
త్తిలిగొని పూజ్యమా ప్రభునిదేహము ముట్టి కలంపఁగూడ దఁ
తలఁపునఁ దచ్చవంబుఁ గొని తత్పరులై చని రదులెక్కుచుఁ॥ 264

ఉ॥ చారులచే శివప్రభుఁడు సంగతియెల్ల నెఱుంగుచుఁ, బహి
ర్ద్వారము చేతనున్న సరదారు సచేతనమూర్తిఁ జూచి, త
ద్వీర విహారముల్ విని తదీయనివేదిక చిత్తగించి, ని
దారు సహానుభూతి యెనయఁ దనడెందము విప్పె నీగతిఁ॥ 265

తే॥ “ఎంతలో నెంతలయిపోయె! నిపుడగాదె
సెలవుఁగొంటివి - మరల దర్శింపలేని
సెలవు! బాజీప్రభూ! కనుల్ సెదర మెఱసి,
మెఱుంగులో తెప్పమెఱుంగులో సురిఁగిపోతె॥ 266

తే॥ ప్రాణములు మ్రింగు మృత్యువక్త్రమున కెదిరి
సన్నుఁ దొలఁగింప బలియిచ్చినాడ వ్రసురు;
లట్టినినుఁ జేతులారఁ బోఁగొట్టికొంటి!
నందు వెదకుదు - వెల్లువ తేలి చువఁగ!

తే॥ అరులఁ దఱుము నీ పీఠవిశారములను
సాహసము స్వామిభక్తినిశ్చలత నెంచి,
నీ నివేదిక స్మరియించి నిల్వ కరుఁగు
మనసులో స్వప్నదృశ్య సంభ్రమము మిగిలె॥ 268

తే॥ లేనిచో నీవు - శివరాజులేని నేఁడు
నీవు లేనట్లే శివరాజు నిలుపు విశ్వ
వీరుఁడా! చీమగానైన వెలసినట్లు
తనిసితో! యెంత నిష్కామ ధన్యతపము॥ 269

తే॥ ధన్యమూర్తి! బాజీప్రభూ! ధన్యకీర్తి!
విలిచికొంటి వసర జీవితముఁ బోసి
నన్నుమాత్రమ గాదు - హైందవజగంబు,
నర్కమండల మధ్య సింహాసనంబు॥ 270

తే॥ హైందవోదయ నాటకాభ్యంతరమున
రంగ మొకఁ డెక్కితివి, తెరవ్రాలె నపుడె!
భరతవాక్యము నీనోటఁ బలుకనైన
నెంతబాగుండు! నాభాగ్య మేది మాకు॥ 271

తే॥ స్వామిభక్తితో శౌర్యాన్ని సంస్కరించి,
రణ మహాయజ్ఞవేది స్వార్థమును వ్రేల్చి,
యవభృథమున నమృతోపహర మంది,
వెలుఁగుచున్నాడ వో ధర్మవీర మూర్తి॥ 272

తే॥ అదిగో! తావకాత్మజ్యోతి యంబరమున
వెలుఁగుచున్న; దీ దీప్తిమండలమునుండి
యెన్నికిరణముల్ హైందవం బెనయఁగలవా!
యంతయును నీ వొనర్చు నేకాంతతపము॥ 273

తే॥ పచ్చినెత్తురు కాల్యలఁ బాటఁగట్టి
 సంగరక్షోణి శార్యబీజములఁ జల్లి
 స్వామిభక్తి పండించి విశ్వమునఁ బంచు
 త్యాగధన! శాశ్వతామృతస్థాయి వగుము!"॥

274

చ॥ అచుచు సహానుభూతి హృదయంబునఁ గన్నుల నూరనాడి, త
 త్తనువున కగ్నిసంస్కృతి విధానముఁ దీర్పఁగఁబంపె; నింతలో
 వెనుకొని శత్రునైనములు వే చనుదెంచెడువారై వచ్చినన్
 ఘనతర యుద్ధసన్నహన కర్కశుఁడై శివుఁ డేగఁ గోటకున్॥

275

ఉ॥ లీలని యీసునన్ బయలుదేరిన యావనసేన లాహవో
 దారత రాంగణాగడముఁ దన్నుచు నలైన ముట్టడించె; యు
 ధ్ధారభటి పటియసము లయ్యిరువైపున సేన లుక్కునన్
 పోరెఁ బరస్పరంబు జయమున్ గొనుతెంపున అంపులాడుచున్॥

276

తే॥ † గ్రీష్మ మార్తాండ కనకన త్కిరణపూర
 మీఁది, నెత్తురుఁ గండల నేటి పోరు
 వారిఁ గనలేనిదయ్యెనో ప్రకృతి యనఁగ
 వానకారు కార్కబ్బు లభ్రమునఁ గప్పె॥

277

చ॥ పెళపెళ దార్భటిన్ గగనవీధిఁ బగిల్చి, తళతళ త్తటి
 ద్వలనము లార్చి, నీలితేజ వైచి, వడిన్ జెరలాడు గాలిత్రో
 పుల విడఁబాటి, కార్మోగులు ముమ్మరమై వడగండ్లవానలన్
 దళకొని, కుండపోతలపు ధారలతో జడివట్టె నెల్లడన్॥

278

ఉ॥ ఊటలువాఱ నెత్తములనుండియుఁ బేటులనుండియున్ రయో
 ధాటితమైన వర్షకణికల్ గుములై, చఱులందు లోయలన్
 మాటుచుఁ గాల్య లేటులము, తోరముతా నలలెత్తి, రాంగణా
 కోటను జాట్టి పాఱె, నలుఁగుల్ దెగి పగ్విడు చెర్వులోయనన్॥

279

† శరవణ వర్షాకాలమైనందునఁ భువనమున కొంతకొంత చీకటి పడెనని

చ॥ విడువనివాడలై పఱచు నెల్లువలన్ బడుచున్ గుడారముల్
గొడుగులునోలెఁ దేలిచనఁ, గూడుచున్కుయు నిల్వనిడయున్
జెడి పినువెత్తి యావరులసేనలు ముట్టడినాఁపి, రాంగణ
గడముచు వీడిపోయె వడిగాఁ దమనాయకుఁ డున్నచోటికిన్॥ 230

చ॥ ఒరిగడంతయున్ విని బిజాపురనాయకుఁ - డిట్లు చేతికిన్
దొరకి కివప్రభుండు తఱితోఁ గనుబ్రాముచుఁబోకకున్ మన
బెరియఁగఁ, జేయుసన్నహసమెల్ల నిర్భకమాటగాక చే
కురె నవమాన ముచు - మదిఁగోపము తాపము పెద్దసేయుచున్॥

ఉ॥ † “లంచముఁగొంచుఁ గోటబయలన్ బడఁగా శివరాజుఁ బంపె నీ
మంచకుఁ” డంచు సైన్యపతిపై ననుమానముఁ బెంచి, వారువా
రెంచక పల్కు - పల్కుల నిదే నిజమంచుఁ దలంచి, వాని క
ర్పించిన సైన్యనాథపదవిన్ దొలగించి, స్వయమ్ముగాఁ జనెన్॥ 282

తే॥ † సైన్యనాయకుఁడౌచు బిజాపుకింద్రుఁ
డురక సడిమోపి యవమానపఱచె నంచు
నాలమును జేయమాని, కర్నూలుఁ జేరఁ
దిరిగి చనియె సేనాని సిద్ధిజోహారు॥ 283

శా॥ క్షేత్రాభీల చలచ్ఛమూ సహితుడై బీజాపురనాయకు
‘డాలీయాదిలుపా’ శివప్రభుని సైన్యవ్యూహమున్ దోలి, ‘ప
న్దాళా’ దుర్గముఁ బట్టి, పావనగడం బొచ్చించి, సహ్యాతిక
న్దూ లోతూల విశాల దుర్గతఱిఁ గొంచున్ మించె దుర్వారుడై॥ 284

దుర్గమునకుఁ బోయిరి శివాజి యొద్దనుండి లంచము పుచ్చుకొని తన సైన్యాధిపతి
యైన సిద్ధి జోహారుడే పోనిచ్చెనని యాతనికి సంశయము కలిగెను.....ఇట్లు నవాబు
తన సవమానించినందున సిద్ధి జోహారుడు కోపగింతి తన జాగీరు అయిన కర్నూలుకు
వెడలిపోయెను.

పుట. 115-116 క. వి. లక్ష్మణరావు.

సీ! ఇది యిటులుండ, నయ్యెడ శివరాజు యా
 వనులు దుర్గమువీడి చనినవెనుక,
 బాజీపభ్రకుమారు బాలాజిఁ దనతండ్రి)
 యుద్యోగమందు నియుక్తుఁ జేసి,
 తక్కినసుతులకుఁ దగువృత్తిఁ గల్పించి
 యా కుటుంబమునెల్ల నాదరించి,
 యవనులతోడఁ బన్తాళాగడంబునఁ
 బెనఁగు నేతాజీనిఁ బిలువనంపి,
 తే॥ సైన్యములఁ గూర్చికొనుచు 'రాజాపురమ్ము'
 పైస దండెత్తి దాని లోఁబఱచుకొనుచు,
 నచటి యాంగ్లేయవర్తకు లహితపక్ష.
 మునకుఁ జెందినవారుగా వినుచుఁ గినిసె॥

285

ఉ॥ శ్రీ "యావన సైన్యనాయకున కప్పటిపోరున మందు గుండ్లు నా
 నావిధ సాహ్యముఁ జలిపినా" రని వారలఁబట్టి శైల కా
 రావసథంబునం దునిచి, యత్యధికంబు లమూల్యముల్ తమ
 చ్చావచ సర్వసంపదలు చయ్యనఁ గైకొనె నిల్వదోపుగఁ॥

286

ఉ॥ లాతటఁబోక తత్పురము నందునఁ దన్నెదిరించుచున్న శ్రీ).
 మంతులఁ బట్టి, వారి పెనుమందసముల్ దెఱపించి, తద్దృహ
 భ్యంతరభూమిఁ ద్రవ్వ, వివిధార్థములున్ బహుళోరువస్తు ల
 త్యంతము నుష్ట) దంతి శకటాదులపై నడిపించె గోటకుఁ॥

287

శ్రీ The company incurred heavy losses during this invasion. Four British merchants, including the agent Henry Revington were taken prisoners on the allegation of having helped Sidi Johar with ammunition.

శ్లో॥ కీరత ముట్టి సహృతట దేశములెల్ల జయించి మించి, శృం
గారపురీసుఁ దోతఁ జెచుకాచల; ^మ సమయంబుచందె వి
స్తారబలుబుతోడ సులతాను స్వయమ్ముగ వచ్చి ప్రాంతముల్
వారక ముట్టి దుర్గములఁ బట్టుచునున్న యుదంతమున్ విన్దె॥ 288

మ॥ అటు మోగల్ బలఁగఁబు లుత్తరముచు దవ్యాహతస్ఫూర్తి వ
చ్చుటయున్ విచు శివుండు రెండుబలముల్ చూతాడఁగానెంచి, యు
ద్భట సైన్యంబులతోడ నావయిపు నేతాజీనిఁ బుత్తెంచి, తా
నిటు సుల్తాను జయింపఁగా స్వయముగా నేగెన్ బలోపేతుఁడై॥ 289

తే॥ ఘోర సంగ్రామమున విజాపూరువిభుఁడు
శ్రీశివప్రభుఁడును దారసిల్లనుండ,
నింతలో వార్త లొకకొన్ని యేగుదెంచె.
గన్నడమునుండి సులతానుగారి కిట్లు॥

290

సీ॥ “ఇచటి దుర్గాధీశు లెల్లసామంతులు
నెదిరించి, రల్లరుల్ హెచ్చె నిచట,
స్వయముగాఁ దా మిందుఁ జనుదేరవలయు, లే
దైన నరాజకం బా” నటంచు;
నిదివిని సులతానుఁ డిందుండలే కందుఁ
బోలేక యోజనా ముగ్ధుఁడయ్యె;
నింతలో శావంతుఁ “డే జయింతు శివాజి,
నింత సాయంబిచ్చి యేగుఁ” డనియె;

తే॥ నదియ తగునని కొంత సైన్యమును - సైన్య
పతులలోన బాజీఘోరపటుని - ధీరుఁ
డైన బహిలోలుఖాను సాయముగ నిచ్చి,
తరలె సులతాను కర్ణాట దండయాత్ర॥

291

చ॥ ఘనుడు బిహపురీశ్వరుడు కన్నడసీమకుఁ బోయినంత, నా
 తినిసరదాల్లు - ఘోరపటతాంతిక్రుడుఁ బహిలోలుఖానుఁ - డు
 కు-సఁ జనుదెంచి; రం దొకఁడు ఘోరపటుండు బలంబుఁగూర్చుగా
 నని పయనించె నుత్సుకితుండై నిజపత్తనమా ముధోళుకుఁ॥ 292

—+ బాజీ ఘోరపటుని శివాజీ వధించుట. —+

శా॥ శ్రీ హాజీ యింత యెఱిగి పుత్రున కిటుల్ జా బుపె “నిన్నొంపఁగా
 ‘బాజీ ఘోరపడే’ ముధోళుపురముఁ బ్రాపించి యున్నాఁడు; దు
 ర్బీజం డాతఁ డొనర్చు తత్పరిభవాభీలవ్యధల్ నేటికిఁ
 లోఁ జిచ్చె సెగలార్చుచున్న, వివి యెల్లుఁ సైఃపరాదయ్యెడుఁ॥
 తే॥ అశ్వసేవా నిబధుఁడనైన నాకుఁ

దీర్పరాని - దీహృదయాగ్ని యార్పరాని :

దాత్రజుఁడవైనవె చల్లార్పు” మనుచు;

నుత్తరము నుది శివవిభుం డుక్కుమిగిలి॥

293

చ॥ జనక పరాధవజ్వలన జర్పరితాంతరుడైన జామద
 గ్నునివలె మండి, వైరియగు ఘోరపటుండు ముధోళుపత్తనం
 బున బలఁగంబుఁగూర్చుకొనుపోడిమినుంట యెఱిగి, సైన్యముఁ
 గొని శివరాజు వోయె - మిడికోఱులఁ బైపడు సింగమోయనఁ॥ 295

మా అమితాటోపముతో ముధోళుపురము డాయఁబోయి, బాజీ నివా
 సము నల్వైపుల వీరయోధ నిబిడచ్చన్నంబుగా ముట్టి, దు
 ర్దముఁడై నిల్చె శివాజి; ఘోరపటుఁడుఁ ద్వైచాయనాంతః కృతో
 ద్యమ దుర్యోధనుఁ డయ్యె; సంత శివుఁ డుద్య ద్భిమగర్జారభిటఁ॥296

శ్రీ “You will not fail to be courteous always to Baji Ghorpade for you know the great obligations under which he has laid me.” “Baji Ghorpade has gone ahead to Mudhol with his men.” He (Shivaji) grasped the real meaning of the sentence.

Part 12 of 12 Kincaid

తే॥ మాసిపోయుమఁ గుజరాకు తొడిమ మొగ్గ
పూవు పిందె పుడుచు రాసిఁబోసిచట్టు,
లప్పుగించితి నాసేయు నభము శుభము;
తెఱంగువడఁ దండ్రి! నీవ యేర్పఱచుకొనుము”॥

344

చ॥ అనుటయు, నాదరోదవని తాతరుడై షహజీ వచించె, “నీ
మనమునఁ జింతనాయుము కుమార! భవానియనుగోహంబుచక
మన కనుకూలమైనది సమ స్తము; చేసినకార్యమందుఁ జే
యనిపనియును నీనుసమయన్విత పెద్దలమెప్పుడైకొనెన్” 345

ఉ॥ * నీ విటు మేల్మిఁగందువని నేమును సాధులచేత వింటి : శ్రీ
దేవి భవాని స్వప్నమునఁ దెల్పె భవద్భవితవ్య చేఖ : తా
నై వెలుఁ గొందుదాఁ నిదియంతయు నే మది మ్రొగికొంటి ; వ
త్సా! విడిపోయె నాకొఱఁత లవ్వయవర్ధచు నిన్నుఁ గాంచుటన్ ॥ 346

మ॥ మతమున్ దేశము గో మహీసురుల నోమన్ వాలు గేలంది భా
రతకల్యాణము నుద్ధరింపుచు, మహారాష్ట్రప్రభుత్వంబు శా.
శ్వతమై వెల్గఁ బునాదివేసితివి: వత్సా! నీ మహిమాత్సాహ సు
భ్రతమై భోన్సలరాజ కీర్తిరమ పర్వెన్ బార్వణజ్యోత్స్నలన్ ॥ 347

తే॥ ఆలముకొను పండువెన్నెల యందు నణఁగు
మచ్చవలె నాదుచెఱసాల మాసిపోయెఁ,
కలువలు చకోరకములై జగంబు తనిసెఁ,
దనయ! నాడెద ముదధియై తరఁగలింఁచె”॥

348

చ॥ అను షహజీనుడు ల్విని మహాముదమంది, శివప్రభుండు త
మ్మునిఁ బినతల్లినిన్ బ్రాణయపూర్వకభంగి బహూకరించి, యొ
య్యనఁ దనతండ్రియాజ్ఞఁ గొని యప్పుడ పైనముదీర్చి, తూర్వని
స్వనములు పెచ్చుమోయఁ బరివారములన్ నడిపించె గోటకున్ ॥

తే॥ పాదచారియై జనకునిపాదుకలను
శిరముపైఁ బెట్టి పల్లకి చేతఁబట్టి,
శ్రీశివాజీప్రభుండు తండ్రివెనువెంట
నంగరక్షకుఁడై తోవ ననుగమించె॥

350

తే॥ బహుళ మంగళతూర్యరావములు మొలయ
సాంద్ర సమ్మోద వైభవోపేంద్రుఁ డగుచు,
ఘనుఁడు పాజీవిభుఁడు రాజగడమునందు
రాజభవనముఁ జేరి విశ్రాంతుఁడయ్యె॥

351

మ॥ ప్రణయస్వాదు రహస్త పుఫల పరీపాకంబు సాక్షాత్కరిం
చినయట్లు చనుదెంచియున్న దయితుఁ సేవించి పూజించి మిం
చినత్పత్తిం గనె జీజియూసతి; శివాజీరాజు దేవోపచా
ర నిరూఢిఁ దలిదండ్రులఁ గొలిచెఁ బుత్రత్వంబు ధన్యంబుగఁ॥ 352॥

శా॥ తా నార్జించిన రాజ్యముల్ ధనము లుద్య ద్దుర్గవర్గంబులుఁ
దానాజీముఖ పీఠయోధగణముల్ దండోపతండంబులౌ
సేనావారము లాయుధోపకరణశ్రీ సర్వముఁ జూపి య
త్యానందం బొడఁగూర్చెఁ దండ్రికి శివుం డాయా ప్రదేశంబులఁ॥

సీ॥ ఇది రాజగడము - దుర్బిదవప్ర నూత్నని
ర్మాణ రమ్యము, నేటిరాజధాని;
యిది తోరణదుర్గ - మిందు, జాతీయోద్య
మారంభమున నసంఖ్య ధన మిచ్చె;
నిది ప్రతాపగడంబు - మదమత్తుఁ డబ్బలు
ఖాను గోరాజు రంగస్థలంబు;
ఖానునితలుఁ బూడ్చి కట్టినటులుఁ జిడి;
తులదేవత భవాని గోమల యవః

మ॥ అని తీరింపుమఁ దండ్రియుత్తరము సవ్యస్థిత కోపాన్ని కిం
భవమై కేవలగ వాలుదూసి పగతుక దట్టించె, నా యిర్వురుక
ఘనకోపానుణరేఖ మోమున వెలుంగక దార హుంకార ని
స్వనముల్ మీఱ నియుద్ధకౌశలము దోషక బోరి రత్నగ్రులై॥ 308

ఉ॥ సామున సానదేటి, జవసత్త్వములక దిలువారి, ఖగ్గసం
గ్రామములందుఁ బేర్వడిన గండరగండఁడు శ్రీ శివప్రభు
డామున శత్రులేయు వివిధాయుధముల్ కరలాఘవక్రమో
ద్దామత వమ్ముసేసి జెడిదంబుగఁ బైకొనె నొవ్వనేయుచు॥ 309

ఉ॥ పొంచి పరాక్రమించి, యొడుపు బెడుపు బొడుపు జెలంగఁ దూ
లించి, యొకంటఁజూపి యవలీల మఱొక్కటఁ గుమ్మివైచి, యా
కుంచిత సత్త్వంజై సొలయు ఘోరపటుక - బులి జింకబోలె - నా
డించి, తదీయ బాహుపు వడిక నటకె శివుండక్కసింపుచు॥ 310

ఉ॥ విశ్రుత విక్రమక్రిముఁడు వీరవరు డతఁ డొంటిచేతి భూ
రిశేవుండయ్యు డయ్య కెదిరింపుచు, దాపలికేలివాలుతో
నశ్రమధాటిఁ బైపడె; దురాగ్రహుంజై శివరాజు శాతఖ
డ్డాశ్రిం దదీయమస్తకము సంబరవీధికిఁ జిమ్మె నార్పుచు॥ 311

ఉ॥ చుట్టునుమ్మట్టి రాబలియు చుట్టములున్ జెలు లంగరక్షకుల్
బిట్టుగ; హుంకరించి శివవీరచమూపతు లేచి వారి ని
ట్టట్ట తొలంగనీక నులియక గలియకబడఁ జావమోది; రా
పట్టున నిల్చె శాత్రవ కబంధశతంబులు పర్వజాలమి॥ 312

చ॥ అని బయలయ్యె, నయ్య విజయం; బట్టుపై నొగి వానిజాగిరుల్
ధనములవెల్లఁ గైకొనుచు, దల్లిడియభీష్టముఁ బూర్తిచేసి, చే
సినపని తండ్రికొ యనబోసీయంగ నవ్వుడ యాశ్చర్యభృత్యులక
బనుపుచు, శ్రీశివప్రభుఁడు వచ్చి వికాలగండంబుఁ జేరంగ॥ 313

---+ వాడే జిజిరా విజయము - సముద్రాధిపత్యము. ---+

పీ! బలవంతుడౌ ఘోరపటుఁ డిట్లు తెగిపోవు.

టను విని సులతాను వనటఁగూరి,

ఘనుఁడు 'కావస్థానుఁ' డనువానిఁ బంపె; వాఁ

డును జహిలోల్లానుఁడును గడంగి,

పెనుమర్గములు గొన్ని గొన్నిరి సహ్యాపాంత

ధరణిలో నందందుఁ చారసిలుచు;

సంతఁ గర్ణాటమం దాలము భరమాచు

సులతాను వారలఁ బిలిచికొనియె;

తే! నిటు నవాబు శివాజిపై కెత్తి నట్టి

మొగ్గరంబుల నొక్కండు ముగిసిపోయె;

మఱియొకంట బాజీఫసల్కరుఁ డనంగ

శివునిదళవాయి శావంతుఁ జేరీపాదవె॥

314

ఉ! పంతుము లుల్లసిల్లి బలవంతులు వారు - ఫసల్కరుండు శా
వంతుఁడుఁ - బోరి; రండు నిరువైపు జయంబు లుయేలలూగుచు
వంతులువాతె; నొక్కపరి పైకొని దూఁకి ఫసల్కరుండు శా
వంతునిఁ దోల, నడ్డుపడె వానిసహూదరుఁ డుగ్రమూర్తియై॥ 315

చ! బిరుసుగఁ దాఁకి వారు కసిఁబెంచి పెనంగుచు, ద్వంద్వయుద్ధని
ష్ఠులయి, కుమ్ముచుఁ దెరలుచుఁ దెరలించుచు, నిర్వురుఁ బర
స్పర కరవాలఘాత వినిపాతితులై ధరఁ గూలి; రీవిధం

బెఱిగి శివప్రభుం డచటికిఁ గయకాతుల నొంచె నేపునన్॥ 316

తే! ఒంటి నిలిచియు శావంతుఁ డోపినంత

పెనంగె - శృంగారపురనాథు వెంటఁగొనుచు;

శివవిభునిసేవ యవ్వారిఁ జదిమి తలుచు

కరణధాన్విరి బోర్పునైవారణ వ్రాడె॥

317

ఉ॥ ఇంతకుమున్నె శ్రీకివమహిపతి వారికి వార్తబుంపె “శా
వంతుని జేరఁదీయునెడ వైరము మీకునుమాకుఁ గల్గు” ను;
చంతటఁ బోర్చునువొర లాస్యపులక దమసీమఁ బాపి; నీ
వంతున వారు పెక్కుచరపాలుర సాయముగోరి రాస్తులై॥ 318

ఉ॥ వేసిన రాముబాణమున పిఁగి జగత్త్రయిఁ బర్వలెత్తు కా
కాసురుచట్లు వారు జగమంతయుఁ గుమ్మరి, దాపులేక సం
తాసము నొంది కుంది శివరాజుపదద్వయి ముట్టి భక్తివి
న్యాసముఁ జూపి; రాతఁడు దయామయుఁడై శరణం బొసంగుచు
నీ॥ ఎవరిరాజ్యము వారికిచ్చి, యవ్వారిరా

బడిలో సగంబు కప్పమిడునట్లు,
మూఁడువేల తురంగములసేనతో యుద్ధ
ములఁ దోడుపడి తన్నుఁ గొలుచునట్లు
సలిపి, తదాజ్యమందలి ‘రాయరీ’ ‘మాల
వణ’ దుర్గముల భద్రపఱచి, యందు
స్వబలంబులను నిల్పి, ‘ప్రబలకాయులు’ నాఁగ
నచటియోధుల స్వసైన్యమునఁ జేర్చె;

తే॥ నిటుల రెండవముట్టడి యే పడఁచి,
జింజిరాధిపు యవను భంజింపఁ జనిన
బలియు రఘునాథుఁ నరయఁగా బలమునడిపె
జరమ సింధూర్ని శిశిర భూస్థలుల శివుఁడు॥ 320

చ॥ అట రఘునాథుఁ జేచి యవనాధిపుసేనలఁ దాఁకె; సంద్రపుం
దటమున కెక్కకుండఁ బలుదారులఁ దూలఁగఁదోతె; వారి హృ
త్పటమగు ‘దండరాజపురో’ దుర్గముఁ గైకొనె; నిట్లు నొంచుట
దిటవఱి వాడు నిల్పి రుదధిఁగలఁ జింజిరదుర్గముఁదనఁగ॥ 321

సీ॥ † ఇంతలో శివపతి యేతెంచి, దాఁగిన

యరుల నేమఱఁగూడ దని తలంచి,

పెనుపిరంగుల గుఱివెట్టి యొడ్డుననుండి

(1) జిజిరాపై నుక్కుఁజిచ్చుఁ గురిసె;

నద్దాని కులికి, సాయములేమిఁ దలచి, ప

త్రేఖానుఁ డపుడ సంధిని ఘటించె;

దనకులోఁబడి సముద్రముఁ దాఁటిరాకుండు

నటుసల్పి, శ్రీశివుం డతని విడిచె;

తే॥ నభివైఁగూడ నధికార మాక్రమింపఁ

బంచశత యుద్ధనౌకలఁ బదిలపఱచి,

‘స్వర్ణదుర్గ’ ‘విజయదుర్గ’ సంజ్ఞ లొప్పు

నోడరేవుల రెంటి నయ్యుదధిఁ గట్టె॥

322

శా॥ † పారావారతటంబునందలి ‘కొలాబా’ ముఖ్యమా రేవుగా

శూరుల్ సైనికు లైదువే లెపుడు నచ్చో నుండఁగాఁజేసి, నా

కారంభంబును దీర్ప నాయకుని (2) ‘దర్యాసాగరున్’ జేసి, (3) ‘బం

దారీమైనకు’ తోడుగా నడిపె నోడల్ వార్ధి నల్వైపులన్॥

323

చ॥ * జలనిధిపై స్వతంత్రముగ సాగుచు, నన్యుల నాఁగుచున్, నిర

ర్గభుఁడగు శ్రీశివున్ బ్రబలరాజునుగాఁ దలమోసి, పోర్చుగీ

నులు నభిసీనియాహ్వాయులు సుంకమువెట్టుచు మందు గుండ్లు కా

వలయుపిరంగు లిచ్చునటు పల్కుచు సంధి ఘటించి రత్తఱిన్॥

324

† Shivaji first organized his fleet and made himself master of all the Konkan sea-forts. *M. G. Ranade.*

* The Portuguese agreed to furnish every year to Shivaji a certain amount of guns and ammunition and other war material. *Page 215, N. S. Takakhav.*

(1) Maritime Fortress (2) Sea Cannon (3) Water Leader.

చ॥ ఇటు నులతానుమువ్వయిపుటెత్తుల లోఁగొని, యుత్తరంబునన్
బటుతరఘాటితో మొగలుపాదుషహాబలంగంబు తెత్తివ
చ్చుట విని, తవ్వెజ్జంభణముఁ జూజుగొనన్ శివరాజు సాహసో
ద్భటు భటరాజితోఁ జనియె వైశమ రాజగఙ్గంబుఁ జేరగన్॥ 325

— బిజాపూరునవాబు సంధికై పాజేనిఁ బుచ్చుట. —

సీ॥ ఇంతలో బిజాపూరిసుడు కర్ణాట

కమునుండి తనపట్టణముచుజేరి -

బలియుండై శివరాజు పలుమర్లభూము లా

త్మీయసీమల నాక్రమించుటయును,

ఘోరపడేఁ ద్రుంచి, వీరు శృంగారపు

రాధీశు శావంతు నణఁచుటయును,

నంబుధీశ్వరులైన యబిసీనియా పోర్చు

గీసు నాయకులను గెల్పుటయును,

తే॥ అందఱు విధేయులౌచుఁ దన్ననుసరింప

బహుళ గిరి వన భూ జల ప్రభుత మెఱసి

యసమవిక్రాంతిఁ గొనుటయు - నరసి, యలసి

యున్న స్వబలంబుఁ దలఁచి యిట్లుమ్మలించె॥ 326

ఉ॥ “కానిమహాప్రయత్న మిది; గంతులువేయుచు దేశమెల్ల స్వా
ధీనముఁ జేసికొంచుఁ, గడుఁదెంపరియై శివరాజు మించె; దు
ర్మానము వీడలే కతని మార్కొన లాభము దోఁప; దింతకున్
న్యూనముగానియట్లు మనయున్నతి నిల్పుట నేటి కొప్పగున్॥ 327

ఉ॥ అల్లరిసేయువాఁడో యధికాధికుఁడో యననేల, ప్రక్కలో
బల్లెము వీడు; పీనిఁ దెగఁబట్టిన లాభము గల్గ దోర్మి సం
ధిల్లక; సంధికైనఁ దెగఁదీయునుగా కన్క్కులుఁడోన! యీ
యొల్లని పోత్తుమాట ఫరియొత్తఁగ నేటి కెవండు చాలెడిన్! 328

చ॥ నయమున మాటనేర్పరితనంబున దుర్బట కార్యసిద్ధి ని
శ్చయమున గెంటరాని భుజసారమునకా దొరవకాటెగాక, ప్ర
త్యయమున వానికి గురుపదంబగునాతడ నేటిసంధి కా
శ్రయమగు; † నట్టివాడు బలశాలి షహజి యొకండె కన్పడుకా”॥

తే॥ † అనుచుఁ దలపోసి సులతానుఁ డా షహజి

నపుడ పిలిపించి యలరించి యనియె నిట్లు,

“షహజీరాజ! తొంటి విశ్వాసబలము

దిరముకొలుపుచు, మామేలు నరయు మిపుడు॥ 330

తే॥ శివపతికి మాకుఁ బోరయ్యె; జేరదీసి

తగవుగఱప కన్యలరీతిఁ దలఁగు టురవె?.

యాతఁడు సుతుండు - మేము మీ కాశ్రయులము,

రెండుకన్నుల మేలు సారింపవలదె? 331

ఉ॥ సంధిఘటింపు మిర్దురకు సమ్మతిగా; నిటుసల్పు మంచు ని
ర్బంధములేదు, నీ పుభయపక్షహితుండవు; రాజ్యలోభ పా
ణిధముడైన మీరు డతనికా దనియింపుము మేలుచేత; హృ
ద్బంధులువోలె మేము విడఁబాయనిచెల్లి మనంగఁ జూడుమీ!”॥

చ॥ అన షహజీవిభుం డనియె, “నంతయు మీరు వదించినట్లు వం
చనవిడి యిందు నే సలుపఁజాలిన దోడక నిర్వహింతు; నై
న నతఁడు తొల్లి నావనువునకా జనలేదనుమాట మీయెఱుం
గనియది గాదు; గాని తమకై వెనుదీయక పోయివచ్చెదకా”॥ 333

† “A convenient mediator was at hand in Shahji.”
“The good offices of Shahji were again utilized by them
(Bijapur Government.) P. 174 Kincaid & P. 190 Ranade.

§ “నాకుమాటఁడు శివశిష్యులయి విడఁదనినసంగతి మీకుఁ దెలిసినదే. అయినను
నానికి లోభచేత చూడవలెననిచెప్పి కనాటినుండి (మిక్కి) పెడఁబెట్టెను.

సీ॥ అచటయు సులతానుఁ, “డగుఁగాక పోయిర”

మ్మని సాధిలోఁ దనయంతఁ దెలిసి,
ప్రత్యేకిముగ నిర్వురకుఁ కానుకలువెట్టి
సత్కారములనిచ్చి సాగఁచుపెఁ;
దనయునిఁజూడఁగాఁ దగునవకాశ మి

న్లోడఁగూడ పాహజీ యుత్పహించి,
యతివ తుకాబాయి, సుతుఁడు వెంకోజియుఁ
దనవెంటఁ బయనింప ననుమతించి,

తే॥ తాను జనుదెంచుచున్న వృత్తాంతమెల్లఁ
దెలియ శివరాజునకు వేగరులను బ్రపి,
యొక్క శుభముహూర్తమున మహాత్మవమున
ననుచరులఁ గూడి పాజీ ప్రయాణమయ్యె॥ 334

మ॥ బలముల్ వెంబడిరా షహజి ‘తులజా’ బ్రాహ్మిని, యాక్షేత్రము
దిలువేల్చెన భవాని మ్రొక్కి, యటుపై నేతెంచుచు బావన
స్థలమా ‘సింగనపూరు’ నందు హరు విశ్వత్రాత సేవించి, య
ర్జిలి ‘శ్రీపండురి’ నాయకుఁ గొలిచి చేరె ‘జేజురీ’ గ్రామము॥

— పాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము. —

ఉ॥ అంతకుమున్న శ్రీశివమహాప్రభుఁడు జనకుండువచ్చు వృ
త్తాంత మెఱింగి, పట్టణము స్వర్ణవిధిఁ గయిసేయఁబంపి, సా
మంత హితానుయాయ జనమండలితో బహు తూర్వరాజితో
దంతర రాజవైభవ వితానముతో షహజీ నెదుర్కొనె॥ 335

తే॥ మూఁడుకోసులదూరంబు ముందు కరిగి,
‘జేజురీ’ దేవతాలయ సీమయందు
విడియుతండ్రినిగని, భక్తి వినతఫల
ఫలితపాణిమై తత్పదాబ్జముల వ్రాలె॥ 336

మ॥ చరణద్వంద్వము నంటియున్న తనయున్ మాజీవిభుం డెత్తి, ని
ర్భర సమ్మోద నిరూఢ గాఢ పులక ప్రత్యగ్ర వక్షస్థలం
బారయన్ గాఢిటఁజేర్చి, నేత్రయుగ నిష్ఠూతాశ్రు ముక్తావళి
పరితస్పిన్న శిరంబు మూర్ఛిని రసాద్వైతస్థితిన్ గైకొనన్॥ 338

చ॥ పరవశతా స్థభంబయిన బాహుయుగంబునఁ బాసి, భక్తిబం
ధునుఁడు శివప్రభుండు కరతోయజముల్ శిరమందుఁ జేర్చి, త
చ్చరణసమీపభూమిఁ దనజానుయుగంబున మోఁకఱించి, వా
తెఱ డిగజాటు లోనితరితీపున నిట్లనె ధన్యవాదముల్॥ 339

మ॥ “జనకా! నేటికి ధన్యతగనియె నాజన్మంబు; నే ముందుఁజే
సిన దోసంబులు దూలిపోయె; భవదాశ్రిఃసాప్తి రాఁబోవుమే
లునకున్ బాత్రమనైతిఁ; దండ్రియెదఁ గల్లోలించు నిర్వాఙ్మజపు
న్నెనరుందేనియలోని క్రొంజపులఁ గంటిన్ గొంటి నిన్నాళ్లకున్॥ 340

చ॥ తెలియని మువ్వప్రాయమునఁ దెంపొనరించితిఁ గొంత; దాన మీ
కలయిక లేకపోదని జగం బనుమానముసూపె; నీ నవా
బు లిది నిజంబుగాఁదలఁచి పూజ్యుల మిమ్ముఁ బరాభవించి; రిం
తలు దలమోసియున్ నెనరుదప్పమి దైవముగూడ నేర్చెనే॥ 341

మ॥ ఘన సంగ్రామ కిరీటి నై పటువిపక్షవ్రాతమున్ దోలి, పం
చిన విఖ్యాతినిఁ గొన్నవీరుఁడవు, నీ పెంపేద నావంటి పు
త్రువశై యల్పులచేతఁజక్కి చెఱయందున్ గ్రాఢితే! వేఱితే!
నిను దాయబ్ దెరలింప, నేమనియుఁ దండ్రీ! లేనియట్లయ్యెనే॥

మ॥ ఒకదుర్వ్యాహుఁ డెల్లునున్న పశ్చిమమర్శిం దుగ్దుడై హింహళా
బకమై ప్రాణము కోరువెట్టి విమతవాతంబుఁ జెడఁడె; వా
నికి నా కెక్కడిసాటి! యేమమముఁ దండ్రీ! నిన్ను దర్శింతు! నా
దు కృతఘ్నత్వము నైఁచి, నీయదుఁడలందఱు ప్రత్యే చో టియవే॥

శా|| “ఓయీ! ద్రోహపరాయణా! కుటిల మా యోధాను మజ్జీవ మీ
యాయుక్తేషు నేలపెంచెదవు? దాయల్ ద్వారముకదాక్కి ‘ర
మ్మి యుష్టమ్మన’ కన్న, వీరవరుఁ డిస్సీ! తల్పు బంధించునే?
నాయుండబడి యెందుఁబోదువు, కృతఘ్న! మిత్తి కన్మాయుచుకా!

ఉ|| § ‘ఘోరపడే’ కులోద్భవులకు మహిమ సెడు పుడవై, గృహ
ద్వారము మూసితే? యెటుఁగవా తొలి నీకులవృద్ధుఁ డేపునక
బోదుచు, ద్రాడుగట్టి యుడుముకవిడి కోటకుఁబ్రాకి గెల్పుచుకా
‘ఘోరపడే’ ప్రశిష్య గయికొంట? తదన్వయుఁ డిస్సీనర్పునే? 298

ఉ|| జేనేడు పొట్టకై పరులసేవ గడించెడు కూట్టికై పరా
ధీనుఁడవై, స్వజాతి మత దేశ మహత్త్వము మంటఁగల్పియుకా
మానక, మాపముక దురభిమానముతోఁ దలమీఱి వచ్చినా
వో? నెఱబంటవై నిలువు, మొక్కతృటికా నినుఁజక్కఁబెట్టెదకా! 299

ఉ|| విందుకుఁ బిల్చి యొంటితటివేచి మహామహు హాహాజీన్మపుకా
బుదిగొనకా దెగించు కులపాంసన! పుడెమువైచి తత్ఫలం
బుండఁగఁజేతు - నీ బలఁగమంతయుఁ దోడుగ లేచిరమ్ము; నాఁ
డందని విండుకై సమయమారసి వచ్చితిఁ తత్కు-మారుఁడకా! 300

ఉ|| అన్న కపాయముకజలుపు నబ్జలుఖాను కపాయిగుండియల్
గొన్నకటారు తండ్రి జెఱఁగొన్న నినుక బలిగోరి కేలఁ బై
కొన్నది; మిత్తియుకా నిరయకుండకవాటము దీసి మ్రొంగఁగా
నున్నది నోరువిచ్చి; శివుఁ డూరక నిన్నిఁక జాఱనిచ్చునే? 301

§ The Ghorepurays were originally named Bhonslay, and their ancestor acquired the present surname.....during the Bhamini dynasty from having been the first to scale a fort in the Concan by fastening a cord round the body of a ghorepur or guana.

తే॥ పండి కోతలకెదిగె నీపాపఫలము :

చావు తప్పదు నీ వెట్లుచనఁగనున్న :

బ్రతుకుతున్నైన నొక మహారాష్ట్రపీఠఁ

డనఁగ మెలఁగుము; తెరఁబాసి మొనకురమ్ము॥ 302

తే॥ గడు వొసంగితి నీ కొక్కగడియకాల,

మింతలోఁ దెంపుగొంట యెంతేని లెస్స :

కానిచో దొమ్మిదూఁకి, నీగర్భగృహము

దెఱచి వేటాడి మృత్యుమందిరముఁ జేర్తు॥ 303

చ॥ అనుటయు, వ్రేటుగొన్న పులియై భుజగేందుడైనై కృపాణిక
గొని, ఘనరోష విహ్వలుడై ఘోరపటుడు కవాటభేదనం
బున శివరాజుపై దుమికె; బొందిన తదృటులెల్లఁ బెల్లు పై
కొని; రుభయానుయోధులకు ఘూర్ణిత సంగరమయ్యె నయ్యెడ॥

మ॥ తత హుంకారముతోఁ గటారుగొనుచున్ దానాజి లంఘించి, యు
ద్ధతుడై ఘోరపడే నదుర్మోని నిశాత స్ఫీత కాక్షేయ వి
క్షతగాత్రుం బొనరించె; నాతఁడును ఖడ్గ జ్ఞేపణాటోప సం
గతిఁ దానాజికటారుకేడెముల వ్రక్కల్ సేసె నొక్కుమ్మడి॥ 305

ఉ॥ అంతట గందురేగి నెగలార్పుచుఁ దానజితుండు గాటపుం
గుంతమునెత్తి మిత్తివలె ఘోరపటున్ బొలియింప దూఁకె; దు
ర్దాతుని వానిఁ జూచి శివరా జనె “శూరుండ! నిల్వమింక; నా
వంతుకు వచ్చువానిఁ దెగవైచెద, వియ్యది వీరధర్మమే? 306

ఉ॥ పాపము! నాదుతండ్రీఁ జెఱఁబట్టుచు ఘోరతపం బొనర్చి, మ
తోఁపవిధూత ఖడ్గమునకున్ దలయొడ్డఁగ నెంచినాఁడు - రం
భా పరిరంభణార్థ మిటు బైసితొలంగెనో! వీనికోర్కి దు
ష్ప్రేమమునాక తీర్చెద, మఱిల్పని నీయదుగల్గై నిల్పుమి! 307.

తే ఇదియ 'రాచరి', పన్నాశ' యిది యటంచు
 వేటువేటుగా నన్నావి వివరములను
 విన్నవింపుచు, నందందు విడుగొలిపి,
 శివవిభుండు తండ్రితోడ వదించె నిన్లు॥

354

చ "జరిగినదంతయుఁ దమ ప్రసాదము; నేటికి సాటివారు మీ
 చరణము లంటుచుఁ గొలువసాగిరి, లోఁగిరి నైదు; లిట్లు ని
 ర్భరమగుచున్న రాజ్యవిభవబులకెల్లఁ బ్రభుండవోచు; నీ
 జరుగు నహర్గణంబులఁ బ్రశాంతముగాఁ గడపఁ దలంపులూ॥ 355

తే॥ చరణదాసుండ నాచు, మీసలుపునాజ్ఞ
 శిరమున వహించి, సకలసంస్థి మెఱు
 యుభయలోకసమృద్ధిఁ బెంపొందఁ గుండు
 ననిన, మహాజీవిభుండు తా ననియె నిన్లు॥

356

చే॥ "అవును, గుమార! నీ వనినదంతయు నిక్కమ; నేచుగూడ ని
 ట్లవగత శాంతి నిశ్చలుండనై మననెంచెద: నైచ నొక్క లా
 ఘవ మగునంచుఁ దోచు; ననుఁ గైకొన కోపవటంచు నిన్ను, ని
 దవులక నిల్వలేననుచు నన్ను జగం బొకలేత సూడదే?॥ 357

ఉ॥ ఉండినయట్ల యిర్వరము నొండాకచోటున వేటువేటుగా
 నుండి, స్వతంత్రరీతిఁ జనుచుండము; నే నటు కన్నడంబునం
 దుండుటకూడ నొక్కగతి యుక్తము లాభమటంచు నెంత; నెం
 దుండిననేమి, నీవు తనయుండవు నే జనకుండఁ గామొకో!॥ 358

ఉ॥ కావున భేదబుద్ధి గనఁగాఁబనిలే, దది యుండనిమ్ము; నా
 కీవఱ కింత యాశ్రయము నిచ్చినవాఁడు బిజాపురీందుఁ: డా
 యావననేతపై సమరమాఁగుము నే మనియుండుదాఁక; స
 ద్భావముఁ జూపు నాపలుకుపై, నుపకారి బిజాపురీందుఁపై॥ 359

చ॥ సమయము గురైటింగి గుణశాలి యతుడై వరించె నీసహ
యము, నను సంధికై పనిచె; నాతనితో నియముబుల్లె న
ర్హమనగ సంప్రతించితి; గొఱుతలు తోచినఁ దోచుఁగాక, నా
దు మతము నీ వొడంబడుము; డొడ్డతనంబునఁ జెల్మిసేయుమి॥ 360

శీ నీ! ఈపుగెల్చిన రాజ్యమెల్లఁ బర్వతదుర్గ
వితతంబుగా నీకె విడుచునట్లు,
వరుసఁ 'గల్యాణి' 'గోవా' 'కొలాపురి' మధ్య
నిను స్వతంత్రునిగ మన్నించునట్లు,
లల బిజాపురికొల్వునందు నీప్రతినిధి
నుంచి, వా రతని భరించువట్లు,
లేడులక్షల 'హాను' లేటేటఁ గప్ప మ
ర్పించి, నీసాయ మార్జించునట్లు,
తే॥ లెవరిరాజ్యము వారుగా నేలికొనుచు
బనివడిన నొండొరులకుఁ దోడ్పడెడునట్లు
సంతరించితి సంధి : యిష్టపడు మింత;
యధికుఁ డిటు లొంగివచ్చు టత్యంతహితము॥ 361

§ Being discomfited on all sides the Bijapur Government sued for peace. The chief conditions were:—

(1) that the conquests hitherto made by Shivaji should be allowed to remain in his hands and the Adil Shahi Durbar should make no further attempt at their recovery. (2) The Durbar was to recognise Shivaji as an independent sovereign cede him certain defined districts and stipulate to pay him an annual tribute of 7 lakhs of hons. (3) There was to be a defensive alliance between the two powers, and Shivaji's ambassador Shamji Naik Pande was permitted to reside at Bijapur and represent him at the Adil Shahi Durbar.

Chapter XLII. N. S. Tukakha

ఉ॥ ఈ నియమంబులెల్ల లిఖింపఁగఁజేసి నవాబుముద్రతో
మానక నీకుఁ బుత్తు, ననుమానములే; దీక్ష రాజధాని కా
స్థానము 'రామరంగదము' సల్పుము; తక్కిన రాజకార్య సం
ధానము జాగరూకత నొనర్చుము; నే నితఁ బోయివచ్చెదఁ"॥ 362

చ॥ అచుచ హితానులాపముల నాడి, కుమారకుపజ్జ నిల్పుపం
డిన లతవోలె నెమ్మొగమునిండిన తన్నునఁ బొల్పు జీజియాఁ
గని, నివిహదరోదర నఖింపచ లోచనరోచి రూర్మికల్
ముచుకొనుచూడ్చి డెందమునుముట్టి, మహాజి వచించె నీగతి॥ 363

ఉ॥ "ధన్యవు! జీజియా! యవితథంబుగ భారత వీరమాతృ మూ
ర్ధన్యవు; నీ యుదారచరితంబున భోన్సలవంశకీర్తి స
మ్మాన్యతఁ గాంచె; నీచనినమార్గము భారత భాగ్యసాధనా
ధన్యలు తల్లులెల్ల నడువఁదగి మించు పరిమళించెడు॥ 364

సీ॥ తనయవాత్సల్యంబు ధన్వప్రేమ దేశభ
క్తియుఁ దూఁచి, సమత సాధించినావు,
వానిలో నొక్కడైన వాడిపోవనియట్టు
లెడిగించి, దోహద మిచ్చినావు,
దవకీలవోలె పెద్దవులునాపద లాఁపు
వెరవుమై దేహ మర్పించినావు,
కొఱవోవకుండ రూపఱివోవకుండ న
న్నిట నిండుఫలము పండించినావు,
తే॥ మనసు మాట సేతయుఁ దొనంకనివిధానఁ
గఱినదీక్షఁ దవస్సిద్ధిఁ గాంచినావు,
నిజము : జీజియా! భరతోర్వి నీమసేవ
కప్పువడినది సకలభాగ్యములలోను॥ 365

తే॥ పీఠపత్నివై నెఱపిన విందుకంటె
పీఠమాతవై హృదయంబు విలిచికొంటి,
వతివ! యథాంగివేమి పూర్ణాంగివౌచుఁ
బెంచితివి కల్పతరువు నీపెరటియందె॥

366

తే॥ నేను గన్నడంబునఁబోలె నీవు శివుని
యండ నుడుట విధినిర్ణయముగఁ దలఁతు;
నిది యవశ్యము, సూచితాభ్యుదయ మగుట
ననుసరితము శాశ్వతాధ్యయనదీక్ష॥

367

చ॥ అనుటయు, జీజియూ విభునియాజ్ఞ కనువ్రతయౌచు నిల్చి, వి
చ్చినహృదయంబు నిండి వికసించినకన్నులఁ దేలు సంతసం
బునఁ దనసమ్మతిఁ దెలిపెఁ; బుత్రు సతీమణి నుగ్గడించి దీ
వనలిడియుఁ మహాజి పరివారముతోఁ బయనించె వీటికి॥

తే॥ తండ్రికినిఁ దమ్మునకుఁ బినతల్లిగారి
కర్తా భూమాంబరాదుల నప్పగించి,
యల్లె సులతానునకుఁగూడ నందఁజేసి
జనకుని శివప్రభుఁడు పేర్ని సాగనంపె॥

369

ఉ॥ అంత బిజాపురంబున మహాజివిభుండు నవాబుగారితో
మంతనమాడి, సంధినియమంబుల సమ్మతిగొల్పి, వానిఁ బ
త్రాంతర రాజముద్ర ధ్రువమానటు సల్పి శివాజికంపుచుఁ
సంతసమంతితోఁ జనియెఁ జయ్యనఁ గన్నడసీమఁ జేరఁగె॥

370

తే॥ తండ్రిఁ దయసేయుట - నవాబులనకుఁదానె
సంధిగోరుట మిగుల నుత్సాహపలుక,
శివమహిమతి రాజ్యవిస్తృతికిఁ జరిగిన
పెం పెనయ రాజధాని నిర్మింపఁదలఁచె॥

371

ఉ॥ † అప్పుటి రాజ్యభాగముల కన్నిటికిఁ నడివోటనుండి, పై
కుప్పరముటు శైలశిఖరోపరిషీతక రాయగడం
బొప్పటం, దండ్రుగారు మరసాప్పి వచ్చిచుట నొచ్చి శ్రీశివుం
డప్పుడ రాజధాని కనువొనలు దాని రచించె నేర్పుచక॥ 372

సీ॥ † నలువైపుఁ గోటయాడల కెక్కరానియే
పున నిల్వచెక్కించి నునుపుగొలిపి,
“వెలినుండి గోటలోపలి కెవ్వఁ డెక్కివ
చ్చిన గొప్పబహుమాన” మనుచుఁ బాటి,
యొక్కఁడుమాత్రము రాగ నొగి వానిమెచ్చి, యా
తఁడువచ్చువారి భద్రముగ సలిపి,
రాజ్యాంగభవనముల్ రాచనగళ్ళు ఆ
చ్చలు రాచబాటలు వెలయఁజేసి,
తే॥ ‘రాయగడ’ మనువేరున రాజధాని
సలిపి, రాజ్యాంగవిభవ మచ్చటను గొలిపి,
యొక్క శుభముకూర్తమున మహిమాత్సవమున
శ్రీ శివప్రభుఁ డద్దానఁ జేరికొనియె॥ 373

† “Raigad was made capital at this time, because it was
in the centre of the Konkan and close to Janjira and Surat.”

Chapter V. Rawlinson.

† “The precipices on the four sides looked as if scraped
perpendicular and were one and a half ganvs in height.
The Raja said that this fort should be made the seat of his
throne He built palaces, state-rooms a separate
mansion for the eighteen departments. the seraglio for the
queens

Page 99 Sabhasad.

సీ॥ § అటులుండ నొక్కనాఁ డాకోటలో 'హీర
 భని' పేరి గోపికాంగన యొకర్లు
 నెఱసంజపొడుపునుండియుఁ బాలు పెరుఁ గమ్ము
 కొనుచుండ రేయి జామునకు మించె,
 జెంగటితనపల్లెఁ జేరఁగావెడల న
 ప్పడె కోటతల్పులు మూయఁబడియె,
 నొక మాఱుదారి నేర్పొదవఁ గోటనుదాఁటి
 యాకాంత తనకాంతు నండఁ జేరె,
 తే॥ నదియెఱిగి శ్రీశివప్రభుఁ డట్టియెడలు
 మూయఁగట్టిచి, తగిన కాపుగడఁ జెంచి,
 యప్రమత్తుడై తనదు రాజ్యాంగ మరసి
 యేలుకొనుచుండె నన్నింట మేలుకొనుచు॥

374

పంచమాశ్వాసము - సమాప్తము.

§ When the building was over Shivaji offered a purse of gold to any one who would scale the walls without ladder and plant a flag on the summit. A certain hill-man found a pathway up and won the reward; whereupon Shivaji presented it to him and closed the path with a bastion. (Another path was discovered by a milk-woman.)

Chapter V. Rawlinson.

శ్రీ శి వ భా ర త ము

(శి వా జీ ప్ర బంధము.)

ష ష్ఠా శ్వా స ము.

ఉ॥ శ్రీ శివరాజ తండ్రివివరించినయట్లు విజాపురీంద్ర పూ
ర్ణాశయదత్త సంధినియమావళి కొప్పుచుఁ జెల్మిఁగూర్చి, యా
వేశముతో స్వరాజ్యమున మెంపరలాడుచు వికృమించు డి
ల్లీశుని సైన్యనాయకుల యే పడఁపన్ జతనంబు గైకొనె॥ 1

❖ శివాజీపై మోగలుదగడయాత్ర - శివాజీసన్నాహము. ❖

చ॥ మొదట విజాపురీంద్రుఁడు సముద్ధతి మార్కొనినట్టె పామపా
గదియఁగఁబె సైన్యములఖండములిచ్చి సయిస్తఖాను : ను
న్నదగతి నాతఁ డుత్తరమునఁ బలుభూములు గెల్పుకొం, చహ
మ్మనునగరంబుత్రోవఁ జని మార్కొనుచుఁ 'బునహా' న్నుగైకొనె॥

మ॥ పునహాజున్నరుత్రోవనుండియు బలంబుల్ యుద్ధసామగ్రి భో
జనవస్తుల్ దమ కందునన్లు నడుమఁ 'జాకణ్' గడంబందు శ
తునిరోధం బగుచుండ దానినడఁపఁ రూపించి, సైన్యంబుతోఁ
జని సేనాని సయిస్తఖాను నలువంచల్ ముట్టె నా దుర్గము॥ 3

చ॥ చాకణదుర్గనేత నరసాశ్వకులుండు ఫిరంగజీ పరా
నీకమునడ్డగింపుచు, గణింపక యేబడినాల్లునాళ్ళు పె
స్వీక రణంబుసేసి యరివీరులనొంపుచు, నిక నాఁపఁగా
రాక సహాయమంభ శివరాజునకుఁ వినిపించెవార్తల॥

సీ॥ అపుడు శివాజి పన్నాభాగడంబున
 బీజపూర్ సేనతోఁ బెనగుచుండి,
 “నీచేతనై నంత నెగ్గివు, మటు కాని
 యెడ దుర్గమును వారి కిచ్చి వేయు”
 మని వార్తనంపె; నయ్యదన సయిస్తాఖా
 నాకోట యీశాన్యమందుఁ గంద
 కముద్రవ్వి, పెనుమందుగట్టించి యుటించెఁ :
 గోటగోడయు నందుఁ గూలిపడియె;

తే॥ నట మహారాష్ట్రవీరభటాళి దూఁకి
 యరులమార్కొనఁ దుములసంగరము జరిగె,
 వేయిమోగలువీరుల విరియ నటికి
 తతమహారాష్ట్రభట శతద్వయము సమసె॥

5

ఉ॥ * ఏబదిమాటువాసరము లిట్లు పెనంగి ఫిరంగజీ, భరం
 బై బవరంబు, సాయ మిసుమంతయురాక, విరోధిసేన సం
 ఖ్యా బహుళంబుగాఁ దొడరుటారసి దుర్గము నప్పగించెఁ : బా
 హుబలశాలియా నతనిత్యాగముఁ దేకువ మెచ్చి రెల్లరు॥

6

తే॥ * మొగలుసేనాని బహుమానముల నొసంగి
 తన్నుఁజేరఁగా నతనితోఁ దడవినెప్పె ;
 మనసుతిరుగని యాత్మాభిమానశాలి
 యతఁడు శివరాజు దర్శింప నపుడ చనియె॥

7

* For nearly two months Firangji had defended his post with tireless energy had disputed every inch of the ground (and) capitulated with honour. Shaista Khan greatly admired the gallant qiladar and pressed him to enter the imperial service on high pay. But Firangji refused to prove false to his salt and was allowed to go back to Shivaji with his army. . . . Page 95. J. N. Sarkar.

ఉ॥ చాలినయంతవట్టు పెలుచన్ రణతాండవమాడి, యోరువన్
జాలనియన్లుగూడఁ బ్రభుసమ్మతి దుర్గమువీడి, శాత్రవుల్
మేలిమిఁ జూపుచున్నను జలింపక వచ్చినదుర్గనాథు “భూ
పాలగడంబు నేలు” మని పంపె శివప్రభుఁ డాదరింపుచున్॥ 8

సీ॥ అట సయిస్తాఖానుఁ డా చాకణిగడంబు
నరికట్టి తనబలం బందు నిలిపి,
యొకదుర్గమును బట్టుటకు వేయిమందిశూ
రుల బలియిచ్చినందులకుఁ దలఁకి,
“యలఁతిగా దీ మరాటులదుర్గములఁ బట్టు,
టధికసైన్యముల - సైన్యాధిపతుల
బలియురఁ బంపు” డం చలపాదుషాగారి
కంపె విన్నపః మతఁ డది యెఱింగి

తే॥ విపులసైన్యము లిచ్చి, యోధపురనాథు
బలియు జస్వంతసింగును బనుపువెట్టి,
“యీమరాటులఁ దలఁతెత్తనీక యణఁపు”
డనుచు శాసింప జస్వంతుఁ డపుడ వచ్చె॥ 9

శా॥ ఆజిప్రక్రమ దుష్ప్రధర్షమగు సైన్యాటోప మేపారువాఁ
డై జస్వంతుఁడు తన్నెదుర్చు శివసైన్యవ్యూహమున్ దోలి, నే
తాజీపాల్కరు నోడఁగొట్టుచు, సయిస్తాఖానుఁడున్నట్టి పూ
నాఁ జేరంజని వానితోఁగలిసి సన్నాహంబుఁ బెంచెన్ వడిన్॥ 10

చ॥ మోగలుసైన్య మిట్లు చలముఁగొని దేశముఁ బట్టుచుండఁ బూ
ర్వాగతమా బిజాపురమహాహవమున్ ముగియించుదాఁకఁ గా
లాఁగి, శివప్రభుం డిపు డుపాగతసంధిబలీయుడై తదు
ద్యోగ మడుప నాప్తతతితోఁ గరణీయము వల్కె నీగతిన్॥ 11

సీ॥ ఓ “ముచు తొడిచెఱఁబాపుననువున పాజిహఁ
 నునిచెల్మిఁ గోరఁగా ననుమతించి,
 యంతలో నస్వస్థుఁడయ్యె నాతం : డంత
 నారంగజేబున కల్లె వార్త
 సంపితి : ‘నాఁగాక’ యని యప్పటికి నొప్పు
 కొని, సార్వభౌముఁడౌవెనుక నతఁడు
 మే మీబిజాపురం బీమెయిఁబోరుచోఁ
 దఱివేచి మాపైకి దండుఁబంపె;
 తే॥ నతఁడె మాటనుదప్పినాఁ డనెడుదాఁకఁ
 దలఁగియుండఁగా మనప్రాంతములను బట్టెఁ
 దానుదానుగాఁ బైపడి తఱుమునప్పు
 డెంతవఱకని సైరితు మిట్లు మనము॥

12

మ॥ బలవంతుండగువానితోఁ బగ యసంభావ్యంబుగా నెంచి సం
 ధిల నే నుంటయుఁ జేతగానితనమా తీరయ్యె : నీరీతి నా
 కలఘుశ్రేయము గూర్చునెంచి విధియో యారంగజేబో నచుక
 బలవంతంబుగఁ బోర లాఁగిరనియే భావించు నిప్పట్టునక॥

13

శా॥ ఊరుంబేరును లేనినాటఁ బ్రబల ప్రోద్య న్మహారాష్ట్ర రా
 జ్యారంభంబును జేసి పెంచు జగదేకారాధ్య శ్రీదేవి హుం
 కారధ్వస్త సమస్త శాత్రవ మదోగ్రవ్యగ్రతః బేర్చి తా
 నై రక్షారతినుండ, నా కొకయసాధ్యంబంచు రానేర్చునే॥

14

ఉ॥ కావున దైవశాసనముగా నిజధర్మముగా విపన్న లో
 కావహీక్షగాఁ దలఁచి, హైందవభూమి నుదూఢ కంటకా
 భావముఁ జేయ నెంచితి; నభంగతరంగవిహార వీరపూ
 జావిధి నిందు నాకుఁగల సర్వబలంబుల ధారవోసెదక॥

15

ఉ॥ చేయఁగరాని సాహసముఁ జేయుచు మోయఁగలేని భారముఁ
మోయుట కూడదైన, నిటుపూన్చి భవానియె మమ్ము ముందుకుఁ
ద్రోయుచునుండ మాకుఁగొలఁదుల్ గొలువఁబనియేమి? యిందుకుఁ
నాయకభూమికఁ గొనుట నావిధి: రాఁగలయంత వచ్చెడిక॥ 16

ఉ॥ వచ్చెడుదానిలో గెలుపువచ్చుట దైవముకార్య : మోటుమిఁ
ద్రచ్చుటా విచ్చుటా వెలికిఁదార్చుటా మార్పుటా నాప్రయత్న: మీ
వచ్చెడువైరులఁ దఱిమి వ్రచ్చుచు, బచ్చెనబొమ్మలై వెతఁ
ఱిచ్చవడఁ గలంప కదరింపక యారక తీతిపోదురే?॥ 17

చ॥ మన కెరురెక్కి యడ్డుపడి మార్కొనువాఁ డొకసార్వభౌముఁ, జే
పున భరతోర్వియెల్ల నొకపుక్కిట మ్రింగఁదలంచువాఁడు, మా
చనయు బలంబు తెంపు పెనుసాధనము ల్వఱగించి కార్యమున్
గొను హతవాది : వానిమఱుఁగుల్ గొనఁజాలునె సాధుమార్గముల్॥

చ॥ కడచినపోరులన్ దొడరుకై వడి గా దపురంగజేబుపై
కడరుట : యైద్రజాలికునుపాయములన్ గొని వానియెత్తులన్
బడలువడంగ నెట్టి, కనుపాపలఁదీసెడు నేర్పు నోర్పుఁ దె
పుడుగక మించి, యీకరుల నోడమునన్ గుదియింపఁగావలెన్॥ 19

చ॥ విమతులతీరు లిట్లు వినిపించితి నైన జయంబుగాంచు ట
శ్రమ : మపురంగజేబు సడిసన్నల గద్దియమీఁదనుడి తు
త్రముఁగొనుఁగాని, వానిసరదారుఁడు వార్వము కత్తిగూడ రొ
క్కమునకు దక్కుఁ : దక్కిచనుఁగా కవి ప్రాణము కోరుపెట్టునే?॥ 20

ఉ॥ చేవలుదీటి వైరులను జీల్చుబలంబులు పెక్కులుండ, నే
నై వెడలింపకున్నఁ దమకై రణతాండవమాడు వీరసే
నావిభు లిందఱుండఁ, గలనన్ గెలిపింప భవానియుండ నీ
యావను లెంత! నిర్భయులమై వెడలింతము దండయాత్రలన్॥ 21

చ॥ అని శివరాజు మోగలులయాగడమున్ బల ముగ్ధుడొచి, దా
ని నడవకున్న రాఁగలుగు నేటివిపర్యయమున్ వదించి, మా
ర్గొను నడఁ జేయనైన తెఱఁగుల్ మఱుఁగుల్ వివరించి, ధీరతన్
జనెఁ బరివారముల్ గొలువఁ జయ్యన సింహగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 22

—+ సయిస్తాఖానుపై శివాజీ విజృంభణము. —+

ఉ॥ అచ్చటఁ గొంతయాఁగి, పునహపురమందు సయిస్తాఖానుతీ
రచ్చముగా నెఱుఁగుటకునై తగుచారులఁ బంపి, యొండువోఁ
బుచ్చిన వీరయోధులఁ జమూపతులన్ బిలిపించి, యందఱున్
వచ్చినమోదఁ జేయఁగలవైఖరి శ్రీశివుఁ డిట్లు వాకొనన్॥ 23

మ॥ “మనపైకిన్ బలమెత్తి వచ్చిన మహామాయావి శూరంగజే
బునకున్ నెయ్యపుమేనమామ, బలితంపుదొడ్డసేనాని, ద
క్కనుకున్ నేత సయిస్తాఖానుఁ : డతఁ డుగ్రస్ఫూర్తిఁ బోరాడ కా
పునహపట్టణ ‘దత్తపుత్రుఁ’ డయి, కాపున్ మేపుఁ గైసేనెడిన్॥ 24

తే॥ లక్షబలఁగంబు దన కంగరక్షగాఁగ

వెడలిన సయిస్తాఖా నొక్కయడుగు దాఁట

కంతిపురి దాఁగి కొనియుండె : నతనితీరు

కడువిచిత్రమై హృదయగద్గదికఁ దెలుపు॥

25

సీ॥ సర్వతోభద్ర రక్షాదీక్షఁ బురములో

నన్యులు చొరకుండ నాజ్ఞవెట్టి,

‘ప్రజల నెవ్వండైన బయటికిఁబోగూడ,

దాయుధం బంటరా’ దనుచుఁ జాటి,

తన లక్షసేన చుట్టును గాచియుండంగ

వెలి గుడారముల విశీయఁజేసి,

పడవేలబలము తోడ్పడ శివాపురిలోన

జస్వంతిసింగు కడుకునిఁజేసి,

తే॥ ఖానుఁ డీటు వానకాలంబుఁ గడపుకొనుచు.
నుండెఁ బునహపురంబున : నులికి యిట్లు
కాపుగడఁజెట్టు నవ్వానికడుపులోనఁ
దెరలుచున్నది కొండంత పిటికితనము॥

26

చ॥ ఇది యిటులుండ, వాని కెదురెక్కుచు నాలముసేతకంటె నా
బెదరినవాని నొక్కజడిపింపున డీల్పడఁజేయు టొప్పు; నీ
కుదిరిక సేయరాని దనుకోఁ బనిలేదు : నిసర్గధీరతా
స్పద హృదయంబు లందుకొనఁజాలని భౌతికసిద్ధి యున్నదే॥

27

ఉ॥ అద్దమరేయిఁ జొచ్చి, పునహపురి ఖానుని మేడతల్పులఁ
బ్రద్దలుసేసి, మైమఱపువట్టిన యాతని వెన్నుదట్టుచుఁ
నిద్దురలేపి, వీరగణనీయ పథంబున మాటుకొంద : మీ
సద్దన లక్షనైన్యములఁ జంపక యంతటిసిద్ధి చేకులుకా;

28

ఉ॥ బౌ - నిది యొక్కసాహసమయైనను, గొండలుమెచ్చుతీరు కా
దైన, భవానియాజ్ఞ యిటులైనది : ఖానుని సర్వశక్తిసం
ధానముగూడ నొక్కయడిదంబునఁ గోసి యపూర్వసాహస
శ్రీ నెసఁగింత : మిట్టు లొనరింతము చేయఁగల్గి కార్యము॥

29

క॥ మన కొకయామడదూరము

పునహపుర - మందుఁ జేరఁబోవఁగఁ 'గాత్రజ్ఞ'

కనుమలదారి, శివాపుర

మునఁ జనుదారియును రెండుముఖ్యము; లందు॥

30

ఉ॥ పూని శివాపురమ్ముపయిఁ బోవుపథంబున నొక్కరాత్రియం
దే నటు తానజీవ్రభృతు లిర్వదియేపురఁ గొంచునేగి, యా
ఖానునిమేడలెక్కి యెసకంబున నాతని నిద్రలేపి సం
ధానముఁ దీర్తు : నపు పయిదారుల మీ టిటు తోడ్పడఁవలె॥

31

తే॥ భటులు దానును మోగలుభటులయట్లు
వేసములుమార్చి, జంకును వెఱపులేక
వైరిసంకేత మెఱిగినవాఁడువోలె
నడిచె దన్ని వేశములవెంబడి శివుండు॥

36

ఉ॥ 'మీ రెవ' రన్న - 'మీరెవరొ మే మలవారమే'యంచు, 'నెందు కీ
దారుల వత్తు' రన్న - 'సరదారుల యుత్తరు' వంచు, నిర్దురన్
గూరినవారిఁ దట్టి 'యిటుకూడునె మేల్కొనుఁ' డంచు, ధీరుఁడై
వైరుల హెచ్చరింపుచు శివప్రభుఁ డేగెఁ బురమ్ములోనికి॥

37

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి పరిశీలనసేసినయూర సందులున్
గన్నపుదారులున్ దెలియుఁగాన శివప్రభుఁడున్ భటాళితో
నన్నియు దాఁటి, యొక్కట మహావిభవంబున సాగు మెర్వడిన్
బన్నుగఁజొచ్చి, యచ్చముగబండుగుండై' చనె వారివెంబడిన్॥

38

సీ॥ వివిధవాద్యముల బాటవముఁ జూపెడివారి

'నా - నెబా' సని మెచ్చులాడియాడి,
చతుర నాట్యకళా ప్రసక్తి వొల్పెడుచోట
నుప్పొంగినటు తలయూఁచియూఁచి,
పనివాండ్ర గదిమి 'యాపని - యాపని' యటంచుఁ
దనపెత్తనమువెంటఁ జొనిపిదొనిపి,
యిరువైపుచుట్టంబు లెవరైన వారితో
సనువుగా మేలంబు లాడియాడి,

తే॥ వారిచుట్టముగా వీరు - వీరిచుట్ట.

మనుచు వారును దగినమర్యాద సలుప,
నన్నికార్యముల్ దనవిగా నరసికొనుచు
నడిచె మెఱవడి శివుండు ఘంటాపథముల॥

ఉ॥ ఇంతటిలో ఘనాఘనము తేచి వడిగా బెనువాన మూసె; ను
దాబ్బింతి జనంబు లెవ్వరికివారుగఁ బోయిరి; దీపపాక్తి వో
ధావ్వంతము నిండె; ద్వారపరిపాలకు లాజడి నిల్వలేక స్థా
నాంతర మేగి; రంత ముదమంది శివాజి భటాళిఁ గూడుచుకా॥ 40

సీ॥ * తన తొంటిభవనమందున ఖాను వపియించు
టరసి, తన్నిర్మాణ మెఱుంగుఁగాన
వెనువైపు పెడదారిఁ జనియడ్డగోడ
నెక్కిదూఁకుచు వంటయిల్లునేరె;
నపుడు 'రంజాన్' పుడుగౌట నానడురేయి
వండుచు బాససీ ద్రుండి రచట,
నొకని కిర్వరుగాఁగ నొడిసి యవ్వారలఁ
గిక్కురుమనకుండఁ గ్రుక్కి చంపి,

తే॥ ఖానుమేడకుఁబోవు మార్గమున కడ్డు
గోడ యిటుకలు మెల్లఁగా నూడఁదీసి,
లోని పటకుడ్డములఁ జీల్చి, ఖానుపడక
గదిని భటులతో శివుఁడు సాక్షాత్కరించె॥

41

ఉ॥ “ఖానుమహాప్రభూ! యెదియొగట్టిగఁ జప్పుడు, దొంగలే మొ మీ
యాన” యటంచు నొక్కభటుఁ డాడఁగ, ఖానుఁడు కోపపించి, “పో
రా! నెఱిసిద్దరం బెఱచి అచ్చయొనర్చకు” మన్న, నింతలో
ఖానునిరాణివాసము గతావికలేచి శివాజిఁ గన్తోనకా॥ 42

* It was Ramzan. Some cooks were despatched by the Marathas without the least noise being made. The wall dividing the outer kitchen had a small door in it, but the opening had been closed with brick and mud. The Marathas began to take out the bricks and make an opening there. ... Hacking a way through them (screen-wall after screen-wall in the harem) Shivaji reached the very bedroom of the Khan.

Page 100 J. N. Sarkar,

చ॥ “ఇకఁ దడఁబాటు కూడ”దని యెంచి, శివాజి భవానిఖడ్గ మిం
చక జలిపించి “లెమ్ము, కనుసోగల విప్పుము, ఖానుజీ! భయా
నకమగు రాత్రి - దొమ్మిగ రణమ్మగు రంగము - మేడలెక్కి హం
తకు లిదెవచ్చి, రింకనయినన్ నయనమ్ముల విప్పఁగూడదో? 43

చ॥ ఘుఁగుఁ డవురంగజేబు మొసగాఁడవటంచు దలమ్ములిచ్చి ని
న్ననిపె శివాజి నొంపఁ : బునహపురిమేడల నాఁడువాండ్రతోఁ
బెనఁగుఁచుఁ బ్రాప్తపుత్తువు, వివేకమొకో యిది? యిట్టివానికిఁ
బనుపడునే శివప్రభునిబట్టఁగఁ బ్రాణముబట్టి నిల్వఁగన్ 44

ఉ॥ వ్రాసితి వుత్తరంబును శివప్రభుఁ ‘గోఁతియుఁ’ ‘గొండయెల్క’ గాఁ
జేసి, పగిల్చిముల్వదరి చేతనువాతనుగాని కోఁతలన్
గోసితి; వన్నిటిన్ దడవి, గుత్తపుటుత్తర మీయ నిందు వేం
చేసితి; రోసమున్న దయసేయు, మొక్కొక్కటి యప్పగించెదన్ 45

ఉ॥ ఓ యవివేకుడా! యెఱుఁగవో? యిది కొంకణపీఠభూమి - స
హాయత కూట కానన గుహ సుమరాసద; మిందు మావళే
బోయ - మరాట సింగములపొత్తున శూరతమేసి; రిట్టి సే
నాయుతుడౌ శివప్రభుఁ గొన్జన గుత్తుక గాలమంటదే? 46

కూటికి గుడ్డకై పరులకొల్వనఁ బ్రాణములమ్ము నీ చమూ
కోటుల శత్రుఖడ్గములకున్ బలివెట్టుచు, మీరు మేడలన్
బోటుల ప్రక్కలంటి గెలుపుఁగొన నెంచెద; రిట్లనాథ హృ
తోటర రక్తపూరములఁ గొల్పు విభుత్వము నోర్వవచ్చునే? 47

బుడుగుబలంబు నాపదకుఁ బాపుచు, బన్నసరంబుకొల్కిగం
డాడపిదపంగి నిన్నుఁ బొలియింపఁగ నీనిశి నిట్లువచ్చి పైఁ
బడితి; నిజాంగహాజనముఁ బాసి, కటారును గేలఁబట్టి వె
డ్రుక, మిట్లునేయు నిట్లులములక్షయ హాయిగ నిద్రవోయెడున్ 48

- ఉ॥ ఇప్పటినిన్ను - నన్ను - రణ - మితయుఁ బాదుషహా యెఱింగి, తా
నెప్పటికైన మాపయికి నీదృశుఁ బావకయుండుఁగాక; తే
కప్పటి కంపెబో కదియునాతఁడె మమ్ము నెఱుంగుఁగాక, రా
వప్ప! భవానిచేరఁ బునహాపురికిఁ బాలిఁజల్లిపోయెదన్॥ 49
- చ॥ అను శివరాజు వేడి నుడులట్ల తళత్తళలీను కత్తులన్
గని భయమంది † ఖానుకులకాంతలు చప్పున దీప మార్పి; రం
గనలమఱుగునన్ జూచిఁగె ఖానుఁడు; కార్యము దప్పునంచుఁ బై
కొని, శివయోధు లా శయనకూటమునెల్ల సడించి రేపునన్॥ 50
- ఉ॥ చీకటికొట్టులో, బదరుచేతులఁ గాఢులఁ గీలగొంతులన్
గేకలువెట్టి మూఁగుచుఁ దెగించి పెనంగెడు నాఁడువాండ్రలో
నాకులచాటుపండు తెఱఁగౌ మనఖానుని వెల్వరింపఁ, బె
ల్లకులమయ్యె మేడగదియంతయుఁ దేనియఁదీయు చందమై॥ 51
- చ॥ “అతివలజోలిఁ బోకుఁ, డెటులైనను ఖానునిఁ బట్టుఁ డంచు భూ
పతి యవఁ దదృఘుల్ గదియఁబట్టిరి; ‘డాఁగురుమూఁతలాడినన్
గతి చెడు’ నంచుఁ దెంపుఁగొని, ఖాను గవాక్షమునెక్కిదూఁకె; వాఁ
డు తొలఁగునంతలోన † శివుఁడున్ గరవాలమువైచె వానిపైన్॥
- ఉ॥ ఆ కరవాలువేల్పు పడునంతకె ఖాను గవాక్షమున్ దిగన్
దూచుటఁ † జేతివేల్పు తెగి తున్నులుగాఁ బడె; నంతఁ బ్రాణర
క్షాకృతి నేడనో సురిఁగె ఖానుఁడు; వాని సడింప నల్గడన్
ప్రాణి శివయోధులు, విరున్ముత గొల్లున నేడ్చి రంగనల్॥ 53

† The Nawab utterly panic-stricken put out the candles and lights and remained concealed among the women.... The Raja (Shivaji) dealt a blow...three fingers were struck off.

సీ॥ ఖానుకుమారుఁ డక్కడఁ బ్రక్కగదినుండి
 దిగ్భ్రాంతిచే నేగుదెంచె నటకు;
 నతఁ డడ్డమాట గార్యవిఘాతమని రేఁగి
 తానాజి వానిమస్తకము దునిమెఁ;
 ద్రాటిపై దిగెడుసర్దారునొక్కని ఖానుఁ
 డంచు నేసాజి ఖండించివైచె;
 వారు వీ రాకవలివారు సర్దారులు
 గుంపులై, పెను గండ్రగోళమయ్యె;
 తే॥ † నంత శివభూపుఁ డుచితకార్యజ్ఞుడౌచు,
 నాపదనుదెల్పు యుద్ధవాద్యములగదికి
 నేగి భటులచే వాని మోయింపఁజేయఁ.

గిట్టునఁ బురంబు బహుజనాకీర్ణమయ్యె॥

54

ఉ॥ † “దొంగలు! శాత్రువుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! వారె! వీరె! యీ
 భంగినిఁబోయి” రం చటచి పర్విడువారలఁగూడి, తామును
 “దొంగలు! శాత్రువుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! రండు! పట్టు! డీ
 భంగినిఁ జూతురే?” మనుచుఁ బర్విడి రా శివుఁడున్ శివానుగుల్॥

మ॥ తన సంకేతమురీతిగా శివుఁడు తద్ద గొమ్ము లూఁదింపుచున్,
 దనకై వేచిన పింగళేసచివుతోఁ దా సింహమర్గమ్ముకున్
 జనె; నేతాజియు నూనెగుడ్డలనుడి జాల్చివ్వటీ లెత్తి, బో
 రన వాద్యమ్ములఁ గొల్చి, శ్రీశివుని డాయబోయె నైన్యమ్ముతో॥

† They (the Marathas) entered the bandroom and ordered the bandsmen, as if from the Khan, to play.

Page 101. J. N. Sarkar.

† The guardsmen cried enquiring, “Where is the enemy?” With them he (Shivaji) also ran forth shouting like them, “Where is the enemy?” Page 42. Subhasad.

సీ॥ కాత్రజకనుమమార్గమున వెల్గెడు దివ్య
 తీల - మ్రోగెడు సగారాలఁ గాంచి,
 వైరు లం దేగుచున్నారని తలఁచి, మో
 గలుసైన్యనాథు లఖండబలముఁ
 గొని వారి వెన్నాడి, కొండగుట్టలఁ జిమ్మ
 చీకటి బిట్టు చీకాకుఁ గఱచి,
 యది పెద్దమోసమాటరసి, చప్పిడి మొగ
 మ్ముల సయిస్తాఘానుఁ గలిసి; రంత
 తే॥ నతఁడు రెట్టింపుటలుకచిచ్చలముకొనఁగ
 “శివపతిని బొగ్గు బూదిగాఁ జేసిగాక
 విడువరా” దం చపుడ సిహగడముపైకిఁ
 బ్రబల చతురంగవాహినిఁ బనుపుసేసె॥

59

చ॥ ‘ఇది యిటు లా’ నటంచు మునుపే తలపోసి, రణార్హవస్తుసం
 పద సకలమ్ము కోటపయి భద్రముగానిడి, మొగ్గరమ్ములకా
 బదిలముసేసి డీకొని శివప్రభుఁ డుండె; మొగల్బలంబు లే
 పుదనర దూకి, సిహగడముం దరియంచులఁ దాకి పైకొనె॥ 58

ఉ॥ మచ్చరమెక్కి కాపుగడమార్గములొచక వైరు లండకుకా
 వచ్చెడుదాఁకఁ బొంచియు, శివప్రభుఁ డున్నటులే హఠాత్తుగా
 నచ్చటికోటలెక్కి, నిశితాంబకవృష్టి పిరంగిగుండలకా
 ర్చిచ్చును గ్రాగునూనియలచిత్తడియుక గురియించె వారిపై॥ 59

శా॥ చక్రకదూయుచు బాణముల్ మెయి సహస్రచ్ఛిద్రముల్ సేయ, సం
 దుక్కి సీసపుగుండ్లు చిచ్చుమిసి యాయుర్వాయువుల్ దీయ, నే
 ప్రక్కకా నూనియమంటలకగ్ధమలి బొబ్బల్ బుగ్గలై యంగముల్
 స్రుక్కకా, మోగలుసేన లిట్లుచెడి యవ్వోవిచ్చె నలెఱిపులకా॥ 60

శా॥ అంతః బ్రాంతములందుఁ బొంచుకొని నైన్యాధీశ్వరుల్, పింగళే
పంతుం డొక్కటఁ - బాల్కరుండుకట నిర్వైపుం బలంబెత్తి, యు
ద్భాంతశ్రాంతల వైరులం దఱిమి నొంపఁజూప దిక్కేది, ప్రా
ణాంతాపత్పరిభూతమై, మొగలునైశ్యం బేగెఁ బూనాఁ జొరఁ॥ 61

మ॥ తననైశ్యంబు పరాస్తమై, తనప్రయత్నం బిట్లు విధ్వస్తమై,
తనయుండుఁ బనికత్తెలుఁ సతులు సద్దారుండునుఁ గూలి, కూ
లివప్రేళ్ళఁ దలకూలిన ట్లుపగతక్లేశుండునొ ఖాను దా
పునఁ గొత్వై యుపచారముల్ వలికి రాపుల్ బంధు లుద్యోగులు॥

తే॥ అంద తేతైచి యుచితవాక్యముల నూఱ
డించుచున్నను, జస్వంతుఁ డించుకంత
యాలసించుటఁ దలఁచి, మున్నంటియున్న
యీసు ముడివైచె నిటుల సయిస్తఖాను॥

63

సీ॥ 'తఱివేచి కొలిచి యందఱు విచారింప నా
తఁడు కొంతతడ వేలతడసె' ననుచు,
'శివరాజుఁ దఱిమి శిక్షింపఁ దానేగక
తనబలంబే యేలపనిచె' ననుచు,
'బదివేలబలముతోఁ బొదవి తానుండుత్రో
వనె వైరి యెటు దాఁటివచ్చె' ననుచు,
'దమ హైందవాభిమానముఁ జూపి యొళవిచ్చి
శివు రేఁపి మనల భంజించె' ననుచు,

తే॥ సాటిసరదారుండైన జస్వంతసింగుఁ
దప్పఁదలఁచి, యాతనిపైనఁ దప్పుమోపి,
యెల్లసంగతు లపుడ సయిస్తఖాను
పాదుషాగారి కటు విన్నోపముచు బంపె॥

64

ఉ॥ “ఈ పునహాపురికా నిలుతుమే నికమీద శివప్రభుండు ప్రా
ణాపద సేయకే విడువఁ” డంచడలెత్తి, సయిస్తాఖాను పూ
నాపురినిల్చి కార్యముగొనక జనవంతు వచ్చిచి, యాత్మర
క్షాపరుడౌచు నేగఁ దననైన్యముతో నపురంగ బాదుకుక॥ 65

చ॥ జరిగినకార్యమందు శివు సాహస నిర్భరధైర్య శౌర్య ధీ
పరిణతిఁ గాంచి, “వైవలపాకముతో నవతీర్ణుడౌ మహా
పురుషుఁ డితఁ” డటంచు జనముల్ హృదయమ్ములు విచ్చి; రొంటిపా
టరసి ప్రతిక్రియారహితుడై జనవంతుఁడు నిల్చె నచ్చటక॥ 66

— ❦ — సూ ర తు ము ట్ట డి. — ❦ —

చ॥ † తన యదలింపునకా మొగలుదండులును సరదాల్లు భీతులై
మినుకుట - లోకమెల్లఁ దను మెచ్చుటఁ జూచి, శివప్రభుండు చే
సినపనికంటె నొండాకవిచిత్రము సాహసముం బొనర్చి లోఁ
గినయరులకా మఱింతయణగింపఁ దలంచి, హితాళిఁ గూడుచుక॥ 67

మ॥ † కొలువై యిట్లువచ్చిచె, “శత్రు లిపుడే కోల్కొంచురాజుల రి
దుల, కేతెంచినఁగూడఁ దొంటివలెఁ జిదుల్ ద్రొక్కలే; రింతలో
బలముకా దెపు వెలుంగ నొంజొక రసాభాసంబుఁ గావిత; మీ
మెలపుంజూపి బలాధ్యులొరిపులకల్మిక గొంత కొన్నట్లగుక॥ 68

తే॥ ఎనురెదురుయుద్ధముల మాని, యిదునందు

నిండజిత్తుపోరాటలే యెత్తవలయు;

దీన మనపైనఁ బ్రజ లభిమాన మెంచి

యరులతర మెంచి వారిపైఁ దిరుగవలయు॥ 69

† He had gained an immense moral advantage by his nocturnal assault on Shaistakhan's residence and he intended to pursue it with unrelenting resolution. The financial prospects of such an enterprise, no doubt, proved a great inducement, but money was not the only incentive under which Shivaji acted. He wanted to strike terror into the hearts of the enemy subjects P. 32. Cosme-do-Guarda

ఉ॥ దక్షిణపీఠభూమి మనతావు, జనుల్ మనవారు; వీరి ని
ష్పాక్షికసానుభూతి మనపై సహజమ్ముగ నుండు; 'బీజపూర్'
దక్షత నాఁగియున్న మనదర్పము దేశహితానురక్తి ప్ర
త్యక్షమ వారి కౌల మనయత్నముఁ దప్పఁదలంప రీజనుల్॥ 70

చ॥ ప్రజలకునై ప్రజాబలముపట్టుగ సాగువిభుత్వ మెప్పుడు
విజయముఁ గొను; స్వార్థపరవృత్తిఁ జలుంబు బలుంబు చూపు భూ
భుజుఁ డతిచారమష్ఫలితముల్ గను; నేఁ డవరంగజెబుది
గ్విజయము లట్టివై యుడుకుఁబెంచి, ప్రజాహృదయమ్ము నేర్చెడు॥

ఉ॥ నొచ్చియు దక్షిణావనిజనుల్ బలవత్ప్రభు నాఁగలేక, తో
డిచ్చెడువాఁడు లేకఁగి యీగతిచుండిరి : వారి రేఁపుచు
జచ్చు గదల్చి శాత్రవులఁ జెడితిమేని జనుల్ దమతఁ బై
పెచ్చు పరాక్రమింతు; రిటు వీఁగి యరాతిబలుంబు పెంపఱు॥ 72

ఉ॥ మోగలురాజ్య మిందు సడిముట్టి కలంచుచు, నస్మదుద్యమం
బాఁగెడువైరులకా దఱుములాడి యదల్చుద : మిట్టి మా మహా
ద్యోగ మెదుర్పలేని - తమునోమఁగఁజాలని పాదుషాహిపై
నోగు మదికా దలంచి, మనయున్నతి కౌఁదలవతు రీప్రజల్॥ 73

చ॥ ఇటు బలహీనుఁడౌచు యవనేంద్రుఁడు నివ్వెఱ నిల్పు; గాని యు
ద్భటుఁడగువీనికై ప్రజల దందడిగొల్పుట తప్ప; దిట్లు చే
యుట యొకరాజనీతి : యిదియుకా యవనేంద్రులు నేర్పి; రైనఁ బై
కలుతయు లోనిమార్దవముగా జళిపితము చంద్రహాసముల్॥ 74

ఉ॥ ఇంతకుఁ గంటిలోనలుసు నీఁగఁదలంచినఁ దప్ప వొత్తిడుల్
గొంతకుఁగొంతయైనఁ గనుగ్రుడ్లున; కూరకయున్న నోర్చి ని
దింతుమె? శస్త్రముకాజొనిపిఱిసిన - నూఁదిన - నెట్లులైనఁ గా
ర్యాంతమునందు నిడుకనుటో నగుమోములఁ గన్నఁ జాలదే॥ 75

ఉ॥ కావున దండయాత్ర తనఁగఁ దొలి సూరతుఁ గొల్లకొట్టి యా
పై వెడలింత; మాపుర మపారధనమ్ముల కాటపట్టు : డి
ల్లీవిభు రాజ్యలక్ష్మీకిఁ జలింపని యాయువుపట్టు : దూరపు
దీవులవారు నావికవిదేశవణికుల అచ్చపట్టగుఁ॥ 76

ఉ॥ పూనికమీఱ మోగలువిభుత్వపురక్షణ యున్న దుర్బలం
బైనది; వర్తకుల్ పలువురై - యెవరంతకువార లాత్మర
త్న నిరతిఁ మెలంగుమరుగాన సుసాధము కార్య; మందు సు
శ్రీ నరిగొంచు, మించినయరిప్రభుతఁ జడిపించినట్లగుఁ॥ 77

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేసచివుఁ “డౌ, నిదియుఁ దతరాజనీతి; హె
చ్చిగరిపుకోటి కోపణఁగఁజేయఁగ వేతొకదారి లేదు; లే
దని వెనుకాడుచో బ్రదికినంతకు బాధవిముక్తి లేదు : కా
వున మనధర్మ మేమిట పోరుట మే” లన, సంతసింపుచుఁ॥ 78

తే॥ అల పరాసుల - నబినీనియనుల గెల్వ
ననుచు నిరువైపు సేనల ననుపుసేసి,
సురధపట్టణమర్కమ్ము లరయ, నాప్త
వరు “బహిస్సాయకుం” డనువానిఁ బాపి॥ 79

చ॥ శివపతి కొంతసైన్యమును సింహగడమ్మునుగావ నిల్పి, శా
త్రవులను వేచియుండ సరదారులఁ గొందఱ కాజ్ఞ వెట్టి, యు
క్తివులు చమూపతుల్ - యమునిగెల్చిన నాలుగువేలసేన వెం
దవులఁగ త్కేత్రరాజమగు ‘నాసికఁ’ జూచునెపమ్మునఁ జనెఁ॥ 80

చ॥ దినములు రెండుమూఁ డచట దేవునిఁ గొల్చినయట్లు - కార్యముఁ
గొనినటు లుండి, ము న్ననువుగూఢచరుం డరుడెంచి సంగతుల్
వినిచిన సంతసించి, యతివేలజవంబునఁ బోయె సైన్యముల్
గొని శివరాజు తత్పురము క్రోశయుగ మ్మనుమేర డాయఁగఁ॥ 81

చ॥ సురభపురమ్మునన్ జనులు సూచనగా శివరాజువచ్చుతీ
రరసి భయమ్మునన్ బదరి, యచ్చట రక్షణలేమి నొచి, కొం
దఱు ఘనవస్తునాహనవితానము లబ్బినయంతగొంచు, వే
పఱచిరి వేటువేటుగ; శివప్రభుఁ డుతన డాసెఁ దత్పురిన్ ॥ 82

తే॥ 'దర్శనపురమ్ము' తోవన వచ్చి, యూరి
బయల నొండొక యుద్యానవనమునందుఁ
బటగృహమ్మున విడిసి, తత్పట్టణంబు
నాల్గుగవళులఁ దడువైచ్యముల నిలిపె॥ 83

ఉ॥ శ్రీ అంత శివప్రభుండు పురమందలి కొందఱుపెద్దలన్ - యశ
స్వంతుల - దాతులన్ - ద్రవిణవాతుల నంజకుఁ బిల్వఁబాచి, యే
కాంత మృదు ప్రియోచిత హితానునయోక్తుల భూతభావి సి
ద్ధాంతము దేశకాలవిహితమ్ముగఁ జూపుచు నిట్లు వాకొనెన్ ॥ 84

ఉ॥ "సోదరులార! నేఁడు పరిశుద్ధము భారతభూమి ధర్మర
క్షాదరశూన్యులున్ బలియురా పరరాజులసాలసమ్మునన్
జేదను మేసి, లేవడిఁ గృశించి, యతంత్రత కఱ్ఱుసాచి, మ
ర్యాదకు దూరమై, పెనుచెఱుబడి పేలుట మీ రెఱుంగరే! ॥ 85

ఉ॥ ఓర్చితి మంతకాల, మిదియున్ బలహీనత యయ్యె; నీవెతల్
దీర్పుట కెవ్వఁడైన నొక తెంపరి ముందుకురాఁడు; వచ్చెఁజూ
కూర్చియుఁ దేర్చియున్ బలముకొల్పుచు లోకము - ప్రక్కపోటులన్
మార్పుటెకాని; యిట్టి కసుమాలమదెంతని యోర్వినయ్యెడున్ ॥ 86

శ్రీ Shivaji had publicly announced that he had not come to do any personal harm to any of the native or foreign merchants in the city (Surat) He had invited the foremost citizens to attend his camp outside the city gates and settle the ransom there. Page 241. N. S. Takakhav.

ఉ॥ కావున నేఁ దెగించి బలఁగంబులఁ జెంచి యెదుర్చుచుంటిఁ బల్
త్రోవల; బీజపూర్విభుల తుందుడు కేపఱఁ దత్సహాయులున్
జేవఁదొఱుగి, రిప్పు డబిసీనియనుల్ - మఱి పోర్చుగినులున్
లావఱిపోయి; రొక్క మొగలాయివిభుత్వము హుంకరించెడున్॥ 87

చ॥ ప్రబలతరంబు మోగలుల ప్రాభవ మిప్పుడు; దాని నాఁగ న
ల్పబలము చాల, దాఁగక తొలంగిన శ్రేయము లేదు : గాన ని
ష్ఠు బహుశసైన్యముల్ విపులముల్ ధనముల్ పటు సాధనంబులున్
నిబిడముసేయుచుంటి; గమనింపుచు మీరును దోడ్పడవలెన్॥ 88

చ॥ కలదు బలంబు మిక్కుటముగా - రిపులన్ బులివేటలాడుచున్
గెలుపుఁగొనంగ; నెట్టిపనికిన్ ధనలక్ష్మి ప్రధానశక్తి; మీ
రలు సమయమ్మునెంచి, బవరమ్మునఁ గత్తినిఁబట్టకున్న దో
యిలిమునిఁగించి కల్మిగురియించిన సర్వముఁ జేసినట్లగున్॥ 89

ఉ॥ మీ రిడునాణె మొక్కొకఁ డమేయబలమ్మగు విష్ణుచక్రమై
వైరుల రూపుమాపు, మనపక్షమునం దమృతమ్మువోయుఁ; గే
దారమునందుఁ జల్లు బలితమ్మగు విత్తనమట్లొక్కొడున్
నూలులు వేలు పండు; నిది నూల్కొన నే హలికుండ నయ్యెదన్॥

ఉ॥ దున్నెదఁ, బాపనంబు వడిఁ దోలెద, విత్తెదఁ, గల్పుఁబాపెదన్.
బన్నెదఁ గంచె, ముచ్చిచ్చుపసిఁ బట్టెదఁ బైరుల మేయకుండఁగాఁ,
దన్నెదఁ జోరులన్, ఫలముఁ దప్పక కోసెద; నిందుఁ బాపమున్
బున్నె మదేదియైన నెడవోవక పూనిక నిర్వహించెదన్॥ 91

తే॥ నాప్రయత్నము సర్వహైందవ హితమ్ము
గా నెఱిఁగి తోడుపడువారిఁ గలిసికొందుఁ;
గానివారల నెట్లులైనఁ గలిసికొందు -
నయభయమ్ములు కార్యవృత్తములు గావె॥ 92

ఉ॥ కావున మీరు సేయఁగలకార్యమునకా హృదయములట్ల భాం
డావసథములకా దెఱచి, యట్లులె మీపలు కాదరించు స
ద్భావులఁ బ్రోత్సహింపుఁ; డటుతప్పినవారలఁ దీర్చివిద్ద నై
న్యావళి యున్న : దాకొలిమియు దొగి సాగెడు నెట్టిలోహముల్”॥

సీ॥ * అనుచు, ధీరోద్ధతులైన నైన్యాధీశు

లను బిల్చి శివవిభు డవియె నిట్లు,

“చనుఁడు మీ రీసాధుజనులవెంబడి, వీర

లిప్పించుధనముల నిందుఁ జేర్పుఁ;

డటు పోనివారి కియ్యదనుఁ గార్యముఁ దెల్పి

నయభయసరణి ధనమ్ము గొనుఁడు;

ప్రతిఘటించెడు నెట్టిబలవంతు విడువకుఁ,

డతిలోభి దుశ్శీలు నడచివేయుఁ;

తే॥ డనదలను బీదలను సాధుజనుల బహుకు

టుంబులను ధర్మపరుల దండుగకుఁ బాపుఁ;

డన్నిజాతుల పూలు కాయలును బండ్లు

పత్తిరియుఁ గోయుఁ; డిది మాతృభాగ్యపూజ!”॥

94

మ॥ అని యవ్వారలఁ బంపి, మోగలువిభుత్వాజ్ఞక బురాధ్యక్షుడొ
‘నినయత్థాను’ న కంపె వార్తలిటు “లోయీ! మేము నికాజాడవ
చ్చిన నీ వించుక తొంగిచూడఁ జనదో? † చీకట్లు గోరాడు కొ
ట్టునఁ గూర్చుంటివి కోటమూసికొని, తిట్టు గొట్టు దూరమ్ముగక॥

* “The richest plunder never made him deviate from the rules he had laid down for its appropriation.”

Page 238. *James Grant Duff.*

† “The Governor retired into the fort with what he had of the greatest value.”

^ P. 178, ‘Life of the celebrated Sevagy.’ *Cosme-da-Guarda.*

మ॥ ॥ హయసైన్యంబులఁ బాదుషాకొఱకు మే మాల్జించియున్నాము; త
ద్యయమున్ దానె భరింప మున్నతఁడు వాదానంబుఁగావించె; నుం
తయు దానిన్ వినిసించుకోఁ డిపుడు, నీదాక్షిణ్య మిట్లుండె; ని
ట్టియెడన్ మాపని మేముచూచుకొనుకంటెన్ మార్గ మొందున్నదే?॥

ఉ॥ కావున నిట్లు వచ్చితిమి, 'కా' దన కీ విపుడైన మాకు రాఁ
బోవుధనమ్ము గుప్తముగ మోయుచు నప్పనసేయు; మట్లుకా
దా! విడఁదీసి నీపురమునంతయు దండుగుఁబట్టుకొందు, నై
న్యావధిఁ బుపి కోశగృహమంతయుఁ జెల్లుగఁ గొల్లగొట్టెదన్॥ 97

తే॥ § అయిదువందలభటుల నీ కప్పగింపఁ,

దఱిమి వారల వారిజీతములఁ దినుచు,

వారినోటను - బాదుషాగారికంట

దుమ్ముగొట్టితి; విపు డెందుఁ దూతించ నెదు?॥ 98

చ॥ దొరలమటుచు మాధరణిఁ ద్రొక్కి, యకార్యము లిట్లుసేయు మీ
పరువము నిల్వ : దీప్రజలు పాదుషాహా నెదిరింతు : రేము కా
పరివలె పెటనంటి తెగఁబట్టుచు దక్షిణపీఠభూమి మీ
చరణము మోయనీ : మిది నిజమ్మని 'తెల్పుము పాదుషాహికి'॥ 99

చ॥ అని తగుదూతలన్ బనిచి, యంతకుమున్న పురమ్ములోనికిన్
జనినభటాళి సేయఁగల చక్కఁటులన్ గనుచుండె, నింతలో
ధన కనకాంబరాదులు నుదారమణి రమణీయభూషణున్
గొని చనుదెంచి రాభటులు గుంపులుగట్టుచు వేటు వేటుగన్॥ 100

॥ The Mughal Emperor had forced him (Shivaji) to keep a large army and he would force the Emperor to become its pay-master. Page 241. N. S. Takakhav.

§ He used to draw from the Treasury the pay of 500 soldiers, but had so long appropriated the money without maintaining a proper force. Page 107. J. N. Sarkar.

సీ! తాముదెచ్చిన వస్తుతతి యెండాకండుగా
 నర్పించి వివరమ్ములాడునట్లు -
 “మముఁజూచి మిగుల సమ్మానించి యీ యమూ
 ల్యధనంబు లర్పించి” రనుచుఁ గొంద,
 “ఱిలుదూఱి బెదరించి బలవంతపఱచి, యీ
 ధనము రాఁబట్టినా” మనుచుఁ గొంద,
 “ఱిటునటుపాఱిపోయెడువారిఁ బట్టి, క
 ట్టినమూటలను గొంటి” మనుచుఁ గొంద,
 తే॥ ఱొకట వాగ్వాద, మొకట నాయుధముఁగొనుట,
 పాఠఱలఁ బెల్లగించుట, బందిగొనుట,
 యాదిగా నందుజరుగు కార్యక్రమంబు
 వేఱువేఱ కొందఱుభటుల్ వినిచి రంత॥

101

మ॥ “పరదేశీయ వణిగ్వరాలయము లీప్రాంతాన లేకున్కి, నె
 వ్వరు వారు మన కడ్డురాకునికి, స్వస్వస్థానముల్ గాచుచు
 బరివారమ్ముల నిల్పుకొంటఁ గని తదైవరంబున బోక, మి
 మ్మరయ్యవచ్చితి నాజ్ఞ వేచి” యని నైన్యాధీశుఁడొక్కఁ డనెన్॥

మ॥ “ఇనయత్థానుఁడు కోటలో జణిఁగె, నెంతే గోట దుస్సాధ; మం
 దున దానిన్ బెకలింపఁబోక, పురమందున్ రాజకార్యాలయం
 బని యెందున్నను దాని లోఁగొనుచు, నానానూన సామగ్రులున్
 ధనముల్ దెచ్చితి” మంచుఁ బల్కె నొకసర్దారుండు సన్నాహియై॥

మ॥ “జనులెల్లన్ గుముతాచు ఖానునినివేశస్థానమున్ జేరి ‘యో
 యినయత్థానుఁడ! రమ్ము; మాకు దరిలేదే! పాదుషాగారిపా
 లన మిట్లున్నదె! మిమ్మునమ్ముకొని గొల్లంబోతిమే!’ యంచు నా
 తని నోనాడి” రటంచుఁ బల్కె నొకసర్దారుండు సంతోషియై॥ 104

తే॥ “యవనులమనీదు - లచటి కైస్తవులమంది
రములు - హైందవ దేవాలయములు చొరక,
పేదసామల నంటక వెడలుచట్లు
నడిపితి బలంబు” లనె సైన్యనాథుఁ డొక్కఁడు॥

105

చ॥ జరిగినకార్యమందుఁ దనసైన్యపతుల్ నడిపించుతీరు ని
బ్బరముగ నాలకింపుచు, శివప్రభుఁ డర్హవిధంబుసేత కా
దర ముఖముద్ర సూపి, బెడిదమ్ములుసేతకు ధిక్కరింపుచున్
సురభపురంబు పాగ్విభవశూన్యముగా ముగియించె ముట్టడిన్॥ 106

చ॥ అయిదుదినమ్ము లిట్లు పురమంతయు దండుగుఁబట్టి, కోట్లకుం
బయిగ ధనమ్ముఁగొట్టి, యరిపక్షములోఁకువ నారఁబట్టి, ని
ర్భయముగ సంచరించి శివరాజు బలమ్ముమరల్చి వీటికిన్
బయనముదీర్చె - నా ధనము బండ్లు కరుల్ హరు లెట్లు మోయఁగన్॥

ఉ॥ “ఇతటఁ దీటిపోయెనని యొచకుఁ, డీ మొగలాయిపొత్తు మీ
కెంతకుఁబాయ దంతవఱ కీయడియొత్తులు తప్పవౌట, వి
క్రాంతినిఁజూపి వీరియధికారముఁ బాపుఁ” డటంచు నూరిలో
నంతటఁ జాటఁబంచి, చనె నాతఁడు రాయగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥ 108

తే॥ మనసుచిన్నవోయి మఱుఁగుచు, నపురంగ
బామలోన నులికిపడు సయిస్త
ఖానుఁ డింతయెఱిగి సేనలఁ బంపె, శా
త్రపులు తెఱచియున్నతలుపుమూయ॥

109

ఉ॥ చారులుదెల్పఁగా జరుగుసంగతులెల్ల నెఱిగి, పాదుషా
గారు § “సయిస్తఖానుఁ డధికారముచాలనివాఁ” డటంచు ని
ర్ధారణసేసి, ధీరు యవరాజుఁ గుమారు ‘ముజాప్రభున్’ నుబే
దారునిఁజేసి పంపె ద్వరితమ్ముగ దక్షిణపీఠభూమికిన్॥

110

§ The Emperor heard of the disaster and ascribed it to the

తే॥ పబలతకుఁడౌ శివాజిఘోరత నడంపఁ
జాలని సయిస్త్రాను బెంగాలుసీమఁ
జేరఁగాఁ బి, జస్వోతసింగు నందె
నిలిపె, యువరాజునకుఁ దోడుసలుపుకొఱకు॥ 111

ఉ॥ “దక్కనురాజ్యమున మనకు దక్కఁగనీని శివాజి నెట్టులేఁ
ద్రొక్కు” మటంచుఁ దండ్రీ తనతో ననియుండ, ముజుప్రభుండు దా
నక్కడఁజేరి వేడుకల నాటలఁ బాలుల వేటలఁ గడు
జొక్కుచునుండె; భోగవివశుల్ నిజధర్మము నిర్వహింతురే!॥ 112

❧ పాజీ మరణము - శివాజీ విచారము. ❧

చ॥ సురధపురంబు కొల్లగొని శూరుఁడు శ్రీశివరాజు వేగ ‘రా
యరిగడ’ మందుఁజేరుసమయమ్మున కొండాకవార్తవచ్చె - “భూ
వరుఁడు షహాజి వేటనడుపఁజని వచ్చుచు, ద్రోవఁ ‘బేదనూర్’
పురికడఁ దేజినుండిపడిపోయి గలిగె” నటంచుఁ దీవ్రమై॥ 113

చ॥ పిడుగునుబోని యీనుడి చెవిఁబడఁగా శివరాజు ఖిన్నుడై
తొడిఁబడుమేన నెవ్వగలదూలుమనంబున వాడుమోమునఁ
నడిచి, వివాదవిక్లబ జనమ్ములమోము గనంగలేక, చె
ల్వడిగినమేడకుఁ జనె నయోమయ గాఢతమో విలీనుడై॥ 114

సీ॥ తనుఁ గనుటాది చూపినవత్సలత తలం
పులఁబాఱఁ గరఁగుతెప్పలను దుడిచి,
తనకోసమయి భరించిన తీవ్రవేదనల్
తలపోయు గుండెతత్తఱముఁ గుడిచి,
తన దేశ మత జాతి ధర్మరక్షణ గోరి
పడినపాలున గాఢభక్తిఁ గఱచి,
కడసారి తనుఁజేరి కనుఁజేపి యమృతంబు
గురియుమాటలఁ జల్పిపొరలు తెఱచి,

తే॥ యాకసమువోలెఁ దన్నెందు నావరించి
యున్న పెనుప్రాపు విరియఁ - దా నొంటిపాట
నిలిచి నల్లెంచి, మనసంటి తెలియరాని
మరులుపోగున శివరాజు కరఁగిపోయె॥ 115

చ॥ కదలినగాలి తండ్రిదరిగా సగపాలగు తల్లినై పువ్వు
గదియఁగ, నామెరూపు తడికన్నులతో, విడఁబాటువేణితోఁ,
గుదిలినబుగ్గతోఁ బసుపుఁగుంకుముఁబాసిన ఫాలరేఖతో
మదిఁ గనిపింప నెవ్వగలమ్మగ్గి శివప్రభుఁ డొల్లఁబోవుచున్॥ 116

ఉ॥ “ఇంతలు సేయునే విధి! యొకింత కొఱుతయులేక శాంతియున్
దాంతియు దైవభక్తి జననవ్రతమై మను పుణ్యమూర్తికి
మతలు రాక యొప్పున! తపంబు పతివ్రత కిట్టిదంచు దృ
ష్టాంతముసేయు సాధ్వి కిది యగ్నిపరీక్షకుఁ దక్కిపోవునే!॥ 117

సీ॥ ఏ నీడచల్వలో నెద నూటడించి, నా
తలిరుఁ బ్రాయపు వసంతములు గడపె,
నే ప్రేమపొత్తులో నింతసాపడి, మను
ద్యమ బీజకృతి వానతలులు గడపె,
నే ప్రాపుమంచియ లెక్కి, నేఁబెంచుపై
రులకాపుగడ శరత్తులను గడపె,
నే ధర్మపీఠిఁ జోఁతెనసి, మండినపంట
చవిఁగొంచు శిశిరఘస్రములు గడిపె,

తే॥ ఆ మహాభాగ్య మొకఁడులే - కన్నియుండి
యన్నియును లేనిదై, మరణైకశరణ
మెంచి శోకసమాధి సాధించు తల్లి
మొగము నెటుసూతుఁ! జూడ కేపగిది నిలుతు!”॥ 118

చ॥ అను తలపోతలకా శయనమంటె శివప్రభుఁ : డా విష్ణుమూర్తినిఁ గననోడి, యోడినమదికా బురమెల్లఁ దపించె; నంత నొయ్యనఁజని పింగళేశచిరుఁ డౌచితీయుకా దగ వోర్చి గూర్చి, నేర్చిన హితసూక్తు లీగతివచ్చిచె శివప్రభు చూడఁచుచుకా॥ 119

చ॥ “అవును, మహాప్రభూ! విధినియంత్రణ యెట్టిది; యెట్టివారికిఁ భవనములందు నిట్టివిధముల్ మఱి క్రొత్త లె? తీరమాఁగుపండవు షహజీవిభుండు సుకృతాత్ముఁడు : ధూర్వహు మిమ్ముఁగాంచుటెయవినశ తత్తపఃఫలము : లంతటివారికిఁ జింతసేతురే!॥ 120

చ॥ జరిగినదెల్ల లోకసహజమ్ము; నిజమ్మున కాయదృష్టముల్ జరిగినవారు లేరు; మనచక్కటి దిద్దఁగ నెల్లకాలముకా గురువులు నిల్తురయ్య! తమకుకా వినిపించెడుపాటివార లెవ్వ! రిదియటుండ - నొండాకటివచ్చుటఁగూడఁ దలంపుఁ డియ్యెడకా॥

చ॥ మునిగిన జీవయాత్రఁ గడమునకు- ముగింపఁ దెగించు జీజియా జననిఁ దలంపుఁ; డాపరమసాధ్యమతంబు మఱల్ప మాకుమా కనువగునే - త్వదీయ వినయానురయ ప్రణయానురోధముల్ దనిసిన ప్రార్థనాంజలికిఁ దప్పఁ? బ్రభూ! యిపు డొల్లఁబోదురే!॥ 122

చ॥ ఎదిగెడు రాజ్యలక్ష్మీ నొకయెత్తు - నిరాశకుఁ బ్రాణవృంతముల్ చిదిమెడు మాతృదై వతముసేవ యొకెత్తుగ నుద్ధరింప, నీయద నొకతెప్పపాటయిన నాఁగఁగరానిది; దైవమిట్లు మీ హృదయపరిక్ష సేయుననియెఱుఁ, బ్రభూ! కనుఁ డు త్తరక్రియకా॥

చ॥ అని వినిపించుపల్కులఁ గృతాదరుఁడై, శివరాజు మంచువాసిన విరిదమ్మి - మబ్బు తెరజమ్మినచగదురునట్లు తెల్వ్విఁబొందిన మొగమెత్తి, ముందు గమనించి విధేయములకా విధింప నూలొనియె; వివేకవిశ్రుతులకుకా క్షణికమ్ములు మోహమూర్ఛనల్!॥

చ॥ తరంగలు దారసిల్లు రుదితమ్ములఁ జమ్ములువాఱు తల్లి డ
గ్గటి; శివరాజు శాంతిచులుకమ్మున లోమరులంటుపల్కులన్
దరికొనువేడి నార్చి, యెడఁదన్ నెనరూర్పు కడిందిపూనికన్
మరణవినిశ్చయం బుడిపి, మైకొలిపెన్ మమతానుబంధముల్ ॥ 125

చ॥ చలచలఁ గ్రాగుపాలు - నలుచక్రియసాగిన గాలిసోఁకులన్
గలఁకలుదేటి మీఁగడలు గట్టుచునుండఁగఁ - గన్నబిడ్డకొఁ
గిలియగు చేమిరిన్ గొని సుఖపుచుఁ, బ్రాగ్గుణ నామ రూప వృ
త్తుల విడి తన్మయంబయగుఁ ; దోరములొఁ జుమి కన్నకూరుముల్ ॥

తే॥ పతిమరణ శోకవహ్ని తప్తమగుమనసు

పుత్రవాత్సల్య పీయూషమున శమింపఁ

గనుచు, జీజియా జీవితకాళరాత్రిఁ

గలుగు హైందవోదయరక్తిఁ గనులుదెఱచె ॥

127

ఉ॥ తీతినతండ్రికై ఋణముదీఱఁగ ను త్తరలోక సత్క్రియల్
దీటిచి, శాశ్వతంపునుగతిగన నుత్తమ దానధర్మముల్
గూరిచి, తద్వియోగమునకున్ మదిఁ గుందెడువారి కూటటల్
గూరిచి, రాజకార్యములకున్ గొలువిచ్చె శివప్రభుండొగిన్ ॥ 128

తే॥ పితృధనముపేరుగా రాజబిరుద మూని,

నాఁడుమొదలుగాఁ దనపేర నాణెములను

వెలయఁగాఁజేసి, మోగలు విభుతపైనఁ

దొంటివలె దండయాత్రలఁ దోలనెంచి ॥

129

❧ దండయాత్రా విజయములు - సముద్రప్రయాణము ❧

మ॥ తనసర్దారులతో వచించె, “మనపై దండెత్తి రాకుండ లోఁ
గిన యీమోగలుసేన; ఖానుఁ డిపు డేగెన్ దూరదేశముల్; వ
చ్చిరవాఁ డాయువరాజు బాటుఁ - డతులశ్రీ లాలనోన్మత్తుఁ : డా
తనిజస్వంతుఁడు వానిమీఱఁ, డగుటన్ దర్బంబు చూపందగున్ ॥ 130

సీ॥ గుట్టపుదళముఁ బైకొలిపి, నేతాజి మో
 గలురాజ్య మొకవైపు గలఁచవలయుఁ,
 గడఁగిమోరోపంతు కాల్బలమ్ములఁ గ్రమ్ము
 కొని వేఱొకటఁ గొల్లగొట్టవలయుఁ,
 గడతాజి సేనతోఁ గదలి, మక్కా-యాత్ర
 కులనుండి పన్ను గైకొనఁగవలయు,
 నారంగ బాదుతో నహమమనగరుప్రాం
 తమునెల్ల నే దండు తఱుమవలయు,
 తే॥ సింహగడమాది మనదుర్గసీమ లేలు.
 చున్నవారికి మీర లొక్కొక్కఁడుఁగూడ
 నెపుడువలసిన నపుడు తోడుపడవలయుఁ;
 జనుఁడు మీరు, మీపనులందు జయముఁగొనుఁడు!" || 131

మ॥ అని యవ్వారల నందఱు బనిచి, సైన్యాటోప మేపారఁగాఁ
 జని, యశారంగపురమ్ముదాఁక రిపురాజ్యబెల్లఁ గారించె నెం
 దును దానై శివరాజు; సైన్యపతులున్ దుర్వారులై గెల్చి రా
 త్మ నిదేశంబులఁ; దద్విజృంభణము తద్దఁ మించె నలైవులన్ || 132

మ॥ జనవంతుం డొకసారి సింహగడమున్ సాధింపఁగానెంచి, సై
 న్య సమూహమ్ములఁ గోటఁజుట్టుకొని సన్నాహంబునన్ బోరె; సై
 న్య సమేతంబుగ నింతలో శివవిభుం డచ్చోటి కేతెంచి, వె
 క్కసపుబోరున వానిఁదోలె నవరంగబాదుఁడఁ దూఱఁగన్ || 133

ఉ॥ ఈగతి రేఁబవత్స చరియించి, శివప్రభుఁ డొక్కయెత్తునన్
 మోగలుసేనలన్ దఱిమి పోరుచునుండ, బిజాపురీంద్రుఁ డ
 త్తాఁగుచుఁ దొంటిసంధి విడనాడి, శివాజి కొసంగియున్న భూ
 భాగము లోఁగొనందలంచి పైకొని, కైకొనఁ గొన్నిదుర్గముల్ || 134

చ॥ జరిగినకార్యమున్ విని వెనక శివరాజు బలమ్ముతో బిజా
పురపతిసేన దాకి, పులివోలె బయిబడి ఖడ్గధారలన్
నటసుచు దాటుమార్గొలిపి నల్లడ బాటంగ దోలె; నాటి సం
గరమున నాటువేలబలంగంబు బిజాపురివైపు రూపతెన్॥ 135

ఆ॥ వె॥ అంతఃబోక వారిప్రాంతరాజ్యము గొల్ల
గొన బిజాపురంబుకోటదాక,
నతనిధాటి కోడి యణగి, బిజాపురి
శ్వరుడు తొంటిపొత్తు సవదరించె॥ 136

చ॥ ఇటుల బిజాపురంపుడు కేపటజేసి, శివప్రభుడు - ము
ప్పటివలెరాక మోగలు లణగుట నెన్నుచు - వారినాగ న
చ్చట బల మితవెట్టి, వెలుచన్ 'బసవూరు' పురమ్ము గన్ముకొ
ట్టట కెదనెంచి యేగె సుభటుల్ దనుఁగొల్వంగ నోడలెక్కుచున్॥

చ॥ † సురభపురంబువోలె బహుశో ధనశోభి యశో వశంబు ద
త్పురమును ముట్టి, యందు బరిపూర్ణధనంబుల బట్టి, 'కారువార్'
పురమునుగూడఁ గొట్టి ఘనముల్ ధనముల్ గొనె; నందు నెమ్మదిన్
గఱచిన యాంగ్లవర్తకులు కానుకవెట్టిరి వేయిరూప్యముల్॥ 138

ఉ॥ † పూర్ణజయంబుతోడ గుణపూర్ణుడతండు బలమ్ముద్దిష్టి 'గో
కర్ణము' జేరి శర్వు బురఘస్మరుఁ గొల్పుచు దానధర్మముల్
కర్ణుడువోలె సల్పి, బలంగమ్ముల గాల్పడ బోవఁబంచి, తా
నర్ణవమాత్ర) సేయ మనసై చనె దోడిభటాళి గూడుచున్॥ 139

† (శివాజి) బసవూర్ పట్టణముపై బడెను. సురభ్ పట్టణమువలెనే యాపట్టణమును
కొల్లగొట్టి యసంఖ్యధనము సంపాదించి శివాజి గోకర్ణమునకుఁ బోయెను ... కారువార్
పట్టణమువారును కప్ప మీయవలసినవారైరి. ఇంగ్లీషువారు శివాజికి వేయిరూపాయ
లప్పనమిచ్చిరి అక్కడనుండి భూమార్గమున పైన్యమునుబంపి తాను జలమార్గమున రాయ
గడమునకు బయలుదేరినను.

పుట. 138 కె. వి. లక్ష్మణరావు.

—+ ఔరంగజేబు శివాజువైకి జయసింగును బంపుట. —+

చ॥ శివపతి దండయాత్ర లిటుసేయుచు దక్షిణపీఠభూమిలో
నెవనిని మోయనీక బలుపెక్కుటయున్, జనమాతుడాది యో
ధవరులు తాళజాలక యధామధతౌల యెఱిగి పాదుషా
రవులుచు, నెట్టులైన శివరాజునడంప మదిన్ దలంచుచున్॥ 140

సీ॥ తన రెండువేలసర్దారుల మేల్బొలి,
ఘన రణ శతము గెల్చిన వలంతి,
ముచు జహంగీరుకొల్పెనయు మేధావి, బా
ల్యమునుండి కఠిన శస్త్రైకజీవి,
రాజపుత్రకులాంబరజ్యోతి, 'కచ్ఛహా'
క్షత్రియ వీరవాళ ప్రభూతి,
మానసింహుని మన్నుడౌ నీతివేది, 'యూ
బరు' దేశ రాజ్యరమా వినోది,

తే॥ యైన జయసింహు సర్వసేనాధినాథు
సలిపి, యేబదివేలసేనల - దిలేరు
ఖానుడాది సర్దార్లఁ బెక్కండ్ర నిచ్చి
కొలుపులోఁ బెద్దసేయుచుఁ బలికె నిట్లు॥ 141

ఉ॥ “ఓ యసమాన పౌరుషగుణోజ్జ్వలుడా! శివరాజు దక్షిణా
శా యజమానుడై ప్రబలి సర్వము లోఁగొనుచుటగాక, య
త్యాయతమైన మాప్రభుత నాఁచికొనన్ జెలరేఁగియుండె; నా
మాయమరాటవీరువడి మాన్పనిచోఁ బరువంబు నిల్చునే!॥ 142

ఉ॥ పంపినయోధు లా కుటుచపాటిమరాటకు నోహటింపుచున్
గంపితులై యడంగిరి; మగంటిమిఁ గాఁగలుదీటి, వైరిఁ బా
టింపనిమేటి వీరయిన డీకొని వాని నడంగఁదొక్కు : మా
తెంపరియింద్రజాలము మదిన్ గమనించి పరాక్రమించుమీ!॥ 143

తే॥ నీబలము నీతిచాతురి నెగడఁజేసి,

యంతఁడు గతిలేక 'మీచిత్త' మనెడుదాఁక
నడుగు మఱింపకుము, విజయమ్ముగో" మ్మ
టంచుఁ బాదుషా జయసింహు ననుపుసేసె॥

144

ఉ॥ అంతటికొల్వులోఁ బడుగురాపులలో మనసిచ్చి పాదుషా
యంతటివాఁడు మెచ్చుకొని యాజ్ఞయిడఁక జయసింగు పొంగి, "దు
ర్దాంతు శివాజి నెట్లయిన దర్పమడంచి జయితు; నెట్టి వి
క్రాంతినిఁ జూపెనైనఁ దొలఁగఁక జననీ" నని పతమాడుచు॥

145

చ॥ సెలవునుబొంది, సొంతమగుసేనల నిర్వదివేలఁ, బాదుషా
సెలవున మెటవచ్చు పటుసేనల నేఁబదివేలఁ, దోడుగా
నలము దిలేరుఖానుమొదలౌ సరదారులఁ, జెక్కులౌ పిరం
గుల రణసాధనమ్ములను గొంచు వడిఁక నడిపించె బైనము॥

146

సీ॥ చతురంగబలము లుత్సవమొప్ప నడిపించి,

ప్రాంతసీమల నొక్కగంతువైచి,

వింధ్యాటవీ కూటవీధుల డిగఁబాటి,

నర్మదా పులినసంతతుల దాఁటి,

యౌరంగబాదు డాయఁగబోయి, యువరాజు

నకుఁ బాదుషాహియాసతి వచించి,

పునహాపురమ్ముదాపున కేగి, యటనున్న

జనవంతు డిల్లీకి సాగనంపి,

తే॥ అల శివప్రభుఁ డతనినైన్యాధిపతులు,

దండయాత్రలకేగి రాకుండు తెఱిగి,

ఘనుఁడు జయసింగు తనబలఁగములఁ దోలి

యన్నివైపుల శివురాజ్య మాకమించె॥

147.

సీ॥ 'కుతుబుదీన్' సైన్యసంతతు లేడువేలతో
 'జున్నరు' ప్రాంతముల్ చుట్టుకొనఁగ,
 నాలుగువేలసైన్యముతోడ 'నితిషాము
 ఖాన్' 'పునా' ప్రాంతముల్ గాచికొనఁగ,
 మువ్వేల బలము చేపుచు 'సయ్యదబ్దులు'
 'షిర్వాలు' ప్రాంతముల్ చేకొనఁగ,
 'దావూదుఖానుఁడు' దళ మైదువేలతో
 'రాయరీ' ప్రాంతముల్ అచ్చుగొలుప

తే॥ గుఱ్ఱములదండు - పెరుతుపాకులబలంబు
 కడఁగి యందందు శృంగాటకములు గావ,
 నాజ్ఞయిడి, కార్యశూరుఁ డయ్యంబరీశుఁ
 డన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥

148

సీ॥ తమకు సాయముఁజేయఁదగు నంచు బీజపూర్
 ప్రభునితో రాయబారములు సలిపి,
 శివరాజునకు శత్రులవువారి దరిఁజేర్చి
 బలమిచ్చి తమకుఁ దోడ్పడఁగఁజేసి,
 కులబంధులకు సైనికుల కనూయ రగిల్చి
 కుగ్రస్తులై శివుని మార్కొనఁగ రేపి,
 యాంగ్లేయులను - జింజిరాధిపులను - బోర్పు
 గీసుల నుసికొల్పి యీసుఁజెంచి,

తే॥ ప్రబలతర దుర్గములనెల్లఁ బట్టుకొనుచుఁ,
 దక్కినవి దక్కినట్లు విధ్వంసపఱచి,
 యంబరీశ్వరుఁ డెందుఁ దానై తెగించి,
 యన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥

149

- మ॥ పట్టునైన్యంబులతోడఁ జన్న శివభూపాలుండు రాండయ్యె : ని
చ్చటి 'నేతాజి' బలంబుతోడఁ బరరాజ్యప్రాంతముల్ గొల్లగా
ట్టుట కేగెఁ : 'గడతాజి' యొక్కఁడు పరాటోపమునకా దూతః ని
ల్లటమైనట్లు మొగల్బలంబు నలుమూలల్ ముట్టె నారాజ్యము॥
- మ॥ జయసింహుండు స్వకార్య మింతసులువై సాధింపఁగానొట కు
త్స్నయముఁ బొంది, పురందరమ్మును జయింపక మేటిసైన్యంబుతో
జయశీలుండు దిలేరుఖాను మొదలొసర్దారులకా బంపి, ని
ర్భయుడై తా నరికట్టె సింహగడముఁ బాహాబలోత్సాహియై॥ 151
- ఉ॥ నాలుగువైపులకా గిరిగణమ్ములతో బలుపెక్కి, యాకసం
బేలఁగ నాల్గువేలడుగులెత్తున శృంగముపైఁ జెలంగుచుకా,
నాలుగుమైశ్య వర్తులమునకా దిగువకా బెరుకోట - పైన ను
ద్వేలపు దుర్గరాజమయి, వెల్లుఁ బురందర మప్రభృష్యమై॥ 152
- ఉ॥ అన్యులు చేరరా కొరసి యన్నకుఁ డమ్ముడువోలఁ జెంత నై
శాన్యమునకా 'వజీర్' గడ మసాధ్యము తోడయి నిల్వఁగా, నసా
మాన్యమెయ్యా పురందర మమందజవమ్మున లగ్గవట్టఁగా
సైన్యములెల్ల డీకొలిపి, చయ్యనఁ దాఁకె దిలేరుఖానుడకు॥ 153
- ఉ॥ కోటకుఁబై శివాజియనుగుల్ - దిగువకా మొగలాయిసేన బా
హుటముగా నెదిర్చి రణమాడుచునుండఁగ రెండుమాసముల్
దాఁటె; దెగించి కందకముఁద్రవ్వించు మందురగిల్చి, మోగలుల్
కోట నొకంట సందువడఁగూల్చి చొరంబడి రక్కసింపుచుకా॥ 154
- చ॥ యవనవిజృంభణమ్ము నెఱుపారినతెప్పల నప్పళించి, రెం
డవ యభిమన్యుఁడోయనఁ గటారి తటాలునదూసి, వాహినీ
ధవుఁడు 'మూరారి' దుర్గపతి దర్పమునకా బులివోలెదూఁకి, య
య్యవచులఁ దాఁకె, దాఁకి రసమార మరాటులు మావభాభటుల్॥

- చ॥ తుముల మహాహవమ్మున గుమలుదులైపడ వైరి కంరనా
శములను మించి, కోవికొసలన్ వెలిజమ్ము కవోష్ణ రక్తపూ
రముల వసంతన్నాడి శివరాజచమూపతియున్ భటాళియున్
గమిగొని శత్రునైనన్యముఁ గకావికఁ దోలిరి కోటవెల్పడన్॥ 156
- ఉ॥ పర్వతపంక్తినుండి దిగువన్ బడ దూఁకు మహాప్రవాహమ
ట్లోర్వవిధాటిఁ జొచ్చుకొనియున్ గవియన్ బటతెంచు వైరులన్
బర్వతమట్లు నిల్చి తెగఁబట్టుచు వెక్కుకునెట్టుచున్, సమ
ధూర్వహుడౌ మురారి తనతోయమువారల నిల్లుపేర్కొనన్॥ 157
- ఉ॥ “పోరులఁ బచ్చి నెత్తురులబుగ్గలు కన్నులఁజూచి, మావళే
వీరులునున్ మరాటు లెదఁబేర్చినచిచ్చున మచ్చరింపుచున్
గోతలఁ గండలన్ జదిమి కుప్పలువోయక, నజ్జగుజ్జగా
వైరులయంగముల్ దఱిగివైవ కలంతులఁ గాలుమార్తురే?॥ 158
- చ॥ రభసపుదండయాత్ర శివరా జొనరించినవార్త మును వా
గ్విభవమువోసి చారణులు గేయములన్ బచరించువేళ, మా
ప్రభుకుల వీరయోధులును వారియనుగులు చంద్రతారలై
నభమునఁ దేజరిల్లఁ, బ్రధనంబున మీవడిఁజూపి గెల్పుడీ!॥ 159
- చ॥ కదలినకాలు త్రిప్పకుండు, కట్టలుకన్ బయికెత్తు ఖడ్గమున్
జెదరఁగనీకుఁ, డెవ్వఁ డెడసేసిన దూసిన జాతనీకుఁ, డీ
పొదివిన శత్రునైనన్యములఁ బుల్కుచు ‘హు’ ప్పని యూఁదుదాఁక మీ
పద నుడివోవనీకుఁ, డెడఁబాయ కపాయముఁ బాయఁదట్టుడీ!॥ 160
- ఉ॥ మించెడు దేనినైన సుతిమించగనీ కడఁగించి, తొమ్మునన్
దించెడు నీఁటెనైన నలఁతిన్ దొలఁగించి, రణోర్వి నెందు న
ర్పించి, సమగ్రక్షణ విధించి, మదిచిన వైరిగాత్రముల్
చించి కలంచ నేగల నజేయుడ; లె డరిసేనఁ గూల్పుడీ!”॥ 161

- చ॥ అనుచు మురారి సైనికహృదంతరముల్ పులకింప నాడి. పై
కొను నరివీరహుకృతులకున్ గనలంటి కటారిదూసి, చెం
గున రిపుసేనపైఁ గవిసె; గొబ్బునఁ దద్భటులెల్లఁ బెల్లు మా
ర్కొని : రిటు రెండుపక్షములకున్ బెనుసంగరమయ్యె నయ్యెడన్॥
- ఉ॥ క్రిందునుమీఁదుఁ జూడక తెగించి పయిబడి, యీఁటెపోటులన్
గొందులుద్రొప్పి, బల్లెములఁగుచ్చి, కటారులవచ్చి, బాకులన్
జందెపువేట్టునన్ దిగిచి, శౌర్యధనుల్ శివరాజుసైనికుల్
చిందులుద్రొక్కి రాద్రవివశీకృతులై విహరించి రయ్యెనిన్॥ 163
- చ॥ బిరుదుమగంటిమిన్ మొగలువీరులు బారులుదీరి వైరులన్
దఱుముచు, వారు పైఁబడినఁ ద్రచ్చుచు, లోఁగినవారియంగముల్
నఱకుచుఁ దారసిల్లి; రయినన్ దెగిపోరు మురారి కోల్తలన్
భరపడి, మూఁడుమాల్లోదిగి, పైకొని రెప్పటికప్పుడినునన్॥ 164
- చ॥ * భరపడియున్ జమూపతులబల్పున ముందుకుసాగి, శాత్రువుల్
దఱిమినఁ బర్వతెత్తు మొగలాయిబలంబున రెండువేలపో
టరులు గతాసుతాచు నిబిడమ్మగు స్వామిహితమ్ముఁ జూపి; రి
త్తఱిఁ దనదండుఁ బైకొలిపి తాఁకె మురారి యరాతివీరులన్॥ 165
- చ॥ * బడిగెడు నాత్మసైనికుల - నుద్దవిడిన్ బయికొన్న శాత్రువా
భ్యుదయము - నద్వితీయుఁడయి పోరు మురారి భుజామహాత్మ్యమున్
మదగజమెక్కి దూరమగుమాటునఁ జూచి, దిలేరుఖానుఁ డి
య్యదనున సుంతయేనిఁ దడవైనఁ గడున్ జెడు నంచు నెంచుచున్॥

* వాండు (మోగలులు) పారిపోవునప్పుడు వారిపెంటదగిలి దుర్గాధీశుఁడు
రెండువేల మోగలు సైనికుల నఱకెను. ... దిలేరుఖానుఁడు ఏనుఁగుమీఁదఁ గూర్చుండి
యద్ధమంతయుఁ జూచుచుండెను. తన సైనికులు పారిపోవుట చూచి ... నూటిగా
బాణమువేసి దుర్గాధిపుఁడైన మురార్ బాణిని పడవైచెను.

పుట. 141, క. వి. లక్ష్యజరాపు.

- చ॥ పరులకుఁ జూడరాని యొకపట్టున నెట్టన నిల్చి, సూటిగా
గుఱిఁగొని వింట సాయకముఁగూర్చి, దురమ్మున నైరిసేనలన్
దఱుము మురారివై విడువఁ దత్క్షణ మాతఁడు కృత్తకంతుఁడై
ధరఁబడె, స్వామికార్య సుకృతమ్మున కాయువు నప్పగించుచున్॥ 167
- చ॥ పడినమురారిఁ జూచి చలపట్టుచు మోగలుసేన బిట్టు పైఁ
బడి వివిధాస్త్రశస్త్రములఁ బ్రబ్ధికోసన్ శివరాజసేన చే
డ్పడి, కడునల్పమాటఁ దెగఁబట్టఁగఁజాలమిఁ గోటలోనికిన్
బడి, పయికోటకెక్కి, శితబాణ శిలాతల వృష్టి మార్కొనన్॥ 168
- ఉ॥ మోగలుసేన శత్రుబలమున్ వెనుముట్టి పురందరమ్ముపై
భాగపుఁగోటకెక్క నెగఁబ్రాచకఁగ, వారు శతఘ్నిగోళముల్
గ్రాఁగెడునూనియల్ పలుశరమ్ములు గండశిలల్ జడిన్ గొనం
గాఁగురియించి, శాత్రువనికాయము నెట్టిరీ విచ్చిపాఱఁగన్॥ 169
- ఉ॥ ఇంతలుసేయు వారి నలయుపఁగఁ జాలక, కోటఁగూల్పు నా
వంతయుఁ దీరులేక, బహుళానలవర్షము సైఁపలేక, వి
భ్రాంతమనస్కులై మొగలుపాళెమువారు పురందరమ్ముపా
యాంతరమెంచి పట్టఁదగునం, చపు డాజతనమ్ము మానుచున్॥ 170
- ఆ॥ “మొదట వజీర్గడ మ్మరియముట్టి జయిపుచు, దానిపైనఁ బెం
పొదవు పిరంగులెత్తి, యటనుండి పురందరదుర్గ సాలముల్
గుదుపునఁ దూలికూలఁ బడఁగొట్టుద” మంచుఁ దలంచి, దానిపైఁ
గదిసి జయించి, మోగలులు గాఢశతఘ్నుల నెత్తి రచ్చటన్॥ 171
- చ॥ శివపత్నిసైనికుల్ దెగువసేయుచు, నాయకుఁడౌ మురారి యా
హవమునఁ గూలినన్ వెఱపునందక, వేలకువేలు మించి శా
త్రువు లెదిరించి పైఁబడిన దారియొసంగక, జీవితాశలన్
దవులక పోరుచుండి, రెడఁదన్ శివభూపతిరాకఁ గోరుచున్॥ 172

శివాజీ ఓడప్రయాణము - జయసింగుతో సంధిప్రయత్నము.

చ॥ ఇటు తనరాజ్యమెల్ల యవనేంద్రునిపై న్యము లాక్రమించున
పుటికి, శివప్రభు డట నభంగ తరంగ ఘుమఘుమార్భటి
నటనములోళ్లు నోడపయనమ్ముల నుయ్యెలలూఁగుచుడియున్
దటుకున నాత్మభూమిఁజొరఁ దత్పరుడై నడిపించె బైనమున్॥ 173

చ॥ కడువడి నోడ వారినిధిగర్భమునన్ బడి వచ్చుచుండ, మె
బడిఁ బ్రతికూలకాల మశివకర హుంకృతి నార్చునట్లు దం
దడినిఁ దుపాను రేఁగె; లయతాండవమాడెఁ బయోధి; గాడ్పులన్
బడు నొగుడాకులై చెదరి పాతెఁ బడెన్ జెడె నోడ లత్తఱిన్॥ 174

ఉ॥ నావికు లీడఁబోనిజతనంబున నా బలుగాలివానలన్
దోవలుదప్పనోడ సరితూనికలన్ నిలఁగట్టి, రాజర
తూవిధి ముట్ట, సుళ్లకు మొసళ్ళకుఁ బాయఁగ నెట్టి, ప్రాణముల్
దైవముచేతఁ బెట్టి, బెడఁదల్ గడముట్టిరి సాహసంబునన్॥ 175

చ॥ నిలిచెఁ దుపా, నపాయములనిండిన యెల్లరప్రాణ - మోడయున్
నిలిచె; విదేశమార్గముల నిల్చిన యోడ మరల్చి నావికుల్
చలనరయంబునన్ నడుపసాగిరి : ప్రొద్దులు కొన్ని పోవులో
పల శివరాజు సేరెఁ బరివారముతోఁ దన రాజ్యసీమలన్॥ 176

తే॥ ఉసురుపందెముగా మహావ్యసనవేళ

గడపి, నిరపాయముగఁదమ్ము గట్టుఁజేర్చు

నావికుల మెచ్చి, యుచితసన్మాన మిచ్చి

సెలవొసఁగి, రాయగడమును జేరె విభుఁడు॥ 177

చ॥ జరిగిన యోడయాత్ర - యిటసాగిన మోగలుదండయాత్ర - దు
ర్భరముగ సాగుచున్న నిజరాష్ట్రజనమ్ముల జీవయాత్ర ని
బ్బరముగ నాకళించి, యటుపైఁ గరణీయము లెంచి, యాప్తులం
దటఁ బిలిపించి, యోలగమునన్ శివరాజు వచించె నీగతిన్॥ 178

ఉ॥ “చేసినదాడయాత్ర జయసిద్ధియునున్ భవలాభ మొతయున్
జేసినయట్లు తృప్తిగనజేసి, తుదిన్ బ్రతికూలపాకమున్
జేసిన దైవనిష్ఠయును చేతులఁ దోయఁగరాని; దైన సు
తోసమ నేడు స్త్రాణములతో మనమందఱ మిందు జేరుటన్॥ 179

ఉ॥ మోగలుసేన దేశమునుముట్టుచు దుర్గచయబుఁ గొంటకున్
లోఁగుటలేకు గాని యొకలో పెసఁగెన్ : నిజధర్మ రక్షణో
ద్యోగమునన్ దెగించి యనిదూఁకి, పురందరదుర్గము దసు
త్యాగముజేసి కన్నుమఱుఁగైన మురారినిఁ దెచ్చికొందుమే! 180

ఉ॥ నే దరిలేనియప్పడు గణింప కరుల్ పయిమాఁకినప్పు - డు
దేదియుఁ దోడురానియపు డించుకయున్ వెఱఁబోక, దుర్గ
తూదర ధీరుడై యుసురు లర్పణసేసిన వీరవిక్రమో
న్మాది మురారి! వానియభిమాన మదెంతని తూచనయ్యెడున్! 181

మ॥ మన బాజీప్రభుకాలిజాడ లవిగో! మందాకినీ వాలుకా
యనవీధిన్ దెరమాయకున్న; వపుడే యవ్వాని వెన్నంటుచున్
జనె వీరుడు మురారి; యీ ‘ప్రభు’ మహాసంతాన మిట్లుతరిం
చినచోఁ గంబములేనిమేడ భరతశ్రీ యెట్లు రాణించెడున్! 182

చ॥ కడచినదానికై వగచి కార్యములే, దలవారి నెత్తుటన్
దడిసిన వీరభూమికి స్వతంత్రత నీ సమకట్టుఁ : డిప్పు డె
క్కుడు రిపుసేనతో నెదిరి కుత్తుకబుటి రణమ్మనన్ భరం
పడు మన వీరయోధులకు బాసటగా నరిసేనఁ దోలుఁడీ! 183

చ॥ అనుచు, బురందరమ్ముమొదలౌ నిజదుర్గములందు శత్రువా
హిని నెదిరించి తోడ్పడ సనేకబలంబుల - సైన్యనాథులన్
బనుపుచు, మంతనంబుసలుపన్ మనసై రఘునాథపండితున్
ఘనుఁడగు పింగళేసచివుఁ గన్పొనుచున్, శివభూవుఁ డిట్లనెన్॥ 184

చ॥ “ఇది ప్రతికూలకాలః మిపు డెట్లుతెగించుటకైన జంకుచు
న్నదిమది - యేవిపర్యయమునక బడునో యని; యిందు హైందవా
భ్యుదయము కుంతితంబగుట యొప్పుదు, ‘తొందరవోయి’ రన్నమా
ట దగదు; కార్యముక బుడిసిటకగొని చూతము, చూత మావలక!॥

సీ॥ * మన మెంతమెలఁకువ గొనియున్న దైవ మి

య్యెడ నేమటించి యి యెడముసేసె;
నది కారణమ్ముగా నభిమాతి సముదీర్ణఁ
డయి, ముందుఁబడి దేశ మాక్రమించె;

మనసైన్య మెంతయున్నను నిరంతరయుధ
ముల డసె, సాధనమ్ములును దఱిగె;
జయసింహుఁ డధిక తేజశ్శాలి, యతనిసై

న్యము లక్ష, సాధన మక్షయంబు;

ఆ॥ వె॥ కదిసి, నాల్గుమొసలఁ గట్టు దిట్టముసేసి

బలిసి, దూఁకుచున్నవాఁ డతండు,

మూలఁబడిన శస్త్రములను - దూరముచన్న

భటుల వెదకి తేరవలసె మనకు॥

186

మ॥ * మన యుద్యోగులు జాతిబంధువులు సామంతాధిపుల్ గొంద తా
తనికి దోడయినట్లు తోడుపడు సంధానమ్ము లున్నట్లు సూ
చన లేతెంచుచున్న : వీ యుడుకులో సామంబునక వీరి లోఁ
గొన వీలున్నదె? యందఱకగలిపి మారోగ్గనైన మేలున్న దే?॥ 187

ఉ॥ * ఇంతలుగా బీజాపురనరేశ్వరు - లీ యబిసీనియా ధరా

కాంతులు - పోర్చుగీసులు మొగల్ సరదారుని ప్రోద్బలమ్మునక

బ్రాంతము లాకృమించెడునమమ్మునఁ బైకొని వేచియుండి, రే

కాంతవిరోధ సాధన సహాయముగా సమయమ్ముఁ గోరుచుక॥ 188

- ఉ॥ ఈవిధి నెందుగన్న నుడియెత్తులతోఁ బ్రతికూల నీల వా
తావరణంబు నేఁగి విలయంబగుదండడి నార్పుచుండ, రో
షావిలతఁ బలాఘ్య నభియాతి నెదుర్కొనురీతికంటె - శాం
త్యావహమైన సుధి నిరపాయపథమ్మని చూడఁగూడదో॥ 189
- చ॥ 'తిమిరము లూడ్చి బాలరవిదీధితులఁ వెలయింప, నొడవేఁ
డిమి యెడలించి వెన్నెలజడిఁ గురియింప, లయాతవేళ న
వ్య మధురస్పృష్టి నింప సముపాస్యము సుధి యవశ్య' మందు రు
త్తము; లది లేక యీభువనధాతికి రక్తపిపాస తీఱునే॥ 190
- ఉ॥ థా కావున, సుధి నేఁ దుచితకార్యముగా మది నెఱతు; దీన రాఁ
బోవు జనక్షయం బక్షఁగు, ముట్టినవైరులు పట్టుఁబాయుచుఁ.
బోవుదు, రింతలొవఱకు ముం దెడమిచ్చిన తప్పు వాయు; ఆ
పై విహితంబు లప్పటిశుభమ్ముల కొప్పుగఁ జూచికొఁదగుఁ॥ 191
- ఉ॥ కొంత రణంబుసేసి మనకుఁ బరువొ తెరువైన, 'సుధిగా
మిత' మటన్నరీతియు వివేకముగాదు; పురందరమ్ము
సాధింతురు, కొండనాగడము తీరకపో, దలుపైన సుధి మ
న్నింతురె? వారుఁగూడ గమనింపరె శత్రు బలాబలమ్ముల? 192
- చ॥ మనమును మోగలుల్ పెనఁగిమార్కొనుచో జయమైనఁ గాకపో
యిన నది వేఱుదారి : తఱియెంచి బిజాపురమాది వైరు లి
య్యనిమొన నిల్చు, రఘు భరమాఁగద యుద్ధము - సుధిగూడఁ; గా
వున మొద లిందు సుధివెరవుఁగొని, వారి నడంత మవ్వలఁ॥ 193

¶ "With his usual foresight.....he (Shivaji) resolved to interview Jai Singh." Page 149. J. N. Sarkar.

"This resolution was not suddenly adopted in a moment of despondency,..... There must have been some deep-laid scheme of policy which justified to him and his councillors the course he pursued." P. 104 M. G. Ranade.

- చ॥ అమితముగా బలంబును సహాయము సాధన మొప్పు, మున్నె దు
ర్గములనుబట్టి పైఁబడు మొగల్ సరదారుఁడు నేఁడు సంధికా
ర్యమునకు వచ్చునే యనుట యర్హము; రాఁడనుకొంచు నీతితం
త్రము నడిపింత; మాపయి దురమ్ము తిర; మృది రేపుమా పగు॥
- చ॥ అనుటయుఁ బింగళేసచివుఁ డాడె, “నిజమ్ము, మహాప్రభూ! సనా
తనమగు రాజధర్మమిది : తాను బలాధికుఁడయ్యు లోకశాం
తిని మదిఁగోరి సంధిపరిణిష్ఠితుఁడై, రిపునైనఁ బొందుకొ
ల్పిన ధరణీధవుం డెనయు విశ్రుతకీర్తిఁ బ్రజానుమోదము॥ 195
- చ॥ చివరకు సంధికా దయినఁ జేయుట త' పునరాదు : దీర శా
త్రపుల విధానముఁ బలము తంత్రము గుట్టు నెఱుంగవచ్చు : వె
న్నపులుచు వానికిఁ బ్రతివిధానములఁ నడిపింపవచ్చు : నా
హవమున కైనవెల్ల మన మారసి కూర్పగవచ్చు నింతలో॥ 196
- మ॥ స్మయమే వారల కుండుఁగాక, మనమే సంధింప రాకుందురే
జయసింహుండు దిలేరుఖాను? మనతో సంగ్రామముఁ జేయుటల్
జయకాంక్షఁ గద? యూర కయ్యది లభించన్ వారు సంధింప సం
శయ మేమున్నది? ‘కాదు కూడ’ దనుచున్ స్వర్గంబు సాధింతురే?॥
- సీ॥ మొనమొన్న జనవంతుఁ డనదయై పాటి, యా
రంగబాదునఁ దూఱు భంగమెఱిగి,
తమతోడి మేటిసర్దారుఁడైన సయిస్త
ఖానుని వ్రేళ్ళతున్న-లను జూచి,
యబ్బలుఖానుతో నగుపోరఁ బులిగోళ్ళ
నలియైన వానిప్రేవులఁ దలంచి,
జనకవిద్రోహమున్ జలుపు బాజీఘోర
పటుశిర మ్మీఁటఁ గ్రుచ్చుటను దడవి,

తే! ప్రాణవాయువు లొకచేతఁ బట్టికొనుచుఁ,
గొలుపుఖడ్గ మొండొకచేతఁ గునుకుచుండ,
మొగలుసరదారు లెబ్బలైన మొగియుసంధిఁ
గాచెదరుగాక చావుకై వేచినారె!||

198

మ|| మనకన్న మునుమున్న సంధియొనరింపఁ వారు సంసిద్ధు లం .
చని యేనెతు : నుదారబుద్ధిఁ దమ రీయాగంబు సాగింపఁ బూ
నినదే యెక్కువ : యిందు మీమతముకంటె వారు గోరంత మిం
చినటుల్ గోరిననైన, వారిమతముఁ జెల్లించుటే మేలగు!||

199

చ|| ఇటుకునఁబడ్డ కార్య మొకయెత్తున నెత్తుట నీతి : యుదాహరణ
జరిగినలోటుపాటు లొకచక్కటికిఁ గొని తేరవచ్చు : మీ
యెఱుంగని దున్నదే, తరుణమొచి విధిపుడు సంధి; దీనియం
తరములు సుతరింప నుచితఃస్థానిగా రఘునాథు నెంచెదఁ!||

200

చ|| అనఁగ, శివప్రభు డుపగతాదరుడై రఘునాథపండితుఁ
గని, “చను మీవు : చేయఁగలకార్యమునం ‘దివి యిట్టు’ లంచు వా
కొనఁ బనిలేదు - నీ వఖిలకోవిదమూర్తివి : మాటనేర్పునఁ
మనసులుముట్టి, యెట్టియనుమానము లేదనఁ బొందు సేయుమీ!||

201

తే|| వారిబలముచు, బాదుషాగారిచలము,
మనకుఁగలచిక్కు సంధిలో మఱచిపోకు :
మచటి జయసింగు హైదవుండగుటఁ గఱచి,
కలిపికొనిరమ్ము మనవైపు కార్యసిద్ధి||

202

ఉ|| చేయఁగలంత పొందుపడఁజేయుము కార్యము నీవు, నీకునుఁ
జేయఁగరాని దే మనువుసేయఁగ దారులు తీసిరమ్ము, వేం
చేయు” మటంచు వీడ్కొలిపి, శ్రీశివభూపుఁ డవశ్యకార్యముల్
సేయఁగఁ బింగళేశచిపుఁ జేకొని యేగె నిజోద్వమంబునఁ||

203

చ॥ అనుపమ రాజనీతి విమలౌ రఘునాథుఁడు సత్వరమ్ముగాఁ
జని, జయసింహు మైకొలిపి సంధివిధానము సంప్రతించి, యా
తని ననుకూలపర్యవసితంబులకుఁ మఱలించి, యందు వం
చనయు నపాయముఁ గలుగఁజాలమి నెమ్మది నిశ్చయింపుచుఁ॥ 204

చ॥ శివపతిఁ జేరి యిట్లని వచించె, “బ్రహ్మ! మొగలాయిసాళెముఁ
దవులుచు నందునందుఁగల తత్త్వ మెఱింగితి : నిశ్చితాహవో
త్సవమునఁ ద్రుఱ్ఱు సైన్యములు సాధనముల్ బలుపెక్కి పెక్కులు
న్నవి : జయలక్ష్మి యావయిపునఁ ములు మ్రొగ్గెడుపెంపు గన్పడుఁ॥

ఉ॥ అగుట, దిలేరుఖానుమొదలౌ సరదారులు గొందఁ టందుఁ బొం
దగుతెఱఁగెంచ : రైన సకలాధికుఁడౌ జయసింగుమాట దీ
టగు : నతనిఁ గదల్చి విహితాహితముల్ వివరించి సంధికిన్
దిగునటు సంతరించితి; గణించితి వాని మనఃప్రవృత్తులన్॥ 206

ఉ॥ ఆతఁడు కార్యవేది, సమయజ్ఞుఁడు, సంగరరంగ ఫల్గున
ఖ్యాతుఁడు, జాతి నీతి మత గౌరవముల్ మది మెచ్చువాఁడు : మీ
చేతకు నిండుప్రీతిఁ గనఁజేసి, సమక్షమునందుఁ బొం దను
ద్వాత పరస్పరప్రియముగా సమకూర్పఁగ, మిమ్మరమ్మనెన్॥ 207

ఉ॥ ‘మాకడ నేయపాయ మనుమానపడన్ బనిలేదు మీ : కలుల్
మీకడ మాకు, ని ట్లుభయ మిత్రిత మే’ లని మూదలించె; మా
యా కవచంబు లేదని యథార్థ మెఱింగితి వానిమాటలన్
బొకడలన్; బ్రహ్మ! సమయమున్ నయమున్ జయమున్ గ్రహింపుఁడీ”॥

చ॥ అన విని సావధానముగ నందలి పొందిక లేర్చి కూర్చి గై
కొని, జయసింహుఁ జూచుకొఱకున్ జననెంచి శివప్రభుండు ముం
దనుపులు మీఁదిరక్షణము లారయుచున్, రఘునాథు ముందుగా
ననిపి, భటాళితోఁ జనె స్వయమ్ముగ సింహగడమ్ముఁ జేరఁగఁ॥ 209

చ॥ † శివపతి వచ్చుటచి, జయసిం గతనిఁ గొనితేర నాత్మ నై
స్యవిభుల రాజపుత్రకుల నంపి, స్వయమ్ముగ ద్వారసీమచే
రువ కెమరేసి, నెయ్య మచురూపముగాఁ గరముటి తెచ్చి, గా
రవము హితానులాప మొనరన్ గుడినైపునఁ జేర్చెఁ బీఠమున్॥ 210

శివాజీ జయసింగుల సమావేశము - సంధి.

ఉ॥ ఆదర మేదురంపు మరియాద - లభేద సహృదయోచితా
స్వాదములౌ తదక్తులు శివప్రభుఁ డారసికొంచు, భావికా
ర్యోదయ దోహదమ్ములుగ నూఁకొనుచున్, గుఱలానుయోగ సు
వాదము పూర్వరంగమగు నైఖరిగా వచియించె నీగతిన్॥ 211

చ॥ “ఇది సుదినమ్ము : మిమ్ముగను టెంతయు వేడుకగాక సూచితా
భ్యుదయముగా మదిన్ మెదలుచున్న; దొకానొక రాజకార్యపు
గుదిరికసేతకై యొకటఁ గూడినయట్టులుగాక బాంధవ
బాదిగినయిట విందుకుడు పొందుటగా మది యూఁజిల్లెనున్॥ 212

మ॥ కఱకుంగత్తుల నృత్తముల్ మెఱపులై గర్జాధ్వనుల్మించి, ము
మ్మరమై యెందుఁ బిరింగిగుండ్లపిడుగుల్ మార్మోయిఁగాఁ, బచ్చినె
త్తురుటేఱుల్ ప్రవహింపనున్న యదనందున్ ముందుకుందూఁకి, నీ
యటచే యెత్తితి వానినాఁప, జయసింహ! ధీర శాంతిప్రియా!॥ 213

చ॥ అరిజన కంఠలురన విహారములన్ బడనెక్కి-యున్న యి
ర్వురకరవాలముల్ నిమరవుచ్చి, మచుబును విచ్చి, బుగ్గలన్
నెరసిన పడుమీసములనీటున సంధివచః పసంగముల్
జరుపఁగనున్న నీకనులశాంతిఁ గనన్ మది చల్లనయ్యెడున్॥ 214

† Jai Singh immediately sent his secretary Udairaj and Ugrasen Kachhwa to meet him on the way.....At the door of the tent he was welcomed by Jai Singh's Paymaster and ushered in.... The Raja advanced a few steps, embraced Shiva and seated him by his side. Page 151. J. N. Sarkar.

ఉ॥ పుట్టిననాటఁగోత రసపుత్రకుఁలోచిత వీరలక్ష్మిఁకా
బట్టముఁగట్టి, శాత్రువ కపాలములకా నులివెచ్చనెత్తురుల్
వట్టుచుఁ, బాదుషా విజయలక్ష్మికి దప్పినిదీర్చు నీపు నేఁ
డిట్టి ప్రసన్నమూర్తివగు టెంతయు భావిశుభమ్ము వలెఁడుకా॥ 215

చ॥ కడచినకాల మిట్టిదనఁగాఁ బనిలే : దొకయిటివారమై
యడిదముఁ బట్టి మ్రోదవధరాభ్యుదయమ్మున కొక్కమున్నునకా
బడఁదగువార : మిందుఁ బ్రతిపక్షులమై యొకజాతిరక్తముల్
మడుఁగుల నింపువేళ ఋజుమార్గము దైవము చూపె నీగతిన్॥ 216

ఉ॥ ఆ యపురంగజేబు సమయజ్ఞత మిఱుగ నిన్ను వాహిని.
నాయకుఁజేసి పువె, నిది నాకుఁ బ్రియంబు; రణాబుగల్లువోఁ
జేయఁగలట్టి సాహసము చేతులనిండుగ నున్న దైన, జా
తీయహితంబు 'పెద్దలు విధింతురుగా' కని మిమ్ముఁగోరెదకా॥ 217

చ॥ ఒకయధికారివంచు - నొకయోధుఁడవం - చిది రాజ్యతుత్ర నా
టికయని వేసముకొని నటించుటగాదు : పురోభివృద్ధి చిం
తకుఁడగు నాత్మబంధువను నమ్మిక నెమ్మదిఁ బెద్దసేసి, తా
వక ముపదేశముకా గొనఁగవచ్చితి; మేలుదలంపు మియ్యెడకా॥ 218

ఉ॥ సుధి ఘటించువేళ 'నిలుసల్పిన మే' లను కోర్కి లేదు, ని
ర్బంధము లే, దదెట్లయిన బాధయు లే; దొక లేనిపోని సం
బంధముఁ గాఁగిలించుకొని, భారతభూ మత జాతి ధర్మ గా
ఢాంధ త మిస్ర మూడ్చుకొఱకై పలుపోకలఁ బ్రాఁకులాడెదకా॥ 219

ఉ॥ † నా యుద్ధరైకమాత్ర భరణమ్మున కింతలుసేయనేల రా
ధేయుఁడనైనఁ జాలు : నది తీయముగాదని యెంచికొన్న గా
ధేయుఁడనైనఁ జాలు : నొకతెంపున రెంటికిఁజాక మాతృదా
స్థాయితఁ బాపు తాత్ప్రయోజనయై బయలెక్కుట నిక్క నీతొదల్॥

ఉ॥ 'ఇత - ఇదేత లె' మృనెడునెన్నికలన్ దలమీఱుపోకడన్
బుతము సూపి, చిక్కువడుపట్టున నెట్టంగఁజాలనేమొ! నీ
మతటిరుండి యింతవఱ కైహికజీవిత సర్వసార సి
ద్ధాంతముఁగొంటి; వ య్యచుభవాతీతము బాకవ్రేలఁ జూపుమి॥

చ॥ ఒకట బిజాపుక్కిందులు, మఱొక్కట మోగలుసార్వభౌము, లొం
డొకట మరాటవీరులు, మఱొక్కయెడన్ రసపుత్రకూరు, లి
ట్లొకరి కొకళ్ళు సాయపడియున్ - వికటించియుఁ దారసిల్లు టె
దుకు? మతభేదవాదములఁ దుందుడు కెందు కటంచు నెంచెడన్॥ 222

ఉ॥ మానవు లందఱును సమానులెయ్యయ్యఁ, బరస్పర మ్ముపా
దానము వేటుగాఁ బలు మతమ్ములవా రయి, సంప్రదాయ శి
క్షా నుభవమ్ములన్ బహువి ధాంతర సంఘములై, స్వతంత్రతా
మానములేక స్వస్వమతమాధురిఁ గ్రోలుట యుక్త మేయగున్॥ 223

ఉ॥ ఒక్కట గుంపుగూడి, తమకొప్పినరీతి స్వతంత్రవృత్తిఁ ది
ర్యక్కులు నుడు : నైన నితరప్రతిరోధముసేసి తాములా
వెక్కఁదలంచి పోరు, నిదియే పశువృత్తి; వృధాభిమాను లొ
క్కొక్కపు డిట్లురేఁగి, మతయుద్ధములన్ బలియిత్తు రాత్మలన్॥ 224

ఉ॥ హైందవభూమి నొక్కమతమాచు నవాంతరశ్లాఘ లున్న, 'మే
మందఱ మొక్కహైందవుల' మన్న మమత్వము సోదరత్వమున్
బొందికఁ బాయ : దయ్యరఁటిమొగ్గ తుదిన్ గొలనిక్కి పూతయున్
బిందెయుఁ గాయ పండు గుదివ్రేలెడుపొందిక విందు గొల్పదే! 225

చ॥ వివిధములైన పుష్పఫల వృక్షము లొక్కవనమ్మునందుఁ బెం
పపు : నగునట్లు వాని కనువొ విడిపాదులఁ బ్రోదిగన్నచో
నవి యవి యన్నియున్ బెరుగు : నట్టులుగా కొకపాది నన్నియున్
గవిసిన, గాలితివియలకాఁకకుఁ బెంపుడుమొక్క లెక్కునే? 226

- చ॥ శ్రీ మనమత మిష్టః డీగతిః గ్రమాబుగః బెంపఱుచున్న; దల్ల యా
వను లిటఁజేరి, సంఘబలవతులు - రాజులు - శస్త్రధారులై
మునుకొని సర్వముఁ సర్వమతముద్రకు మార్పఁదొడంగి : రిట్లుపై
కొనుచుడుకేల? స్వార్థ మనుకొంచుఁ బరార్థముఁ బాపవచ్చునే? 227
- చ॥ ఇది మనభూమి; మూర్యమతమే వితతంబుగ నిడు వెల్లుచు
న్నది; మనదేశవాసు లగునపు మతాంతరమయ్యు వారు సా
హృదమున మల్లికాలత యొకెత్తు - గులాబి యొకెత్తుగాఁగ నె
మ్మదిఁ గనఁబోలదే! దురభిమాన పరాక్రమణంబు గూడునే! 228
- ఉ॥ గాతలనాఁటినుండియు నుదాత్త గుణోత్తరులైన రామ మాం
ధాతలనాఁటినుండి భరతశ్రీతిఁ బూజితమా మతంబు చే
యఁగఁతకుఁబాసి చేడ్వడుచునుండఁగఁ జూచి సహింపలేక, నే
నీతెఱఁ గుద్యముంబు వెలయించితి మించిన సాహసంబునఁ 229
- చ॥ తలఁచినదానికంటె వితతంబుగ విఘ్నములేచి పైఁబడఁ
గలిగినఁగూడ ముదిడినకాలు మఱల్పక పోరుచుంటిఁ గాఁ
గలయది కాకమానః దగుఁగా, కనిలో ననుఁదాఁకువారు నేఁ
డలఘులు హైందవప్రవరులా! పరులా! యని సంశయించెదఁ 230
- చ॥ ఎవరిమతమ్ము దేశమని యింతలు ఊతులు గొంటి, మట్టి హైం
దవు లిపు డెందుఁ దోడ్పడుటధర్మము, తప్పినఁ దప్పనిమ్ము: శా
త్రవజన పక్షమై యెదురుతాఁకుట కేమనవచ్చు! నిందునఁ
శివపతి కేమిలె, మ్మిట నశించునదేదో వచింపరానిదే! 231

§ Islam spread among the people owing to a variety of inducements and was often enforced besides at the point of the sword.

Page 113. 'Muhammadan India' by C. S. Srinivasachari & M. S. Ramaswami Aiyangar.

¶ It may be conceded at once that the abasement of the Hindu religion at the hands of the Muslims led Shivaji to prepare himself for its defence.

Page 655. 'Muslim Rule in India' by Ishwari Prasad

ఉ॥ అంబరునాయకా! విరసమాశ్రితయట్లు తలంపఁబోకు; న
త్యంబును ధర్మము మరుప నాయుధమైతి నక్షత్రవీర మ
శంబున మేటి వీ విపులు శస్త్రముతో నెదురెక్కి శత్రుప
క్షం బగుట మనుద్యమమె కానిదొకో యరునట్లు తోచెడు॥ 232

ఉ॥ ఉత్తరహైందవంబున బలోన్నతుకా రసపుత్రవీర రా
జోత్తములెల్ల హైందవధరోన్నతికై తెగిపోర, మేము మా
యెత్తున నిందుఁబోరుచు జయించెద; మీగతి వారె మాపయి
గత్తినిదూయ హైందవ మింక బలహీనతఁ గుంగిపోవదే॥ 233

ఉ॥ ఇతకు మీరు తోడ్పడిన నే నొకభూపత్నినై సుఖంప నా
మతయు లేదు : యుద్ధమగుపట్టున లావటి వీఁగిపోదు న
జంతయు లేదు : యావనులచేటు దలంచుట లేదు: హైందవై
కాంత హితమ్ముకై పెనఁగులాడెద, యుక్తపథమ్ముఁజూపుమి! 234

మ॥ హితమైతోచిన నాకుఁ దోడుపడు టొలే లెస్స : కాదేని యా
ప్రతమింక నను నీదువెంటఁగొనుసంధానంబె కావచ్చు : నా
చితియైనక జెఱియొక్కవైపుగొనుట చింతింపుఁ : డింతెల యం
చితమా నొండాకకొత్తదారిగను సాచివ్యంబు మీ కబ్రమే! 235

ఉ॥ నన్ను గుఱించి, కాదగురణంబుగుఱించియు, సంధిసేతలో
న న్నియమించు సీమల ధనమ్ముల దుర్గములక గుఱించి మీ
రెన్నిక సేయువేళ యవసేందు - ననుక - మిముఁబోలె హైందవా
భ్యున్నతిఁ జూడుఁ; డిందుఁ దమపోకడయే శిరసావహించెద॥ 236

చ॥ అని శివరాజు ధీరవినయానునయంబుగ విన్నవింపఁగా
విని, జయసింహుఁ డాతని వివేకధురీణత పల్కుపొందు నె
మ్మనమునువిచ్చి లో మతమమత్వము నిద్దరలేవ, దాని నే
ర్పున నొడిగించి, వాతెఱుఁచుఁగుల నవ్వన నిట్లు వాకొనె॥ 237

మ॥ “శివరాజా! కడుయుక్త మాడితివి; నీ శీలంబు మేలైన నీ
యవనాధీశ్వరుపైన్యనాథుఁ డిది యోగ్యంబుచు భావించునే?
యవుఁగా కేకమతానురక్తి, యిపు డత్యాసన్నమై నిల్చె సు
ధి వివేకంబూ రణంబూ, దానివిడి మైత్రీయోగ మిం జేటికి?॥ 238

మ॥ అనిభావించెద, నైన నీ విటు రహస్యజ్ఞాన విద్యాధివై
వినయంబున్ వెలయించి, ఖడ్గ మొఱకున్ ఓడ్కొల్పి, చిత్తంబునిం
డిన విశ్వాసముఁ జెంచి, వాచవులతేనెల్ గొంచు వేచేయు, వ
చ్చిసయభ్యాగతు నాదరింపమి యనొచిత్యంబుగా నెంచెదన్॥ 239

చ॥ వినుము శివప్రభూ! మతవివేకమునన్ గడుమేటి : వీ వొన
ర్చిన సువిమర్శనం బెడముసేయఁగ రాని; దెవొడు హైందవుం
డనఁదగు వానికెల్ల హృదయ స్థిరభక్తి మతాభివృద్ధి సే
యన తగు : నందు నీజతన మప్రతిమంబన వితయున్నదే!॥ 248

ఉ॥ ఒంటరివాఁడవయ్యుఁ జటులోద్భటమా బలఁగంబుఁ జెంచి : తే
పంటలు లేకపోయిన నపారధనమ్ముల సేకరించి : తె
మంటకు లేనియప్పు వితతోన్నత దుర్గచయంబుఁ గొంటి : వీ
దంటతనం బనన్యముగదా యొక నూతనరాజ్య సిద్ధికి॥ 341

చ॥ మతమునకున్ బ్రభుత్వమహిమంబునకున్ గల తోడెఱింగి య
ద్భుతముగఁ బోరునల్పితి : వెదుర్కొనుచున్న బిజాపురీందు, లు
ద్ధతు లబిసీనియానృపులు, దర్పసమగు్రిలు పోర్చుగీసు లం
కితు లగుటేమి! నిల్వ పులకింపఁడె యావనసార్వభౌముఁడున్! 242

ఉ॥ ఇంతలు సాహసంబు వెలయించిన నిన్ను మహానుభావుఁగా
నెఱురు, నిండుభక్తి భజియింతురు హైందవు; లెప్పు డేయుపా
యాంతర మందియైన స్వమతాభ్యుదయంబున నాఱువోయ య
త్నింతురు, నీరువోయ గమనింతురు, గా కెడవోఁ దలంతు నే?॥ 143

ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు నీమది 'మమద్యమసిద్ధికిఁ దోడునూపలే
కుండిరి, శత్రుపక్షమగుచుండిరి, హైందవు శాస్త్రరాహు - లి
ట్లుండఁగ నేటి' కంచు, నిదియుక్తము; యిదలి దారితీరులున్
నిండగు శక్తి రక్తి యొకనేతయుఁ దాతయు నందుఁ గల్గెనే॥ 244

మ॥ 'ఇది ధర్మం - బిది జాతిసీతిమత సాహిత్యాదికం' బంచు నే
ర్పొదవన్ జూడఁగనీక హైందవమునం దొప్పారు చీకట్లలో
నదయాఛారణతేజ మిందొదవె: యోగ్యుల్ దాక్షిణాత్యుల్ ముదం
బొదవన్ మేల్కొని: రుత్తరాయణము రాదో మీఁదఁగొన్నాళ్ళకున్!

చ॥ ఇది సహజంబు చూడు : జగమెల్ల నొకప్పుడ ప్రాప్త తోఁచు, ద
య్యదనున కంచునందు వివిధావరణంబుల నీడ లుండు; నె
మ్మదిఁ గను; కాలచక్రముక్రమం బిది; యెడయు గాలి వానయున్
ముదిరినమీఁదఁ బంటపొలముల్ దలవంచు ఫలించువెప్పులన్॥ 246

ఉ॥ కావునఁ దాల్మిఁ బొందు; మిదిగాక మజ్జొక్కటి హెచ్చరితు, నీ
భావమునందు యావచులపై నొకయొల్లమి దోచు - వారు ధ
ర్మావరణంబు దాటిరిని; యకా ననుకొ, మ్మట్టులైన భిన్న ధ
ర్మావసథంబు లోకముసమస్తము నీవలె నేరు జూతునే?॥ 247

చ॥ మన కహితమ్ముగా నెమటిమార్గము తోచిన వారికంటికిన్
మన గమనంబు మేలగునె? మంచియుఁ జెడ్డ జగంబు తేల్చు : దా
నిని మెయికొల్పునట్లు చనునేర్పరి యందఱలోనిమేలుఁ గై
కొను : నిటు లాత్మశక్తి పెరుఁగున్, విఱుగున్ బ్రతికూలపక్షముల్॥

ఉ॥ యావనులంచు హైందవజనావళియంచును భేదవాద సం
భావనయేల? యందఱు సమానముగా హితులై విరోధులై
దైవవిధానమున్ నడుపు తంత్రపుబొమ్మలుగా నటించు; దు
ర్భావులువోలె - నున్నట్లు సమభావులు నుత్తము లన్నిజాతులన్॥ 249

చ॥ మనము మహమ్మదీయులు సమష్టికుటుంబమునోలే హైందవం
బునఁ జిరకాల ముంటి - మిటఁ బూర్వ లపూర్వ లటా చెఱుంగఁజా
లనియట్లు; దాన జీవితములక మతనైతిక సాంఘికాది వ
ర్తనముల మార్పు లిర్వురకుఁ దప్పదు, కూడిక తప్పకున్నట్లుల్ ॥ 250

ఉ॥ ఒక్క కుటుంబమందు సుత సోదరు లాదిగఁ బిన్న పెద్దలం
దొక్కొక్కరికిఁ బెక్కు లధమోత్తమవృత్తులు గల్గకుండ; వా
చిక్కులఁ దీర్చి పెత్తనముచెందుటయే కడుగొప్ప; సామ్య స
మ్యక్కృతి వొందఁజాలని సమష్టికుటుంబము అచ్చకెక్కదే? ॥ 251

ఉ॥ లిందఱు యోగ్యులౌ టరిది, యంద అయోగ్యులుగూడఁ గారు; నీ
వదఱులోని మేలుఁగొనునట్టులే కీడును మార్చివేయు; మీ
మందులపాకమే యొక యమానుషశక్తి : విసమ్మ లన్నియు
మందులే యాష ధామయ సమన్వయము దనుభూతికావలె ॥ 252

ఉ॥ కావున, భేదబుద్ధివెలిగొ మనదేశచరిత్రఁ జూడు, మే
ధావులు పెద్ద లేగినవిధములఁ జూడుము : భారతోర్విలో
యావను లార్యహైందవు లనాహతవృత్తిఁ బరస్పరంబు స
ద్భావముతోఁ బరస్పరమతముల నాదృతిఁగొంట కన్నడుక ॥ 253

ఉ॥ శ్రీ హైందవులౌ ఘోర - లటు యావనులౌ హరిభక్తులుక, మసీ
దందున దేవతాసదన - మందు మసీదును, వానివానికై
పొందుగ వారువారిడిన పూజలు మాన్యము, లొం జొకళ్ళపే
రందుట, వావియుక వరుసలాడుటహైందవమందుఁ గన్నడుక! ॥ 254

శ్రీ "The Hindus began to worship Muslim saints and the Muslims began to show respect for Hindu gods."

Page 278 'Muslim Rule in India' Ishwari Prasad.

"The Mahomedan Kings gave inam land to Hindu temple endowments." Page 32. M. G. Ranade.

"Hindus were prepared to admit Muslims into their faith and did admit them as a matter of fact."

Page 322. March, 1934. Modern Review.

చ॥ 'మతము మనస్సులో దురభిమాన మడచి పవిత్రభావముల్
పితుకుచు, చైవభక్తియును విశ్వజనప్రణయంబుఁ జెంచి స
ద్గతి నిడు' నంచు, ఛేద మిటుఁ గొంచు పెద్దలు జాతులెంచి; యీ
గతి మత మంటుఁదీవియలకై వడి సత్ఫలసిద్ధిఁ గూర్చెడిన్॥ 255

మ॥ ౧॥ కలత త్రవ్వ బెటులున్నఁ, దోచినటు వ్యాఖ్యానంబుఁ గావించుచున్
'బలవంతంబుగ యావచుల్ స్వమతమున్ బట్టించినా' రండ్రు; పూ
ర్వులలోఁ బూజ్యులు గొంద తా యవసభాపుల్ మ్రొందవాచార మ
ర్పిలిఁ జాలించినగాధల్లు భరతోర్వీ బూచె బూదోటలై॥ 256

సీ॥ † ఆదిలో దక్షిణయవసరాజ్యము 'భామి

సీరాజ్య' మనుపేర నెగడుటేమి,

'గోల్కొండ' సులతాను కొల్వులో విప్రు 'ల

క్కన మాదనలు' ముత్తులగుటయేమి,

'భద్రాచలము' రామభద్రుని తలఁబ్రాల

ముత్తైముల్ సులతాను మోయుటేమి,

'యిబ్రహీ' మిభరామనృపతియై కవిరాజ

పండితాదరణంబుఁ బట్టుటేమి,

తే॥ మహామదాదిలుశాహి సీమాటమెచ్చి

గోవధలు మాన్పఁగా నాజ్ఞఁగొలుపుటేమి,

గాధలిటు దక్షిణోర్వరఁ గలవు పెక్కు

మ్రొందవ మతాభిమాన దృష్టాంతములుగ!॥ 257

౧॥ Page 110. A History of India, Part II
C. S. Srinivasachari and M. S. Ramaswami Aiyangar.

† Page 186. History of India,
Meadows Taylor.

సీ॥ ¹ 'బాబరు' గోవధ పాతకంబని 'హుమ

యూను' న కొనఁగు ధర్మోపదేశ,

² మల హుమయూను శత్రులఁదోలి, 'కర్ణావ

తీదేవి' యెడఁ జూపు సోదరతయు,

³ మత రాజకీయ సంగతి హైందవులఁ గుడి

కంటఁ గన్గొన్న 'యక్బరు' చరిత్ర,

⁴ పాజహానుతుఁడు 'దారా' జగన్నాథపం

డితునొద్ద నార్యసాహితినిఁ గొనుట,

తే॥ పూజ్యుఁడు 'కబీరు' మొదలుగాఁ బుణ్యమూర్తు

లెందఱో రామభక్తులై యెసఁగియుంట,

యంద తెఱుఁగుదు రుత్తరహైందవమున

యవననృపతు లస్మన్మతోత్సవముఁ గనుట॥

258

ఉ॥ కొంద ఆసూయఁబెంచి ప్రతికూలతనల్పినమాట వాస్తవం

బందున నిందుఁగూడ; నిదియంతయు వ్యక్తులలోని లోపమై

కుందు ఘటింపు, స్వార్థమునకుం దిగువా రిది సాధనంబుగా

నంది, మతప్రయోజన మపార్థముసేయుట యిందుఁ గన్పడు॥

259

ఉ॥ కావున వారివారి ననఁగాఁ బనిలేదు; మతాభివృద్ధికి

దోషలుసేయుచోఁ బరులదోషము లెంచుటకంటె, వారు స

ద్భావము నందునట్లు స్వమతంబున విశ్వజనీనతా విశా

లావరణంబుఁ బొందుట యుదాత్త పథంబని విశ్వసించెద॥

260

1 'Baber's Will' — Page 96,

A Source Book of Indian History, K. S. Kini.

2 Pages 262-263, Annals of Rajasthan, Volume I.

Col. James Tod.

3 P. 247. History of the Great Mughals, Vol. I. Kennedy.

4 Page 616. Muslim Rule in India, Ishwari Prasad.

శ్శ॥ కోటలు సేన లస్త్రములు గూర్చి ప్రభుత్వముఁజేర్చి, పెచ్చు పో
రాటల రక్తసిక్తహృదయములతో మతరక్ష సేతు, రిం
తేటికి? నాత్మరాజ్యమున నెల్లరకున్ మతధర్మభూమి పూఁ
దోటగతిఁ దనర్చిన మధువ్రతముల్ దమయంత మూఁగెడు॥ 261

చ॥ ఉదులుగ సంఘశక్తి బలుపొందినచోఁ బటు సంధిబంధమై
యెదిగినమేను రోగముల కెం దెడమియక హఁయిఁగూర్చు; ని
య్యది నిజ, మైన మేని కపుడప్పు తెపుళ్ళవి యంటకుండ, వ
య్యదనుల నన్యసేవఁగొను ఔషధమందుట కానికార్యమే?॥ 262

ఉ॥ కాదని తెంపుసేసి, కొఱగాదని అంపులుసేసి, సాహసో
న్మాదము రేపుచోఁ దెవులు మానదు, సత్తువరాదు: కావునఁ
జేఁదులు మేసి కోర్కు లెడసేసి, క్రమక్రమపుష్టి నుదు టే
నాదుమతమ్ము; సాహసమునఁ బ్రతికూలత హెచ్చు కన్పడు॥ 263

ఉ॥ పో రొనరించినారు రసపుత్రునరేండులుకూడ దేశర
క్షారతి : రక్తవాహినులచాలునఁ దద్బలవీర్య సుపదల్
దీతనెకాక నెవ్వగలుదీతనె? వైవబలంబులేని యీ
పౌరుష మాత్మహానిఁ గొనివచ్చునకాక శుభమ్ముఁ దెచ్చునే?॥ 264

ఉ॥ చేటునుబాటు నిట్లు పరిశీలనసేయుచు నొత్తరాహు లా
రాటము మ్రింగి, రిత్త బవరమ్ములఁ గుత్తుకలీయలేక, నా
బోటులె యకాచు యావనవిభుత్వముమోయ బుజమ్ములొడ్డి - రే
నాటికినైన శోభనదినమ్ముల హైందవభూమిఁ గోరుచు॥ 265

చ॥ మతమని దేశమంచు నభిమానము లేదనుకోకు మాకు : నీ
జతనముఁ దప్పుగాఁదలఁచి శస్త్రమునెత్తుటగూడఁ గాదు : ని.
శ్చితమగు వీరధర్మమున జీవిత మీ యవనేంద్రుసేవ కం
కితమగుచుఁ గతానుగతికీకృతమై నినుఁదాఁకు టేర్పడె॥ 266

ఉ॥ తాచుటమాత్ర గాదు, సరదారులఁ బెద్దయొనర్చిన న్నసా
ఖ్యాకబలంబుతో ననువునప్పుడు నాపయిఁ బాదుపామదిక్
బ్రాహ్మణ నమ్మకం - బతనిప్రాపున మాపకుమంబు వమ్ముగా
నీక మెలంగనయ్యె; నదనెంచి కృతజ్ఞత మ్రింగవచ్చునే॥ 267

ఉ॥ పాపములందు మానవునపాత్రతలందుఁ గృతఘ్నువృత్తి నిం
దాపణమైన, దాత్తహతియందును గైకొనరాని : దక్రమా
టోపముగా నుయోధనుకటుత్స మెఱిగియు వానిపక్షమే
చాపము నెత్తినారుగద సుగరమందు గురుండు భీష్ముఁడు 268

సీ॥ తనకు నచ్చిన మన్మలనుచు భీష్ముఁడు తన్ను
గెలుచునుపాయంబుఁ దెలిపినట్లు,
తనశిష్యులని గుహత్తముఁడు పైంధవ వఘో
ద్యోగంబులో దారి యొసఁగినట్లు,
తనతల్లి ప్రార్థించెననుచుఁ గర్ణుఁడు చేతఁ
బడు పాండవులఁ జుంప కుడుగునట్లు,
తన మేనయల్లుండ్ర కనుచు శల్యుఁడు కర్ణ
సారథియై యెగ్గు సలిపినట్లు,

తే॥ లనువు గలదంచు స్వామికార్యమున కెడము
నడువఁజాల, నాధర్మంబు విడువఁజాల;
వినుము శివరాజ! నామాట వెలితిగాని
యట్లు - నీమేలు కొఱవోనియట్లు నడుతు॥ 269

చ॥ † ఇతరులు యావనేందులటు లెంచక, యీ యపురంగజేబు నీ
జతనము పూరికొగొనఁడు; సాధనముల్ ధనముల్ చమూపతి
ప్రతతులు సైన్యముల్ గల వపార్థములై పరదుర్దమంబులై
యతనికి; నీతితంత్రమున నద్వయుఁడై జగమెల్ల మ్రింగెడుక॥ 270

† "He should somehow be saved and that at the same

- చ॥ † అనిమొన దూకి తద్బల మహర్ణవముఁ దరిఁజేరసేద రు
ద్రునకుఁ దరంబుగా, దొకట రూపటి సర్వబలంబు లందులో
మునుఁగునకాని : నీనుహితముఁ గొని పల్కెద, సార్వభౌముచె
ల్మిని మది నిచ్చగింపు - మిదిమే; లిట్లుపైఁ బదిమేఘ్య సేకుఱుఁ॥
- ఉ॥ మంచితనంబు తాలకును మార్దవముఁ గలిగించు, వేడి సూ
పించినఁ బెట్టి పైఁబడు; సభిన్నమతిఁ నృపులెల్ల వాని సే
వించరె నేడు? వారిపయిఁబేరిమి నీపయిఁ జూపఁడే? సమీ
పించిన, నిన్నువంటి రణవీరు నతం డెడవోవనిచ్చునే? 272
- ఉ॥ ఆతనిఁ జేరుచో మతమహత్త్వము కొంత కొఱుతవోవునఁ
భీతిని మాను; మా కొలుపుపెద్దలలో మనహౌదవపఁజా
నేతలు పెక్కు, రానృపుల నెయ్యముఁ జేకొనవచ్చుఁ : దద్బల
స్థితము సంఘశక్తి మతవృద్ధి కుపాంతవసంత మయ్యెడుఁ॥ 273
- ఉ॥ † కాపునఁ బామపాచెలిమిఁ గాంచుము : కాదగుతీరు లన్నియుఁ
నే వెలయుతు, నిర్దురక నెమ్మదిగా నొకసాధిఁ గూర్తు; స
ద్భావముతోడ నన్ను హితపద్ధతి గోరితి, విట్లుసేయుటే
భావిశుభముకాఁ దలఁతుఁ, బైతగవుఁ దలపోసి పల్కుమి!" 274
- చ॥ అన, శివరాజు కార్యగతులన్నియు నెమ్మది నాకభించి యి
ట్లనె, "మనసిచ్చి మీ యనుభవాతిశయ మ్ముపదేశమిచ్చు మే
లునకుఁ గడున్ గృతజ్ఞుఁడను; 'లోకమువా రొకధర్మతత్త్వముఁ
గనునపుడందు భిన్నరుచి గాంతు' రటం చిపు జే నఱిగితిఁ॥ 275

time the Badsha's interests also should be served." thought he (Jai Singh) and (said), "Aurangzeb is the mighty ruler of the Earth; you should make friendship with him. The ultimate result of hostility will not be good. I am, therefore, favourably disposed towards you."

చ॥ మతముసమన్వయంబు సుకుమారముగా విపులార్థ భావ గ
ర్భితముగనున్న : దిందు వివరించినయట్లు చరింపఁగా నశి
క్షీతుఁడగు నన్నుబోఁటి కొకజీవితకాలము చాల : దైన మీ
పితృనిపాలు కాంచుకొని, పేరినమీఁగడఁ గొందు నేటికి॥ 276

చ॥ మనసునఁ 'బాదుషాచెలిమి మంచిదిగా' దని తోచుచున్న మీ
యనుమతివెటఁ బోవు టిపు డాత్మహితంబుగ నియ్యకొంటి; నిం
దునఁగల మేలుఁగీడు తమదొడ్డతనంబున నిల్చియుండు; యా
వసపతికొల్వులో శిరమువంచుట దక్కఁగఁ బొందు సేయుమి!"॥ 277

చ॥ అన, జయసింగు లేతనగ వానుచు సంధివచోప్రసంగముల్
గొని, యుభయానుకూల్యములు గూర్చి కొలండులు సంప్రత్తిచి, యొ
ల్లనియెడఁ గార్యకారణములక వివరించియు మేలుసూపి, త
న్నన మెసకొల్పి, సంధినియమంబులఁ దీరు ఘటించె నీగతిక॥ 278

సీ॥ శ్రీ "శివరాజు, తానుగెల్చిన రాజ్యమున సింహ
గడమాది యిర్వదిగడము లిచ్చి,
తక్కినరాజ్యమంతయుఁ బాదుషాహిగా
రిడిన రాజ్యముగాఁగ నేలికొనుచు,
సాలుకు మూఁడులక్షలహాను లర్పించు
వరుస నల్వదిలక్ష లరి యొసంగి,
తనపుత్రు) సాంఖాజి దళవాయిపదవి రం
జిలఁ బాదుషాగారి కొలువుఁజేర్చి,

తే॥ దక్షిణంబున జరుగు యుద్ధములయందు
స్వయముగా సేనఁగొనుచుఁ దోడ్పాటుసూపి,
యొండొరుల మేలుసేత కొండొరులు దొడఁగి
తెఱిపివారయని చెలిమి సంధింపవలయు॥

సీ॥ ఓ పాదుషాగారు, సాంభాజనిఁ బుచ్చస
హస్) తురంగనైన్యాధికారి
సలిపి మన్నన సూపవలయు : దక్షిణరాజ్య
ముల 'చౌతు' 'సర్దేశముఖి' యటన్న
పన్నులు శివరాజు స్వయముగా రాబట్టు
కొను హక్కు లీవలె : గొంకణమ్ము
దక్షిణోత్తరభాగ ధరణియంతయు గెల్పు
కొను శివరాజును జెనకఁగూడ :

తే॥ దన్య సామంతవిహిత మర్యాద లిచ్చి,
కొలుపు కేతెంచు నియములు తొలఁగజేసి,
నెరసు లరయని చెలిమిపొందికలు వెలయ
నాత్మహితునిఁగా శివరాజు నరయవలయు॥

280

జీ॥ అని పయిరీతి సుధినియమాళి శివప్రభుఁ డామత్తిపఁ గై
కొనుచు, 'దిలేరుఖానుఁ డనుకూలపక్ష' దగుమాటలాడిర'
మ్మని శివరాజు మైకొలిపి, యాతనితోఁ దనమేనమామఁ దో
డనుపుచు, యుద్ధమాఁపుటకునై జయసింహుఁడు పంపె వార్తల॥

ఉ॥ త న్నొకపెద్దసేసి వివిధమ్ములు కానుకలిచ్చి సుధికై
విన్ననువాడు వారి నుడివిదుకు మెచ్చి దిలేరుఖానుఁడు
మన్ననఁ గాను-లిచ్చి యభిమానము పెద్దయొనర్చి, వారితోఁ
గ)న్నన యేగుదెంచె నెసకంబున సింహగడంబుఁ జేరఁగ॥

282

ఉ॥ అందఱుఁగూడి సుధివియమావళి కొప్పుగ సమ్మతింప, "నీ
చందము పాదుషా కెఱుకసల్పఁగఁ జారులనంపి తన్నతం
బంది తిరమ్ముసేత" మనియాడుచు, నంబరునేత సుధిలోఁ
బొందికలెల్ల వ్రాసి, తనపోల్చినతీరు లిఖించె సీగతి॥

283

mention only 20 forts and Chouth & Sardeshmukhi.

మ॥ “అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని రాజ్యప్రాంతముల ముట్టిదు
ర్గములన్ బట్టితి : మందునందుఁ బటుసంగ్రామంబులై, కూలె సై
న్యము లిరైవుల : నింతలో నతఁడె మమ్మధించె సూధిప : న
ర్హమటం చొప్పితి మాజ్ఞవేచి తగవారన్ దీరు గావించుచున్ ॥ 284
సీ॥ మనయేలుబడికి నెమ్మదిఁగూర్పఁగా దక్షి

ణమునందు ముఖ్యదుర్గములఁ గొనుట,
సరి నాల్గుపనులలక్షల హొనులై మించు
నమితధనంబు కప్పముగఁ గొనుట,
యల బిజాపురముతోఁ గలిసి మార్కొనకుండ
శివరాజు మనవైపు చేర్చికొనుట,
యతనిచే వారిపెం పడఁగించి, మనసేన
కొండగుట్టల స్రుక్క-కుండఁ గనుట,
తే॥ పరమలాభముగాఁ దీరుపటచి, సంధి

నియమములఁ బుష్పికోంటి, మీనిర్ణయంబు
తడవు చర్చించితిమి : దీనఁ దగవుదలఁచి
తగిన యత్తరువీయఁ బ్రార్థనముసేతు”॥

285

మ॥ అనుచు గమ్మ లిఖించి యంబరువిభు డద్దానిఁ బంపించి, తో
డనె తామందిన యెల్లదుర్గములఁగూడన్ ‘బామపాబావుటా’
దనరన్ జేసి, బిజాపురంబుగెలువన్ దండెత్తి, సైన్యంబుతోఁ
దనపెంటున్ శివరాజు ముందునడువన్ దత్పాతముల గైకొనె॥

✠ శివాజీ జయసింహునకుఁ దోడ్ బిజాపురరాజ్యముపై కేగుట. ✠

చ॥ ఇటు శివరాజుసాయమున నేచి బిజాపురరాజ్యమెల్ల మిం
గుట కిది వేళయంచు రణకోవిదుఁడౌ జయసింహు సాహసో
ద్భుటముగ లేగి దుర్గములఁబట్టి బిజాపురపట్టణంబు చెం
గటి కగఁబ్రాఁకి దూఁకె, నొందుగన్ బడ దేశము నాక్రమించుచున్ ॥

చ॥ జరిగినసంధికై తనదుసమ్మతి - పోరునఁ దోడునేతకై
పరువపుఁగాను-లుక బనిచెఁ బామషహా; మొగలాయిదండు ల
త్తటి శివరాజురాజ్యమును దాటి బిజాపురిపైకిఁ బోయె; ని
తరసి శివప్రభుండు తదనంతర కార్యము నెఁచెనెగతిక॥ 288

చ॥ “నెఱపినసంధిచో స్వబలనిర్జితరాజ్యము కొంతవోయె; నీ
వెరవునఁ జట్టుకొన్నయరివీరులముట్టడి తీటిపోయె; నీ
తెఱఁ గుచితంబె యైన, నొకతీరున నియ్యది ముందు కీడుగాఁ
దిరుగు నటంచుఁ దోచుచు; బనితీరిన దుర్మతి మేల్దలంచునే॥ 289

ఉ॥ సాహస మిట్లునూపుచు బిజాపురరాజ్యము నెల్లఁ బామషా
కాహుతి యీయవచ్చుఁ, బయి నాకొనుచుక మనపైకిరాఁడె! ఘో
రాహికిఁ బాలుపోయువిధ మాఁగద చేసినకార్యమెల్ల! స్వ
వ్యాపాతిఁ దెచ్చికొంచు బలవంతున కాస్పద మీయవచ్చునే॥ 290

తే॥ ‘అసలు సంధియే కాఁగూడ’ దనియు, ‘నిన్ని
గడములిచ్చియు నిటుతోడుపడుచు, వారి
కిందఁ జనుటేల’ యని పుతగించు సైన్య
పతుల నేతాజిముఖులఁ గీడ్పఱుప నగునె॥ 291

ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రతింప నొకయెత్తున వీరిఁ దొలంగిపోవుటే
విన్నను : విందు ముందునడిపించినసంధికిఁ దప్పనట్లుగా
నన్నిటఁ దోడుసూపినటు లాడి, పయికబయిఁ బోరొనర్చి, యీ
చెన్నఁటి శత్రుకోటి నొకచిక్కునఁ ద్రోయుచు జాటిపోదగుక॥ 292

చ॥ అగునపుడుక రహస్యముగ నాదిలుషా కొకలావు గూర్చి యీ
మొగలులఁ బాఱఁదోలునటు పూన్చినచో నిటఁ జిక్కువాయు : నీ
జగడము లిట్లుతీరిన బిజాపుర మొంటిగ నిల్చు : నందుపైఁ
దగవులుక్రొత్తగా, నివుడు తంత్రమునక బనిగొంట యెప్పుగుక॥

ఉ॥ ఒప్పని తోచుచున్న, జగమొప్పనొకో యనుశంక - నీతికిన్
దప్పట యశానటంచు ననుతాపము గల్గెడు : నిట్లుపోయినన్
దప్పదు కార్యహాని : యది నాకయినన్ గొటలేదు, దేశమున్
నిప్పలద్రోయుటై దొసగు నిల్చు : జగం బపు డాడిపోయడే॥ 294

తే॥ రాజనీతిని వ్యక్తిధర్మమునఁ దూచి

కలుచలెంచుట మందాధికార దృష్టి :

రామదాసుని యుభయతారక పథంబు

నడిచి, యీ కాటుచీకటుల్ తుడిచివైతు॥

295

ఉ॥ 'మాటచు దప్పరా' దనుక్రమంబది సాధువుఁగూర్చికాని క
రోటకుఁగూర్చి కాదు : పగకున్ బ్రతికారము సేయలేని మో
మోటకు విల్వలేదు : వెరవొందుచు నీ యవనద్వయంబునన్
నాటకమాడి, యిరువ్వర ఫణాశిఖరంబులఁ దాడవించెదన్॥ 296

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతియంతయు సూటిగ నిర్ణయించి, తో
డొనరిచినట్లే మోగలులయొద్దన యుండె, బిజాపురీదుఁడున్
దనబలఁగంబు బెంచి పటుదర్పము సూపుచు, గోలకొండతో
డెనసి పరాక్రమించి యలయించె మొగల్బల మొదు డీల్పడన్॥ 297

చ॥ తనబలఁగంబు లిట్లు కలతన్బడు తెంచి దిలేశుఖానుఁ డీ
సున జయసింగుతో ననియె "జుట్టమువోలె మెలంగి, పోరున
ప్లనుపులు తప్పఁదీసి, సమయంబున కొండొకచోటఁ దేలి, చి
క్కునఁబడు దారిచూపి మనకున్ శివరా జపకార మొచ్చెడున్॥ 298

ఉ॥ † ఆ కుటిలుండు తోడ్పడు టపాయ; ముపాయముఁగొంచు వాని బం
దీకృతునైనఁ జేయుఁ, డొకతెంపునఁ గొంట మఱితమేలగున్;
మీ కిది కానిదైన నియమింపుఁడు న : న్నిటుసేయకున్నచోఁ
బాకముదప్పు సర్వ : మటుపై మన మేమియొనర్చి యేమగున్!"॥299

† Diler Khan several times urged Jai Singh "to take"

చ॥ అనెడు దిలేరుఖానుహృదయమ్ము నెఱుంగుచు నుబరితఁ “డా
తని సవరితులె” మ్మని నిదానమువల్లె; శివప్రభుడు క
ల్గిన కలతల్ గణించి, కలిగించిన భేదము పుడుటెంచి, క
ల్గినయిన కీడు వాసి చనఁగా మననై జయసిగుతో ననె॥ 300

చ॥ * “పగతురు గుంపుగట్టుకొని వైకొని; రుదఱ మొక్కవైపున
దగిలినఁ, బొత్తులేక - బహునాయకమై - క్రిమశిక్షలేని - సే
న గెలువఁజాల, దూరక మనంబుల భేదముపుట్టి దుర్బలం
బగు : మొగియితు నే నొకట, నప్పు డతు డిరువైపు కీడ్పడు॥”

చ॥ * అని శివరాజుపల్కు సమయజ్ఞతనెంచి, దిలేరుఖాను తే
ల్చిన పొరపొచ్చె మొంచి, జయసిగు స్వపక్షవిరోధముల్ పెచు
గిన నిజకార్యహాని పఱకించి శివప్రభు ‘నొండువైపు మా
కొను’ మనిపంప, నాతఁ డనుఁగుంబరివారము గొల్వ వెల్పడె॥

సీ॥ ఇటు పటుసాహసం బెనయించి, శివరాజు

మొగలాయినర్బంధముచు దొలంగి,

తోవలో నేతాజితో మంతనములాడి

కలహించినటు వానిఁ దొలఁగఁజేసి,

యల బిజాపురసైన్యములఁ దాఁకివట్లు ప

స్తాళాగడంబున నని యొనర్చి,

యట జయ బనుమాన మనిపించి, సైన్య మ

క్కడవీడి ఫలనాగడముఁ జేరె;

Shivaji's life, or at least to give him (Diler Khan) leave to do so. He would assume all responsibility and see the Raja was held blameless.

Page 164, J. N. Sarkar.

* Page 164, J. N. Sarkar.

తే॥ ౧॥ ఘుచుడు నేతాజి శివునితోఁ గలహమాడి
వచ్చు పెరిగి బిజాపురీశ్వరుఁడు నాల్గు
లక్షలధనంబు జాగిరుల్ లంచమొసఁగ,
నతఁడు చెలరేగి మొగలునైన్యములఁ దఱిమె॥ 303

ఉ॥ శ్రీ “రెండవవాఁడు రుద్రుని - కరిక్షితిభృత్పవిత్రా శివాజికి
రెండవవాఁ డితఁ” డనఁ జరించు శివప్రభునైన్యనాథుఁ డు
ద్దండముగా బిజాపురపుదాడులు రేపి, మొగల్బలంబు లెం
దుండఁగనీక తోలె విషమోగ్ర వసి గిరి కూటవీధులక॥ 304

— శివాజీని దర్బారుకుఁ బిలిపించఁ బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము. —

మ॥ జయసింగసరదారు లోఁగొన యధేష్టద్రవ్యముల్ జాగిరుల్
పయి నుద్యోగము లాసగొల్పి విఫలపార్శ్వంబుఁడై, వాఁడు తో
డయిరా దూఁకు బిజాపురీంద్రుఁడొక్క ద్రోయకరాక, సామూర్జితా
శయుఁడై రేఁగు దిలేరుఖాను సవరించకలేక, దూపిల్లుచుక॥ 305

చ॥ ఇటు తలపోసె, “నే నొకటియొంచఁగ దా నొకఁడయ్యె; నీనునక
బెటిలి దిలేరుఖానుఁ డొకభేదమువుట్టఁగఁ బల్కె : దాన నా
రటపడి వేటువోయె శివరాజు : బిజాపుర మిందు సందుగ
ల్గుటఁగొని తోడుఁబెంచి యుడుకుక దుడుకుక బలియించిపైకొనెక॥

చ॥ § ఇది యడఁగించుటెట్లు! హితమెన్నుచు నీశివరాజు రాఁడు తో
డమర, నతండు రా కణఁగఁ డీ గిరి కానన దుర్గకోటి పా
పెనుగు బిజాపురీంద్రుఁ డతఁ డీశివరాజునుగూడ లాభముల్
పొందుగూఁచు బొందుకొన్న మనపూనికయంతయుఁ దాటుమాటగుక॥

¶ Neta accepted the Bijapuri bait of 4 lakhs of hun
and deserting to Adil Shah, raided the Mughal territory
with great vigour and effect. Page 165i J. N. Sarkar.

§ “The Deccanis regard Netaji as a second Shivaji.”

Page 159, J. N. Sarkar.

§ Page 299. *The Modern Review for April, 1909.*

మ॥ మును నేతాజనిఁ గొన్నవాఁడు శివభూపుఁ నేఁడు సాధింపఁబోఁ
డనుకోరాదు: శివాజి సంధివియమ వ్యాపారముల్ మీఠిపోఁ
డనుకోరా: దతఁ డందితుండయిన రాజ్యగుంబు లీపాటి: వా
తనిలోఁ దొల్లిటిసంధియు దగు కొఱుతల్ గూడఁ గాన్పించెడికి॥ 308

తే॥ ఆ కొఱుతల్లెల్ల దేఱఁగా ననువుపఱచి
శివపతినిఁ జేరఁదీయుచోఁ జిక్కువాయు,
మనకు జయమబ్బు: నిదియెల్ల మనసుఁబట్టఁ
దెలిసి, పాదుపా యుటుసేయ సలుపవలయు”॥ 309

తే॥ అనుచుఁ దలపోసి జయసింహుఁ డనువుమీఱఁ
బాదుపాగారి కిటు కమ్మవాసి పువె:
“జిత్తగింపుఁడు! సంధిలోఁ జెప్పినట్లె
నైన్యములతోడ శివరాజు సాయపడియె” 310

సీ॥ అతనితోడపాటుతో నాక్రమించితిమి వి
జాపురీ వితతరాజ్యమునఁ గొంత,
గోల్కొండసాయంబు గొని బిజాపురము వి
జృంభింప నిటఁ బరిస్థితులు మాతె,
శివరాజునకు - మనసేనానులకును యు
ద్ధముఁగూర్చి భావభేదములుగలిగి,
“చెఱియొకవైపుగా నరులఁ దాఱుద” మంచు
నరికట్టె నతఁడు పన్నాళగడము,

తే॥ సంతలోన శివాజినైన్యపతి యతని
తో విరోధించి శత్రులతోడఁ గలిసె,
శత్రుపక్షము బలితమై సంగరమున
జయముగలుగుట సంశయాస్పదమ యయ్యె॥ 311

ఉ॥ శివభారతముగాఁ గనుపట్టెఁ : దెంపునక
 మూఁగి శివప్రభుడు తన పూర్ణబలమునఁ దోడునూపుచో
 లోఁగు బిజాపురం : బతఁడు లోఁగుచు వైరులఁజేరికొన్న ను
 ద్యోగము భార : మన్నివసతుల్ ప్రితికూలములై పెనంబడు॥ 312

చ॥ శివపతి యెట్లులే మనము చేర్చికొనకదగువాఁడు : బుద్ధివై
 భవము బలంబు తెంపు గలవాఁడు : చమూపతు లుక్కుఁడున్గు-లు
 క్కిపులగు పెక్కు-రాబలియుకికరు : లాతఁడు మాకు నాయ ము
 త్వవమునఁ జేయుచో మనకు దక్షిణరాజ్యములెల్ల లోఁబడు॥ 313

ఉ॥ శివభారతముగాఁ గనుపట్టెఁ : దెంపునక
 మూఁగి శివప్రభుడు తన పూర్ణబలమునఁ దోడునూపుచో
 లోఁగు బిజాపురం : బతఁడు లోఁగుచు వైరులఁజేరికొన్న ను
 ద్యోగము భార : మన్నివసతుల్ ప్రితికూలములై పెనంబడు॥ 314

తే॥ అనుచు లిఖించి వేగరులైన భటుల
 చేతఁ బుత్తెంచి, యట జయసింహవిభుఁడు
 సంగరముభంగి వైరులజాడ లరసి
 శివపతినిఁ బోత్సహించి రంజించుచుండె॥ 315

షష్ఠాశ్వాసము - సమాప్తము

¶ Jai Singh called him (Shivaji) the Key of the Deccan and declared that without his accession to the imperial side, the conquest of the Deccan would never be realized.
 Page 265, N. S. Takakhav.

¶ It is necessary to win Shiva's heart by all means and to send him to Northern India to have audience of Your Majesty.
 Page 166, J. N. Sarkar

శ్రీమద్వివేకచూడామణి:

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము.)

సప్తమాశ్వాసము.

—+ బౌరంగజేబు నాహ్వనము - శివాజీ యాగ్రాప్రయాణము. —+—

చ॥ ఘనుఁ డవురంగజేబు కుతుకంబున దక్షిణదండయాత్రలఁ
దొనఁచుఫలమ్ము వేచి, తఱితో జయసింహుఁడు పంపుచుత్తరం
బును గయికొంచు, నందుఁగల పోకడలన్నియు నాకళించి, నే
ర్చిన తనరాజనీతి విలసిల్ల మదిఁ దలపోసె నీగతిఁ 1

ఉ॥ “సంగతులెల్ల సంశయ విచారములన్ దలపించుచున్న; నీ
రంగమునందు నెవ్వ రపరాధులొ సాధులొ నిర్ణయింపరా,
దంగడివెట్టి తేల్చికొనునట్టి ప్రసక్తియు లే, దుపేక్ష సే
యంగల తీరు గా; దెవరియంతకు వారగు టిందుఁ గన్పడుక॥ 2

చ॥ శివపతిఁ జేరఁదీయుట విశేషముగా జయసింగువ్రాయు; నా
శివపతిదోసముల్ దెలిపి శిక్షితుఁజేయు మటంచు వ్రాయు వై
రివలె దిలేరుఖానుఁ; డెవరిఁగొని కార్యముఁ దీర్పవచ్చు? హైం
దవుఁ డగుమాత్ర వంచన గనందగునా జయసింగుమాటలక॥ 3

ఉ॥ ఇంత కతండుగోరునదియేమి - శివాజీనిఁబిల్చి కొల్వులోఁ
గొంత బహుకృతిఁ జలుపఁగోరె, సమర్థుమగాదె? దీన ల
భ్యాంతరుఁడై యతండు మనయండకుఁ జేరినఁ జేరవచ్చు; గా
కన నాది కల్లుని యాహు దంగు మహత రభాగం మును దే? 4

ఉ॥ సాయముఁ జేయకున్నను బిజాపురపక్షముఁ జేరకుండఁగాఁ
జేయుట నుఖ్య, మీదు జయసింహుఁడు తప్పఁదలంపలేదు; కా
దేయను — మీదుఁజేరునతఁ డెందులకేగుఁ? గొఱుతలెల్లచున్
బాయఁగ నాతనిన్ బిలువఁబంచెద” ను చెద నిర్ణయింపుచున్॥

సీ॥ † శివపతి క్లిష్టవాసె, “బిజాపురీందు”తోఁ

గలిగినపోర మీ సలుపుసాయ

మున సంతసించితి : మనువుగా మాకొల్పు

నందు మీ కుచితమర్యాద లీయ,

నున్నతపదవుల నొడఁగూర్ప నున్నార,

మపుడ మీ రడిగినహక్కు లిచ్చి

యధికారపత్ర మీయఁగనుటి, ముంకుకై

కొలుపున కిపుడు రావలయు మీరు;

తే॥ § వచ్చునప్పుడు కాఁగల వ్యయములను భ

రింప నొకలక్షధనము నర్పించువట్టు

లచటి దక్కనుకోశగృహధికారి

సిద్ధముగనుండు, దడయక చేరరండు”॥

మ॥ అని వ్రాయుపుచు నంబరీశుకడ కాయకారంగజే బంపె; దా
నిని గొంచున్ జయసింగు శ్రీశివవిభుక్ బిల్పించి, మర్యాద లొ
య్యనఁ గావించి యుదంతముల్ వినిచి యాహ్వానంబుఁ జూపించి యా
తనితో నిట్లనెఁ బాదుమాఁగనెడు నుత్సాహంబు గల్గించుచున్॥ 7

§ “A lakh of Rupees from the Deccan treasury was advanced to him by order of the Emperor for his expenses.”

Page 171, J. N. Sarkar

† Page 225, Kincaid.

మ॥ “శివరాజా! పయనింపు; మీ యవనలక్ష్మీభర్త తాఁ బిల్చుకొరవ మెవ్వారికిఁగల్గు? నీ సముచితప్రారంభముల్ పండు భాగ్య విశేషం బిటు దారినూపె; నిటుపైఁ గర్తవ్యతా దీర్ఘదర్శివి నీకందని దేమిగల్గు? సమయాచిత్త్యంబుఁ బాటింపుమి!” 8

ఉ॥ ‘ఇంతకుముందు వాలుమెఱయించి పయింబడు నాతఁ డింతలో నింతటియాదరంబు గనుటే’ మని లోఁతు దలంపఁబోకు; మీ కంతర మింతలేని హృదయంబుల నెమ్మదిఁగూర్చ నేన యీ వంతునఁ గట్టినాఁడఁ : జిరవైరము లున్నవె రాజసిత్తికిన్!” 9

మ॥ అనుమానింపకు : మేనుగూడ నటు తోడైరాఁ దలంపున్న, దై నను యుద్ధం బిటులుండ నిర్వృతప్రచూణం బొప్పదం చెతు; నా తనయుం డచ్చట రామసింగు గలఁ, డాతం డెందు నీవెటరా ననుసంధించెద : నిందునందుఁ బయిగాపైఁ యేచు బ్రాపుడెదన్” 10

ఉ॥ అన్నిటఁ బ్రోడ వీ, వితరు ‘తా’ నని ‘కా’ దనియున్ వచింప నే మున్నది - పోయిరమ్ము; భరతోదయస్థికి దోయిలించు నీ యున్నతపాణి క్రిందయిన నున్నతమే యగుఁగాక; కార్యవిష్పన్నత గోరువారు గరువంపడ రన్నది నీ వెఱుంగవే! 11

శా॥ నేతాజీ యిటు మాటిపోవుననుచున్ నే ముందు భావింప, నీ చేతన్ శిక్షితుఁడయ్యు వాఁ డిటులువిచ్చేసిండు టన్యాయ్య; మే మై తీండ్రింపఁగరాదు, వానినెడసేయన్ మేలుగా : దా చమూ నేతన్ లోఁగొను మెట్టులైన, నటుపై నీవేగు టెంతేదగున్” 12

చ॥ అన శివరాజు వల్కె, “నిదియంతయు నే గమనించినాఁడ; నా యనుచరుఁ డెవ్వఁ డెన్నఁ డిటులైనది లే, దితడైన నట్టివాఁ డనుకొనరాదు : సంధినియమావళిపొందికలున్ దిలేరుఖా నుని వెడమాట లాతనికి న్యూనములై యిటు తెంపుకైకొనన్” 13

ఉ॥ 'కండ్లలు నెత్తురుల్ పిడిచికట్టిన దుర్గము లిచ్చి, వారికై
భండవమాడి నైనికులప్రాణము లిచ్చి, బలాబు తగ్గుచో
నుడినసర్వమిచ్చి పడియుండుట యే' లనియున్, 'దిలేరుఖా
నుం డొకపెద్దయై తఱుముచుండుట యే' లని యాతఁ డెంచెడున్॥ 14

చ॥ జరిగినరీతికై తన యసమ్మతిఁ జూపుచు వేఱువోయెఁగా
కరులకుఁ దోడువోడని యధార్థము తోఁచెడు; దేశభక్తిబు
ధులు సమగ్ర లొక్కపుడు దూఁకెద రిట్లెఱిగించి, వారి త
త్పరత పవిత్రమంచుఁ దగువైపున వారలఁ గైకొనన్ దగున్॥ 15

ఉ॥ ఇప్పటి పాదుషాచంద్రు, లీపయిమేలు వచించి వాని నే
నెప్పటియట్ల కొందుఁ; దమ రిచ్చెదమన్న ధనంబు జాగిరున్
దప్పక యైమవేల సరదారుతనంబు బహుకరించుచో
మెప్పున వాఁడు మి మ్మనుగమించుచు నిర్వురచెల్మి పెంచెడున్॥ 16

ఉ॥ నే నిటు విశ్వసించి గమనించెదఁ గార్యములెల్లఁ, బాదుషా
యానతి నిర్వహింప వివిధావసరంబుల సంతరింపుచున్
బైనముసేతు" నం చతనిఁబాయుచు రాయగడుంబుఁ జేరి, యా
స్థానమునన్ శివాజి సరదారుల మంత్రులఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 17

చ॥ "జరిగిన సంధిబంధము - బిజాపురితోనగు పోరుతీరు మీ
రెఱుంగుదు : రిట్టులుండ యవనేందుఁడు 'కొల్వుకుర' మ్మటంచు ను.
త్తరమును బంపె 'నున్నతపదంబుల గౌరవమిత్తు' నంచు; 'నే
కొఱతయు రాదు, కల్లు ననుకూలత పొ' మ్మనె నంబరీశుఁడున్॥ 18

చ॥ 'మన కిపు డేదికర్జ' మనుమాటయె నేడు విచార్య; మీదుఁ దోఁ
చినటుల మీరు మేమును వచితుముగాక, వినిర్ణయంబుడే
లని దిది; యిందు నెందునఁగలంగనితెంపున నాత్మశక్తి దీ
వనగొని పోవుచో నెదురువచ్చుఁ దమత భవిష్యదర్శముల్॥ 19

ఉ॥ దూరముచుండియైన నొకన్రోహము సేయఁదలంచు వారలకా
జేరఁగఁబోవు టొత్తయు నిష్పిన్ధమచకాఁ : గనకాభిషేక స
త్కారముఁ జేతుమన్న నది కైతవమే యవవచ్చుఁ : బానుపా
గారిచరిత్ర యీ భరతఖండమున దొక క్రొత్త పాఠమే? 20

చ॥ ఒకట బిజాపురీమృబల - మొక్కయెడక మొగలాయిదండు లొం
డొకటిని మింగవేచి కసియొత్తులతో మన చుట్టుప్రక్కలకా
జకచకలాడుచున్నపుడు, సన్నహనంబున నాత్మరాజ్యర
క్షకుఁ గడుదూరమై చను టసాంప్రత మటముఁ దధ్యమేయగుకా॥

ఉ॥ కావునఁ బాదుపాఁ గనుటకై చనరా దనితోఁచు : నైన రాఁ
బోవు విపర్యయంబు దలపోయుచు నిట్టులె యగరకున్నచో
నే వెర వెత్తియో యిరువు రేచరె? వారిని వీరి నాఁగఁగాఁ
దోవలు మూయుతీయుపనితోఁ గలకాలము దేవులాటయే?॥ 22

ఉ॥ ఆదిలుపాబలం బణచినట్టులె మోగలుసాచుపా బలో
త్సాదనఁ జేసి హైందవవతాక మరుచ్చలదంచలాంచితో
న్నాదముఁ జేసి నిల్పక, యనల్పములౌ మనయత్నల్ వృధా
గాచె? దురూహసాహసముఁ గట్టినఁగా కది నెట్టవచ్చునే?॥ 23

ఉ॥ తెంపున గుంపులెత్తి పరతెంచు మొగల్బలఁగం బెదిర్చి మా
యింపఁ దలంపు సంద్రమున కేతమునెత్తుటఁ బోలు : రావణు
డంపు నసంఖ్యమూలబల మాఁగఁగ రాముఁడు మోహనాస్త్రముకా
బంపినయట్టు లొండొకయుపాయము గావలె వారినొంపఁగకా॥ 24

ఉ॥ మోగలుకొల్వులోఁ గలరు ముఖ్యులు హైందవవీరు, లా మహా
భాగులఁ దోడుకొల్పుకొని, పాదుషహా మదిమెచ్చఁబోని యు
ద్యోగులఁ గొల్వులో యవనధూర్తులఁ గొందఱ లాగి, ప్రాంతభూ
భాగపురాజులకా మనకుబాసటగాఁ గొని పైకొనకవలెకా॥ 25

చ॥ నలుగడ నిట్లు మాటుకొనినక దిటపుక దెరువేది పాదుమా
బలమటుక, భావబంధమునఁ బ్రబుచ్చు హైందవులెల్ల నన్నద
మ్ములవలె నాను; రిందు రసపుత్రులు మే మొకవంగడుంబువా
రలమగు టచ్చుకొల్పినఁ దిరమ్మగు సఖ్యము కార్యసిద్ధికి॥ 26

తే॥ నాదుపూర్వుల పుణ్య జన్మస్థలంబు
లరసి, వారితోఁ జెలిమి చుట్టటిక మెనసి.
తక్కు హైందవజనుల నేస్తమున బలిసి,
పాదుమాగుట్టు లరసి రాఁ బయనమొప్పు॥ 27

ఉ॥ ఇంతటికార్యమెల్ల మన మిచ్చటనుండినఁ దీరుగాదు, వా
రంతరమిచ్చి రమ్మనినయప్పుడగాక మతోక్కనాఁడు వో
నితయు దారిలే, దహితమెన్ను చువీగిన సేగి దీఱ; దీ
వతులసాహసించి పగపంచల నేఁ బులిపాలు పిండెదక॥ 28

ఉ॥ చూచెద నాత్మశక్తి నిడుచూపులలో నొదిగించి, కార్యముక
దూఁచెద, వైరియంతరము దోచెద, గర్భముఁజీల్చి దైవముక
వేచెద; నొక్కమర్త్యుఁడు - వివేకియు సాహసికుండు కార్యదీ
క్షుఁడను - జెట్లుసేయు నటుసల్పుచు, నేఁ బయిచేయి వైచెదక॥ 29

చ॥ ఒదిగిన కార్యమెల్ల భరతోదయసిద్ధికిఁ బాదు; దూరమై
చెదరినదెల్ల దైవ మటుసేయఁదలంచు విధాన; మంతయుక
గుదిరిక యానటంచుఁ బురికొల్పెడు నన్ను భవాని; యీగతిక
బదిలపుఁదెంపునక నడిచి పాదుమహాఁగన నేఁ దలంచితక॥ 30

ఉ॥ ఒక్కట రాజపుత్రులు, మతోక్కట సిక్కు, లొకంట నాస్థులు
దక్కను యావనప్రభులు దా మొకవైపు మొగల్పభిత్వముక
జిక్కులువెట్టుచుండ, మనచెల్మినిఁ గోరెడు పాదుమాహి నా
దిక్కునఁ గీడుకంటఁ గనుతెంపువకుక జొరలేమి కన్నడుక॥ 31

ఉ॥ నన్నిటు ప్రోత్సహించి కడునమ్మికయు మతభక్తిఁ జూపి, “నే నన్నియుఁ గాచియును” నను నుబరునాఘుడు మేలుసేయలే కున్నను గీడుసేయఁ జొరఁ డొండొకయొత్తిడియొనః బోనులో నున్నటు తన్నెఱింగి తనయునిఁచెడఁ జెను గేలత్రవ్వెడుకా! 32

ఉ॥ ఇంతయు సంప్రతించి చననెంచితి, నందలితీరు లెంచి సా ధితు మదుద్యమంబుఁ, జనుదెతు శుభంబున; వచ్చులోపలకా గొంతకొఱుత యొదయినఁ గోల్కొనకుండఁగ జాగరూకులై ప్రాంతములెల్లఁ గాచి, మనపక్ష మపక్షతిగా మెలంగుఁడీ! 33

సీ॥ రాజ్యాంగతంత్ర సర్వస్వంబు పరికించి,
ప్రాంతముల్ దుర్గముల్ భద్రపఱచు
విధుల మోరోపంతుసింగళేసచివుఁ - డా
బాజిసోకదేవుఁ - డణ్ణజదత్తు
సర్వాధికారముల్ జరిపించుచుండి, యే
నాటికార్యంబు లానాఁడు జేజి
యాదేవిచెంగట నర్పించి, తచ్చాస
నంబున సర్వంబు నడుపవలయు;

తే॥ రిపులజాడల నెఱిఁగి వర్తింపవలయు,
నడుచురీతి మాకై వేగునడుపవలయు,
నామ డామడ లెడము మే మరిగియున్న
నడు గడుగునందు నున్నట్టు లరయవలయు” 34

మ॥ అని నేతాజినిఁజూచి పల్కె, “మన యూహావ్యూహముల్పండి యిట్లనుమోదంబులు పెక్కు గూర్చె; జయసిం గర్థించె నిక జేరర మ్మనియుకా, జాగిరులుకా ధనమ్ములిడ నైనాధీశ్వరుకా జేతు నం; చనుమానిపక చేరు మందు, నటుసేయకా రెంట మేలయ్యెడికా 25

చ॥ సమరములెత్తి మోగలు బిజాపురసేనలు దారసిల్లఁ, బాం
తము లలవారి యొత్తిడి వెత్తబడకుండఁగ నీభుజాపటు
త్వము శరణంబు : వారు తమపక్షమువాఁ డచుకొన్న, నీవు ని
క్కమ మనపక్షమాట నిటఁ గల్గమ గీ, డటు నేనుబోయినాఁ॥ 36

తే॥ పలుకుతీపైన, మది హలాహలము నమలు
కఱకు మోగలు చెలిమి నేమఱఁగఁబోకు :
మచటినాకు నీసాయ మేదైనఁ గలుగు,
నిచటినకు నే దూరమాటెఱిగి చొరుము॥ 37

సీ॥ అని వారి వీడ్కొల్పి, తనరాక వచియింప
నచటిరహస్యంబు లరసి తెలుప
రఘునాథబల్లాలు రయమునఁ బంపించి,
స్వయముగా దుర్గరక్షణము లరసి,
దైవతారాధ నోత్సవములు వెలయించి,
మంగళాచార ధర్మములు నడిపి,
శ్రీభవానికి మొక్కి, జీజియాదీవనల్
శిరమునఁ గొని యామెసెలవుఁ బొంది,

తే॥ పంచశత మశ్వసేన - కాల్బలము వేయి
నడువ, నంగరక్షకులు తానాజిమొదలు
పరుగు రేతేరఁ, దనయు సాంభాజిఁగూడి
యరిగె శివవిభుం 'డాగా' ప్రయాణ మెంచి॥ 38

చ॥ పురమునువీడి ప్రాంతములఁ బోవుచునుండఁగఁ బాదుషాహియు
త్తర మిటువచ్చె "నీ వమమతంబున వచ్చుట వింటి, మందుకై
'తెరువున కొప్పుతీరులు విధించితి, మింపున ర" మృటంచు; నిం
తరసి శివప్రభుండు ముదమండుచు ముందుకుసాగె వేడుక॥ 39

ఉ॥ “సాహస ధైర్య శౌర్య గుణసాగరుడై నిజదేశ వైభవో
న్నాహ కుతూహలంబున రంబు లొనర్చి, జయోపిరా వరా
రోహ కరంబువట్టు చతురుడు శివు డిటువచ్చె” నంచు ను
త్సాహముతో జనుల్ జనపదంబుల మూగిరి కాన్క-లిచ్చుచున్॥ 40

ఉ॥ వారలభక్తి మెచ్చి పరివారముతో ‘సప్తరంగబామ’ కే
తేర, నొకింతమేర పర తెంచి యెదుర్కొనుకీవితో సుబే
దారుడు పాదుషాయనుమతంబునఁ గాన్క-లు లక్ష్మ్యరూప్యముల్
గారవమొప్పుగా నిడినఁ గైకొనుచున్ శివుఁ డేగె మీఁదటన్॥ 41

ఉ॥ పావన నర్మదానిల సభాజితుడౌచు, నగస్త్వవా క్షురీ
భావిత వింధ్యనిర్గమన బుధురుడై, మధురాపురంబునన్
దేవకిసాగనంపు వసుదేవునితోఁ జెఱసాలఁ జూచి, బృం
దావన బాలకృష్ణు చరితంబులఁ జొక్కు-చు నాపయిన్ జనెన్॥ 42

ఉ॥ తా నిటురాక - పెక్కు-శపథంబులతో జయసిగు పంపుచోఁ
బూనిక - పాదుషా మనసుపోకడ - కొల్వునఁ గల్గఁబోవు స
మ్మాన - మొకంట రాఁగల ప్రమాదము నెన్నుచుఁ బోవుచుండ, నా
గ్రా నగరాగ్ర)లక్ష్మి శివరాజునకున్ గనుపట్టె దవ్వులన్॥ 42

ఉ॥ అంతకుమున్నె యావనధరాధిపు నానతిపైనఁ దత్పుర
ప్రాంతమునన్ శివప్రభునిరాకకు వేచిన పాదుషా చమూ
కాంతులు - రామసిం, గొక మొగల్ సరదారుడు - చేరవచ్చి య
త్యంతము సత్కరించి విడియన్ గొనితెచ్చిరి గౌరవంబునన్॥ 44

తే॥ కోటవెలుపల రమణీయకూలమైన
‘జయపురపు రాచమేడ’ లో సపరివార
ముగ శివప్రభు విడియించి, తగుసహస్య
లరసి చనిరి హ రధిపతి కెఱుక సేయ॥

శివాజీ పాదుషాకొల్పిన కేగుట.

మ॥ మఱునాఁ డింద్రసభా సమగ్రసుషమా మర్మస్పృశాస్థాన ము
దిర సింహాసనమందు నోలగమునకా డిల్లీశ్వరు డుండ, నం
బరురాట్మానుఁడు రామసింగు చెలియై మార్గంబుఁ జూపింపఁగా
నరుదెంచె॥ శివరాజు నైనయ్యుతుండై యాస్థానమున జేరఁగఁ॥ 46

సీ॥ సామంతభూకాంత చతురంగ సంకుల

ద్వారదేశమున సేవకుల నిలిపి,

తురగ దంతావ లోధుర వీరభటరాజు

రక్షిత కక్ష్యంతరములఁ గడచి,

యధికార తారతమ్యక్రిమ స్థానగౌ

రవ యుతోడోగ్యివర్గముల దాటి,

పార్శ్వద్వయోపాంతభాగ భద్రదాసనో

త్తంసి తామాత్యసత్తములఁ దఱిసి,

తే॥ సింహగమనముతో రామసింగుమెట

ధీర గంభీర ముద్ర నేతెంచుచున్న

శివపతినిఁ జూచి యకారంగజేబు “రమ్ము -

రమ్ము శివరాజు” యని యాదరమ్ముఁజూపె॥

47

ఉ॥ శ్రీ మేయశిఖా సవర్ణమగు మేలిమిగద్దియనుండి పాదుషా

వారకపిల్వ సాంబుని భవానినిఁ దండినిమొక్కునట్లు ము

మ్మాలు ‘సలా’ మొసర్చి, నవమాక్తిక రత్న సువర్ణ ముదిరికా

వారముఁ గాను-వెట్టుచు శివప్రభుఁ డొండొకతీవి నిల్చిన॥

48

§ “Sabhasad says that Shivaji made a triple salam reconciling himself to the act by mentally devoting the first bow to the god Sambhu Mahadev, the second to the goddess Jagadamba and the third to his father Shahji.”

మ॥ † అనుసంధింపుచుఁ బాదుషా కొలువుమర్యాదల్ విడుబింపఁగాఁ
గనుసన్నఁ గనె రామసింగు; నతఁడుఁ గర్తవ్యముఁ జేయువా
తున గుఱ్ఱబులకైదువేల కథినాథుల్ నిల్చు కఠ్ఠాతరం
బున నిల్పెఁ శివరాజుఁ, దా నచటియొప్పుల్ వేట వర్జింపుచుఁ॥ 49

చ॥ † జరుగుచునుండె నేబదవ జన్మదినోత్సవ మపు యావనే
శ్వరున; కతుడు రత్నముల బంగరుచన్ దులఁదూఁగి, యందు నం
దఱకును దన్మహాధనము దానముసేయఁగ నుండె; నిట్టి సొ
బరమునఁ బల్కరింపర శివప్రభు నెవ్వరుగాని కొల్వినఁ॥ 50

ఉ॥ † తీటనిసందడిఁ మునిఁగి తేలెడి కొల్వ కెఱుంగరాకయే
మీతెడుకాల మొక్కొకనిమేళమునఁ దనయున్ని పోల్చికొం
ఘాటటఁబాసి, యంతటి నిజోన్నతి నేఁ డధమంబుగా - నహం
కార తిరస్కృతం బగుటగా శివరాజు మదిఁ దలంచుచుఁ॥ 51

ఉ॥ ఇంతటినాఁటినుండి యొరు నెవ్వనినేఁ గొలువంగఁబోని సి
ద్ధాంతము నామతించిన స్వతంత్రుఁడు, గద్దియనెక్కి- మంత్రి సా
మంతుల కాజ్ఞ సేయఁగల మంతునఁ బొల్చు శివప్రభుండు నేఁ
డింత యగౌరవంబును సహింపక వెచ్చనికన్ను విచ్చుచుఁ॥ 52

తే॥ “ఎంతవేడుక లున్నఁ, దా నెంత సార్వ
భౌముడైనను, దన కెంతబలఁగ మున్నఁ,
బిలువనంపినమర్యాద కొలువునందుఁ
దలఁపఁడో! పాదుషా యేమిదలఁచినాఁడో॥ 53

ఉ॥ అండకుఁజేరఁగా ధనము లంపుచుఁ, బైనిటు మాటిపోవుచో
నొండొక కుచ్చితం బతని కుండకపో, దదియున్నఁ గొల్వినం
దుండుటయెట్లు - వేటుపడి యోసరిలన్ జనుటెట్లు? ధర్మపీ
రుండనురీతి కార్యచతురుండనుఖ్యాతియఁ బాయుటొప్పునే॥ 54

చ. ఒమఁగుట నాకుఁ గానిపని; యుద్ధతి రేఁగినఁ గార్యహానికిన్
గుదురగు; నైన దాని ననుకూలముఁజేయ భవాని యున్న; ది
య్యదన శివప్రభుడు వితతాత్మబలంబున వీరపీఠమున్
బాడువక మానఁ” డొమఁ దలపోసి, తనున్ దనపంక్తిఁ జూచుచున్॥

ఆ॥ వె॥ చెంతనున్న రామసింగు నీక్షించి “యీ
వరుస నున్నవారి పరు వదెంత?”
యనుచు నడిగి, యాతఁ “నైదువేల్ గుట్టపు
దండుదొర” లనంగ, దానఁ గినిసి॥

56

ఉ॥ త న్నొకయైదువేల సరదారునిఁగాఁ గొలువదు నిల్పుచున్
జిన్నతనంబుఁగూర్చె ననుచిచ్చునఁ గ్రాఁగు నెడంద మోమునన్
గన్నుల మిణ్ణులుల్ గురియఁగా వెడఱొమ్మున వీఁగి, ధీర గ
ర్జ న్నవమేఘమై తుడికరంబునఁ గొల్పును మూదలింపుచున్॥

57

శా॥ “ఏమేమీ! శివరాజు - దక్షిణజగం బేకైకవీరక్రమో
ద్దామప్రౌఢిమ గెల్చుమేటి యిపు డీదర్బారునన్ నిల్పువాఁ
డై మూల్యంబున నైదువేలసరదారై కొల్వుకాడయ్యెనే?
యీ మర్యాదల కొగ్గి నిల్వలవలెనే యే మిందుఁ గైమోడ్పులన్॥

58

సీ॥ ఏ డెన్నిదేడులవాఁడు మాసాంభాజి
తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నేతాజి మా చమూనేతలలో మేటి
తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నని వానికోడి వీఁగిన రాయసింహుండు
తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నట్టిసర్దారుల కధినేత శివరాజు
తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,

తే॥ నిదియ కాఁబోలు నంతరు వెఱుగుకీతి!

యెదుటిపరువము మన్నించు చదురులివియె!

ననుఁ బిలువఁబంచి యిటు చిన్నతనముసూపు

పాదుషాడెందమున నెంతపదను గలదొ!!

59

మ॥ † జరుసింహలు డటు లాడుటేమి? మది మెచ్చకజేయఁగాఁ బాదుషా
నయగారంబులు వ్రాముటేమి? యెదురై నన్నించుఁ దోడైర ని
త యుదాసీనతఁ జూపుటేమి? సభ సత్కారంబు లిట్లేమి? నుం
త యుదారంబుగఁ బల్కరించుతెఱంగైనక బాదుషా యొల్లఁడో?॥ 60

ఉ॥ § తల్లికిఁ దండ్రికిఁ స్వగురు దైవతకోటికిఁదక్క నన్యఁ డే
బల్లిదుఁడై నఁగాని తలవంపని నేచు నమస్కరింపఁ, దా
నుల్లసమందకున్నఁ దలయూఁపుననే బమలీయరాదొ? యీ
యొల్లమి నాత్మయుండి కనులుండియు సభ్యుఁ డెవడు మ్రింగెడుకొ?॥

ఉ॥ అంతులొసంగి నక బిలువనంపి యగారవ మిట్లుచేయఁ దా
నెంతటివాఁడో! దక్షిణమహీ తతహైందవ వీరనేత నే
నెంతటివాఁడనో! యెఱుంగఁడే - యెఱుంగక బనిలేదె? యిందు నా
మంతులు సైన్యనాయకు లమాత్యులుగా నగు మీ రెఱుంగరే?॥ 62

చ॥ నియతివిధానముకొ మిగులనేరక యశాఁదలవంచి కొల్వుకాం
డ్రయి తనుఁ గొల్చుమాత్రమున హైందవవీరు లుదారశారవో
చ్చయమును బాసిరే? స్వకుల జాతి మత ప్రభుతా పరాక్రమో
దయములు రూక కమ్ముకొని దాసపదంబున దోసిల్లొగ్గిరే?॥ 63

† Page 272, N. S. Takakhav.

† "No costly present. no high title, no kind word even, had followed his bow to the throne." P. 85, Aurangzeb.

§ "His spirit could not bear such humiliation as the other Umrahs to wait at a distance with their hands before them, like mutes." P. 85, Aurangzeb, Vol. VI. Sarkar.

తే॥ అఖిలభారత ధర్మసింహాసనమునఁ

గాలుమోపుచు, హౌదవ శౌరవంబుఁ

దలనుమోయక యటకాలఁ దన్నివైచు

నవమతిని సైఁపనేర్చు హౌందవుఁడు గలఁడె?॥

64

చ॥ ప్రియమునఁబిల్చి నక బరిభవించినవాఁ డొకసాకువెట్టి మ
ర్షయ మిటు కొల్వవారికయినక గలిగింపఁడె? యాత్మశౌరవ
క్షయమున కొగ్గి మ్రగ్గి మనఁగా నెవఁడెంచెడి? దానొకండు యే
ముయిలనేలు రాజు - స్వజనాదరణంబును గాలఁదన్నినక?॥ 65

తే॥ పాదుషా యొక్కఁడొకమాట పల్కఁకున్నఁ

గొదవ మాకేమి? తన కేమిగొప్ప గలదు?

నమ్మి కొలువున్నవారి మనంబులందు

మేలుకొనుఁగాక యిర్వుర మేలు కీడు॥

66

మ॥ అని గర్జించు శివప్రభుక గను మొగంబై, 'యేమియే' మంచు, 'నా'
ననియు 'గా' దని వాతెఱల్ గడుపుతీరై, కొల్వ మాన్తోనె; వే
గనులక జూచియుఁ జూడలే దనుకడంకన్ బాదుషా "యేమి యే"
మని ప్రశ్నింపఁగ, రామసి గుచితవాక్యారంభుడై యిట్లనె॥ 67

మ॥ "అమృతప్రాయ దరీ ఝరీ విపిన సహ్యస్వైరసంచార ధీ
ర మహారాష్ట్ర మృగేంద్రుఁ డీ యవనసమ్రా డంచితాస్థాన దు
ర్దమ సమృద్ధ నిదాఘదాహ లుళిత ప్రత్యగ్ర భూమాయితాం
గములక గర్జిలసాగె, శీతలకటాక్షం బిందు సారింపుఁడి!"॥ 68

చ॥ అనుటయుఁ బాదుషా వికలితాశయుడై "యిపు డేమిసేయ నే
యనువునమాటునో" యని యపాయ ముపాయమునెంచి, కూర్మిజూ
పినయటు "నేద దీటుటకు వే గొనిపొండు నివేశభూమి" కం
చని విడియం బొసంగె; విభునానతిఁ గెకొన రామసింహుఁడు॥ 69

తే॥ ఒక్కజడివాన వెలిసిన యొప్పు మిగులఁ
బాదుషాకొల్వు గంభీర భావ ముద్ర
స్తిమితమైయున్నఁ, గనులలోఁ దీవరించి
ఫాలముల నాడె శబలిత భావ చపల॥

70

చ॥ కొలువున వారువారు దమకుం దగురీతిఁ దలంచుచుండ, నా
పులమనువారు డగ్గటి “ప్రభూ! తమకొల్వున నిట్టిలాడు నా
బలియు నెడందలోఁ గలవు పాములు; వానికి బైటరాకవో
కల కెడమిచ్చుచో నిజముగాఁ జెనుపుట్టలు పుట్టుఁగొల్వునఁ”॥ 71

చ॥ అనుటయుఁ బాదుషా యిది యధార్థ మట, చతఁ డెందుఁ బోవనే
రనియటు కాపుసేయఁ బురరక్షకుడైన ‘పొలామఖాను’ కా
జ్ఞ నొసఁగి, “మాటలాడఁదగు సంగతులన్నియు రాయబారితో
ననుపుము, నీవు రావలవ” దం చెఱిఁగించె శివాజి కొయ్యనఁ”॥ 72

తే॥ ఇంత యెఱిఁగి శివప్రభు “డిందు మోస
మేదియైవను గలుగకపో” దటంచు
జాగరూకుడై, జరుగు బాగోగు లరయఁ
బాదుషాగారి కిటు కమ్మ వ్రాసి పంపె॥

73

మ॥ తమ యాహ్వానమువెంట వచ్చితి; ముదాత్తంబైన యాగ్రాపురీ
కమనీయత్వముఁ జూచికొం చిచటనే కాలమ్ము చెల్లించు యో
గము లే; దస్తె బిజాపురంబు మనపైఁ గాల్చువ్వి గర్జించి రా
జ్యమునెల్లఁ గొననుండె; నిత్తటి నవశ్యం బేము పోఁజెల్లదే!॥ 74

చ॥ పిలిచినకూర్కికిఁ విలువఁబెంచుచు, మున్ను వచించినట్లు మా
కలవడనున్న ‘దేశముఖ’ హక్కులతో నధికారమిచ్చి వీ
డ్కొలుపుఁడు; పోవునట్లై రిపుకోటిపయింబడి పాఱఁదోలి, మీ
తలఁపున కెక్కు చందమున దక్షిణరాజ్యములఁ జయించెదఁ”॥ 75

చ॥ అను శివరాజునుత్తరము నందుచు, నప్పుడ పాదుషాహి కొ
 ల్వునఁ దగువారిఁ గూర్చికొని పొందికలక దలపోసె; వార లా
 తనిగూణముక బ్రవర్తనముఁ దప్పగఁజూపుచు నేఱువేఱు తోఁ
 చినయటు లాడి; రుతఁ బరిశీలనసేయుచు బాదుషా యనెక॥ 76

ఉ॥ “ఆతనిఁ బిల్వబుచితి సహాయముఁగోరి, సహాయ మెంచియే
 యాతఁడు వచ్చె; ద్రోహ మనునట్టిది యిర్వురయందుఁదోష; దే
 మాతని సత్కరింపమి యధార్థమయైనఁ దిరస్కరించు సు
 కేతము లేను; లేనియపక్షి పయిబడు టేమనకవలెక॥ 77

ఉ॥ సందడివేళయాట నొకసత్కృతి తప్పినయంతమాత్ర) నీ
 తుడుడుకేల? తాను బలధూర్వహుడైనను సార్వభౌముకొ
 ల్పందున నుడు టెంచవలదా? యతఁ డాడిన పల్కుపోకడక
 ముందును వెనుక గొన్ని తెరబొమ్మలప్రాపు గలట్లు దోషదా?॥ 78

ఉ॥ † అంతయుఁ బట్టిచూడ నసహాయుఁ డతం డనఁ గాదు; నేడు సా
 మంతులు సిక్కు లాఫ్గలు మార్కొనుచుండిరి పొంచి; యీసభా
 భ్యంతరమందె మాపలుకులాడుచు వానికిఁ దోడుసూపు కా
 లాంతకు లుందురేమొ! యిదియంతయుఁ దంత్రముగాఁ గనంబడుక॥

ఉ॥ * ‘హాని ఘటింపఁబోని తెఱఁగారయుచుక శివరాజుఁ బాపినక
 గాని బిజాపురంబణఁపఁ గా’ దనియెక జయసింహుఁ; డా దితే
 ర్థానుఁడు తద్విరోధ పరికల్పన లెన్నుచు ‘బ్రాణహాని సు
 ధానముగూడఁ బోలు’ ననె; దత్త్వవినిర్ణయ మెట్లుచేయఁగక॥ 80

† “....He (Aurangzeb), therefore, came into conflict with the Hindus, the Afghans and the Persians, all of whom he hated alike.” Page 232, ‘Muhammadian India.’

C. S. S. Chari & M. S. R. Aiyangar.

‘ Pages 180 & 181, J. N. Sarkar.

ఉ॥ ఆతని దుండగంబు విని యంతిపురంబునవారుగూడ న
ప్రీతి సయిస్త ఖానునిచరిత్రముఁ బల్కుచుఁ ‘దానుదానుగాఁ
జేతికిఁజిక్కువాని నెడసేయుట తప్పను ము’ ప్పటంచు ని
ర్భీతి వచింపసాగి; రిలు పెక్కుతెలుగులఁ జిక్కు లేర్పడె॥ 81

ఉ॥ కావున నన్నియుఁ దరిచి కార్యము గొందము; సత్కరించి స్వే
చ్ఛావిధిఁ బంపరాదు, పెనుసంకెలకుఁ గుఱిసేతగాని హ
త్యావిధిగాని గూడదు; నయంబున నీచెఱసాల నిట్టలే
కావలి గట్టిగా నిలిపి కాలముఁబుచ్చినఁ దేలు నన్నియుఁ॥ 82

తే॥ పరిసరంబుల మార్పులఁబట్టి, నాఁటి
కవసరోచిత మార్గంబు లరయవచ్చు;
‘గ్వాలియరు’ గాని ‘కాబూలు’ గాని పంప
వచ్చు; నొదిగినచో మేలుపఱుపవచ్చు”॥ 83

సీ॥ అని తననిర్ణయంబును దెల్పి పాదుషా
శివపతి కిటు వార్తఁ జెప్పిపంపె,
“నీ వచించినదెల్ల నిజమైన, నీ తలం
చినయంతవేగ ని న్ననుపఁ గాదు,
దక్షిణదండయాత్రలఁ బూర్తి సేయఁగా
వలసిన సర్దార్లఁ బనుపుసేతు,
మటుపైన నీకోరినటు సత్కరింపుచు
సెలవిత్తు, మందాఁడ నిలువవలయు;”

తే॥ ననుచు బదులిచ్చి, “శివపతి నందు నిందుఁ
గదలకుండ, నెవ్వ రట మెదలకుండ
రాకవోకల బంధించి రక్ష సేయు”
మని పోలాడ్డాను కుగ్గిశాసనము లిచ్చె॥ 84

చ॥ పదపడి రామసింగునకుఁ బాదుషహా యిటు దెల్పె “నీ వెఱు
గుదువు శివాజివర్తనము గొల్పున, వాఁ డధికప్రసంగముల్
గదుపకపోడు, నీ వతనికార్యములందున భాగహారి వ
య్యెద! విదియొచి కాచికొను మేముట కాతఁడు జాఱకుండఁగన్”॥

చ॥ అనుటయు రామసింగు బదులాడఁగఁజాలక ‘చిత్త’ మంచు వీ
డొని, యిది తుడ్డికిఁ దెలిపి కొంతమెలంకువచుండె; బాదుషా
యనుమతినీక కాపుగడ నంతకునంతకుఁ బెంపుసేయుటన్
గని శివరాజు దైవికవికల్పములన్ దలపోసె నీగతిన్ ॥ 86

❦ శివాజి చెఱసాలనుండి వెడలి రాయగడముఁ జేరుట. ❦

చ॥ “అనుకొనినంత యైన, దిఁకనైనను గాఁగలయంతదాఁక దీ
నినిఁ జననీక మేల్కొనుట నేరిమి; మానవునర్వశక్తి మిం
చిన విధియేదిసేయు - నదిచెల్లు; స్వతంత్రతలే కహంకరిం
చిన నను దైవ మీకరణి శిక్ష - పరీక్ష యొనర్చునేమొకో!” ॥ 87

ఉ॥ యావనసార్వభౌము మరియాద లెఱింగియు సాహసించి నే
నీవిధి రాక తప్పనుచు నిప్పుడుదోచెడుఁ గాని, తప్పగా
భావము సమ్మతింపదు; విపత్తులకున్ వెనుకాడి సాహస
శ్రీ విడువాడు లోకహితసిద్ధిఁ దృణంబుఁ గదల్పనేర్చునే! ॥ 88

ఉ॥ ఎన్నఁడుఁగాని నాజతన మిట్లు నిరర్థకమై పృథీవమున్
గన్నది లేదు; కంటఁబడుకార్యము కాలికిఁ జేతి కందఁబో
కున్నది లేదు; నేఁడు సమయోచితమా నొకతాల్మి లేక, యాఁ
కొన్నటు కొల్వలోన దుడుకుంగొను టింతకు మూలమయ్యెనో! ॥ 89

చ॥ అవు, నటు కార్యవాది బిరుసాడఁగరా దనుటాప్పు; నైన మా
నవుఁ డొకమానవంతుఁడు తృణంబుఁగ దా నగునప్పు, డాత్మగౌ
రవమున కగ్గిలోఁబడక ప్రాణభయంబునఁ బ్రాచులాడఁ : డి
ట్లవుట స్వభావ, మెంతటిమహాత్ములొ దాని జయింపఁగావలెన్! ॥ 90

సీ॥ అప్పుడుగూడ నే నరసితి సమయముబు,
 బాదుషామది వేలుపాటుఁ గంటిఁ,
 బిలుపులోఁగలకూర్చి తలఁపులో లే, దెను
 రొనుటలో విడిదిలోఁ గనఁగలేదు,
 కొలువులో 'ర' మ్మని పిలుచుటేగాని తీ
 యనిమాట దగినమర్యాద లేదు,
 సముచితస్థాన పీఠము లీగి లేదు - చే
 తులుగట్టికొను నిల్వకొలువెగాని,

తే॥ యిత విషమించు పాదుషా యెట్టిమేలు
 సేయుఁ - దఱివేచి తఱిమి శిక్షించుఁగాని!
 యని యెఱిగి, వారి కొక్కింత యదుపుఁగొలిపి
 వెడలిరా, భేదతంత్రులు నుడువవలసి!

91

చ॥ అది యొకయెత్తు, మెత్తవడినందున మేలిమిలేదు, రేఁగుచున్
 గొడకొనఁ బాదుషా కినిసి కొల్విననే చెఱఁబట్టవచ్చు; ని
 ట్లొదవిన చిక్కులో నొకరినొక్కరు నమ్మఁగఁబోని భేదముల్
 మదిఁ గలిగించి, వట్టి యనుమానపుఁజేకటిఁ గొల్పుఁదాఁటితి॥ 92

ఉ॥ అంతటికొల్పులోన నెదురాడినతెంపు దలంచి, యందులో
 నెంతరహస్యమో తలఁచి యిప్పటికి ననుఁ జెన్నలేర వా;
 రంతియగాక నేఁ దలఁచినట్టిపనిఁ గొన నింతకంటె వే
 ఱంతర మబ్బదంచు సమయమ్మును వమ్మొనరింప కాడితి॥ 93

చ॥ ఇటుగన నేనువచ్చుటయు నిందలికార్యము తప్పగాదు; న
 న్నిటు జయసింగుపంపునపు డింతయుఁ దా మది నెంచి 'మోసగిం
 చుట కిటుసల్పెనో' యనుట చొప్పుడ, దాతఁడు యుద్ధభూమి ను
 ద్భటుఁడగుఁగాని జాతిమత భంగములక దలపెట్టఁ జెన్నఁడు॥ 94

చ॥ తనబలమున్ బ్రతాపమును దద్దయుఁ బెద్దగ నుత్సహించి, 'సీ
కెనయగువాఁడు లే' డనిన నెంతయునుబ్బు నమాయకుండు గా
వునఁ దనమాట చెల్లునని పొమ్మనెఁగా, కవురంగజేబు తెం
పునఁగొని నన్నుఁ దన్నుఁ దనపుత్రకు మ్రింగునటం చెఱుంగునే॥ 95

ఉ॥ ఆతఁడు వంచకుండనుట యర్హముగా; దవురంగజేబు కా
ర్యాతురుఁ డాత్మలాభ మరయన్ దగదా? యిట దోషియెవ్వఁ? డీ
భూతకథాప్రసంగములఁ బ్రాప్తలుపుచ్చక భావికార్యమున్
జేతు, నదృష్టలక్ష్మి కుడిచేతికిఁ జక్కిలిగింత గొల్పుచున్॥ 96

చ॥ పొగయును వేడియున్ బరిసిపోవకము, న్నవురంగజేబు డా
బుగఁ గనుదోయి విచ్చుటకుమున్నుగ, నొక్క రహస్యతంత్రమున్
బొగచి బలంబుతో నెగిరిపోయెదఁ గన్నులుమూసి; యితయున్
ముగిసెడుదాఁక నాజతనమున్ విధియొక్కఁ డెఱుంగుఁగావుతన్॥ 97

సీ॥ అనియెంచి శివభూపుఁ డవురంగజేబున

కపుడ యీరీతి విన్నపము లంపె,

“దమయాజ్ఞ వచ్చునందాఁక మే మీపట్ట

ణమున వసింప సిద్ధముగ నుంటి,

మిచటి శీతోష్ణాను లింతయుఁ బడక మా

నైనెనికులందఱు జబ్బువట్టి,

రండున వారువో ననుమతి నిప్పింపుఁ,

డదిచాలు, మామాట యరయుడవల”

తే॥ ననెడు విన్నప మంది, “సైన్యములులేని

యితనిలోఁగొంట సుకర” మం చెంచి యపుడ

యనుమతినిఁ బంపె బాదుషా; యదియ తనకు

మిపుల ననుకూలమని యెంచె శివవిభుండు॥

చ॥ అవల శివాజి నైవ్యపతులందఱితోఁ బయనంబు వల్కి, “యి
ట్లవుటకు విన్నవోకుఁ, డిదియంతయు మీఁదట మేలుగూర్చు; మే
మవసరమొంది మీ చనినయవ్వలఁ దోడనె వత్తు” మంచు నా
ప్రవచన మాడి, ముఖ్యులగు తానజిదానుల నొంటిఁ జేర్చుచు॥ 99

తే॥ తన ప్రయత్నము, దానికై తగినవెరవు,
లంసు మెలఁకువ పొదిక లంతుచెలిపి,
వలయుధన మిచ్చి వేగ్వేట వంతుగొలిపి,
సంతసముఁజూపి యందట సాగనంపె॥

100

ఉ॥ కొందఱమాత్ర మందుఁ దనకుఁ బరిచర్యకు నిల్పికొంచుఁ, గొ
ల్వందునఁబెద్దలుఁ బురమునందలిపెద్దలు మెచ్చుపట్లు - తా
నందఱితోడు కోరికొనినట్లు నటించి, శివుడు నేర్పుమై
నందఱఁ గన్నుమూసి హృదయంబును డాసి మెలంగె నచ్చట॥ 101

చ॥ దినము భవానిపూజలు విధించెడు వేడుకలంచుఁ, భూసురా
ర్చనలు సుమంగలీసుపరిచర్యలు పండుగు లంచుఁ, దీక్షు తీ
యన ఫలసంతతుల్ వివిధమా మధురమ్మగు పిండివంట లె
త్తిన పెనుబుట్టలఁ విలిచితీయు శివప్రభుఁ డాదరమ్మునన్॥ 102

మ॥ ప్రతిసాయం సమయంబునందు శివజీ బైరాగులఁ భక్తులఁ
యతులఁ బిల్వఁగఁబంచి, పండ్లు మధురోపాహారముల్ పంచి య
ర్చితులఁ జేసి, మిటాయిపండ్లపుటికల్ చేసేత నంపించు నా
దృతి నుద్యోగుల కందుఁబెద్దలకు భ్యాతిఁ బ్రీతిఁ గాంక్షించుచు॥

మ॥ తన కెందుఁ బ్రతికూలముల్ నిలిచినఁ దా నిత శృంకిపన
ట్లనుకూలంబులు సేసికొంచుఁ, జెఱయే నాకంబుగా మార్పు నా
తని యాదార్యము ధీరసాహస ముదాత్తతైంతి వేఱొక్కచోఁ
గనమంచుఁ వినమంచు డెందములు పొంగఁ బల్కి రా భూజనుల్॥

చ॥ † తనపయిఁ బాదుషా బిగువుదప్పని యాజ్ఞలు వెట్టుచున్న, వే
గను లెసకొల్పి రక్షకులు కావలియున్న, శివప్రభుడు జే
నిని గమనింపనట్లు - తన నిర్గమనంబు దలంపనట్లు - నిం
డినమది నుండినట్లులె నటించి దినములు వుచ్చెఁ గొన్నిటిక॥ 105

సీ॥ 'దాన ధర్మములు భవానిపూజలె గాని,
తప్పించుకొనుదారి తలఁపఁ' డనియు,
'జనులకు నుచ్యోగిజచుల కీతనిపైన
గౌరవాదరములు ఘనము' లనియుఁ
దలపోసి పాదుషా తన్ను దండింపలే
కదను నిరీక్షించుటది యెఱింగి,
కఠినమ్ముగాఁజూచు కావలివా రిప్పు
నడలి, పైపైఁబోవు సరణి యెఱింగి,
తే॥ తాను నెడలిపో నిది ముచితరుణ ముచుచు,
శివవిభుఁడు కార్యముల నెల్ల సిద్ధపఱచి,
తనకు 'జ్వర' మని, యెవరైనఁ దన్నుఁ బలుక
రించరా దని యెఱింగించి, ముచమెక్కె॥ 106

ఉ॥ అంతటి వీరుడై సకల యావనరాజ నిగూఢ గాఢ మ
ర్కాంత నికృతనప్రవణుడై, సచివాప్తక సైన్యనాథ సా
మంతులు గొల్వఁ గొల్వైన సమగ్రమా రమణీయుడైన తా
నింతటితన్నుఁ జూచికొని, యొచ్చె మదిక శివభూపుఁ డీగతిక॥ 107

† "Repeatedly Shivaji declared openly that he was very happy at Agra that he was content to lead a restful, indolent life. This made Aurangzeb believe that Shivaji would now stay on without further trouble."

Adi K. Sett - The Hindu, Sunday, April 2, 1939

ఉ॥ “దైవము కన్నువిచ్చెనని తా నటు గంతులువేయుచో, నహం
భావము కన్నుమూసి యశుభమ్ములఁ ద్రోయదె! తప్పికొంటకుఁ
జెవగలాఁడె తా! నమృతజీవనమా తొలికాటువానరుఁ
భావము పొంగుఁగా కశనిపాతము లెంచక సంచరింతు చే!” 108

ఉ॥ ఏమియులేని నేను బలుపెక్కిన రా జగుటేమి, శాస్త్రవ
స్తోత్ర మడంచుటే! మిపుడు తోడతి యీచెఱసాల నిట్టులై,
యేమియులేనివాఁడ నగుటే! మిదియంతయు దైవవీల! యి
ట్లే ‘మఱియే’ మటన్న బరులిచ్చు నెవం డిటు జీకటితిటిలో! 109

ఉ॥ నాలుగుమాసముల్ గడచె నా జననీ పదసేవ లేక, మ
త్పాలిత జన్మభూమికి సపర్యలు లేక, మదాప్తకోటితో
నోలగ మీక, నన్నుఁ దనయుఁ జెఱలో నుడికించుచున్న యీ
కాలము గర్భవాసనరకమ్మునకుఁ బ్రతియై కలంచెడుక! 110

ఉ॥ పేపులచిక్కులో నుదర పీటికలో మలమూత్రరక్త మాం
సావిల గర్భకోశమున నాఁకలిదప్పలకుఁ దపించి, రాఁ
బోవఁగఁ దీరులేక పదముల్ కరముల్ విదిలించుచున్న మా
యావృతజీవుఁ డెంత యురీయాడునొ బైటిజగమ్ముఁ జూడఁగ! 111

ఉ॥ ఈయురీయాట దీఱఁగలదే తనయంతన? యంతదాఁకఁ గ
న్మాయఁగవచ్చునే? యవనభూపతి యెప్పుడొ చిత్రగుప్తుఁడై
వాయఁడె? గర్భరక్షణకుఁ బంపునె చక్రము నేఁడు శౌరి? నా
యాయువుతోడ హైందవధరాభ్యుదయంబు దొలుగుటొప్పునే?

చ॥ ఇఁకఁ దడయంగరాదు; తనయేపున గర్భము నిర్గమించి బై
టికిఁ దలచూపు నర్భకుపడిఁ జెఱనుండి విముక్తిఁగాంతు; నిం
దుకుఁ దగుసాయ మేవయిపు దోఁపదు, మంతరసానియాచు నే
వకజన సౌఖ్యదాయిని భవానియె కానుపు సంతరించుత! 113

సీ॥ 'శివరాజు నేడు దక్షిణభూమి మఱచినాఁ'
 డనునమ్మకం బెందు నలముకొనియె,
 నారంగజేబు న న్నసమ్మఘగా నెంచి
 కనుమూసి కడునమ్మకమున నుండెఁ,
 గావలివారు నాకాన్కలఁ దనిసి బు
 ట్టలఁ బరీక్షింపఁగా నలసులైరి,
 సుకేతములవెంట జాగరూకత మించి
 నాసేవకులు వేగునడుపుచుండి,
 తే॥ రిది సమయ" మంచు శివరాజు పదనుమీఱ
 సకలసన్నాహముల నెందు సంతరించి,
 కనులఁ దెరఁగట్టు మసకచీకటులు ముసరు
 నొక్క-మునిమాపు వెడలిపో నుద్యమించె॥

114

సీ॥ తనవంటివాఁడు నచ్చినబంటు 'హీరోజు'
 యనువానిఁ దనతల్పమునకుఁ జేర్చి,
 తన ముద్దుటంగ) మాతనివేలఁ గనిపింప
 నిలువెల్లఁ దనసాల్పు నెఱయఁగప్పి,
 యశావధం బుపచార మరయఁగా నొకబంటు
 వాఁకిటియందుఁ గావలిగఁ బెట్టి,
 "యజమానుఁ డిప్పుడె క న్నఱమోడ్చె, నెవ్వరే
 నరుగరా" దనునట్టు లాజ్ఞ సేసి,
 తే॥ పండ్లబుట్టల నొకట సాంభాజి నునిచి,
 మఱియొకటఁ దా నొదిగి పండ్లు మాటుపఱచి,
 ఫలములు మిటాయి రక్షకుల్ పంచుకొనెడు
 సంబరము నెంచి శివరాజు న్నెగఁజేసె॥

115

చ॥ అనుదినరీతి బుట్టలు రయంబున మోయుచు సేవకుల్ భరం
బని వెలిదోచనీక, మనమందున జంకును గొంకు లేక చ
య్యనఁ జని; రిక్తివోవుట క్రమానుగతంబని రక్షకుల్ - పురం
బునజను లూరకుండి; రిటు బుట్టలు సుదులగొందులన్ జనెన్॥ 116

చ॥ నగర బహిష్కలంబు విజనంబగుపట్టునఁ బుష్కలబుట్టలన్
దిగి శివరాజు పుత్రకుని దింపి, నిజానుచరాళి వేటువే
టుగ వెనురాఁగఁ - దానుగొమరుగొని వేటుగఁబోవ - నందఱున్
దగు నొకచోటఁ జేరఁ గఱవల్ వివరించి కదలెన్ బైనమున్॥ 117

మ॥ ఇట హిరోజయు వేఁగి, వేగుటకుముందే లేచి, తల్పంబునన్
బటువౌ దిండు నమర్చి దుప్పటము నాపైఁ గప్పి, తా వైద్యుఁ బి
ల్చుటకై యేగినయట్ల యేగె; భటుఁడున్ జూపెట్టుచున్ మందుదె
చ్చుటకై యేగినయట్ల యేగె; శివరాజున్ జేరి రాయిర్వయన్॥ 118

తే॥ పదిగడియలపొద్దైక్కునప్పటికి, నందుఁ
బరిజనులు రామియును శివప్రభుఁడు లేమి
రక్షకు లెఱిగి; రీవార్త లాక్షణంబె
పురములోఁ గొల్పులో నెందుఁ బొంగిపోయె॥ 119

సీ॥ ‘పంజరంబునఁ జిల్క పాటిపోయె’ నటంచు
నారంగజేబు పెల్లదవదించి,
తనయత్న మిటుల వ్యర్థముసేయు రక్షక
భటులవైఁ గోపతాపములు గురిసి,
సందులు గొందులు సత్రముల్ చావడుల్
విడి మాఱుమూలలు వెదుకఁబుప్పి,
“శివరాజు నెచటఁజూచినఁ బట్టు” డని ప్రభు,
త్వపుసీమకెల్ల నుత్తరువులంపి,

తే॥ “చుటుకుగా నాల్గుదెసల వెన్నటిమితటిమి
శివపతినిఁగాని తద్భటశ్రేణిఁగాని
వెదకి బుధిపుఁ” డని తనవీరభటుల
జవన తురగాధిపాదుల సాగఁదోలె॥

120

సీ॥ ఇంతలు రాఁబోవు తెఱిఁగియె శివరాజు
తమరూపు సెదర వేసములుమార్చి,
మునువచ్చుదారిఁ బోయినఁ జిక్కులగునంచుఁ
గనరాని చుట్టుమార్గముల నడిచి,
పసివట్టనైన నాస్పదమియకుండ గో
సాయి బైరాగుల చదురుఁగలిసి,
కాశీ గయా ప్రయాగక్షేత్రముల మెట్టి
యమల గంగాప్రవాహమున మునిగి,

తే॥ యలసిపోయిన సాంభాజి నాదుకొనఁగ
మధురలోఁ బింగళేమృత్తిమఱఁదియింట
విడిచి, నడుమ నిక్కటులెల్లఁ గడచి, యవలఁ
బయనమై చేరె దక్షిణభారతోర్వి॥

121

మ॥ పురముఁ బాసినదాది తొమ్మిది నెలల్ పూర్ణంబుగా నిండఁగాఁ
జెఱలో గర్భయులోనఁబోలె నిడుమఁ జీర్ణించి, జన్మాంతర
స్ఫురణఁ వెల్వడి నేడు రాయగడముఁ జొత్తేచు పుత్రుఁ గుణా
కరు జీజాసతి కౌగిటఁ బొదివె నుత్కంఠాతిరేకంబున॥

122

చ॥ తనయు శుభాగమంబున ముదంబునఁ బొంగిజిజాంబ దైవతా
ర్చనలు భవానిపూజలు భృశంబగువేడుక లన్నదానముల్
మునుకొని సల్పె; శ్రీశివవిభుండు సుతున్ బిలిపించి వెంటవ
చ్చిన తన యంగరక్షకుల సేవకులన్ దనియించి, గాన్కలన్॥

123

సీ॥ తనప్రయాణంబు, గొల్వనఁ బాడుపాతీరు,
 చెఱచుండి వెడలివచ్చినవిధంబు,
 త్రోవలో యవసభృత్యులు వెంటఁబడుట, వే
 సముమార్చి చుట్టుమార్గములఁ జనుట,
 యొకచోఁ 'బటెలు' - వేఱొకట గుఱ్ఱములమ్ము
 పాఁడు గుర్తించుట, వారి కీత
 ధనమిచ్చి తప్పించుకొనుటయు, సాంభాజి
 యలయఁగా మధురలో నతని విడుట,
 తే॥ మొదలుగా నిజచరితముల్ ముచ్చటించి,
 యందఱును విస్మయమునఁ ద న్నభినుతింప
 నలరి, శివరాజు నాట రాజ్యాంగవిధులఁ
 జక్క-పఱుప సన్నాహముల్ పెక్కుగూర్చె॥

124

❖ జయసింగు పశ్చాత్తాపము - మరణము. ❖

- చ॥ § అట నవరంగజేబు కడు నాతురుడై, "శివరాజు జాతిపో
 వుట కొకసాయమిచ్చి" రని పోకడలెత్తుచు రామసింహునిక
 దటుకునఁ గొల్వఁబాపె; బలుతప్పులు సూపుచు నిందమోపి "సీ
 వటఁ దగ, విందు ర" మ్మనుచు నంబరునాథున కంపె నానతి॥
- చ॥ అకుటిలుఁ డాత్మగౌరవ సమంచితఁ డాజయసింహుఁ డట్లు తే
 లికఁగని పాడుపాహివెడలించిన యుత్తరు వది, బుద్ధిపూ
 ర్వకముగఁ దానుజూపు పృథుభక్తి నిరర్థకమాటగాక ని
 దకు గుఱియాటకుఁ గడు వెతుబడి యిట్లు దలంచె నాత్మలో॥

§ Suspicion naturally fell on Ram Singh. The Rajput prince was punished, first by being forbidden the Court and then being deprived of his rank and pay.

Page 186, J. N. Sarkar.

మ॥ “అవుకారా! యవురంగజేబు తుద కిట్లన్యాయమున్ జేయువాఁ
డవునే! స్వార్థపరత్వ మితికటకానా! ద్రోహిఁ గావించి న
న్నవమానించు నె! హైందవుడ నగుటేనా యితకున్మూల! మీ
యవనాధీశ్వరు సేవ పండఁగలభాగ్యు బింక వేటున్నదే॥ 127

ఉ॥ ఎన్ని తెలుగు లెత్తి బమలిచ్చితి - మోసములే” దటంచు, “సం
పన్నుఁడు మీకుఁ జేర్పఁదగువాఁడు శివప్రభుఁ” డంచు, “నెట్టులే
మన్ననఁజూపుఁ డంచు: ననుమానములెత్తుచుఁ దానుదానుగా
నన్నియుఁదప్పి, తప్పులవియన్నియు మాపముఁ గ్రుమ్మరించునే॥ 128

తే॥ అల దిలేర్థాను కొండ్రాబు, లల సయిస్త
ఖానుచుట్టలయొరిమలు గమ్మనాచు,
మేము చేదైతి : మిన్నాళ్ళు మ్రింగెనేమొ
జాతివిరసత! నే వెఱ్ఱినైతిఁ దుదకు॥

సీ॥ అల జహంగీరునాఁ డంచుకొన్న కృపాణి
కడఁబెట్ట కడరు నీ గడియదాఁక,
నూనూఁగుమీసముల్ నులివెట్టుటాది యీ
పలుచని కనుబామల్ పండుదాఁక,
బలితంపుమేను కండలు రక్తమాంసంబు
లెడలిపో నంతంత కుడుగుదాఁక,
స్వ పర భేదము నెగ్గువఱచి, యెత్తినకత్తి
కడ్డమైనది తుంటలైనదాఁక,

తే॥ శతశతాధిక యుద్ధముల్ సఱచి, విజయ
లక్ష్మిఁగొనివచ్చి తనదు కల్యాణమండ
పమున విడియించు నన్నునైతము కృతఘ్నుఁ
గాఁ దలంచువాని కిఁక నుపకారియెవఁడు॥

చ॥ చనవున నిన్ని నా శ్మతనిసంగడి నుండియుఁగూడఁ దత్ప్రేవ
రైన మెఱుఁగంగనైతి : శివరాజును దొందరవెట్టి కొల్వుకుఁ
బనిచితి : మీఁదకన్నుగలవాఁ డితఁ డౌట నకాలమృత్యున
గైన మడఁగించె; గాక భరతక్షీతి కెంతలు పుట్టియుండునో! 131

చ॥ జయము ఘటింపఁ, దాను దన సర్వవిభుత్వముతో నితోధికా
వ్యయబల మందఁ బొందికలుపట్టియు నాసలుసూపి బాస లి
చ్చియు శివరాజు నేఁ బనుపఁ, జిక్కినవజ్రముదాఁప మ్రొగున
ట్లయి చెఱఁబట్టుటే? యఱుఁగునా యతఁ డీయుదరాగ్నికీలకుఁ?॥

ఉ॥ వచ్చునె తన్నుఁజూడఁగ శివప్రభుఁ డూరక? వచ్చి రిత్తగా
వచ్చునె? గోపినాథువలె వారక నే నొశవిచ్చియున్న ము
చ్చిచ్చు జగంబునిండ నెఁజిమ్మఁడె? యబ్బలుఱానుపేరెదఁ
గ్రుచ్చినవాఁడిబాకు - పులిగోరులు నేఁడును లేకయున్నవే? 133

ఉ॥ అంతటివాని - హైందవ మతాభ్యుదయార్థము పూర్వ పశ్చిమా
శాంతము లొక్కచోఁ గలుపనైనఁ దెగించెడువానిఁ దత్కరో.
పాంతముఁ లేర్చుటన్న సులభంబె? స్వజాతిహితంబు మాను నా
పంతమ తప్ప : దానికయి పాదుషహా యిటు బుద్ధిసెప్పెనో! 134

చ॥ అవు, నిది నిశ్చయంబ : యిదియంతయు మున్నె వచించినాఁడు శ్రీ
శివపతి : నేన లేనిపరిశీలనసేసి మహమ్మదీయ - హైం
దవ మత మైత్రిఁ గోరి పలుదారులఁ దూఱితిఁ, దత్ఫలంబు లి
ట్లవగతమయ్యె; నెట్టిమొగమై శివరాజును గందు నే నికఁ? 135

చ॥ అనునయమొప్పు 'నీ యనుభవాతిశయం బొకవేలఁ జూపు' మం
చని శివరాజుగోర నొక స్వాతిశయంబునఁ బొంగిపోతిఁ, ద
ద్విసయ వివేక సాహస మితిఁ గననైతి; నతం డె గండఁడై
తనకడకంట నీ ప్రకృతితత్త్వము 'లచ్చనగాయ' లాడునో! 136

- చ॥ నిజముగ నేడు సాగయవసీకృతమై చెడు మోదవోర్వి దూ
రుజు లేడఁబాపి, తొంటి నిజరూపమునకా వెలయుపఁ బెంప నీ
యజితపరాక్రముడై తగు; నాతనియెత్తులు శత్రుమర్మ బ
ల్బజ దవకీలలై యమృతవర్షములై భువనంబుఁ దన్నెడుకా!॥ 137
- మ॥ బలసంపన్నులు సింహవిక్రము లనల్పతూత్రులౌ రాజపు
త్రులు నేడుకా గల, రైనఁ గొందఱునరేంద్రుల్ సఖ్య సంబంధముల్
గల్గవచ్చై యవనేంద్రుఁ గొల్చి: రితరుల్ గన్మాసి: రాపాయిక
సలితుల్ గొందఱు పోరుచుకా దెగిరి శుక్కు తూత్రభర్మంబునకా॥
- ఉ॥ ఈ విపరీతకాలమున నింతలు సుఖుబలాబుఁ బొచి, కా
ర్యావసరంబులకా జతురుపాయములకా నడిపించి, మోదవ
శ్రీ వెలయుచువాని కుడిచేతికిఁ దోడ్పడ నోచ కిట్లు జీ
ర్ణావయవంబులకా నవయునట్లు నశించెడునట్లు లయ్యెనే!॥ 139
- ఉ॥ ఉన్నతుఁ డాతఁ డున్నయెడనుండుటకైనను లేదు, పాదుషా
మన్నన కిచ్చలేదు, కొఱమూలినబిడ్డని కన్నదమ్ములం
దున్నతి లేదు, కన్నకడు పోమెడు పున్నెము లేదు, 'లేదు లే'
దన్న వగర్బతో బ్రతుకుటన్నది యుండియు లేమియేగదా!॥ 140
- మ॥ శివరాజా! సెలవిమ్ము! నీ కుపకృతికా జేంఱుగలేనైతి; శా
త్రవముకా జేసినయట్లు లయ్యెఁ; జతురోదారుండవై నీవ య
న్నివెతల్ దీర్చితి, వేఁ గృతజ్ఞుడ; నినుకా దీవించి నీవేలుమో
దవభూమికా జనియింపఁగోరుచుఁ బ్రయాణంబిట్లు సాగించెదకా!॥
- చ॥ ధీ లను పెనుచింతఁ గుంది కృశుడై, యభిమానధనుం డతండు ద
క్కనుధరఁ బాసిపోవుతఱిఁ గన్నులుగుట్టు పరాభవంబుఁ దీ
ర్పను వెరవేది 'బర్హణపురంబు' కడకా దను పుజ్జగించె - బెం
చిన తనరాజభక్తి తుడిఁ జేసినపాకము లోక మెన్నఁగకా॥ 142

తే॥ వీరవిక్రమ విహరణోదారుఁ డగుచుఁ
గడకు నిజదేశభక్తితోఁ గన్ను దెఱచి
యరుగు జయసింగునస్తమయంబు వినుచు
శివవిభుఁడు నిల్వితెప్పలఁ జెమ్మగిల్లె॥

143

~~అంకి~~ శివాజీ రాజ్యవ్యవస్థ - పరిపాలనక్రమము. ~~అంకి~~

ఉ॥ ఆ యవ్వరంగజే బిట నుదంతములకా విని దక్షిణోర్వరా
నాయకుఁ జేసి పంపె నిజనందనుడైన “ముజం” కుమారుఁ, దో
డై యశవంతసింహుఁడు సహాయముఁ జేయఁగఁ బంపె; వారు నే
నాయుతులై స్వకార్యము లొనర్చిరి దక్షిణభూమిఁజేరుచుకా॥ 144

చ॥ జరిగినపోరులందుఁ దమసైనికు లెంతయు డస్సి వీఁగి లా
వఱుటయుఁ, గ్రొత్త సేనలసహాయము వచ్చెడుదారిలేమి నే
ర్పఱచి ముజంప్రభుండు జనవతుచకుకా వినిపించి యుద్ధముల్
జరుపుటమాని వేటల విలాసములకా గడపుచ్చెఁ గాలముకా॥ 145

చ॥ శివపతి — పాదుషా తనకుఁజేసిన మోసము లోనఁ జిచ్చుగా
రవులుచుచున్న - గాలబల రక్షితుడై పగఁదీర్ప వేచి, యా
హవమున కొప్పు సాధనము లాయుధముల్ బలఁగంబు గూర్చి, దు
ర్గ వితతిఁ జక్కఁజేయుచు మొగలే సరదారులవైఖరికా గనకా॥ 146

ఉ॥ వచ్చినవారిలోన జనవతుఁడు హైందవపక్షపాతియూ
సచ్చరితుండు, వేడుకలచందమువాఁడు ముజంప్రభుండుగాఁ
ద చ్చుపలత్వముకా గనినదత్తుండుగాన శివప్రభుండు పో
రిచ్చుటకంటెఁ బొందికలనిచ్చుట నేఁ డురవంచు నెంచుచున్॥ 147

anxieties discredited in his master's eyes the Rajput veteran set out on his homeward journey in extreme misery of mind and sense of public humiliation and died on the way at Burhanpur.

Pages 94 & 95 "Aurangzeb" Vol. IV. J. N. Sarkar.

ఉ॥ కానుకలిచ్చి, నెచ్చెలిమిగన్నడ రాకలుపోకలిచ్చి, స
 న్నానములిచ్చి, వారి యభిమానముఁ గైకొని “మీకు మాకు మై
 త్రీ నిబిడంబు సంధి యొనరింపు” మటంచు శివాజి పాదుషా
 సూనునిఁ గోరె, యుక్తమనుచుక దనతండ్రికి వ్రాసె నాతఁడు॥

చ॥ తనయుఁడు బేలయాచుఁ దెగుదాఁతనంబునఁ బోవలేమిఁ గై
 కొని యపురంగజేబు తనకుఁ బ్రతికూలరణంబు లందునం
 దెనయుటఁగాంచి “వీరి నెలయుంపుచు నేటికి సంధిగూర్చుటే
 యను” వని యెంచి యుత్తరువులంపె నుదారతమిట నీగతి॥ 149

సీ॥ † “శివరాజు మాతోడఁ జెప్ప కేగుట కేము

చింతించితిమి, గొప్పసేయ నుంటి;

మిప్పు డాతనికోర్కెయే దీర్చుచున్నార -

మతనిప్రాంతములెల్ల నతనికిచ్చి,

సాంభాజి కైదువేల్ సరదారుతన మిచ్చి,

(1) ‘సర్దేశముఖి’ (2) ‘చాఘ’ సనదు లిచ్చి,

పేర్ని ‘రాజా’ యను బిరుదంబునిచ్చి, ‘బీ

రారు’ పాఠములు జాగీరు లిచ్చి;

తే॥ యిచ్చినవి మాకు నతనికి హెచ్చుగావు,

కలవు ముం దిర్వురకుఁ జేయఁగలవి పెక్కు,

మనసు మనసుతోఁ గలిపి మామైత్రి నెఱపి

యతఁడు మెలఁగుచు ముందు మే లండవలయు”॥ 150

† Page 177, *James Grant Duff*.

(1) The sardeshmukhi was a hereditary vatan (grant of land) burdened with the charge of revenue collections. The Deshmukhs (Revenue Collectors) used to receive about 10% of the revenues, 5% in cash or grain and 5% in grants of arable land. (2) 25% of the land revenue of a district.

చ॥ అని యపురంగజే బాసఁగునానతిఁ గొంచు ముజుప్రభుండు చ
య్యన శివరాజుఁ బిల్చి, ప్రియమారఁగఁ దండ్రొయ్యెసంగు కాన్కలున్
సనదులు జాగిరుల్ బిరుదు సర్వము నిచ్చియుఁ జెల్మికల్మిని
డిస మనసిచ్చి, విందులు ఘటించి కడున్ దనియించె వేడ్కలన్॥ 151

చ॥ కుతుక కళా వినోదరసికుండు ముజుప్రభుఁ డిట్లు దక్షిణ
క్షీతి రణధూమ రేఖ లడఁగించి విహారములన్ గఱుగె; నీ
యతుకున మించి కార్యవిదుఁడైన శివప్రభుఁ డా బిజాపురీ
పతి నొవఁగింప, రావలయు పన్నులకై వెడలించె మాతలన్॥ 152

ఉ॥ * మోగలుపోరులం దలసిపోయిన యాదిలుషాహి యిప్పు డా
మోగలుచెల్మితో బలముఁబొందు శివప్రభు ధిక్కరింపఁగా
నాఁగక, మూఁడులక్షలగు సర్థము సాలున కిచ్చునట్లు మై
త్రీ గుణమైన సంధియొనరించె నిజాభ్యుదయంబుఁ గోరుచున్॥ 153

ఉ॥ * ఆదిలుషాహి సంధిగొను శూరసి, డీల్పడి గోలకొండయున్
గాదన కైదులక్షలధనంబును సాలున కిచ్చునట్టి మ
ర్యాదల సంధిగూర్చె; శివరా జటు దక్షిణహైందవోర్వి స
ర్వాదరణీయ వైభవ సమగ్రముగాఁ జెనిచెన్ స్వరాజ్యమున్॥ 154

చ॥ ఇరువదిరెండువత్సరము లిట్లు నిరంతరయుద్ధరంగముల్
దిరిగి శివప్రభుండు వెనుదీయక మోగలుసార్వభౌము కే
లొఱసి పరాక్రమించె - బగయొత్తు బిజాపుర గోలకొండ భూ
వరులు విదేశవర్తకులు పంతముఁబాయుచుఁ గప్పమీయఁగన్॥ 155

ఉ॥ తోరణం బట్టుటాది వలుదుర్గములన్ గొని, కొంకణంబు బీ
రారు పునా నుపా మొదలు పాఠితములున్ బరరాజ్యసీమలున్
జేరిచికొంచు, బల్వెనయు సేనలు సైన్యపతుల్ భజింప దు
ర్వార పరాక్రమక్రమ నిరంకుశుడై శివరాజు రాజులెన్॥ 156

ఉ॥ ఇంతలు రాజ్యవైభవము లెందును బెంచినయట్ల వాని కే
 సుతయు లోప మెప్పటికిఁ జొప్పడకుండఁగఁ దీరుసేయు ట
 త్యంతహితంబుగా సమయ మారయుచు శివరాజు నీతిసి
 ధ్ధాంతము లెత్తి పాలనవిధానములక నియమించె నేర్పునక॥ 157

సీ॥ చిననాఁడు తొడఁజేర్చికొని జీజియామాత
 వినిపించు రాజనీతినిఁ దలంచి,
 తనమెట నడిపించుకొనుచు దాదోజ నే
 ర్పిన రాజ్యపాలన విలువ దెలిపి,
 విజ్ఞానదృష్టి వివేకించి రామదా
 సస్వామి యిడు ధర్మసరణి వలచి,
 భారతాదుల ధర్మపరిపాటి విడఁదీసి
 పొదుపుగాఁ దన యనుభూతిఁ జొనిపి,

తే॥ నాఁడు నేడును రాజబోవునాఁడుగూడ
 ఖలముగా కెట్టినిపుణులేఁ గొలువఁదగిన
 నవ్య రాజ్యాంగ పరిపాలనకృమాబు
 శివమహిమతి చతురుడై సిద్ధపఱచె॥ 158

సీ॥ అష్టప్రధాన పై న్యాధీశు లాదిగా
 నుద్యోగులును, వారి యుచితవిధులు,
 చతురంగసైన్య శిక్షణ రక్షణము, లాయు
 ధాగార వివిధ కార్యాలయములు,
 భూపాలనము, న్యాయములతీర్పు, వివిధమా
 గ్గాయ వ్యయ వ్యవహారసరణి,
 మత జాతి నీతి దైవత సాధు గో ధర్మ
 వృత్తి విద్యా ప్రజా విహితగతులు,

తే॥ మొదలుగా నన్ని భాగముల్ ముందువెనుక
లరసి బాగోగు లన్నింటఁ దరిచి తెఱచి,
యనుభవ న్యాయ శస్త్ర రాజ్యవ్యవస్థ
శివమహీపతి చతురుడై సిద్ధపఱచె॥

159

చ॥ శివపతి యిట్లు రాజ్యపరిశీలనఁ జేసెడు వత్సరద్వయ
వ్యవధినిఁగూడ మోగలులవైపునఁ గీడుజనిపకుండఁ బై
చవిఁ దననైనైనాధుల ముజంప్రభుఁ గొల్వఁగఁ బంపి, వాని చె
ల్మి వెలయ బల్మిసూపి యొకమెల్పున లోఁగొనుచుండఁ దేశము॥

చ॥ ఇటు శివరాజు పైకొనుట యొచి, బిజాపురి గోలకొండ లోఁ
గుట దలపోసి. ప్రాంతములఁ గొంటకుఁ జితిలియున్, ముజంప్రభు
డటఁ బ్రతికారముల్ సలుప కాడుటకున్ గవలెత్తి పామరా
కుటిలత మీఱఁ బుత్రకునకున్ దగ నుత్తరువంపె నీగతిన్॥ 161

ఉ॥ “దక్కనుఁజేరి వైభవమదంబున భోగపరాయణుడవై,
టక్కరియూ శివాజికపటంబున లోఁబడి, వానిచెల్మికిన్
జిక్కి, తదీయ సేవకులఁ జేర్చి మెలంగెద : విట్టులైనచో
దక్కనురాజ్యముల్ మనకు దక్కునె? యాతఁడు దక్కనిచ్చునే?”

చ॥ † తగ దిది, యాజ్ఞగైకొనిన తక్షణ మచ్చటి నైనైనాధులన్
బగఁ జెఱఁబట్టు, మాపయి శివప్రభునిన్ జెఱఁబట్టు; మింతయున్
దెగువ నొనర్పకున్న వెనుదీయని మా పటుకోపవృత్తి కీ
వగుదువు పాత్ర, మింతయు బయల్పడ కోడక నిర్వహింపుమి!”॥ 163

చ † అను యవనేంద్రునుత్తరువు లందకపూర్వమే గూఢచారు లొ
య్యనఁ బఱఱెంచి సంగతి సమప్తముఁ దెల్పిరి శ్రీముజంకుమా
రున : కతఁ - డాప్తవంచన యెఱుంగని సాత్త్వికుఁ - డుతుడెల్పి మె
ల్లన శివరాజునైనపతులన్ బనిచెన్ దనపొత్తుఁ బాయఁగన్॥ 164

† Aurangzeb ordered Prince Muzzam to arrest Pratap

చ॥ † అటుపయిఁ దండియుత్తరువు నందుచు, వారిని మోబడించునా
రృటి యువరాజు సూపి, “విడఁబాటి రరుల్ దమయాజ్ఞవచ్చున
ప్పటి” కని తండికంపె; నిటు పామషహా తొలిసంధిబంధముల్
దటుకునఁ ద్రెంచి పై పడుకుతుత్రములక శివరా జెఱుగుచున్॥ 165

— సింహద్వర్గ విజయసన్నాహము. —

ఉ॥ మార్గిగనువెట్టియున్న మృగరాజుఁ గళాహతి మేలుకొల్పిన
త్తై గుమలెత్తిజూలుదివియక గొనుటై శివరాజు వంచనా
జాగరణంబునన్ జెనకు శాత్రువులక గుదియింప నెంచి యు
ద్యోగుల నైన్యనాథ సచివోత్తములక గని యిట్లు వాకొనె॥ 166

చ॥ “కడచిన యింతకాలము మొగల్బలగంబున కెత్తిపోక, పైఁ
బడినపు డాఁగి మార్కొనెడుపట్టున నుంటిమి, దుర్మదాంధులై
దుడుకులు దూరుపెత్తినను ద్రోసితి; మిప్పటికైన మాన రా
చెడుగులు, వారికంటెఁ బయిచేయిగఁ బైపడి క్రుమ్మకుండుటక॥ 167

చ॥ కొలిచినసంధిఁ బ్రాణములకుక గుటివెట్టె నతండు; నాఁడు ‘మా
కొలువుకు ర’ మ్మటంచుఁ జెఱుకుక దిగఁద్రోయుటగాక, నేఁడు మ్రు
చ్చులవలెఁ బొంచి పైఁబడియె; జూపులుమాటిచి యిట్లు లెన్నికొం
పలు రగిలించెనో యతఁడు భారతరాజ్యము చేతఁబట్టుచుక॥ 168

ఉ॥ హైందవ సార్వభౌములగు నక్కరు - తత్తనయుండు - పాత్రుఁడి
చందమువారె? తండ్రిఁ జెఱసాలను మింగిన కక్కసిని కీ
హైందవజాతిపై నొకదయాగుణ మున్నదె? రాజధర్మపుం
బొందిక యున్నదే? యిటు ప్రభుత్వము నిల్చునె? నిల్వనేర్చునే?॥ 169

Rao Guzar and Shivaji at Aurangabad. The Prince connived at their escape and then wrote to the emperor that the Marathas had already left before receipt of the imperial firman and in consequence could not be put under arrest.

Chapter XX, N. S. Takakhav.

చ॥ తనియని రాజ్యకాంక్షఁ బలుదాదులఁ దూఱినఁదూఱుఁగాక, యే
మనుకొని దేవతాలయములన్నియు ధ్వంసముసేసె? సాధు గో
హననము సల్పె? హైందవమతాగమసంతతి గాల్పె? దైవ మే
మని కనుమూయు? లోక మిదియంతయుఁ జూచి భరింపనేర్చునే?॥

ఉ॥ లోకము దైవ మేమనక లోఁగిన లోఁగెడుఁగాక! ధర్మర
క్షా కఠినవ్రతంబున నిశిత కృపాణము నెత్తి ముందు నే
దూఁకెద, నాకు ముందుపడి దూఁకెడుధీరులఁ దోడుగొందు, బం
దీకృత భారతీయజననీ పదశృంఖలఁ ద్రొచివైచెద॥ 171

శా॥ జీజా ప్రాక్తన సత్తపఃఫలము, షాజీ జన్మభూ భక్తి, దా
దోజీ శిక్షణ, రామదాసమునినాథుం డిచ్చు విజ్ఞాన, మ
వ్యాజోత్సాహులు మీ భుజాబలము తోడైయుండఁగాఁ జండికా
పూజాపుష్పములట్లు శాత్రువశిరంబుల్ గోయ కే నోర్తునే?॥ 172

ఉ॥ లక్షలు కోట్లుగాఁ దనబలంబులుగుంపులుగట్టి పాదుషా
దక్షిణభూమియంతయు నుదగ్గిత ముంచిన ముంచుఁగాక, షా
లాక్షునిశూల మెత్తిప్రమథావళివోని బలంబులెత్తి, శ
త్రుక్షయకారి తాండవకుతూహలినై పులివేటలాడెద॥ 173

చ॥ కదలినదండు శాత్రవనికాయము పర్వులువాటి నర్మదా
నదిఁ బడిపోవుదాఁకఁ జరణంబు మఱల్పఁగరాదు, పాదుషా
యొడిగినయట్టు లున్న మన మోర్పుగొనక బనిలేదు; హైందవా
భ్యుదయము దక్షిణోర్వి నెలవుగొని యుత్తరభూము లేలుత॥ 174

చ॥ మతిచెడి ముందు సంధినియమంబులఁ దానుగదాటు పాదుషా
గతిచెడుఁగాక; వాని కెరగట్టిన ప్రాంతము లాఁగి, దుర్గసం
తతి యిపు డాక్రమించుట ప్రధానము; తత్ప్రభవార్థినాచు, దు

చ॥ మొగలులచేతి దుర్గముల ముఖ్యము సింహగడంబు, దానిపై
నగణిత సైన్య సాధన సహాయముగాఁ బెనుకాపువెట్టి మ
ర్మగులగు శాత్రువుల్ మిగుల రక్షణ నుండిరి, దానిప్రాపునఁ
దగులుచు నల్లడఁ బొదివి దక్షిణరాజ్యము లాక్రమింపఁగన్॥ 176

ఉ॥ కావున దానిఁబట్టి, కడగా రిపుకాండము నెట్టి, దండయా
త్రావిధి ముట్టి, యాపయిఁ 'బురందర' - మాపయి 'మాహుళిగడం'
బావరుసఁ వెలార్చిన, జలాశయ నిర్గమితంబులైన న
కావలివోలె లావణుఁ గదగ్ధితముల్ యవనేందుసైన్యముల్॥ 177

చ॥ అయినను సింహదుర్గ మనపాయ సుసాధము కాదు; చుట్టు న
క్షయ గిరు లొప్పు, గాఢపరిభా గహనావృతమై, సమున్నతం
బయి, బటువైనకోట గలదై, నర పక్షి సరీసృపంబులున్
బయి కెగఁబ్రాక రానిదయి పర్వతశృంగముపైఁ జెలంగెడున్॥ 178

ఉ॥ దొమ్మిగడూఁకి యావనులు 'తుగ్లకు' ముఖ్యులు దక్షిణోర్వి దు
ర్గములు పెక్కు గూల్చినను, తాయి గదల్పఁగరాక యప్రభే
ద్యమ్మయి యొప్పు సింహగడ మప్పటి కిప్పటికైన; నట్టిదు
ర్గమును గెల్వకుండిన స్వరాజ్యము నేమని నిల్పుకోదగున్॥ 179

ఉ॥ నిన్న జిజాంబ మేడపయి నిర్మలవాయువు లానుచుండి య
భ్రాన్నత సింహదుర్గమున న్నొడ్డిన మోగలుబావుటాదెసఁ
గన్నులువాఱి మంచు తెరగప్పినతెప్పల నన్నుఁ జూచె : నా
యున్నతి కామెకంటితడి యెత్తఁగఁ జేతులులేక నిల్చితిన్॥ 180

ఉ॥ ననుగను వీరమాత నయనంబుల కందిన లోకమాత నా
జననిమనంబునఁ గదలు శల్యము శత్రుపతాకఁ డీయఁజా
లని నను మెచ్చునే జగ? మలంఘ్యము దైవము నాఁగి యిప్పు డే
జనియెద, సింహదుర్గ సువిశాలకవాటముఁ గూలఁదన్నెదన్॥ 181

ఉ॥ గుబ్బలు తొమ్మునక జిదిమి కోటకవాటముఁ గూల్పఁజాలు వే
రుబ్బున మొక్కవోనిభటు లుద్ధతులై చనుదొడు; గండుకా
ర్మబ్బులతోడ దుర్గశిఖరంబున నాడు పతాక లాగి, మా
కబ్బురమిచ్చువీరున కుసాయన మీ కుడిపీఠ మయ్యెడున్”॥ 182

❖ తానాజీ ప్రతిజ్ఞ - సింహగడములగవట్టుట. ❖

చ॥ అన విని తానజీ వలుదతా భుజమూలము లుబ్బ లేచి, యొ
త్తు నెఱయు గండుమీసముల దువ్వుచు, వల్పులి వీరకంకణం
బుచు నెగదోపి, కుంకుమపుబాట్టున మూఁడవకన్నుఁగూడ వి
చ్చి, నిడుదవాలుదూయు కుడిచే యిలసోక జొహారువెట్టుచున్॥ 183

చ॥ “జయము! మహాప్రభూ! యొక యసాధ్యము దీర్పఁదలంచు మీరు సం
శయమునఁ గొల్పువైపుగను చందములేటి? కొకం షొకండా ని
ర్భయముగ సింగపుంగదుపు అచ్చలకీడ్వంగ మేరు మందర
ద్వయమున బంతులాడ బలవంతులు - గల్గరె మావళాభటుల్?॥ 184

ఉ॥ ఈ జగజెట్లతో జగములెల్ల నొకత్తుగఁ జాపచుట్టు తా
నాజికి సింహదుర్గ పరిణాధ కవాటము లెక్కయేమి? యు
ద్ధాజిర కాలభైరవ విహారములకై యవనోద్రా రాజ్యల
క్ష్మీజయకేతువున్ దిగిచి మీచరణంబులఁ గాన్కవెట్టఁడే?॥ 185

ఉ॥ పుట్టిననాటఁగోలె వెఱపు జవిచూడక, మీపదంబుఁ జే
పట్టిననాటఁగోలె దొలిప్రాణము మీకయి మీఁదువెట్టి, మీ
కట్టెడు రావమేడ పెనుకంబముగాఁ దలయొడ్లు నాకుఁ గా
కిట్టి యనుగ్రహంబుఁ బరుఁ డెవ్వనికే బాలివోవనిత్తునే?॥ 186

మ॥ ఎవఁ డాధీరుఁడు? నన్నుమీఱు మగఁడై యీ బావుటాఁదీయఁగా
శివుఁడా కేశవుఁడా? ప్రభూ! యిటు కటాక్షింపంగ నేనొల్ల: నీ
యవనాధీశ్వరు బావుటా దిగిచి వ్రయ్యల్ సేయ నావంతు; మీ
రనగానంబునఁ జూడుఁ డింతచన వీయన్ జెల్దో వీనికి॥ 187

- చ॥ కుడియెడ నున్నతాసనముఁ గోరఁ, బ్రభూ! తమపాదపీఠిఁ గే
లిడఁగల చోటు చాలు, నెనరెత్తిన మీకడకంటిసిడ వైఁ
బడఁగల చోటు చాలు, గడవాటున మీమదిచల్లగాలి సోఁ
కెడునెడ చాలు, నింత పరికించిన స్వర్గము నేలినట్లగున్॥ 188
- చ॥ ఘనులగు మీ సగర్భ్యులము గాఁదగ మైనను, నాకు మావళా
జనులకుఁ గన్నతల్లియె నిజంబు జిజాంబ; తదాత్మత్వ ప్రికై
పనుపడువారిలో మొదటి బాధ్యత నాది, యతిక్రమించి కో
రినయది లేదు, నన్ వెలువరింపుము తల్లియుణంబుఁ దీర్పఁగన్॥ 189
- చ॥ అటఁ గనుపట్టు సింహగడ - మందు మొగల్బల, మిందు మద్భుజా
పటుతయు మావళాబలముపట్టు దలంపుచుఁ దోడొసంగ ము
చ్చటపడవల్పు, దే నొకఁడఁ జాలుదు, నాబలఁగంబు చాలు, నె
చ్చట నుడివోని మీమనసు చాలు, జయించెద సింహదుర్గమున్॥ 190
- చ॥ అవిరళముద్ర) నా యడుగులంటనిచోటులు సింహదుర్గమం
దెవియును లేవు, కోటపయి కెక్కెడునిక్కలు మాఱుత్రోవలున్
గవఁకులు నాయెఱుంగనివి గావు; భవానికటాక్ష మెందుఁ దో
డవుననుపూనిఁగి సింహగడ మైదవనాఁటికి గెల్చి తెచ్చెదన్॥ 191
- చ॥ అని కడుఁదెంపుమీఱఁ గొలువందుఁ బ్రతిజ్ఞయొనర్చి, తానజీ
తన తనయున్ బదేంద్రచిఱుతన్ శివభూపతి చేతఁ బెట్టి, “యీ
తని ననుబోలె మీచరణదాసునిగాఁ గొనుఁ, డేను జేయఁగ
ల్గిన తమసేవ పాయక వెలింగెడుఁగాక యఖండదీపమై॥ 192
- చ॥ ఇక నొకమాట, బాలకున కీతని కాఱవనాఁడు పెండ్లి, నాఁ
టికి రిపుకోటితోఁ బ్రతిఘటించిన నేఁ జనుదెంతునేని బా
సికమును గందుఁ, గానియెడఁ - జెప్పెడిదేమి - సమస్త మీవ; నే
నికఁ బయనింతు, సింహగడ మిప్పటికే ననుఁ దొందరించెడున్॥ 193

తే॥ చనిన తానాజి రిక్తహస్తముల రాఁడు,
కనుఁడు విజయంబు నైదవకాళరాత్రి
వేగులోపల గడముపై వెలుంగుఁ జూచి;
శివమహాప్రభూ! నే నింక సెలవుగొందు!"

194

మ॥ అని తానాజి వచింపఁగా శివవిభుఁ డాతంక ముద్రాంకితా
ననుఁడై, యాతనిచేయివట్టుకొని, "తానా! యెట్లుభావించి యే
మని సాధించితి విట్టిసాహసము! సాహసైకసూత్రంబున
నను బంధింపుచు నీవు పైకొనితి, వన్నా! ధర్మనిర్వాహివై

195

చ॥ తనయునిపెండ్లి కీ వదనుతప్పగరాదని 'సింహదుర్గము'న
గొనఁ జను ధీరుఁ డెవ్వఁ' డని కోరితిఁగాని మఱొండుగాదు; నీ
మనసు నెఱుంగనే? యహితమర్దన శక్తి నెఱుంగనే? తటా
లున ముచుదూఁడు నీతెగువలో నెటువోవఁగరాక నిర్విత్తి!"

196

ఉ॥ త పునఁగూడ, దౌ పునఁగఁ దాలిమిరా, దటుచన్నపాదము
దిగ్విప్లు, నేన ని న్ననుసరింతు, జయంబునఁ బోయిరమ్ము; పైఁ
గప్పు నరాతులకా దునిమి కార్యముగొమ్ము; భవిష్యదర్థముల్
తెప్పమఱుగులో వెలువరించు భవాని యనుగ్రహించుత!"

197

మ॥ అని తాంబూల నవాంబరాభరణ మాల్యాదుల్ బహూకార మి
చ్చి నితాంతోత్సవరీతి వీడ్కొలుప, నున్నేకించి తానాజి యా
త్మ నివాసంబును జొచ్చి ధీరులగు నాప్తజేణి రావించి మం
తసముల్ సేసి యుపాయముల్ వినిచి సన్నాహంబులకా దీర్పుచుకా॥

ఉ॥ చారులఁబంపి, దుర్గమునసంగతి వెల్పులిదారితీరు ప్పా
కారము లెక్కురీతి పయిఁగావలివారలపెంపు సైన్య వి
స్తారము దుర్గనాథు బలసంపద సర్వమెఱిగి తానజీ
వీరభటాశితో నడిచెఁ బెంపున సింహగడంబుఁ గెల్వఁగకా॥

199

సీ॥ * అది - మాఖమాసాంత్యమగు కృష్ణసవను, చీఁ
 కటులు కన్నులుగుట్టు కాళరాత్రి,
 ఘాతుక వనజంతు కహకహాచావముల్
 గుహలు మార్త్యోయించు కొండత్రోవ,
 పొగరేగు పూతూరములఁ గోడెనాగు ల
 క్కఱఁ బర్వులాడు నగాధపరిఖ,
 గండోపలములఁ బ్రక్కలుమేసి, యెగఁబ్రాచ
 ననువీని గిరిశిఖ రాగ్రభూమి,
 తే॥ యొకటి యొకటిగా నన్నింట నొదిగి మెదిగి,
 దూఁకి యెగఁబ్రాచి దోఁగాడి త్రోవలెత్తి,
 గుండెజడియని కాలరుద్రుం డతండు
 కోటకడఁ జేరె నైర్మతికోణమంఁదు॥

200

ఉ॥ అచ్చటి కోటగోడ దిటమై నునుపైనదిగాన 'రక్షకుల్
 గ్రచ్చట నెచ్చరమ్ముగొని కావలియుండ' రటంచుఁ దానజీ
 యచ్చటఁ గోటనెక్క ననువారసి, యిమ్ముగు సాధనమ్ములకా
 జెచ్చుగ దీటుకొల్పి తన వీరభటావళి హెచ్చరింపుచు॥

201

సీ॥ కోట పైభాగంబుకొన నంటుకొని పట్టు
 విడకుండ నుడుమును విడుచునట్లు,
 తాను దత్కటిరజ్జు వానుచుఁ బైకెక్కి
 దిగుత్రాళ్ళ మేకులు దించునట్లు,
 వానివెంబడి మావళానీక మేనూలు
 వడివడిగాఁ గోటఁ బ్రాచునట్లు
 తమ్ముడు సూర్యాజి తక్కిన యేనూలు
 బలముతో వెనువెంట వచ్చునట్లు,

తే॥ తాను మునుమెత్తి ముండుగాఁ దారసిల్లి
యరులఁ దునుమాడ, సూర్యాజి యదనుఁబట్టి
పైకొనెడునట్లు, 'హరహర' ధ్వనులఁ దమ్ము
దెలిసికొనునట్లు సంకేతములు వచించి॥

202

చ॥ ఉడుమును జేతఁబట్టి, సమయోచితలాలన ముట్టి, రజ్జపుణ్ణ
నడుమునఁ గట్టి, చెందిరమునన్ నిడునామముఁ బెట్టి, "కాళికా!
చిడిముడిపాటులేక జయసిద్ధి ఘటింపు" మటంచుఁ దానజీ
విడువఁగఁ, బైకిఁబో కదియు వెను-మొగంబున వచ్చెఁ గ్రిందికి॥ 203

చ॥ "అది యశుభమ్ము - దుశ్యకున" మంచు భటావళి విన్నవోవఁగాఁ
జెదరని యాత్మనిగ్రహ విశిష్టఁడు ధృష్టఁడు తానజీ విధి
గదిమెడు వాఁడిచూపుల నెగాదిగఁ జూచి, కటారుకేల దా
నిఁ దిగిచి బుగ్గలన్ నులిమి నివ్వెఱకున్ గుటిగా నదల్పుచున్॥ 204

చ॥ "మఱతువె కాళికా! యహితమర్దన దుర్దముఁడైన తానజీ
కఱకుఁదనంబు? ముం దిడినకాలు మఱల్పఁగఁ జూచినావె? ము
న్నిరువదియేడు దుర్దముల నిట్లు జయింపఁగఁ దోడుసూపి నేఁ
డఱమఱలేల? క్రొత్త చదువాయిది? ని న్నిటు జాఱనిత్తునే?॥ 205

ఉ॥ నమ్మికతో శివప్రభుఁడు నాపయి బెట్టిన భారమేమి! పూ
జ్యమ్మగు జీజియాంబ మనసంటిన నెవ్వగఁ దీర్చుటేమి! తీ
వ్రమ్ముగఁ గొల్వలోఁ బ్రతినవట్టుట యే - మిపు డీవుసేయు కా
ర్య మ్మిదియేమి! నన్నిటు పరాభవకీలల మ్రగ్గఁజేతువే?॥ 206

ఉ॥ ఆయువు లుండుదాఁక వెనుకాడగనీకును నాకుఁ గాదు; బ్ర
హ్మయువుతోడ వైదు లెదురైనను వారక వారి కుత్తుకల్
గోయకమాన, సింహగడ కూట చలద్యవనేందు) కేతువున్
దీయకమానఁ; బొమ్ము, వెనుదీయక కోటనుబట్టి నిల్వమి!"॥ 207

మ॥ అని గద్దిపుడుఁ గోటపై విసరివేయఁ, గోపసంఘూస్థితా
ననమై టివ్వనఁ బ్రాఁకి యొక్కతృటిలోనఁ గోటపై కెక్కి ప
ట్టు నెడంబాయక నిల్చె నయ్యుడుము; తోడ్తో దాని సుస్థైర్యముఁ
గని తానాజి తదంగరజ్జపునఁ బ్రాఁకఁ బొల్చె సన్నాహియై॥ 208

సీ॥ నడుముపట్టికలోనఁ బిడి బాకు దిగదోపి,

కరవాలు వేలొడఁగా నిమిడ్చి,

కుడిబుజుబున వేటకొడవలి దిగవైచి,

దానిపైఁ బటు ధనుర్దండు మిఱికి,

దాపలిబుజము నొత్తఁగ నంపపొది వెట్టి,

పెనుడాలు మూఁపుపై బిగియఁగట్టి,

కటితటంబున మోపుగదియ మోకులుసుట్టి,

ఘనకుంత మందుఁ బొందెనయఁ జొనిపి,

తే॥ యుచితపరికర లంఘనోద్యక్తుఁ డగుచుఁ

దన్ను దనవేసమును జూచి తనకుఁదాన

పొంగునొడ్డలితో నిడుమోకుఁ బొదివి యుబికి

గునుకుపరువుతో నెగఁబ్రాఁకి కోటయెక్కె॥

209

ఉ॥ నాలుగువైపులఁ గని జనంబులసవ్వడి లేమి యెంచి, పై
చాలున మేకులూఁది డిగజాఱఁగ మోకులు వైవ, మావభుల్
త్రాళ్ళుల నూఁదిపట్టి యెగఁబ్రాఁకుచునుండి; రతండుగూడఁ బై
నేలకుఁ జేరువారి శయనింపఁగఁజేయుచు నుండె నచ్చట॥ 210

చ॥ సరిసరఁ జప్పు డామొగలుసెనికుఁ డొక్కఁడెఱింగిరాఁగఁ, ద
చ్చరణార్ద్రమంబుఁ బట్టి శిత్రసాయకముఁ గుఱివెట్టి తానజీ
సరగున వానిఁ గూల్చె; నిటు సందడిసేయక మావభాభటుల్
త్వరపడి త్రాడువట్టి యెగఁబ్రాఁకిరి కొందఱు కోటమీఁదికి॥ 211

తే॥ ఒక్క మావళాభటుడు పై కెక్కునపుడు
పట్టినడలుచు నడుముపైఁ గట్టియున్న
శాలఖడ్గము పైనుండి జాతీపడఁగ
'ఖింగు' మని గొప్పచప్పుడు గలిగెనచట॥

212

ఉ॥ ఆ వెడసవ్వడిఁ ద్వరితులై చనుదెంచిరి గుంపుగట్టుచున్
గావలివార; లింక జణుంగన్ జెడిపోవు నటంచుఁ దానజీ
తీవరమంది, యందుఁ బరతెంచిన యేబదిమందిమావళుల్
దో వెడలంగ వారిపయి దూఁకె నిశాత కృపాణపాణియై॥

213

చ॥ కవిసిన కాళరాణి లయకాలకృతాంతులునోలెఁ జట్టునున్
గవియుచు మావళాభటులు గత్తులకున్ బలివెట్ట, గుండె పె
ల్లవియుచు రక్షకుల్ విముఖులై పరువెత్తిరి గాని, తానజీ
యెవనినిఁగాని జాతీచననీక పయిబడి కోసెఁ గుత్తుకల్॥

214

౪॥ చటులరణంబు కోటపయి సాగెడు చప్పు డెఱింగి మావళా
భటులటఁ జీమబారువలెఁ బై కెగఁబ్రాచుచుఁ, గోటకెక్కినం
తటఁ దమవారితోఁ గలిసి దర్పముసూపుచునుండ, రక్షకుల్
బటువుగ గుంపుగట్టుకొని పైఁబడి పోరిరి చిమ్మచీకటిన్॥

215

ఉ॥ “ఎందఱో! యెవ్వరో! యచటి కెందుల కెవ్విధి వచ్చిరో!” యటం
చుం దడబాటుసెంది, కనుచూపులకందనికత్తిపోటులన్
గుంది, కుతారకుంతములఁ గూలుచుఁ గావలివారు చిక్కి, రా
చిందులుదొక్కి పైసఁబడు చీకటిదయ్యపు వేటకాండ్రుకున్॥

216

ఉ॥ అంతటిదాఁక మానమున కానయొసంగిన తానజీ నిజో
పాంతముఁ జేర్చి గుంపుగొని పైఁబడు వైరులత్రిశ్శుడంపి దు
రాంతవిహారుడై ‘హరహర’ ధ్వని ముందుకుసాగెఁ, దద్భటుల్
అంతులుగొల్పుచున్ హరహరధ్వనితోఁ బయిదూఁకి రార్చుచున్॥

మ॥ అని గద్దిపుడుఁ గోటపై విసరివేయఁ, గోపసంఘూర్ణితా
ననమై టివ్వనఁ బ్రాచీ యొక్కతృటిలోనఁ గోటపై కెక్కి ప
ట్టు నెడంబాయక నిల్చె నయ్యడుము; తోడ్తో దాని సుస్థైర్యముఁ
గని తానాజి తదంగరజ్జవునఁ బ్రాచీ బొల్చె సన్నాహియై॥ 208
సీ॥ నడుముపట్టికలోనఁ బిడిబాకు దిగదోపి,

కరవాలు వేలొడఁగా నిమిడ్చి,
కుడిబుజుబున వేటకొడవలి దిగవైచి,
దానిపైఁ బటు ధనుర్దండ మిటికి,
దాపలిబుజము నొత్తఁగ నంపపొది వెట్టి,
పెనుడాలు మూఁపుపై విగియఁగట్టి,
కటితటంబున మోపుగదియ మోకులునుట్టి,
ఘనకుంత మందుఁ బొందెనయఁ జొనిపి,
తే॥ యుచితపరికర లంఘనోద్యుక్తుఁ డగుచుఁ
దన్ను దనవేసమును జూచి తనకుఁదాన
పొంగునొడలితో నిడుమోకుఁ బొదివి యుబికి
గునుకుపరువుతో నెగఁబ్రాచీ కోటయెక్కె॥ 209

ఉ॥ నాలుగువైపులఁ గని జనంబులసవ్వడి లేమి యెంచి, పై
చాలున మేకులూఁది డిగజాఱఁగ మోకులు వైవ, మావభుల్
త్రాళ్ళుల నూఁదిపట్టి యెగఁబ్రాచీఁగుచునుండి; రతండుగూడఁ బై
నేలకుఁ జేరువారి శయనింపఁగఁజేయుచు నుండె నచ్చటఁ॥ 210

చ॥ సరసరఁ జప్పు డామొగ్గులుసైనికుఁ డొక్కఁడెఱింగిరాఁగఁ, ద
చ్చరణరవంబుఁ బట్టి శిలేసాయకముఁ గుటివెట్టి తానజీ
సరగున వానిఁ గూల్చె; నిటు సందడిసేయక మావభాభటుల్
త్వరపడి త్రాడువట్టి యెగఁబ్రాచీరి కొందఱు కోటమీఁదికి॥ 211

ఉ॥ మోగలుదంచుతోడ రసపుత్రబలంబులుగూడి సాహసో
ద్యోగముఁ బెద్దసేసి పులిదూకునఁ బైకొన, మావళాభటుల్
మూఁగుచు రేఁగి వైరిశిరముల్ దెగఁగోసిరి - ఖడ్గవృత్తముల్
దీఁగమెఱుగు భంగిమలు దీర్పఁగఁ, జీకటిపుల్గువేటలన్॥ 224

ఉ॥ చీకటిపోరులోఁ బరులచేతికి లోఁగెను నాత్మనైన్యమున్
పైకొనఁజేయఁగా నుదయభానుఁ డొగిన్ దివటీలు కాగడాల్
కాకర బీర పూచినటుగా నలువైపు వెలుంగఁజేసి, ద
ర్శికర భీకరాసి జళిపించుచుఁ గోల్తలవెట్టె సేనకున్॥ 225

మ॥ తను సద్దారునిప్రాపుఁజెంది రసపుత్రస్వాహముల్ మీఱుచున్
గములై, కుంత కుతార ముద్దర గదా ఖడ్గాది నానాయుధో
ద్యమముల్ సూపుచు దివ్వటీవెలుఁగునన్ దర్పింపఁ, దానాజి దు
ర్దను గడ్డాభ్యను లిట్లుమ్రోసె స్వభటోత్సాహంబు గల్గించుచున్॥

మ॥ “రణభూమిన్ జెరలాడుఁ డొక భటులారా! మావళా కీర్తికా
రణమై వచ్చిన దాజి; శత్రుశిరముల్ తాపాడి బేతాళపా
రణముల్ సేయఁగ వేళయైనది; తమిసాజేవి రోషానలా
రుణసేత్రంబులు వేయి విచ్చినది - వైరుల్ జాతిపోకుండఁగన్॥ 227

మ॥ ఏడిచేతన్ బుజ్జ మప్పళించి నికటోర్విన్ మావళావీరుఁ డొ
క్కఁడు మార్కొన్న, భయంబునన్ బులియు సింగం బేర్గు పేడెత్తి ప
ర్విడు; నీ యావనసేన లెంత! యిపు డుద్రేకించినన్ మీర లీ
గడమున్ బాచునఁ బెల్లగింపుచు శివశ్మోభర్త కర్పింపరే!॥ 228

తే॥ వైరికరవాల విలిఖిత వ్రణకిణాంక-
బహుళతా లభ్యోరణవీరపట్టభద్ర
విరుదమున రాచకొల్వులో విలువఁ బెంప
నదనువచ్చిన, దింకఁ దారాట దగునె?॥

మ॥ అదిగో! తూరుపుఁగొండపై నెఱుపు డంబై తోచె, నొక్కంతలో
నుదయించు నెల; కోడిపుంజు విజయం బుద్ధివమై పాడఁగా,
గుదులైకూల సరాతుల నటికి చిక్కుల్వాపి యీ బావుటా
గదలింపు, డిది నేటి సైంధవ వభాంకం బాట గుర్తింపుఁడీ॥ 230

మ॥ కరదీపంబులఁ బట్టినారు పృథివక్ష ధ్వంసనోత్సాహులై
యరు, లీరీతిఁ బరోపకారమును జేయంబూనిరో! మీరు దు
ర్భర శౌర్యాన్ని చటచ్చటల్ రిపుతమఃపాగ్భారము జీల్పు, ను
ద్ధరులై కోయుఁడు శత్రుగ్రాత్రములసంధుల్ కాగడావెల్లునన్॥ 231

మ॥ మెఱుఁగుందీవియ లాడ వాలుగొని దొమ్మిదూఁకి యీవైపు మొ
గ్గరము జీల్చెద - రండు నావెనుక : మత్తడాహతోద్ధూత జ
య్యరితారాతుల జాఱనీ కడఁచి శీరచ్చేననాటోప మే
డైఱఁ జూపింపుఁడు, కాలరుద్రపరిపాటిన్ ముందు నేఁజొచ్చెదన్॥

మ॥ అని తానాజి వచింపుచు హరహరోద్యన్నాదియై రేఁగి చెం
గున లంఘించి, కటార్లు కేడెము మెఱుగుల్ వాఱ సారించి యా
వనసేన నుఱుమాడె; దద్భటులు నల్వైపు విజృంభించి పొం
చి నిరోధించి కలంచి కూల్చి రరుల జత్రాహవప్రాధిమ్యం॥ 233

మ॥ తనువెల్ల జెనుకోటలైన పులియై తానాజి ఖడ్గాహతి
దునియల్ సేయుచు, బాకున జిదుముచు, దోరంపుఁగుంతంబున
జెనుదండ గుదిగుచ్చుచు, విడికిట బీసింపుచు, గాలితాఁ
పునఁ దూలింపుచు మృత్యుతాండవమునేపు జూపె నల్వైపుల॥

ఉ॥ తోరపువేడిమై నుచికి దూకెడు నావిరియంత్రమట్లు దు
ర్వార పరాక్రమక్రమ నిరంకుశ వీరవిహారుడై బలో
దారుఁడు దానజీ యెదురుదాఁకిననో బోలివోవనీక య
వ్వైరులఁ గూల్చి కుప్పలిడె బైరుల మున్నునఁ గోయుకై వడి॥ 235

ఉ॥ పూనిక కింతమేర తెగముట్టుచు, బట్టున లోగువారిఁ గా
లానఁగనిక తూలిపడ నవ్వలనెట్టుచు, దొమ్మిపోరునన్
బీనుఁగుఁబెంట లెక్కి- మొగవిచ్చినవారలఁ బట్టుచున్, జయ
శ్రీ నిధి తానజ్జ బయలుచేసి చనెన్ నడికోటఁ జేరఁగన్॥ 236

మ॥ నలువైపున్ దన మావళాబలము సన్నాహంబునన్ బొల్చి దా.
యలఁ దున్నాడఁగ నుబ్బురేఁగి, పటు వీరావేశ మేపార మ
త్తిలి, తానాజి క్షణాబులో సకలమున్ దీర్పన్ విజృంభించె - జే
తులు నాల్గె, కరదీపికాద్యుతుల నెందున్ దానె పృత్యక్షమై॥ 237

సీ॥ గుమిగొన్న రిపులపైఁ గుప్పించి, విడిబాగు
పదనూరఁ దెగువార గుదిమి గుదిమి,
పయిదూఁతురిపులు చేడ్వడ వేటకొడవంట
నలిరేఁగి మునుమెత్తి నటికి నటికి,
కవిసినరిపుకోటి ఖడ్గముల్ కంఠముల్
చివ్వి మిన్నంటఁగా జమ్మి జమ్మి,
పెనువీకఁమైఁ ద్రోసికొనివచ్చు సరిసేన
గుమలుగట్టఁగ నీఁటఁ గ్రుచ్చిక్రుచ్చి,
తే॥ తెఱపిగొని వింట శరపరంపరలు గురిసి,
విరియుమొనఁ జాపకట్టుగా నురుఁగఁగొట్టి,
వెలుఁగు చీకట్లపొత్తులో నులిమి పులిమి
విడిచి వడిఁగట్టి తానాజి వేటలాడె॥ 238

మ॥ నిలుపున్ నెత్తుటఁ దానమాడి, కనులన్ నిండాదు కెంజాయ ని
ప్పలురాల్పన్ గరవాలు గేలఁగొని టాపుల్తోఁ గికారించి, బె
బ్బులినా దూఁకి, మొగల్బలంబు నలువైపున్ ముట్టి తానాజి యా
వులమందన్బలె వైరులన్ దఱిమె నాఁపున్ బాప ని లేదఁగన్॥

చ॥ అతని భుజావిజృంభణము నాఁపఁగలేక భయాత్తిరేక దు
స్థితి మొగవిచ్చు నైనికులదీనతఁ గన్గొని దుర్గనాథుఁడు
ద్ధతి మునుదూఁకి “యోడకుఁడు, దర్పమునఁ జెలరేఁగి శాత్రువ
ప్రతతులఁగూల్పు నావెనుక రం” డనుచుఁ బురికొల్పె సేనలఁ॥

ఉ॥ వీరవిహార ధీరపదవీ పరిణాధ భుజాపలేప దు
ర్వార పరాక్రముం డుదయభానుఁడు సేనల కుబ్బునూపి, గ
ర్జారవ భీకరంబుగ నరాతిబలంబు నదల్చి, పెల్చునఁ
దూతఁ గరాశఖిష్ట పరిధూననముల్ మెఱిపాడుచుండఁగఁ॥ 241

చ॥ అనిమొన నిల్చి దోర్బలనిరంకుశతన్ వెలయుచు దుర్గనా
థునిఁగని తానజీ యెమటఁ దోచిన యేర్పును గన్న సింగమై
మునుమును జీల్చికొం చడిదముఁ జళిపించుచు సింహగర్జనం
బున మునుదూఁకి శాత్రువచమూపతిపైఁ బడె ధిక్కరింపుచున్॥ 242

చ॥ ఇరుగడ నుండు దండు తమయేలికపోలిక లెంచి పొంచి ము
మ్మరముగఁ బోరుచుండ, నభిమానధనుల్ కరవాల సంగరో
ద్ధరులు పరస్పర ప్రధనదుర్జయమూర్తులు సైన్యనాథు లి
ర్వురు నెదురెక్కి, రొండొకరిఁ ద్రుంపఁగ నొంపఁగ మచ్చరించుచుఁ॥

ఉ॥ వాలున మర్మముల్ నటకునైఖరి, వైబడు ఖడ్గహతముల్
డాలునఁ దేలఁగొట్టు కరల్లాఘవ, మొక్కటఁజూపి యొండుచో
శూలము దింపు త్రొపు, తెగఁజొచ్చి యెదన్ బిడిబాకు గ్రుమ్ముచోఁ
గే తెగఁదట్టు గుట్టు పురికించి తెగించి పెనంగి రిర్వురున్॥ 243

చ॥ ఒదిగినయట్టు లుండి ర్భ్రాసోద్ధతిమై బయిదూఁకి, కుంతమున్
గదిపినయట్టు లుండి శితఖడ్గమునన్ దెగవైచి మండిపైఁ
జదికిలఁబడ్డయట్లు పల్లవచన్ బలటీ పయిఁ జొకళించి పై
న దుమికి ఖడ్గకోశలమునన్ గసిమీఱఁ జెనంగి రిర్వురున్॥ 245

ఉ॥ జాలియడేగలట్లు కలుచంబడు సింగములట్లు మత్త శుం
డాలుములట్లు కావరమునన్ దలలాడిన కోడెలట్లు లా
భీలతర ప్రహారముల బిట్టు తెగంగొని రక్తధారలన్
దేలుచు నొండాకళ్ళు వెరుదీయక పొంగి పెనుగి రిప్పురున్॥ 246

చ॥ సరిసరిఁ బోరు వైరి పటుసత్వము నోర్వక తానజీ రుషా
తురుండయి వాఁడిబల్లెమును దూయుచుఁ దద్భజమధ్య ముచ్చినోఁ
బరుషతఁ గుమ్మరా, † నుదయభానుఁడు సొమ్మునసోలి తూలి తె
ప్పిటి కనలంటి వాలుగొని బిట్టడఁచెన్ బలమెల్లఁ బోయుచున్॥ 247

చ॥ కులిశమువోలఁ బైఁబడు నకుంతకృపాణముఁ బాయఁజిమ్మ † డా
పలి పెరుడాలు నొడ్డుకొని, వ్రయ్యలుగా నది గూలిపోవ ని
శ్చలుండయి తానజీ నడుముచక్కటిఁ జుట్టిన యుత్తరీయమున్
వలనుగవిప్పి కేలఁ బెనవైచి పయిబడె నంతకాకృతిన్॥ 248

చ॥ వలపలిచేతి వేటకొడవటఁ దళత్తళలూర బిట్టు గ
ర్జిలి పయిదూఁకుచున్ “జమునిచెగటి కంపెద నిష్టై చక్కనై
నిలు” మని యార్పుచున్, గళమునిడినరోసముఁ జప్పరించుకొం
చలఘుండు తానజీ పగతునంసము వ్రయ్యఁగ నేసె నీసునన్॥ 249

చ॥ పటపున నాటు వ్రే టుదయభానునియంసముఁ జీల్చులోనఁ దె
ప్పిటి యతఁ డంగచాపలముచేర్చి నడంగిన దూసిపోయి నె
త్తురు లొలికించె; నంతఁ గడుమస్సహుండై యతఁ డీడఁబోక ని
ఘ్నర కరవాల మెత్తి వెనుచూడక వైచె శిరంబు గూలఁగన్॥ 250

† Udeghan....dealt many a death-dealing blow on Tanhaji which his watchful shield received till it was cleaved in twain. Another ruthless stroke cut down Tanhaji's left arm, which dropped on the ground. The gallant hero fought his retreating foe with many a

ఉ॥ డాపలికేలఁ బైపడుకటా రెగఁజిమ్ముచు, డాలులేమిచే
నాఁపఁగరాక తుత్తునియలై † మణిబంధము గూలఁ, దానజీ
కోప పరాభవ జ్వలన ఘూర్ణితుడై పిడిబాకునెత్తి, సా
టోపనట ద్భుజార్గళ కఠోరముగా నభియూత్తిపైఁ బడెన్॥ 251

ఉ॥ వీడిన కేశపాశమున విప్పినకన్నుల రాలు నిప్పులన్
గాఁడిన ఖడ్గపాతములఁ గాల్వలుగట్టిన రక్తధారలన్
వాఁడిమెఱుంగులాడు పిడిబాకున గర్జిలి దూఁకు తానజీ
పోడిమిఁ జూచి ప్రాణభయమున్ గొని పాతె నరాత్తిసైన్యముల్॥ 252

ఉ॥ సాహస ధీరవృత్తి రభసంబుగఁ బైపడుచున్న తానజీ
బాహువుఁ దప్పివో నుదయభానుఁ డడంగియుఁ దీరుగాన కు
త్సాహముఁ బాదుకొల్పి పెలుచన్ బిడిబాకును బూని తాఁకె; ను
గ్రాహవకేళిఁ దేలి రుభయప్రతియోధులు గ్రుమ్ములాడుచున్॥ 253

ఉ॥ భండనపండితుం డుదయభానుఁడు ల్లాఘవ మెంతచూపియున్
గండరగండఁడై బిరుదుగన్న మగండగు తానజీ భుజా
దండము నెట్టజాలక వెతంబడుచుండ, నతండు దోర్బలో
ద్దండత వాని నొంచి వసుధన్ బడవైచి యురంబు నెక్కుచున్॥ 254

చ॥ † పటపటఁ బుడ్లుగీటి పిడిబాకునఁ గుత్తుక నుత్తరించి యు
ద్భటముగ నార్చె; నీతెఱిపి దాపునఁ బొందిన శత్రుపక్షపు
భటుఁ డొకఁ డేపునన్ వెనుకపాలున దూకి కటారువాదరన్
దిటవునఁ దానజీగళముఁ ద్రొవ, నతం డొఱగెన్ ధరాస్థలిన్॥ 255

blow that sapped Udebhan's life one more blow and
that was the last Tanhaji fell! Udebhan fell too —
killed by Tanhaji.

- చ॥ ఒకని నొకండు మ్రింగ రభసోద్ధతిమైఁ జెరలాడు నైననా
యకు లిపు డొండాకళ్ళు పరమాపులుగా రణవీరశయ్యపై
ముకుళితనేతులై రుధిరముదితై శయనించుటఁ దమః
ప్రకరముఁజోపి చూచె హిమభానుఁడు తూర్పున బారెఁ డెక్కుచుఁ
- చ॥ ముగియనిపోరు దీర్ప రసపుత్రచమూపతు లాత్మసైన్యముఁ
మొగియఁగఁ జేసి మావళులమూఁతపయిఁ బెను దీమసంబునఁ
దగులఁగ, మావళాభటు లదాటునఁ దండ్రినిఁబాయు బిడ్డలై
తెగువఁ బెనంగలేక వెనుదీసిరి శోక భయాకులస్థితిఁ॥ 257

— సూర్యాజీ సింహగడము గెల్పుట. —

- మ॥ అట సూర్యాజి బలంబుతోడఁ ద్వరితుడై కోటపై కెక్కి, మా
అటరూ పందిన వీరభద్రుఁడన దుర్గద్వారముఁ జేరున
ప్పటి కుద్భాంత పరావృత స్వభట సంతాపంబు గాన్పించె, నిం
తటిలోఁ గర్ణకఠోరమై వినఁబడెఁ దానాజి కన్మూయుటర్॥ 258
- ఉ॥ ఒక్కనిమేష మట్లై - యెగయూపిరి, నిల్చినచూపు, పంట నో
నొక్కినచూపువ్రే, లొదుఁగనొచ్చిన డెదముగాఁగ - సూర్యాజీ
యక్కజపాటువొంది, యెఱుపారినతెప్పల నశ్రుబిందు వొ
క్కొక్కఁడు జాఱ, నాతెఱపినుడి రుషాదవకీల రాఁజినన్॥ 259
- చ॥ చరచరఁగోటవైపు సని చయ్యనఁ ద్రాఖులనెల్లఁ గోసి, కే
లొరసిన వాలునెత్తి రభసోద్ధతి ముందుకుదూఁకి, భీతులై
తిరిగిన మావళాభటుల ధిక్కరణంబున రేచి, కార్యమున్
గుఱిగొని, జాతిపౌరుషము కుత్తుకబంటిగఁ బోసి యిట్లనెన్ 260
- ఉ॥ “అచ్చపు మావళాకులమునందు జనించిన వీరుఁ డెవ్వఁడున్
జిచ్చును మ్రింగి శాత్రువులఁ జీల్చునుగాక వితాకువొంది వె
న్నిచ్చునె? కొఱుసింగముల నెక్కుచు స్వారి యొనర్చువారి కీ
పిచ్చుక లెంత? వ్రేటు కొకవేయిగ గొంతులు గోయఁగూడదో?॥

శా॥ నాకు మీకును దండ్రీయు బ్రభుడు తానాజీ - కతోరాజి ము
క్కాకల్ దీతిన వీరమాళి యనిలోఁ గన్మాయ, నవ్వీరు నే
కాకి జేసెను పాటుఁబోతులకు సిగ్గా? మానమా? మావళో
ర్య కాంతల్ పగదీర్పలేని మగలక బేరంటముల్ పిల్వరే?॥ 262

మ॥ కులవిఖ్యాతికి రాజకార్యమున కెగుల్ సేసి, తానాజికి
దలవపుల్ ఘటియించి మీరు బ్రతుక దారాచుచున్నారు? పే
రలుక గోసితఁ గోటత్రాళ్ళు, భయమేపై దూకిన దున్నులై
తల కూలు, బరువెత్తినక బగతురే దండెత్తి ఖండింపరే?॥ 263

ఉ॥ అంతయు వట్టియాస, వెరుకాడిన లాభములేదు. చిత్తవి
భ్రాంతిని మాని గుండియ దిరం బానరించి కటారుఁబూని కా
లాంతకుదూతలై యరులనాహుతిఁబట్టుడు; తానజీమన
శ్శాంతినిఁ గూర్పు, డీ యవనసైన్యము లేమని మిమ్ముఁ దాఁకెడు?॥

శా॥ మానోత్తాలము మావళాకులము జన్మక్షేత్రమా నెవ్వఁడుం
గానీ కాలు మఱల్పరా, దరులమూఁక జంపుటో నచ్చుటో
గానీ పక్కకుఁ జూడరాదు, జయముకై సేయ నావంతు : కా
దా - నాకంటె జయింత మందఱముఁ దోడై వీరదీక్షావిధి!॥ 265

మ॥ వినలేదో తొలికోడికూత? సభలోఁ బేరెత్తి తానాజి ప
ల్కినపంతంబు నెఱుంగరో? గడముపైఁ గేరింతలక నవ్వు యా
వనకేతుక సయిరింతురో? తడవుఁజూపక గాదు లేలెందు, నా
వెనువెంటక జరుదెండు శత్రుబలముల్ వెన్నాడివేటాడఁగ!॥ 266

శా॥ అని సూర్యాజి యదల్చి రోషవివస్మై గోల్తలక జేయ, జే
యని గర్జింపుచు మావళాభటులు శస్త్రాటోప మేవోర మా
రొని, యొక్కొక్కడినందఱుగవిసి, యొక్కొక్కదొన్నులై యుగ్గిన
రన్నులై దాకిరి శత్రునైనిక జహ్నిరా దర్శదురదై!॥ 267

శా॥ దావాగ్నిచ్చటవోలెఁ జుట్టుకొనుచున్, దంష్ట్రా నఖాఘాత గ
ర్జా విస్ఫుజ్జిత సింహయాధమటులై శస్త్రంబుల న్నొంచి, పా
రావారోగ తరంగభంగినులు మీఱక దూఱి పైకొంచు, రా
ద్రావేశంబునఁ బోరె శాత్రువులు డయ్యన్ మావళాసీకముల్॥ 268

శా॥ ధైర్యోత్సాహము లేపుమీఱు మగఁడై దానాజికిఁ దమ్ముఁడై
సూర్యాజీ ప్రితిపక్షనిర్మథన సాసూయ త్వరాహంకియా
హర్యుండు రిపుకంఠముల్ నటికి కుప్పలోయ్యుచుఁ మించి ని
ర్విర్యోద్విగ్నముఁ జేసి శత్రుబలముఁ వేటాడె వెన్నాడుచు॥ 269

ఉ॥ మూఁగిన మావళాభటులపోటున కోర్వఁగలేక, సాహసా
ద్యోగమురేఁపు దుర్గపతి దోరుట నూటటలేక, నివ్వెరఁ
దూఁగు నరాతిసేన వెరుదూయఁగలేక పెనంగలేక యు
ఱ్ఱూఁగుచు శత్రుఖడ్గములయొత్తిడికిఁ బలియయ్యె నయ్యెడ॥ 270

ఉ॥ పాతెడు రక్తవాహినులపాలగుచుఁ రసపుత్రులందు నే
నూఱు కబంధములే దొరల, నొచ్చియు విచ్చియుఁ దక్కునైన్యముల్
పాఱఁగ, వారివెంటఁబడి పంతమునఁ దెగఁబట్టి మావళా
వీరులు వేటలాడి, రని వీఁగిన లోఁగిన జాఱకుండఁగ॥ 271

తే॥ “పరువులెత్తెడు రిపులపైఁ బడకుఁ” డనుచుఁ

దనబలంబును మఱలించి దర్ప మెనసి,

సూర్యజీ సింహగడముపైఁ జంగులాడ

నూఁగు మోగలుబావుటా నూడఁబెఱికి॥

272

ఉ॥ ఈగతి వైరులఁ దఱిమి, యెం దెవ రడ్డములేని కోటపై
మోగలుబావుటాఁ బెఱికి, పొందినగెల్పు శివప్రభుడు ముం
దై గమనింపఁగా శిఖరము దొక పెద్దవెలుంగుఁ బెట్టి, కా
లాఁగక సూర్యజీ గడమునంతయు లోఁగొనె జాగరూకుఁడై॥ 273

చ॥ పలపల వేగులోపల శివప్రభునానతి మెట్టి, తానజీ
పలికినపంతమున్ నెఱపి, బాహుబలలోద్ధుడై న సూర్యజీ
మెలకువరానిదిద్ర రణమేదినిఁ బుడిచి యన్న మేనిపై
నొలసిన నెత్తుటిన్ గడిగె నూటలువాతెడు కంటిసోనలన్॥

274

సీ॥ సమయజ్ఞుడగుచు వెచ్చనివేడి మనసులో
నుడిగించి సూర్యాజి యుచితమెంచి,
పట్టుతివాసీల పల్లకిలోనఁ బా
వన తానజీ కళేబరము నునిచి,
సింహదుర్గము గావ సేనల నియమించి;
యరిబలంబును దుర్గమవలఁ దఱిమి,
శరణన్నవారి కాశ్రయమిచ్చి, తనచేతఁ
బడు శత్రుధనము వెంబడినిఁ గొనుచు,

తే॥ బలఁగములు ముందునడువఁగా, భటులుమోయు
సందలములోని తానాజి ననుగమించి
యంగరక్షకుడై పైన మనుమతించె
శివవతినిఁజూడఁ - దొలియెడ చెఱఁగు లాడ॥

275

చ॥ అట శివరాజు రాయగడమందు సమున్నత చంద్రశాలికా
తటమున నెక్కి వేకువగుదాఁక జయాంకపువెల్లు వేచి యా
రిటపడి, సింహాధురశిఖరమ్మున నప్పుడు వెల్లుఁ జూచి యా
టటగొని, తజ్జయోత్సవ పురస్కరణోత్సుకితాంతరంగుడై॥

276

*** తానాజీ నిర్వాణము - శివాజీ సంతాపము. ***

చ॥ ఉదయమునంద మాంసలతరోచ్చ తురంగము నెక్కి, సేవకుల్
పడుగురు వెంటరా నుదుటుపాలునఁ బోవుచుఁ గొంతమేరలోఁ
గదిసిన మావళాభటులఁ గాంచి, మొగంబుల గెల్పుసంబరం
బెడుగమి సంశయించి, 'జయ మెవ్వరి?' దంచని హెచ్చరింపుచున్॥

తే॥ కలయఁ బరికించి “తానాజి గానుపింపఁ,
డెందుఁగల?” డనునంతలో, నందలమ్ము
మెట సూర్యాజి యే తెంచి విసతుఁడగుచు
“నరులఁ దునుమాడి తానాజి-” యనెడునంత॥ 278

శా॥ “ఆ! తానాజి గతించెనే! యరులఁ దున్నాడించి తున్నాడుచు
నా తానాజి గతించెనే!” యని యఖండ ప్రేమభాండోదరో
ద్ధూతాశ్శూదక బిందు లుట్టివడఁ - దోహ్తో వార్వముఁ డిగ్గి, తా
నై తానాజని డాసి పైముసుఁగువాయఁ దీసి నిర్విణ్ణుఁడై॥ 279

ఉ॥ గాయపుఁగ్రంతలఁ గరుడుగట్టిన నెత్తుటదోఁగు మేచు, వి
చ్చాయముఖంబు, కెందొగరుఁజాటల మ్రగ్గిన వాలుమూతకం
దోయి, రదంబులఁ బెదవినొక్కినపట్టు దొలంగఁబోని వీ
రాయితముద్ర చూచి శివరాజు వెతుబడి వెచ్చచూర్పుచు॥ 280

తే॥ “జాతిపడినది - నాచేతి - చంద్రహాస!
మవగళితమయ్యె నా వజ్రకవచ మిపుడు!
సింహగడమున గడమేమొ చిక్కెఁగాని
పోయినది సింహ - మీ కుడిభుజమువోలే!” 281

తే॥ అ నెడుపలుకులు పెదవిపైఁ దొనఁకుచుండఁ,
దానజీ వీరశయనముద్రా విలీన
ధన్యతాభ్యోతి నరయు నేత్రముల నుబుకు
చెలిమితరితీపు లిటు లెంచె శివవిభుండు॥ 282

ఉ॥ “అంతటి ధీరమూర్తి విటులై కనుమూసితివయ్య! తానజీ!
యెంతలుసేసి దైవ మేలయ్యెననున్ నినుమ్రుంగ! నీవు నా
కింతటిలోనె దూరమగు తే నెఱుంగఁగడ! బర్వదించి ని
శ్చింతుఁడవైన యట్లు వికసించితివో! యిక నాకుఁ బల్కవో॥ 283

సీ॥ పరతంత్రతా భుగ్న భారతోద్ధరణోద్య
 మమున నా నాయకత్వము వరించి,
 యెనలేని నీ సర్వధన జన బల జీవి
 తముల సర్వార్పణ భారవోసి,
 రణరంగముల సంగరక్షకతక బొంచి
 కనుతాపమోలె నన్ననుసరించి,
 దుస్సాధతర వైరిమర్గ భేదన వజ్ర
 పాతమై బహుభావములు గెలిచి,
 తే॥ యనుచరుండు - చమూనాధుఁ - డంగరక్ష
 కుఁడు - బహిఃప్రాణ మనఁగ నక గొలుచు నిన్నుఁ
 గోలుపోయినయపుడ నేఁ గోలుపోని
 దొకటియున్నదే! తానజీ! యొంటి నైతి॥

284

శా॥ నాకై - లోకముమేలుకై కడఁగి, తానా! త్యాగివై యోగివై,
 నాకర్తవ్యము లీవ తీర్చి జయమున్ నా కిచ్చి, యున్నట్టులే
 నాకశ్రీ గయికొంటి, వీతప - మఖండత్యాగ మేమందు! నాఁ
 గా కన్నా! ననుఁబాసి యొంటి విడిపోఁగా నీకుఁ గాలాడెనే॥

285

సీ॥ ప్రతిభటుండయి మీఁదఁబడుచు బాజీఘోర
 పటుఁడు నాపైఁ గత్తిఁ బటపునాఁడు,
 కపటపండితుడైన యపజలుఖానుతో
 ద్వంద్వయుద్ధకీడఁ దగులునాఁడు,
 దండయాత్రల సయిస్తాఖానుమేడమై
 నడురేల్చిఁబడి పోరు నడుపునాఁడు,
 నవరంగజేబు నన్నరికట్టుచెఱచుండి
 యనువుమైఁ దప్పించుకొనెడునాఁడు,

తే॥ అడ్డుపడి, పోరుసలిపి, తోడ్డె తెగించి
నన్నుఁగొపాడుకొను ధీరు నిన్ను నేఁడు
కుఱుచగడమునకై బలిగొంటి, నకట!
గడము! తానాజి! బొగ్గుకై కల్పతరువు!! 286

తే॥ శివపతి యెవఁడు? - తానజీ స్థితిహృదయ
బలముఁ ద్రావి, పెన్పొందిన భద్రమూర్తి,
నిజము; తానజీ! యీనాఁడు నీవులేని
శివపతి యెవఁడా! యెంతలోఁ బవలు - రేయి!! 287

తే॥ హృదయమును జీల్చి యందులోఁ బొదిగియున్న
నన్ను బహిరంగపఱచి ధన్యతను గొంటి,
వన్న! తానజీ! నేటి కానిన్ను దాచి
లేతవడితి! నీభాగ్యంబు లేదు నాకు!! 288

చ॥ గడము జయించితెచ్చిన యఖండయశంబున కీవు పట్టభ
ద్రుఁడ - విట నిన్నుఁబంపి యెడరున్ గలిగించియు, నుద్యమంబు చే
డ్పడఁ జని, హైందవోదయముపట్టున నీదుకుటుంబమందుఁ బె
క్కిడుమలువోయు నాఱడికి నే - నిటు నీకడ నిల్చిపోయితిన్!! 289

ఉ॥ అందములూరు పెండ్లికొడుకొ సుతుముచ్చట లానువేడ్క న
న్నందఁగఁజేసి, నాకనులయందు మనంబున నీవు నిల్చి యా
నందముఁ బొందనెంచితి వనా! యిది యెట్టి యభిన్నభావ ని
ష్ఠుండత! యీ మనోలయతపంబున కే బదు లీఁగ నేర్తునే!! 290

చ॥ పసుపును గుంకుమాంకమును బాసికమున్ గరకంకణంబు సాం
పెసఁగిన చిన్న పెండ్లికొడు కీబెడిదంబునఁ బొక్కి యెంతవె
క్కసపడునో గదే! యతని కన్నులకాటుక మున్ది బుగ్గలన్
దుసికిలు నశ్రుధార యొకదోసము నాపయ్యునాయునోగదే!! 291

శా॥ తానా! నీ విఠక బల్క, వీహృదయబాధల్ తీటు తీ రేది? నీ
దీనానాధకుటుంబ శోకదహనార్తి బాపు పాపేది? నా
పైన బైకొను శత్రుసహతులఁ దూల్ప దెంపు పెంపేది? య
న్నా! నీయొక్కనిలేమి యెల్లెడలఁ దానై యొత్తుకుంటిచెడి! 292

శా॥ నా కీవంత - కొఱుత వో దయనఁ దానా! నీవు ధన్యుండ; వ
త్తాఁకల్ లోకువ లన్నియుఁదులిపి వీరస్వర్గముఁ గొంటి; వే
కైకస్థాన ముదాత్త వీరపురుష త్యాగార్హ భోగాంకమై
నీ కావ్యనమువెట్టె, నేల్కొనుము తుడ్డి! వీరభోగ్యంబుగఁ!" 293

చ॥ అని శివరాజు వేడిహృదయంబునఁ బొంగు తలంపులెల్ల వా
డినకనుదోయిఁ దొన్ని వగ డిందినవాతెఱ జాటుచుండ వా
కొని, తరితీపువోని మదికోతలఁ దద్రణవీరవర్తనం
బు నరయ సూర్యజీవదనముఁ గని యూటవహసి యిట్లనఁ 294

శా॥ "అన్నా! యన్ననుగాచి నీవయినఁ దోడై యుండ లేవైతివే?
కన్నుల్ విచ్చిన కాలరుద్రుఁ బొదుమగా నేర్చిరే వైరు? లా
పన్నుండై నినుఁ జీరెనో? ననుఁ దలంపఁబోఁడో? - యల్లెలగుఁ
మిన్నుల్ గూలిననైనఁ దా నొరుల నేమీ! సాయ మర్థించునే! 295

ఉ॥ ఆహవ మొక్కఁడే నడిపెనా? కదియకబడి మెట మావళా
వృహము దూఁకలేదె? యెఱపొడ్డుచు నీ వట లేకపోతివే?
ద్రోహులు దొంగపోటుగొనిరో? యలయించిరో పల్వు రా మహా
బాహుని ముట్టి? తచ్చుటల భండనతాండవ మెట్లు సెల్లెనో!" 296

చ॥ అనుటయు సూర్యజీ తరంగలాడు కనుంగవ నొత్తి, మెత్తవో
యినయెడఁ జేవలెత్తి, మొదలెత్తుటనుండియు యుద్ధరంగ న
ర్తనమునఁ ధానజీ కర్త కరాళకృపాణ విహారవైఖరుల్
వినిచి, కలంకఁబాపు నొకవెల్లువ నూటవహసి యిట్లనఁ 297

శా|| “ధన్యుండయ్యె మహాప్రభూ! నిజము నీతానాజి; వీరైకన్మూ
ర్ధన్యుండై నిజ దేశమాతృ చరణ ద్వంద్వంబు నచ్చించుచు
జన్యావ న్యరి వీర కంఠగళ దస్రస్నానముల్ దీర్చి, వై
తన్యజ్యోతి నివాళి యెత్తె సముదాత్తతాత్ర దీక్షావిధి || 298

మ|| తనధర్మం బది నిర్వహించె ఘనుడై తానాజి - స్వ స్వామిసే
వన ధర్మంబది నిర్వహించె, నిదియున్ స్వాభావికం; బిందు మీ
తనుపున్ మెప్పును సఖ్యమున్ హృదయ బాంధవ్యంబుఁ జూతాడి, పీ
యని మీలోనఁ గలుగుటే యతనిధన్యత్వంబుగా కున్నదే!! 299

చ|| వలవదు మీమదిన్ వెఱుగుసా, టరివీరులఁ గూల్చి సూర్యముం
డలమును జీల్చికొంచు, నపునఃపరివ్రాస పీఠ వేదికన్
గొలువగు తానజీయేశ్వరకున్ దమ వెచ్చనియూర్పు సోఁకినన్
గళవళ మందకున్నె! స్వజనవ్యధ మీమది వైఁపనేర్చునే!! 300

ఉ|| వెన్నెలవోలె నెల్లడల విచ్చిన మీ హృదయప్రసన్నతా
భ్యున్నతిఁ గాంచఁబోని జగమున్నదె? యొడొక సేగి వల్కు నో
రున్నదె? మావళాజగము నోమఁగఁ జక్రధరుండవైన నీ
విన్ని తలంపనేల? మనసిచ్చి ప్రభూ! మము నాదరింపవే!! 301

ఉ|| పోయినయన్నతో సమసిపోవదు మా ప్రభుభక్తి, మావళా
జేయ నిస్సర్గధీరత నశింపదు, వెఱొకఁ డెంచనేల? స్వ
ర్గీయు - మహాత్ము - నన్న బ్రదికించుకొనన్ జొరలేముగాని, మా
యాయువు లప్పగింతు మెటులైనను మీమది జిక్కఁబట్టఁగన్ 302

శా|| తానాజీపయినన్న మీహృదయమున్ దత్పుత్తుపై నిల్పి, నా
పైనన్ వార్కిసమస్త భారములు మోవజేసి మన్నింపుఁ; డె
దైనన్ గుండని మావళాబలము తోడైరాఁ జొరంబాటి, పం
తానన్ బూనిక దీర్తు, నెంతటియసాధ్యులైన నుట్టుఁచెదన్!! 303

మ॥ అను సూర్యాజి యుదాత్తభంగి మదివిందై కుందువారింపఁ దే
 తినవాడై యిటువలె, “నెమ్మది నెమర్చెన్ బేర్పు నీవర్తనం
 బున, ‘నా యన్నకు వన్నె గూర్పఁగల తమ్ము’ డన్న విఖ్యాతితో
 నను - మీయన్నను - దుర్గచుక గెలిచి తన్నా! ధీరచిత్తంబునక॥

చ॥ పృథ్వీభయంకరం బయినపట్టున - నన్న గతించి మావళా
 బలఁగము విచ్చి శాత్రులుపైకొని అంపులుసేయువేళ - ని
 శ్చలగతి ముందుదూఁకి రభసంబుగఁ బోరొనరించి యోటమిక్
 గెలుపుగమార్పు నిన్నుఁ బరికింపఁ గనుల్ మిఱుమిట్లువోయెడుక॥

ఉ॥ బాహుబలంబు మించు ప్రతిభాబల, ముద్ధర కార్యధూర్వహా
 త్సాహము మించు నిర్వహణశక్తియు, భక్తినిమించు రక్తియ
 వ్యాహతి నిన్నుఁబొందె, భవదగ్గఱ బాధ్యతలెల్ల నీవ శే
 షాహివలె వహింపుము, సుఖాయతి నీపయి విశ్రమించెదక! 306

ఉ॥ నెత్తుటిపాత్తులో రగులు నెవ్వగ నీకయినీవ యోర్చి, నా
 చిత్తము నూటట దనరఁజేసిన నిబ్బర మేమనుగఁ! బే
 రుత్తలపాటునక గుములుచున్న కుటుంబముఁ దేర్చి, తానజీ
 యుత్తమలోకస్థితియల నోముచు నెల్లడఁ జల్లఁజేయుమీ!”॥ 307

చ॥ అని శివరాజు పేర్నిదొలఁకాడ వచించి, యనంతరక్రియల్
 మునుకొని తీర్పఁగా జతనముక నడిపించి, కలంతవాయనో
 పినతటిఁ దానజీతనయు పెండిలివేడుక నిర్వహించె - గాం
 చిన తలిదండ్రులన్ మఱపుఁజెందఁగఁజేయుచుఁ బెండ్లిపెద్దయె॥ 308

తే॥ శివమహీపతిమనసులోఁ జగురులెత్తు
 నాశ్రితజనానురాగ మహత్త్వ మరసి,
 మురిసె నూవళాజగమ్ము; సంబరమ్ము నెనసె
 బ్రక్కతివగ్గము; కీర్తివల్లకలు బెరసె॥

309

సప్తమాశ్వాసము - సమాప్తము.

శ్రీమత్పుర దేవతామయనమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము.)

అష్టమాశ్వాసము.

చ॥ విరివిగఁ దానజీతనయు పెండిలివేడుకలెల్లఁ బెంపుచన్
జరిగినమీఁద నొక్కదివసంబున శ్రీశివరాజు వైభవ
స్ఫురణములొప్పు నిడుకొలుపుచు గయిసేసె; నమాత్యు లాపులున్
బరిజనులెల్లఁ బొల్చిరి విభక్త సమర్థ నిజాసనంబులన్॥ 1

—❦— సింహదుర్గ విజయబహుమానములు - దండయాత్రలు. —❦—

చ॥ కొలువున రాజపీఠమునకున్ గుడివైపున నొక్కపీఠ మొ
ప్పొలయ నమర్పఁగాఁబడియె; నువ్విభులూరుచు నాటివేడుకన్
గలయఁ గనుగొనన్ గొలువు గాఢముదంబున వేచియుండె; ను
జ్జ్వల మణిపీఠమున్ డిగి శివప్రభుఁ డిట్లు వచించెఁ గొల్వనన్॥ 2

ఉ॥ “తీఱిన వెల్లకార్యములు : దిగ్గజసన్నిభులైన యెందఱో
వీరుల ప్రాణముల్ నమలివేయుచు సింహగఢంబు నేడు చే
కూఱిన : దైన సంతసముగొల్ప - దుదీర్ణ శుచావిదీర్ణ త
ద్వీరకుటుంబ నిశ్వసన తీవ్రత లెందును వెచ్చవీవఁగన్॥ 3

చ॥ అది యటులుండుఁగా కొకటి యారయుఁ డి కుడివైపు పీఠ ము
న్నదిగద, సింహదుర్గమున యావనకేతువుఁ బెల్లగించి స
మ్మదమిడు ధీరమూర్తి కిది పూజ్యపుఁగానుకయాట మీ రెఱుం
గుదు - రతఁ డేఁడి? తచ్చరిత గోచరమై మది చుమ్మనోయెనున్॥ 4

- చ॥ కుడియెడ నున్నతాసనము గోరని ధీరుడు కోరనట్టులే
యడుగుమఱల్పు కుగ్రణ మాడి, శిరంబులుగోసి వానిపై
నడుగిడి, దుర్గనేత చెలియై తనుఁగొల్వఁగ స్వర్గమెక్కె! ద
మ్ముడు తరువాయి గెల్చె వగపొంగు మగంటిమిఁ బుక్కిలించుచున్॥
- చ॥ అతని యుదారధీర హృదయంబునఁ బొల్చిన శౌర్యలక్ష్మీ కం
చిత-” యనునంతలోన నవశిష్టమునెల్ల గ్రహించి సూర్యజీ
కొతుకు నెడందతో నివముగొన్న కనుంగవతోడఁ దత్పదా
నతుండయి వలె, “దేవ! వచనజ్ఞత చాలని నన్ను నైఁపుమి!॥ 6
- చ॥ లలిత సరోజగర్భ మృదులంబగు మీమది నొక్కమూల దో
యిలి ముకుళించి నిల్వ నెలవిచ్చుటయే కడుగొప్ప నాకు; హె
చ్చులు మదిఁ గోర, నీయఁగలచో భరియింపఁజాలఁ; దానజీ
కలవడు వీరపీఠమున కర్హుడనే! యది వాంఛనీయమే!॥
- ఉ॥ తమ్ముడు తానజీకి - బదదాసుఁడు శ్రీశివరాజమాళి కు
గ్రమ్మగు పోరునన్ నడుపఁగాఁదగు కర్జముఁ దీర్చినాఁడ; ‘యు
క్త మొనరించినాఁ’ డనుటకంటె విశేషముగాఁగ నొక్క ప
త్రమ్ము ఫలమ్ముగోర : ననుఁ దప్పఁదలంప కనుగ్రహింపవే!॥ 8
- చ॥ తమమది నొండుగా నెనరుఁదత్తఱ మేటికి! వీరపీఠ భా
గ్యమునకుఁ దానజీవెనుక నర్హుడు తత్తనయుండు; మీ కటా
క్షము గయికొంచు నామ సహకారమునన్ బ్రభుకార్య ధుర్యతా
క్షముడయి తండ్రిపేరుగొనఁగా దయచూడుము ధర్మవత్సలా!॥ 9
- ఉ॥ అన్నవహించు భార మదియంతయు నాపయి నిల్పి, వారికొ
మన్ననలెల్లఁ దట్పియకుమారున కీ వరమిచ్చినారుగా
మున్నె! యచుగ్రహింపుడు పృథ్వా! యిటఁ గాదనువార లెవ్వ! రీ
పిన్నను బెద్దసేసి, నడిపింపుడు తొల్లిటి దండయాత్రీలన్॥

చ॥ అనఁగ శివప్రభుండు మది నచ్చెరువందుచు బల్కె, “సూర్యజీ!
యనుకొనినంతకంటె బదియంతలు త్యాగముఁజూపి మమ్ములకా
దనిపిసి, వెల్లవారి కొక ధర్మపథంబుచు జూపి; తింక నీ
తనయుని వీరపీఠమునఁ దండ్రీకిమాటుగ నీవ నిల్పుమి!”॥ 11

చ॥ అనుటయుసూర్యజీ ముదితుండై తనయుక గరమంటి తెచ్చి, యొ
య్యన శివరాజుపాదముల కానతుఁజేసి, సభాజనులపై
పున నతు లండఁజేసి, జయపూర్వక నాదము లుల్లసిల్ల దీ
వనలిడి వీరపీఠ సముపస్థితుఁ జేసె ముదంబు నిండఁగ॥ 12

ఉ॥ అంత శివప్రభుం డతని కాదృతిఁ జూపుచు, సూర్యజీకృతం
బంతయు నుగ్గడించి యిటులాడె, “జలింపని భక్తి రక్తి, య
త్యంతవిసీతి నీతి, పట్టుధైర్యము శౌర్యము సూర్యజీయెడకా
దంతురమాచు మా కొకముదంబును విస్మయముకా ఘటించెడుకా॥

ఉ॥ ఆతని త్యాగలక్ష్మికి సమర్చన, సింహగడంబు గెల్పు వి
ఖ్యాతికిఁగానూ యీ నిశితఖడ్గము దుర్గవిభుత్వముకా మనః
ప్రీతి బహుకరించితి; భరించిన భారములన్నియుకా జయో
వేతముగా ఘటించి నుతికెక్కఁ జరించి యశంబు గొంచుతకా!”॥ 14

తే॥ అని సమర్పించి, తక్కువారిని యథార్హ
రీతుల శివప్రభుండు సత్కరించి, నాఁటి
కాఁగిపోయిన తొలిదండయాత్ర మఱుల
వెలువరింపఁగా మది నెంచి పలికె నిట్లు॥ 15

చ॥ “ఒమఁగకయుండు సింహగడ మొర్చి జయించితి, మైన దానితో
నెద మఱువగరానివెత, యెన్నఁడుఁ దీఱని లోటు నిల్చె; ని
య్యదనునఁ దానజీ యొకరుఁ డండ వెలుంగమి నెందఱుండియున్
గొదవయి. నేటికొలుని సిరిగోలఁడి బావరు’ మంచుఁ గనఁడుకా॥ 16

ఉ॥ ఈకొఱ దీఱు తీరుగలదే - బలశాలులు దేశభక్తు లే
కైకసమర్థులౌ పలువు రంతటినాయకు లేచి నల్లడన్
దూఁకి విరోధివర్గములఁ దోలినఁగాక, 'యొకండు తానజీ
లేక స్వరాజ్యముక నిలుపలే' రను చుల్కన సోకవచ్చునే॥ 17

తే॥ అన్నికొఱతలు దీఱఁ, గైకొన్న ప్రతిస
నిండ, హైందవలక్ష్మీ కన్పండువాసఁగఁ,
దానజీ మొదలెట్టిన దండయాత్ర
నిలుపక జయించి, తుదిదాఁకి నెగడవలయు॥ 18

ఉ॥ ఎత్తిన దండయాత్ర బరువెత్తుచు మోగలుదండు నర్మదా
భ్యుత్తరణంబునక బదరి యుక్కిరిబిక్కిరి యైనదాఁక వె
న్నొత్తుఁడు, దక్షిణోర్విఁ బదమూఁదఁగనీకుఁడు; మీ పెనంకువల్
కుత్తుకబంటిగాఁ బగరకున్ దలమున్కులుగాఁ దెగింపుఁడి!॥ 19

ఉ॥ ఎంతలు అతులేచి తెగనేసెడు నేపుననైన వంచనా
దంతురులైన శాత్రువులతంత్రము లేనుఱఁబోమఁ, డాతురో
ద్భ్రాంత విహారులై యురక ప్రాణములీకుఁ, డొకొక్కవీరుఁ డ
త్యంతము భావి దేశరమ కాదరువౌట యెఱిగి పోరుఁడి!॥ 20

సీ॥ అరులపాలౌ పురందరదుర్గమును ముట్ట
డించి సూర్యాజి సాధించుఁగాక,
'మాహుళీ' ముఖదుర్గమండలితోఁ గొంక
ణము పింగళేపంతు గమియుఁగాక,
'జింజిరా' మొదలైన సిద్ధిలదుర్గంబు
లరికట్ట రఘునాథుఁ డరుగుఁగాక,
దండనాథుండు 'ప్రతాపరావ్ గుజరు' మో
గలురాజ్యమునఁ జొచ్చి కలఁచుఁగాక,

తే॥ యన్నివైపులఁ గార్వంబు లరసికొనుచు,
 నేను స్వయముగా నన్నింట నిలిచియుందుఁ,
 దగిన దండుతో మీరింకఁ దరలుఁ” డనినఁ.
 జనిరి వారలు సంభ్రతోత్సాహు లగుచు॥

21

అమితాటోపముతోఁ బురందరము డాయభోయి, సూర్యాజి యు
 గ్రముగాఁ బో రొనరించి డీల్పడిన మోగల్దండుఁ జక్కాడి, దు
 ర్గము గొంచుక శివరాజుఁ జేరె; విభుఁడుక గర్వించి తద్విర్యశు
 ల్కముగాఁ బెక్కు బహూకృతుల్ సలిపె నుల్లాసంబు దైవారంగ॥

తే॥ సింహగడమును గెల్చి యార్జించికొన్న
 కీర్తికిని, దానజీస్సూర్తికిని మతోక్క
 రంగు వెలుఁగొందఁగఁ బురందరంబు గెలిచి
 సూర్యజీ యెల్లరమనంబుఁ జూటలాడె॥

23

సీ॥ మాహుళీగడముపై మార్కొన్న పింగళే
 పంతు బిట్టడఁచి పైబడి కలంచె,
 గడములోనున్న మోగలుదండు గండుమై
 నెదిరించి రెండుమాల్గైచి తఱిమె,
 వెనువోక బలఁగమ్ముగొని పంతు మూడవ
 మా అఖండముగాఁగఁ బోరుసలిపె,
 రెన్నెల్ల యుద్ధమై యన్నపానాదులు
 దొరకక మోగలుల్ విఱిగి విసిగి,

తే॥ కడకు విధిలేక మాహుళీగడము విడిచి;
 రంత బలియుండై పింగళేపంతు వరుసఁ
 గడఁగి ‘కరనాళ’ మొదలు దుర్గములఁబట్టి
 కొంకణమునెల్ల గెలిచె నిరంకుశముగ॥

సీ॥ రఘునాథుఁ డట జిజిరాదుర్గమును ముట్టి
 కడుదీప్రముగఁ బోరునడిపి యడఁచె,
 దిటవెల్లఁ జెడుచుఁ బత్తేభానుఁ డలసి యో
 పికమాలి దుర్గ మర్పింపనుండె,
 నతని సర్దారు లయ్యదియొప్పు కతని బం
 ధించి, ఢిల్లీశు నర్థించి పిలిచి,
 రారంగజేబు దా నధిక లాభము లెంచి
 యమితసైన్యముల సాయముగఁ బంపెఁ,
 తే॥ బోరు ఘోరమై చరమాబ్ధిరీరమందు
 రెండుపక్షము లుసురు లర్పించుచుండ,
 నుభయకోటుల విజయ ముట్టుఁతలూగె
 దటియుచును బాయు మున్నీటితరంగలట్లు॥ 25

ఉ॥ మోగలురాజ్యభాగముల ముట్టి కలంచి ప్రతాపరావు పె
 ల్లాగడ మెత్తుచుండ, సమయంబు నెఱిగి శివప్రభుండు తో
 డేగి పడేనువేల బలమెత్తుచు సూరతు ముట్టడించి, త
 న్నాఁగెడువాఁడు లేక బహుళార్థములకా గొనె మూఁడునాళ్ళలో॥ 26

మ॥ ఎలమికా ద్రవ్యము బండ్లకెత్తి, యటుపై “నేటేటఁ బండ్రెండు ల
 క్షలు మా కప్పున మీయకున్న నిటులే గారెంతు” మం చాపురికా
 గలయకా జాటి, శివప్రభుం డరుల కొగ్గంబోని సుధానముల్
 వెలయకా బై నముదీర్చె నాత్మబలముల్ వేర్వేఱ వెన్నంటఁగక॥ 27

క॥ శివపతి యిటు సూరతువై
 భవముకా గొనిపోవు తెఱిగి, వైభవ డిల్లీ
 ధవు సైన్యపతులు వెనుకకా
 దవిలిరి పలుచోట్ల నడ్డుతాఁకు ననువులకా॥

సీ॥ తన్ను వెన్నాడఁగా 'దాపూదుఖా' వచ్చు
 చుటయు, దారి నొందొకబలుంబు
 తనుఁదాఁక వేచియుంట నెఱిగి శివరాజు
 తమసేన మూఁడుభాగములు సేసి,
 యొకటి ద్రోవముగొంచు వికటమార్గములెక్కి
 పఱచి రాయగడంబుఁ జొరెడునల్లు
 వెడలించి, దారిలో వేచిన రిపుసేన
 సమయింప నొక్కభాగమును బంపి,

తే॥ కడమసేనతోఁ దాను మొగ్గరముగట్టి
 కదియవచ్చిన దాపూదుఖానుతోడ,
 ఘోరముగఁ బోరి వెన్నిచ్చిపాఱఁ దఱిమి,
 కదలి త్రోవలోఁ దనసేనఁ గలిసికొనియె॥

29

మ॥ పటుసైన్యంబులతో శివప్రభుఁడు రాఁ బాటించుచు, ద్రోవ నొక్కట మోగల్పల మడ్డుదాఁకి రభసోగ్ర వ్యగ్రతఁ బోరె; నుద్భటధాటి శివరాజు దూఁకి బలముల్ పైకొల్పి, కల్పాంతకృన్నిటలాఁకుండయి వైరులఁ బొదివి దుస్సేదోలె దోఁక్రీడలఁ॥ 30

తే॥ వారిలో వీరవనిత 'మాహూరు' నేలు
 నుదయరాముని యిల్లాలు చెదరిపోక
 పాదుషావైపునిలిచి కృపాణమెత్తి
 వీరధీర విహారముల్ వెలయఁ బెనఁగె॥

31

ఉ॥ క్రొందుగఁ బోరుసల్పుచు, మొగల్పల మేపటి వైరు లెక్కువై
 వం దిటవేది యామె శరణంబుచుగోరె; శివప్రభుఁడు నా
 హైందవవీరకాంత కభయంబిడి సత్కృతి వీడుకొల్పి, స్వేచ్ఛ
 దనసేనతోఁజనియెఁ జయ్యన రాయగడంబుఁజేరఁగె॥

32

మ॥ అటుపై సాగరదండయాత్ర లొకవై పై, 'ఖాస' దేశంబును
 దృఢుడై గెల్వఁ బ్రతాపరావు నడరింపఁ, వాఁడు దర్పించి యె
 చ్చటఁదానై గెలుపొంది యందలి సమస్తశ్రీలఁ గైకొంచు, న
 చ్చటిగ్రామంబులఁ 'జౌధు' పన్నుగొనియెఁ శౌర్యం బవార్యంబుగఁ॥

సీ॥ ౧॥ తతమా మొగల్విభుత్వము ధిక్కరించి పృ

తాపరా విటు స్వతంత్రప్రవృత్తిఁ

'జౌధు' పన్ను వసూలుసలిపి 'రసీ' దిచ్చి

శివరాజువిభుత హెచ్చించుచుండ,

నటు పింగళేపంతుఁ డడరి మోగలురాజ్య

మునఁ జొచ్చి యొండొండు మునుమువెట్టి,

'జౌడు' 'సాలేదు' 'త్రియంబకు' 'పట్టా' మొ.

దలు దుర్గములను బ్రాంతముల గెల్చె;

తే॥ నిటుల దక్కనుభూమిలో నేపునూపి

తనవిభుత్వము నరికట్టి తాండవించు

శివపతివిజృంభణము విని రవులుకొన్న

కనులఁ బాదుషా విస్ఫులింగములఁ గురిసె॥

34

ఉ॥ పూనికమై శివాజి యటు పొంగుటకుఁ జసవంతసింగు తో

డైనటు - లట్లుసేత స్వకులాదరణంబని, పాదుషాహి య

వ్యాని మఱొక్కచోటునకుఁ బంపుచు, దక్కనుపైకి మోహబ

త్తాను దిలేరుఖాను నెసకంబునఁ బంపె శివాజి నొంపఁగఁ॥

35

౧॥ The village authorities.....promised to pay Sivajee or his officers one-fourth of the yearly revenue due to government. Regular receipts were promised on the part of Sivajee. This was the first imposition of Mahratta Chouth on a province immediately subject to the Mughals.

Page 201. A History of the Mahrattas, by J. Grant Duff.

మ॥ యువరాజున్ గయికోక వారుచు స్వతంత్రోదగ్రులై వ్యగ్రులై
శివసైన్యంబుల నెందునున్ దవిలి, యుత్సేకించి దుర్గద్వయా
సవిధప్రాంతములన్ జయించి, యటుపై 'సాలేరు' దుర్గంబుపైఁ
గవియన్ బోవుచు రెండువేలహయముల్ ఖండించి రా దాపునన్॥ 36
సీ॥ ఇది యెఱింగి శివాజి యెదరేగి రిపుల డీ

ల్పులుప నిర్వదివేలబలఁగ మిచ్చి,
పనిచె మోరోపంతు - బతియుఁ బ్రతాపరా
వును, వారు పగరతోఁ బెనఁగి, రండుఁ
గనుమూసి యెగసి యాకసమంటు ధూళిలో
నిరువాఁగు దెగఁదూటి నఱుకులాడఁ,
దునిఁగిన కాలుసేతులు తలల్ మొండెముల్
పఱచునెత్తురుపేట దొరలసాగె,
తే॥ తఱిగి పలుచనై మొగలాయిదండు వెఱచి
విఱిగి వెన్నిచ్చి పరువెత్త, వెంటఁదవిలి
తఱిమి బహిరంగ రణజయోత్సవముతోడఁ
దత మహారాష్ట్ర సైన్యసంతతులు మఱలె॥

37

సీ॥ వెలిసినపోర నేర్పులు నూటయిర్వది,
హయము లొంటెలు చెఱి యాటువేలు,
ధనములు యుద్ధసాధనములు వస్తువా
హనములు చేజిక్కి నగణితముగ,
నన్నింటఁ దనిసి తా నందఱఁ దనియించి
శివరాజు తత జయోత్సవము నడిపి,
తనుఁ గొల్వ వలచివచ్చిన శత్రుయోధుల
కాశ్రయమిడి వారి నాదరించె;

తే॥ నిది యెఱిగి పాదుపా శివునెదురలేక
జంకు మోహబత్తును - ముజంకుమారు
దఱి నమునుండి మఱిించి, తత్పదమున
'ఖాన్ జహానుబహద్దరు' గవియఁ బనిచె॥

38

ఉ॥ ఆతఁ డుపాయముగొని స్వయంబుగ శత్రులపైకిఁ బోక, వా
రాతతథాటి వచ్చుచెడలన్నిట సేనలఁ గాపువెట్టె; “నీ
రీతి జయింపఁజాల, మెదిరించి పయిబడి గా” కటంచు సఁ
ప్రీతి దిలేరుఖాను వివరించియు నిష్ఫలుఁడయ్యె నయ్యెడఁగ॥

39

మ॥ బహదూ రింతటివాఁడుగా నెఱిగి తత్ప్రాంతంబులఁ ముట్టుచు
బహుభార్గంబులు కొల్లగొట్టి శివభూపాలానుగుల్ నొంప, న
య్యహితం బోర్చి యతుండు రాఁగల యపాయం బేద భీమాతటిఁ
నుహితంబా గడ మొడు గట్టుకొని యచ్చో నిల్చె సాశంకుఁడై॥

ఉ॥ పంపిన సైన్యనాథులు శివప్రభుధాటి కడంగి లొంగుటఁ,
దెప్పరియై యతం డెవరిని గయికో కనిర్పఁడౌటఁ బా
టింపుచుఁ బాదుపా యటమఱిచి, తదీయవిజృంభణంబు వా
రింపఁగలేక చూచి సయిరింపఁగలే కురియాట నొత్తిలెఁగ॥

41

ఉ॥ మోగలుపాదుపా యిటుల మునుటఁ జూచి శివప్రభుండు కా
లాఁగక గోలుకొండపయి నాయితుఁడై చనె; నాతఁడు సుహృ
ద్యోగముఁ జూపి కాన్క లమితోరుధనంబు లొసంగె; నింతలో
నోగులుబాగులై జరిగె నొండొకమార్పులు దండయాత్రలఁగ॥

42

తే॥ “అల బిజాపురిసులతానుఁ డంతరించె”

ననియు, “జింజిరాహవమునఁ బెనఁగు ధీరుఁ

డైన రఘునాథబల్లాలుఁ డస్తమించె”

ననియు వార్త రా, శివుఁడుసైన్యపతిఁ దలఁచి॥

43

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి యెడసేయని తెంపురు రాజభక్తియున్
వన్నెలుదేలి, దేశవిభవంబునకై తనవెంటదూకు ధీ
రోన్నతుఁ డిట్టుతాట కెడ నుమ్మగిలంబడి, తగ్గుణాదర
స్విన్నత వెచ్చనూర్చి, శివజీ యటుపైఁ గరణీయ మొంచుచున్॥ 44

ఉ॥ చిక్కని జింజిరాగడముఁ జేర్చికొనన్ జతంబుమాని, లోఁ
జిక్కులతో నరాజకతఁజెందు బిజాపురి లోఁగొనుగఁ బెం
పెక్కిన సైన్యనాథుల ననేకబలంబులఁ గూర్చి పంప, లా
వెక్కుచు వార లేచి యలయించిరి దేశము నాక్రమించుచున్॥ 45

సీ॥ రాణమీఱఁ బ్రతాపరావు పస్తాళాగ
డం బాక్రమించి జయంబుఁగొనియె,

నణ్ణాజిదత్తు సైన్యముతోడ 'హుబళి' పు

రము కొల్లగొట్టె; నం దమితధనము

సూరతుకంటె హెచ్చుగఁ జిక్కె, మఱియు నం

దలి యొంగ్లవర్తక స్థలములందు

నేడువేలకుపైన నెన్నిదిహర్ల తొం

బదినాల్గు వరహాలు పట్టువడియె

తే॥ నవల 'నంకోల' 'కారువా' రాది గెలిచి

'దేశపాండ్య' 'దేశముఖుల' దిరుగఁగొట్టి

'పరళి' యు 'సతార' 'చందను' పొందుగడము'

మొదలు దుర్గముల్ శివరాజు మొగిసి పట్టె॥ 46

స॥ తనరాజ్యం బిటు లాక్రమించి శివజీ తార్కాటుగావింపఁ, గో
పనుడై యాదిలుషావిభుం డరుల నొంపన్ జూప 'నబ్బుల్కరీ'
మనువానిన్ 'బహిలోలుఖాను' బటుసైన్యం బిచ్చి పుత్తొచ్చె; వ
చ్చిన యవ్వారిఁ బ్రతాపరా వెదిరి నొంచెన్ మించె దుర్వారుడై॥

సీ॥ ఉభయనైస్యంబుల 'కుంభాణి' కడ దినా
 ర్థము మీఱుదాఁక యుద్ధంబు జరిగె,
 జేవదీతిన మరాటావారిపోటున

కాఁగలే కరులనైస్యములుమ్రగ్గె,
 “నికఁక బోరఁజాల, మూరక మమ్ము విడుపుఁ” డం
 చరిచమూనాయకుల్ శరణుగోరి,
 ‘రావన్న’ లనుచుఁ బ్రతాపరా వాదర
 స్విన్నుడై వారల విడిచిపుచ్చె;

తే॥ నిది యెఱింగి శివాజి “మా కెఱుకయిడక
 చేతఁబడువారి విడు నవిసీతి తగునె?”
 యనుచు దండింప, విన్నవోయినయెడందఁ
 దరలిచనె దూరమునకుఁ బ్రతాపరావు॥

48

తే॥ * సమయమెంచి బిజాపూరినైస్యనాథు
 లాక్రమించిరి మఱలఁ బస్తాశగడము,
 నది యెఱింగి ప్రతాపరా వపుడవచ్చి
 ఘోరముగఁ బోరి యరుల గగ్గోలుపఱచె॥

49

మ॥ * శివరా జాతని కంపె వార్తలిటు, “సీచేఁ జిక్కియున్నట్టి శా
 త్రపులన్ బుచ్చితి వప్పు, డిష్ట మఱలన్ దర్పించి దండెత్తి; రీ
 యవివేకంబు దొలంగ నేఁ డరుల వ్రయ్యల్ సేసిగా కీవు మా
 సవిధంబున్ జొరరాకు” మం; చతఁడు రోషదేవ్య కార్యాంధుడై॥

* He (Prataprao Gujar) was censured by Shivaji, and on the next occasion when he encountered the enemy, he achieved a complete victory with the loss of his own life.

సీ॥ సమయంబుగొనక పూహములేక చొరఁబారి
దాయలఁ దునుమాడి తాను మడిసె,
దొడరి బిజాపురీదుఁబిదండు తఱుమఁగా
నొచ్చి మరాఁటులు విచ్చి; రపుకు
“హంసాజిమోహితే” యరునీరుఁ జెగచి వి
చ్చినసేరఁ బురికొల్పి, చిచ్చువోలె
నయలపై దూఁకి వెంపరలాడి, తతపరా
జయము జయంబుగా సంతరించె;

తే॥ నది యెరిగి శివప్రభు, డరులఁ దునిమి
జయముతో వచ్చియున్న హంసాజివైరఁ
బేర్కిఁజూపి ‘హంబీరావు’ బిరుదమిచ్చి
సర్వసైన్యాధిపతిఁ జేసి సత్కరించె।

51

చ॥ తనకయి పాణిమిచ్చిన ప్రితాపుత్రకై వగఁజెంది కుందుచా
టున దురపిల్లు నాతనికుటుంబము నూటడిలుగఁజేసి, కూ
ర్చినమదిఁ దత్సుతఁ దనకు రెండవకోడలుగా గొనించి, పె
పెనయఁగఁ బెంజిలిక జరిపె నెల్లరయుల్లము పల్లవింపఁగఁ॥

52

— పట్టాభిషేక పూర్వరంగము. —

ఉ॥ శ్రీ పెండిలియందు బందుగులవిందులు సాగెనువేళ బుల్లిలో
నొండు మహార్హ పీఠము నృపొచిత, మన్యములైన పీట లొం
డొండు నమర్పఁగాఁబడియె; నుద్ధతుఁడౌ నొకరాజబంధు వ
ట్టుండుటఁ జూచి భేదమిది యోర్వక కొందఱ గుంపుగట్టుచుఁ॥

53

శ్రీ Shivaji occupied an elevated cushioned seat higher than the rest. The others took it insulting saying, “Is shivaji now become such a great personage in the land and have we become mere cyphers.Far better to leave the hall than to submit to such an indignity.”

Ch, XXIII N. S. Takakhav.

చ॥ పమగురలోన వావిడిచి పల్కెఁ “బ్రీయబుఁగ బిల్వబంచి యీ
కదిసిన బంధురాజిఁ జలకకగనుటే? తన కింత హెచ్చు సం
పద బలఁగంబు లేర్పడినమాత్రన సంఘమునం దొకండుగా
కదనమె? యున్నతాసనము నందఁగఁ దా నొక పట్టభద్రుఁడే?॥ 54

శా॥ ఏదీ! తాతలనుండియైనఁ గల ప్రత్యేకాధికారంబు? నాఁ
డాదిల్వసరదారుఁ డయ్యె షహజీ, యామాతృమే లేక తా
నై దేశంబుచు గొల్లకొట్టి బలియుండై, యట్టులే సంఘము
ర్యాదకగూడ బలాత్కరించికొనువాఁడా పెద్ద యీనాటికికె?॥ 55

మ॥ ప్రజ నేలకగల హక్కులేక, మఱి భూపాలాస్థు మన్నించు నా
ప్రజలో నొక్కఁడుగాక, రాజును బ్రజక బాధించి, యన్నింట బే
రజముల్ సూపెడువాని కీపగిది నగ్రస్థానమా? లేదు బం
ధుజనుల్! విందులుచాలు, భూర్తు వెడఁ బొందుకబోరు కుండిపడే!”॥

మ॥ అనుచుక బీటలుదన్ని లేచిన యసూయావిష్టుతా వారి దు
ర్జనతాగర్జన లాలకించి, మది వెచ్చజేయు కోపంబుఁ బా
ల్చిన వారిచి శివప్రభుండు సమయజ్ఞత్వంబుఁ బాటించి, యం
దునఁ దత్త్వంబు గ్రహించి పల్కె హితసూక్తుల్ వేడి చల్లారఁగక॥

చ॥ “కలఁగకుండయ్య! మిమ్ముఁ జలకకగనఁగా నిటు చేత గాదు - భృ
త్యుల యలవాటుమై జరిగియుండఁగనోపు; గృహంబుఁజేరు బం
ధులకు సపర్యలాదుటఁ గనుంగొన కున్నతపీత మెక్కువా
రలు గలరయ్య! మీ కగుపరాభవ మియ్యది నాది కాదొకో!॥ 58

మ॥ అరులందుక బరులందుఁ గొల్పులను మర్యాదాప్రసక్తుల్ గ్రహిం
తురుగా కుత్తము, లింటిలో హితులయందుక గొందు చే! యిట్టి యా
తురతల్ నేఁ దలపోయ, నిండుమది విదుక బొందుఁగై సేయుఁ, డే
బరిచర్యల్ నడిపితు మీ యనుచరప్రాయుండనై నిల్పుచుక! 59

చ॥ ననుఁ దెగనాడినా రని మనంబునలే, దుపదేశ మిచ్చినా
రని గురుభక్తి యున్నది; మహత్తరకార్య మొకండు నే నొక
ర్పనియది సేయఁగా నవసరంబుచుచున్ వృత్తిరేకఫక్తి నా
మనమున కెక్కనాడి యొకమంచి దలంచితి, లే గృతజ్ఞుడన్॥ 60

ఉ॥ రం, డిక విమగ్నం” డని పరస్పరమున్ మొయికోలుగూర్చి, తా
నండనయుండి బంధువుల కాదట విమలొసూగి, పూవులున్
బండులు చందనాదులుచు బంచి ప్రియుంబున వీడుకొల్పి, చూ
ప్తుండగు పింగళేశచివుతోఁ గొలువై శివభూపుఁడిల్లెన్॥ 61

ఉ॥ “వింటివిగాదె బండుగుల వెక్కసపు గొఱగాములెల్ల; లో
నంటు నసూయతో దురుసులాడిరిగా కొక కీడుసేయఁగా
నుంటిమె! లేనిపోని పగలొత్తి, యెఱుంగనిలోక మెట్లువా
కొంటకునైన వీలయిన కుచ్చిత మాడిరిగాక యున్నదే!॥ 62

చ॥ అగు ననుకొమ్ము, నాయతిశయంబునకున్ దగు నాననం బమ
ర్పఁగఁబడియుండు : నైనఁ దమవాఁ డగువాఁ డొకఁ డున్నతుండుగా
నగుటకు సంతసింపరా! యథాభిమతుంబుగఁ దోడుసూపరా!
వెగటుగఁ దోఁచెనైనఁ బయివేసమ నాలుకతీపు చూపరా!॥ 63

చ॥ మఱియొకయాహఁ జూడు : మవమానము గల్గునటంచు ముందెఱు
గ, రటులెయైన వచ్చుటయె గా; దభిమానముతోడ వచ్చి యి
ట్లుఱుముమరొక్కొ? దీన నెవరో పగదారులు తుత్రమల్లి - రీ
తెఱఁగున మంటరేపి తమదీపమునున్ వెలిగింపఁగోరుచున్॥ 64

ఉ॥ అప్పటి కోర్కెనూపి తగవాడి పెనంకువలాపి నిదకున్
దప్పితి; మట్లుగాక యొకతాలిమి దప్పిన నెంతలెంతకా
ముప్పులు గల్గియుండు! నిది మోసమొ మార్ఫ్యమొ యీసా రోసమో
చెప్పఁగరాదు: నీ వరసిచెప్పుము దానినిఁ, దత్ప్రీతిక్రియన్॥ 65

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేసచివుఁడఁడె, “బ్రహ్మ! సకలజ్ఞులైన మీ
కెనయఁగరాని తీరు గలదే! యిదియెల్ల ససూయఁజెందు దు
ర్జనుల దురాగతం బనుటస్పష్టము; చుట్టములన్నవారిలో
మన సిరి కుత్ససించు నభిమానులు కన్నులకందు దైవముల్”॥ 66

ఉ॥ హైందవరాజ్యముల్ శిశిలమై పరహస్తములందుఁ గందుక
స్పందన ముది కుందువడుచందము లెందుకుఁగల్గె? నెందఱో
మందు లసూయతో దురభిమానమునన్ దలక్రిందు లేగి : రా
చందము నేటికిన్ విడువఁజాలక యీగతిఁ గాలుదువ్వెడున్॥ 67

ఉ॥ భూత భవిష్యదర్థములఁ బోలికలెత్తుచు, వర్తమానమున్
జేలికి జాఱినక ఫలసిద్ధికెదెచ్చు నవీనమార్గ ని
ర్మాతలుగాన మీరు సుకుమారముగాఁ బనిగొంటి - రెవ్వ రే
రీతిఁ గలంచినన్ జలదరింపని సంఘబలంబుఁ బెంచుచున్॥ 68

చ॥ కలిగినదెల్ల భిన్నరుచికంబగు లోకముతీరు; దీనిపైఁ
గలవరపాటు మాని, యుపకారముగా మది నెంచి, యన్నిటన్
గల తగవెంచి యందఱనుఖంబునకున్ దగుదారిఁ బోక ధీ
రులగుణ; మీవిధాన మనురూపముసేయుట నేటి కొప్పగున్॥ 69

ఉ॥ చేసినవిందులో నొకవిశేష మెఱింగితి; నోర్వలేక పె
ల్లీసున బందుగుల్ వలికిరే యనుఁ డిం దొకమేలు గుంటి; సిం
హాసన పట్టభద్రుఁ డగునంతకు ‘రా’ జని సమ్మతించి వి
శ్వాసముదోఁపఁ గొల్వరు ప్రజల్, మది మెచ్చరు తోడిచుట్టముల్॥

ఉ॥ ఎంతలు రాజ్యలక్ష్మీ వెలయించిన నెంత బలంబులున్న సా
మంతునిఁ జూచినట్లయిన మన్ననజూడరు సాటిరాజు; లీ
ప్రాంతము కొల్లకొట్టు నొక ‘పాళియగాఁ’ డనుమాట పోదు; ప
త్రాంతర దానశాసనములైనను జెల్లవు శాశ్వతంబుగన్॥ 71

ఉ॥ ఈగతి నెందున గొఱతలే గనుపట్టెడు; నింతగా నను
త్యాగముఁ జేయుటెల్ల జగదభ్యుదయార్థమ మైన స్వార్థమా
భోగపరాయణత్వమని పోల్చు జగం బిది పట్టభమృతై
రాగముఁ గూర్చుకున్న మనరాచరికంబున కిచ్చ మెచ్చునే! 72

సీ॥ పట్టాభిషిక్తుతా ప్రభువులువోలె రా
జ్యాంగపథతులెల్ల నలవరించి,
చతురంగబలము లష్టప్రధానులు సుహృ
తోశ దుర్గాదులు గొలువ మించి,
సకలాంగయుత జల స్థల వన పర్వతా
వృత మహివలయ విస్తృతి జయించి,
గం డడంగుచు గోలకొండ బిజాపురి
శ్వరులు గప్పములీయ సంతరించి,

తే॥ మొగలుపాదుషా మనపైకి మొగియకుండ
నడచి, నాణెముల్ మనపేర నడువఁ బెనిచి,
యితవిభవంబు వెలయించి యిప్పుడు గొఱత
యేల పట్టాభిషేకసుశ్రీలఁ దనర! 73

మ॥ శివరా జేలినయంతకాల మతులశ్రీబొల్చి, యాపైన గ
న్గవమూయంగల తీరుగాక, విమతుల్ గారింపఁగారాని గౌ
రవ లక్ష్మీనదనంబు శాశ్వత మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వంబు ని
ల్పవలె నేడు సమస్త సమృతముగాఁ బట్టాభిషేకంబునకా 74

మ॥ కలరాజ్యం బొకనాయకత్వమున సాగంజేసి, తద్వంశ్యు 'లీ
యిల మాసా' మ్మని చూచి యేలంగల హఁయిక గూర్చి, నెమ్మిక్ బ్రహ
వళి 'మారా' జని కొల్వఁజేసి తనుపకా బట్టాభిషేకం బచం
చలమా ధర్మము వేదచోదిత, మవశ్యం బిప్పు తీర్పకదగూ 75

ఉ॥ నా కిది యుక్తరీతిగ మనంబునఁ గన్పడు; నాచుపల్కులకా
లోకుల భావగీతు లనులోమ విగోమగతికా ధ్వనించుటకా
బోకడ మాటియున్న హితబుద్ధి క్షమింపుఁ” డనక, శివప్రభుం
డాకలితాఖిలాంశ ముదితాశయుడై వచియించె నీగతికా॥ 76

చ॥ “విషయము లన్నియుకా గడువివేకముతోఁ బటులోకదృష్టితోఁ
గషణ మొనర్చి సున్నితముగా నొకవజ్రముఁ దీర్చినాఁడ, వీ
విషమున మేలుగా నమృతబిందువులూర మఱించినాఁడ, వీ
కృషి రహణీయ, మిట్లునుసరించు టవశ్యముగాఁ దలంచెదకా॥ 77

చ॥ ఒక విడఁదీయరాని కొతు కున్న : దొసంగితి రామదాసమా
నికి గురుదక్షిణార్థ మవసితల, మే నభిషేకమందు పొం
దిక తగునే! గురుం డచుమతించునె తా నభిషిక్తుఁడౌట! కీ
సకలము వారొసంగు ననుశ్లాసన మందక యందగించునే!॥ 78

తే॥ విపుల ధర్మరహస్య కోవిదుఁడు గురుఁడు

రామదాసమునీంద్రుఁ డారాధ్యమూర్తి!

యచిత మనుచితమైనఁ దదుక్త సరణి

యనుసరించుట మనకు శ్రేయస్కరంబు॥ 79

మ॥ ప్రతికూలంబగు రీతులెల్లఁ జతురోపాయంబులకా దీర్చి, స
మృతిమీఱకా బ్రజలెల్లఁ దోడ్పడి చరింపకా జూచి, శాస్త్రీయప
ద్ధతిఁ గర్తవ్యములెల్లఁ బండితులచెంతకా నీవు చర్చింపు; మ
ద్భుత మేధానిధి రామదాసమునినాథుకా గొల్చి నే వచ్చెదకా”॥ 80

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతులన్నియుఁ దీర్పఁగఁ బింగళేప్రధా
నుని నియమించి, తల్లినిఁ గనుగొని సంగతిఁదెల్పి సమ్మతికా
గొని, ముని రామదాసుకడకుకా జని పాదయుగంబునంటి వం
దనమిడి, యాదరంబున నతండుడు పీఠముపై వసించుచున్॥ 81

చ॥ జరిగినపోరులకా నిజభుజాబల భంజతులై మొగల్ బిజా
పుర యవనేమి లొత్తిగిలిపోవుట, రాజ్యము నాడునాటికి
బెరుగుట మున్నుగా స్వకృత వీరవిహారములు బ్రహ్మహితా
దరములు పింగళేసచివుధార్మికసూక్తులు విన్నవించుచు॥ 82

తే॥ నాటి పట్టాభిషేక నిర్ణయముఁగూర్చి
సర్వసమ్మత సమపక్షమును గోర,
ముదితహృదయుడై యానందముద్ర విరియు
కనుల శ్రీ రామదాసుఁ డిట్లని వచ్చిచె॥ 83

ఉ॥ “చల్లనివార్త, లోకమునఁ జల్వలువోసెను వార్త, మా తమ
బెల్ల ఫలించువార్త, మొదలెత్తిన నీకు మహాద్యమంబునకా
మొల్లలు విచ్చు వార్త, తరముల్ బడి సాగిన భోగసలే యశో
వల్లరి హౌందవాంగణముఁ బ్రాణినవార్త లభించె నేటికి॥ 84

చ॥ సముచిత ధర్మనిర్వహణ శస్త్రము శాసనదక్షిణా ప్రభు
త్వము తతపట్టబంధ విహితక్రిమయై ధరయేలు టొప్పు; శా
స్త్రము జగ మామత్రించిన విధంబిది, నేఁ డిది యెంతయేని ము
ఖ్యము; మనపింగళేసచివుఁ డంతయు ధర్మమ పల్క నియ్యెడ॥ 85

ఉ॥ నీ వొకసందియంబు గమనించెదవేటికి నాయనా! ధరి
త్రీవలయంబు నా కొనఁగుతీరున నక బతించేయ నెంచినా
వో! వెఱివాడ! యీశ్వరయోగికి రాజ్యములేటికోయి! నా
త్రోవకు నిక మఱియిచ్చుమదితో నటువల్కితిఁగాక నాటికి॥ 86

ఉ॥ ఇచ్చితి వల్లనాఁ, డెఱుంగవే గురుదక్షిణగా ధరించి నీ
విచ్చినయప్పుడే మఱల నిచ్చితి నేలొనుమంచు; బాత్రము
దిచ్చినదాన ముత్తమున కిచ్చిన విద్దియవోలె సత్ఫలం
బిచ్చె గురూపక్షేప; మసమిచ్చితి, గద్దియనెక్కు మీ విక॥ 87

- ఉ॥ కత్తులదన్న రక్తములఁ గాల్వలుపాటిచి, ధర్మబీజముల్
 విత్తిన జేత్ర)నాధుఁడవు, మెచ్చినవైరులఁ గాపుసేయఁగా
 గుత్తపుఁగంచె వైచికొనికొప్పపుమంచియ వెట్టి దానిపై
 బెత్తమువట్టి యెక్కు, మిటు పెద్దలధర్మము పెద్దసేయుమీ॥ 88
- మ॥ నిగమాపాదిత ధర్మపాలనవిధా నిర్ణిద్ర భద్రావహం
 బగు సుక్షత్రియ సింహపీఠ మెపుడో యంతర్హితంబయ్యెఁ, జూ
 డఁగలే మన్న నిరాశ నిడికొని నీడల్ గప్పె; నీనాటికిఁ
 మగుడఁ దాని పుత్రప్రతిష్ఠ యొనరింపఁ నీకుఁ జెల్లెజుమీ॥ 89
- ఉ॥ చేయుము నాయనా! జగదశేష ముదావహా ధర్మస్మప్తి; జా
 తీయపతాకక్రింద వగదీతిన హైందవలక్ష్మిఁ గొల్వఁగాఁ
 జేయుము; వేదవేత్త లభిషేకముసేయఁగఁ బట్టబంధ భ
 ద్రాయితమూర్తివై సుచరిత్రులు నిల్పుము రామరాజ్యమున్॥ 90
- ఉ॥ ఆయతపక్ష్య పూర్ణ కుతుకాశు) తరంగ విలీన దృష్టినై
 నీ యభిషేకవైభవము నే నిటనుండియె చూచుచుండు; వి
 ఘ్నయతి గల్గకుండ హృదయంబున దైవముఁ గొల్చుచుండు; సు
 శ్రీ యలరార రాజ్యము భరింపుము భోన్ సల వంశవర్ధనా!”॥ 91
- చ॥ అని మునినాథుఁ డిట్లు హితమాడి, శివప్రభు నెమ్మనంబునన్
 బనుపడఁబోలు స్వాతిశయభావ మెఱుంగుచు దానిఁ బాపఁగా
 నను వొకఁ డెంచి, యాశ్రమవనూత విహారముపేర నాతనిన్
 గొని చని, యొక్కచో బలుపుగొన్న శిలాతలమొండు గాంచుచున్॥
- చ॥ “గునపము నెత్తుచున్ బగులఁగొట్టుము దీని” నటంచు సేవకున్
 బనిగొని, యాతఁ డట్లు సలుపన్ దునియన్ బడు తాతిలోన ని
 ల్చిన జల - మందు నెమ్మది వసించిన కప్పను జూపి, సస్మితా
 ననుఁడయి రామదాసుఁడు వినము) శివప్రభుఁ జూచి యిట్ల నెన్॥ 93

ఉ॥ “గాలియు సీర మోగిరముగా నిడి యీశిలయందుఁ గప్ప నీ
లీల భరింపనేర్చిన బలీయుఁ డెవఁడో యతుడె నూ జగ
జ్జాల నియంత - రక్షకుఁడు - సత్ప్రభు; వాతని దొడ్డ యేల్బడిక
బాలనవృత్తివారె గద ప్రాక్తను లెల్లరుసార్వభౌములు॥ 94

ఉ॥ మానవశక్తి యల్పపరిమాణ మతంత్రము నాటఁ దత్కృతం
బైన సమస్త మల్లె యసమస్తము; యీశ్వరస్పృష్టి నేలఁగాఁ
దా నెవఁ - డెంతవాఁడు? బహుధా వివిధాతత జాతుకోటిలో
దేనికి నెప్పు డేది యెటు దీర్పఁగ నా - నది నేర్వ శక్యమే॥ 95

ఉ॥ ఇంతయు దైవలీల; ‘జగ మేలెద నే’ ననుకో లహంతయుఁ
భ్రాంతి నిజమ్ము; భూపతులు పండితపటలు పంచిపెట్ట లా
వంతులెగాని పంటగొలుపఁ బలవంతులు గారు; హంతయుఁ
మంతయు దాత నేత పరమప్రభు వొక్కఁడు, భృత్యు లందఱు॥

చ॥ విను శివరాజ! యింతటివివేకము చాలినవాఁడు, దైవశా
సనమును దీర్పఁ దాను నొకసాధన ముచని యప్రమత్తుడై
ముచుకొనువాఁడు యోగ్యుఁడగు భూపతి; నీ విదియెల్ల మున్నెఱి
గిన కృతినైన యుక్త మెఱిఁగించితి, నేల్కొను మిట్టు లీధర॥ 97

చ॥ అనెడు గురూపదేశము తదాదర ముది, కృతజ్ఞతోపపా
దన విహిత క్షమార్పణ విధానములఁ నతులిచ్చి, భావికా
ర్య నియమముల్ గ్రహించి ముదమంది శివప్రభుఁ డామహాత్ము వీ
డొకని తన రాయదుర్గమునకుఁ జని మీఁదటికార్యముల్ గనె॥

ఉ॥ అంతటఁ బింగళేసచివుఁ డానతుడై యిటువల్కె, “నెందునుఁ
గొంత కొఱుంతలేనియటు గూర్చితిఁ గార్యములెల్ల, నెల్లసా
మంతులు బాంధవుల్ ప్రజ లమందముదంబున ‘నెప్పు డీశుభో
దంతముఁ గంటఁజూతు’ మనుతత్పరతఁ బ్రకటించి రెల్లెడ॥ 99

సీ॥ పట్టాభిషేకోత్సవము శాస్త్రసమ్మతి
జరిగి ముం దెన్నియోతరములయ్యె
మనహైందవోర్వి; దానినిఁగూర్చి సత్సంప్ర
దాయముల్ విస్మృతప్రాయ మయ్యె;
నిచటి పండితులెల్ల 'దిది యకాను గా' దని
మతభేదవాద సంగతికి దిగిరి;
తగవెంచి యెల్లరుదనియ సిద్ధాంతిక
రించు పండితు నేర్పరిపవలసె;

తే॥ నట్టిమాన్యుఁడు కాశికాపట్టణమునఁ
గలఁడు గాంగభట్టాచార్యగౌరవమున
నలరు పద్మర్శనీవేది : యమ్మహాత్ము
యాజకత్వము మనకు శ్రేయస్కరంబు॥

100

చ॥ అనివినిపింపఁగా నుచితమంచు శివప్రభుఁ డుచితాదరం
బునఁ దనపండితోత్తముల ముఖ్యులఁ బూజె - బసిండిపల్లకి
ఘన మణిభూషణాంబర ముఖములు గానుకలిచ్చి - గాంగభ
ట్టును గొనితేర; వార లచటఁజని తెచ్చి రఖండ పండితుఁ॥

101

తే॥ ఏగుదెంచెడు విద్వాంసు నెదురుకొనఁగ
నల 'సతారా' గడముదాఁక నెలమి నడిచి,
శివమహీపతి రాజ్యవైభవముతోడ
రాయగడమునుజేర్చి గౌరవము లిచ్చె॥

102

ఉ॥ ఆపయి నొక్కనాఁడు సకలాగమవేత్తలు ధర్మశాస్త్ర ని
ష్ఠాపరులైన పండితు లెసుగు మహాసభ గూర్చి, సర్వవి
ద్యాపతి గాంగభట్టును సభాధిపతిఁ బొనరించి, భోజనసే
వ్రీపతి గోరె నాటి యభిషేకవిధానము తీర్పుసేయఁగ॥

103

- ఉ॥ వారలు ధర్మశాస్త్ర పరిపాటియుఁ బెద్దలతీరు సాంఘికా
చారము లెంచి నిర్ణయము. సల్పెడుచో నొకరాజబంధు వీ
వ్యూరతిఁబల్కె, “నొందు కిదియ్యతయు? వేదహితాభిషేక సం
స్కారము క్షత్రియోత్తముఁడుగాక మంత్రాక్కరుఁ డంద నన్దుఁడే?”
- చ॥ శివపతి క్షత్రియుండని వచింపఁగరాదు, తదీయపూర్వల
దెవరికిఁగాని శాస్త్రవిధి నీ యభిషేకము చెల్లియుండలే
దవుట శివప్రభుండు తగఁ డందుల” కంచు నిరాకరించె; “నా
నవు” నని పండితుల్ పలువు రాడిరి వాదబలంబుఁ బెంచుచున్॥ 105
- ఉ॥ అతట గంగభట్టు సకలాగమ తత్త్వములెంచి యిట్లు సి
ద్ధాంతము వల్కె, “క్షత్రియుఁడుదక్క మంత్రాక్కఁ డనన్దుఁ డన్న తీ
రెంతయు నొప్పు; ‘క్షత్రియుఁడె యీ శివరా’ జని సప్రమాణకో
దంతముఁ దేల్చుదాఁకఁ బ్రకృతం బభిషేకము చెల్లి దియ్యెడన్”॥
- చ॥ అనుటయుఁ బింగళేసచివుఁ డాడె, “నిజం బుచితంబు మీ వచి
చినది, కులక్రమాగత విశిష్టమహత్త్వము లేక పట్టబ
ధనవిధి వేదచోదిత విధానములన్ నడిపింపఁగూడఁ దై
నను ఘన భోజ సలేకులగుణంబు సదన్యు లెఱుంగకుందురే”॥ 107

నీ! భోజ సలేకుల మూలపురుషుల వంశ వృ
క్షమును వాకొను దేశచరితలందు,
శ్రీ భవానీదేవి చేయెత్తి శివుపితా
మహున కిచ్చిన వరమాలయందు,
రామదాసుని తుకారాముని మధురగే
యముల మ హిమాపదేశములయందు,
ముసలవ్వ లింటింటఁ బసివాండ్ర కుబుసుపో
కకుఁ జెప్పికొను చిట్టికతలయందు

తే॥ ‘శివమహిపతి సూర్యమశీయ రాజ
 మాళి’ యనువార్త లెల్లడ మాటుమోగు
 చుండ, వినువారలుండ వేణొండు సాక్ష్య
 మిపుడు వలయునే? యెఱుంగదే యెల్లజగము?”॥ 108

మ॥ అనుమాటల్ శివభూపుఁ డందికొని కార్యజ్ఞత్వ మేపార ని
 ట్లనె, “మీ రింతలు నిగ్గుదేల్చుటిది యోగ్యంబుచు భావించు; ధ
 ర్మ నిరోధంబగు నింద్రభోగమయినన్ మన్నింప నేనొల్లె; బా
 వన మస్మత్కులకీర్తి పెద్దలు వచింపన్ వింటి నే నీగతిన్॥ 109

సీ॥ క్షత్రియోత్తములైన సార్యభాములకెల్లఁ
 బురుడుదీర్చినది భాస్కరకులంబు,
 తద్వంశభవులు, ‘మాంధాత’ యు - విష్ణ్వంశ
 భవుఁడు శ్రీరాముఁడు - లవుఁడు - కుశుఁడు,
 లవమహారాజు మూలపురుషుఁ డనఁ గీర్తి
 నలవరించె ‘శిశోదియా’ స్వయంబు,
 తత్కులుల్ ‘మేవాడ’ దయితులు ‘చిత్తూరు’
 నగరనిర్మాతలు నాదుపూర్వు;

తే॥ లట్టిపూర్వులనుండి వేఱైన శాఖ
 యుత్తరమునుండి మన దక్షిణోర్విఁ జొరఁగఁ
 బ్రాఁకి ప్రబలిన దీ భోకసలేకులంబు;
 క్షత్రియులుగారె భోకసలే గోత్రభవులు!”॥ 110

మ॥ అనుటన్ గైకొని గాంగభట్టు “శివరాజా! సత్యవృత్తాంత మె
 ల్లను విస్మయమ; సూర్యకాంతి నొకమూలన్ డాప శక్యంబె! యీ
 యనుమానంబులు రాజకోశనిహితంబౌ వాళవృక్షంబు గ
 న్గొనుచోఁ దీటవె! చిక్కదే యదియు మీమఱ నేఁడు మేవాడలో!”

ఉ॥ అచితరీతి నీ యనుచరావళిఁ బొందుము; రాజముద్రికా
భస్మంచిత మౌషధము రయంబునఁ దేరఁగఁ బొంది నిర్వృతిఁ
గాంచుము; వేదచోదితముగా నభిషేక మహూత్సవంబు సా
ధించుము; రాజ్యపాలన విధించుము భోక్తృసలవృత్తినా!”॥ 112

మ॥ అనుచో నందు సదస్యులెల్ల “రిది యకా నా” నందు వాక్రువ్వఁ, దీ
అనియుత్సాహముతో శివప్రభుఁడు ‘నీరాజీ’ చమూనాథు మి
చినసైన్యంబిడి వస్తువాహనధనశ్రీ గాన్క లర్పించుచున్
వినయంబొప్పఁగఁ గమ్మవ్రాసి పనిచెన్ వేవేగ మేవాడకున్॥ 113

సీ॥ మేవాడ రాజ్యలక్ష్మీ భర్త రాజసి
హుండు శివప్రభుకార్య ముత్సహించి,
చిరవిస్మృతాత్మవంశీయశాఖలు నేఁడు
పూచి కాచి ఫలించు పాలపమొచి,
హౌదవాభ్యుదయ పూర్ణేందుచంద్రికలైన
శివరాజుజయముల నివతల్పించి,
దక్షిణభూమి హౌదవరాజ్య సుప్రతి
ష్ఠా శుభోదయమున సంతసించి,

తే॥ † సవితమొదలుగాఁ దమదాఁక సాగియున్న
మౌషధము వ్రాసించి భవ్య రాజ
ముద్ర యిడి, కాన్క లలివేలముగ నొసంగి
శివపతికిఁ బంపె మిగుల గౌరవముఁజూపి॥ 114

ఉ॥ వచ్చిన మౌషధము శివప్రభుఁ డాదరమొప్పుఁ గొల్వకున్
దెచ్చి “సభానుమోదమున దీనిసమర్పతఁ బల్కుఁ” డంచు వా
క్రుచ్చిన, గాంగభ ట్టచటి కోవిదవద్యులకెల్లఁ జూపి, ధీ
రోచ్ఛతరస్వరంబున సమున్నతి దానిఁ బఠించి యిట్లనెన్॥ 115

- మ॥ “ఇదిగో! తెచ్చినవశవృక్ష, మిది మీకెల్లఁ స్రుతంబైనదే
గద? ‘సుక్షత్రియుఁ డీతఁడౌ’ ననుట సాక్షాత్కారమైయున్నదే
గద? మేమీయభిషేక మింక సలుపంగా నాజ్ఞ యీవచ్చునే
గద? యాక్షేపణమున్నఁ దెల్పుఁ డెదియఁగాకేమి నిశ్చయమై?”॥
- మ॥ అనఁగా నందఱు సమ్మతింప, నొక విద్యావృద్ధుఁ డెల్లెత్తి యి
ట్లనె “నీ భూపతి వేదధర్మములు పూర్వాచారముల్ బొల్లువో
వనియ ట్లొమఁదలంచుటఁ నడిచె నీవాగ్వాదముల్; గాన నే
నును నాసంశయ మొండు వల్కెద, వలంతుల్ దానిఁ దీర్చుదగుఁ”॥
- చ॥ శివపతి క్షత్రియుండగుట సిద్ధమ, మైనను దత్ప్రసిద్ధికా
రములు నోయెఁ బెక్కులుతరంబులనుండియుఁ : గొన్నివందలేం
డ్లవధిగ వీరివశమున నాగమరీ త్యుపనీతి సుస్క్రియా
ది విధు లెఱుంగ : మి ప్థనుమతితురొకో యభిషేకసత్క్రియఁ?॥
- చ॥ ఇరువదిరెండువత్సరము లేగినచో నుపనీతిసుస్క్రియా
భరితులుగాని క్షత్రియులు ‘వాత్స్య’ లనంబడుచుండ, నెన్నియో
తరములనుండి జందెమునుదాల్చుట మున్నుగ వేదకర్మలే
యెఱుఁగనివారి వాత్స్యలనరే? యభిషేకము వారి కొప్పునే?॥ 119
- ఉ॥ పోయినరాజ్యముఁ విభవముఁ దతపౌరుషశక్తియు? న
త్యాయతరీతిగా మఱల నందిన నందఁగవచ్చు; నెన్నఁడో
పోయిన వేదకర్మ - లెడఁబోయిన జాతిమహత్త్వముల్ పృథ
క్కాయము నెత్తకున్నఁ గొనఁగాఁ దగునే తనబల్మిపెంపునఁ!॥ 120
- మ॥ అపరాధీనము వేదశాసనము, పూర్వాచార మద్దానికిఁ.
విపులాదర్శము; దానిదానఁ గొనుటే విధ్యుక్తధర్మంబు గా,
కపలాపించి పరాభవించి కృతకార్థాపత్తి గల్పించి స్వా
ర్థ పరంబౌనటు బల్మిఁ గొంట దగునే ధర్మప్రతిష్ఠాపకుల్?॥ 121

ను॥ కటునైనా బ్రతికూలమైనను బరిహార్యంబు ధర్మంబు నె
ప్పుటయే నావిధి, మీకుఁదోచినటు తీర్పుజేయుఁ” డుచాడె; న
చ్చటివా రాతనిపలుకు మెచ్చి; రటుపై శాస్త్రీయసిద్ధాంతము
దృఢుడై వాకొనె గాంగభట్టు విపులదాతప్రమాణంబుగ॥ 122

చ॥ “జరిపిన పూర్వపక్షము ప్రశస్తము, హేతువులుక బ్రమాణముల్
కర ముచితంబు; లైన స్మృతికర్తల ధీర గభీర భావముల్
పరిణత దేశకాలపరిపాటియుఁ బెద్దలసంపదాయముల్
దరిచినఁగా కగాధ వితత శ్రుతిధర్మ మెఱుంగవచ్చునే॥ 123

చ॥ † ‘నియమితకాలమం దనుపసేతులె మా ద్విజులెల్ల వాగ్మత్య, లా
పయి నిగమోక్తకర్మలవి వారికిఁ జెల్ల’ వలన్నసూక్తి ని
శ్చయమగు నైన, నిందు సువిశాలవివేక విశిష్ట ధర్మని
ర్ణయములు పెక్కు సల్పిరి పురాణమునుల్ స్మృతి సంహితాదుల॥

సీ॥ * ‘త్రిపురుషావధిగాఁగ నుపసీసంస్కీర్తియ

విఘ్నగుచో మూడవపురుషుడైన

నశ్వమేధంబొ న్నాత్మస్తోమయజ్ఞమో

యాద్యాలకవ్రత మైనగాని

తగినప్రాయశ్చిత్తముగ సల్పి, యుపసీతుఁ

డగుచు, నధ్యయనయోగ్యతను బొందు’

ననిరి వ్యాస వశిష్ట మను గదాధర యాజ్ఞ

సల్యాది ధర్మప్రవక్తలెల్ల;

† బ్రాహ్మణ క్షత్రియ విశాం కాలశ్చే దత్యగాదయం

సావిత్రిపతితా వాగ్మత్యః పవహార్యాః ప్రయత్నతః॥ వ్యాసః.

* “త్రిపురుషం పతితసావిత్రికాణామపత్యే యసాస్కాలో సాధ్యాపనంచ,
తేహంసంస్కారేషు వాగ్మత్యస్తోమేష్యై కామచధీయారణ్య, వ్యవహార్యాభవంతి”
వ్యాసాదయః.

తే॥ † 'రటులె నాల్గవపురుషుఁ డధ్యయన మొకటి
దక్క, నన్నిసంస్కారములు పొందఁగలఁ' డనిరి
సారిదిఁ బారస్కరిక గృహ్యసూత్ర వివర
ణముల ధర్మశాస్త్రార్థవిత్తములు బుధులు॥

125

సీ॥ ♦ 'పూజేందుతరములవఱకుఁ - బూజేండ్ల

ముగియు ప్రాయశ్చిత్తముఁ గొనుమోద -

వాత్సల్యసంస్కార మర్హ' మటంచు గొండలు

'తరములవెన్ని వత్సరములన్ని

ముగియు ప్రాయశ్చిత్తమునఁ జెక్కుతరముల

కును సమర్హ' మటంచుఁ గొందఁ తాన

తిచ్చి రాపస్తంబ గృహ్యసూత్రోజ్జ్వలా

వృత్త్యుపవ్యాఖ్యాన వివరణముల,

తే॥ నన్నిమతములలోఁ బురుషాంతరముల

తారతమ్యమెకాని, 'సంస్కారవిధులు

కూడ' వచు పూర్వపక్షీయకోటి లేదు,

కలదు సద్విధి వాత్సల్యసంస్కారములకు॥

126

† "త్రిపురుషమితి - యేషాంక్రియాణామపత్యై చతుర్థేపురుషే కృత
ప్రాయశ్చిత్తే. కేవలముపనయాభ్యసంసంస్కారః, నాధ్యైపనాదిః.
పారస్కరగృహ్యసూత్ర వివరణ జయరామః.

"గృహ్యసూత్రోజ్జ్వలావృత్తా కేసంచినృతం"

♦ "అత్రకేచిత్ - యస్యప్రపితానువాది నానుస్మర్యతే ఉపనయనం, తస్య ద్వాదశ
వార్షికప్రాయశ్చిత్తవిధానపరే మూలే ప్రతిపురుషంసంఖ్యాయానంతోఅనుపనీతాఇతి"
- ఇత్యసౌనుషంగో యఃఉజ్జ్వలావృత్తానుచితః, తత్పర్యాలోచనేన ద్వాదశపరంపరా
పర్యంతం వ్రాత్య సంస్కారయోగ్యతావర్తతఇతి గమ్యతే. అన్వేతు - ద్వాదశవర్షాణీ
త్యుపలక్షణం ప్రతిపురుషంసంఖ్యాయా సంవత్సరానితివచనానుసారేణ అసంఖ్యాతా
నానుపనీతత్వేపి తావద్వర్షప్రాయశ్చిత్తేన సర్వధర్మాధికారో భవతీతిమన్యంతే.

ధర్మప్రదీపము - శుద్ధితత్త్విప్రకాశ ప్రకరణము కేజీ 189.

మ॥ ప్రతికూలంబుగ దేశకాలము లెమర్పఁ, దుర్గమంబౌ పరి
స్థితి మాజీపతి-కల్లె తత్పితకు విచ్చిన్నంబ వేదోక్తసం
స్కృతియఁగా, కటు వారిపూర్వులకు విచ్చిన్నంబె యకానంతకుఁ
మితి యేమున్నది? సాక్షులెవ్వ? రిదియుఁ మీమాంసచేయందగుఁ॥

ఉ॥ పోయిన వేదకర్మ- యెడఁబోయిన జాతిమహత్త్వ మింక రా
దే యననేల? వచ్చుననియేగద పెద్దలు వ్రాత్యసంస్కృతిఁ
జేయ ననుజ్ఞయిచ్చి; రిటుచేయుచు శుద్ధినిఁ బొందుటే పృథ
క్కాయము నెత్తు, టిన్నియు జగంబున వేదవిభుత్వపద్ధతుల్! 128

ఉ॥ జాతియు దానికిఁదగిన సంస్కృతియ తండ్రినిఁబట్టి వాశ వి
ఖ్యాతినిఁబట్టి వచ్చు; నటుగాక శరీరముఁబట్టి వచ్చునే?
ఝాతెఱఁగుల్ విధించు నిగమేరితధర్మమె వ్రాత్యసంస్కృతియా
రీతి వచించె; ని ట్లనుసరింపక ధిక్కృతిసేయ నున్నదే? 129

ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రదింప మన కిప్పటి 'కీశివరాజవంశము
దిన్నితరాలనుండి నిగమేరితకర్మలు లే' వటంచు ని
ష్పన్నము సేయరాదగుట వచ్చినలోపము వ్రాత్యసంస్కృతియా
సంస్కన్నముఁ జేసి సన్మతముగా నభిషేకము సేయు టొప్పుగుఁ॥ 130

మ॥ ఇది శాస్త్రీయమతంబు, శిష్టజులం దీనాఁటి యాచార మి
య్యది, పౌరాణికగాధలఁ బ్రబలదృష్టాంతంబు లిం దెన్నియే
విదితంబుల్, విపరీత మెయ్యెడల భావింపంగ లేదాట న
భ్యుదయాకాంక్షులు ముందుకేగవలె శ్రేయోదాయమార్గంబులఁ॥

ఉ॥ అంచితమైన వేదవిధి యందఱకుఁ హితమైనయ, స్థని
ర్వంచితశక్తి భక్తిఁ దదుపాసకులెల్లఁ దదీయవృద్ధికి
కొంచక ధర్మమార్గములకుఁ దగున ట్లవకాశమిచ్చి సా
ధించుట యొప్పుఁగాక తెగఁదీయు తలంపుల కుత్సహింతురే? 132

- చ॥ పరులమతుంబు నేడు బలవంతముగాఁ బయికెక్కి, యెట్టియం
తరములఁ జొచ్చి హైందవమతుంబును మ్రింగుచునుండ, దేవతా
వరములు సంతరింపుచు, శివప్రభుఁ డాపద లోర్పుచున్ దను
ద్ధరణము సల్పుటెల్ల విదితంబు, తోడ్పడ జాగుసేతురే॥ 133
- చ॥ కలవరమందు హైందవజగంబునఁ బర్విన ప్రిజ్వల ధలా
హల మఱచేత మ్రింగి, హృదయంబున వేడికి రక్తబిందువుల్
జలజలఁగంటరాల నవశంబుగఁ దాండవమాడి చెమ్మటన్
బొలిచినవాని కారటముతో నభిషేకము సేయకుదురే॥ 134
- చ॥ అడరినమేలు నెంచి మనకైమనమే 'యిక సిహపీఠిపై
నడుగిడు' మంచుఁ గోరఁదగునంతటి పూజ్యుఁడు ధర్మరక్షకై
యడిగినయప్పు - లోకహితమైనపు - డాగమ ధర్మపద్ధతుల్
చెడక వెలుంగునప్పు డభిషేకవిధానము నామతింపరే॥ 135
- చ॥ ఒకరి యసూయతో బహుజనోన్నతి భంగపడంగరాదు, వే
ఱొకని కుపేక్ష సేసి జగదున్నతి కడ్డుపడంగరాదు, తా -
మొకనరుఁ డొక్కసంఘ మొకయూజితరాష్ట్రము సర్వలోక - వి
ప్లొకఁడొకఁ డుత్తరోత్తర శుభోన్నతికై బల మీయఁగావలె॥ 136
- మ॥ పరితో లాకిక వైదికాశయములన్ భావించి, నే నిట్లు లీ
పరిషత్పండిత సర్వసమ్మతి రహింపన్ దీర్పు గావితు, నే
యఱలే కాగమసంప్రదాయములఁ బ్రాయశ్చిత్తమున్ దీర్చి, ని
ర్భరసమ్మోదము మీఱఁ జేయఁగఁదగున్ బట్టాభిషేకకిర్యన్॥ 137
- చ॥ అనునెడ సందఱున్ జయజయధ్వనిపెల్లన గాంగభట్టతీ
ర్పును గొనియాడి యాత్మముదమున్ బ్రకటింప, శివప్రభుడు నె
మ్మనము కొఱతదీఱ ముఖమండలి నొండాకవెల్గు మీఱ వం
దన మొనరించి, మించిన కృతజ్ఞత వెల్పడ నిట్లు వాకొనె॥ 138

చ॥ “కరముఁ గృతార్థమయ్యెఁ గులగౌరవః మొదటి కెన్ని సుశయ
స్ఫురణములున్న నన్నియు నపూర్వ నిజ ప్రతిభావిశేష భం
గురములుగాఁగ, ధర్మపథికుల్ మదిమెచ్చుఁగ వేదవీధులఁ
బఱచితివయ్య పూ - లడుగుపట్టన తా లెడఁబోవఁజిమ్ముచుఁ!”॥139

మ॥ చతురంగంబుల నొడ్డి మాటుకొనియున్ సాధింపఁగారాని య
ద్భుత వేదోదిత పట్టబంధనము కందున్ గుండు లేకుండ నీ
ప్రతిభాశక్తి జయించి క్షత్రవిభుతా ప్రాజ్య స్వరాజ్యంబు ని
ల్పితి, నీ మేలునకున్ గృతజ్ఞులము, దూలెన్ నేడు దుర్వాదముల్!”

మ॥ ఇఁకఁ జేయంగల సర్వకార్యముల మీరే నిర్ణయించిచ్చి, వా
నికి సంభారము లెట్టి వెన్ని వలెనో నిండఁగఁగూర్చి, యా
జకులున్ బెద్దలు కార్యకర్తలు హితుల్ సర్వంబు మీరొచ్చు, వై
దిక దీక్షావిధిఁ బట్టబంధ మనురక్తిన్ బూర్తి గావింపుఁడీ!”॥ 141

మ॥ అనుమాటల్ విని గాంగభట్టు “శివరాజా! యట్ల యఁగ గాక, నీ
యనుసంధానము కాదనన్ గలమె! పూర్వాన్నత్య ముప్పొంగె నేఁ
డనఁగా సర్వము నిర్వహింపు, మిపుడే యాహ్వానముల్ తోడి రా
జ నికాయంబున కంపు, మెల్లయెడలన్ జాటింపు సేయింపుమీ!”॥142

సీ॥ పదియునేనూర్ల తొంబదియా ఆపు శకాబ్ద

పరిమితి నానంద వత్సరమున

నొగి జ్యేష్ఠశుద్ధ త్రయోదశి బుధవాస

రమునఁ బట్టాభిషేకము హితంబు;

పాద్యమి మొదలుగాఁ బంచమిదాక వ్రా

త్యస్తోమ యజ్ఞాదు లాచరించి,

యటుపైన నుపనయనాది సంస్కార, మం

తటఁ బట్టబంధనోత్సవము జరుగు

తే॥ నట్లుగా నిర్ణయించితి, సంతలోన
సకలకార్య సంభారముల్ సంతరించి,
నాటికిఁ గొఱుతలేని సన్నాహ మొప్పు
నియమ దీక్షితస్థితి నీవు నిలువవలయు॥

143

—❧— పట్టాభిషేక మహోత్సవము. —❧—

ఉ॥ ఈసభ నితమాత్ర) ముగియుతు” నటంచు వినిర్ణయూపర
వ్యాసుఁడు గాంగభట్టు తెలుపఁ, శివరాజు సదస్యులఁ సప
ర్యా సముపాస్తి వీడ్కొలిపి, యర్హములౌ పనులెల్లఁ దీర్ప వి
శ్వాసులఁ గార్యదత్తులగువారల మంతు)లఁ బుపె వేడుకఁ॥

144

ఉ॥ వారును రక్తిభక్తి మదిఁ బర్వలువాఁగ గాంగభట్టు తీ
ర్పారసి, పింగళేసచివునానతిఁ గార్యములెల్ల వార్చి, సం
భారములెల్లఁ జేర్చి, సువిభక్తముగాఁ బురమెల్లఁ దీర్చి, నా
నా రుచిరప్రకారముల నవ్యత భవ్యత గూర్చి రెల్లెడఁ.

145

సీ॥ రాయగడంబు చిత్ర)చిత్ర) బహువిధా
లంకారముల వేడ్కలను రహించె,
బట్టాభిషేక వైభవ మహాభవన మ
దృఢతశిల్ప రమణీయముగఁ దనర్చె,
యజ్ఞశాలలు విద్యదాసానములు వినో
దాగారములు పెక్కు లందగించె,
వచ్చినయతిఘ లెవ్వరుగాని విడియఁగా
వసతిగృహంబు లేర్పఱుపఁబడియె,

తే॥ స్నాన పాన వినోద భోజన సుఖాస
నముల కుచితసౌకర్యముల్ కొమరుమిగిలె,
సకలవస్తు సంభారముల్ చాలినన్ని
వెలసె శివరాజమంతు)ల వితరణమున॥

146

- చ॥ ఇటు తగుకార్యముల్ సమయమొచ్చి యమాత్యులు నిర్వహించు నం
తట శివరాజు రాజ్యమున నాలుగుమూలలు సంచరించి, య
చ్చటి కనువైనరీతులఁ బ్రజాహృదయంబులఁ దన్నుగూర్చి యూ
టటగొనె 'రా' జనక 'బ్ర'కృతిరాజకుఁ' డన్నది సార్థకంబుగఁ॥ 147
- చ॥ శివపతి భక్తిమీఱఁ దనసీమల నెల్లెడనున్న దేవతా
భవనము లన్నిటఁ జికిలివాఱ నలంకృతి గూర్చి, పూజ లు
త్సవములు దీర్పఁబూచి, తులజాపురమందుఁ బ్రతాపమర్గము
దవహితయా భవానికొఱ కంపెఁ బృథ క్కనకాత పత్రముల్॥ 148
- ఉ॥ ఇంటిటిలో ముహూర్త దిన వింతటనంతట దాపుగా, సుహృ
త్సంతతి చుట్టముల్ ముజుముదారులు జాగిరుదారు లెల్లసా
మంతులు వేఱువేఱగు సమస్తజనంబులు చేరవచ్చి ర
త్యంతవికాస మాత్మహృదయంబులు రాజగడంబు నిండఁగఁ॥ 149
- ఉ॥ వేదవిధిజ్ఞమూర్తులు పవిత్రులు నైశ్చిక యాయజ్ఞాకు ల
స్తాదశవిద్యలందును రసజ్ఞులు విప్రులు వేనవేలు రా
జాదరణంబునుఁ బిలుపు నంది వెనక జనుదొంచి రధ్వరా
వాదిత తంత్ర నిర్వహణపద్ధతి ఋత్విజులై సదస్యులై॥ 150
- ఉ॥ వచ్చెడువారు లోపలికివచ్చెడువారును వీధివీధులఁ
జొచ్చెడువారలుఁ విడిదిఁజొచ్చెడువారు వినోదకేళిమై
నచ్చటనచ్చటఁ దిరుగునట్టి జనంబులునిండఁ దద్విహా
రోచ్చలితంబు రాయగడ మొప్పె సముద్రము పొంగినట్లుగఁ॥ 151
- మ॥ సమయజ్ఞుండగు గాంగభట్టు బహుధాసంభారముల్ గొంచు, ను
త్తములొ ఋత్విజులెల్లఁదోడుపడ వ్రాత్యస్తామయజ్ఞంబు సే
య మొదలెప్పై, శివప్రభండు నియమవ్యాపార దీక్షావిధి
క్షముడై నిల్వఁగ, వేదచోదిత సదాచారంబులఁ దీర్పుచుఁ॥ 152

సీ॥ పితృపితామహ సమాగత కళంకము హవ్య
 ధూమరేఖాకృతిఁ దొలఁగుచుండఁ,
 గుటిలబాంధవ రహః కుహనాపవాదముల్
 సమిధలై మంటలో స్రగ్గుచుండ,
 నాగమ ధర్మశాస్త్రాలాపములు సర్పి
 రాహుతి జ్వాలలై యలముచుండఁ,
 దత సమిధాగ్ని హూత్ర జ్యోతు లొలసి మో
 మున త్తత్రతేజుబు మొనయుచుండ,
 తే॥ యజ్ఞవేదిక నిలిచి, దీక్షాభిరామ
 శాంతమూర్తియై శివరాజ సస్వరోక్త
 గాంగభష్టార్య మంత్రప్రకారవిధుల
 నాహుతులు వ్రేల్చి తనియించె హవ్యవాహు॥ 153

మ॥ యమ దీక్షా నియతోపవాసముల సాయుషాత రాజ్యాహుతి
 క్రమ శోమంబుల దైవతార్చనలఁ దీర్ఘ స్నాన దానాది కా
 ర్యములకా దీర్ఘుచుఁ బంచరాత్రముల వ్రాత్యస్తోమయజ్ఞంబు సాం
 తము గావించె శివప్రభుడు పరిశుద్ధ త్తత్రతేజస్వీయై॥ 154

శా॥ ప్రాయశ్చిత్తవిధాన మిట్లు నెఱవేఱక జాతకర్మాదు లా
 మ్నాయప్రోక్తముగా విధింపుచు, ద్విజన్మత్వంబు సిద్ధింప దీ
 డ్దా యుక్తం బుపసీతినాస్తియ వెలుంగక బ్రహ్మచూత్రంబుతో
 గాయత్రీజపశుద్ధుఁ జేసిరి శివత్మనాథు నయ్యాజనుల్॥ 155

చ॥ పరిణయబంధ బంధువగు పత్నియెడక బ్రాణయానుబంధముల్
 పరిణాతిఁబొందఁ, బొందినఫలంబగు సంతతితోఁ గుటుంబియై
 పరఁగు శివప్రభుం డిపుడు పట్టపుడేవినిఁగూడి బంధుతా
 పరిగతుఁడౌచు వైదికవివాహవిధిక గయిసేసె గ్రమ్మటక॥ 156

మ॥ ఇటు సుక్షత్రియుఁడౌచు వేదవిహితానేకోత్తమాచార లం
పటుఁడౌచు శివరాజు ఋత్విజులతోఁ పట్టాభిషేకక్రియా
ఘటనాతత్పరుడై పయో ఘృత ఫల గ్రాసోపవాసవ్రత
స్ఫుట దీక్షావిధి నల్ప హోమని మమంబుల్ సప్తరాత్రంబులన్॥

సీ॥ మఱునాఁటి వేచువ మంగళస్నానంబు

లంబర మాల్య భూషానులేప

నాద్యలంకారంబు లవధరిపుచు ధర్మ

పత్నీయుతుడు శివప్రభుండు

తొలుదొల్తఁ దనవేల్పు నిలువేల్పుగు భవానిఁ

గొలిచి, మాతృపదాబ్జములకుఁ మ్రొక్కి,

మంగళద్రవ్య సంభారముల్ గొనుచు ఋ

త్విజులు పురోహితుల్ మెటనడువ

తే॥ నిండ్రవై భవమొప్పు గజేంద్రయాన

ధీర గంధీర సుభగతా దీప్తుఁడగుచుఁ

దరలి చనుదెంచె నవరత్న ధగధగత్ప

భా విభాసిత మభిషేకభవనమునకు॥

చ॥ సలిల కిసాల పూర్ణకలశమ్ములఁ, బల్లవ తోరణస్రజ
మ్ముల, నిరువైపులన్ బలిసిపొల్చు నలంకృత హస్త వాజి యో
ధుల, విజయధ్వజంబులఁ గుతూహలదం బభిషేకశాల ము
గలిచెలువమ్ము తన్నెనయఁ గాంచి చనెన్ శివరాజు లోనికి॥ 159

చ॥ పఱచిన పట్టుకంబులు, పార్శ్వములం దధికారివర్గ వి
ష్టరములు, రెండుముప్పుదియు స్వర్ణమణీమయ సాలభంజికల్
మురువగు మేలుకట్టుపయి ముత్రైపుటెత్తులు కెంపుగుత్తులున్
దొరసిన కొల్వొకూటము గచుగొనుచున్ శివభూపుఁ డేగినన్॥ 160

ఉ॥ అందఱు సందడిన్ జయజయధ్వని పెట్టుచు లేచి నిల్చి, నా
సందముతో శివప్రభుఁ డనర్ఘమణీ రమణీయ పీఠకన్
జందురునట్లు వెల్లుటయు, సభ్యులు తక్కినరాచకొల్వహ
రంద అలంకరించిరి నిజాసనపాలి యధార్హరీతులన్ ॥ 161

ఉ॥ అంతట గాంగభట్టు సమయజ్ఞత మీఱ ముహూర్తవేళ య
త్యంతము దాపుగా ముదితుడై యభిషేకమహూర్తసమయ బువ
క్రాంతముఁజేయ నెంచి, శివరాజును బట్టపుదేవి నొక్కపీ
ఠాంతరమందు నిల్పి నియమార్హవిధుల్ నడిపించె వేడుకన్ ॥ 162

సీ॥ భరతవర్షాఖండ భాగ్యస్వరూప గం
గాదిక పుణ్యతీర్థోదకములఁ
దెప్పించి, నియమితర్పిజల హస్తముల నిం
చిన స్వర్ణకలశముల్ సిద్ధపఱచి,
పరిమళద్రవ్యముల్ పంచామృతంబులు
పంచగవ్యంబులు ఫలరసములు
తెచ్చి సువర్ణపాత్రికల వేర్వేఱును
వాసినీ మృదుకరాబ్జముల నునిచి,

తే॥ వేదపాఠస్వసంబులు వివిధమధుర
తూర్యనాదముల్ మాగధ స్తోత్రగీతు
లలముకొనుచుండ, గాంగభట్టార్చ్యుఁ డపుడు
శివమహీనాథుఁ బట్టాభిషిక్తుఁ జేసె ॥ 163

మ॥ ప్రథమాచార్యుఁడు, ఋత్విజుల్, సకలవిద్యద్భృందముల్, రాజులున్
బ్రథితాత్ముల్ కులవృద్ధులున్, సచివులున్, బంధువ్రజా, బాహవో
న్యథనోదారులు వీరులున్, సతులు, కన్యారత్నముల్ వేదవా
గ్విధి ముమ్మాఱుభిషిక్తుఁడేసిరి శివోర్వీనాథు వేర్వేఱుగన్ ॥ 164

చ॥ శివపతి మంత్రపూత మభిషేకవిధానమునకా దనర్చి, యు
త్సవమున వేదవిపులకు స్వర్ణ మహీ బహుళాగ్రహార గో
భవన నవాంబరాభరణ వాహన తల్పము లాది దానముల్
వివిధము లిచ్చె దైవతగర్వికా దనయీవి నధఃకరించుచున్॥ 165

చ॥ తనుపెనయన్ దులాపురుషదానము సేయ శివప్రభుండు త్రా
సునఁ దనయెత్తు స్వర్ణ మణి శుక్తి సుగంధము లాది తూచి, తూఁ
గినధనమెల్ల విప్రతతికిన్ సచివాళికిఁ బేదసాదులా
జసులకుఁ బంచిపెట్టె క్షణశః కణశో బహుశో యశోర్థియై॥ 166

ఉ॥ బంగరువాన వెల్లువలువాఱు ఘటించు నమోఘమేఘుండై
పొంగు శివప్రభుండు మెఱపుల్ గొను బంగరుపశ్చేరాలఁ బు
ణ్యాంగనలెత్తు కప్పురపుటారతు లందినమీఁదఁ, బట్ట బం
ధాంగ మహర్హ మండనరమాప్తి నలంకృతుఁ డయ్యె నయ్యెడన్॥

ఉ॥ అశ్చపు రాచరీవి మొగమందునఁ దాండవమాడ, మండనా
భ్యుచ్చలి తాంబరాభరణముల్ మెయి వన్నెలుమీఱ, సక్రముండై
వచ్చి సదస్య మాతృగురువదనముల్ ఘటియించి, గాంగభ
ట్టించిన కేలువట్టి చనియెన్ శివభూపతి సింహాసీతికిన్॥ 168

సీ॥ నవరత్నసింహాసనము సర్వతోభద్ర

మయి కుండనపుసిరి నందగింప,

అష్టకోణముల మణ్యంచితస్తంభాగ్ర

ములు నిల్వజెరసి యొప్పులు ఘటింపఁ,

బయికప్పు మరకతపృథల నాఁదలలెత్తి

శేషాహిషడగల చెలువు నింప,

మకర ముఖాగ్రదంష్ట్రీక - లశ్వవాలంబు

లిరువైపు శిల్పవిస్ఫురణఁ జెంపఁ,

తే॥ బైడితీగలు వజ్రపుష్పములు కెంపు
గుత్తు లాణిముత్యాల మేల్కుచ్చుసరులు
సిరులఁ దులకింపఁ, దద్గతశ్రీవిశేష
మతుల సామాజ్యవైభవోన్నతుల దొరసె॥ 169

తే॥ † సింహపీఠికి నెవటఁ బసిండిత్రాసు
నిలువుటీఁజెనై నిలిచి యొప్పులు ఘటించె
మొనసి శివరాజు లవమైన ముల్లు మొగ్గ
కుండ ధర్మంబుఁ దూచునం చొలసె ననఁగ॥ 170

ఉ॥ పూజితభావు లష్టసచివుల్ మధురాకృతు లష్టకోణ రా
రాజతులూచు సంయతకరంబుల నుండఁగ, సింహపీఠి వ్యా
ఘ్రాజిన - మందుపై మెఱుఁగులాడు జరీ తెలివట్టువల్వ శో
భాజటిలంబులై నయనపర్వముగా శివరాజు డగ్గతె॥ 171

చ॥ పదపడి గాంగభ ట్టల సభాజనులఁ గని పల్కె, “భోనోసలే
విదిత మహాన్వయాభరణ వీరుఁడు, హైందవధర్మ రక్షణా
భ్యుదిత పురారి యీశివవిభుండు ప్రజా హృదయాబ్జబంధువై
యెదుఁగుచు, సింహపీఠి గొలువీయఁగ మీహృదయంబుఁ గోరెడి”॥

చ॥ అనుటయు సభ్యులెల్లఁ దమయాసనముల్ డిగి కేలుదోయి నొ
య్యనఁ బయికెత్తుచుఁ జయజయధ్వని సమ్మతిఁ బల్కి, రంత ము
నొని శివరాజు పీఠమునకున్ దతభక్తిఁ బ్రదక్షిణించి వం
దనమిడి, కాలుసోతని విధంబునఁ బైకొనె సింహపీఠమున్॥ 173

† On the left hand (stood) a pair of gold scales on a very costly lance-head, evenly balanced (the emblem of justice.)

సీ॥ అంతట గాంగభట్టాచార్యుఁ డుప్పొంగి
 శివరాజమాళి నాశీర్వదించి,
 యల మహారాష్ట్ర రాజున్ ముజ్జ్వలమణీ
 లలితకిరీట మాండల ఘటించి,
 సుకుమార ఫాలపట్టిక శుభాచార సు
 గత శోణితిలక మంకితముఁజేసి,
 కుడికేల నిజరాజ్య గోపాయనార్హ చి
 హ్నము హైమ ధర్మదండము నమర్చి
 తే॥ నడుమున భవాని ఖడ్గమ్ము నిడి, యుదీర్ణ
 చాపశరముల సవ్యహస్తమున నిలిపి,
 పాండుర చ్చత్ర చామరోజ్జ్వలత నెఱపి,
 శివపతిని రాజచిహ్న లాంఛితునిఁ జేసె॥

174

కు॥ నిగమాశీర్వచనాక్షత పృసవముల్ నీరాజనశ్రీలు పె
 ల్లగు తూర్వధ్వనులున్ జయధ్వనులు స్తోత్రారావముల్ మించె; రా
 యగడంబుదు ఫిరంగిమ్రోతలు ఘనంబై మ్రోసె, రాజాజ్ఞ సూ
 టిగ నావేళకు నెల్లదుర్గములు చాటించెన్ శతఘ్నీధ్వనుల్॥

175

సీ॥ “పావన భృశబలాన్వయ రాజమాళికి
 సాహస ధీరతోత్సాహ నిధికి,
 బరవీర నైన్యసాగర ఘటోద్భవునకుఁ
 బరదుర్గ శిఖరి విధ్వంస పవికి,
 జతుర తంత్రవ్యూహ చాణక్యనకు, దురా
 పతిత రాణ్మండలీ భార్గవునకు,
 దక్షిణభారతోద్ధరణ దీక్షితునకు
 స్వమత సంస్థాపనాచార్యునకును,

తే॥ త్యాగ భోగ విరాగ సద్యోగరతికి
క్షుత్రకులమణి శ్రీ శివచ్ఛత్రపతికి
జయము - జయ" మని పల్కి యుత్సవముమెఱయ
శివపతికి గాంగభట్టు వచించె నిట్లు॥

176

మ॥ "శివరాజా! పరమేశ్వరీదయ ఫలించెన్, నేటి పట్టాభిషే
క విధానంబు సమస్తమున్ జరిగె; లోకఖ్యాత సూర్యాస్వయో
ద్భవ రాజన్యుడ వేమిసీకుఁ దెలుపన్! ధర్మప్రతిష్ఠాపకం
డవుగా నేలొకను మెల్లరాజ్యము పురాణక్షుత్ర సచ్చాత్రతన్॥ 177

చ॥ కలికృత ధర్మవిల్లవము కారణమై, మత జాతి నీతి సం
కులత యవార్యమై, జనులకున్ హితమార్గ మగమ్యమాదు, దో
ర్బల ధన మత్తులొ ప్రభులపాలఁ గలంగు టవశ్యమైననేఁ
డలఘుఁడ వీవు రాజవగు టాగమ ధర్మ తపః ఫలంబగున్॥ 178

ఉ॥ వేదములున్ దదీయపదవీ పరినిష్ఠిత యజ్ఞధర్మ క
ర్మాదరణాబులున్ బలుచనై బలహీనములైననేడు దు
ర్వాదములోర్చి సమ్య గుపవాసములన్ భరియించి భక్తిమై
వైదికధర్మదీక్ష నిలుపంగల నీమది యొతదొడ్డదో!॥ 179

సీ॥ పమనైదుదినములపరిమితి నిందాఁకఁ

గతిన దీక్షావిధిక్రమము నడిపి,
యతిఘనైవచ్చిన యన్ని జాతులవారి
కల్లుండ్రొకటులు మర్యాదలిచ్చి,
పూఁట కేఁబదివేలభూసురోత్తములకు
షడ్వింశతిభోజనము లొసఁగి,
భూ ధేను నవరత్న భూషాంబరాది దా
నములు వేర్వేర్వే అఖండముగ నొసఁగి,

తే॥ అయిదు - పది - పదునైదు యోగ్యతనుబట్టి
భూరిదక్షిణ తక్కువిపుల కొనుగి,
నేటి పట్టాభిషేకంబు నిర్వహించు
నీ యసమధర్మదీక్ష వర్జింపఁ దరమె॥

180

ఉ॥ కూడిన యాత్మశక్తి యొనగూడిన సైన్యబలమునకి తో
షాడిన దైవభక్తి తొనఁకాడిన ధర్మపథానురక్తియు
దోడుగ నీడగా నరులదోలి జయోదయకేళిఁ దేలి, కా
పాడము భోజనలాన్వయనృపాల! చిరమ్ముగ హైందవోర్వరణ॥

చ॥ అని వచియించులోపల మహామహుఁడొక్కఁడు లేచివచ్చి దీ
వనలిడి “రామదాసమునివర్యులు మీకు హితోపదేశము
బనిచి” రటన్నతోడన శివప్రభుఁ డుత్థితుఁడౌచుఁ బీఠ ము
య్యన డిగి కేలుమోడ్చె; నతఁ డాదరణంబున నిట్లు వాకొనె॥ 182

చ॥ “భువనజనైకమంగళము పొంగిన యిప్పటి రాయదుర్గవై
భవ మెద గోచరింపుచు నపారముదంబుధి నోలలాఱ్చె, నో
శివపతి యిన్నినాల్గ కభిషిక్తునిఁజేసె భవాని నిన్ను - గ
న్గవ కలశంబుగాఁ బ్రణయగాఢముదశులవెల్లిఁ దేల్చుచు॥ 183

మ॥ చరితార్థంబులు వేదశాస్త్రవిధు, లాస్మాకీన దీక్షా తప
శ్చరణంబుల్ ఫలితార్థమయ్యె; నెడఁద నైరింపఁగారాని దు
ర్భర దావాగ్నిశిఖా చటచ్ఛటల నారాటించు హిందూధరణ
గురినె నీ యభిషేకవృష్టి నిగమోక్తుల్ శాంతి ఘోషింపఁగ॥

చ॥ తలఁచిన ధర్మదీక్ష బహుధాపరీధూమిత దారుణవృధా
కులతకు నోర్చి ప్రాణములకు వెనుదీయనితెంపు సూపుచు
గెలిచితి; విందుపైనఁ బరికింపు - ముపార్జితలక్ష్మి ముచ్చుచే
తులఁ బడనట్లు, నీప్రజలుతోడుగ నీవు సుఖించునట్లుగ॥ 185

చ॥ 'ప్రజయుఁ బ్రభుత్వ మొనొకనిప్రాపునఁ జేవఁజిగిర్చి, రెండునుఁ
విజయము నందుచుండు' నని పెద్దలు రా జొకయాత్మ గాఁ - బ్రజా
వ్రజ మొకమేనుగాఁ దెలియఁబల్కిరి; నిక్కమ చూడు మిందు భూ
భుజుఁ డిరువైపు ధర్మపథమున్ నడుపందగువాఁడు దా నగున్॥ 186

సీ॥ రాజు తానొక్కఁడు ప్రజయందు, నటులె జీ
వాత్మ దానొక్కఁడు దేహంబునందు,
దేహమునం దాత్మతేజోంశ - మటు ప్రజా
వళిఁ బ్రభుతేజోంశ మలమియుండు,
సధిక తేజోంశకులైవారు తమకుఁ ద

క్కువవాని నడుపుచు గొప్పయైరి,
తమ గొప్పతనముచేతన తక్కువగు వారి
బాగోగులకు వారు బాధ్యులైరి;

తే॥ కాన రాజును - జీవాత్మ 'తా నొకండు
వానిలో' ననియెంచక, వానిమేలు
తనదిగా నెంచ కధికారదర్ప మెనయఁ
గలుగుఁ గలవర, మిది యెఱుంగవలె రాజు॥ 187

చ॥ ఇది పరమార్థ, మీవు తఱియెంచి ప్రజాగతవశా ప్రభుత్వమున్
బాదువున మేలుకొల్పి, హితబుద్ధిమెయిన్ సహకారమిచ్చి యు
చ్చదశకుఁ జొన్ను, మప్పుడు ప్రసన్నకళాధ్యుఁడవైన రాజు వ
య్యెదవు; జగంబుగూడ భజించు నినున్ బరిపుష్ట హృష్టమై॥ 188

మ॥ ఒకరాజ్యాంగము దేహమందుఁ గల, దుద్యోగంబునన్ దాని కే
లికయావాఁ డనుభూతిమెటఁ బ్రజఁ బాలింపంగ నూలొక్కన్నచో
సకలంబున్ సుగమంబు; నీనడక నీసర్వంబు భాసిల్లె; నూ
రక నాడెందము నీకు విప్పితిఁ గుమారా! నేటి యీశెన్నెలన్॥ 189

చ॥ అనుకొనిచుతకంబెను సమర్థుడ, వొక్కటిసెప్ప నూఱుగా
విసంగల, వేదిసెప్పిన నవీన మవశ్యముగూడఁగాదు; కొ
ల్విన దొరవైననేడు నొడిలోఁబసిబిడ్డగ నిన్నుఁబోచు నీ
జనని యొసంగుదీవనకుఁ జాలునె మా సకలోపదేశముల్! 190

ఉ॥ పండినమేనితోఁ గమియఁబండిన పుణ్యఫలంబుతోడఁ బు
త్రిండు ధరాభిషేక మహితుడగు భాగ్యముఁజూచి తన్నునన్
బండిన జీజియూతపము పడఁగఁ జల్లఁగ రాజ్య మేలు, మా
ఖండలక్ష్మితో భరతఖండ మహాభ్యుదయంబు తూచుచున్” 191

మ॥ అనుమాటల్ శిరసావహించి శివరా జావిపు) నర్పించి, చే
రిన యధ్వర్యుల గాంగభట్టు నమితశ్రీ తృపులజేసి, కొ
ల్విన వేంచేసిన పెద్దలన్ గురువులన్ బుణ్యంగనా క్షేణి నొ
య్యనఁ బూజింపుచు మాతృవందనముసేయన్ డెందముప్పొంగఁగన్॥

మ॥ ఒక ప్రత్యేకసమున్నతాసనమునం దొప్పారు నానందభూ
మిక, తేజోమయ దివ్యచక్షువుల నున్నేపించి సంతోషచం
ద్రికలన్ ద న్నభిషిక్తుజేయు జనయిత్రీన్ గాంచి రోమాంచకం
చుకీతాంగంబుల డగ్గటించి పదరోచుల్ మాళి లాలించినన్ 193

శా॥ ఫాలోద్వేల్లిత పట్టబుధ తిలకోపర్యంచితోష్ణీష భూ
పాలంకార సవప్రభాపటలితో నాలాబి ఖడ్గంబుతోఁ
గేలన్ దండముతో నుదూఢ నృపలక్ష్మీ భాగ్యచిహ్నభితో
మోలెన్ జేరు కుమారు నెత్తి మదితన్నున్ జీజియూ యిట్లనన్॥194

మ॥ “తనయా! పెద్దల పుణ్యబీజ మిటు మందారాంకురచ్ఛాయలన్
బెనుపై, కొమ్మల రెమ్మలన్ బలిసి, యర్విన్ బూచియున్ గాచియున్
దనసిడన్ నెలవిచ్చి పుష్పఫల సంతానంబు లందించి భూ
జనులన్ దన్నుట గంటిఁ - బెక్కులుపరీక్షల్ దాటియీ నాటికిన్॥

చ॥ కడచిన వాదినమ్ములు: మొగల్బలఁగంబులురేగి, నాఁడు పె
ల్లడరి చెఱఁగొనఁ దఱుమునప్పు డెటఁ దలఁదాఁపలేని నా
యొడిఁ గనుమూయుచుఁ దెఱచుచున్న సుతుఁ డిపు డిట్లుతీరి క
న్నడు శుభమయ్యె, నింతయు భవానికటాక్షముపటయేనుమి! 196

మ॥ తనకుఁ నచ్చినశిష్యుగాఁ గొనుచు విద్యాబుద్ధులన్నేన్ని పె
చిన దాదోజ నిజోద్యమంబు వితతశ్రీ నిట్లు పుష్పించుటల్
గనుచో నెంతలు సంతసించునో! నినుఁ గన్నయ్య తానున్న నె
తని హర్షించునో! యంతయుఁ నిలిచెఁ బుత్రా! నేటి కీనాపయ్య! ॥

మ॥ తమసర్వస్వము ధారవోసి స్వమతోద్ధారంబు హిందూ స్వరా
జ్యము సాధించిన తానజీముఖులు వీరాగ్రేసరుల్ నిర్జరో
త్తములై వారుగొ చల్లుచుండిరి భవత్పట్టాభిషేకోత్సవ
ప్రమదాశీః కుసుమాంజలుల్ స్వకృతసేవా ధన్యవాదంబులన్. 198

ఉ॥ తీరిన దల్లిమంథనము, తీయములొచుఁ దలంపులెల్లఁ జే
కూరిన; వెంతయుఁ దనిసి కోలున హైందవరాజ్యలక్ష్మి సు
స్మైరముఖాంబుజంబు వికసించిన; దంచిత భోగ సలాన్వయ
శ్రీ రవివంశకీర్తిని భరించిన దాగమధర్మజుష్టమై 199

ఉ॥ మేలగు హైందవోర్వర నమేయతపంబులఁ బుట్టువొందు ని
ల్లాలు గడించుభాగ్యముల నన్నిట నేఁ దనుపొందఁగంటి; నీ
మేలున నీకుఁ దల్లినగుమేలున ధన్యతగొంటి; నాతపం
బేలె భవాని; నీవు నిక నేలుము నీప్రజవోలె నీప్రజఁ 200

చ॥ హృదయములిచ్చి ప్రాణములనిచ్చి యవశ్యములైన సర్వసం
పద లెదిగించి నిన్నుఁ బరిపాలకుఁగాఁ గయికొన్నవారి క
భ్యుదయము లీగికంటె వర మొనఁకఁ దున్నదె! రామదాసుఁ డి
య్యదియ వచించెఁగాదె! తనయా! గయికొమ్ము గురూపదేశముఁ ॥

- ఉ॥ పండగు నన్నుఁబోలెఁ దొడఁబ్రాఁకిన నీపసిబిడ్డఁబోలె భ
వ్యుండగు రామదాసమునిఁబోలెఁ బ్రజావళి నాదరీపు; మె
ట్టుండినఁగూడ ధర్మపథమూఁది చరించి దిశావకాశముల్
నిండినకీర్తి రంజలుము, నీ కగుఁగాక చిరాయురున్నతుల్! 202
- చ॥ అను జననీశుభాశిష్యము నంది శివప్రభుఁ డామెయాజ్ఞ గై
కొని నిజసింహపీఠమునకున్ జనుదెంచి సమంచితాదరం
బునఁ గొలువెల్లఁగాంచి పరిపూర్ణ దయా వినయానురాగముల్
దనుకు మృదూక్తితో నభయదక్షిణహస్తముతోడ నిట్లనెన్॥ 203
- మ॥ “అనురాగోపచితాత్మకౌ సచివులారా! మిత్రులారా! మహా
జనులారా! జగదీశ్వరీకరుణ మించన్ నేటి కీపాటి శో
భనముల్ గంటిమి; దక్షిణోర్వి స్వమతోపక్రాంత హిందూస్వరా
జ్య నిధానంబును నిల్పికొంటిమి పరీక్షాదక్ష దీక్షావిధి॥ 204
- చ॥ కడచిన వెన్నియేనిఁ గడగండ్లు, దురంతములైన పోరులన్
దొడరుచుఁ బ్రాణవృంతములుత్పించి సమర్థులు యోధు లెదతో
మడిసిరి; వారిత్యాగ మభిమానము నెంచి స్మరించుకంటెఁ దీ
రృడు ప్రతికారమున్నదె! స్మరింపనిచో ఋణమిఁగనేర్తుమే! 205
- చ॥ అకలుష దేశభక్తిభరితాత్మకులై ప్రజలెల్ల వారివా
రికిఁ దగురీతి మే లనుసరింపుచుఁ, గీడుభరించి, తాడ్డుపో
లికఁ బెనఁగొంచు నెందునుజలింపని పూనికఁ బోర నిట్టిపా)
పకము ఫలించెఁగాక ననువంటియొకానొకఁ డేమిచేసెడున్! 206
- ఉ॥ చేసినదానిలోఁ గలవిశేష మెఱింగి, నితాంతభక్తివి
శ్వాసములన్ గఱంగి ననుఁ బాలకుఁగా వరియించు మీకు సం
తోసముతోఁ గృతజ్ఞుడ; నెదుర్కొను నాపదలోర్పి మీరునున్
బాసటగాఁగ నెల్లరశుభంబులకై తలయొడ్డి నిల్చెదన్॥ 207

ఉ॥ తల్లిహితంబు పెద్దలమతంబు సమర్థగురూపదేశము
 తుల్ల సరోజదామకముతో సరిగా శిరసావహింతు; ధ
 ర్శ్లోలసితంబుగాఁ బ్రజలయున్నశిగూర్పఁ గడంగి, వారు రం
 జిల్లఁ జరింతు; నితయు రచింప భవాని యచుగ్రహించుతఁ!"॥ 208

చ॥ అనుటయుఁ గొల్వులో జయజయధ్వని బారలుసాచి "జీజియా
 జననికి రామదాసమునిచంద్రునకు శివరాజమాళికి
 ఘనవిజయంబు భద్ర మగుఁగా కగుఁగా" కనుబల్కు లెల్లడఁ
 మునుకొనిమ్రోసెఁ దూర్వరవముల్ వెనుదాఁచుచుమిన్నముట్టఁగఁ॥

ఉ॥ అంత నితాంతభక్తి విచయంబులు మీఱఁగఁ పాదపీఠికా
 పాఠముఁ జేరవచ్చి, నవరత్న దుకూల సువర్ణముద్రికా
 సంతతి మేటికాన్కలిడి, సమ్మతి జాగిరుదారు లెల్లసా
 మంతులు వేటువేటుగ నమస్కృతులిచ్చి భజించి రంచలఁ॥ 210

మ॥ ఒకసర్దారునిబిడ్డఁ డున్నతబలోద్యోగంబునఁ మించి నేఁ
 టికి సామంతులుగొల్వ ధీరపరిపాటిఁ బ్రాజ్ఞ రాజ్యాంగనా
 యకుఁడౌ పోడిమినెంచి యర్హమగుమర్యాదల్ విడంబించి కా
 నుకలఁ బంపిరి గోలకొండసులతానుం డాది భూమిశ్వరుల్॥ 211

శ్లా॥ ఆ యానందముఁ జూడవచ్చి 'హెసరీ ఆకెండ' నఁ వేరి యాం
 గ్లేయ ప్రాచ్యవశిష్టమాజపతి రక్షి గాన్కలుఁ వజ్రీరే
 ఖాయుక్తంబగు నంగుళీయక మొసంగఁ, బోర్చుగీస్మఖ్య దే
 శీయుల్ బేఖలు గాన్కలంపి రతులశ్రీమీఱ దీనారముల్॥ 212

ఉ॥ అందినకాన్కలెల్ల నయనాంచలదృష్టుల నాదరించి తా
 నందఱ నన్నిరీతుల యథార్హ బహుశృతి సత్కరించి కొ
 ల్వందె శివప్రభుండు; సచిపాదిక రాజనియోగివర్గమె
 ల్లం దమ యర్హలాంఛనములఁ గొలిపెఁ బ్రభుభక్తి సూపుడు॥

సీ॥ ఆనతులౌ ప్రధానామాత్యుఁడాదిగా
 నుద్యోగిజనుల బహూకరించి,
 యెవరి యుద్యోగశౌరవములు వారువా
 రంది సేవింపఁగా ననుమతించి,
 యానాటి యన్యభాషానామముల మార్చి
 సంస్కృతవ్యవహారసరణి గూర్చి,
 వార్షికవేతనపరిమితి హెచ్చించి
 బిరుదముల్ బహుమతుల్ పెక్కులిచ్చి,
 తే॥ హార కంకణ వస్త్ర వాహనములాది
 సత్కృతుల నెల్లవారి కుత్సవముగొలిపి,
 శ్రీ శివచ్చత్రపతి యభిషేకశుభ ము
 హూత్సవము దీర్చె వితత సంపత్సమృద్ధి॥

214

మ॥ మధురోదార గళస్వనాభినయ సంపన్నాన్యతా మది మా
 గధ వైతాళికు లంత నీగతి శివత్కృతాభుఁ గీర్తించి, “రో
 బుధమందార! పరాకు! భోకసలకులాంభోరాశిచందా! యతా
 ద్రాధరాభారధూరీణ దక్షిణభుజస్తంభా! యదంభోదయా!॥

215

సీ॥ సూరతునుండి జెడ్డురుపురముదాఁక.
 నుత్తర దక్షిణాభ్యున్నతంబు,
 నల బిజాపురినుండి యపరాంబునిధిదాఁకఁ
 బూర్వ పశ్చిమ దిశాభోగ యుతము
 విపులదేశము గెల్చి, వితత రాజ్యాంగ సే
 నాంగ దుర్గాధిపత్యములఁ దనరి,
 ప్రబల యావనవిభుత్వ త్రయంబును దాఁకి
 పెన్నంటితటిమి తద్విజయమంది,

తే॥ దక్షిణావనియందు హైందవమతాను

బుధ రాజ్యము నిలుపు వైభవమహేంద్ర!

రమ్యగుణసాంద్ర! శ్రీ శివరాజచంద్ర!.

జయము! జయము! తావక సితచ్ఛత్రమునకు॥ 216

మ॥ జగమెల్ల ముద మావహించె; బరితశ్చంద్రాతపశ్రీలు ప
ర్వగ మీకీర్తి రహించె; గౌతుకమునక బృభిషేకోత్సవం
బుఁ గనక మీకులకర్త సూర్యుడు కరంబుల్ సాచిమిన్బ్రాహ్మకె; డం
బుగ వీతెంచె భవానిపూజయగుచోఁ బూరించు శంఖధ్వనుల్॥ 217

మ॥ లలితాభస్మిత పట్టబుధ మహితాలంకార దివ్యప్రభా
కలితుండౌ శివరాజుఁ జూత మనువేడ్క జౌరపుణ్యాంగనా
వభి దూర్వాప్రసవాక్షతాంజలులెల్లర్ప మేడలక నిల్చె - దొం
గలి నుజ్జుపులు గల్వతోరణపు సింగారంబుఁ గైసేయఁగక॥ 218

మ॥ అను వైతాళికపాఠముల్ విని శివశ్లోధీశుఁ డుత్ఫుల్లగో
చనపద్మండు, “శ్రీభవాని కిది పూజావేళ, మే మిప్పు డా
జననీ పాదపరాగముల్ గొనుటవశ్యం” బుచ్చు దోడ్తొనిజా
సనముఁ డిగిన, నెల్లకొల్వునిలిచె సమర్థ సందర్భమై॥ 219

తే॥ పింగళేమంత్రి యుత్సవరంగమెల్ల

ముందె నియమించి శివరాజముదలఁ గొనుచుఁ

గొలుపునుండి భవానిదేవళముదాఁక

నడిపె మెఱవడి తూర్యస్వనములు సెలఁగ॥ 220

మ॥ గజరాజంబులు రెం డలంకృతములై కాసాయవస్త్రాంచిత
ధ్వజముఁ బట్టుజరీజగాసిడము నుత్తాలంబుకానెత్తి య
క్కజముఁ గొల్పుచు మందయానముల నగ్రస్థానము బేగ, నె
ల్లజనుల్ వెంబడిసాసి రుల్లముల మల్లములు లుప్పొంగఁగఁగ॥ 221

సీ॥ గజయాధములు తురంగములు తేరులు కాలు
 బంట్లు క్రమమ్ముగా శారుదీరఁ,
 గొలుపుటీఁజెలు తుపాకులు ఖిల్లములు పూని
 వీరభటుల్ వారివెంట నడువ,
 వివిధతూర్వంబులు వింతలు చతురణా
 స్వంబు లామెబడి సుదడింప,
 జానపదల్ పౌరజనము లుద్యోగు లా
 పులు బంధు లావెఁగ్గ దళముకొనఁగఁ,
 తే॥ గ్రమ్ముకొని మాత్రు లంగరక్షకులు గొలువ
 నడుమ రాణివాసంపుటదలము నడువ,
 భద్రదంతావళము నెక్కి భవ్యమూర్తి
 శ్రీశివచ్చత్రపతి పృథ్వీశ్రీలఁ దరలె॥

222

మ॥ కలితాలంకరణ ప్రభాసుభగవతా ఘంటాపథశ్రేణి గం
 తులు అతుల్ గొను తుంగభాగములతోఁ దూఁగాడు సంద్రంబరణ
 జలితంబై నగరోత్సవాబు నడిచెన్ సమ్మర్దసన్నాహ తుం
 దిలమై, యాటలుఁబాటలొప్పగ శతశ్రీ తూర్వముల్ మ్రోయుఁగన్॥

చ॥ ఉన్నతసౌధవీధి నయనోత్పల నీలకటాక్షమాలికో
 ద్భిన్న ముఖేందుచంద్రికలు పెల్లగుచున్ యమునాయుతాభిగం
 గోన్నతిఁ బర్వఁ బుణ్యసతు లూర్జితఁడౌ శివరాజుపై జయా
 భ్యున్నతిఁ బల్కి సేనలిడి రుద్రవిడిఁ గుసుమాక్షతాంజలుల్॥

224

ఉ॥ అంగనల్లెరున్ బ్రతిగృహంగణము దెదురేగి పొంగుచున్
 బంగరుపశ్యేరంబుల నివాళికలెత్తి జయంబువల్క, మా
 తంగముపై శివపృథుఁడు తిత్పరతఁ దలవంచి వానినె
 ల్లంగయికొంచు నవ్వుకనులన్ జని చేరె భవానికోవెలన్॥

225

ఉ॥ ఏనుఁగు డిగ్గి భక్తిరథమెక్కి యదంభ విసీత వేషుడై
మానముతో నుమాపద సమర్పితచిత్తముతోఁ దదంతిక
స్థానముఁ జేరి, యర్చనలెసంగ భజించి శివప్రభుండు ని
ధ్యానపరాత్ముడై గిరిసుతామహిమంబు నుతించె నీగతి॥ 226

చ॥ “చిటునగవూరు మోవి, వికసించిన చెక్కులు, సోఁగకన్నులన్
గురియు దయామృతం, బలిక కుంకుమ రేఖయుఁ, జంద్రమకళా
పరిగతమాళియున్ నయనపర్వముగా మది గోచరించి నా
యరగలిఁబాపు నీ యభయహస్తమునీడ భజింతు శాంకరీ! 227

ఉ॥ యాగము యోగ మెంతయుఁ బ్రయాసదురాసద మంచు, నైహిక
త్యాగ విరాగముల్ జనులకందఱ కందనివంచు, ధార్మికో
ద్యోగముపెంపునన్ మనసుఁద్రుంచి యచంచలభక్తి సేత నా
భాగముగా భజింతు, ఫలపాకము నీకరభిక్ష పార్వతీ! 228

చ॥ ఒకతృణమున్ గ్రహించి సకలోన్నతశక్తి ఘటించి పర్వత
ప్రకరముఁ జీల్తు: వాదరమె పట్టినచో మరుభూమి నందనా
ధికముగ మార్తు: వార్తునిగతిన్ దురపిల్లఁగ నేల పాణి! తా
వక పదపద్మముల్ శరణువట్టినఁ జాలదొకో మహేశ్వరీ! 229

ఉ॥ ‘ఏ నెవఁ’ డంచు డీలుపడెనేని భరించుటగాని, ‘యెల్లచో
నే’ ననుకొంచు ముందుపడెనేని సహించుటగాని యెందునున్
గానము, లోక మిట్టి! దవికంపితుడై నిజధర్మదత్తుడై
పూనిక నిర్వహింపుఁ బయిబోకడ నీవ భరింతు శాంకరీ! 230

ఉ॥ దక్షిణభూమి కాననతలంబుగ నుండిననాఁడు, ధానిలో
దత్తులు రాజులున్ బ్రజలుదగ్గఁగనుభితి మండునాఁడు, న
వృక్షపిత స్వధర్మవిభవాధిక మై పుష్ప కుండునాఁడు - నేఁ
దక్షతశక్తి నన్నిట నియంత్రించి నీవని యాత్మ శాంకరీ! 231

చ॥ యవన మహావిభత్వము లనర్గళవృత్తుల నాల్గువైపుల
గవియఁగ దక్షిణోర్వి మొనకట్టుచు హ్రౌదవరాజ్య మొక్కఁడ
స్య విభవ ధిక్కృతిక వెలయునంచుఁ దలంప వచింప నున్నదే!
శివపతిపేర నాటకవిశేషము నాడితి వీవ శాంకరీ! 232

ఉ॥ 'అక్రమ' మంచు, 'సక్రమ' మటంచును, 'విక్రమ' మంచు, 'వీర హే
యక్రమ' మంచు నా నడకలన్నిట లోకము తోచినట్లుగా
వక్రవిసోదముల్ వలుకవచ్చు, నిజంబున కే నెవండఁ! గా
ర్యక్రమమెల్ల నీనడిపినట్లు ఘటించితిఁగాక శాంకరీ! 233

ఉ॥ ఒక్కొక్కనాఁటిసంఘటన మొక్కతెఱుగున ముట్టి కుత్తుకల్
ద్రెక్కొననైనవేళ, నెదిరింప భరింపఁ దరింప వైరులక
జిక్కులముంప మానవునిచే నగునే! భరతోర్విపైన నీ
మక్కువ లట్టి: వే నొకసమర్థుఁడ నీవలనక మహేశ్వరీ! 234

చ॥ మనసు కలంకదేఱ నవమానముదీఱ జయంబుమీఱ నే
ననుకొనినట్లు హ్రౌదవధరాభ్యుదయంబు ఫలించె; నీమళా
సన మిటు నిర్వహించి ఫలసంపద నీకడ నప్పగించి నేఁ
దనిసితి: నిందుపై సముచితంబులు నీవ విధింపు మీశ్వరీ! 235

చ॥ శివపతికోస మింతపని నేయఁగలే, దిటు శాశ్వతంబుగా
శివపతియుండి రాజ్యపరిశీలనసేయు టసంభవంబ: యీ
భువనములోము తావకవిభుత్వము శాశ్వత, మందులోని హ్రౌ
దవ భవితవ్యసంపద సుధామధురంబని యెఱుఁగు శాంకరీ! 236

ఉ॥ నాకొఱ కేవరంబునయినక మదిఁగోర, భవత్పదాబ్జ సే
వాకృతి చాలుఁ: జాలినశుభంబులు హ్రౌదవధూమి కిమ్ము! నే
సాఁకిన జాతి నీతి మత సత్వపథం బెప్పుడైన వమ్ముగా
నీక వెలుంగఁజేయు: మిదియే మదభీష్టశతంబు శాంకరీ! 237

సీ॥ మత జాతి నీతి వైవతభక్తి మహితమై
 హైందవజగము పెంపారుగాక!
 కులసతీజర వృద్ధ గో సాధు విప్ర సు
 తతి పూజ్యపదమాదుఁ దనరుగాక!
 యామయ తామ చోరాది బాధలులేక
 ప్రజ మహానందంబుఁ బడయుగాక!
 పశు శిశూత్కరముతోఁ బాడిపంటలతోడ
 నిల్లులు సిరులతో నెసగుగాక!
 తే॥ దేశభక్తులక్రి వర్ధిలుగాక!
 దేశచరితలు రక్తి సంధిదుగాక!
 కవుల కెందును విజయంబు గలుగుగాక!
 నీదయ భవాని! యమృతమై నెగడుగాక!"

239

చ॥ అనుటయు నేకవాక్యత "తథాస్తు! తథా!" స్త్రుమోత కోవెల
 ఘనముగ మ్రోసె; నర్చకుఁడు కప్రపుటారతు లిచ్చి పూలు సా
 వన శుభనాచికేశము భవానిప్రసాద మొసంగ దోయిట
 గొనె శివరాజు; పొంగి తొలఁకులే గొనె నెల్లెడ మార్వతోయధులే॥

చ॥ అంచితభక్తి నిట్లు జగదంబ భజించి శివప్రభుడు హ
 వ్నాంచితుడై మహేంద్రవిభవాతిశయంబున రాచమేడ సా
 త్రైంచి, సమంచితోచిత విధేయులుల్ల విధించి, నేలఁ బా
 లించె సమగ్గనిర్మల భలింప జగంబులు సంతసింపఁగ

240

మంగళం.

APPENDIX.

ANCESTRY OF SHIVAJI.

Shivaji Maharaj, the illustrious founder of the Mahratha Power, derived his descent from the renowned Bhonsle family. This noble Mahratha house claimed an ancient Kshatriya origin. It is said that the family was transferred to the uplands of Maharashtra by a Rajput warrior, Devraj Maharana by name. In what is now known as the modern province of Oudh, there ruled for centuries the ancient princes of the royal Sesodia family. They claimed descent from the mythical Solar Race. One of these Sesodia princes crossed the Narbada and became the founder of an independent principality on its southern banks. The ruling Bhonsle prince of the time was defeated and his kingdom annexed (by the famous Salivahan.) At this crisis the afflicted queen of the prince escaped with her young son of five or six years across the Narbada and sought shelter in the hospitable regions of Mewar. There she found an asylum in a poor Brahman family, her son keeping the Brahman's kine. Once, while out engaged on his cow-herd duties the boy discovered a hidden treasure. This he disclosed to his patron and acquainted him with the story of his origin and fall. The Brahman listened with sympathy and encouraged and

exhorted him to endeavour to recover his royal power, giving him to that end every assistance within his means. When the conquest of the country was completed, they erected a fort upon those mountain heights under the shadow of a temple of the Goddess Bhavani and named it Chitrakote, This fort afterwards became famous in history as the fort of Chitore. About 1275 A. D., Maharana Lakshman Singh succeeded to the throne of Chitore. (The establishment of the Mahomedan power at Delhi led to the extirpation of the royal family.) The King had twelve sons. The second prince Ajay Singh was the special favourite of his royal father. The Raja explained to him, how undesirable it was that his royal race should be totally extinguished and commanded him to betake himself to an inaccessible part of the Aravalli Mountains. Chitore fell into the Mahomedan hands.

When Ajay Singh made his escape, he took with him Humbir Singh, the minor son of his eldest brother..... and again formed a fairly large principality. He crowned him (Humbir Singh) king of his forefathers' realm and himself took charge of the administration and at last with Udaipur as their capital, they established their independence.

On the demise of Ajay Singh, his son Sajan Singh thought it unwise to quarrel with his cousin for a partition of territory. With this design this brave prince advanced southwards. The territory of Sondhwad was conquered by him and there he made his capital. Among

his descendants were the names of Dilip Singhji Maharana, Singhji Maharana, Bhosaji Maharana and Devarajji Maharana in succession. But at length Devarajji, quite exhausted with the frequency of the Mahomedan invasions, gave up his kingdom, and coming down to the south maintained a precarious independence as a polygar in the valleys of the Krishna and the Bhima. On coming to the Deccan he changed his name for fear of the Mahomedans and assumed that of Bhosawant Bhonsle.

In the line of direct descent from Devarajji we have Indrasen Sambhaji and Babaji, alias Shivaji. The last named Babaji was born in 1533. He had two sons Maloji and Vithoji. They began to look out for an employment. This they found by enlisting themselves in the service of Lakhji Jadhv of Sindhked. Maloji had a son in 1594 named Shahji by Dipabai, sister of Jagpalrao Nimbalkar, the Deshmukh of Phaltan. (Shivaji, the Liberator of the Mahratha Nation, was the second son of Shahji by Jijabai)

Chapter I. "The Life of Shivaji Maharaja."

N. S. Takakhav, M. A.

(3)

—♦ త ప్పొ ప్ప ల ప ట్టి క. ♦—

★

పుట.	పంక్తి.	తప్ప.	ఒప్పు.
3	9	రాజపుత్ర	రాజపుత్ర
8	16	కాపురము	కాపురము
10	22	చిడిమిడి	చిడిముడి
11	6	పోవుచుండె	పోవుచునుండె
12	19	కు బంధువా	కులబంధువా
"	22	పదపూజ	పదపూజ
13	9	మునిగి	మునిఁగి
"	18	ఫాల	ఫాల
"	24	నవాబులు	యీనవాబులు
17	21	యనమాన	యవమాన
18	14	యంచులకు	యంచులకుఁ
19	5	సంపర్కంబు	సంపర్కంబు
"	17	నచ్చె	వచ్చె
"	19	మిముదాకి	మిముఁదాఁకి
20	3	బగవో	బగవో
22	8	దాఁటెడు	దాఁటెడు
24	9	పనుపు	పనుపుఁ
"	19	మాగిన	మాఁగిన
26	8	లేడు	లేదు
37	7	తలఁచి	తలఁచి
"	10	తూఁటాడి	తూఁటాడి
"	18	నూఱులు	నూఱులుఁ
38	23	బుట్టినింట	బుట్టినింటి
42	4	నిమిల	నిమిలి
46	5	చేరుకు	చేరుకు

పుట.	పంక్తి.	తపస్వ.	ఓపస్వ.
46	15	నీఁతెలు	నీఁతెల
47	14	యాపులయి	యాప్తులయి
"	21	వచ్చినదయ్య	నచ్చనిదయ్య
49	10	దలచి	దలఁచి
52	19	యేనుఁగుదూఁచు	యేనుఁగుఁదూఁచు
"	23	తూఁచుట	తూఁచుట
53	15	యుగగ	పెన్నడ
57	11	పార్వాపర	పూర్వాపర
60	13	మహాఁరాష్ట్రాలు	మహాఁరాష్ట్రాల
61	6	నిప్పించిన	న్నించిన
62	18	లిచ్చియు	లిచ్చియుఁ,
64	3	జాఱదె	పాఱదె
65	19	పంజలు	పంజలు
66	3	యెడను	యెడమ
"	10	ఖల్లీ	ఖల్లీ
"	15	సేతలకుఁ	చేతలకుఁ
68	6	ప్రాయపు	ప్రాయపు
69	23	మెట	మెటఁ
70	13	జెందెడు	జెందెడు
71	7	యతివ	యతివఁ
"	13	వచింపగ	వచింపఁగ
75	24	శుభాశంసియై	శుభాశంసియై
76	6	తెప్పరి	తెప్పిరి
"	22	మిపుడా	మిపుడా
77	15	జీజియాయిబా	జీజియాబాయి
"	17	ద్వారముజేరి	ద్వారముఁజేరి

పుట.	పంక్తి.	తత్వ.	ఓషత్వ.
79	4	శివవేరు	శివవేరు
"	10	బోవజాలు	బోవజాలు
82	21	బీజపూరుకు	బీజపూరుకు
83	3	సాంభాజియను	సాంభాజియును
85	7	నొప్పు	నొప్పి
86	11	ధీర	నీధీర
87	5	బుత్తుకు	బుత్తుకు
"	17	శిండు	శివుండు
"	24	వాక్కుచ్చిన	వాక్కుచ్చిన
88	22	యెఱుంగ	యెఱుంగ
90	5	ఉబికి	ఉబికిన
91	8	బడియావు	బడియావు
"	18	ఉంటమి	ఉంటమి
93	24	వచింప	వచింప
95	5	సుగుణాళి	సుగుణాళి
96	5	యదంతయు	యిదంతయు
"	16	వెదిగి	వెదిగిన
104	8	పండంగ	పండంగ
"	10	అన	అన
106	12	మానదు	మానదు
113	5	తొనుకాడు	తొనుకాడు
119	9	అనుభవ	అనుభవ
119	9	నీవు	నీవు
"	19	గౌరము	గౌరవము
120	3	కొంగిలి	కొంగిలి
122	5	జిజ్ఞా	జిజ్ఞా

పుట.	పంక్తి.	తస్య.	విస్య.
128	9	ఆతఁడుమిమ్మును	ఆతఁడునుమిమ్ము
129	2	వారి వారి	వారివారి
134	7	నాటిఁ	నాటి
136	20	తురుడై	తురుడై
137	1	మాకెందుకున్	మాకెందునున్
145	5	దొలఁచి	దొలఁచి
150	1	వారక	వారుక
"	3	కరవాలము	కరవాలముఁ
"	19	గొంకణ	కొంకణ
"	24	గూర్చు	గూర్చె
153	13	ఆ॥	ఉ॥
"	14	కంటఁ	కంటి.
"	22	నిచ్చు	నిచ్చు
155	17	దహవ	దహన
161	5	నితాన	వితాన
165	10	మథించు	మథించు
168	3	డాకఁడు	దొకఁడు
"	10	కన్నునన్	కన్నులన్
169	1	వాసిగ	వాసిన
171	8	ప్రతిష్ఠించె	ప్రతిష్ఠించె
176	10	ఏగ	ఏగఁ
180	9	చెఱపట్టు	చెఱపట్టు
181	1	వెరిట	వెంట
184	4	పరుండగు	రుండగు
"	9	మముగొల్చి	మముగొల్చి
185	8	చెఱపట్టి	చెఱపట్టి

శ్రుట.	పంక్తి.	తపస్వ.	ఒప్ప.
186	23	కనొనిఁ	కనొని
187	8	తిరగుణ	తిరగుణ
188	23	రేఁగెదు	రేఁగెద
189	7	భావమున్న	భావమెన్న
191	14	ప్రబుద్ధమా	ప్రబుద్ధవా
194	15	సయ్యాభాయి	సయ్యాబాయి
"	18	తురుఁడై	తురుఁడై
199	23	శాంతిలో	శాంతిలో
200	11	పడి	పడి
201	3	పోయమా	పోయిమో
"	7	యుక్తదుని	యుక్తమని
"	23	చెఱఁబట్టె	చెఱపట్టె
202	10	దగున	దగున
207	22	లెల్ల	లెల్లఁ
210	22	జూపిఁ	జూపి
211	14	జాల్గివ	జావళి
212	9	బయిటికి	బయటికి
215	16	ఇట్లనఁ	ఇట్లన
217	10	అట్లై	అట్లు
218	17	పైనఁ	నైనఁ
230	20	నేర్పులక	నేర్పునక
231	8	కొల్వించు	కొల్వించు
"	13	జింజికా	జింజికా
235	18	కొంఠ	కొంఠ
"	21	బ్రతిమాలక	బ్రతిమాలక
"	23	అంతఃబా	అంతఃబా

శ్రు. పంక్తి.	తత్వ.	విప్లవ.
246	20	సేయ
247	13	ఆ॥
253	13	శిరస్త్రాణ
254	3	యొప్పొంగు
256	11	మని
"	21	అన
258	14	చెడిపోవు
262	3	జీజయా
264	17	కొలానూరు
265	1	మూడు
"	18	గాని
"	24	జాణి
268	11	మీద
275	10	బల్లెముల్
"	13	మెఱుపు
279	20	దీప్ర
280	24	తనదారి
281	22	విరుగు
282	10	బాట
291	16	తత్కు-మారు
293	4	దోప
293	7	శత్రులేయు
296	7	సముద్రము
299	8	కానుక
300	10	ఆశ్రీపాప్తి
301	1	గుజరాకు

పుట.	పంక్తి.	తప్ప.	ఒప్పు.
301	17	అలము	అలము
305	12	ధన్యలు తల్లులెల్ల	ధన్యలు తల్లులెల్ల
"	17	పెనదవులు	వెనదవులు
"	24	లోన	లోడ
307	9	ఒకఁడు	ఒకఁడు
310	2	పెనగు	పెనగు
313	3	ఇందుకుఁ	ఇందునఁ
317	18	దొనిపి	చొనిపి
318	1	తేచి	తేచి
"	7	గోడ	గోడల
319	3	హంతకు	యంతకు
"	5	దలమ్ము	బలమ్ము
"	16	జన	జనఁ
325	10	అణగి	అణఁగి
327	5	దర్హణ	బర్హణ
"	17	మంత	మింత
"	18	తీర్పుట	తీర్పుట
328	3	గినులుక	గీనులుక
346	12	ముట్ట	ముట్టి
347	8	జేసి	ఁజేసి
363	8	పాషధ	పాషధ
364	16	సారథి	సారథి
373	3	రాజ్యాంగంబు	రాజ్యాంగంబు
378	4	నొండ్రిక	నొండ్రిక
380	12	వంతుల	వంతుల

	పంక్తి.	తప్త.	ఒత్త.
382	22	అనుమతంబు	అనుమతంబు
383	21	కూలిమైన	కూటమైన
386	16	నిల్వలవలెనే	నిల్వలవలెనే
387	15	యెఱుంగఁజే	యెఱుంగఁజే
392	23	తృణంబుగ	తృణంబుగ
394	12	జతనమున్	జతనమున్
395	13	వేడుకలంచు	వేడుకలంచు
396	13	నెడలిపో	నెడలిపో
397	22	అర్భకుపడిన్	అర్భకుపడిన్
400	24	తనియించి	తనియించె
401	11	నాఁట	నాఁటి
403	3	మీఁదకన్ను	మీఁదికన్ను
"	15	లేర్చుటన్న	జేర్చుటన్న
408	8	తెలిపి	తెలిసి
412	20	యెత్తఁగఁ	యొత్తఁగఁ
417	16	అఱమఱ	అఱమర
"	21	వెనుకాడగ	వెనుకాడఁగ
419	20	చీకటి	చీకటి
421	4	జీకటిపుల్గు	జీకటిపుల్గు
"	18	వేదెత్తి	వేదెత్తి
423	19	చీకట్ల	చీకట్ల
428	6	దారాడుచున్నారు?	దారాడుచున్నారే?
434	3	దూల్పన్	గూల్పన్
440	9	దండయాత్ర	దండయాత్రఁ
441	1	లరసికొనుచు	లరసికొనుచు
443	21	లెక్కువైనం	లెక్కువైనం

పుట.	పంక్తి.	తప్ప.	ఒప్పు.
445	7	బలియు	బలియుఁ
451	15	యథా	యథా
452	1	సచివుఁడాఁడె	సచివుఁడాఁడె
463	23	సాధ్యాపనం	సాధ్యాపనం
465	18	గాథలక	గాథలక
466	6	వేడికి	వేడికి
467	19	జ్యేష్ఠ	జ్యేష్ఠ
471	4	సల్ప	సల్ప
472	4	యథార్హ	యథార్హ
479	8	మాఖండలక్ష్మి	మాఖండలలక్ష్మి
487	17	నేయఁగ	నేయఁగ

